

ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿ

ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

<https://archive.org/details/namdhari>

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new **Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library** allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

In order to continue conserving, digitising and publishing our numerous literature online, we are asking for your support and involvement.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

Digitising our treasures is an ambitious undertaking. Every page, every object, must be photographed individually and with great care. The whole photographic process including lighting, colour temperature, and environmental controls must all be precisely regulated. Post processing is also done with meticulous care including orientation, de-skewing, sizing and finally quality control to ensure the documents reflect the true state of the originals.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

Contact Details

For further information about the process or your contribution - please contact

<https://archive.org/details/namdhari>

E: NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਸਾਰਾਹੈ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀਜਲਤੇਜਪਵਨ॥ ਮਾਕਾਸਮਵਕਾਸਦੇਵਨਪੰ
 ਤਮਿਲਸਮੇਵਨਤਉਕਿਰਿਆਕਰਨਾਹੈ॥ ॥ ॥
 ॥ ਪੰਚਤਤਮਿਲਾਇਕੈਬੀਟੇਬੀਟਰਲਾਇ॥ ਤੀਕੋਭਾਗਸੁਤਾਸਮਹਿਪ
 ਰਸਸਪਰਸਸਮਾਇ॥ ॥ ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀਭਾਗਚਾਰਕਉ
 ਦੀਨੈ॥ ਆਪਚਾਰਚਾਰਕੇਲੀਨੈ॥ ਤੈਸੇਜਲਚਾਰਕਉਦੇਵੈ॥ ਆ
 ਪਚਾਰਚਾਰਸੇਲੇਵੈ॥ ਪਵਨਭਾਗਚਾਰਸੇਮਿਲੈ॥ ਆਪਚਾਰਚ
 ਰਲੈਪਿਲੈ॥ ਅਗਨਭਾਗਚਾਰਸੇਮਿਲੈ॥ ਤਿਨਚਾਰਸੇਲੇਭਾਗਖੇ
 ਲੈ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਆਕਾਸਚਾਰਕੋਦੇਤੈ॥ ਅਪਨੈਭਾਗਮਿ
 ਲਾਇ॥ ਤੈਸੇਚਾਰਲੈਤੈ॥ ਕਿਰਿਆਕਰਨਕੋਪਾਇ॥ ॥ ॥

ਮਨਬੁਧਸਤਿਅੰਸਪਾਇਮਿਲੀਮਿਲਉਨੀਦਿਹਕੀ॥ਕਿਰਿਮ॥
 ਕੇਚਾਇਪੀਚਿਪਵਨ॥ਸਇੰਦੀਹਿ॥ ॥ ॥ ॥ਨੈਨਦੇਕ॥
 ਉਸਵਨਸਵਨਾਨਕਉਸੁਗੰਧਘਰਾਣੀਜੀਤਸੁਆਣੀ॥ਤੁਚਾਸਪਰਸ
 ਨਾਇੰਦੀਕਾਮਰਸਚਰਨਚਲਾਨਕਉਕਰਹਿਕਰਾਣੀ॥ਐਸੇਪੀਨੋਤਈ
 ਸਰਕਰਠਾਟਕਾਰਕਰਾਨਕਉਆਦਜੁਗਾਣੀ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸ
 ਭਏਪੰਚਤਤਮਿਲੈਮਿਲਆਪਾਇਆਈ॥ ॥ ॥ਐਸੇਬ
 ਨਿਰਿਸਰੀਰਯਾਜਿਜੈਸੇਪੁਤਲੀਜਾਨਾ॥ਮਨਬੁਧਦਾਖਲਚੋਇਕੈਜਾਣਹਿ
 ਗਿਆਨਅਗਿਆਨ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ਪ੍ਰਿਥਵੀਠਹਿਰਾਵੈ
 ਜਲੈਜਲਦ੍ਰਵਣੀ॥ਸਦਾਪਵਨਪਾਵੈਉਚੈਤੇਜਗਵਣੀ॥ਕਰੈਆਕ

ਸਿਭਾਈ ਆਰਿਜ ਸੁਖ ਸਨ ਆਵਦਾ ਮਨ ਕੋ ਪੁਖ ਭਾਈ ਗਵਾਹਿ ਵਾਹਿ
 ਜੀ ਨਗ ਸਿੰਘ ਆਰੇ ਅਵਤਾਰੁ ਲੈ ਪ੍ਰਸਿਦਾ ਦਸ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਕਹੈ
 ਧਰਤੀ ਅੰਬਰੁ ਨਾਗੇ ਗੇਨ ਹਿਰ ਸਿਰੁ ਵਾ ॥

ॐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੋਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਆਪੀ ਆਪੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਬਿਓਜ ਗਜਾਪੁ ਜਪੈ ਸੁਖ
 ਪਾਵਨ ਕੋ ਸੁਖ ਸਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਾਧ ਸੇਈ ਕੋਈ ਦੁਸਰ ਸਿਵਨੁ ਸਾ
 ਵਨ ਕੋ ਸੁਖ ਜਾਪ ਜਪੈ ਸਖਤਾਪਤ ਪੈ ਸਖਤਾ ਵਤੈ ਗੰਗਾ ਨਦੀ ਕੋ
 ਆਕਰ ਅਸੀਈ ਬਿਨਾਨੀ ਅਵਰ ਬੀ ਆਰਿ ਆਪ ਉਪਾਇ ਖਪਾਵਨ

ਕੋ॥੧॥ਸ੍ਰੀ॥ ॥ ॥ ਸਭੁਆਪਮੁਗਾਧਉਪਾਧਿਰਚੀਰਚਨਾਚਦੇਖ
 ਤਆਪਤਮਾਸੋਕਪੁੰਸਾਪੁਰਚਿਓਕਪੁੰਚੋਹੁਰਚਿਓਕਪੁੰਸੋਹੁਰਚਿਓ
 ਸਭੁਆਪਥਿਲਾਸੋਦੇਵਦਾਨੋਚੇਸਭੁਜੁਪਮਚੇਜੁਪਜੀਤਤਪੀਐ
 ਮਹਿਪੋਇਪੁਲਾਸੋਕਰਮਸਾਂਈਨੇਮਉਜਿਪੁਲਾਸੁਰਚਿਓਜੋਉਦੀ
 ਸਤਪੈਸਭਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਾਸੋ॥੧॥ਸ੍ਰੀ॥੧॥ਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਿਅਉਤ
 ਰਾਮਪਾਰਚੇਪ੍ਰਬਵੀਕਭਾਰਉਤਾਰਨਕਉ॥ਆਪੇਭਾਰਉਪਾਰਉ
 ਸਭਾਰਭਇਓਅੰਨਾਜੁਰਚਿਓਰਜਿਖਾਵਨਕਉ॥ਪਾਪਪੀਨਰਚੇ
 ਪੀਨਪੋਮਰਚੇਦਰਯਉਰਚੇਪੈਨਾਵਨਕਉ॥ਕਰਮਸਾਂਈਨੋਆਪਥਿ
 ਲਾਸੁਰਚਿਓਅਰੁਹਾਰੁਰਚਿਓਪੈਗਾਵਨਕੋ॥੩॥ਸ੍ਰੀ॥੧॥ਬ੍ਰਹ

ਮਾਥਿਸਨਹਚੇਮੇਸਹਚੇਅਉਦਨੇਸਹਚੇਜਗਪਾਵਨਕਉ। ਅਲ
 ਕੇਸਹਚੇਸੁਹਦੇਸਹਚੇਬਪੁਭੇਸਹਚੇਥਾਹਿਕਾਵਨਕਉ। ਕਾਮਹਚੇਅ
 ਉਕੋਪਹਚੇਅਹਲੋਭਹਚੇਕੁਮਾਵਨਕਉ। ਕਰਮਸੀਈਨਿਸੁਹਗਪ
 ਤਾਸਹਚੇਗੁਰਸਿਖਹਚੇਹਿਧਿਆਵਨਕਉ॥੪॥ ॥੧॥੧॥੧॥੧॥
 ਸ਼ੀਵਾਹਿਗੁਰੁਜੀਕੋਨਾਮੁਜਪੈਨਤਪੈਜਗਤਾਪਤੇਛੁਟਪਰੇਗੋ। ਸ਼ੀਵਾ
 ਹਿਗੁਰੁਜੀਕੋਪਿਆਨੁਪਰੇਨਡਰੇਜਮਤੇਤਨਤਾਪਹਰੇਗੋ। ਸ਼ੀਵਾਹਿ
 ਗੁਰੁਜੀਕੋਜਸੁਕਰੇਗੁਰੁਜਸੁਤਿਸੇਪ੍ਰਤਪ੍ਰਕਰੇਗੋ। ਸ਼ੀਵਾਹਿਗੁਰੁ
 ਹਿਤਿਕਰਮਕਰੇਗੁਰੁਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਪਰੇਗੋ॥੫॥ ॥੧॥੧॥੧॥੧॥
 ਸ਼ੀਵਾਹਿਗੁਰੁਜੀਕੈਬਾਕਬਿਲਾਸਸੁਨੈਮਨਤੇਮਨਭਾਉਬਛਾਈ॥

ਸ੍ਰੀਵਾਪੁਰੁਤੀਕੈ ਸਿਖਸੁਬਾਸਸਦਾਹਿਤਸੇਨਿਤ ਕੀਰਤਗਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਵ
 ਪੁਰੁਤੀਕੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੇਸੋਸਦਾਸੁਖਸੇਦੁਖਸੇਨਦੁਖਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਵਾਪੁ
 ਰੁਤੀਕੈਸਿਖਸਦਾਸੁਖਸੇਵਤੈਮਨਚਿੰਤਗਵਾਈ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੀਜਾ॥
 ਸ੍ਰੀਵਾਪੁਰੁਤੀਕੈਪਿਆਰਿਕੀਏਸਭਾਸਿਸਟਿਕਰੈਤਿਸਪਿਆਰੁ
 ਸਦਾਹੀ॥ ਸ੍ਰੀਵਾਪੁਰੁਤੀਕੈਨਾਮੁਜਪੈਨਿਤਿਨਾਉਨਿਪਿਦਉਰਿ
 ਗਿਰਹਿਮਹਿਮਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਵਾਪੁਰੁਤੀਕੈਪ੍ਰੇਮਕੀਏਚਰਿਪ੍ਰੇਮਬਦੇ
 ਬਦੁਤਬਦਿਜਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਵਾਪੁਰੁਤੀਕੈਸਿਖਸਦਾਸੁਖਸੇਵ
 ਤੈਮਨਕਾਇਨਕਾਈ॥ ੭॥ ਸ੍ਰੀਜਾ॥ ਜਿਹਿਦਉਲਤਚਾਪੀ
 ਐਸੁਦਾਨੁਕਰੈਤਪੁਤੇਜੁਕਰੈਬਲੁਕੈਨਸੋਪੈਗੋ॥ ਜਸੁਮਾਨਚਾਪੈਸੋਤ

ਭਗਤ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਬਰੋਹਿ ਭਗਤੁ ਲਾਗੋ ॥ ਰੂਪੁ ਚਹੇ ਸੇਤੋ ਸੀਲ ਰਖੇ ॥
 ਤਾ ਕੇ ਡੀਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਰਹੇਗੋ ॥ ਮੁਕਤਿ ਚਹੇ ਸੇਤੋ ਜੁਗਤਿ ਲਾਗੇ ॥
 ਭਜ ਗਤਿ ਅਸਾਰ ਅਪਾਰ ਗਾਗੋ ॥ ੮ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਪਾਪ ਕੀਏ ਸੇਤੋ ॥
 ਪੁੰਨ ਕਰੈ ਤਾਂ ਕੋ ਸੋ ਬਦਲਾ ਬਦਲਾ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥ ਕੁਪ ਬਕੀਏ ਕੋ ਪਥੁ ॥
 ਕਰੈ ਤਾਂ ਕੋ ਰੋਗੁ ਦਰੈ ਅਰੋਗੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕੁਪ ਲਗੈ ਜੇ ਸੇਭੁ ਕਰੈ ਅਰੁਨੀ ॥
 ਦਲਗੈ ਸੇਵੈ ਪਲਘੁ ਵਿਛਾਵੈ ॥ ਕਰਮ ਸਾਂਟੀ ਕਰਮ ਰਹਿਤਿ ਹੋਵੈ ਅਰੁ ॥
 ਅਮਰ ਹੋਵੈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿਨਾਵੈ ॥ ੯ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਕੀਏ ॥
 ਸੁਖ ਹੋਵਤੈ ਅਉ ਕੁਲੰਗ ਕੀਐ ਦੁਖ ਦਾਹਿ ਘੋਲੈ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਕੀਏ ॥
 ਜਮ ਦਾਹਿ ਨਿਏ ਅਉ ਕੁਲੰਗ ਕੀਐ ਗਰੁਭ ਵਾਸ ਵਸੇ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਕੀਏ ॥

ਏਸਤਿਭਾਵਤੈ ਅਉਕੁਸੰਗਿ ਕੀਏ ਜਗਮਾਹਿ ਏਕਿਏਕੈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਕੀ
 ਏਕੁਸਭਾਗਪਰੇ ਅਉਕੁਸੰਗਿ ਕੀਏ ਕੁਮਚਤਿਏਏਕੈ ॥੧॥ ॥੧॥
 ਸਤਿਸੰਗਿ ਸੇਵੈ ਸੁਭਲਜਨਮਪੈਵੈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਸੇਵੈ ਸਭਪਾਪਮਿਟਾਹੀ
 ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ਸੇਵੈ ਸੋਸਰਵਹਿਚੈਵੈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਸੇਵੈ ਜਮਕੀਗਮਨਾਹੀ ॥
 ਸਤਿਸੰਗਿ ਸੇਵੈ ਸਭਕੁਲਤਰੈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਸੇਵੈ ਕੁਲਕਰਮਸਮਾਪੀ ॥ ਕ
 ਰਮਸੀਈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਸੇਵੈ ਰਿਪਸਿਪਨਉਨਿਪਸਭੈ ਅਵਗਾਹੀ ॥੧੧॥
 ॥੧੨॥ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ਜਿਸੈ ਪੈਸਦਾ ਜਸਸੇ ਸਤਿਸੰਗਿ ਜਿਸੈ ਜਗਜੁਠ
 ਪਛਾਨੈ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ਜਿਸੈ ਪੈਸਦਾ ਜਸਸੇ ਸਤਿਸੰਗਿ ਜਿਸੈ ਦੁਖਮੈ
 ਸੁਖਮਾਨੈ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ਜਿਸੈ ਸਦਾ ਸੀਲਤਿਸੈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਜਿਸੈ ਮਨ

ਅਉਗਨ ਅਗੈ ਕਰਮ ਸੀਈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗ ਸਦਾ ਸਮਯਾਗੈ ॥੧੨॥
 ॥ਸ੍ਰੀਆ॥ ॥ ਸਤਿਸੰਗਭਲੋ ਨਰੁ ਲੋਕਛੁ ਅਉਰ ਨੁ ਅਉਰ ਕੋ ਅਉਰ
 ਪੀ ਅਉਰ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ਭਲੋ ਨਰੁ ਲੋਕਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰੀਤ
 ਕਪੂਠ ਉਗਨ ਪਾਵੈ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ਭਲੋ ਨਰੁ ਲੋਕਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰ ਬ
 ਭੂਤ ਸਭੀ ਉਠਿ ਜਾਵੈ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਸਤਿਸੰਗਭਲੋ ਪੈ ਜਿਹਿ ਮਿਸਿਕ
 ਹਿਸਭ ਕੁਮੁਨਿ ਦਾਵੈ ॥੧੩॥ ॥ਸ੍ਰੀਆ॥ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਪੀਤਿ ਸਭਾਨਿ
 ਧਭਏ ਸਤਿਸੰਗ ਪੀਤਿ ਮੁਨ ਜਨ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸਤਿਸੰਗਿ ਪੀਤਿ ਸਭਾਨ
 ਭਏ ਅਉਰ ਪਾਪਿ ਮਿਟੈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਦਿਚਾਰਾ ॥ ਸਤਿਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਜੋਗ
 ਕਲਾ ਸਤਿਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਸਤਿਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਪੂ ਅਪੁਲ

੪੪
 ਸੰਗ

ਖੇਲਖੈਸਰੁੰਸਰੁਬ੍ਰਾਮਪਸਾਹਾ॥੧੪॥॥ਸ੍ਰੁਯਾ॥੧॥ਸਤਿਸੰਗਿ
 ਤ੍ਰਿਸੈਪ੍ਰਲਭਤਿਤ੍ਰਿਸੈਪ੍ਰਲਭਤਿਬਿਨਾਸਤਿਸੰਗਨਪਾਵੈ॥ਸਤਿਸੰਗ
 ਤਿਸੈਪ੍ਰਲਭਤਤ੍ਰਿਸੈਪ੍ਰਲਭਤਿਬਿਨਾਕਲੁਭਾਬਿਨਾਐਵੈ॥ਸਤਿਸੰਗਿ
 ਤਿਸੈਪ੍ਰਲਭਤਤ੍ਰਿਸੈਪ੍ਰਲਭਤਬਿਨਾਸੰਗੁਕਉਨੁਬਨਾਵੈ॥ਕਰਮਸੰ
 ਈਕੋਪ੍ਰਲਭਤਿਪਿਆਸਤਿਸੰਗੁਕੁਸੰਗੁਸੋਭਿਬਨਿਐਵੈ॥੧੫॥
 ॥ਸ੍ਰੁਯਾ॥੧॥ਪ੍ਰਲਭਤਪਾਇਓਸੋਭਿਪਾਵਤੋਪ੍ਰਲਭਤਿਪਾਇਓਸੋ
 ਭੁਖਾਇਚਛਾਈ॥ਪ੍ਰਲਭਤਪਾਇਓਪ੍ਰਿਤਿਸੋਭਿਭੈਪ੍ਰਲਭਤਿਬਿ
 ਨਾਪ੍ਰਨਕੋਨਿਬਾਚੀ॥ਪ੍ਰਲਭਤਪਾਇਓਪ੍ਰਤਾਪੁਜਿਸੈਪ੍ਰਲਭਤਿਪਾਇ
 ਓਸੁਖਸੋਸੁਖਚਾਈ॥ਪ੍ਰਲਭਤਿਭਾਇਓਪਸੁਪ੍ਰੇਤਿਭਾਇਓਪ੍ਰਲਭੁੰ

ਤੇ ਠਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਸੋਢਿ ਪ੍ਰਾ
 ਵਤੈ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਪਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਸੋਢਿ ਪ੍ਰਾ
 ਜੁ ਕਰੈ ਸਿਰਿ ਤਾ ਜੁ ਬਨੈ ਸੁਖ ਸਾਜਿੰ ਚਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਭਾਗਵ
 ਨ ਸੋਢਿ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਬਾਹੁ ਭੋਗ ਭੁਗਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਸੋਢਿ ਸੋ
 ਭਤਿ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਸੋਢਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਸ
 ਭਤਿ ਜਿਸੈ ਪਨ ਪੰਮਤਿਸੈ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਸੋਢਿ ਭਗਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਸ
 ਭਤਿ ਜਿਸੈ ਪਰਿਭਾਉਤਿਸੈ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਪਰਿਘੋਰੁ ਬਚਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਸ
 ਭਤਿ ਜਿਸੈ ਪੁਨਵਾਂਤੁ ਸੋਢਿ ਪ੍ਰਾਸਭਤਿ ਜਿਸੈ ਪਰਿਕੈ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਸਭ
 ਤੁ ਤੇ ਵਈਗਾ ਗਵਧੈ ਪ੍ਰਾਸਭਤੁ ਤੇ ਪਰਮਾਪਦਿ ਪਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥

੬੫

ਪ੍ਰਾਣਭਤਿਬਿਨਾਭਾਗਭੋਗਨਾਪ੍ਰਾਣਭਤਿਬਿਨਾਜੋਗਜੁਗਤਿਨਜਾਨੈ॥
 ਪ੍ਰਾਣਭਤਿਬਿਨਾਰਿਪਸਿਪਨਾਪ੍ਰਾਣਭਤਿਬਿਨਾਬੁਧਸੁਧਾਮਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਾ
 ਣਭਤਿਬਿਨਾਕਪੁੰਗਿਜਾਂਨਨਾਪ੍ਰਾਣਭਤਿਬਿਨਾਕਪੁੰਧਿਅੰਨਨਠਾਨੈ॥
 ਪ੍ਰਾਣਭਤਿਬਿਨਾਸੁਖਸੰਤਾਪ੍ਰਾਣਭਤਿਬਿਨਾਗੁਰਗਿਅੰਨਨਗਿ
 ਅੰਨੈ॥੧੯॥॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ॥ ਗੁਰਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਸੁਪਰਿਦੈਗੁਰ
 ਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰੇਮੁਬਢਾਵੈ॥ ਗੁਰਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਜੋਗਕਲ
 ਗੁਰਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਪ੍ਰੀਤਜਿਅਵੈ॥ ਗੁਰਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਬਕਥਾ
 ਦਕਰੈਗੁਰਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਨਾਆਦਰਿਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਭ੍ਰਮ
 ਭੁਲਹੈਗੁਰਗਿਅੰਨਾਬਿਨਾਬਿਰਥਉਠਿਪਾਵੈ॥੨੦॥॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ॥ ਗੁਰ

ਸਤੋ ਮਾਨਕ ਗੇਕੇ ਜੋਗੈ ॥ ਤਾਂ ਹਿ ਜੋ ਉਪਾਸੇ ਸਤੋ ਸਭਿ ਗੁਨ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਜਗ
 ਤ ਜਾਲ ਮਹਿ ਨ ਛਾਂਸੇ ਤਾਂ ਕੋ ਰੋਗ ਨਾ ਵਿਜੋਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਤਾਂ ਕੋ ਲੀਏ ਕਲ
 ਅੰਤ ਕੁ ਸਲਾਖੀਏ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਜੀਏ ਤਾਂ ਕੋ ਸੁਖੁ ਸੀਤਿ ਭੋਗੈ ॥ ਕਰਮ
 ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸੀਏ ਕਦੇ ਤਜੇ ਬਿਲਾਸੀ ਦੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਕਾਟੇ ਛਾਂਸੀ ਐਸੇ ਹੋਇ
 ਰਿਹੋਗੈ ॥ ੧ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਸਟ ਭੁਜੀ ਜੀ ਭਵ ਪਰੈ ਪਰੈ ਪਾਪ ਅ
 ਘੋਰੇ ਦਿਸਦਾ ਬਿਰਾਜੇ ਉਹੀਏ ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਕੀਰਿਟਿ ॥ ੨ ॥ ॥ ਕ
 ਰਿਤੁ ॥ ॥ ਅਸਟਿ ਭੁਜੀ ਭਵਾਨੀ ਜੁ ਆਲਾ ਜੁਗਾਨੀ ਮਹਾ ਬਾਕਥਾ
 ਨੀ ਸੇਤੋ ਬਾਕਸੋ ਪਿਥ ਸੀਪੈ ॥ ਸਦਾ ਉਹ ਅੰਗੀ ਕੁ ਸਲਾਖੀ ਨਿਪੀਨੀ ਬਿਸ
 ਥਾ ਅਈਸਾ ਮਾਨੀ ਜਗਤ ਜਾਲ ਮੋਨ ਛਾਂਸੀਪੈ ॥ ਭਗਵਤੀ ਭਗਉਤੀ ਪਾ

ਹਏਤਿ ਦਾਨ ਲੀਏ ਮਾਹਮ ਪਕੈ ਦਪਕ ਉਮਾਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਪਸੀਚੈ। ਕਰ
 ਮਕੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਨੀ। ਬਿਜਿ ਆਬਿਲਾ ਸਿਕਰਨੀ ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਜਾਇ ਵਰਨੀ
 ਸੋ ਤਰ ਮਰ ਮਰਸੀਚੈ॥ ੧ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਭੋਲਾ ਨਾਥ ਜੂਝੁ ਉ
 ਹੁ ਜਿਹਿ ਡਮਕਾਇ। ਗਾਲਿ ਬਾਜਾਏ ਹੀ ਝੁਟੀ ਆਕ ਪਤੁਹਾ ਖਾਇ॥
 ॥ ੧ ॥ ॥ ਕਹਿਉ॥ ਗਉਰੀ ਅਰਧੰਗ ਭਾਲ ਚੰਦ ਸੀਸ ਹੀ ਗਭੁਜਲ
 ਟਕੈ ਭੁਜੰਗ ਸੋ ਤੇਰਾ ਤਵ ਸਿਰੁ ਇਓਰੈ॥ ਬਾਹਨ ਬੈਲ ਪਰਤਿ ਸੁਲ
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਠ ਬਤੀ ਕੋ ਬਰਾਐ ਸੋ ਜੋ ਰਿਸੀ ਨਿਸੰਕਹ ਇਛੁ ਇਓਰੈ॥
 ਤਉ ਹੁਕੇ ਬਜਾਏ ਅਹੁ ਬੈਲ ਕੋ ਭਜਾਏ ਅਹੁ ਆਕ ਫਲ ਖਾਏ ਐਸੋ ਧਿ
 ਅੰਨ ਕੀਏ ਦਾਲਿ ਦੁਭਾਗ ਗਇਓਰੈ॥ ਛਉ ਨਾਕਉ ਬਿਛਉ ਨਾਨਕ

ਗੋਨਸਉਨਾਤਾਕੋਕੋਉਭਉਨਾਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਕਰਿਐਸੇਹਰਿਸਤ
 ਹਿਰਿਦੇਬੀਚਲਇਓਐ॥ ੩ ॥ ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਧਾਸਦੇਵਹਿਧਿਸਨ
 ਪੈਧਿਸਨਾਧਿਨਾਨੀਕੋਇ॥ ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨਪੁਰਓਜਲਬਲਮਪੀਯ
 ਲਮੋਇ॥ ੪ ॥ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ॥ ਧਿਸਨਾਧਿਸਨਕੋਹੋਸੋਸਦਾਸੁਖੀਗੋਗ
 ਨਦੁਐਤਬੀਚਬੋਹੋਸੋਸਦਾਪੀਸਾਇਜੀ॥ ਦੇਖੇਧਿਸਨਕਪੁਤ
 ਪੁਓਐਜਾਕੇਜਾਪੁਸੋਤੋਆਪਨਪੀਆਪੁਦੇਵੈਦਾਰਿਦੁਕਉਬਾਇ
 ਜੀ॥ ਦਾਰਿਦੁਬਹਿਜਾਵੈਜੋਤੋਪੀਏਬੀਚਮਾਵੈਕਬੁਕਸਟਿਕੋਨਪਾ
 ਵੈਜੋਕੋਉਵੈਕੋਕਾਇਜੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪੰਨਾਪੈਨਿਮਾਇਓਕੇਮਾਨਿਪੈ
 ਜਾਂਨਪੁੰਕੀਜਾਂਨਪੈਸਦਾਕਰਮਕੋਭੁਰਮਾਇਜੀ॥ ੫ ॥ ॥ ਏਹਾ ॥ ॥

੪੮

ਸ੍ਰੀਗਲੇਸਾਸੁਭਸਗਨਸਾਂਤਿਰੂਪਸੁਖਸਾਗਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਬੰਦਨਕ
 ਹੈਜਸੁਰਾਖੈਉਰਚਾਰਾ॥ ੧॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਭਵਾਨੀਭਵਰੋਹਰੋਪਾ
 ਪਅਘਕੋਟਿ। ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਬੰਦਨਕਰੋਹਪੈਤਾਸਕੀਓਟਾ॥ ੨॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਸੰਕਰੋਅਘਰਗਨਭਾਲਚੰਦਮਿਰਿਗੰਗਾ। ਹੁੰਡਮਾਲ
 ਲਟਕੈਬਿਅਲਗਉਰੀਸਦਾਅਹਪੰਗਾ॥ ੩॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਬਿਸਨਿ
 ਛੀਗਨਿਪਸੈਨਕਰਤਲਛਮੀਚਰਨਪਖਾਲਾ। ਪਾਟਿਪਾਟਿਪੂਰਨਪੂਰਿ
 ਓਸਹਬਜੀਆਪ੍ਰਿਤਿਪਾਲਾ॥ ੪॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਮੁਖਪੈਚਾਰਿ
 ਜਿਹਿਚਾਰੋਬੇਦਉਚਾਰਾ। ਤੀਨਲੋਕਉਤਪਤਿਕਰਿਥਾਪਿਓਥਾਪਨਾਰਿ॥
 ੫॥ ੬॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਅਧਾਰਸਭਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਅਹੇਸਾਏਕੋ

ਹੀ ਬਹੁ ਪਸਰਿ ਭਉਚਨੀ ਚਸਭ ਦੇਸ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਭਉਚਨੀ ਚਸਭ
 ਦੇਸ ਬਨਾਇ ਚਿ ॥ ਜੋ ਬਨਿ ਚਿ ਸੋਈ ਬਨ ਆਇ ਚਿ ॥ ਬਨਿ ਚਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨਿ ਮ
 ਹੇਸ ॥ ਬਨਿ ਚਿ ਰਿਖ ਕਿਨਰ ਸਭ ਦੇਸ ॥ ਬਨਿ ਚਿ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ਬਨਿ
 ਚਿ ਚੈ ਤਿ ਦਾਨ ਬਿਸਤਾਰ ॥ ਬਨਿ ਚਿ ਰਜੇ ਰਜ ਤਿ ਪਾਨ ॥ ਬਨਿ ਚਿ ਪੇਸਕਾ
 ਰ ਦੀਵਾਨ ॥ ਬਨਿ ਚਿ ਚੋਰ ਯਾਰ ਅਰੁ ਜਾਧਾ ॥ ਬਨਿ ਚਿ ਸਮਤਾ ਸਰਬ ਉਪ
 ਪਾਕਰ ਮਪ੍ਰਕਾਸ ਬਨਿ ਚਿ ਬਿਨਮਾਹੀ ॥ ਐਸੇ ਬਨਿ ਚਿ ਜੁ ਬਨਿ ਚਿ ਨਾਹੀ ॥
 ੧੧ ॥ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ਬਨਿ ਚਿ ਜੋ ਬਨਾਇ ਚਿ ਕਛੁ ਗਇ ਚਿ ਨਹੀ ਆਇ ਚਿ ਸ
 ਮਤਾ ਸਮਾਇ ਚਿ ਕਛੁ ਐਸੇ ਬਨ ਆਇ ਚਿ ॥ ਜਾ ਮੇਰੁ ਪਰੇਖ ਨਾਹਿ ਨ
 ਮੁਕਾ ਮੁਠਾ ਮੁਨਾਹਿ ਤਾ ਕੇ ਅਵਗਾਹਿ ਸੇ ਅਵਗਾਹਿ ਸੇ ਅਵਗਾਹਿ ਨੋਨ ਪ

੪੬

ਪਾਇਓਹੈ ਕੈਸੇ ਅਵਗਾਹੀ ਐ ਅਹੁ ਕੈ ਸੇ ਕਰਿ ਪਾਹੀ ਐ ਨਵਿ ਸਿਆਵਿ
 ਸਾਹੀ ਐ ਨਛਾ ਬਿਕਰਿ ਛੁਲਾਇਓਹੈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਭ ਤਿ ਸੀ ਕੇਹੁ
 ਲਾਸ ਨ ਕੋਉਤ ਕੇ ਪਾਸ ਐ ਸੇ ਬੇਦ ਕਰਿ ਗਾਇਓਹੈ ॥੧੫॥ ਕਵਿਤਾ
 ਗਾਵੈ ਬੇਦ ਸੁਤ ਸਾਖ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਤ ਗਾਵਹਿ ਲਾਖ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਿ ਗਾਵਹਿ
 ਖਭਗਤ ਅਹੁ ਜੋਗੀ ਰੋਹਿ ਪਿਆਨੁ ਲਾਇਕੈ ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਗਾਵਹਿ
 ਨਕਿੰਨ ਗਾਵਹਿ ਉਚੀ ਪੁਨ ਅਨਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਜੋਗੀ ਵਨ ਗਾਇਕ ਬੇਕੇ
 ਗਾਇਕੇ ਗਾਕਿ ਆਕੇ ਈ ਗਾਵੈ ਅਰਕਿ ਆਕੇ ਈ ਪਿਆਵੈ ਕੈ ਸੇ ਬਭਾਵੈ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਚਿਹਾਰਿ ਓਹੁ ਜਾਨੁ ਭਕਵਲ ਜਾਇਕੈ ਸਿਵ ਸੇ ਸਮਾਧਿ ਜੋ
 ਹਿੰਦੇ ਵਤਾਭੇਤੀ ਸਕਰੋ ਹਿੰਦੀ ਸਭਾ ਜੋ ਹਿੰਦੋ ਹਿੰਦ ਲਚਿ ਅੰਤੁ ਪਾਇ

ਕੈ॥੧੧॥॥ਕਥਿ॥॥ਅੰਤੁਕੈਸੇਪਾਈਐਅਹੁਕਿਆਕਰਿਠਹਿਗਈਐ
 ਅਹੁਸਗਨਿਕੀਕੀਜਾਈਐਉਪਾਦੁਸਰੋਨਕੋਇਜੀ॥ਦੁਸਰੋਜੁਪਵੈਕ
 ਹਿਜੁਗਤੁਤਾਕਉਖਵੈਜੈਐਲੁਪਵੈਧਵੈਸੈਐਲਮਹਿਸਮੋਇਜੀ॥ਉ
 ਜਲਅਹੁਮੈਲੁਕਾਏਕਪੀਨਦੋਇਜਪਾਜਪਾਕਪਾਲਪਾਸੁਬਨਰ
 ਹਿਓਗੋਇਜੀ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਆਇਓਸਭਮਹਿਸਮਾਇਓਜਿਨਾਭਿ
 ਦੁਪਾਇਓਜਾਨਿਓਸਭੀਬਨਿਓਸੋਇਜੀ॥੧੨॥॥ਕਥਿ॥॥ਭਾਵੇ
 ਕਉਗਾਵੇਭਾਵੇਕਉਨਾਚੇਭਾਵੇਪ੍ਰਿਧੁਗੰਨਬਾਚੇਸਤੈਸੈਕਛੁਬਨਿ
 ਓਸਉਕਛੁਬਨਿਓਪੈ॥ਭਾਵੇਜੈਸੇਤੀਰਬਜਾਇਗੰਗਾਪੁਪਿਰਾਗਿ
 ਨਾਇਭਾਵੇਬੈਠਾਪਿਆਨੁਲਾਇਸਮਝਿਦੇਖਾਪਿਆਰੇਕਛੁਗੁਣਾਏ

ਨਛਨਿਓ॥ ਗੁਰੇਭਿਖਿਆਖਾਵੇਮੰਗਭਾਵੇਕਪੜੇਪਹਰੰਗਭਾਵੇਨੰ
 ਗਨਚੰਨੰਗਉਚਨੀਚਏਕਜੋਤਿਜਾਹਕਪਾਠਨਿਓ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਤੁ
 ਤਸਦਾਹੀਪੁਲਾਸਹਪੁਰਾਵੈਕਛੁਕਪੁਨਕਪੁਣੇਕਅਖੰਡਡਾਟਿਸੁਤਏ
 ਦਸਾਖਭਨਿਓ॥ ੧੪॥ ॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਪੰਚਅਉਪਚੀਸਜੋਤ੍ਰਹਿਸੇਥਾ
 ਟਿਤੋਰੋਠਾਕਿਥਾਟਿਕੇਮਿਲਾਏਮੋਰਿਐਸੇਕਛੁਭਾਉਕਹਿਦੇਹਿਕਉ
 ਬਨਾਇਓ॥ ਪੰਚਤਨਮਾਤ੍ਰਮੇਲਸਤਅੰਸੁਰੇਲਪੇਲਤਾਕੇਮਨਬੁਧ
 ਖੇਲਪ੍ਰਮਾਤਮਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਮਿਲਖੇਲਕਉਦਿਖਾਇਓ॥ ਖੇਲਕਉਦਿ
 ਸਤਾਹਕੇਆਪਕਉਬਿਸਤਾਹਕੇਕਿਖੁਦੀਬੀਚਡਾਹਕੇਕਿਜਗਤੁਦਿ
 ਸਆਇਓ॥ ਐਸੇਕਰਮਸੀਈਭਾਣਾਤੋਤੇਹੋਇਗਿਓਨਿਮਾਣਾ

ਠਿਰਿਆਪਪਛਤਾਲਾਤੀਤੇਲੋਭੇਲੁਗਾਇਓਐ॥ ੧੫॥ ॥ ਕਾਥਿਤੁ॥
 ਆਪੇਹੀਲੋਭੀਅਉਆਪੇਹੀਸੋਭੀਆਪੇਹੀਖੋਭੀਜੋਇਖੋਭਿਕਉਦਿਖ
 ਇਓਐ॥ ਖੋਭਕਿਉਨਕਰੈਕਪੁਕਾਪੁਤੇਡੇਰੇਨਿਸੰਕਰੋਇਲਰੇਸੋਤਲਰ
 ਨੇਕਉਆਇਓਐ॥ ਲਰੇਪ੍ਰਾਨਪੋਠੇਰਿਚਾਪੋਠੇਰਿਧਰੇਮਾਰਿਓਨਮੋ
 ਸੋਤਡੇਰੇਨਾਡੁਗਾਇਓਐ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਕਰੇਪਲਮੋਬਿਨਾਸਕਰੇਭਰੇ
 ਉਨੇਉਨੇਭਰੇਸਦਾਸੁਭਰਹੀਭਰਾਇਓਐ॥ ੧੬॥ ॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ਕਹੁਤੁ
 ਅੰਗੁਠਾਚੁਪੇਕਹੁਅਤਰਿਹੀਕਉਸੁਖੇਹਿਡੇਲਿਓਮਹਿਪੁਪੇਕਹੁਕਹੁਤੁ
 ਉਦਾਸਹੋਇਨਾਗਾਕਹਾਇਓਐ॥ ਕਹੁਤੁਚਾਰਿਦ੍ਰਿਓਇਦੁਕਾਮਗੋਗੇਇ
 ਰਇਕਹੁਜਾਗੈਕਹੁਸੋਇਕਹੁਮਹਾਂਗਾਜਾਹੋਇਛੜਕੋਠਿਗਾਇਓਐ॥

੫੯

ਕਪੁੰਨਿਗਤਿਕਾਰੀਅਉਕਪੁੰਨਾਮਚਾਰੀਕਪੁੰਨੋਸਿਕਾਰੀਹੋਇਸਿਕਾਰ
 ਖੇਲਦੇਕਉਆਇਓਹੈਕਪੁੰਨਕਰਮਕੇਪ੍ਰਕਾਸੀਕਪੁੰਨਸਕੋਬਿਲਾਸੀਕਪੁੰ
 ਬਾਮਕਉਪਾਸੀਕਪੁੰਨਕੋਰੀਹੋਇਲੁਭਾਇਓਹੈ॥੧੭॥॥ਕਾਇਤ॥ਨਮੋ
 ਵੈਨਜਾਵੈਕਪੁੰਦੇਖਨੋਨਪਾਵੈਕਪੁੰਪੀਵੈਨਖਾਵੈਆਪਆਪਮਹਿਸਮਤਾ
 ਹੈਗੁਪਕੋਨਹੰਗੁਕੋਈਨਤਾਲਿਆਵੰਦੁਨੰਗੁਕੋਈਸਾਂਤਿਪੁੰਨਜੰਗੁਕੋਈ
 ਨਗਤਿਪੁੰਨਗਤਾਹੈਮੇਲੁਨਾਮੇਲਾਪੁਕੋਈਜਪੇਨਹੀਜਾਪੁਕੋਈਮਾ
 ਪੁੰਨਬਾਪੁਕੋਈਸੋਤੋਅਪਨਹੰਗਗਤਾਹੈਨਕਰਮਕੇਪ੍ਰਕਾਸੁਕੋਈਗੁ
 ਹੀਨਉਦਾਸੁਕੋਈਨਗਡਿਮਾਸਸੁਆਸੁਕੋਈਨਜਮਤਾਨਜਾਤਾਹੈ॥੧੮॥
 ॥ਕਾਇਤ॥ਜੀਮੇਆਪਮਰੇਆਪਆਪਮਾਈਆਪਬਾਪਆਪਵਰਮਾ

ਪਸਾਪਸਾਧਚਰਾਪਹੀਨ ਅਵਰਕਉ ਬਨਿਓ ॥ ਆਪਜੋਗੀਭੋਗੀਆ
 ਪੋਰਗੁੰ ਅਰਗੀਆਪਸੋਗੁੰ ਵਿਜੋਗੀਆਪਨੀਚਉਚਆਪਹੀਗੁਣਾ
 ਨਛਨਿਓ ॥ ਆਪਹੀਅਉਤਰਿਓਇਆਪੇਰੀਥਿਕਾਰਿਓਇਆਪਹੀ
 ਬਿਚਾਰਿਓਇਆਪੇਆਪਹੀਨਿਓ ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਆਪਕਰਮਤੇਉਦਾ
 ਸਆਪਆਪਵਾਸੀਵਾਸਆਪਐਸੇਬੇਦਮਾਹਿਭਨਿਓ ॥ ੧੯ ॥
 ਕਭਿਭਾ ॥ ਕਾਨਿਹੋਇਆਇਓਪੀਗੁਆਹੋਇਆਇਓਕਾਣੀਕਾਣੀ
 ਕਉਨਥਾਇਓਆਇਕਉਤਕੁਥਨਾਇਓ ॥ ਕਸਹੋਇਆਇਓਅਥਰ
 ਗਜਕੋਕ ॥ ਆਇਓਐਸੇਆਰਕੋਕਪਾਇਓਤਾਂਕੋਗੰਨਜਾਕਹੋਇਓ
 ਨਾਬਿੰਦਾਥਨਿਕਉਥਨਾਇਓਮੁਹਣੀਅਪਰਕੋਥਜਾਇਓਅਹੁਪੇਨਕ

ਉਚਗਾਇਓ ਮਾਖਨ ਬੂਟ ਬੂਟ ਖਾਇਓ ॥ ਨਾਲੇ ਅਰਜਨ ਹੋਇਆ
 ਇਓ ਨਾਤ ਦੇਸਤੀ ਕੋ ਪਾਇਓ ਅਰਧਨ ਖਕ ਉਚਰਾਇਓ ਤਾਂ ਤੇ ਸੂਰ
 ਪਦੁ ਪਾਇਓ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਕਾਥਿਤੁ ॥ ॥ ਸਰੀ ਸਅਟਾਗੋ ਪੀਹੋਇ ਕਾਂ
 ਨਕਿਸਨਿ ਜਾਨੋ ਸੋਇ ਸਭਿ ਮਹਿ ਸਮੋਇਆ ਪਰਾਸਕ ਉਬਨਾਇਓ
 ਹੈ ॥ ਰਸੀਆ ਰਸੀਯਾ ਹੋਇ ਗੋਪੀ ਸੰਗਿ ਗੋਇ ਮਗੋਇ ਨਿਰਤ ਤਿਨਿ ਸੰ
 ਕਸੋਇ ਉਪਮੋ ਮਚਾਇਓ ॥ ਰਾਧਾ ਸੰਗਿ ਖੇਲੇ ਅਉਰ ਕਾਮਾਨ ਸੋਮੇ
 ਲੇਤਾਂ ਕੋ ਹਾਥੀ ਕਰਿ ਖੇਲੇ ਮਾਥੇ ਚਉਰ ਕਉ ਝੁਲਾਇਓ ॥ ਕਰਮ ਸਾਂ
 ਟੀ ਕੋ ਬਨਾਉ ਗੋਪੀ ਕੀਨ ਖੇਲੇ ਦਉਸ ਦਕੋ ਸਦਕੇ ਜਾਵੈ ਮਉ ਮੈਤ
 ਐਸੋ ਸੁਤੁ ਪਾਇਓ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ਕਾਥਿਤੁ ॥ ॥ ਰਾਮ ਹੋਇਆ ਇਓ ਤਾ

ਤੇਗਾਪਵਕਰਾਇਓਇਸੀਤਾਬਰੁਪਾਇਓਉਪਾਧਨਖਕਉਚਛਾਇ
ਓਪੈਅਜਹੇਜਨਕਕੇਕਰਾਇਓਅਉਸੁਅੰਬੁਕ

੫੩

ॐ

ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਾਰਯੋਗਗਕੀਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਿਤਿਤਾ॥ ੧ ॥ ਸੋਢੇਕੁ॥ ॥ ਯੋਗਜੁ
ਗਤਿਜੋਜਾਨੀਸੋਜੋਗੀਪ੍ਰਵਾਨਾਤਿਤਿਜੋਗੀਕੇਦਰਸਨਪਾਵਹਿਪਦ
ਨਿਬਾਂਣਾ॥ ੧ ॥ ਅਪਦੀਵੀ॥ ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਜੋਜਾਨੀਜੁਗਚਾਰੇਜੀਵੈ

॥ ਮਹਾਨ ਜੀਵ ਲਖੀ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਮਥੀਵੈ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਦਾਸੀ ਤਿ
 ਸਕੀ ਕਢੁ ਚਾਹਿ ਨਹੀਵੈ ॥ ਹੋਇ ਕੰਤ ਬੀਤਾਂ ਵਦਾਰ ਸਮੀਕ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ॥
 ਵਾਹਿਵਾਹਿ ਜੀ ਕਰਮ ਸਾਂਈ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਆਬਿਨ ਚਾਨ ਲਖੀਵੈ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਮਨ ਲੋਕੁ ॥ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁੜੇ ਜੋ ਜੋਗ ਸੇਚਿ ਤਜ ਕ੍ਰਤਿ ਹਿਖੁ ਲਯਾਇ ॥ ਤਿ
 ਹਿ ਜੋਗੀ ਕਿ ਦਰਸੇ ਤੇ ਅਨਾਹਿ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥
 ਅਨਾਹਿ ਬਾਜੇ ਹੁਲੁ ਟੁਲੁ ਕਾਰੀ ਸੁਲ ਜੋਗੀ ਬਓਗਨਾ ॥ ਸੁਲ ਸੁਲਿ
 ਸਰਸਾ ਸਵਾਪਾਨ ਤਿਹ ਮਨ ਅਲਿਸਾਨਾ ॥ ਗੁੰਗਾ ਬਥਲਾ ਬਥਲਾ
 ਜਿਉ ਮਸਤ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿ ਜੀ ਤਿਹਿ ਜੋਗੀ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਤੇਕ
 ਰਮ ਪਰਮ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਮਨ ਲੋਕੁ ॥ ॥ ਅਨਾਹਿ ਰਵਿ ਆਸਰ ਬਮਾਨਿ

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੁਝਿ ਨ ਪਾਇ ਜੋਗੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟੀ ਐ ਭੇਟ ਤਪੀ ਖੁਲ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਪੰਚ ਤਤਕੇ ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਬਾਜੇ ਨ ਚਿੰਦ
 ਰਵਾਜੇ ਮੁੰਦਕੇ ਦਸ ਵੇਦਿ ਚਗਾਜੇ ॥ ਪਾਨੀ ਅਗ ਜਿਉ ਪੁਰਾ ਵੇਦੇ
 ਕਾਮ ਸੁਖ ਕੇ ਲਾਜੇ ॥ ਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਜੀ ਜਿ ਨਰ ਸਪਾਇ ਚਿ ਅਨਾਦਿ ਸ
 ਭਸੀ ਸਾਬਿਗਾਜੇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸੋਲੋ ਭੁ ॥ ॥ ਜੋ ਮਾਨਚ ਲਚ ਪਲਾਏ ਸੁਨਤ
 ਸਬਦ ਬਕ ਜਾਇ ॥ ਅਉਰ ਸੁਆ ਦਸ ਭ ਠੀਕਿਆ ਜਬ ਮਾਨਾਦਿ
 ਪਰਚਾ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਨਾਦਿ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ਕੈ ਪ੍ਰਸ
 ਸਗੋ ਵੈ ॥ ਲਾਗ ਗੀਤਿ ਹਿਟ ਕਟ ਕੀ ਵੀ ਗੁਚੀ ਵਿਭੋ ਵੈ ॥ ਮਖੁਲ
 ਸਿਆਵਿ ਰੋਲ ਕੇ ਛਾਹਿ ਛੁਟ ਕੁਛ ਵੈ ॥ ਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਜੀ ਐ ਸੋ ਜੋਗ

ਜਾਣਕੇ ਦੇਇਨਿਸਲੀਸੇਵੈ॥੬॥॥ਸੋਭੋਕੁ॥॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕਾਮੁਲਯ
 ਹਿਅਨਾਹਦਿਸੇਰਚਗਖਾ॥ਮਨਦ੍ਰਿੜਗਖੇਸਬਦਮਹਿਏਗੀਤਾਕੀ
 ਸਾਖਾ॥੧॥॥੫੯੬੩॥॥ਗੀਤਾਅੰਦਰਅਖਿਆਮਰਜਨਕੇਤੀਈ॥
 ਅਨਾਹਦਪੂਰਨਸਰਬਮਹਿਸਭਨੀਹੀਥਾਂਈ॥ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਿਛੁਰਮਾਇਅ
 ਜੋਆਪਗੁਸਾਂਈ॥ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਜੋਜਨਰਤਾਅਨਾਹਦੇਪਾਇਆਕਰ
 ਮਸੀਈ॥੫॥॥੫੯੬੩॥॥ਅਨਾਹਦਪੂਰਨਪਸਰਿਆਪਸਰਿਹਰਿਚਿ
 ਤਈਲੋਕਾ॥ਜੋਜਨਰਾਤੇਅਨਾਹਦੇਉਤਰਗਏਸਭਸੇਕਾ॥੧॥੫੯੬੩॥
 ਏਹਿਮਨੁਕਿਸੇਨਬੇਪੀਐਅਨਾਹਦਬੇਪਾਇਆ॥ਆਗੇਸ੍ਰੀਬਸਸ੍ਰਜੀ
 ਸ੍ਰੀਰਾਮਸੁਨਾਇਆ॥ਅਨਾਹਦਰਤਾਰਾਮਜੀਤਿਨਪਰਚਾਣਾਇਆ॥

ਮਨਮਤਵਾਗੋਇਕੈਤਿਹਿਸੰਨਸਮਾਇਆ॥ ੬੫॥ ॥ਸਤੋਤੁ॥ ਥਰ
 ਖਾਵਾਗੁੰਬਰਖਦਾਚੁਹਿਚੁਹਿਚਿਕੀਆਵੰਗੁ॥ ਤਾਣਮੁਦੰਗਉਪੰਗ
 ਜਿਉਸੁਕੋਬੀਸੀਅਰਨੰਗੁ॥ ੬੬॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਨਕਤੇਕੰਬੀਗੁਨੁ
 ਨਾਦਹੀਤੁਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪਵਨਠੁਆਰੀਆਮੀਪੁਸਾਵਨਉਠਾਅ
 ਨਾਦਕਾਤੀਕਟਿਆਭਉਦੁਜਾਕੁਠਾ॥ ਵਾਰਿਵਾਰਿਜੀਏਕਜੋਤ
 ਸਮਾਲੀਆਦੇਅਨਾਦਪੁਠਾ॥ ੬੭॥ ॥ਸਤੋਤੁ॥ ॥ਕੁੜਨਭਿਖਿ
 ਆਕੁੜਹੀਜੋਭਿਖਿਆਸੇਸਚੁ॥ ਅੰਸੇਜਾਣੀਜੋਗੀਆਅਨਾਦਸੇ
 ਤੀਮਚੁ॥ ੬੮॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਿਅੋਸਨੁਅਨਾਦਦਾਪੁ
 ਠਾ॥ ਜੋਗੀਗੋਰਖਨਾਥਆਦਓਨਾਏਹਚਰਚਾ॥ ਪਾਇਆਪਰਚਾਅਨ

ਦਦੇਮੁੰਦਬੈਠੇਦੁਚਾ॥ ਅਪਦੇਆਪਸਮਾਇਆਸਭਭਿਠਾਹਰਿਚਾ॥
 ॥੮॥ ॥ਜਲੇਰੁ॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਮਾਇਕੈਬ੍ਰਹਮਾਪ੍ਰਚਾਣਾਇ॥ ਕੁਬਿਤ
 ਪਾਈਅਗਲੀਤਉਜਗਰਚਿਓਆਇ॥ ੧ ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧ
 ਨੁਪਾਇਕੈਤਿਹਿਜਗਤਉਪਾਇਆ॥ ਚਾਰੇਖਾਲੀਉਪਜੀਆਪਚਤਤ
 ਮੇਲਾਇਆ॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧਦੀਕੁਬਤੇਯਹਿਠਾਦੁਬਲਾਇਆ॥ ਵਾ
 ਸਿਵਾਹਿਜੀਜੇਜਨਰਤੇਸੁੰਨਸੇਵਿਚਆਪੁਲਖਾਇਆ॥ ੯॥ ॥ਜਲੇਰੁ॥
 ਸੁੰਨਸਮਾਧੋਕਪਾਇਕੈਸੁਧੇਕੀਨੇਪ੍ਰਾਨਾਪ੍ਰਾਨਸਮਾਨੇਪ੍ਰਾਨਮਹਿਤੀਤੇਉਪ
 ਜੇਗੀਅੰਨ॥ ੧ ॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧੋਕਧਾਰਪ੍ਰਾਨਜਿਹਿਜੀਤਿ
 ਆ॥ ਅਪਨੇਅੰਦੁਆਪਆਪਮਿਲੀਤਿਆ॥ ਬੈਠੇਆਸਨਧਾਰਹੋਇ

ਨਚੀਤਿਆ ਵਾਹਿਵਾਹਿ ਜੀਤਿਠਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਸੁਖੀ ਸੁਖੀਤਿਆ॥
 ੧੦੦॥ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧ ਮਹਿ ਸੋ ਸੁਖ ਕਾ ਹੁਨਾਰਿ ॥ ਲਾਖ
 ਵਖੇ ਪਮਿਟਾ ਵਦੀ ਲੈ ਕਰਿ ਅਪੋਨੇ ਮਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਪਹਲੇ ਸੁੰ
 ਨ ਸਮਾਧ ਸੀ ਪਿਛੋਂ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧ ਕੋ ਪਾਇ ਕੇ ਮੁਖ ਚਾਰ ਅੱਥ
 ਈ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧ ਕੀ ਭਾਵ ਲੀਖਿ ਲਾ ਕਭਖਿ ਲੋਕਈ ॥ ਸੁੰਨ ਹੀ ਸਭ ਉ
 ਪਜੀ ਠਿਰਿ ਸੁੰਨ ਮਿਲੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ॥ ਸੁੰਨ ਹੀ ਸੁਖ ਉਪਜੈ
 ਸੁੰਨ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਭਾਇਓ ਭਇਓ ਜਬ ਸੁੰਨ ਕਾ ਸਰਬ ਸੁੰਨ ਹੋਇ ਜਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧ ਲਗਾਈ ॥ ਤਿਨ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿ
 ਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧ ਲਗਾਈ ॥ ਬੇਦੀ ਗਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧ ਲਗਾਈ

ਬੇਦੀਗਾਇਆ॥ ਜਿਨਸੁੰਨਸਮਾਪਲਗਾਈਨਬਿਆਪੇਮਾਇਆਵਾਰਿ
 ਵਾਰਿਜੀ॥ ਜਿਨਸੁੰਨਸਮਾਪਲਗਾਈਨਅਵੇਜਾਇਆ॥੧੩॥ ਸੋਲੋਕੁ॥
 ਆਵਲਜਾਲਾਰਹਿਗਿਆਸੁੰਨਸਮਾਪਸਮਾਇ॥ ਜੋਸਤਸੰਗਤਿਬੇ
 ਧਿਆਸੋਮੁਕਤਾਹੋਇਜਾਇ॥੧॥ ॥੫੯੩॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿਪਾਇਕੈ
 ਯਹਿਪ੍ਰਸਾਦਕਰੀਜੈ॥ ਮਹਾਰਾਜਰਾਜਜੋਗਕੀਮੁਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕੀਜੈ॥ ਮੁਹਿ
 ਅਨਾਥਨਹਿਜਾਨਪੁੰਕਛੁਪਰਚਾਦੀਜੈ॥ ਵਾਰਿਵਾਰਿਜੀਸੰਤਾਪਰ
 ਉਪਕਾਰੀਆਅਪਨਾਕਰਿਲੀਜੈ॥੧੩॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾਦ
 ਇਅਕਰਿਦੀਨੀਜੁਗਤਬਤਾਇ॥ ਪਾਲੇਆਰਵਾਵਾਰਦੀਜੁਗਤਬ
 ਤਾਈਜਾਇ॥੧॥ ॥੫੯੩॥ ਅਹਰਵਾਵਾਰਨੁਸੁਪਕਰਿਸੁਪਰਿਦਾਕ

੭

ਗੀਜੈ॥ ਅਲਖ ਅਹਾਰ ਵਾਹ ਵਾਹ ਦਾ ਪੋਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ॥ ਸੁਖ ਮਨੀ ਦਨਿ
 ਅਲਸਾ ਮਨੁ ਆਵਸ ਕੀਜੈ॥ ਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਜੀ ਜੇ ਵਸ ਆਵੇ ਮਨੀ ਰਾਮ ਮ
 ਗਮ ਨਿਗਮ ਸੁਨੀਜੈ॥ ੧੪॥ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ॥ ਸਦਾ ਇਕ ਤਉ ਮਾਹਿ ਤ੍ਰਾਮਾ ਵ
 ਸਿਕਰਨਾ ਜੀਤਾ॥ ਮਾਨਵ ਸ ਆਵੇ ਸਹਜ ਹੀ ਜੋ ਲਾਵੇ ਯਾਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੧ ॥
 ਕੰਦਗ ਕੋ ਠੀਖ ਕਰਹ ਤਜਹ ਖੜਕਨ ਸੁਲੀਐ॥ ਹੇ ਠਿਵਿਛਾਵੈ ਕੁ
 ਸਾ ਲੈ ਉਪ੍ਰਾਸਨ ਚੁਲੀਐ॥ ਸਿਧ ਆਸ ਲਵਾ ਪਦ ਮਹੀ ਲਾਇ ਬੈਸੇ
 ਮੁਨੀਐ॥ ਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਜੀ ਸੁਧਾਰਾ ਬੈਸੇ ਮੇਰੇ ਤਹ ਰਿਅੰਤ ਰਿਗੁਲੀਐ॥ ੧
 ੫॥ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ॥ ॥ ਨਿਰਉਪਾਧ ਆਸਨ ਕੀਏ ਬੈਠੇ ਪਿਆਨ ਲਗਾਇ ਨਖ
 ਸਖਰੇ ਮਨ ਹਲੀਤ ਉਜੇਗੀ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ੧॥ ॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਪਹਲੇ ਪ੍ਰਾਣ

ਪਉੜੀ॥

ਯਾਮਕਰਿਸੁਧਦੇਹੀਕੀਜੈ॥ਸਨੇਸਨੇਚੜਾਈਐਠਹਿਗਾਇਲਹੀਜੈ॥
 ਜਿਤਨੀਸਕਤਿਸਰੀਰਮਹਿਤਿਤਨੋਖਿਚਲੀਜੈ॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜੀਪ੍ਰਾਣਾਯ
 ਅਉਤਾਰਕੈਠਿਰਿਸੁੰਨਠਹਰੀਜੈ॥੧॥੥ਸਤੋਕ॥ਸੁੰਨਠਹਰਨਾਮਨੀ
 ਹਮੁਤਬਧੁੰਨਸੁਨੇਆਕਾਸਾਅਨਾਦਪ੍ਰਚਾਪਾਇਕੈਕਰਿਬੈਠਾਸੁਖਾਬਿ
 ਗਾਸ॥੧॥੥ਪਉੜੀ॥ਅਨਾਦਪਾਇਅਨਾਦੈਮੁਚਿਆਛੁਟੇ
 ਸਰਬਜੰਜਾਲਜਾਮੀਤਰਿਹਰਿਅ॥ਛੁਟੇਸਭਸੁਆਦਥਿਨਅਨ
 ਹਦਕਚਿਆ॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜੀਅਨਾਦਲਾਗਾਰੰਗਮਿਲਾਵੈਜਚਿਅ
 ॥੧੭॥੥ਸਤੋਕ॥ਅਨਾਦਗ੍ਰਸਿਆਮਨੀਰਾਮਬੰਗੀਸੁਨੀਅਚਾਨ
 ਕਆਇ॥ਤਨਮਨਕੀਤਹਿਸੁਧਨਹਿਅਪਨਾਮਪੁਰੁਲਾਇ॥੥ਪਉੜੀ॥

ਅਨੁਦਿਕੇਗਪਤਾਜਿਸੇਏਰਿਪਾਇਆ। ਵਿਸੇਰੇਰੰਗਰਸਭੋਗਨਾਥਿ ॥੪॥
 ਆਪੇਆਇਆ। ਰਾਜਜੋਗਰਸਪਾਇਆ। ਪੁਰੁਖਾਇਆ। ਵਾਹਿਗੁ
 ਰਿਜੀਤਸਨਾਗਈਬਲਾਇਜੇਸੁੰਨਸਮਾਇਆ॥ ੧੮॥ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ॥
 ਪੁਰੁਖਾਪ੍ਰਚਾਰਜੋਗਕਾਦਿਤਾਗੁਰਾਬਤਾਇ। ਸਿਖਪੁਛੇਕਰਿਜੋਰਿ
 ਕਰਿਬੀਜਮੰਤ੍ਰਨਿਧਪਾਇ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਸੁਖਸਾਰ
 ਗੁਰਮੋਹਿਦੀਜੀਐ। ਤੁਮਬਿਨੁਕਈਨਾਰਿਅਪਨਾਕਰਿਲੀਜੀਐ॥
 ਸਾਸੋਕੇਰੀਜੁਗਤਦੇਪੁਤੀਜੀਐ। ਵਾਹਿਗੁਰਿਜੀਗੁਰਸੁਪਰਸੰਨਦਿ
 ਅਲਵਿਚਪਾਤ੍ਰਬੀਜੀਐ॥ ੧੯॥ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਗੀਏਦ
 ਏਆਕਰਿਹਮਬਿਨਾਇਸੇਨਕੋਇ। ਸਿਖਸੁਆਸੀਸੁਤਕਰਿਸੇਏ॥

ਰੇਪੋਗੇਇ॥੧॥॥ਪਉੜੀ॥॥ਸੁਆਸਜੁਨਿਸਦਿਨਆਵਹਿਤਿਸੈਸਮਾ
 ਲੀਐ॥ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਵਿਚਪਾਇਕਬੁਨਟਾਲੀਐ॥ਆਵਲਜਾਵਲਸੁ
 ਆਸਥਾਤਸੁਖਾਲੀਐ॥ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਸੁਆਸਾਪ੍ਰਚਾਪਾਇਆਪਕੋ
 ਭਾਲੀਐ॥੨੦॥॥ਸਭੋਕੁ॥ਜਿਨਮਨੋਇਵਖੇਪਮਹਿਤਉਸੁਆਸ
 ਖਿਚਰਾਖਾਸਾਤਸੁਆਸਕੇਖੈਚਲੇਛਿਰਮਨਮੀਵੈਆਖਾ॥॥ਪਉੜੀ॥
 ਮਨੁਆਮਨਹਿਸਮਾਇਸਾਸਸਮਾਲਿਆ॥ਇਸਥਿਤੋਰਵੈਸਾਸਜ
 ਆਵਲਜਾਇਆ॥ਰਸੁਜੋਗੀਲੀਤਾਚਖਕਿਆਆਖਵਿਖਾਇਆ
 ॥ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਗੁੰਗੇਦੀਮਿਠਿਆਈਸਮੁਤ੍ਰਸਿਆਇਆ॥੨੧॥॥
 ਸਭੋਕੁ॥॥ਦੁਜਾਪਰਚਾਜੋਗਕਾਸਤਿਗੁਰਤੇਸੁਧਪਾਇ॥ਛਿਰਿਪੁਛੈ

ਜਗਿਆਸੀ ਆਕੈਸੇ ਸੁੰਨ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਤ
 ਸਿਖ ਕੋ ਸਿਖੁ ਪੈਸਤਿ ਸੰਗੀ ॥ ਸਭ ਕਛੁ ਦੇਵੈ ਸਿਖ ਕੋ ਜੈਸੇ ਕਛੁ ਮੰਗੀ ॥
 ਨਉ ਨਿਪਥਖਸੈ ਸਿਖ ਕੋ ਕਛੁ ਹੋ ਨਤੰਗੀ ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿ ਜੀ ਛੁਛਾਹੀ ॥
 ਕੁਸੁੰਭ ਕਾਰੰਗ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗੀ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਪ ਸੁਲ
 ਵਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਹੁਚਿ ਦੇਖਾ ॥ ਸੁਆਸ ਸਮਾਏ ਸੁਆਸ ਮਹਿ ਸਾਈ
 ਸੁੰਨ ਵਸੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਾਸ ਸਮਾਇ ਹੋਵੇ ਸਾਸ ਸੁਖ ਮਜੇ
 ਹੋ ॥ ਆਪੇ ਚਮੜ ਜਾਵੇ ਦੇਵਾਂਗੁ ਲਾਲ ਨ ਲੋਹੇ ॥ ਸੁਖ ਮਆਰ ਵ
 ਹਵਾਰ ਕਰ ਸਮਾਏ ਦੇਹੇ ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿ ਜੀ ਜਿਸੇ ਸਮਾਏ ਦੇਹੀ ਸੇਸੁ
 ਨਸ ਮੇਹੇ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ॥ ਜੋਇ ਉਕਰੇ ਸੋ ਹੋਵਈ ਇਸ ਮੇਭੇਦਾ

ਜਾਲੁ। ਨੀਤੀ ਪੋਤੀ ਛੋਰ ਕੇਗ ਜ ਜੋਗੁ ਇਉ ਮਾਲੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਹਾਜੇ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵ ਲਗਾ ਜੁ ਕਮਾਵ ਦੇ॥ ਪਰ ਅੰਦ੍ਰ ਪਰਚਾ ਪਾਵਨ ਛੋਰ
 ਨ ਜਾਵ ਦੇ॥ ਜਿਉ ਜਨ ਕੇ ਸੁੰਨ ਸਮਾਵਨ ਤਖਤ ਬਸੀ ਵ ਦੇ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿ ਜੀ
 ਹਾਜੇ ਜੋਗ ਮਨ ਲਾਵਨ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵ ਦੇ॥੨੪॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਸੁਆਸ ਸਮਾ
 ਲਾਹ ਖਲਾ ਬਿਰਥਾ ਸਾ ਸੁਨ ਜਾਇ॥ ਸੁਖ ਮਸਾਸੋ ਹੋਇ ਕੈ ਸਰਜੇ ਸੁੰਨ ਸ
 ਮਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਆਸ ਜੋ ਆਵੇ ਜਾਵੇ ਐਸੇ ਵਰਤ ਦਾ॥ ਤੀਸੇ
 ਤੀ ਮਾਨੁ ਲਾਵੈ ਦੁਰਤਾ ਪਰਤ ਦਾ॥ ਸੋਹੀ ਮਾਲ ਬਨਾਇ ਜੀ ਦੇ ਨੂ ਪ੍ਰਚ ਦਾ॥ ਵਾ
 ਹਿਵਾਹਿ ਜੀ॥ ਇਸ ਬਿਭੋਇ ਠਾਹਾ ਵੈ ਪਉ ਸਲਾ ਪਰਤ ਦਾ॥੨੫॥ ਸੋਲੋਕੁ
 ਤੀ ਜਾ ਪ੍ਰਚਾ ਜੋਗ ਕਾ ਦਿਤਾ ਗੁਰਾ ਬੁਝਾਇ॥ ਸਿਖ ਸਿਆਲੇ ਸਮਾਇ

ਆਗਿਆਸੁੰਨਸਮਾਇ॥੧॥ ॥੫੫॥ ॥ਤੀਜਾਪ੍ਰਚਾਜੋਗਕਾਪੁਛੇਵ ੬੦
 ਡਿਭਾਗੀ॥ਅਸਟਾਂਗਡੰਡਉਤਕੇਕਰਤਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰਲਾਗੀ॥ਈ
 ਸਰਕੀਉਪਾਸਨਾਆਇਅੰਤਰਜਾਗੀ॥ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਈਸੁਰਆ
 ਇਆਚਿਤਤਿਅੰਨਸਭਤਿਆਗੀ॥੨੬॥ ॥ਸਤਨਾਮੁ॥ਸਤਗੁਰ
 ਕੇਉਪਾਸਨਾਸੁਨਹੋਸਿਖਵਡਭਾਗੁ॥ਅੰਤਹੀਵਿਖਲਾਵਹੁਈਸਰ
 ਕੋਸੁਹਾਗੁ॥੧੦॥ ॥੫੬॥ ॥ਰਿਦੇਗੁਠਾਕੇਅੰਤਰੇਸਿਖਸੁਰਤਲਗ
 ਵਹੁ॥ਅਸਟਕਵਲਦਲਪੰਖੜੀਸਿੰਘਾਸਨਪਾਵਹੁ॥ਤਾਂਪ੍ਰਥੈਠੇਰਾਅ
 ਜੀਲਛਮਾਚਵਰਤੁਲਾਵਹੁ॥ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਬੀਵੇਅੰਗਸੀਆਲ
 ਛਮੀਐਸੇਧਿਆਨਸਮਾਵਹੁ॥੨੭॥ ॥ਸਤਨਾਮੁ॥ਐਸੇਧਿਆਨਸੀ

ॐ

ਗਮਜੀਕਫਾਨੈਨਪਿਕਬੈਨਾਸੀਮਸੁੰਦੁਤਸਘਨਘਨਮੈਨਮੈਨਕੇ
 ਮੈਨਾ॥੧॥॥ਪਉੜੀ॥॥ਕ੍ਰੀਟਮੁਕਟਿਛਬਲਾਇਭਾਨਾਜਾਹਜਿਉ॥
 ਅਲਕਰਹੀਵਲਪਾਇਸੰਮਾਥਿਸੀਆਹਜਿਉ॥ਭਉਆਵੰਗਕਮਾ
 ਨਭਉਰਹੰਜਾਹਜਿਉ॥ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਵੰਦਚੰਬੇਦੀਆਕਲੀਆਬ
 ਗਬਹਾਰਿਜਿਉ॥੨੮॥॥ਸਤਨਾਮੁ॥ਹਿਰਦੇਧਾਰਪਿਅੰਨਧਰਅੰਤਰ
 ਨੈਨਪਸਾਰਾਕਰਮਸੰਈਬਲਿਹਾਰੇਸੀਰਾਮਅਵਤਾਰ॥॥ਪਉੜੀ
 ਸਿਖਉਪਾਸਨਾਪਾਇਪਿਆਰੁਲਗਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਦਿਤਾਦਸਸੇ
 ਅੰਤਰਿਆਇਆ॥ਬੇਧਾਗਿਓਤਿਹਿਪਿਅੰਨਜਿਸੇਪੈਲਾਇਆ॥ਵਾ
 ਹਿਵਾਹਿਜੀਸੀਰਾਮਕੋਰੁਪੁਤਿਸੇਪੈਪਾਇਆ॥੨੯॥॥ਸਤਨਾਮੁ॥ਤੀ

॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਚਰਿਥਾ ਪ੍ਰਚਾਰਿ ਜੋਗਕਾਹਾ ਧਿਆ ਸਿਖਸਮਾਸਾ ਅਬਪੰਚ
 ਵਾਮੁਹਿਦੀਜੀਐਰੋਇਕੈਸਤਿਗੁਰਦਿਆਸਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਚ
 ਵਾਪ੍ਰਚਾਰਿ ਜੋਗਕਾ ਅਬਸੁਨਾਹੁ ਧਿਆਰੇ ॥ ਸਭੇ ਪ੍ਰਚੇਛੋ ਭਕੈਆਪਰੋਹੁਕਿ
 ਨਾਰੇ ॥ ਅੰਗ ਪ੍ਰਤੰਗ ਵਿਸਾਰੈ ਕੋਨਾ ਲੇਸੁ ਰਤ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀ
 ਤਬ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜੋਗੀਆ ਜਬਦੁਬਕੀ ਮਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਦੇ
 ਉਨਿਸਾਨੀਨੀਦਕੀ ਸੋਢੈ ਸਭ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਤੈਸੇ ਜਾਗਤ ਸੇਵਨਾ ਲਾਇਗ
 ਲੇਨਾ ਲਯਾਗ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਬਦੁਬਕੀ ਲਗਜਾਵੈ ਸੁਪਸ
 ਮਾਧੈ ॥ ਆਪਾਪਗਾ ਰੁਲਾਵੈ ਰਹਤ ਉਪਾਧੈ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਲਨਾ
 ਵੈ ਅਪਰ ਅਗਾਧੈ ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀ ਜਮਲੁ ਮਹਲੁ ਮਿਟਾਵੈ ਕਰ

ਮਸਤਬੀਧੈ॥੩੩॥॥ਸਤੁਕਾ॥ ॥ਪੰਜਵਾਂ ਜੋਗ ਕਾ ਯਹਿ ਸਭ ਸੇ ਸਿਰ
 ਮੋਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਤਾ ਸਿਖ ਕੋ ਰਜਨੀ ਤੇ ਭਈ ਭੋਗ॥੧॥॥ਪਉੜੀ॥
 ਪੰਚਵਾ ਪ੍ਰਚਾ ਪਾਇ ਸਿਖੁ ਅਘਾਇੰਆ ਸ੍ਰੋਖ ਜੋਗ ਕਾ ਪ੍ਰਸਨਤਾ ਹਿਚ
 ਲਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਦਿਆ ਲਤਿ ਨਾਮ ਨਭਾਇਆ ਵਾਹਿਵਾ
 ਹਿਜੀ ਛੋਠ ਵਾ ਪ੍ਰਚਾ ਸੀਖ ਗੁਰਾ ਫੁਰਮਾਇਆ॥੩੪॥॥ਸਤੁਕਾ॥
 ਸਿਖ ਕੋਰੇ ਅਰਦਾਸ ਸਤੁ ਸੁਲਕੁ ਮਾਰਾ ਜਾ ਜਬ ਤੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਸਮਾਪ
 ਤੇ ਤਬ ਦੀਸੇ ਸਤੁ ਸਾਜਾ॥੧॥॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਿਰਖ ਸੋਗ ਠਿਰਿ ਲਾਗੇ
 ਨਾਂ ਨਾਂ ਭੰਗਿ ਕਾ ਠਿਰਿ ਸਭੁ ਦਿਸਿਆ ਲਾਜਾਤ ਸਭਾਤ ਕਾ ਉਚ
 ਨੀਚ ਉਜੀਆ ਲਾਇਨ ਅਰੁ ਗਤ ਕਾ ਵਾਹਿਵਾ ਹਿਜੀ ਕੋ ਸੇਕਈ ਏਪਾ

੬੨

ਪ੍ਰਚਾ

ਲਾਕੋ ਮੁਖ ਬਾਭਕਾ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿਕਾਰ ਜੋ ਸਤਿ ਹੈ ਨਾ ਲੋਕੁ
 ਅਸਤਾਯਾ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸੀਤ ਮੁਹਿ ਤੈਸੀ ਦੇਵੁ ਮਤਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸ
 ਤ ਅਸਤ ਬਖੇਕ ਸਿਖ ਸੁਲਾਵਦੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੋ ਏਦਿ ਅਲਖੁ ਐਖ
 ਮਿਲਾਵਦੇ ॥ ਯਹੀ ਸਚਾ ਵੀਗਾ ਲਬੇਦ ਸੁਤਗਾਵਦੇ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜੀ
 ਅੰਦਰਦੀ ਵਾਬਾ ਲਵ ਸਤ ਲਭਾਵਦੇ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ
 ਜੋ ਅਤ ਮੁਗਮੁ ਹੈ ਅਸਤ ਸਹੀਰ ਪਛਾਨਾ ॥ ਸੁਪਨੇ ਕੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤੁ ਤੋ ਪੈ ਦ੍ਰਿਸ
 ਟੁ ਭੁਠਕ ਰਿਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਂਗਾਂ ਭੀਤ ਵਿਖਾਈ ਰਿਦਲਿ
 ਜਲ ਜਿਵੇ ॥ ਜਿਉ ਭੂਤਲਿ ਆ ਅਗ ਬਾਈ ਜਾਲੀ ਜਗੁ ਤਿਵੇ ॥ ਜਿ
 ਉਸੇ ਸੇ ਸਿੰਧੁ ਵਿਖਾਈ ਲਗ ਲਾਹਿ ਕਿਵੇ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜੀ ਸਭ ਅਤ

ਮਰਾਮਨਿਹਾਸੀਦੁਸਰਨਹਿਲਿਵੇ॥੩੭॥॥ਜਲਕੁ॥॥ਏਕਾਮਾਈਜੁ
 ਗਤਵਿਆਈਤੀਨਚੇਲੇਪਰਵਾਨਾਇਕਸੰਸਾਰੀਇਕਭੰਡਾਰੀਇਕਸਾ
 ਇਬਾਨਦੀਵਾਨਾ॥੧॥॥ਪਉੜੀ॥॥ਮਾਇਆਤਤਉਪਾਇਜਗਤੁਬ
 ਟਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮੇਸਤਾਨਉਪਾਇਆ॥ਪੰਚਾਤਤਾਠਾਦੁ
 ਹਲਾਇਮਿਲਾਇਆ॥ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਮਨਬੁਧਸਤਤਤਅਉਸਕਾਰ
 ਕਮਾਇਆ॥੩੮॥॥ਜਲਕੁ॥॥ਪ੍ਰਿਥਵੀਪਉਦਆਕਾਸਜਲਪੰ
 ਜਵਾਅਗਨਿਮਿਲਾਇ॥ਦੇਦੇਇਦ੍ਰੀਤਤਕੀਮਨਬੁਧਪ੍ਰਗਟੇਆਇ॥
 ॥੧॥॥ਪਉੜੀ॥॥ਪੰਜਾਤਤਾਪੰਜਭਾਗਲੈਮਿਲਬਲਾਈ॥ਜਲਪ੍ਰਿਥ
 ਵੀਥੋਭਾਗੁਲੈਜਲਪ੍ਰਿਥਵੀਪਾਈ॥ਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇਜਮਿਲਾਵਕ੍ਸ਼ਾਹਲੁਭਾ

ਗਮਿਲਾਈ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿਜਿਤਿਸੇਪ੍ਰਿਥਵੀਪਉਲਮਿਲਾਅਕਾਸਸਮਾਈ
 ॥੩੬॥ ॥ਸਤਿਨਾਮ॥ ॥ਰਲਮਿਲਤਤਾਠਾਦੁਯਹਿਚੀਟੀਬ੍ਰਹਮਾਆਦਿ॥ਤਤ
 ਸਮਾਇਤਤਮਹਿਤਉਸਭੁਕਛੁਆਇਆਜਾਦਿ॥੧॥ ॥੫੬੩॥ ॥੧॥
 ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹਭਭਮਹਿਯਹਿਹੋਇਖੜੇ॥ਉਸਤਤਨਿੰਦਿਆਮਤਸ
 ਹਾਤਤਾਥੀਹੋਏ॥ਮਨੁਆਮਾਨਮਾਉਤਿਕੋਬੁਧਮੇਲਵਿਖੋਏ॥ਇੰਦ੍ਰੀਅ
 ਅਗਵਾਨੀਐਵਿਖਿਆਨੁਏਏ॥੬੦॥ ॥ਸਤਿਨਾਮ॥ ॥੧॥ ॥ਖੁਸੀਖਰਾਬੀਲ
 ਜਿਆਪ੍ਰਿਤਪੀਰਜਿਅਹਗੀਆਨਾ॥ਛੁਪਾਪਿਪਾਸਾਮਉਤਨੀਦਯਹਿ
 ਸਭਤਤਸਮਾਨ॥੧॥ ॥੫੬੩॥ ॥੧॥ ॥ਜਮੁਲੁਬਾਲਪਜੇਬਨਾਬੁਢਪਾਅ
 ਵੈ॥ਨਾਗੀਪੁਰਖੁਮਿਲਾਵੜਾਹਲਪੁਰਜਮਾਵੈ॥ਖੁਪਿਆਤਗੋਇਪਾਵ

ਦਾ ਕਛੁਖਾਇਆ ਘਾਵੈ ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀ ਅਤਮਗਾਮ ਨਿਗਲਮਾਸਭਤਤ
 ਕਮਾਵੈ ॥ ੪੧ ॥ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ॥ ॥ ਵੇਦੇਹਾਪਜਿਤਤਕੀ ਸੁਖਮ ਅਉ ਅਸਥੁ
 ਲਾ ਸੁਖਮ ਮਾਨ ਬੁਧਸੁ ਮਾਸੈ ਯਾਹਿ ਅਸਥੁ ਲੋਕ ਮੁਲਾ ॥ ੪੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸੁਖਮ ਹੀ ਅਸਥੁ ਲੋਕੈ ਕਈ ਬਾਗਾਨ ਕਮੁਖੇ ਨੇੜ ਸਵਲਪਇੰਦ੍ਰੀ ਗੀ
 ਓਸਭੀ ਪਾਗਾ ਕਰਦਾ ਕਰਮ ਅਲਖੇ ਕਈ ਬਾਹੁ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀ
 ਸੁਖਮ ਸਤਨਾਮ ਲੇਸ ਚਾਨਰੰਕਾਰਾ ॥ ੪੩ ॥ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ॥ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਿਰਿ
 ਆ ਕਰਤੈ ਸੁਖਮ ਅਉ ਅਸਥੁ ਲਾਸਤ ਅਸਤ ਪਛਾਣੀ ਐਕੁਲੁ
 ਇਸੇ ਦਾ ਮੁਖੁ ॥ ੪੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ਅਤਮਗਾਮੁ ਹੈ ਜਿਉ ਭੀ ਨ ਆਕ
 ਲੇ ॥ ਸਭ ਸੇ ਕਰਦਾ ਚਾਨਲਾ ਯਾਹਿ ਜਗ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਜਿਉ ਦੀਵਾ ਮੰਦਰ

ਖੀਐਸਭਤਿਸਕਰਿਭਾਸੇ॥ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਦੀਪਕਭਾਂਪ੍ਰਕਾਸਤਾਨਿਰ
 ਲੇਪਾਥਿਗਾਸੇ॥੪੩॥॥ਸੋਲੋਕੁ॥॥ਨਾਲਸੰਖੇਪਸੁਲਾਇਆਸਾਂਖਯੋ
 ਗਕੀਜੁਗਤ॥ਜੈਸੇਸਾਤਿਸੂਤਸੁਟੇਨਾਲੇਅਪਨੀਉਕਤ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
 ਸਾਂਖਯੋਗਕੀਜੁਗਤਨਾਲਾਇਸਤਾਰਦੇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਲੈਸਿਖਨਾਨਿਪਿ
 ਆਰਦੇ॥ਜੇਕਛੁਆਵਾਇਸਮਾਨੇਤੇਡਾਰਦੇ॥ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਏਕਅ
 ਖੰਡਆਕਾਸਮਨੁਤਨੁਵਾਰਦੇ॥੪੪॥॥ਸੋਲੋਕੁ॥॥ਜੇਕਛੁਆਵੈਕ
 ਹਨਮਹਿਸੇਸਭਜਾਇਛੁਠਾ॥ਕਰਨਹਾਰਕਰਤੂਤਕਾਨਹਿਕਛੁਬਦਲ
 ਉਠਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥॥ਸਤਿਅਸਤਿਬਿਚਾਰਿਸਿਖਪੈਪਾਇਆਜੇ
 ਦਿਸੇਦ੍ਰਿਸਮਾਹਿਸਭੀਯਹਿਮਾਇਆ॥ਪੀਰਜਧਾਰੇਸਿਖਕਵਲੁਵਿ

c

ਗਸਾਇਆ ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀ ਆਗੇ ਪ੍ਰਸਾਨ ਸਿੰਧੀ ਤਤਾਹਿ ਚਲਾਇਆ ॥
 ੪੫ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਮਹਿ ਸਮਾਇ ਓਨਿ ਤ ਅਨਿਤ ਬਬੇਕ ॥
 ਆਗੇ ਪ੍ਰਸਾਸਤ ਵਾਕ ਹੋ ਜਿਉ ਆਤਮ ਏਕ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਤ
 ਮ ਏਕ ਅਖੰਡ ਜਿਉ ਕੋਉ ਮਵਰਨ ਦੁਜਾ ॥ ਸਿਖ ਸੁਲਾਵੇ ਤੋਹਿ ਕੋ ਪੁ
 ਜ ਪੁਜ ਕ ਪੁਜਾ ॥ ਮਾਟੀ ਵੀ ਗੁਪ ਸਰਿਆ ਪਟ ਵਧਨੀ ਕੁਜਾ ॥ ਵਾਹਿਵਾ
 ਹਿ ਜੀ ਵਲ ਛਿਲ ਅਉ ਗਿਰੀ ਬੀਜ ਇਕੋ ਖਰਬੂਜਾ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਏਕੋ ਹੀ ਬਹੁ ਪਸਰਿ ਓਘਟ ਪਟ ਰਹਿ ਓਸ ਮਾਇ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸਿ
 ਏਕ ਅਨੇਕ ਕਹਾਇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਏਕੋ ਹੀ ਬਹੁ ਸਾਮ ਹੋਇ ਯਹਿ ਖੇਲ ਬ
 ਲਾਈ ॥ ਅਪਨੀ ਪੁਸੀਖਿ ਆਲਸੇ ਸਭ ਨਜ਼ਰੀ ਆਈ ॥ ਖੇਡ ਲਲਗਾਨੀ

ਕਹੋਇਗੋਇਸਥਾਈ॥ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਉਚਨੀਚਦੁਇਮਜਲਸਾਸਭ
 ਕਾਰੇਲਾਈ॥੪੬॥॥ਅਲੋਕੁ॥॥ਜਿਉਨਦੁਇਨਚਨਸੀਗਕਹਨਾਂਗੀ
 ਤਦਿਖਾਇ॥ਤਿਉਚਾਰੇਖਾਲੀਪਚਤਤਥਲਿਆਆਪਖੁਦਾਇ॥੧॥
 ॥ਪਉੜੀ॥॥ਤਤਾਵੀਗੁਤਤਹੋਇਹੋਇਚਾਰੇਖਾਲਾ॥ਤੀਨਗੁਲਹੋਇ
 ਵਰਤਦਾਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨਿਸਮਾਲਾ॥ਸੰਤਭਗਤਅਉਤਾਰਹੋਇਚ
 ਹਯਾਰਬੁਕਾਲਾ॥ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀਜੋਪੋਤੇਹੋਵਦਾਂਸਭਤਿਸਦਾ
 ਭਾਲਾ॥੪੭॥॥ਅਲੋਕੁ॥॥ਭੂਪ੍ਰਜਿਉਭੂਪ੍ਰਗਇਓਹੋਇਨਦੀਵਾਂ
 ਦਾਨੀਗੁ॥ਖਾਦੰਮਦੇਥਾਇਖਾਦਮੰਪੀਗਦੇਥਾਇਪੀਗ॥੧॥ਪਉੜੀ
 ਪੀਗਪਿਕੰਬਰਸੇਖਸਭੀਕਛੁਹੋਇਆ॥ਅਲਹੁਦਾਸਾਠਾਦੁਨੈਲ

ਅਲੋਇਆ ਆਪੇਧਾਗਾਮੇਤੀ ਮਾਲ ਪਰੋਇਆ ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀ ਅਪੇ
 ਕੰਤ ਮੇਰੇ ਲੀਰਲ ਮਿਲ ਸੋਇਆ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਸਤੋਗੁ ॥ ॥ ਪਸੁ ਪਰੋਤ ਪਿ
 ਸਾਚਿ ਜੇ ਨ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਚੈਖੇ ਲਾ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਖੇਲ ਉਤ੍ਰਾ ਕੁ ਦਾ ਠਹਿਰਿ ਖਿ
 ਨ ਮਹਿ ਲੈ ਮੇਲ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਦਿਤ੍ਰੀ ॥ ॥ ਬਟਕ ਬੀਜ ਨਿਉ ਬਿਆਪੇ ਸਕ
 ਲ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਥਾਪੇ ਦੁਜਾ ਨਹੀ ਨਹਿ ॥ ਆਪੇ ਬੇਟਾ ਬਾਪੇ
 ਬਿਆਪਕ ਸਰਬ ਤਹਿ ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿਜੀ ਨਿਉ ਕਸੂਤ ਹੀ ਨਾਪੇ ਬੀ ਕੇ ਬ
 ਲੇ ਮਹਿ ॥ ੫੦ ॥ ॥ ਸਤੋਗੁ ॥ ॥ ਮੋਹੁ ਜਿਉ ਪਾਇ ਲਪਾਵ ਦਾ ਖਿਲੋ ਛੁਲ
 ਪ ਜਾਹ ॥ ਤੈਸੇ ਠਹਰ ਸੰਕੇਚ ਦਾ ਅਪਨੇ ਅੰਤੁ ਦਾਹ ॥ ੧ ॥ ॥ ਪਦਿਤ੍ਰੀ ॥ ॥
 ਮੋਹਾਵਾਂਗੁ ਪਾਇ ਲਾਪੇ ਪਾਈਆ ॥ ਆਪੇ ਹੋਇਆ ਮਾਇ ਲਖੇ ਰੁਹ

ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੬੭

ਤੁਲਦੇਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਕ੍ਰਿਤਲਿਖਤੇ॥ ॥ ਸਬਜੇਤਿਸੰਬੁਧਅਖੰਡ
ਜੈਜੀਜਹਾਂਦੇਖੀਏਜੇਤਿਬੁਧਮੰਡਿਸਾਰੇ॥ ਯਾਹਿਤੇਸਾਰਿਅਸਾਰਅਪਾ
ਰੈਜੀਸਭਸਾਰਅਸਾਰਕੇਅਧਿਨਿਆਰੇ॥ ਜੈਸੇਸੁਣਿਨੇਕੁਖਨਸੁਣਿ
ਨਾਹੈਜੀਸਭਕੰਕਨਕੰਡਲਨਥਾਹਾਰੇ॥ ਜੈਸੇਖੀਡਿਖਿਲਉਨੇਖਾਡੁਪੈ
ਜੀਖੰਡਖੰਡਦੀਸੇਅਖੰਡਧਾਰੇ॥ ਜੈਸੇਤਾਰਹੀਤਾਰਿਚਉਤਾਰਬਨੀਕਰ
ਮਸੀਈਬਨਿਓਹੈਸ੍ਰਿਸਟਿਪਿਆਕੇ॥ ੧॥ ਏਕਜੇਤਿਬਿਨਾਜੇਦੀਸ
ਤਹੈਸਭਤੁਠਾਅਸਤਅਸਾਰਹੈਜੀ॥ ਜੈਸੇਸੁਣਨਾਬਾਜੀਗਰਿਦੀਹੈ
ਆਕਾਸਮੈਧਗੁਲਜਾਹੈਜੀ॥ ਜੈਸੇਸ੍ਰਿਗੜਿਸਨਾਜਲੁਭਾਸਤਾਹੈਜੈ

ਸੇਵਹਛਕੇਦੇਖੁਪਾਗੈਜੀ॥ਇਸਜਾਦੁਕਉਜਬਸਮੁਦੇਖਾਕਰਮ
ਸੀਈਭਇਓਮਵਾਜਾਹੈਜੀ॥ ੨ ॥ਗੁਲਿਗਿਓਰੁਲਾਵੇਦੇਵਿਚਿ
ਜੇਈਸੋਭੁਲੁਪਛੇਤਾਵਦਾਹੈ॥ਪਾਪਪੁੰਨਦੇਵਿਚਸੇਬੀਧਿ
ਚੋਇਆਮਲਹੁੰਦਰੀਪੋਟਉਠਾਵਦਾਹੈ॥ਤਪਤਪਦਾਵਿਚਉਜਾੜ
ਦੇਜੀਨਲੋਨਿਵਲੀਕਰਮਕਮਾਵਦਾਹੈ॥ਕਰਮਸੀਈਦੀਖਬੁਨਾਖ
ਬਖਿਅਲੋਨਿਤਤੀਰਥਾਨੁਉਠਿਪਾਵਦਾਹੈ॥ ੩ ॥ਪੰਨਪੰਨਸੇਈ
ਜਿਨਾਪਨੀਪਾਇਆਪੰਨਛੋਰਿਆਪੰਨੀਨੁਪਾਵਦਾਹੈ॥ਅਲਹੁੰਦੇ
ਪੰਨਨੁਪੰਨੁਜਾਤਾਸੋਤੋਮੁਰਖਮੁਖਪੁਕਾਵਦਾਹੈ॥ਪੀਆਪੁਤਗਦੇ
ਰੰਗਚਰਹਿਮਾਜੈਸੇਬਾਇਮਾਰਿਆਪਿਆਗਾਵਦਾਹੈ॥ਕਰਮਸੀ

ਈ ਦੇ ਨਾ ਬਿਨ ਪਿਆਰੁ ਕੀਤਾ ਅਵਾਜਾ ਹੋਇ ਆਗੇ ਤੇ ਪਾਵਦਾ ਹੈ॥
 ॥ १॥ ਆਵੇ ਮੇਲੈ ਇਲਾਜੁ ਕਰੇ ਇਸਾਉ ਮਾਦਾਰੁ ਗੁਮ ਲੁਠਾ ਜੇ॥
 ਇਸਾਉ ਮੇਲੈ ਸਭੈ ਗੁਨ ਕੀਰੀ ਇਸਾਉ ਮਾਦਾ ਪੰਥੁ ਸੁਠਾ ਜੇ॥
 ਹਉ ਮੇਰਾ ਸੁਖੁ ਕੁਟੁਨ ਥੀ ਵਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇ ਛਾਪੂ ਦੇ ਪਿਅੰਗੁ ਠਾ ਜੇ॥
 ਕਰਮ ਸੀਈ ਦੀ ਸਾਰ ਸਮਾ ਲਈ ਸੀ ਹਉ ਮੇਰੁ ਠਾਨਾ ਜਨ ਭੂਠਾ ਜੇ॥
 ॥ ५॥ ਆਪਨੁ ਛਡਿ ਕੇ ਆਪਨੁ ਪਾਵਲਾ ਸੀ ਆਪਾ ਛਡਿ ਆ
 ਆਪੋਇ ਜਾਵੁ ਲਾਸੀ ਆਖੁ ਦੀ ਛਡਿ ਖੁਦਾਇ ਆਪਾ ਵਲਾ ਸੀ ਨਹੀ
 ਖੋਵਲਾ ਸੀ ਨਹੀ ਪਾਵਲਾ ਸੀ॥ ਭਰਮ ਭੁਲ ਕੇ ਭੁਲ ਨਹੀ ਜਾਵਲਾ ਸੀ ਐ
 ਨਲਾਕਾ ਚਾਗਾ ਪੁਛਾ ਵਲਾ ਸੀ॥ ਰਗਤਾਰ ਤੰਬੂਰੁ ਵਜਾ ਵਲਾ ਸੀ ਕ

੬੮

ਰਮਸੀਈਸੀਈਸੀਈਗਾਵਲਾਸੀ॥੬॥ਸੀਈਸਾਹਿਬੇਦੇਨਾਥਿ
 ਸਓਕੁਕੀਜੈਹੋਰਸਓਕੁਅਪੁਠੇੜੇਪੀਧੜੇਨੀ॥ਸਓਕੁਪਕਦਗਾਪੁ
 ਪਛਾਲਣੀਜੈਹੋਰਪਕਅਨਕਦੇਪੀਧੜੇਨੀ॥ਪਾਕਪਰਵਦਗਾਗੁ
 ਸਹੀਕੀਚੈਨਾਪਾਕਦੁਨੀਆਪਾਲੀਗੰਧੜੇਨੀ॥ਕਰਮਕਰਮੁਕਰ
 ਸੀਈਆਪਲਾਜੀਲਭਆਵੈਵਜੂਦਦੇਮੰਧੜੇਨੀ॥੭॥ਵਜੂ
 ਦੁਦੇਖਕਰਿਆਪੁਗੁਰੀਮੁਕੀਤਾਕੀਤਾਕੀਮੁਨੈਦਾਨੀਦਾਨਾਹਿਜਾਗਾ॥
 ਹਕੁਭੁਥਿਗਿਆਖਾਕੁਰੁਥਿਗਿਆਐਵੇਰੁਥਾਗਿਆਜੈਸੇਕੈਠ
 ਮਾਤਾ॥ਮਨੁਮਾਰਨਾਆਪੁਵਿਸਾਰਨਾਸੀਢਿੜਿਰਖਲਾਸੀਜੋਅਜ
 ਬੁਨਾਤਾ॥ਕਰਮਸੀਈਨੁਸੀਈਜਾਇਕਰਿਜੀਸੀਈਸਚੜਾਤੁਠੀ

ਆਮ ਵਰਥਾਂ ਤਾ ॥ ੯ ॥ ਪੰਚਤਤ ਕੇ ਦੇਸੀ ਪੈਸੇ ਜੇਹੀ ਪੈਰਿ ਦੇਹਿ ਕੇ ਬੀਚ
 ਪਗ ਖੁਰੋਇਆ ਮਾਥੁ ਪਾਏ ਉਦੀ ਜਾ ਸਜਿ ਵੇਜਾ ਸਭਾ ਥਾਪ
 ਛੀ ਬਿਗਲਿਓਇਆ ਤੀਨ ਗੁਨ ਕੇ ਬੀਚ ਬੇਸੁ ਪੋਇਆ ਆਪਾ ਭੁ
 ਲਿਗਿਆ ਪੈਸਾ ਖੁਰੋਇਆ ਕਰਮ ਸੀਏ ਬਾਗ ਬੀਰੁ ਲਿਗਿਆ
 ਪੰਛੀ ਠਾਥੜਾ ਅਉਥੈ ਤਾ ਲਾਗੁ ॥ ੧੦ ॥ ਤਤਾਨ ਲਾਨੀ ਉਪਰ ਬੈ
 ਠੈ ਕੇ ਜੀ ਮੁਖ ਆਖਦਾਨ ਲਾਨੀ ਛੋੜ ਜਾਵੇ ਨ ਲਾਨੀ ਛੋੜੇ ਮੁਲਾਸ
 ਕਦਾਜੀ ਠਲਤ ਕਦਾਜੀ ਨ ਲੇਖਿ ਛਿਸਾਵੇ ॥ ਤਕਤਕ ਦਿਆਨੁ
 ਬੰਧਕੁ ਆਇਗਿ

੬੬

१
ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ

॥ ਹਾਗੁ ਬਿਸਾਵਲੁ ਸੁਹਾ ॥ ॥ ਸਬਦੁ ॥ ॥ ਸੇਭੇਟੋ ਬਿਸੁਹਾਵਲੇ
ਸੁਹਾ ਅੰਗਾਇਆਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਿ ਸਮ
ਵਰਨਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਾਗੁ ॥ ॥ ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਧਾਰਿ ਕੇਤਿਹਿ
ਤੇਲੁ ਨਭਾਵੈ ॥ ਅਪਨੇ ਪਿਰਿ ਰਤੀਆ ਪਰਘਰਨੀ ਜਾਵੈ ॥ ਸਚਾ
ਸੁਹਾ ਬਿਓਸੁ ਲੀਸੁ ਅਪਲੇ ਭਾਲੀ ॥ ਸਭਰਸਿ ਛੁਛੇ ਜਾਇਕੈ
ਚੋਇਹੋ ਨਿਹਿਕਾਲੀ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਆਭਾਗੁ ਮਸਤਕਜਾ

ਕੇ॥ ਸੰਤਿ ਸਾਜਿ ਸੁਖ ਅਗਲੈ ਦੁਖੁ ਗੇਨ ਤਾ ਕੇ॥ ੧॥ ਸੁਧਾ ਬਿਲਾਵ
 ਲੁ॥ ॥ ਬ੍ਰਮ ਭੁਲਾਵੇਨ ਹਿਰੁ ਲੈ ਜਿਹਿ ਗੁਪਤਾ ਤਾ॥ ਘਰੁ ਦੁਪਾਇ
 ਓਆਪਨੈ ਛੋਡਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਾਰ ਸਮਾਈ
 ਸਾਜੇ ਨ ਸਾਜਨੁ ਸੰਗੁ ਸਾਥੇ॥ ਜਤਿ ਕਤਿ ਪੂਰਨੁ ਪਸਰਿ ਓ ਸਭੁ ਬਿ
 ਧਜਿ ਆਥੇ॥ ਦੂਛੁ ਛੋਡਿ ਕਾਜੇ ਜਾਈ॥ ਐ ਕਤਿ ਨਾਹਿ ਲੁਕਾਇ॥ ਜ
 ਲਖ ਲਖ ਪੂਰਨੁ ਪੂਰਿ ਸਭੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਾਣ॥ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪਦ
 ਘਟਿ ਮਹਿ ਜੋਤੀ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਸਭੁ ਤੇ ਪਰੇ ਸਿਪ ਪਰੇ ਜੁਮੈ ਤੀ॥ ੨॥
 ਸੁਧਾ ਬਿਲਾਵ ਲੁ॥ ॥ ਆਪਨੈ ਘਰਿ ਭਾਈ॥ ਐ ਭੁਲਾਵਾ ਜਾਈ॥
 ਲਾਖ ਸਿਆਨੁ ਪਚਾਤੁ ਗੀ॥ ਕਿਤੇ ਕੰਮੁ ਨ ਕਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥

ਕੀਮਾ ਅਵੈਆਪਨੇਜੋਕਾਮਕਮਾਵੈ। ਜੋਕਛੁਪੋਨਾਜੋਇਆਕਾਹੋਬਿਥਿ
 ਲਾਵੈ। ਥਾਥਕੁਉਪਜੈਗਰੁਤਕਛੁਪੀਪੁਨਜਾਲੈ। ਅਨਿਛਤਭ
 ਲਭੋਗਤਾਕਛੁਚਿਤਾਅਲੈ। ਕਰਮਅਕਰਮਨਜਾਲਦਾਕਹੁਕਿ
 ਆਕਛੁਕਰਲਾ। ਮੈਸੇਜੀਅਵੈਜਾਇਕਰਿਗਪੁਰਿਕੀਸਗਨਾ॥
 ੨॥ ਗਗੁਸੁਪਾਥਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਜੋਕਛੁਦੀਸੈਜਗਤਮਹਿਸਭਾਥਿ
 ਨਸਨਾਗਾ। ਜੈਸੇਸੁਛਨਾਰੈਨਕਾਚਲਿਅਵਲਜਾਗਾ॥ ੧॥ ਗੁਓ
 ॥ ਵਲਜਿਕਰਹਿਵਲਜਾਗੀਆਲਾਪਕਛੁਪਾਵਹਿ॥ ਲਾਖਕਹੌਰੀ
 ਜੋਰੜੀਆਹਿਥਿਆਜੁਵਪਾਵਹਿ॥ ਕਰਹਿਇਕਠਾਨੂੰਜੈਗਜੋਰਹਿਓ
 ਨਕੋਈ॥ ਚਲਦੀਬੋਗਾਚਲਦੇਪੀਨਥਾਪਵਜੋਈ॥ ਕਰਮਸੀਈ

ਜੇਸਾਮੇਲੇਤਿਸਾਸਿਸਿਵਾਦੇ। ਗੁਰਸਾਸਤਿਪੁਕਾਰਦੇਕਾਈਚਿਤ
 ਨਆਲੇ॥ ੪॥ ਸੁਧਾਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਅਨਮੋਰਮਗੁਸੇਪੁਸਵੇਗੇਗ
 ਪੁਨਥਰਸੀਠੇਰਿਅਨੇਰੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ॥ ਗਾਪੁਪੁਥਾਠਿਰਿਪਛਤ
 ਸੀ॥ ਸੰਤਪੁਕਾਰਨਜਾਲਹਿਹਸੀ॥ ਪਰਿਦੁਮੁਹਾਜੁਹਨਾਜੁਹਸੇਈ
 ॥ ਜੇਕਛੁਕੇਰੇਸੇਈਕਛੁਹੋਈ॥ ਤੁਮਹਾਰੀਆਕਛੁਹੋਵੈ॥ ਹੋਵੈ
 ਕਾਗਨਮੁਹਖੁਹੋਵੈ॥ ਜੇਪੁਲਾਸੇਮਿਦਤਨਜਾਈ॥ ਕਰਮਸੀਈਸਮ
 ਵੈਸੁਖਦਾਈ॥ ੫॥ ਸੁਧਾਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਜੇਕਛੁਪਾਛਤੁਮਕੀਆ
 ਸੇਆਇਆਆਗੈ॥ ਜੇਬੋਵੈਸੇਉਗਵੈਤੈਸੇਠਲੁਲਾਗੈ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥
 ਤਿਸਠਲਕਉਅਥਿਭੋਗਤੇਕਾਹੇਸੁਕਚਾਵਹੁ॥ ਪ੍ਰਾਥਤਤਜਦੇਹਿਕੀ

੨

ਸੋਕੰਢੁਪਾਵਹੁਪਾਛੇਕੀਆਸੋਲੀਆਅਥਿਕਰਸੋਆਗੇ। ਸੁਪਨੇਵੰ
 ਗੁਭੇਗੀਐਜਬਲਗਨਹੀਜਾਗੇ। ਜਾਗੀਪੇਰਸੋਉਜਾਇਦੋਸਭਤੁਣੁ
 ਪਸਾਰਾ। ਕਰਮਸੀਈ। ਇਕੁਸਚੁਐਜੋਸਭਤੇਨਿਆਰਾ। ੬॥ ਸੁਪਾ
 ਬਿਲਾਵਲੁ। ॥ ਕਰਨਾਉਕਰਤਾਉਪੈਰੁਕਰੇਨਕੋਈ। ਜੋਕਛੁਕ
 ਰੋਸੋਉਵੇਦੋਬਿਥਾਨਹਿਉਈ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ॥ ਬਾਝਪਨਤੇਜੋਬਨਬੁ
 ਛੇਪਾਅਵੈ। ਸਭੇਅਵਸਥਾਕੁੜੀਆਕੋਉਨਾਹਿਠਹਿਗਵੈ। ਠਾਟ
 ਨਹਾਰੇਠਾਟਿਆਸਭਠਾਟੁਬਨਾਇਆ। ਏਕਪਲਕਕੋਭੀਤੋਜਗੁ
 ਪ੍ਰਗਟਿਆਇਆ। ਜੈਸੇਪ੍ਰਭੋਨਥਾਪਿਆਤੈਸਹੀਬਾਇਆ। ਕਰਮ
 ਸੀਈਸਭਜਾਣਦੋਤਿਸਹੀਇਆਮਿਦਿਆ। ੭॥ ਸੁਪਾਬਿਲਾਵ

ਲੁ। ॥ ਗਾਠ ਲੁਪੋਇਨਜੀ ਅਕੇਗਠ ਲਤਦਿਲੋਪੋਵਹੁ। ਗਠ ਲ
 ਤਗਲੇਨਉਬਰੈਤੁਮਜਾਗਿਖਲੋਵਹੁ॥ ੧॥ ਗਾਉ। ॥ ਜਾਗਪਰੇਜ
 ਗੁਜੀਤੀਐਜਾਗਨਕਵੇਲਾ। ਅਬਕੀਬੇਰਜੋਨਹਿਮਿਲੈਠਿਰਿਹੋਇ
 ਨਮੇਲਾ। ਹਠਿਕਰਿਹਾਤੀਜਾਗਲਾਸੋਕਾਬਿਲਗਜਾਗੈ। ਤੈਸੇਪਠਕ
 ਰਿਤਿਆਗਲਾਸੋਕਿਆਕਛੁਤਿਆਗੈ। ਜਾਗੁਦੁਤਿਆਗੁਦੁ
 ਸੰਭਵੈਜਉਖੁਦੀਉਠਾਵੈ। ਖੁਦੀਖਰਾਬੀਛਡਿਕੈਕਰਮਸੀਈਨੁਪ
 ਵੈ॥ ੮॥ ਗਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁ। ॥ ਸੰਸਾਦੁਰਿਕਰਹੁਦਿਲਤੇ। ਸਚ
 ਹੋਖਿਲਾਤੇ॥ ੧॥ ਯਹਿਸੰਸਾਰੁਸੁਠਨਜਿਉਭਾਸੇਆਤਮੁਰਾਮੁਪੁ
 ਕਾਸੇ। ਪੀਚਤਤਕਉਦੇਹਿਥਨਾਇਓਮਨਪਵਨਾਬਿਚਥਾਸੇ। ਪੀਚ

ਇੰਦ੍ਰੀਕਰਮਕਾਵੇਪਾਂਚੋਰੀਅੰਨਕਾਵਹਿ। ਪੀਚਪਚੀਸਿਮਿਥਿ
 ਏਇਕਤਗਥਿਖਯਨਿਕਉਬਪੁਪਾਵਹਿ। ਕਰਮਸੰਈਸਭੁੰਤੇਨਿ
 ਆਰਨਿਰਭੈਜੋਤਿਥਿਗਜੇ। ਜਿਸਕਿਸਜਾਇਆਤਿਸੇਪਛਾਇ
 ਆਮਾਪਦਿਕਿੰਗੁਰੀਬਾਜੇ॥ ੯॥ ॥ ਥਿਤਾਵਤੁ॥ ॥ ਸੰਸਾਰਕਲ
 ਮਿਦਾਵਹੁਮਨਕਾਕਿਆਰੁਰਵਾਸਾਤਨਕਾ॥ ੧॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮਨ
 ਪਵਨੋਕਬਾਸਿਕਰਿਹਾਖੇਪੀਗਜਿਧਿਅੰਨੁਬਗਾਵਹੁ। ਕਾਂਮਕ੍ਰੋਧਕ
 ਉਗਰਦਨਿਮਾਰਹਿਰਸਿਪਵਾਇਮਿਦਾਵਹੁ। ਮਾਨਮਹਿਮੇਰਤੇਰ
 ਕਉਮਿਰਤਕਕਰਿਠਹਿਗਵਹੁ। ਬਾਹਰਿਚਲਤੇਰੀਤਗਿਲਿਆ
 ਵਹੁਸੁੰਨਸਮਾਧਿਯਗਾਵਹੁ। ਜੋਇਨਿਗਾਸਿਆਸਿਕਉਤਿਅੰਗੋਕ

੯

ਰਮਸੀਈਕਉਪਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਸੰਸਾਰਗੁਨਨੇਕੇਅਵੈ
 ਜੇਕਉਸਾਪੁਸੁੰਨਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਗਹਉ॥ ॥ ਸੁੰਨਮੰਡਲਮਹਿਅੰਸਰੁ
 ਬੀਧੇਅਪਵੇਲੇਕਉਬੀਧੇ॥ ਅਨਾਦਿਪੁਨੀਕਮਾਂਨਕਰਿਗਖੇਬਾਂਦੁ
 ਗਗਨਕਉਸਾਧੇ॥ ਬਿਰਲਜੋਗੀਰਸਕੋਭੋਗੀਭਰਪੁਰਹਾਰਿਸਮਾਈ
 ॥ ਵੀਕੀਗਤਿਮਿਤਿਵਾਹੀਜਾਨੇਗੁੰਗੇਕੀਮਿਠਆਈ॥ ਹੋਇਇਕੋਤਿ
 ਆਪਕੋਖੋਜੇਖੋਜਤਭਰਮੁਮਿਦਾਵੈ॥ ਤੀਨਲੋਕਕਉਬੁਠੁਪਛਾਣੈਕ
 ਰਮਸੀਈਕਉਪਾਵੈ॥ ੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਬਿਰਲਬੁਝੈਗੋਬਾਲਿ
 ਵੇਨਜਾਕੇਲਾਗੋਸਾਜਿਪਿਆਨ॥ ੧॥ ਗਹਉ॥ ॥ ਸਾਜਿਧਾਰਾਹਿ
 ਆਨੁਸਾਜਿਕੋਸਾਜੇਪਵਨਾਠਹਾਰਿਗਿਓ॥ ਸਾਜੇਆਸਦੁਖਿਕੁ

ਕਰਿਬਾਂਪਿਓਸਹਜੇਮਨੁਆਵਸੀਭਇਓ। ਸਹਜਿਕੀਸੁਹਤਿਸਹਜਿ
 ਕੀਨਿਰਤਾਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇ। ਸਹਜੇਜੋਗਜੁਗਤਿਕਉਪਾਇਓ
 ਸਹਜੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾਇ। ਸਹਜੇਜਗੇਸਹਜੇਸਵੈਸਹਜੇਸੇਜਬਨ
 ਵੈ। ਸਹਜਿਸਿੰਗਾਰਕਾਮਨਜਬਿਪਹੁਕਰਮਸੀਈਕਉਪਾਵੈ॥
 ੧੨॥ ਗਗੁਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਬਗਿਜਿਉਪਿਆਨੁਲਗਾਇਓਮਨੁ
 ਦਹਦਿਸਕਉਭਰਮਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਿਆਭਇਓਜੋਅੰਖ
 ਮੁੰਦਕਰਿਮੇਰਿਡੰਡਕਰਿਸੀਧਾ। ਨਿਵਲੀਕਰਮਕਰਤਿਬਹੁਬਿਪੀਅ
 ਮਨੁਮਾਇਆਸੰਗਬੀਧਾ। ਰਿਪਿਸਿਪਕੀਬਹੁਅਭਲਾਖਾਬਡੇਮਤਿ
 ਕਹਾਵਉ। ਗੁਟਕਾਬਾਂਪਿਉਡਨਕੇਤੀਸਲਿਦੇਹਾਉਡਿਜਾਵਉ॥

ਐਸੇ ਜੋ ਗੀਗਰਭਨ ਛੁਟੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਾ ਕਰਮ ਸੀਈ ਕੀ
 ਸਾਹਜਾਤੀ ਦੇਵਹਿ ਅਗਮ ਸੀ ਦੇਸਾ ॥ ੧੩ ॥ ਗਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥
 ਇਕੋ ਗੋਸੇ ਬੋਧ ਪੁਤ੍ਰ ਤਸਾ ਪਹਿ ਮਨ ਚੰਚਲ ਕਉ ਬੀਧਹਿ ॥ ੧੪ ॥
 ਹਉ ॥ ॥ ਮਨ ਚੰਚਲ ਆਚਲਾ ਪੀਐ ਏਯੋ ਸਉ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥
 ਰਮ ਕਰਤਿ ਅਭ ਮਾਨੁ ਵਪਾਵਹਿ ਮਨੁ ਆਵ ਸਿਨਾਹੀ ਆਵੈ ॥ ਮਨੁ ਪ੍ਰ
 ਬੋਧਨ ਮਨੈ ਮੁਠੈ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੁਕਾਰਹਿ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧ ਕ ਜੋਗ ਸੁਸਗਲੇ
 ਮਨ ਵਸਿ ਕਰਹਿ ਸਿਧਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਅਦ
 ਪੁੰਦਰਿਕ ਜਾਲਹਿ ॥ ਸਕਲ ਮਨ ਉਤਿ ਉਠਾਵੈ ਮਨ ਕੀ ਕਰਮ ਸੀਈ ਸੁਖ
 ਮਾਂਲਹਿ ॥ ੧੫ ॥ ਗਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ ਅਭਿਸੁਖ ਪਾਇ ਚਿਸਾਜਿ

ਸਮਾਇਓ ਮਾਨੰ ਚਲਿ ਅਪੋਨੇਵ ਸਿਆਇਓ ॥ ੧ ॥ ਕਾਉਰੀ ॥ ਥਿਕਲ
 ਬੁਝੈ ਗਿਅੰ ਨ ਸੰਦਾਸੋ ॥ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਉ ਪਦੇ ਸੋ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਪ
 ਨਾ ਅਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਲਖਿਓ ਤੀਨ ਲੋਕ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸੋਈ ਹ
 ਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਸਭ ਕੇ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਗਗੁ ਬਿਲਾਵ
 ਲੁ ॥ ॥ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਨ ਪੇਖਿਓ ਕਈ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ੧
 ॥ ਕਾਉਰੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਸਮਾਨ ਨਹੀ ਅਵਰ ਪਛਾਨਾ ॥ ਏਕਾ ਜੋ ਤਿਸ ਕਲਘ
 ਟਿ ਜਾਨਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਵਿਓ ਤਿਭਵ ਲਸਾਰੇ ॥ ਸੋ ਜਾਇ ਜੋ ਅਪੁ ਬਿ
 ਚਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਬਿਚਾਰ ਪਾਇਓ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਬੁਝੈ ਬਿਰਲਾ
 ਈ ॥ ੧੬ ॥ ਗਗੁ ਬਿਲਾਵ ਲੁ ॥ ॥ ਅਥਿ ਮਹਿ ਮਾਤਮ ਹਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥

ਪੁਰਾਨਪੁਰਿਹਰਿਉਸੁਖਦਾਤਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਅਸੁਖਸਾਗਰਰਤਨੀਭਰਪੁ
 ਰੇ॥ਸਦਾਪੁਜੁਗਾਪੀਕਪੁਦੁਰੈ॥ਜਿਨਜਾਨਿਅਸੋਹਰਿਉਸਮਾਈ॥ਨਹਿਜਾ
 ਨੈਸੋਕਾਬਤਾਈ॥ਜਾਨਅਜਾਨਅਪਅਥਿਨਾਸੀ॥ਕਰਮਸੀਈਘਟਿ
 ਘਟਿਕੇਵਾਸੀ॥੧੬॥ਬਿਲਾਵਲਿ॥ਅਕਾਹੇਸੁਕਚਤਿਹੋਅਨਬਉਗ
 ॥ਗਾਖਨਾਹੋਸੰਗਤੁਮਾਰੇਤੁਮਕਾਹੇਕਦਉਗਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਮਾਤਿ
 ਗਰਭਮਹਿਜਿਹਿਪਰਪਾਇਓਬਾਲਪਾਦਪੁਪਿਆਲਿਓਜੋਬਨਿ
 ਖਾਨਪਾਨਪਹਿਰਾਵਨਜੁਬਤੀਕੇਸੰਗਿਘਾਲਿਓ॥ਬਿਗਧਿਭਟਿਓਤ
 ਬਥੇਟਾਬੇਟੀਟਹਲਿਤੁਮਾਰੀਅਗੇ॥ਐਸੇਪੀਨੀਨਕਬੁਧਿਸਾਰੇਤਾਹਿ
 ਛੋਰਿਕਤਿਲਾਗੇ॥ਤੁਮਹਾਰੀਅਕਛੂਨਪੈਵੈਕਰਾਪਾਰਕਰਗੀਅ

॥ ਜੋ ਕਛੁ ਦੀਆ ਸੋ ਕਛੁ ਦੀਆ ਕਰਮ ਸੀਈ ਸਚ ਕਹਿਆ ॥ ੧੮ ॥ ਰਾ
 ਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ ਕਾਹੇ ਲੋਭ ਲਾਹਿ ਵਿਚ ਗਲਿ ਤੇ ॥ ਦੇਵਨ ਹਾਰੇ ਸੀ
 ਰਾਮਾਈ ਦੇਵੈ ਬੈਠੇ ਚਲਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ਰਾਹੁ ॥ ॥ ਹੋਖੁ ਸਾ ਲਖੁ ਸੀਮਾ ਨਿ
 ਧਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਕੀਆ ਕਰਤੇ ॥ ਜਿਨ ਜਹਿ ਕੀਆ ਤਿਨ ਸਭ ਕਛੁ ਦੀਆ
 ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਕਰਤੇ ॥ ਐਸੇ ਘਪਤਿ ਪਨੀ ॥ ਮਾਰੇ ਯਾ ਕੇ ਪਥਰ ਤਰਤੇ ॥
 ਬਿਨ ਥੀਆ ਯਾਹਿ ਗਗਨ ਹਾਇ ਓਧੁ ਪ੍ਰਤੇ ਜਲ ਪਰਤੇ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਕੀਆ ਕ
 ਛੁ ਨ ਪਵੈ ॥ ਹੋ ਕੀਆ ਬਰਤੇ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਕੀ ਸਰਨ ਬਿਚਾਰੇ ਨਉ
 ਨਿਧ ਬਖਸੇ ਪਰਿਤੇ ॥ ੨੦ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ ਦੇਵਨ ਹਾਰੇ ਦਿਲ ਮ
 ਹਿ ਧਾਰੇ ਧਰਨ ਆ ਕਾਸ ਜਿਹਿ ਪਾਰਿਓ ॥ ਪਾਰਿਹਰਿ ਓਜੀ ਆਸਭ ਜੀਤਾ

ਪਸੁਪ੍ਰੇਤਾਧਿਚਾਰਿਚਿ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਅਪਨਾਕਉਤਕੁਆਪਰਚਾਇਓ
 ਆਪੀਪ੍ਰਿਤਪਾਠੇਹੋਹੁਨਿਸੰਕਸਕਨਹੀਕਾਈਅਪਨੇਬਿਰਦੁਸੰਭਾ
 ਠੇਜੋਕਛੁਰਿਜਕੁਤੁਮਾਰੇਹੀਸੇਤੁਮਾਹੀਵਹੁਪਾਲਾਜੇਲਖਜਤਨਕ
 ਰੇਬਹੁਤੇਰੇਗਈਵੇਪਨਦਾਲਾਪ੍ਰਾਸਭਤਜੋਭਾਇਤੁਮਾਰੇਸੋਤੋਮਿਦ
 ਤੀਨਹੀਕਰਮਸੀਈਜਬਬਾਤਿਬਿਚਾਰੀਸੁਖਸੇਇਓਮੈਤਾਹੀ॥
 ੨੦॥ਹਰਾਉ॥ਤਿਉਸਾਪੁਜਗਤਿਮਹਿਕਵਲਜਲਮ
 ਹੀਦੁਖਸੁਖਸਮਕਰਿਜਾਲਿਦੇਸਭਬ੍ਰਾਮਸਮਾਹੀ॥੧॥ਹਰਾਉ॥
 ਵਰਤਨਵਰਤੇਦੇਹਿਕਰਿਦੇਹੀਪ੍ਰਸਹਿਨਾਹੀਅਗਨਕੇਮਹਿਬੁਧਸੇ
 ਆਨਕਤਹਿਨਜਾਈਪਰੀਆਅਪਾਲਹਿਧੇਮੁਹਸੁਨਿਤਛਕਰਿਛ

ਕਾਹੀ॥ ਮਸਤੁ ਦੀ ਵੇਨ ਬਾਵੇਰੇ ਬਿਰਲੇ ਬਿਰਲਾਹੀ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪ੍ਰਕ
 ਸਿਆ ਬਿਗਮਹੀ ਬਿਗਮਾਹੀ॥ ੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਸਾਧੂ ਹੋ ਜਗ
 ਤਿ ਮਹਿ ਜਗੁ ਦੀ ਸੈਨਾਹੀ॥ ਯਹਿ ਜਗੁ ਸੁਠ ਨਾ ਜਾਨੈ ਕੋਹੇ ਸੁੰਨ ਸਮਾਹੀ
 ॥੧॥ ਚਾਉ॥ ॥ ਜੇ ਦੀ ਸੈ ਸੋ ਬਿਨ ਸਤਾ ਬਿਨ ਸੇ ਬਿਨ ਸਾਹੀ॥ ਭਰ
 ਮੁਹਿ ਓ ਜਿਹਿ ਆਪਨੇ ਠਿਰਿ ਨਹਿ ਕੁਮਾਹੀ॥ ਸਭ ਜਗੁ ਡਿਠੈ ਟੋਲੈ ਕੇ
 ਕਈ ਓ ਬਿਰੁ ਨਾਹੀ॥ ਰਸ ਛੂਛੈ ਸਭ ਜਾਲੈ ਕੋਹ ਵਿਓਰਿ ਰਸਿ ਮਾਹੀ
 ॥ ਅਗਿ ਅੰਤੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਗਾਇ ਓ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿ ਸਮਾਹੀ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਓ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਦਿਖਾਹੀ॥ ੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਸਾਧੂ ਸਰ
 ਗਨ ਚਾਹਿਦੇ ਬੈਰੁ ਠਨ ਜਾਹੀ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਅਪਨੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰਿ ਕਪੂ

ਹੀ॥ ੧॥ ੭੭੭॥ ੧॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਲੇਖੀ ਵੇਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਾਹੀ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਪੀਵੇਦੇ ਪਿਆਲਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਾਹੀ॥ ਭਰਪੂਰ ਪੀਤਾ ਅ
 ਮੀਰ ਸੁਰਸੀ ਐਰ ਸਮਾਹੀ॥ ਗੁੰਗੇ ਥਥੇ ਲੋਚੇ ਏਰੇ ਨਹਿ ਜਗੁ ਪਤਿਅ
 ਹੀ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਲੇਖੀ ਵੇਦੇ ਪਿਰਦੇ ਗਲਿ ਬਾਹੀ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਕਲੀ ਮਿ
 ਟਗਈ ਸਭ ਕਰਮ ਮਿਟਾਹੀ॥ ੨੨॥ ੭੭੭॥ ੧॥ ਸਾਧੂ ਅਲ
 ਪਤਿ ਵਿਚਰੇ ਤੇ ਲਿਪੇ ਤੇ ਕੁੰਨਾਹੀ॥ ਲੇਖੇ ਪਛੇ ਪਥੀ ਗਾਹੀ॥ ਕਵਲ
 ਜਲ ਮਾਹੀ॥ ੧॥ ੭੭੭॥ ੧॥ ਤੁਹੀ ਆ ਅੰਦ੍ਰੁ ਫੁਲ ਤੇ ਸੁਪਿ ਸਭ ਬਿਸ
 ਰਾਹੀ॥ ਮਗਨ ਭਏ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਕੈ ਮਨ ਉਤਿ ਮਿਟਾਹੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਾਤ
 ਨਿਬਸਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਮਾਰਿ ਸਮਾਹੀ॥ ਗੁਰਗ ਮਲ ਬਿਓ ਆਪ ਕਉ ਜ

੭੭

ਬਾਪੁਭੁਲਾਹੀ। ਭਰਮਭੁਲਾਵਾਭਾਗਿਓਭਾਗਿਮਸਤਕਿਮਾਹੀ। ਕ
 ਰਮਕਰਤਿਨਿਹਿਕਰਮੀ। ਆਕਛੁਨਾਹਿਕਰਾਹੀ। ੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ॥ ਸੀਤਿਭਈਮਨੁਮਾਨਿਓਮਨਉਤਿਬਿਨਾਸੀ॥ ਸਭੇਏਲਿਸੁਹਾਵ
 ਨੇਮਿਲਿਓਸਹੁਅਥਿਨਾਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਭੋਟਿਭਈਕੁਮੁਭਾਗਿ
 ਓਹੁਹਿਮਾਨਿਉਦਾਸੀ॥ ਉਦਾਸੀਨਜਿਉਦਰਤਦੇਦੁਖਸੁਖਸਥਾਸੀ
 ॥ ਰਾਜਜੋਗਜੁਗਤੇਭਏਅਤਮਹਸਵਾਸੀ॥ ਜੋਜਾਇਸੋਓਜਾਇ
 ਦੇਜੋਬ੍ਰਹਮਬਿਲਾਸੀ॥ ਮਗਨਰੋਮਹਾਬੁਥਸੇਮਧੀਜੇਹੀਹਾਸੀ॥
 ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਿਓਛੋਡਿਕਤਹਿਨਜਾਸੀ॥ ੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ॥ ਜੇਦੀਸੈਸੋਬਿਨਾਸਨ। ਬਿਰਹੇਨਕਈ। ਚਾਰਕੁੰਡਾਭਾਈਆਕ

ਨਾਹਿ ਸੋਧੀ॥੧॥ ਰਾਇ॥ ॥ ਮਿਗਰਿਸਨਾ ਜਲੁ ਰਾਸ ਤੇ ਕੁਮਿਓਸ
 ਤਿਅਨੇ॥ ਜੇ ਕੁਮੁਇ ਤਰੇ ਅਪਨੇ ਫੁਠ ਕਰਿ ਜਾਨੇ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੇ ਰੈਨ ਕੇ
 ਨਾਹਿ ਉਭਾਸੇ॥ ਜਾਗਿ ਪਰੇ ਸੋਧਿ ਜਾਇ ਦੇਸ ਭਕੁਤ ਮਾਸੇ॥ ਰਾਤੀਨੀ
 ਗਰਖੇ ਦੇਸ ਭਾਇ ਇਕਠੇ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਜਬ ਥਕ ਪਰੇ ਪਰਿਘਰਿ
 ਕੇਨਠੇ॥ ੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਜਹਿ ਜਾ ਦੁਕਛੁ ਨਹਿ ਭਇਓਸ
 ਭਸੁਪਨਾ ਸਮਾਨੇ॥ ਅਨਪੁੰਦਾ ਕਛੁ ਹੋਇਓ ਮੁਖ ਨਹਿ ਜਾਨੇ॥ ੧॥ ਰਾ
 ਏ॥ ॥ ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਭਾਵਨੀ ਫਲੁ ਤੈਸੇ ਪਾਵੈ॥ ਹਿਦਲਕਾ ਜਲੁ ਵੇਖ
 ਕਰਿ ਮਿਰਗਾਉ ਠਿਠਾਵੈ॥ ਮਾਨੁ ਮੁਹਿਤ ਅਰੁ ਚਾਤੁਰੀ ਚਲੇ ਨਹੀ ਸਾਥੇ
 ॥ ਸੋ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ਜੀ ਅਵਾ ਲਿਖਿ ਅਜਮਾਏ॥ ਨਿਸਦਿਨੀ ਦਮੋਦ

ਦੇਗੀਰਿਗਤਿਕਮਾਵੈ॥ ਕਰਮਸੀਈਜੋਬਖਸਿਓਸੀਕਛੁਪਾਵੈ॥ ੨੦
 ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਕਿਅਕਉਕਰੇਸਿਆਪਾਕਛੁਪੇਸਨਜਾਵੈ॥ ਪਰ
 ਲਭਤਕਰਿਪਾਈਐਅੰਧਾਨੀਆਵੈ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ॥ ਗਵਲੁਬੰਨੇ
 ਪਉੜੀਅਸੁਅਰਗੁਰਾਜੁਕਮਾਵਉ॥ ਗਜੁਸੁਅਰਗਕਭਿਗਕ
 ਹਿਥੈਕੁੰਠੇਜਾਵਉ॥ ਐਸੇਜੇਅਭਮਾਨੀਓਕੁਇਭਾਰਿਗਿਜਾਨੇ॥ ਤ
 ਕੇਵਲੋਵੇਖਿਕਰਿਮੁਗਥਿਨੀਜਾਨੇ॥ ਜੋਪੈਸਿਪੈਵਈਕਪੋਥਿਲ
 ਲਾਵਉ॥ ਅਪੋਨੀਕਿਕਾਰੇਕਾਪੋਕਰਮਕਮਾਵਉ॥ ੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ॥ ਕਰਨਾਪ੍ਰਭਅਪੈਜਿਨਕਾਰਨਕੀਆ॥ ਏਕੋਰੀਬਪਸਰਿਓਜ
 ਲਥਲਸਭਜੀਆ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ॥ ਏਕਾਮਾਈਉਪਾਈਆਤਿਨਿ

ਆਇਵਿਆਈ॥ ਇਕਸੰਸਾਰੀ॥ ਇਕਭੰਡਾਰੀ॥ ਇਕੁਚੀਵਾਨਲਗਾਈ॥
 ਹਾਜਸਸੀਤਕਤਾਮਸਾਤਿਨਤੀਨਸੁਭਾਈ॥ ਤੀਨਲੋਕਉਪਾਇਆਵਿ
 ਚਾਉਮੇਪਾਈ॥ ਅਪਨਾਅਪੁਤ੍ਰਾਇਓਵਰਤਨਵਰਤਾਈ॥ ਕਰਮ
 ਸੀਈਸਭਜੋਤਿਪੈਕਛੁਕਹਿਓਨਜਾਈ॥ ੨੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥
 ਸਭੁਮਾਇਆਬਿਸਥਾਰੁਪੈਮਾਇਆਮੋਹੁਨਹਾਰੀ॥ ਉਚਨੀਚਸਭ
 ਮੋਹਿਆਸਭਏਕਾਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕੈਸੇਛੂਟਉਏਸਤੋਕੀਕੀ
 ਸਰਨਾਈ॥ ਮੁਨਜਨਮੋਮੋਹਨੀ॥ ਨਿਧਸਾਪਕਬਹਿਕਾਈ॥ ਬਿਰਲੋਕ
 ਉਉਬਰੇਸੰਤਨਦਿਗਿਜਾਵੈ॥ ਮਰਮੁਬਤਾਵਹਿਤਿਸਕਾਸੁਖਸਾਜਿ
 ਸਮਾਵੈ॥ ਮਾਇਆਕਉਸੋਤਹਿਗਿਓਮਮਤਾਜਿਹਿਤਿਆਗੀ॥ ਕਰਮ

ਸੀਈਜਿਹਿਜਾਇਓਗੁਹਿਮਾਹਿਬਿਗਗੀ॥੩੦॥

ੴ
ਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਰਾਮਕਵੀ॥ ॥ ਅਨਾਦਿਅਨੁਪਬਾਜੇਜੋਗੀਕੈਮਨਮੀਠਾਯਾਗੇ॥
੧॥ ਰਾਗਉ॥ ॥ ਸੋਹਿਸੁਰਤਿਲਾਇਸੁਆਸੁਤਮਾਹਿਪਾਇਛੋਰਕਤਪੁਨਜ
ਇਜਾਗਤਾਪੈਜੋਗੀ॥ ਜੋਗਰਸਮਾਤਰੇਮਰਮਪੁਨਕਾਪੁਕੋਭੇਦਮਾ
ਹਿਭੇਦਲੋਕੁਮਤੋਨਭੋਗੀ॥ ਭੋਗਸਭਭੁਲਜਾਹਿਚਾਹਿਹੋਕਾਪੁਨਾਹਿ
ਸੁਰਤਿਨਿਰਤਿਮਹਿਸਮਾਹਿਰੋਗਨਹਿਅਰੋਗੀ॥ ਜੀਫਤਮੁਕਤਿਜਾਨਮ
ਗਨਭੋਗੀਆਨਧਿਆਨਮਮਤਾਨਮਨਹਿਆਨਹੋਨਾਪੈਸੋਹੋਗੀ॥ ਕ

ਰਮਪ੍ਰਕਾਸਜਾਗੇਜੋਗਜੁਗਤਿਸੋਊਲਾਗੇਬਡੇਬਡਿਭਾਗੇਜਾਨਜੋਗ
 ਰਸਭੋਗੀ॥੧॥ਪਾਇਓਰੇਅਥਿਜੋਗਕਲਾਕਉਪਾਇਓਰੇਅਥਿ
 ਪਾਵਤਬਰਜਿਯਾਇਓਰੇ॥੧॥ਗਾਉ॥।ਯਹਿਮਨਮਗਾਭਾਇ
 ਓਮਨਮਾਹੀਦੁਤਤਾਦੁਟਗਈਸਹਜਿਸਮਾਹੀਗਿਆਨਅੰਕੁਰੁ
 ਇਆਇਓਰੇਗਿਆਨਮਗਨਿਅਗਿਆਨਜਗਾਇਓਦੇਹਿਗੋਪਿਕ
 ਪਤੀਆਪਾਇਓਦੂਜਾਕੁਮਚੁਕਾਇਓਰੇਮਾਨਮੋਹਿਬਿਬੁਜਤਪੁ
 ਏਕਾਂਮਕ੍ਰੋਪਸਹਜੇਹੀਮੁਏਸਹਜਿਸੰਤਖੁਬਸਾਇਓਰੇ।ਜਗਸੁਪਾ
 ਛੁਟਕਰਿਜਾਂਨਿਓਤੀਤੈਅਪਨਾਆਪੁਭਲਾਨਿਓਕਰਮਸੀਈਕਉ
 ਪਾਇਓਰੇ॥੨॥ਰਾਮਕਲੀ॥।ਜੋਗਜੁਗਤਿਸੁਖੁਦੀਨੇਰੇ।ਸਭਜਗਤਿ

ਮੁਕਤਾਕੀਨੋਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਉਲਟਿਸਮਾਧਦਸਵੇਮਹਿਲਾਗੀਜੋ
 ਹੋਕਲਾਸਹਜੇਹੀਜਾਗੀ॥ਤੀਤੇਅਨਭੈਪਾਇਓਰੇ॥ਸੁਆਸਸੁਤਿ
 ਮਹਿਸੁਰਤਿਲਗਾਈਤੀਮਹਿਮਨੁਆਰਹਿਓਸਮਾਈਅਨਹਦਿਧੁੰਨ
 ਉਪਜਾਇਓਰੇ॥ਧਿਆਨਧਾਰਨਾਮੁਲਬੰਧਕਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਕਾਸੀਭ੍ਰਿ
 ਗਈਭੀਤਹਿਸੁਧਾਮਾਰਗਆਇਓਰੇ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰੇਮਪਦੁਪਾਇ
 ਓਸੋਸੋਪ੍ਰਚਾਲਾਇਓਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਮਾਇਓਰੇ॥੨॥ਰਾਮਕਲੀ
 ॥ ॥ਅਉਪੁਸਹਜਿਘਰਿਬਸਿਰਹੋਹਨਲਾਭਹਸਿਰਹੋਹਰਿਦਮੁਹ
 ਜੁਹਸੋਉਜਾਨਹੁ॥ਹਰਿਗਲਿਮਾਪੀਖੁਸਹਪੁਸਦਾਹੀਹਰਿਹੋਨਹਰੀਕ
 ਰਿਸਤਿਮਾਨਹੁ॥ਧਾਵਤੋਵਸਿਕਰੋਧਿਆਨਸੋਪਰੋਪੀਰਜੇਧਾਰਨਾ

ਧਾਰਾਖੋ। ਧਰਨਕਉਖੈਚਿਅਕਾਸਕਉਲੈਚੜ੍ਹਦਸਿਵੇਦੁਆਰਚੜ੍ਹ
 ਆਪਲਾਖੋ। ਸੁੰਨਮਾਹੋਇਜਾਇਬ੍ਰਿਤਕਉਨਧਾਰੁਪਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਕਉ
 ਚਵਉਅਮਗੋਵਉ। ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਹੋਇਆਸਤੋਨਿਗਾਸਿਹੋਆਪਕ
 ਉਖੋਇਕਰਿਆਪਹੋਵਉ॥ ੪॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ॥ ਪਾਇਓਰੇਮਨੁਬਸ
 ਕਰਿਪਾਇਓ। ਸਕਲੋਕੁਮਮਿਟਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕੁਮਭੁਲ
 ਨੇਭਏਦੀਵਾਨੇਭੇਦਮਰਮਕਾਮੁਲਨਜਾਨੇਸੋਜਗਕਾਹੋਆਇਓ॥
 ਹਿਰਸਿਹਵਾਇਮਹਿਗੁਰਸਿਪੁਏਹਉਮਮਤਾਕੇਰਸਿਮੁਏਮਿਠਾਮੁ
 ਗਾਖਾਇਓ॥ ਲਾਲਚਲੋਭਕੀਲਹਰਿਲਪੇਏਆਖਰਖਾਕੇਏ
 ਵਿਚਿਲੇਏਜੁਏਜਨਮੁਪਗਾਇਓ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜੋਜਾਜਗੈਤੁਦ

੮੧

ਗਏ ਅੰਬੁ ਪਕੇ ਤਾਗੇ ਕਰਮ ਸਾਂਈ ਮਨ ਭਾਇਓਰੇ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥
 ਧੀਰ ਪਰੇ ਜੀਆ ਧੀਰ ਪਰੇ ॥ ਤੂੰ ਤੇ ਸਦਾ ਅਖੰਡ ਨਹਿ ਖੰਡੇ ਤੇ ਕਬੂ
 ਨਹਿ ਆਇਓ ਨਹੀ ਜਾਵਣੇ ॥ ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਕੋ ਸਾਖੀ ਪਿਸੇ ਤੁਹੀ ਸ
 ਦਾ ਹੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤੁਹੀ ਪਾਵਨੇ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਅਖੰਡ ਜੋ ਤਿਜਾ ਕਾ ਓਤਿ ਪ
 ਤਿ ਦੁਸਰੇ ਬਿਵੇ ਨਹੀ ਲਾਵਨੇ ॥ ਲਰਕੇ ਲਰਕਾ ਜੇ ਬੇਨੇ ਜੇ ਬਨ
 ਬਿਧੋ ਨਾ ਬਿਧਾ ਬਾਵਨੇ ॥ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਤਾਹ ਤੇ ਤਾਰ ਤਾ ਮਾਰੇ
 ਸਾਰ ਤਾ ਸਾਵਨੇ ॥ ਲੇਖੇ ਲੇਖ ਤਾ ਅਲੇਖੇ ਅਲੇਖ ਤਾ ਵਸੇਖੇ ਵ
 ਸੇਖ ਤਾ ਕਰਮ ਸਾਂਈ ਗਾਵਨੇ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮਿ ਜੀ ॥ ॥ ਕੁਰਾਨੀ ॥

ਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੮੨

॥ ੧ ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਿਸੁਖਸਰ
 ਰਸਪਾਇਓਸੰਭਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਤਾਂਸੁਖਕਉਵਹਿਭੋਗੀਯਾਕੋਅੰਤਨਾਦ
 ॥ ੨ ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਿਰਾਮਕੋਰੁਪ੍ਰਾਵਰਤਨਤਾਕੀਅਜਬ
 ਅਨੁਪਾ। ਭਗਤਜੋਗਵਈ। ਰਾਗਵਾਨੈ। ਨਿਸਚਲਯਾਕੋਸਦਾਗਿ
 ਅੰਨੈ। ਸੁਖਮਅਸਥੂਲਤਿਅਗਿਭਉਓਇਕਾਸਤਿਅਸਤਿ
 ਕੀਨੇਵਿਤਰੋਕਾਵਪ੍ਰਪ੍ਰਲਭਤਜਿਹਿਭੋਗਭੁਗਾਵੈ। ਸਹਜੇਬਨੇਸੇਈ
 ਕਛੁਖਾਵੈ। ਸਹਜੇਸੇਵੈਸਹਜੇਜਾਗੈ। ਤਾਂਕਉਲੇਪਨਾਪੀਕਛੁਲਾਗੈ
 ॥ ਗੁਪਤਿਤਿਅਗਿਕੀਮਰਿਤਿਅਗੀ। ਸੁਤੈਸਿਪਵਹਿਸਦਾਬੈਰਗੀ

ਅਲਿਖੰਗਾਸਿਨਾਪੀਕਛੁਜਾਮਹਿ। ਸਦਾਪ੍ਰਸੰਨਸੀਤਿਘਨਿਤੰਮਹਿ
 ॥ ਜੋਕਉਵੇਕੀਸੰਗਤਿਕਰੈ। ਹੋਇਨਿਸੰਕਸੰਮਾਨਧਰੈ। ਆਸਾਨੀਦੇ
 ਆਸਤਿਹਿਗਾਹੀ। ਲੋਕਲਾਜਕੀਕਾਇਨਰਹੀ। ਅਵਰਮਿਲਾਹਿ
 ਜੋਮਨਆਇ। ਦੇਵਤਹੋਵਹਿਸਾਜਿਸੁਭਾਇ। ਕਰਮਸੀਈਕੀਕਿ
 ਪਾਯੀਤੇ। ਕਿਲਵਿਖਨਾਸਰੁਏਸਰੁਤੀਤੇ। ੧ ॥ ॥ ਏਕਾ ॥ ਪਹਿਲੇ
 ਲਕੁਕਾਖੁਬਸਾਸੁੰਦ੍ਰਸੁਘਰੁਸੁਜਾਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਨਕੇਗ੍ਰਹਿਉਪਜਿਓ
 ਜੈਤਲੀਬ੍ਰਹਮਾਧੀਆਨਾ। ੧ ॥ ॥ ਚੌਥੀ ॥ ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਤਾਂਕੈਸੁਚਸ
 ਲਾ। ਅਤਿਸੁੰਦ੍ਰਯਾਕੈਚੈਂਡੀਲਾ। ਕਰਿਅਭਿਖੇਕਪੜਨਿਤਿਨਪਾਇਓ।
 ਤਾਤਕਾਸਪੜਨਾਤਿਹਿਆਇਓ। ਉਸਤਾਦੁਤੀਕਾਗੇਇਕੰਤਾ।

ਠਾਹਸੀਪੜਾਇਓਦੇਕਰਮਤਾਵਿਦੁਪੁਭਾਇਓਤਾਕਾਅਤਿਭਾਗੀ॥
 ਜੁਵਤੀਸੰਗਿਬਨੀਤਿਹਿਯਾਗੀ॥ ਲਰਕੀਲਰਕਾਏਕੁਓਪਾਇਓ॥
 ਸੋਭਸਹਜਿਬੈਕੁੰਠਿਸਿਧਾਇਓ॥ ਛੰਘਸਿਆਲਿਸੰਤਇਕਾਏ॥
 ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਨਾਮੁਤਿਹਿਗਾਏ॥ ਗੋਰਖਆਦਿਸੰਤਸਭਨਾਇ॥
 ਗੁਰੋਬਿਧਿਯੋਜਬਨਅਹੁਬਾਲਾ॥ ਆਤਮਦਰਸੀਗਹਿਰਗੰਭੀਰ॥
 ਦੁਖਸੁਖਮੀਰਿਸਦਾਹੈਪੀਰ॥ ਬੀਬੀਬੀਬੀਚਲੇਆਵਤਸੇ॥ ਰਾਮ
 ਕ੍ਰਿਸਨਿਗ੍ਰਹਿਕੋਜਾਵਤਸੇ॥ ਬੀਬੀਬੀਚਬਨਿਓਹੈਮਿਲਨਾ॥ ਕਾਛਪ
 ਹੀਅਗੈਤਿਹਿਖਿਲਨਾ॥ ਖੀਲੇਖਾਇਸੰਤਮੁਸਕਾਨੇ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਕੇ
 ਉਪਭੁਭਾਨੇ॥ ਅਪਨਾਕੀਨੋਦਿਲੁਕਛਲੀਨੇ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਿਪ੍ਰੇਮਰਸ

੮੩

ਭੀਨੀ ਦਿਨ ਦਿਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕਰੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਵੇਦਨ ਤੇ ਕੀਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਸੰਤ ਨਿਕੈ ਵਹਿ ਪੀਛੈ ਠਿਕੈ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਪਿਆਨ ਵਾਜੂ ਕਾ ਪੈਰੈ ॥ ॥
 ਮੀਨ ਮਤ ਅਰੁ ਚਾਤੁਰੀ ਨਾਰੀ ॥ ਅਰੁ ਅਰੁ ਬਾਹੁ ਸਭ ਕਛੁ ਰਿਸ ਤੇ ਭੁ
 ਲਗਾਇਓ ਸੰਤ ਨ ਸੰਗ ਪਿਆਰੁ ॥ १ ॥ ॥ ਚੋਖਈ ॥ ਸੰਤ ਨ ਸੰਗ ਤਿਨ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਲਗਾਇਓ ॥ ਸੋਈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਤ ਨ ਮਨ ਭਾਇਓ ॥ ਜੋਇ ਇਕ ਤਬ ਜੋ
 ਤਿਨ ਪਾਸਿ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਅਰੁ ਜਕਰੇ ਅਰੁ ਦਾਸ ॥ ਕਛੁ ਕਦਿ ਨ ਸੰਤ
 ਤਾਰੇ ॥ ਤੀਪਛੈ ਤਿਨ ਮਾਰਗ ਗਏ ॥ ਅਪਨੇ ਅਸੁ ਮਕਓ ਵਹਿ
 ਆਏ ॥ ਪਾਛੈ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਪਛੁ ਤਾਏ ॥ ਕਛੁ ਕਕਾ ਲਪਾਛੈ ਪਰ
 ਹਰਿਓ ॥ ਸੰਤ ਵਿਛੋੜਾ ਜਾਤ ਨ ਸਹਿਓ ॥ ਤਾਂ ਪਾਛੈ ਵਹਿ ਪਾਛੈ ਅ

ਇਥੀ ਜੈਸੇ ਲਹਿੰਦ ਪਕ ਛਿਗਧਾ ਇਥੀ ਜੈਸੇ ਗੋਪੀ ਕਾਨ ਛੁੱਛੇ ਦੀ॥
 ਜੈਸੇ ਸੀ ਖੁਲਾ ਚਿਰੇ ਦੀ॥ ਜੈਸੇ ਪੀਪਾ ਦੁਆਰ ਕਾ ਜਾਈ॥ ਜੈਸੇ ਸੀ ਆ
 ਛੁੱਛੇ ਗਧਾ ਗਈ॥ ਜੈਸੇ ਪੂਰਚ ਲਿਓ ਗ੍ਰਹਿ ਤਿਆਗੀ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਕ ਬਿ
 ਆਸ ਤੇ ਭਾਗਿਓ॥ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਾਜੁ ਤਿਆਗਿਓ॥ ਜੈਸੇ ਗੋਪੀ ਚੰ
 ਚੈ ਜਾਗਿਓ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਉਠਿ ਦੁਰਿ ਹੋਓ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਕ
 ਹਿਸ ਕਲੇਕ ਉਹਿ ਹੋਓ॥ ਆਨ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਨ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਜੈਸੇ ਨਿਪਤਿ
 ਹਧ ਨੇ ਪਾਈ॥ ਸੰਤ ਨਿਤਿ ਨ ਬਹੁ ਕੀਓ ਦਿਲਾਸਾ॥ ਜਾਨਿਓ ਜਗਿ
 ਆਸੀ ਪੈਖਾਸਾ॥ ३॥ ॥ ਏਹੁ ॥ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਛਿਗਧਾ ਤਿਪੈ ਸਦਾ
 ਪ੍ਰਭੁ ਲਤਿ ਹੋਇ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਬਢਤਾ ਬਦਕ ਜਿਉ ਸੀ ਮਾਰੇ ਹੋਨ ਕੈ

ਇ॥੧॥॥੨੫੫੫॥ਸੰਤਨਜੋਗਸਮਾਧਬਤਾਈਤੈਸੇਹੀਤਿਨਤਾਨ
 ਥਾਈਲਗਗਈਤਾਨੀਤੁਰਤਸਮਾਧਿਦਸਵੇਚਕਿਓਛੋਰਿਓਪ
 ਧਿਦਰਸਨਮਾਤਮਗਮਕਾਪਾਇਓਆਪਛੋਰਿਓਆਪਧੋਇਆ
 ਯਇਓਆਪਸਕੋਆਪਕਰੇਅਦੇਸਾਅੰਹਿਧੁਪਕੀਰੀਨਲੇਸੁ॥
 ਸਦਾਉਦਾਰਮਤਿਓਇਆਈਪਰਮਗਤਿਸੰਤਨਤੋਪਾਈਜਿਕੋ
 ਉਸੰਤਨਸੰਗਕਰੈਹਾਹਮਕ੍ਰਿਸਨਜਿਉਪਾਰਉਤਰੈਹੋਇਨਿਸੰਕ
 ਸੰਕਾਤਿਨਤਿਆਗੀਹਾਗਵਾਨਵਹਿਸਦਾਬੈਗਾਗੀਹਾਗਦੁਐ
 ਖਕੀਕਾਲਨਕਾਈਸਦਾਪ੍ਰਸੰਨਸਦਾਸੁਖਦਾਈਪੀਚਪਚੀ
 ਸਤੀਨਅਰੁਚਾਰਾਤੁਠਜਾਨਕਰਿਭਇਓਉਦਾਰਾਮਾਖਨਜਿ

ਉਸਾਪਨਮਥਿਕਾਦਿਓਸਤਿਅਸਤਿਕੀਗੰਠਨਗੰਠਦਿਓਅਨਾ
 ਨੀਨੀਜਾਨੈਜੋਹੀਸੇਈਸੁਖਮਾਨੈਐਸੇਜਾਇਭਇਓਮਤਵਾ
 ਓਅਗੀਅੰਨਮੀਧੇਗਮਟਿਓਓਜੀਅੰਨਾਅਨਭੈਤੇਅਤਅਨਭੈ
 ਹਈਅਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਜਾਨਿਓਸਭਸੇਈ॥ ੪ ॥ ॥ ਏਹਾ॥ ਮਾਤਧਿਤਾ
 ਅਹੁਇਸਤੀਪਾਛੇਕਰਤਫਿਲਾਪੁਅਵਰਜਾਪਸਭਛੇਡਕਰਿਹ
 ਮਕ੍ਰਿਸਨਿਮੁਖਜਾਪੁ॥ ੫ ॥ ॥ ਏਹਾ॥ ਮਾਤਧਿਤਾਪਾਛੇਤਿਹਿਅ
 ਏਸੰਤਨਪਧਿਤਿਨਕੁਕਸੁਨਾਏਸੰਤਨਰਿਦੇਕਮਲਸੁਖਦਾਈਦਿਖ
 ਦੁਖੀਦੁਖਾਸੰਓਨਜਾਈਹਾਮਕ੍ਰਿਸਨਿਕਰਿਕਰਿਤਿਨਦੀਨੋਸੰਤ
 ਨਤੇਬਿਛੁਰਿਓਜਿਓਜਲਮੀਨੋਲੇਓਕਸਿਓਜੈਸੇਪਉਲਮਓਲੀਏ

੮੫

੩੧

੩

ਜੈਸੇ ਹੁਕਮਾ ਲੇਤ ਚਲੇ ਨਿਦ ਨਿਦੇ। ਜੈਸੇ ਬੁਧੇ ਭੋਜਨ ਪਾਇ ਥੀ। ਜੈਸੇ ਜਹ
 ਏ ਜੋ ਬਨ ਆਇ ਥੀ। ਜੈਸੇ ਮੁਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਖੈ। ਹਲ ਦੇਖ ਸਖਾਜਿ ਉਹ
 ਰਖੈ। ਤਿਉ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਹਥਿ ਆਇ ਥੀ। ਝੰਘਾਸਿ ਆਲੀਜਾਇ ਪੁਚ
 ਆਇ ਥੀ। ਪਰ ਰਹਿ ਚਿਨੀ ਜਾਈ। ਤਿਨ ਵਖਰੀ ਕੁਟੀ ਬਨਾਈ। ਵਹਿ ਸੁਖ
 ਸੇ ਹੋ ਅਪਾਲਨਾ। ਕਰਮ ਸੀਈ ਕੇ ਮਨ ਭਾਲਨਾ ॥੧॥ ॥ ਪਰਚੀ
 ਪੁਰਨਾਹੀ ਆਗੇ ਕਾਗੁ ਬਨਾਹਿ ਲਿਖੇਈ ॥੧॥ ॥ ਪਰਚੀ ਆ
 ਸਨਿਦ ਜੀ। ਲਿਖ ਲਿਖਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਾ। ਹੋਵੈ ਪਰਮ ਅੰਦਜ ਕੋਈ। ਇਸ
 ਕਉ ਪੜੇ ॥੩॥ ॥

१
ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੬੬

ਸਤਾਕੁ ਨੀਸਪੁਕੇਹਾਜੇਹਾ ॥ ਘਰਿ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਨਜਰਾ ਆਵੈ ਮ
ਗੀਆਨੀ ਮੈਏ ਤੇਹਾ ਵੈਤਾ ਵਿਚ ਵੈਦਾਨਾ ॥ ਤਨਮਨੁ ਮਉਲਾ ਮਿ
ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਨਦਰਾ ਆਵੈ ਮੁਹਖੁ ਸੋਇਆ ਵਡਾ ਪੜਦਾ ਦੇਹਾ ॥
ਦੇਹਿ ਆਪਨੁ ਆਪੇ ਜਾਤਾ ਨਜਰਾ ਆਵੈ ਜੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਏਹਿ ਦੇਹੀ ਪੈ
ਖੇਹਾ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਜੇ ਨਜਰਾ ਨਿਹਾਲੇ ਅਪਨੇ ਅੰਦ੍ਰ ਆਪੇ ਭਾਲੇ ਜੇ
ਸੀਠਿ ਰਿਤੇਹਾ ॥ ਨੀਸਪੁਕੇਹਾ ਜੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਕਾਠੀ ॥ ॥ ਹਾਥੁ ਨੀਸਪੁਕ
ਖੀਡਿਠਾ ਸਭ ਸਕਹਿ ਦੇਨਾ ॥ ਲਿਨੀਸਪੁਕ ਖੀਡਿਠਾ ॥ ੧ ॥ ਕਹਾਉ ॥ ॥

ਈਵਸਿਆਇਅਜੋਜਾਤਾ॥ਜਾਇਆਵਤਿਬੀਪ੍ਰੇਸਿੰਤਾਤਾਸਦਾ
ਮਸਤੁਅਪਨੇਰੰਗਮਾਤਾ॥ਐਸੇਬਾਇਓਨਾਤਾ॥ਕਰਮਸੰਈਭਰਗਹਿ
ਆਭਰਪੁਰੇਦਸਵੇਬਾਜਹਿ॥ਅਨਾਦਿਤੂਰੇਕਾਦੁਨਾਐਵੇਬਾਤ
॥ਨੀਅਸਾਹੁਕੁਪਛਾਤਾ॥ ੩॥ ॥ਕਾਛੀ॥ ॥ਗੋਰੀਦਾਜੋਬਨੁਕੁ
ਕਾਐਵੇਮਲਮਲਿਬਾਦੀਪੁਕਾ॥ਰੰਗਲਾਇਕੈਪੜੀਬਾਐਵੇਮ
ਤੀਆਮਾਗਭਭਾਵੈ॥ਆਖਰਖਾਕੁਦੇਵਿਚਰੁਲਾ॥ਚਿੜਿਚਿੜਿ
ਜਲਦਾਜੁਕਾ॥ਦੇਹਿਸਵਾਰੇਕੁਚਪਿਆਰੇਅੰਗਸੋਭਾਨੈਨਿਹਾਰੇ
ਜਿਉਪਿਲਪਿਲਕਰੇ॥ਬਿਸੁਕਾ॥ਕਰਮਸੰਈਦੀਸਾਰਨਜਾਤੀਕੁ
ਕੈਜੋਬਨਦੇਰੰਗਹਾਤੀਦੰਦਪਨਸੜਸੀਦੁਕਾ॥ਨੀਗੋਰੀਦਾਜੋਬਨੁਕੁ

॥ ६ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ॥ ਗੋਰੀ ਸੀ ਗਰਬ ਗੋਲੀ ਪੰਚਾਇਤ ਕੇ ਪੇਲੀ ॥
 ॥ ਰਪੁ ਸਾਕਾ ਠਾਵ ਬਨਾਵੈ ਗਰੀ ਛੁਹੇ ਬੈਠੀ ਖਾਵੈ ਆਖਰ ਕੋਇ ਨ ਬੋਲੀ
 ॥ ਬੇਸਰਿ ਬਿੰਦੀ ਕਜਲਾ ਕਾਲਾ ਅੰਬਲਾ ਬਾਝੁ ਜੈ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਕੰਤੁ ਇਸ
 ॥ ਹਦੁ ਜੇਲੀ ॥ ਕਰਮ ਸੀ ਈ ਦੀ ਸਾਹਨ ਲਪੀ ਕੁੜ ਕੁਟ ਬਾਦੇ ਵਿਚ ਬਪੀ
 ॥ ਜਾਸੀ ਇਕ ਇਕੇਲੀ ਗੋਰੀ ਸੀ ਗਰਬ ਗੋਲੀ ॥ ੫ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ॥ ਗੋ
 ॥ ਗੀ ਅਤਰ ਅੰਬੀ ਗੰਢਾਵੈ ਖਾਤਰਿ ਕਿਸੇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਮੋਤੀ ਕਨਕ ਕਾਂਮ
 ॥ ਨੀਲਾਵੈ ਬੀਨੇ ਕੁੜੇ ਦਾਵੇ ਦਊਲਾਤਿ ਦੁਨੀ ॥ ਆਕਿ ਆਭਰਵਾਸਾ ਆਖ
 ॥ ਰਖਾ ਕਸਮਾਵੈ ॥ ਸੁਭੇ ਕੰਮ ਸੁਚੇ ਕਰਦੀ ਖਬਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਪਰਦੀ ਇ
 ॥ ਕਦਿ ਨ ਦੇਲਾ ਆਵੈ ਗੋਰੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਮਾਨਛੋ ਭਿਜੈ ਨਿਰਿ ਮਾਲੀ

ਸੁਲੀਦੇਨਾ ਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਮੀਪਵਸੀਦੇਮਿਲਕਰਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇ। ਪੁਰ
 ਪਾਵਹਿਮਾਨੁਠਹਿਰਾਵਹਿਉਤਰਨਸਕਲਾਵਿਸੁਰੇ। ਕਰਮਸੰਈਨੁ
 ਨਾਥਿਪਛਲੇਚਿਤਜੜਗੰਠਖੋਲਦੀਜਾਲੇਪਰਵਿਚੈਨਾ
 ਦੁਰੇ॥੮॥ ਕਾਠੀ॥ ਖੇਡੁਖਿਰੰਦੜੀਏਸੁਖਮਾਲਹਿਅਪਨਾਅਪੁ
 ਸਿਝਾਲੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਾਗੁਕੀਸਾਰਸੁਹਾਗਲਜਾਲੇਚਲੇਸਹੁ
 ਅਪਲੇਦੇਭਾਲੇਹੁਗਲਿਭਰਮਾਲੇ। ਖੁਦੀਖਰਾਬੁਕਰੇਦੀਹੈਪਰ
 ਅਪਨੇਟਿਕਲਨਦੇਦੀਹੈਅਉਝੜਪਵੈਪਿਝਾਲੇ। ਕਰਮਸੰਈਸਹੁਸ
 ਪਜੇਅਵੇਛਡਿਦੇਹਿਸਭਦੁਨੀਅਦੇਦਾਵੇਕਾਹੇਕੁੜਕੁਭਾਲੇ।
 ॥੯॥ ਕਾਠੀ॥ ਕਉਲਕਰਾਰਕਰੇਦੇਹੋਕਿਉਮਗੇਤੋਸਰਸੇਦੇ

ਹੋਮਗਨੁ ਮੁਕੀ ਤੇ ਜੀਵਨੁ ਲਾਗਾ ਵਲਗੀਰੀ ਐਵੇਦਾ ਛਾਹਾ ਕਹੇ ਗਲੇ
 ਪਵੇਦੇ ਹੋਮ ਜੋ ਹੋਲਾ ਸੋ ਹੋਵੀ ਐਵੇ ਮੁਰਖ ਬੈਠਾਰ ਸੀ ਹਾਸੇ ਵਿਚਰੁਏ
 ਦੇਹੋ ਹਾਸੁ ਲੁਖੇ ਭਲੁ ਭਾਇਓ ਕੀਰਾ ਸਤ ਸੰਤੋ ਖੁਦਿ ਲੇਖਿ ਆਪੀਰਾ ਕ
 ਰਮ ਸੀਈ ਸੰਭਲੇ ਦੇਹੋ ॥੧੦॥ ॥ ਕਾਠੀ ॥ ਇਕੁ ਦਿਨੁ ਆਵੈ ਤੇਰੀ ਵਾ
 ਹੀ ਨਿਕਲੈ ਵੇਸੀ ਜਾਨ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿੰਦੁ ਤੀਰਾ ਲਾ
 ਹੋ ਨਹੀਂ ਭਾਈ ਐਵੇ ਖਾਇ ਪਿਵਾਇ ਗਵਾਈ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ਅਪਨੀ ਵਾਹੀ ॥
 ਵਾਰੇ ਵਾਹੀ ਅਪਨੀ ਚੜਨਾ ਮੁਰਖ ਕਹੇ ਕੋਪਿਆ ਕੜਨਾ ਪੁਗਾ ਪਈ ਜਾ
 ਸਾਰੀ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਚਉਪੜਿ ਦਾਖੇ ਲੁਸਾਰੀ ਵਿਛੁੜੀ ਦਾ ਕਰੁ
 ਮੇਲੁ ਲੁਕਦੀ ਨਾ ਜਾਵਹਿ ਹਾਰੀ ॥੧੧॥ ॥ ਕਾਠੀ ॥ ਸਜਲ ਅਸਾ

ਥੇਅਏਹੋਠਿਰਿਕਾਹੁਸਰਮਾਏਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਜਿਥੇਮੈਤਿਥੇਤੁੰਨ
 ਪ੍ਰੀਮੈਵਿਲੁਮੈਰੀਪਾਏਹੁਮੇਰਤੇਰਮੇਗਵਿਚਨਾਹੀਤੁਮਹੀਸਰਬਸਮਾ
 ਏਹੋ॥ਕਰਮਸੀਈਦੇਅੰਗਸੰਗਲਾਗੀਵਿਲੁਅੰਗਅੰਗਲਗਾਏਹੋ॥
 ੧੨॥ਕਾਠੀ॥ਸਜਲਮਸਾਨਾਬਿਰਸਦੇਹੋਅਤੇਵਿਲੁਹਸਿਆਹੀ
 ਹਸਿਦੇਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਹਸਿਹਸਿਕਾਨੀਕਸਦੇਹੋਅਤੇਇਕੁਇਕੁ
 ਤਸੁਤਸਦੇਹੋ॥ਨਾਗਾਵਾਂਗੁਡਸਦੇਹੋਸੋਖਬਯਾਫਰਨਪਸਦੇਹੋ॥ਕਿ
 ਡਵਲਾਈਨਸਦੇਹੋਤਾਂਭੀਕਰਮਸੀਈਮਾਵਸਦੇਹੋ॥੧੩॥ਕਾਠੀ॥
 ਉਲਾਮੇਕਫਵਿਖੇਦੇਹੋਅਕੋਸਾਦਿਆਸਦੁਨਦੇਦੇਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸਦਾਤੇਸਰਮਾਉਵਿਲੁਸਦਿਆਆਪੇਆਉਹੁਲਆਖਕੀਹੁਫਰਮੇ

ਏਹੋ ਗਲ ਲਗਾਤਾ ਲਗਦਾ ਨਾ ਏਹੋ ਡਿਠਾਚ ਜੁਤ ਸਾਡਾ ਏਹੋ ਕਦੀ ਅ
 ਪੇਆ ਦਿਛੁਛੇ ਏਹੋ ਕਰਮ ਸੀਈ ਕਰਨਾ ਜੇ ਕਰਦੇ ਅਉਗਦਾ ਮੇਰੇ
 ਤਨ ਪਰਦੇ ਸੁਤੀਆ ਦਿਜਗੇ ਏਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਕਾਠੀ ॥ ॥ ਤੁਸਾ ਅਸਾਨੁ
 ਸਦਿਆਸੀ ਅਸਾਇਸ ਕੁਤੁ ਸਾਡਾ ਬਦਿਆਸੀ ॥ ੧ ॥ ਹਾਉ ॥
 ਸਦੇ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਆਏ ਸਹੁਰੇ ਪੀਹਰੇ ਛੋਡਿ ਗਵਾਏ ਜਗੁ ਸਾਹਾ ਚੁਕਰ
 ਦਿਆਸੀ ॥ ਜਗਤ ਅਸਾਨੁ ਛਿਕਾ ਲਗਦਾ ਹੁਡਾ ਲੁੰ ਲੁੰ ਦੇਵਿ ਚ
 ਜਗਦਾਇਸ ਕੁਕਸਤੁ ਹੀਲਾ ਦਿਆਸੀ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਹੁਪਾਸ ਲੁ
 ਕੀਤਾ ਮੇਹਲਾ ਜਗਸਾਰੇ ਦਾ ਲੀਤਾ ਆਪ ਅਸਾਨੁ ਸਦਿਆਸੀ ॥
 ॥ ੧੫ ॥ ॥ ॥

੨੦

१
ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਬਾਰਾਂ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਿਤਿ ਖਰੀ ॥ ਜਿ ਬਿਹਤ ਚੇਤ ਕੀਚ
ਰੀ ਨ ਗਵਿਛੋ ਕੇ ਦੀ ਆਇ ਲੜੀ ਨ ਲੇਖਿ ਉਲਟਿ ਲੀਦਿ ਲਵੜੀ
ਪੁਛਾ ਸੰਤ ਸਿਆਣੇ ਜਾਇ ਕੇ ॥ ਸੰਤ ਦਾਰੁ ਕਰਨ ਆਇ ਆਸੁ ਤਾ
ਬ੍ਰਿਹੰਮੀ ਪੁੰਜ ਗਾਇਆ ਮਚਨ ਚੇਤਿ ਭਿਲਾ ਰੂਪਾਇਆ ਸੁਤੀ ਪੁਪੇ
ਮਧੁਰਾ ਖਾਇ ਕੇ ॥ ਮਧੁਰਾ ਧਾਇ ਗਿਆ ਵਿਚ ਦੇਹੀ ਸੁਪਨ ਹੀ ਆਜੇਹੀ
ਕੇਹੀ ਨ ਜੀਵ ਲੁਮਿਲਿਆ ਬਾਹੁ ਸੇਹੀ ਜੀਵਾ ਸੰਤ ਮਿਲਾਵ ਲੁਮਾ
ਇਕੋ ਸੰਤ ਸਾਗਨ ਜਾ ਲਾ ਕਾਈ ਕੀ ਕੁਰਹੀ ਤਨ ਜੇ ਸੁਖ ਦਾਈ ਮੇਲੁ
ਕਰੇ ਸੀ ਜਿਨਹੈ ਲਾਈ ਕਰਮ ਸੰਤੀ ਨੁਦੇ ਨ ਮਿਲਾਇ ਕੇ ॥ ੧ ॥

ਆਈਹੁਤਿਵਿਸਾਖਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਹਿਸਾਨਾਸੰਤਮਿਲਾਵਾਬਾਨਹਿਓ ੨੧
 ਉਮਹਿਓਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਹਿਸਾਨਾ ੧) ਆਈਹੁਤਵਿਸਾਖਵੇਸੇਖ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਹਿਸੇਖਭੇਖਪਾਠਸਾਪੁਤਿਆਇਅਲੇਖਮੈਭੀਜ
 ਵਸਾਮੈਤਾਬਿਹਾਰਿਸਤਵਿਕਾਲੀਖਾਵਾਅੰਨੁਨਪੀਵਾਪਾਲੀਮੈ
 ਉਠਪਾਲੀਪੜਚੀਬਾਲੀਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਨਾਵਸਾਨਾਇ
 ਸੀਤਲੋਈਗਤਅੰਦਰਵਢਵਿਢੋਕਾਖਾਤਮੁਖਤੇਕਾਨਨਾ
 ਵੇਖਾਤਕਰੁਲੁਸੰਤਪਿਆਰੇਪਾਵਸਾਨਾਰਿਅੰਦ੍ਰਪਾਰਿਰੰਗਲਾਗ
 ਦਰਸਨਕਰੇਭਾਗਸਭਾਗਾਜਿਉਸੁਇਨੇਨੁਚਕਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਹਿਸਾਨਾ
 ਕਰਮਸੀਈਨੁਪਿਆਵਸਾ ੨) ॥ ਭੋਗ ॥ ਜੇਠਤਪਦਾਭਾਨਜਿ

ਉਅੰਦਰਭਠੀਭਾਹਿ॥ ਕਰਮਸੰਘੀ॥ ਬਿਨੁਜੀਵਦਾਰੀ॥ ਟੁਟੀਦੇਲੈ
 ਸਾਹਿ॥ ੨॥ ਆਇਆਜੇਠੁਤਪਦਸਾੜੈ॥ ਅੰਦਰਉਠਨਅਗਮਵਾੜੈ॥
 ਬ੍ਰਿਹਤਿਅਸਾਨੁਤਾੜੈ॥ ਮਰਮੁਕੀਪੀਆਸਾਰਦੀ॥ ਪੀਆਸਾਰ
 ਨਲਪੀਮੇਰੀ॥ ਮੈਨਮਿਲਦੇਦੀ॥ ਚਾਹਿਘਟੇਰੀ॥ ਮਿਲਸੰਤਾਦੀ॥ ਹੋਵਾਚੇ
 ਹੀ॥ ਮੈਨੁਕਰਨਜੇਕਿਸੇਕਾਰਦੀ॥ ਕਾਰਨਕਰਨੀ॥ ਆਵੇਕਾਈ॥ ਕੁੜਮ
 ਕਬੀਲਾ॥ ਮੈਨੁਖਾਈ॥ ਵੇਰੀ॥ ਜਾਤੇਸਭਲੁਕਾਈ॥ ਟੁਟੀ॥ ਜਾਤਪਾਤਸਭਵ
 ਰਦੀ॥ ਮੈਵਾਹੀ॥ ਚਉਖਨਕੀਤੀ॥ ਨਿਸਦਿਨ॥ ਜਾਦਿਕਰਨਵਿਚਿਬੀਤੀ॥
 ਸਾਦੀ॥ ਛੋਡਿਗਮੀ॥ ਲੀਤੀ॥ ਮੈਨੁਵੇਖਨਤਲਬੁਦੀ॥ ਦਾਰਦੀ॥ ੩॥
 ॥ ਦਿਲਾ॥ ॥ ਸਾਹਿ॥ ਹਾਹਿਕੇਕਰਹੀ॥ ਹੜਚੜਗਿਓ॥ ਬਿਰਹੈ॥ ਬਿਓਗ॥

ਮੇਧਿਹਾਲਤਅੰਤਕੀਰਨਾਹਾਰੇਲੋਗਾ॥ ੩॥ ਘਾਹੁਆਇਆਪੜਦੇਵੇ
 ਗੁਰੋਬਨਾਨਗਾਰੜਦੇਵੇਗੁਪੇਰਾਪਤਿਆਆਇਕੇਕੀਗੁਰੋਤੇਖਾ
 ਵਾਮਰਾਜੀਜਾਵਦੀਸਾਖੀਓਮਰਾਮੇਰਾਆਇਆਆਇਕੇਬ੍ਰਿ
 ਪੇਰਾਪਾਇਆਕੇਈਓਸੰਤਦਸੋਸੁਖਦਾਇਆਜਿਸਦੇਮਿਲਕੇਸੀ
 ਤਸਮਾਵਦੀਸਾਨੁਸਾਇਤਕੀਕੁਰਾਵੇਛਿਕਰਿਛਾਤੀਕੰਤਾ
 ਪਾਵੈਮੈਤਮਰਦੀਏਤਾਵੇਨਾਲੈਲੋਕਾਥੇਸਰਮਾਵਦੀਕਰਮਸੀ
 ਈਨੁਆਇਮਿਲਾਵੇਨਾਹੀਤਾਪਿਛਪਛਤਾਵੇਰੁਥਿਗਿਆਨੁਨਾ
 ਉਚੜਾਵੇਐਸੇਕੁਕਾਕੁਕਸੁਨਾਵਦੀ॥ ੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਾਵਦਸਰ
 ਸੀਮੇਦੀਥਰਮੇਲਾਇਝੜੀਕੰਤਲੈਸੁਤੀਆਕਾਮਾਨੀਮੈਕੁਕਾ

ਬਾਹਿਬਰੀ॥ ੫॥ ਆਇਆ ਸਾਵਲੁ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਾ ਕੁਕਾ ਕੁੰਝ ਜਿਏ ਕੁ
 ਰਲਾਵਾ ਨ ਲੇਚਾ ਤਿਕ ਜਿਉ ਬਿਲਾਵਾ ਕੁਕ ਸੁਲੀਵ ਦੀ॥ ਸਖੀਆ
 ਸੁਹੇ ਸਾਵੇਲਾਏ ਪੀਘਲ ਚਲੀ ਆਰੰਗ ਬਲਾਏ ਇੰਦੁ ਬਰਖੇ ਮਉ
 ਬਰਖਾਏ ਮੁਝੇ ਨ ਭਾਵ ਦੀ॥ ਸਾਨੁ ਬਿਜਗੀ ਚਮਕ ਡਗੇ ਵਪਨੀ ਅਰ
 ਸੇਗਾ ਜਿਉ ਪੁਰਗਾਵੇ ਕੋਇ ਲਕੁ ਕੇ ਸੁਲਚਲਾਵੇ ਸਾਵਲੁ ਸਾਗ
 ਕ ਦੀ ਨ ਨਾਵ ਦੀ॥ ਕ ਦੀ ਤਾ ਕਰਮ ਸੰਦੀਪੁ ਪਾਵਾ ਲੈ ਕੇ ਸਖੀਆ ਜਿ
 ਉਗਲ ਲੀਵਾ ਤੀਤੇ ਸਾਵਾ ਆਪ ਮਨਾਵਾ ਤੀ ਮੈ ਸਾਹਮੀ ਪੁਵ ਸਾਵ ਦੀ
 ॥ ੫॥ ਚੋਹਰਾ॥ ॥ ਭਾਧੋਰੁ ਭੂਪੁ ਜਿਉ ਚਬੀ ਬਿਰੋਛਾ ਤੀ ਭਾਰੀ ਕ
 ਸਨਕ ਬੁਨ ਪਾਵੁੰਝ ਤਨ ਕੀਏ ਕ ਦੀ ਬਾਹ॥ ੬॥ ਆਇਆ ਭਾਧੋਰ

ਭਗਤ ਸਮਾਣੀ ਨਾਲੇ ਸੰਤਾਥੋ ਸਿਖ ਚਾਣੀ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਬਾਤ ਨਿਗ
 ਣੀ ਸੰਤ ਸਿਖਾ ਵੇਦੋ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤ ਪਾਈ ਅਚਨ ਚੇਤ ਦਿਲੇ
 ਵਿਚ ਆਈ ਜਾਤੇ ਜਗਤ ਨਾਲੇ ਸੁਖ ਦਾਈ ਮੋ ਮਨ ਭਾਵੇਦੋ ॥ ਜਬ ਤੇ
 ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਲਗੇ ਤੀਤੇ ਪੈਰੁ ਸਵਾਇਆ ਅਗੇ ਮੇਰੀ ਪਾਇ ਗਏਰ
 ਗਰਗੇ ਪਰਿਜ ਸੁਗਾਵੇਦੋ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਸਾਰ ਸਮਾਣੀ ਲਗੀ ਦੂਖ
 ਦਿਲੇ ਵਿਚ ਗਾਣੀ ਗਾਣਾ ਅੰਦ੍ਰ ਪਾਲਕ ਵਾਣੀ ਸੰਤ ਨਿਲਾਵੇਦੋ
 ॥੬॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ॥ ਅਸੁਆਸ ਅਸਾਭੁਰੀ ਲਗੀ ਸੰਤਾ ਨਾ ਲਿੰਮਿ
 ਲਸੰਤਾ ਸਾਪਾਵ ਸਾਮੇ ਲਟਕੋਇ ਦਿਆਲਿ ॥ ੭ ॥ ਅਸੁਆ
 ਇਆ ਪਰਿਦੰ ਮਯਾਦਿ ਪਿਛਲੇਦੰ ਮਗਏ ਸਭ ਬਾਦਾ ਨਾਲੇ ਸੁਖ

ਏਅਨਾਦਨਾਦਪੁਲਸੁਖਪਾਵਸਾਨਾਏਤ੍ਰਿਕੁਟੀਪਾਗਪਿਆਨੇਸਾਰੇਚ
 ਜਗਏਦਸਵੇਪ੍ਰਾਨਓਥੇਥੈਰੀਲਾਇਦੀਵਾਨਸੁੰਨਸਮਾਵਸੀਅਮੈਤਾਂ
 ਸੁੰਨਸਮਾਪਲਗਾਈਤੀਤੇਤਨਮਨਸੁਪਨਕਾਈਦੇਹੀਪਾਂਪਨਤੇਅਪ
 ਕਾਈਛੋਡਨਜਾਵਸਾਬ੍ਰਖੇਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਝਰਪਾਗਾਪਨੀਅਹਗਰਜੇ
 ਅਨਾਦਭਾਗਨਾਏਬਿਜਲੀਜਿਉਚਿਮਕਾਗਥੈਠੀਕਰਮਸੀਈ
 ਮਨਲਾਵਸਾ॥ ੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕਤਕਕਉਲਅਸਾਰੁੜਾਖਿਵਿ
 ਰਿਆਪੀਖਪਸਾਰ॥ ਅਸੁਦਲਾਬਪੁਪੀਖੜੀਦੇਖਿਆਰਿਦੇਮੰਤਾਰ
 ॥ ੮॥ ਕਤਕਕਉਲਖਿਵੰਦਾਆਇਆਅਪਨੇਹਿਰਦੇਮਾਹਿਸੁਹਾ
 ਏਆਤੀਪ੍ਰਕਿਰਨਪਲਾਪਾਵਿਛਾਇਆਥੈਠੇਗਮਜੀ॥ ਲਛਮਨਸਿ

ਰਿਪਰਵਰਤੁਲਾਵੈਸੀਤੀਬਾਂਵੇਅੰਗਸੁਹਾਵੇਨਾਲੇਬੈਠੀਚਰਨਦ
 ਬਾਵੇਦਰਸਨਸੀਮਜੀਬੈਠੇਸੀਮਸੁੰਦਰਸੁਖਦਾਈਸਿਰਿਪਰਕ੍ਰੀਦਿ
 ਮੁਕਟਿਛਬਲਾਈਜੁਲਠਾਨਾਗਜਿਵੇਵਲਿਪਾਈਕਾਮਕੇਕਾਂਮਜੀ
 ॥ ਦਰਸਕਰਮਸੀਈਸੁਖਪਾਇਆਠਿਠਸੀਤਾਜੀਦਿਖਲਾਇਆਤੀ
 ਤੇਅਪਨਾਅਪੁਤ੍ਰਲਾਇਆਹੋਇਨਿਕਾਮਜੀ॥ ੮ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਮਘ
 ਹਮੈਘਰਆਪਨਪਾਈਹੈਬਿਸਰੀਤਾਜੁੜੀਗੋਤਉਸੁਖਹੋਜਬਖੁ
 ਲੋਤਉਕੁੰਤਾ॥ ੯ ॥ ਮਘਹਮੈਘਰਘਰਬਲਾਇਆਗੋਸੇਅੰਦਰ
 ਸਾਪਾਇਆਤਿਆਗਿਆਜੇਸੁਖਜਗਤਸਥਾਇਆਬੈਠੀਪਿਆ
 ਨਕਰਿ॥ ਜਗਸੁਖਸਭਠੀਕੇਲਾਗੇਕੇਈਭਾਗਪੁਰਬਲੇਜਾਗੇਚ

ਸੀਸੁ ਮਿਲੇਨੁ ਆਗੇ ਜੀਵਤ ਹੀ ਮਗ ਜੀਵਤ ਹੀ ਜੋ ਮਰਸੀ ਮੇਲਾਸ
 ਪੁ ਅਪਨੇ ਸੋ ਕਰਸੀ ਨਿਸ ਦਿਨ ਸਦਾ ਸੁ ਆਗੇ ਸਰਸੀ ਉਤਰੇ ਸਭੀ ਰੁ
 ਹਾ ਆਗੇ ਕਰਸੀ ਈ ਮਨ ਭਾਲੀ ਮਸਤ ਦਿਵਾਨੀ ਹੈ ਮਲ ਸਾਨੀ ਬੋਲੇ
 ਹੁੰਗੀ ਥਥਲੀ ਥਾਲੀ ਲਧਾ ਜਿਸੇ ਘਰਾ ॥ ੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪੋਹੁ ਜੁ ਪਾਏ
 ਪਾਵਦਾ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਮਨ ਚਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾ ਲੀਐ ਬਾਟਿ ਓਅ
 ਛਾਦਾਉ ॥ ੧੦ ॥ ਪੋਹੁ ਆਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਵਧਾਈ ਜੋਗੀ ਬੈਠੇ ਪਿਆਨੁ ਲ
 ਗਾਈ ਤੀਤੇ ਉਪਜਿ ਦਿਲੇ ਵਿਚ ਆਈ ਯਹਿ ਜਗੁ ਕਉ ਨਾਹੈ ॥ ਯਹਿ
 ਦਿਸੁ ਕੈਸੇ ਬਨਿ ਆਈ ਤੀਐ ਉਪਜਿ ਓ ਕੈਸੇ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਕਾ ਦੂਰ
 ਠਹਿਰਾਈ ਤੀਐ ਕੈਸੇ ਪਾਨੀ ਪਉਨਾਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨਿ ਕੈਸੇ ਉਪਜਾਏ

ਨਾਂ ਨਾਂ ਨਾਂ ਭੀ ਤਬਾਏ ਜੈ ਸੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨੀ ਗਾਏ ਤੀ ਤੇ ਬੁਝੈ ਕਰਤਾ ਜਉਨ
 ਹੈ ਜੋਗੀ ਉਤਰਾ ਅੰਤਰ ਪਾਏ ਜੈ ਸੇ ਅਪੋਨਾ ਪਲ ਪਾਏ ਏ ਕੋ ਮਾਤਮ
 ਜਗਤ ਸਭਾਏ ਸਮਝੈ ਕਰਮ ਸੀਈ ਕਰਿ ਮਉਨੈ ॥ ੧੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਮਕਰਮ ਹੀਨਾ ਮਾਇਓ ਮੋ ਪੁਚਿਓ ਚਿਤਿ ਉਮਿ ਹਿਮਾਨਾ ਸਮਝ ਪਰੀ
 ਜਾਥੀਆ ਪਈ ਭੁਲ ਗਏ ਗਿਆਨ ਅਉਧਿ ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤਲ ਮ
 ਕਰਮ ਹੀਨਾ ਮਾਇਓ ਅਪੋਨਾ ਅੰਤਰ ਉਤਰ ਪਾਇਓ ਏ ਕੋ ਸੋ ਰੀਬੁ
 ਮਜਨਾਇਓ ਤੀ ਤੇ ਸੁਖ ਭਏ ਸਮਝਾਏ ਕੋ ਪੀਬੁ ਸੁਖ ਮਯਾ ਹਿਜਰ
 ਉਪਜ ਭਏ ਅਭਰਾਮ ਏ ਕੋ ਕਰਤਾ ਨਾਮੀਨਾ ਮਯੈ ਸੇ ਸਮਝਿ ਲਏ ॥
 ਐਸੇ ਮਾਇਆ ਠਾਣੁ ਬਨਾਏ ਪੀਚੇ ਤਤ ਪਾਏ ਉਪਜਾਏ ਤੀਨ ਗੁਣ ਤੀ

ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਐਸੇ ਜਗਤ ਪ੍ਰਏ ਕਰਮ ਸੀਈ ਆਪ ਨਿਗਲਾ ਪੰਜਾਤ ਤੇ
 ਕਾਜ ਹਿਮਾਲਾ ਜੈ ਸੇਰ ਲੁ ਮਿਲ ਦੀ ਵਾ ਬਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਆਈ ਰੁਤਿ ਏ
 ਸੰਤ ਕੀ ਛਾਗੁ ਲ ਸਰ ਸੇ ਨਾ ਮਿਲ ਪਿਅਰੇ ਸੁਖਾਇ ਓਭਏ ਐਨ ਕੇ
 ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਇ ਓਛਗਾ ਛਰੇ ਕੇ ਦੇ ਹੀ ਲੈ ਗਲ ਸੁਤੀ ਯਾਰੁ ਸੇ ਨਹੀ ਜੈ ਨੁ
 ਦੂ ਛਾਲ ਪਾਏ ਹੀ ਸਵਾ ਸੁਖਾ ਲੀ ਆਗਾ ਸੰਤਾ ਦਿਤਾ ਯਾਰੁ ਦਿਖਾਏ
 ਸਾਡੇ ਦਿਨ ਚੰਗੇ ਰੇ ਆਏ ਪਾਤ੍ਰ ਜਮਾ ਕਰੀ ਪੁਲਾ ਆਏ ਦੁਪੁਦੇ ਪਾਲੀ
 ਆਗਾ ਜਬ ਕਾ ਸੰਤਾ ਪੀ ਆਮਿਲਾਇ ਆਤ ਬਕਾ ਦੂਜਾ ਨ ਜਗਨਾ
 ਇਅ ਐ ਘਰ ਬੈਠਿ ਆਘਰ ਵਿਚ ਪਾਇ ਆਇ ਕੁ ਅਕਲੀ ਆਗਾ ਮੇਰੀ
 ਸੀਤ ਲਹੀ ਆਛਾਤੀ ਕਰਮ ਸੀਈ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕਰਿ ਮਾਤੀ ਆਨ ਗੰਗ

ਦੇਵਿਚਨਾਤੀਪਾਪਸਭਟਾਣੀਆ॥੧੨॥੧॥ਬਾਰਮਾਹਪੂਰਨਹੋਇਆ
੧) ਭੋਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੬੬

॥ਪਾਇਕੈਅਵੁਲਾਮਲਥੈਠੇਆਪਕੁਲਾਪਿਆਰ
ਅਵੁਲਵਿਹੁਲਾਪਿਆਰੁਕਾਹੋਕੇਲਗਾਇਆਸੀ॥ਲਾਇਕੈਚੁ
ਆਤੀ॥ਬਿਖੈਭੋਜਨਾਹਿਪਾਤੀਤੀਰੇਛਾਤੀਬੀਚਕਾਤੀਮਾਨਸੀਹੁਖਾ
ਨਆਇਆਸੀ॥ਆਇਕੈਨਵੇਖੇਹਾਲੁਹਾਲਤੇਬਿਹਾਲਪਿਆਰੇਪਾ
ਇਕੈਜੀਜਾਸੁਜਾਸੁਪਛੀਯਸਾਇਆਸੀ॥ਮਾਨਕੁੰਡੀਮੀਨਪਾ
ਣੀਪਾਇਖਬਰਹੀਨਕਾਈਕਾਇਆਇਕੈਛੁਡਾਇਕਰਮੁਸੀਈ
ਪਰਲੁਭਾਇਆਸੀ॥੧॥॥ਕਥਿਤੁ॥॥ਥੇਭਰਹੈਨੈਨਾਨਕਹਨਆ

ਵੈਥੈਨਾਨਪਰੇਕਪੁਚੈਨਾਜਾਨਜਾਨੀਪਰਵਾਰਸਾਹਾਰਹੀਜਾਨਮੈਤੋ
 ਕੇਕੁਰਬਾਨਨਰਖੀਕਾਈਮਨਨਸੀਸਦੇਨਹਾਰਸਾਹਾਰਸਾਹੋਇਹੀ
 ਨਜਾਤਕਾਪੁਕੀਜੇਅਨਬਨੀਸਪੀਲੋਕਲਾਜਸਭੀਗਾਰਸਾਹਾਰ
 ਹੀਗਾਤਕਉਉਜਾਹਰੀਜਾਤਕਉਬਿਸਾਰਮਾਤਤਾਤਕਉਕਰਮ
 ਸੀਈਨਾਮਤਾਰਸਾ॥ ੨ ॥ ॥ਕਿਥਿਉ॥ ॥ਕਰਮਸੀਈਏਕਰਾਖਿਓਕੁ
 ਰਬਾਨਕਰਿਲਾਖਿਓਮੈਤੋਤੁਨਹੀਭਾਖਿਓਭਉਕੁਮੁਸਭੁਤਾਰਕੈ॥
 ਭਉਕੁਮੁਤਾਰਦੀਨਮਹਿਬੁਖਸਪੀਕੀਨਿਜਲਹਾਸਜੈਸੇਮੀਨੋਬਿਨੁਦੇ
 ਪੈਮਰੇਯਾਰਕੈ॥ਯਾਰਹੈਸਿਮਾਨਸਭਦਾਨੇਤੇਦਾਨਾਸੇਮਰੇਅਨਮਾ
 ਮਹਿਨਪੀਕਾਪੁਕਾਰਕੈ॥ਕਾਰਕੇਜੇਕਰੇਦੁਕਆਪਨੇਕਰਿਧੇਰਪਲਮ

ਸਿਦ੍ਧਾਨ੍ਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇਵੀ (ਵਾਰਕੋ) ੩)

੬੬

ੴ

57

੧੦੦

੧੦॥ ਚਚਾਚਾਰਹਿ ਬੇਦਉਚਾਰਹਿ॥ ਏਕਜੋਤਿਤ੍ਰਿਭਵਲਸਭਧਾਰਹਿ
 ॥ ਚਚਾਚਾਰਿਕੁਟਿਚਉਗਸੀ॥ ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਚਚ
 ਚਉਦਹਿਤਬਕਉਪਾਏ॥ ਅਪੇਅਪੇਨਪੀਪੇਲਾਏ॥ ਚਚਾਚੇਤਨਚਿਤ
 ਚਿਤਾਰਹੁ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦੁਰਮਤਿਸਭਦਾਰਹੁ॥ ਚਿਹਨਚਕ੍ਰਜਿਹਿਚਕ੍ਰ
 ਨਕੇਈ॥ ਜਲਥਲਮਹੀਯਲਿਜਾਨਹੁਸੇਈ॥ ਚੜ੍ਹਿਤ੍ਰਬੰਦਮਛ
 ਲੀਅਹੁਜਾਸੁ॥ ਏਕਅਖੰਡਬ੍ਰਿਧਸਮਥਾਲਾ॥ ਚਚਾਚਾਰਿਚੀਮਿਆ
 ਹੀਮਾਰਹੁ॥ ਕਰਮਸੀਈਸੁਖਸਾਗਰਿਸਾਰਹੁ॥ ੧੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥
 ਛਛਾਛੋਰਿਛੋਰਿਛੋਰਿਜਾਲਾ॥ ਛੋਰਿਜਾਇਠਿਰਿਪਛਤਾਲਾ
 ॥ ਛਛਾਛਾਤੀਸੀਤਲਹੋਵੈ॥ ਗਮੁਨਾਮੁਨਾਮਾਹਿਪਰੋਵੈ॥ ਛਛਾਛ

ਕੇਹੋ ਛਰਿ ਛੇਹੁ ਛੇਹੁ ਛੇਹੁ ਜਾਲੁ ਸਭ ਛੇਹੁ ॥ ਛਛ ਛਛ ਛਛ ਪਛ
 ਛਾ ਜਾਲੁ ॥ ਜਗ ਸੁਛ ਨਾ ਨਿਸਚੇ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਛਛ ਛਛ ਛਿ ਛਿ
 ਛੁ ਛਪ ਜਾਵੇ ॥ ਹੀ ਪਰਬ ਨਗਰ ਜਿਉ ਨਗਰ ਸੁਛਾਵੇ ॥ ਛਛ ਛਛ
 ਕੇ ਛਲੇ ਜਿ ਕਈ ॥ ਛਲ ਕੇ ਛਲੇ ਸੁਮੁਕਤਾ ਹਈ ॥ ਛੇਰਿ ਛੇਰ
 ਬਿਖਅ ਕੇ ਰਸੁ ਆ ॥ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਵੇ ਤੁਮਰੈ ਤੁਮੁ ਆ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ
 ਜਉ ਬੀਤਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਛੁਟ ਗਈ ਜੇ ਅਪਨੀ ਪਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਜਜਾ ਜਾਲੁ ਛੁਟ ਮਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ॥ ਯਹਿ ਕਾਰ ਜਉ ਠੈ ਸਭ ਘਰ
 ਕੈ ॥ ਜਜਾ ਜੇ ਕਉ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਅਨਾਦਿ ਪੁਨਸੇ ਪੂਰੈ ਲਾਵੇ ॥ ਜ
 ਜਾ ਜੋਗੁ ਜਗਤਿ ਸਮਸੇਧੈ ॥ ਹੋਇ ਇਕਾਗ੍ਰਤ ਮਨ ਪ੍ਰਬੰਧੈ ॥ ਜਜਾ ਜਥ

ਦਸਵੇਕੋਜਾਵੈ। ਸੋਜੋਗੀ। ਠਿਰਿਜਾਮਨ। ਆਵੈ। ਸੁਆਸਸੋਪਕਰਿਸੁ १੦੨
 ਪਾਏਵੈ। ਜਾਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਖੈਵੈ। ਜਜਾਜੋਗੁਜਾਦੇਜੋਕੋ ੨੧
 ॥ ਸਦਾਸੁਭੇਲਾਮੁਕਤਾਹੋਈ। ਜਜਾਜੋਗਾਨਿਦਕੋਪਾਵੈ। ਵਿਖਿਆਨੀ
 ਦਕੀਚਾਹਿਚੁਕਾਵੈ। ਵਿਖਿਆਨੀਦਅਸਾਰਿਸੁਆਦਾ। ਜੋਗਾਨੀਦ
 ਅਪਾਰਅਨਾਦਾ। ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਜੋਗੁਸਿਪਪਾਵੈ। ਬਾਹਰਿਜਾਤਾ
 ਅੰਤਰਿਅਵੈ। ੧੩। ਪਉੜੀ। ॥ ਝੁਝਾਝੁਝਬਝਮਾਪ੍ਰਬੋਧੋ
 ॥ ਅੰਤਰਿਅਪੋਨਹੀਗਸੋਧੋ। ਝੁਝਾਝੁਝਨੁਮਿਦੈਤਿਹਾਰੋ। ਸਾਪਸੰਗ
 ਮਿਲਿਆਪੁਬਿਚਾਰੋ। ਝੁਝਾਝਾਤੀਹਿਰਿਦੇਪਾਵਹੁ। ਸਾਜੇਸੁੰਨਸ
 ਮਾਪਿਲਗਾਵਹੁ। ਝੁਝਾਸਬਦਅਨਾਦਿਵਾਜੇ। ਘਟਿਘਟਿਅਤ

NamdhariLibrary@gmail.com

ਨੀ। ਸਮਝੇ ਵੇਖੁ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਬਾਨੀ। ਗੰਢਾ ਵਤਾਨੁ ਗਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣ
 ਹੁ। ਏਗਤਿ ਵਿਹੁ ਲਾਪ ਛੇਤਾ ਲਾਹੁ। ਏਗਤਾ ਦੇਹੈ ਸੁਖ ਸੋ ਵਨ ਕੀ।
 ਗਿਆਨ ਜੋਗ ਕੀ ਆਪੁ ਖੋਵਨ ਕੀ। ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵ
 ਹਿ। ਆਪੁ ਛੇਤਿ ਆਪਿ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ। ੧੫॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਟਟ
 ਨਿਕਟਿ ਬਿਕਟਿ ਨਹੀਂ ਦੁਰਿ। ਜਲ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਸਿ ਨਿਕਟਿ ਹੁ
 ਰਾਟਲ ਹਿ ਨਹੀਂ ਟਲ ਕਿਰੀ ਨ ਜਾਵੈ। ਅਟਲਿ ਅਡੋਲਿ ਅਤੇਲ
 ਸਮਾਵਹਿ। ਟਟਾਟਾਗੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਾਤੋ। ਅਟਲ ਹੋਇ ਜੋ ਛੁਟੈ
 ਤਾਤੋ। ਟਟਾਟੇ ਟਟਪਟਪਉਦੇ। ਸੁਖ ਸੁਆਦਿ ਭੋਗਨ ਸਭ ਗਉ
 ਦੇ। ਟਟਾਟਾਂਗੁ ਨ ਕੋਈ ਆਵੈ। ਟਾਂਗੁ ਛੇਤਿ ਕੁਟ ਗੇ ਜਾਵੈ। ਟਟਾਟ

੧੦੩

ਕੁੰਭ

ਜਿਕਸਾਕੋਨਾਹੀਸਦਾਜੁਰਅਪਨੇਮਨਮਾਹੀ।ਟਾਰਿਓਟੈਰੇਨਟ
ਲਕਤਿਜਾਈ।ਘਟਿਮਦਪੁਰਨਸਭਨੀਠਾਈ।ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਹਰਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਦਾ।ਜੇਕਛੁਵਰਤੈਤਿਸਕਾਭਾਦਾ॥੧੬॥ਪਉਤੀ॥
ਠਠਠਕੁਰੁਠਗਿਓਨਜਾਈ।ਤਿਸਹਿਰਿਛਾਵਹਿਕਰਿਚਤੁਗਈ
॥ਠਠਠਉਰਸਮਾਏਨਾਹੀ।ਠਉਘੁਥਨਠਜਾਹੀ।ਠਠਠਟਿਅ
ਠਟਿਸਿਸਕਰਤੇ।ਤਿਸਠਕੁਰਕਉਚਿਤਨਪਰਤੇ।ਠਠਠਗਿ
ਠਗਉਲੀਪਾਈ।ਸਭਜਗਿਠਗਿਓਨਆਪੁਠਗਾਈ।ਠਹਿਕਠਹਿ
ਕੰਮਰਤੈ॥ਅਨਕਜਨਮਕੈਦੁਖਸਾਤੈ॥ਠਠਹਠਿਹਠੀਲੇਕਰ
ਦੇ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕੁਮਕੁਮਮਰਦੇ॥ਠਠਥਠਕਰਿਜਗੁਪਤੀ

ਆਵਹਿ ਘਰਿ ਅਪਨੇ ਕੀਖ ਬਰਨ ਪਾਵਹਿ ਠਠਾ ਆਠਿ ਪਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਧਿਆਵਹੁ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ੧੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥
 ਰਡਾ ਰਾਕਿਡਾ ਰਿਡਾ ਹਿਕਾਵੈ ਅਜੁਖਾ ਪਾਠਿ ਰਿਕਿਥੋ ਪਾਵਹਿ ਰਡਾ
 ਰੰਡੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦਾ ਭਰਦੇ ॥ ਇਕਦੰਮੁ ਦੇਨ ਲੇਖੇ ਪਾਰਿ ਦੇ ॥ ਰਡਾ ਰਾਵ ਗੋਲਿ
 ਠਿਰੇ ਦੇ ॥ ਉਭੇ ਸਾਹਿ ॥ ਮੇਸਾ ਲੈ ਦੇ ॥ ਰਡਾ ਰੋਗਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਅਉਡ
 ਕਿਭੁ ਲਾਭੰਗਾ ਜਾਵੈ ॥ ਰਡਾ ਰੋਗ ਵੇਲੇ ਨ ਰਹਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੋ ਦੇ ਜੋਇਆ
 ਵਰਦਾ ॥ ਰਡਾ ਰੋਗ ਅਦਲ ਅਡੇਲੇ ॥ ਤਿਸੇ ਰੋਗ ਕਉ ਕਦੀ ਨ ਖੋਲੇ
 ॥ ਰਡਾ ਰੋਗ ਪੁਥਾ ਤੇਤਾ ॥ ਠਿਰੇ ਉਜਾੜੇ ॥ ਇਕ ਲਾਭੇ ਤਾ ॥ ਰਡਾ ਰਾਹਿ
 ਸੰਤ ਨਿਕੀ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਸੀਈ ਜੋਇ ਜਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥

[illegible]

ਲਉਦੁਵਾਜੇਰਕੇਜੇਈ॥੨੨॥ਸਵੇਜਾਇਚਕੇਗਾਸੇਈ॥ਲਾਲਾਨਰਿਕਾ
 ਗਨਿਬਾਨਾ॥੨੩॥ਸਵੇਬੈਠਾਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ਲਾਲਾਲਾਉਹਾਜਨਮਨ
 ਮਰਨਾ॥ਲਾਲਾਲਾਉਹਾਨਦੀਨਤਰਨਾ॥ਲਾਲਾਇਰਿਮਲਜੋਤਿ
 ਗੰਭੀਰਾ॥ਪਹੁਚੇਸੁਖਮਛੋਤਿਸਰੀਰਾ॥ਲਾਲਾਲਾਕਛੁਲੇਪੁਨਮਾ
 ਏਆਸੋਉਜਾਲਾਹਿਜਿਨਵਪੁਪਾਇਆ॥ਲਾਲਾਨਿਗਮਬੇਦਨਹਿ
 ਜਾਨਹਿ॥ਸੋਜਾਲਾਹਿਜੋਰਸਕੋਮਾਲਾਹਿ॥ਲਾਲਾਜਾਲੇਰਸੀਅਜੋ
 ਈ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਜਾਲੇਗਾਸੇਈ॥੨੪॥ਪਉੜੀ॥॥ਤਤਾਤਨਕ
 ਤਨਹਿਮਹਿਅਵੈ॥ਤੰਸੁਖਕੋਸੇਈਕੋਈਪਾਵੈ॥ਤਤਾਤਾਲਾਹੁਪੋਇਨਿ
 ਤਾਲਾ॥ਜੀਵਤਮਰੇਮੁਏਨਾਜਾਲਾ॥ਤਤਾਤਾਲਮਦੰਗਪੁਨਬਜੇ

੧੦੫

ਸੁਦਿਸੁਦਿਕਾਂਮੇਵਤਪਾਸਾਜੇ॥ਤਤਾਤਾਰੀਪੰਛੀਲਾਵੈ॥ਸੁੰਨਸਮਾ
 ਧਅਗਾਧਸਮਾਵੈ॥ਤਤਾਤਾਥੈਯਾਤਾਥੈਯਾ॥ਸੁਦਕਰਿਗੈਰਤਖੁਦ
 ਨਹੀਆ॥ਤਤਾਤਾਨਤਨਾਤਨਤਨਾ॥ਸੁਨਪੁਨਮਾਨੁਓਆਮਨਾ॥
 ਤਤਾਤਾਰਿਲਾਇਲਿਵਤਾਰੀ॥ਜੈਸੇਬੂੰਦਚਵੈਜਿਵਸਾਰੀ॥ਕਰਮਪ੍ਰ
 ਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸੇਜੋਗੀ॥ਜੈਸੇਜੁਦਤੀਭੋਗੈਭੋਗੀ॥੨੧॥ਪਉੜੀ॥॥ਥਥਾ
 ਥਾਨਜੁਗਤਿਕਰਿਪਾਵਾ॥ਥਾਨਥਾਨਿਤਰਿਪਾਟਿਮਹਿਆਵਾ॥ਥਥਾਥਿ
 ਹੁਓਇਆਮਨਥੀਗਾ॥ਥਾਹਿਨੀਅਤਿਗਹਿਰਗੰਭੀਗਾ॥ਥਥਾਥਿਤਪਾਈ
 ਕੁਮਚੁਕਾ॥ਮੁਖਿਤੇਕਹਿਨਸਕੇਜਿਉਮੁਕਾ॥ਥਥਾਜਲਥਲਮੁਹੀਅ
 ਲਪੁਰਾਗਾ॥ਰਿਪਤਿਭਈਵੇਖਾਜੁਗਾ॥ਥਥਾਥਾਪਰੇਜੋਅਪਨੀ॥ਸੋਜਾਨੀ

ਰਸੀਸੀਸਪਾਨੀ॥ ਥਥਾਥਕੁਸੇਉਜੋਪੈਸੀ॥ ਅਥਕੇਕਾਦਿਕਰੋਕਪੁਕੈਸੀ॥
 ਥਥਾਥਾਟੁਦੇਹਿਕਾਥਾਦਿਆਸੋਤੋਪੀਚਿਤਤਕਾਗਲਿਆਮਨਥੁਪੁ
 ਸੁਖਮਤਤਸਤਮਿਲਕਰਿ॥ ਕਰਮਸੰਦੀਨਿਸਚੇਕਰਿਹਰਿਹਰਿ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ॥ ਦਦਾਦਿਲਤੇਦਾਵਾਦਾਰਦਉਲਤਦੁਨੀਆਵੁਠਾਬਿਚ
 ਰੋ॥ ਦਾਦਾਦੁਰਮਤਿਮਨਕੀਪੋਵਉ॥ ਆਪਾਖੋਇਆਪੀਪੋਵਉ॥ ਦਦਾ
 ਦਿਨੁਦਿਨੁਦਿਨਪਟਿਜਾਵਹਿ॥ ਸੁਆਸੁਏਕੁਠਿਰਿਹਾਬਿਨਆਵਹਿ॥
 ਦਾਦਾਦਾਰੁਕਰਲੈਅਪਨਾ॥ ਯਹਿਜਗੁਜਾਦਾਜੈਸੇਸੁਪਨਾ॥ ਦਦਾਦਮ
 ਦਾਕਿਆਰੁਰਵਾਸਾ॥ ਜੈਸੇਪਾਲੀਮਾਹਿਪਤਾਸਾ॥ ਦਦਾਦਗੋਬਾਜੀ
 ਨੀਕਰਨੀ॥ ਜੈਸੇਕਰਨੀਤੈਸੇਭਰਨੀ॥ ਦਦਾਦਬਦਬਦਉਲਤਮਰ

੧੦੬

ਏ॥ ਸਰਪਤੁ ਨ ਮੋਹੈ ਏਉ ਤਰਏ ॥ ਦਵਾ ਦਾਨੁ ਦੇਹੈ ਦਿਖਤੁ ਏ॥ ਕਰਮ
 ਸੀਈ ਸੋ ਨਾਹੀ ਨਿਖੁਏ ॥ ੨੩ ॥ ਪਪਾਧਾਵਤ ਵਰਜਹਾਵਉ ॥ ਪਰਨੀ
 ਖੈਚਿ ਅਕਾਸਚਕਾਵਉ ॥ ਪਪਾਧਿਅਨ ਪਾਰਨਾ ਪਾਰਗੁ ॥ ਓਮੰ ਸੋਹੰ
 ਸਬਦਉਚਾਰਗੁ ॥ ਪਪਾਧੰਚ ਪਾਤਿਕਉ ਸਾਧਉ ॥ ਦਸਾਇੰ ਝੀਨਿਗੁਰਿ
 ਕਰਿਬੰਧਉ ॥ ਪਪਾਧੀਰਜਿ ਪਾਰਿਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਸੁਖਮ ਸੁਹਤਿਵੇਖੋ ਕਰਿ
 ਅੰਤਰਿ ॥ ਸੁਛਮ ਤੇ ਅਤੇ ਸੁਛਮ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸ ਸੁਛਮ ਕਉ ਜਾਣੈ
 ਸੋਈ ॥ ਪਪਾਧੰਨ ਪੰਨ ਸੋ ਜਨੁ ਆ ॥ ਜਿਹਿ ਕਰਮ ਮਾਧਿਵ ਸਿਕੀਤਾ ਮਨੁ
 ਆਮਨੁ ॥ ਵਸਿਅਵਾਤਿ ਹਿਉ ਰਿਪਾਵਾ ॥ ਉਚਨੀਚ ਕੋ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵ
 ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਗੀ ॥ ਜਿਹਿ ਪਗੀ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਓ ਮੰਤਨ ਸਹਨੀ ॥ ੨੪

ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਾਨਿਕਟਿ ਪੁਰਾਨਿ ਹਰਿ॥ ਨਾਕਛੁਦੁ ਹਰਿ ਜੁਲਸਦ
ਹੀ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਬਿਚਾਰਉ॥ ਨਨਾਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਨਾਮੁ ਸੰਭਾਲਉ॥ ਜੋਕ
ਛੋਸੈ ਈਕਛੁ ਹੋਸੀ ਅੰਤਰਿ ਅਪਨੇ ਭਾਲਉ॥ ਨਨਾਨਾ ਕਛੁ ਮੇਰਾ ਨਤੋਰਾ
॥ ਹੋਨਿ ਪਰੇ ਤੇ ਪੰਛੀ ਤਰਵਰ ਕੀਨੋ॥ ਆਨ ਬਸੇਰਾ॥ ਨਨਾਨਾ ਬਿਨਾਨਿਤ
ਦਾ ਕਈ॥ ਜੈਸੇ ਨਉ ਕਾਨਾ ਬਿਕਿਨਾਰੇ ਚਲੋ ਚਲੋ ਹੋਈ॥ ਨਨਾਨਾ ਹੀਨਾ
ਕਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਨਾਕਹੁ ਜੀ ਅਜੇ ਮਾਲੁ ਕਿਸੀ ਕਾ ਜਿਵੁ ਆਵਹਿ॥ ਤੇਵ
ਜਾਹੀ॥ ਨਨਾਨਾ ਰਕਿ ਨਿਸਾਨੀਏ॥ ਜਗ ਸੁਭੇ ਨੁਸਤਿ ਜਾਇ ਕੈ ਪਾਥ
ਦਿਲਗਾ ਦੇ॥ ਨਨਾਨਾ ਉਨਿ ਪਹਿਰਿ ਕੋਨਾ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਨਉਨਿ ਪ
ਹਥਿ ਆਵੈ॥ ਜੋ ਹੋਵੈ ਨਿਹਿਕਾਮੋ॥ ੨੫॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਪਪਾਪਾ ਵਹਿ ਪਦਿ

ਨਿਰਬਾਨੀ॥ ਮਨ ਅਪਨੇ ਕਉ ਲਿਖਾਵਹੁ ਨੀ॥ ਪਪਾਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਵਸਿਆ
 ਵੈ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਤਿਸ ਕਉ ਪਾਵੈ॥ ਪਪਾਪ ਲਕਨ ਲਾਗੈ ਛੀਲ
 ॥ ਜਿਹਿ ਘਟਿ ਉਪਜੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੀਲਾ॥ ਪਪਾਪ ਲਮਹਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵੈ॥
 ਜਿਸ ਕਉ ਪ੍ਰੇਮ ਭ੍ਰਮ ਕਿਆਵੈ॥ ਪਪਾਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ਨ ਅਧਾਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕ
 ਉਗਾਖੈ ਕਰਿ ਪਿਆਰਾ॥ ਪਪਾਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਇ ਕਰਿਆਵੈ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕੈ ਘਰਿ
 ਕਾਰਿ ਕਮਾਵੈ॥ ਪਪਾਪ੍ਰਤਨ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਓਗੀ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਦਾ ਸੰਜੋਗੀ
 ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੈ ਕੋਭਾਸੈ॥ ੨੬॥ ਪਉੜੀ॥
 ਛਾਛਾ ਛੁਛੇਰਿ ਆਛਾ ਛੁਪਾਈਐ॥ ਆਪੁ ਛੇਰਿ ਆਪੋ ਹੋਇ ਜਾਈਐ॥
 ॥ ਛਾਛਾ ਛਿਰਿ ਤਿਛਿਰਿ ਤਿਥਾ ਭਰਮੈ॥ ਛਿਰਨ ਛਿਰਿ ਚਿਤ ਉਪਾਇ ਚਿਘ

[illegible]

NamdhariLibrary@gmail.com

ਗਾਵੁਦੀਵਾਬਾਲਾਭੁਭਾਭਉਲੁਚਾਦਨਾਉਈ।ਵੇਖੋਆਪਥਿਗ
ਜੇਨੇਈਭੁਭਾਭੁਮਅੰਧੇਗਜਾਈ।ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸੇਸਹਜਿਸੁਭਾਈ।
੨੬।ਪਉੜੀ।ਅੰਮਾਮਗਨਗੋਮਨਮਾਹੀ।ਏਕੋਆਪਦੁਸਰਾ
ਨਾਹੀ।ਮਮਾਮਰਜੀਵਜਾਇਆਵੈ।ਦੁਬਕੀਲਾਵੈਹੀਗਪਾਵੈ।ਮ
ਮਾਮਿਰਤਕਪੋਇਕਰਿਜੀਵੈ।ਅਮੀਮਾਹਸੁਅੰਤਰਿਪੀਵੈ।ਮਮਾ
ਮਾਹੁਮਾਰਨਜੇਗਾਮਨਕਉਮਾਰਿਕਰਪੁਬਪੁਭੇਗਾਮਮਾਮੁਕਤਿਭੁ
ਗਤਿਸਭਮਾਹੀ।ਅੰਤਰਿਆਪਬਾਹਰਿਕਤਿਜਾਹੀ।ਮਮਾਮਿਲਕ
ਰਿਸੀਤਾਸੋਧੋ।ਸਤਸੰਗਤਿਕਰਿਮਨਪ੍ਰਬੋਧੋ।ਮਮਾਮਛਲੀਨੀਉ
ਨਾਇਸੇ।ਮਿਸਕਰੇਦੀਮਿਲੀਐਕਿਸੇ।ਵਡੀਮਛਲੀਪਹਿਵਹਿਜਾ

ਵੈਕਰਮਸੰਦੀਨੀਰਕਉਪਵੈ॥ ੨੦॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਜਨਾਨਤਨਕਰ
 ਤਬਪੁਰਾਨੋਕਬਮਿਲੀਐਵਹਿਮੀਤਪਿਆਗੇ॥ ਜਨਾਨਤਨਕਰ
 ਤਕਿਅੰਦੈ॥ ਜਬਸਗਅਪਨਾਅਪੁਨਖੈਵੈ॥ ਜਨਾਨਤਨਵਤਨ
 ਨਹੀਪਾਈਐ॥ ਤੀਰਥਨਾਈਐਕਾਂਸੀਜਾਈਐ॥ ਜਨਾਨੇਨਜਾਨਮ
 ਬਪੁਰਮੇ॥ ਵਸੁਨਲਥੇਅਪਨਪਾਰਿਮੇ॥ ਜਨਾਨੇਗਤਜੁਗਤਿਪ
 ਛਾਨਉ॥ ਮਨਪਸਰੇਕਉਭੀਤਰਮਾਨਉ॥ ਜਨਾਨਾਗਿਵਲਕਿਯਿ
 ਉਕਰਿਓਗਾਰਗੀਜਾਇਉਤਹੁਜਿਉਲਹਿਓ॥ ਜਨਾਨਾਤਿਪਾ
 ਤਨਾਰਿਕਈ॥ ਏਕਅਖੰਡਆਤਮਾਸੰਦੀ॥ ਨਾਨਕਅੰਗਤਪ੍ਰਿਤਯਹਿ
 ਭਾਖੀ॥ ਕਰਮਸੰਦੀਸਰਬਕੇਸੇਖੀ॥ ੨੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਰਾਰਾਰਸੁ

ਛੇਰੇਰਸੁ ਆਵੈ ਰਸੀ ਅੰਤਿ ਸੁਰਸਕਉ ਪਾਵੈ ਰਾਰੇਰ ਮੇਰ ਮਰਮਰ
 ਸਿਆਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ਅੰਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਕਰਿ ਆਰਾਰਾਰਾ ਮਲਛਮਾ
 ਪ੍ਰਤਿਭਾਖੀ ਏਕ ਅਖੰਡ ਆਤਮਾ ਸਾਖੀ ਰਾਰਾਰ ਮਤਿ ਰਾਮਰਮ
 ਹਰਿ ਆਗ੍ਰਿਸਾ ਅਰਜਾ ਪ੍ਰਤਿ ਐਸੇ ਕਰਿ ਆਰਾਰਾਰ ਵਿਆਸਭ
 ਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਕ ਕਰਿ ਆਸੁ ਕਦੇ ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਰਾਰਾਰ ਖਕਸ
 ਭਪ੍ਰਿਤ ਪਾਸਕਾ ਸਪਤਰਿ ਖੰਭਾ ਖਿਓ ਪ੍ਰਿਥਾਸਕਾ ਰਾਰੇਰ ਗੰਗੇਰ
 ਤੇਨਿ ਆਰਾਯਾ ਜਗੁ ਸੁਭਾਨੁ ਭੁਭਿਚਾਰੋ ਕਰਮ ਸੀਟੀ ਸਤਿਕ
 ਰਿਜਾਨਿਓ ਸਭ ਸੰਤ ਤੇਨਿ ਸਚੇ ਮਾਨਿਓ ॥ ੩੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਲ
 ਲਾ ਲਾਗਿ ਰਾਹਿ ਸਰਨਾ ਮਨਕ ਰਿਜਾਨੁ ਨਿਸਚੇ ਮਰਨਾ ਮਰ

ਨਜੀਵਨ ਤੇ ਨਿਅਰੋਸੇਈ ਸਾਧਸੰਗ ਮਿਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਲਲਾ ਲੋਗ
 ਨਕਿਅਪਤੀਆਵਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲ ਆਪੁਗਵਾਵਹੁ ॥ ਲਲਾ ਲ
 ਖਚਉਗਸੀਪਾਇਆ ॥ ਮਨਜਨਮੁਧਾਥਿਤਬਆਇਆ ॥ ਲਲ
 ਲਾਇਗੋਲਿਵਤਾਰੀ ॥ ਲਿਵਲਾਗੇਤਉਪਾਈ ॥ ਐਸਾਰੀ ॥ ਲਲਾ ਲੇ
 ਖਾਦੇਲਾਆਵੈ ॥ ਜੋਕਛੁਕਰੈਸੇਈਕਛੁਪਾਵੈ ॥ ਲਲਾ ਲੋਗੁਨਕ
 ਗਨਾਭਾਈ ॥ ਲੋਗੁਲਾਗਿਮਾਰੇਅਪਕਾਈ ॥ ਲਲਾ ਲਿਪੈਛੈਪੈਕਛੁ
 ਨਾਹੀ ॥ ਪੂਰਨਪੂਰਹਰਿਓਸਭਠਾਈ ॥ ਲਲਾ ਲੇਤਿਦੇਤਿਬੁਧਮਨੁਮ
 ॥ ਕਰਮਸੀਈਸਚੁਛੁਠਤਨੁਆ ॥ ੨੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਵਵਾਵਾਸਦੇ
 ਵਵਸਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਰਲੇਕਿਨਗਹਿਆ ॥ ਵਵਾਵਤਨ

ਆਵਲੁ ਹੋਵੈ। ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲੁ ਆਪੁ ਖੈਵੈ। ਵਦਾਵਾਰਿ ਮੈ ਘੋਰੁ ਤਪਾਈ
 ਐ। ਸਿਕਤਾਂ ਤੇ ਬਹੁ ਤੇ ਲੁਕਣਾਈ ਐ। ਅਨਹੀ ਹੋਨੀ ਸਭ ਹੋਵੈ। ਸੰਤ
 ਸੰਗ ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਨ ਖੈਵੈ। ਵਦਾਵਿਰਲਾ ਬੂਟੈ ਕੋਈ। ਜਾਇ ਬੂਟਿ ਕਰਿ
 ਹੋਵੈ ਸੋਈ। ਵਦਾਵਿਖਮ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਆ। ਆਪਿ ਤਮਾਸੇ ਆਪੇ
 ਆਇਆ। ਵਦਾਵੇਖੋ ਕਿ ਸਨਿਕਨਾਈ। ਸਭ ਗੋਪੀ ਅਨਸੰਗ ਸਬ
 ਨਾਈ। ਵਦਾਵੇਖੋ ਵਖਰੇ ਗਕਰੇ ਦਾ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਹਿ ਉਤਰੇ ਦਾ
 । ਵਦਾਵੇਗੀ ਮੀਤ ਨ ਕੋਈ। ਕਰਮ ਸੀਈ ਪੈਇ ਕੋ ਸੋਈ। ੨੪। ਪਉੜੀ।
 ਸਸਾ ਸੰਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਕੋਈ। ਪੂਰਨ ਪੁਰਿਗਿ ਆਤਿ ਪੁਣੇਈ। ਸਸਾ ਸ
 ਕਤਿ ਤਿਸੇ ਕੀ ਵਰਤੇ। ਸਕਤੀ ਜੀਵੈ ਸਕਤੀ ਮਰਤੇ। ਸਕਤੀ ਸਿਧਸਾ

੧੧੧

ਪਕਥਾਐਵਾ ਸਕਤੀ ਦੁਭਤਾ ਸਕਤੀ ਸੇਵਾ ਸਕਤੀ ਸਾਹਿਧਾਤਿ ਸਾਹਿ
 ਧਿਕੰਥਾ ਸਕਤੀ ਅਪਤੇਜ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਵਾਅੰਥਾ ਸਕਤੀ ਸੁਕਸਾਨਕਾ
 ਦਕਨਾਰਦਿ ਸਕਤੀ ਸਿਵਥਿਆ ਸਮਊਸਾਰਦਾ ਸਕਤੀ ਸਾਹਿਬ
 ਸੇਵਕ ਸਾਰੇ ਸਕਤੀ ਉਪਤਿਖ ਪਤਿਕ ਰਿਡਾਰੇ ਸਕਤੀ ਸਾਜੇ ਸਾਜਿ
 ਨਿਵਾਜੇ ਸਕਤੀ ਜੀਤੈ ਸਕਤੀ ਭਾਜੇ ਸਕਤੀ ਸੁਅਰਗਨਰ ਕਨਿਵਾ
 ਸੀ ਸਕਤੀ ਮਘਰਿ ਸਕਤੀ ਕੀ ਸੀ ਸਕਤੀ ਗਿਆਨੀ ਪਿਆਨੀ
 ਜੋਗੀ ਸਕਤੀ ਕਾਂਝੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਭੋਗੀ ਕਰਮ ਸੀਈ ਸਭ ਸਕਤਿ ਪਸਾਰਾ
 ਆਤਮਗਾ ਮੁਸਭੂਤੇ ਨਿਆਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੀਤਿ ਭਈ ਸੁਖ ਸਾਰਿ
 ਅਪਾਰਿ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿ ਭਿਕਰਤਾਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨਾਪਈ ਐ ॥

ਕਬਲਗਿਪੀਚੈ ॥ ਕਬਿਲਗਿਨਾਈਐ ॥ ਅਤਹਿਅਤਲਤੁਲਿਅਨਹਿਜਾਈ ॥
 ਕਬਲਗਿਕਬੀਐ ॥ ਕਹਿਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਬਿਕਬਿਕਬੀਏ ॥ ਕਬਿਬਹੁਗਏ ॥ ਉਠ
 ਤਿਬਿਹਿਗਧਰਨੀਛਿਰਿਪਏ ॥ ਅਗਹਿਅਗਾਧਿਗਤਿਲਖੀਨਜਾਈਐ ॥
 ਮਹਾਂਅਕਸਕਛੁਮਿਤਨਹੀਪਾਈਐ ॥ ਚਉਰਾਮੀਲਖਸਿਸਟਿਜੋਸਾ
 ਜੀ ॥ ਤੇਅਹਿਉਪਤਿਖਪਤਿਹੈਬਾਜੀ ॥ ਏਕਚੀਟੀਕਾਕਿਅਕਉਕਾ
 ॥ ਕਹਤਿਸੁਨਤਿਕਛੁਅੰਤੁਨਲਾ ॥ ਏਕਏਕਜੇਜਾਤਿਉਪਾਈ ॥
 ਕਿਅਕਉਕਾਕਹਿਚਿਨਹਿਜਾਈ ॥ ਕਪਾਨਕਾਵਨਪਾਮੀਰਾਸਾ ॥ ਕਰ
 ਮਸੀਈਸਭਜਾਇਤਮਾਸਾ ॥ ੩੬੫ ॥ ਪੈਰੀਪੁਰਨਹੋਈ ॥ ॥

ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਚਰਿਤ੍ਰਬਰਨਤੇ॥ ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਚਿਤੀਜੀਸਖਿਜਾਤ
॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਿਕ੍ਰਿਤ॥ ॥ਦੇਹਰਾ॥ ॥ਜਾਨਕਅਉਤਾਰਨਾਨਕਭਟੇਨ
ਨਕਅੰਗਦਿਹੋਇ॥ਅੰਗਤਿਤੇਸ੍ਰੀਅਮਰਦਾਸਰਾਮਦਾਸਪ੍ਰਗਟੈਸੇ
ਇ॥੧॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਅਮਰਜਨਾਪਰਿਗੋਬਿੰਦਸ੍ਰੀਹਰਿਗਾਇਹਰਿਕ੍ਰਿਸ
ਨਜੀ॥ਤੇਗਬਾਦਰਿਨੰਦਉਪਜੇਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ॥੨॥ਚੌਪਈ॥
ਸੋਢੀਬੀਸਕੀਉਉਜਿਆਰੀ॥ਜੈਸੇਰਾਮਰਾਘਬੰਸਸੁਧਾਰੀ॥ਕ੍ਰਿਸਾਜੈ
ਸੇਜਾਦਮਜਸਲੈਯੀ॥ਤੈਸੇਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਭੈਯੀ॥ਸੁਤੈਪ੍ਰਕਾਸਰਾਜਜ
ਗਕਮਾਯਉ॥ਖਾਸਸਾਅਪਨੋਰੋਮਉਪਾਯਉ॥ਯਾਤੇਕਰੀਸਕਤਕੀਸੇ

੧੪

ਵੀ। ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਇਓ ਸਭ ਭੇਵੀ॥ ੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਭੇਵ ਪਾਇ ਸ੍ਰੀ ਸਕ
 ਤ ਕੇ ਕਰ ਜਪਤ ਪਸਾਥ ਸਾਗਾਇ॥ ਪ੍ਰੋਤ ਬਠਾਨੰਦ ਜੀ ਕੀ ਸੀ ਤੇ ਲੀਏ ਬੁਲ
 ਇ॥ ੪॥ ਸ੍ਰੁਯਾ॥ ॥ ਪਠਵੈ ਬਠਾਨੰਦ ਬੁਲਾਵਨ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਸਕਤ ਕੇ ਪੁਜਰਿ
 ਤਾਵਨ ਕੇ॥ ਲਦ ਦੀਨੇ ਲਾਖ ਉਡਾਵਨ ਕੇ॥ ਪਰਚਭੇ ਜਿਓ ਤਾਹਿ ਲਿਖ
 ਵਨ ਕੇ॥ ਸੁਖ ਪਾਲਭੇ ਜੇ ਸੁਖ ਪਾਵਨ ਕੇ॥ ਪਰੋਹਤਿ ਮਨ ਪਤੀ ਆਵਨ ਕੇ॥
 ਭੇਜੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਵਨ ਕੇ॥ ਮਾਥ ਗਾਇ ਕਰ ਗਾਇ ਸੁਨਾਵਨ ਕੇ॥ ੫॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕੀ ਸੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰੋਤ ਜਬੇ ਮਿਲੈ ਪਰੋਹਤਿ ਜਾਇ॥ ਪਾਤੀ ਦਸਵੇ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੀਨੀ ਦੀਨੀ ਤਾਹਿ॥ ੬॥ ਕਬਿਤਾ॥ ॥ ਪਰੋਹਤ ਪਤੀ ਪਾਤੀ ਮੁ
 ਕਤਿ ਅਉਰੁ ਗਤਿ ਦਾਤੀ ਸੋਢੀ ਕੇ ਨਾਤੀ॥ ਲਿਖ ਪਾਤੀ ਮੇ ਪਠਾਈ॥ ਲਾ

ਖਰੀਪਠਾਏਸਾਥਿਕਾਦਿ ਦੀਨੇਤਿਨਹਾਥਿਟੇਕਿਟੇਕਿਮਾਥਉਹੋਕਮੀਹਿ
ਨਕਾਈਹੈ। ਤੇਗਬਹਾਦ੍ਰਕੋਪਿਆਹੋਪ੍ਰਤਲੀਭੈਵਿਚਾਹਤੀਪ੍ਰਦੰਮ
ਦੀਏਵਾਰਮਾਨਹਿਪ੍ਰੀਤਪੀਵਸਾਈਹੈ। ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰੋਤਹੋਈਉ
ਦਾਸਛੋਡਿਸਭੀਆਸਜਲਪੀਨਨਹਿਸੁਖਾਈਹੈ॥ ੭॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਪ੍ਰੋਤਿਤਬਿਐਸੇਕਹਿਓਹਮੇਕੇਕਮੀਨਕਾਇ। ਬਦਲਾਨਾਵੇਸਾਹਿਕ
ਲੋਵੇਸਕਤਮਨਾਇ॥ ੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਗੇਹਮਮਨਮਾਹਿਤੁਰਕਾ
ਸੋਬਦਲਾਏਵਹਿ। ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਬਿਨਨਾਹਿਹਮੇਕਛੂਨਪੇ
ਹੈ॥ ੯॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ਅਬਹਮਰੇਮਨਮਾਨੀਕਾਰਜਕਰੇਮਾਗਾਨੀਜਿ
ਤੀਨਲੋਕਦਾਨੀਸੋਪ੍ਰੋਤਿਉਹਮਾਨੀਹੈ। ਕਛੁਦੇਹਹੁਨਲਾਏਪੁਕਮ

ਨਾਵਾਪਠਤਮਾਏਕੁਹਿਕਾਰਜਾਬਿਸਰਾਏ ॥੧੦੦॥ ॥੧੦੦॥
 ਕੁਹਿਕਾਰਜਾਬਿਸਰਾਏ ॥੧੦੦॥ ॥੧੦੦॥
 ਕੁਹਿਕਾਰਜਾਬਿਸਰਾਏ ॥੧੦੦॥ ॥੧੦੦॥
 ਕੁਹਿਕਾਰਜਾਬਿਸਰਾਏ ॥੧੦੦॥ ॥੧੦੦॥
 ਕੁਹਿਕਾਰਜਾਬਿਸਰਾਏ ॥੧੦੦॥ ॥੧੦੦॥
 ਕੁਹਿਕਾਰਜਾਬਿਸਰਾਏ ॥੧੦੦॥ ॥੧੦੦॥
 ਕੁਹਿਕਾਰਜਾਬਿਸਰਾਏ ॥੧੦੦॥ ॥੧੦੦॥
 ਕੁਹਿਕਾਰਜਾਬਿਸਰਾਏ ॥੧੦੦॥ ॥੧੦੦॥
 ਕੁਹਿਕਾਰਜਾਬਿਸਰਾਏ ॥੧੦੦॥ ॥੧੦੦॥
 ਕੁਹਿਕਾਰਜਾਬਿਸਰਾਏ ॥੧੦੦॥ ॥੧੦੦॥

ਤਹਾ ਆਇਗਏ ਜਹਾਂ ਪੰਜੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ਦੀਏ। ਕਹਤ ਕਰਮ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਏ ਦਰਸਨਾਨ ਕਮਤੇ ਸੁਖ ਸੀਤ ਹੀਏ॥੧੨॥
 ਰਣਾ॥੧॥ ਪਿਪਲ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ਪੰਜਾ ਪੁਜ ਪੁਜਾਇ ਓ। ਸਿਧ ਗੋਸ
 ਟਿ ਸੰਤ ਸੁਨਾਇ ਗੋਰਖ ਸਿਧ ਸੇਜਿ ਉਭਈ॥੧੩॥ ਕਵਿਤਾ॥ ਸਿ
 ਧ ਮਿਲ ਆਏ ਮਛੰਦ੍ਰ ਗੋਰਖ ਸਥਾਏ ਗੋਪੀਚੰਦ੍ਰ ਰਥ ਗਾਏ ਬੈਠ ਆਸ
 ਨ ਬਠਾਏ ਹੈ। ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਲੀਏ ਮਾਨਸ ਦਾ ਪਾਨ ਕੀਏ ਸੁਖ ਸੀਤ ਸਾ
 ਥ ਹੀਏ ਤਿਨੋ ਨਿਰਗੁਨ ਪਿਆਨ ਲਾਏ ਹੈ। ਤਹਾ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ਆਏ ਦ
 ਰਸ ਸਰਬ ਸਿਧ ਪਾਏ ਨਿਮਸਕਾਰ ਕਰ ਬਹਾਏ ਉਤਰ ਪ੍ਰਸਨ ਜੇ ਚਲ
 ਏ ਹੈ। ਤੁਮ ਕਉ ਨਕਾ ਆਏ ਕਉ ਨ ਪਿਤਾ ਜਨਨੀ ਜਾਏ ਅਉ ਜਨਮ

ਕੈਸੇਪਾਏਨਾਨਕਬਚਨਕਹਿਸੁਨਾਏਹੈ॥੧੫॥॥॥ਦੇਹ॥॥ਨਾਨਕ
 ਸਾਹਿਵਾਚਾ॥॥ਸੁਨਾਸਿਧਮਨਬੁਧਕਹਿਅਏਨਾਨਕਸਾਹਿ॥ਜਿਨਿ
 ਹਾਰੀਸਭਸਿਧਭਏਹਮਅਏਓਹੀਗਾਹਿ॥੧੬॥॥॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਕਾ
 ਲੁਕੇਗਹਿਮਾਹਿਉਤਰੇਜਾਨਕਅਵਤਾਰਹੈ॥ਉਤਰੇਆਗਿਆਪਾਇ
 ਕਲਮਹਿਭਗਤਬਛਾਵਲੀ॥੧੭॥॥॥ਸ੍ਰੀ॥॥ਈਹਾਅਵਤਰੇ
 ਰੁਲਜਾਵਤਹੈਆਇਆਪੋਨਾਮੁਜਪਾਵਤਹੈ॥ਯਹਿਬਾਤਨਠਾਕੁਰ
 ਭਾਵਤਹੈਤਾਹਿਆਪੋਕੋਗਤਿਦਿਵਾਵਤਹੈ॥ਸੋਊਭੁਲਿਗਇਓਪਦੁ
 ਤਾਵਤਹੈਠਿਰਿਜੁਨੀਲਾਖਭਵਾਵਤਹੈ॥ਕਰਮਸੀਈਆਖਸੁਨਾਵ
 ਤਹੈਸਭਸਿਧਬਾਤਲਖਾਵਤਹੈ॥੧੮॥॥॥ਦੇਹ॥॥ਗੋਰਖਬਲੈ

ਨਾਨਕਾ ਬਾਤੇ ਕੋਰ ਸਮਾ ਲਾ ਅਵਰ ਨ ਕਉ ਸਮਾਇ ਓਇ ਕ ਸਮਾਇ ਓ
 ਕਾ ਲੁਭਾ ਲਾ ॥੧੮॥ ॥ਕਥਿਤੁ॥ ॥ਤੁਮ ਕੀ ਕੇ ਸਮਾਇ ਕਉ ਨਗ
 ਰੁਗਿਅੰਨ ਪਾਏ ਜਾਤੇ ਬਛਾਏ ਸੋਗਿਅੰਨ ਮੋਸੁਨਾਇ ਦੋ ਕਉ ਨ ਬਲੇ
 ਬੁਲਾਏ ਕੈਸੇ ਦੇਹਿ ਬਦਿਆਏ ਜਹਿ ਵਰਤਨ ਵਰਤਾਏ ਸਤ ਬਾਤ ਕੋ ਬ
 ਤਾਇ ਦੋ ॥ਸਤ ਕਹੋ ਸਤ ਅਉ ਅਸਤ ਜੋ ਅਸਤ ਕਹੋ ਕੈਸੇ ਬੰਧ ਗਤ ਬ
 ਤਾ ਬਿਲੇ ਸਰੁ ਲਾਇ ਦੋ ॥ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੈਸੇ ਸਭੀ ਮਹਿ ਉਦਾਸ ਕੈਸੇ
 ਵਾਸ ਕਉ ਵਾਸ ਕੈਸੇ ਬੁਝਿ ਕੋ ਬੁਝਾਇ ਦੋ ॥੧੯॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਿਧ ਜੀ ਸਿਧ ਸਮਾਗਮ ਜਾਨਾ ਜਾ ਕਉ ਪਜੀ ਸਿਧ ਗ
 ਤਿ ਸੋਈ ਸਿਧ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥੨੦॥ ॥ਸਤੁ ਜਾਨਾ॥ ਸਿਧ ਸੋਈ ਜਾ ਕੋ ਸੁਪਾਹੈ

ਅਉਬੁਧੋਵੈਗੁਰਗਿਆਨਪੁਕੀ॥ਚਿਤਚਾਰਿਤਉਚਖਾਚੁਰਕੈ
 ਅਉਦੁਰਕੈਮਨਮਾਨਪੁਕੀ॥ਮਨਮਾਨਕੈਮਾਨਮਿਟਾਇਦੇਵੈਤਬ
 ਜਾਨਪੈਕਛੁਜਾਨਪੁਕੀ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਪਾਵੈਅਗਿਆਨਮਿ
 ਟੈਗਿਆਨਭਾਨਪੁਕੀ॥੨੧॥॥ਦੋਹਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਥੈਵਿਚਾਰ
 ਮਮਹਿਰਦੇਖੀਇਵਿਚਾਰਾਏਕਪ੍ਰਮਾਤਮਸਾਰੈਦੇਹਿਅਸਤਮਸ
 ਰ॥੨੨॥॥ਦੋਹਰਾ॥ਸਾਹਸੇਈਸੋਸਾਹਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਅਸਾਰੈ
 ॥ਰਿਟਨਜਲਜਿਉਧਾਰਪੀਅਨਕਉਰਿਪਤਾਸਈ॥੨੩॥॥ਸ੍ਰੋਤ
 ਜਗਜਾਨਅਸਤਮਸਾਹਜਿਵੈਸਿਪਸਾਪਕਬਾਗਬਾਰਜਿਵੈ॥ਜਿ
 ਨਆਵਤਜਾਤਨਬਾਰਜਿਵੈਜੈਸੇਪੁਣੇਕੇਦੇਖਪਧਾਰਜਿਵੈ॥ਜੈਸੇਸੁ

ਪੋਨਮਾਹਿਦੀਦਾਰਜਿਵੈਜੈਸੇਮੋਤੀਆਬਿੰਦਅਪਾਰਜਿਵੈ। ਜੈਸੇਰਜ
 ਨੀਅੰਧਗੁਬਾਰਜਿਵੈਕਰਮਸੰਘੀਸਭਸੰਸਾਰਜਿਵੈ। ੨੪॥ ॥
 ਜਾਗਪੋਰੇਭੰਜਾਨੀਐਸੁਪਾਸਭਸੰਸਾਰਾਦਿਸਦਿਖੁਣੀਜਬਨੀਦ
 ਭੰਬਾਕੀਇਕਅੰਕਾਰ। ੨੫॥ ॥ ਕਾਇਉ॥ ਪਾਉਲੇਏਕਅੰਕਾਰਜਾ
 ਕੇਅੰਤੀਨਪਾਰਾਵਾਰਯਾਂਤੇਹੋਇਓਵਿਸਤਾਰਤੰਤੇਕਉਤਕਕਰਦਿ
 ਖਾਇਓ॥ ਉਪਜਿਓਏਕੇਬਾਸਾਮਆਪਨਾਮੀਅਉਨਾਮਆਗਿ
 ਆਪਾਇਭਈਥਾਂਮਯਾਂਤੇਜਗਤਉਪਜਾਇਓ॥ ਵਿਆਈਏਕ
 ਮਾਈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਦੇਉਪਾਈਹਜਸਤਤਮਸਦਰਤਾਈਚਾਰਿ
 ਖਾਲੋਇਆਇਓ॥ ਪੀਚੋਤਤਉਪਜਾਏਪ੍ਰਿਥਵੀਜਲਪਉਨ

ਏਅਗਨਾਮਾਕਾਸਮਵਕਾਸਪਾਏਕਰਮਸੀਈਹੀਸਮਾਇਓਰੇ॥੨੬॥
 ਤਤਤਤਸੇਮੇਲਕੈਬੀਏਬੋਟਮਿਲਾਇ॥ਮਾਥੁਪਸੁਖਮ
 ਪਾਇਕੈਇਦੀਪ੍ਰਗਟਿਦਿਖਾਇ॥੨੭॥॥ਭੋਰਨਾ॥॥ਇੰਦ੍ਰੀਦਸਉ
 ਪਜਾਇਪਉਲਪੀਚਇਸਾਥਿਤਕੀਏ॥ਮਨਪਵਨਾਮਿਲਧਾਇਸੁਖ
 ਮਰਲਅਸਥੁਲੀ॥੨੮॥॥ਭ੍ਰਮਾ॥॥ਪੰਚਤਤਮਿਲੈਮਾਥੁ
 ਧਮਿਲੈਅਉਪਉਨਮਿਲੈਕਿਰਿਆਕਰੇ॥ਪਉਨਬੋਲਤਬੀਸਰੀ
 ਬਾਜਤਹੈਅਉਬਿਚਾਰਕਰਤਮਾਥੁਪਪਰੇ॥ਯੰਤੋਇੰਦ੍ਰੀਕਰ
 ਨਮਿਲੈਮਿਲਕੈਕਬੂਚੈਨਕਬੂਲਾਗੇਡਗੇ॥ਕਾਤਕਰਮਕਿਰਿ
 ਆਲਾਗੇਕਰਨੇਕਪੁੰਅਪਪਰਜਾਨਗੇਘਰੇ॥੨੯॥॥ਦੋਰਾ॥

ਆਤਮਗਾਮੁਨਿਗਲਮੰਦੁਖਸੁਖਮਨੁਬੁਧਪਾਇ॥ ਕਰਤਾਮਾਨਿ
 ਓਆਪਕਬੈਠੋਛਿਤਮਚਾਇ॥ ੩੦॥॥ ॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਪਸਰਿਗਿ
 ਓਸੰਸਾਰਐਸੀਬਿਧਸੇਬਨਯੋ॥ ਅੰਤੁਨਪਾਗਵਾਹੁਸੁਪੋਨਜਿਉ
 ਤਰਮਾਵਹੀ॥ ੩੧॥॥ ॥ ਕਾਬਿਤਾ॥ ॥ ਨੈਨਦੇਖਨਕੋਚਾਹੇਸ੍ਰਵਨਸ੍ਰਵ
 ਨਨਿਰਬਾਹੇਪ੍ਰਾਣਸੁੰਘਨਉਮਾਹੇਤੁਚਾਸੁਪਰਸਕੋਕਰਤਾ॥ ਰਸ
 ਨਾਰਸਕਲੇਤਾਇੰਦ੍ਰੀਬਿਦੇਦਤਐਸੇਹੀਨਿਤਨਿਤਤੈਸੇਹੀਬ੍ਰਤਾ॥
 ਬ੍ਰਤੇਨਿਸੰਕਰਿਆਗਾਜਾਕਿਆਰੰਕਸਰਬਨੀਏਕਅੰਕਬਿਨਪਾ
 ਨੀਹੀਤਰਤਾ॥ ਪੰਚਤਤਕੋਪਸਾਗਾਜਗਦੀਸੈਪੈਸਾਗਾਆਤਮਾ
 ਹਾਮੁਨਿਆਗਨਲਖੋਕਉਗਤਾ॥ ੩੨॥॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜ

ਕੁਚੇਤਨਕੇਮਿਲਨਤੇਵੀਪਮੇਖਸਭਹੋਇ। ਚਿਤਜਨਿਗਿੰਥਜਬਖੁਸ਼
 ਪਏਮੁਕਤਿਪਛਾਨਸੋਇ॥੩੩॥॥॥ ਸੋਰਗ॥ ਜਿਕਉਜਾਣੇਭੁ
 ਵਪ੍ਰਗਟਿਮੁਕਤਿਸੋਮਾਨੀ। ਛੁਟਪਏਅਰੀਮੇਵਆਪਪਛਾਨੈ
 ਆਪਕੇ॥੩੪॥॥॥ ਸੋਰਗ॥॥ ਆਪਪਛਾਨੈਆਪਉਤੇਤਬਛੁਟਿ
 ਪਏਤੀਨਤਾਪਉਤੇ। ਰਿਧੋਵਰਅਉਬਹੁਸੀਤਾਪਉਤੇਜਾਮਮਗਕੇ
 ਜੋਵਿਹਲਾਪਉਤੇ। ਸੁਤਮਾਈਬੇਦਾਬਾਪਉਤੇਜਬਜਾਨਪਹੀਹੁਸੀ
 ਸੀਪਉਤੇ। ਕਰਮਸੀਈਸਰਬਜਮਾਪਉਤੇਕੁਮਭੂਲਾਗਿਰਿਆਪਮਾ
 ਪਉਤੇ॥੩੫॥॥॥ ਸੋਰਗ॥॥ ਅਪਨੇਭੇਦਜਿਨਪਾਇਓਸੋਈਭਇਓ
 ਨਿਰਬੇਦਾ। ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਿਓਲਾਖਿਓਅਖੰਡਅਛੇਦਾ॥੩੬॥

ਸੋਰਠਾ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਹ ਕੋ ਗਿਆਨ ਜਿਨ ਪੈ ਜਾਨ ਪਛਾਨਿ॥
 ਦੂਠ ਅਸਥੁਲ ਪਛਾਨ ਅਤਮ ਸੁਖ ਮਤੇ ਪਰੇ॥ ੩੭॥
 ਅਤਮ ਅਕੁਰੁ ਪਸਦਾ ਸਤਿ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਅਨੁਪਸਦਾ॥ ਤੋ ਕੋਨਾ
 ਕਛੁ ਛਾਉਨ ਪੁਪਸਦਾ ਸਰਬ ਬਿਆਪਕ ਰੰਕ ਅਉਰੁ ਪਸਦਾ॥
 ਜੈਸੇ ਜਲ ਤਲਾਉ ਅਉਰੁ ਪਸਦਾ ਅਨੰਤ ਅਹੰਗੀ ਭੂਖਨ ਭੂਪਸ
 ਦਾ॥ ਜਾ ਕੋਨਾ ਕੋਰੰਗ ਕਰੁ ਪਸਦਾ ਕਰਮ ਸੀਈ ਸਰਬ ਸਹੁ ਪਸਦਾ॥
 ॥ ੩੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਐਸੇ ਅਤਮ ਜਾਨ ਕੈ ਛਕਰੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ
 ॥ ਚੰਨ ਲਾਂਭ ਨਹਿ ਬਿਆਪੀ ਪਗਲ ਭਤ ਸੇਖਾਇ॥ ੩੯॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਅਤਮ ਅਕੁਰੁ ਜਾਨ ਪਗਲ ਭਤ ਸਹੀਰ ਕੀ॥ ਕਰੈ ਖਾਨ ਅਉਪਾਨ ਪਾਵੈ ਕੀ

ਤਾਮਾਪਨਾ॥ ੧੦॥ ॥ ਮਛੰਦਰਵਾਚਾ॥ ॥ ਕਥਿਤੁ॥ ॥ ਕਿਉਕੈਸੇਗਿ
 ਅੰਨਪਾਵੈਜਉਲਉਜੋਗਨਹਿਸਮਾਵੈਦੁਰਤਾਕੈਸੇਸਮਿਦਜਾਵੈਬਿਨ
 ਜੋਗਕਲਾਪਾਏਤੇ॥ ਜੋਗਬਿਨਜਾਨਨਾਹਿਜੋਗਬਿਨਗਿਆਨਨਾਹਿ
 ਕੈਸੇਮਾਢਿਗਾਹਿਬਿਨਸੁੰਨਕੈਸਮਾਏਤੇ॥ ਸੁੰਨਮਾਹਿਸੁੰਨਪੋਇਸੋਈ
 ਮਹਾਂਸੁੰਨਹੋਇਦੁਰਤਾਕੈਖੋਇਸੋਦਸਵੇਚਕਜਾਏਤੇ॥ ਦਸਵੇਕਿ
 ਜਮਾਨਸਦਾਰਹੋਸਵਾਪਾਨਕਰਹੋਪਾਪੁੰਕੀਹਾਨਅਨਾਦਪੁਨਲਾਏ
 ਤੇ॥ ੬੯॥ ॥ ਏਹਾ॥ ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਨਹਿਜਾਨਹੋਆਗੁਕਥੈਗਿਮ
 ਨਾਕਾਤਮਛੰਦ੍ਰਨਾਨਕਾਉਤਰਕਪੋਸੁਜਾਨਾ॥ ੭੦॥ ॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥
 ਸੁਨਮਛੰਦ੍ਰਨਾਥਉਤਰਕਛੁਪਗਾਦਕਹੁ॥ ਪੂਰਬਜੋਗਕੀਗਾਥੈ

ਸੇਖਾਲਕਛਿਨਕਲਾ॥੪੩॥ਸ੍ਵਯਾ॥॥ਜੋਗਕੀਜੁਗਤਜਗਿਆ
 ਸੀਕਥੈਕਰਤਾਭੁਗਤਾਜੋਆਪਕੋਜਾਨੈ॥ਮਾਨਮਾਉਤਰਹਿਓਮ
 ਨਤੈਸੋਤੋਵਰਨਾਸ੍ਰਮਕੀਜੁਗਤਿਪਛਾਨੈ॥ਜਓਮਨਮਾਨਕੇ
 ਪ੍ਰਚੇਮਾਹਿਤਉਕਛੁਸੁਆਦਭਲੋਕਰਮਾਨੈ॥ਜਓਮਨਖੰਡਜਾਵੈ
 ਜਤਪ੍ਰਿਕਤਤਉਮਨਮਾਹਿਮੁਦਤਿਨਹਿਅਨੈ॥੪੪॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਮਾਨਮਾਤਮਮਾਹਿਜੋਗੁਰੈਆਤਮਜੋਗਮਤੀਤਾ॥ਅਧਿਆਸੀਜਿ
 ਦੇਹਿਕੋਤੀਕੋਜੋਗਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥੪੫॥ਕਥਿਭੁ॥॥ਜੋਗਸੁਤੇਸਿਧਨ
 ਹਿਯੋਇਕਥੇਕਰਤਾਹਿਆਗੇਬਨਿਓਨਹਿਬਨਾਹਿਆਤਮਸੁਤੇ
 ਸਿਧਜਾਨੀਐ॥ਆਤਮਅਥਨਾਸੀਸੁਪ੍ਰਕਾਸਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀਆਪ

ਵਾਸਕਮਉਵਾਸੀਜੋਗਜੰਤਬਖਾਨੀਐ॥ ਕਬੂਹੋਇਕਬੂਸੋਇਕਬੂ
 ਕੂਲਜਾਇਜੋਇਆਤਮਸਰਬਾਧਿਆਪਕਗੋਇਸੋਇਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰਮਾਣੀ
 ਐ॥ ਨਾਨਕਬਖਾਨੈਜਉਮਛੰਦ੍ਰਨਾਥਜਾਨੈਜਾਨੈਸੋਜਾਨੈਨਜਾਨੈਨ
 ਜਾਨੀਐ॥ ੪੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਬੇਲੈਅਉਪੁਰਬਥੀਜੋਗਜੁਗਤ
 ਜਿਹਿਜਾਨਾਜੋਗੀਪੀਵੈਅਮੀਰਸੁਖਿਵੈਨਹੀਕਛੁਗਿਆਂ॥ ੪੭॥
 ॥ ਕਥਿਤਾ॥ ॥ ਜੋਗੀਜੋਕਰੈਆਗੁਸੇਈਪੋਇਪਰੋਕਾਹੁਸੇਨਤਰੋਰ
 ਖੇਰੋਪ੍ਰਾਨਹੂੰ॥ ਜੋਗਕਰਈਸੋਇਜੋਗਕਰਪਰੋਗੋਇਸੁਛੈਤਾ
 ਹਿਤੀਨਲੋਇਤਾਰਿਪਾਤਨਾਰਿਗਿਆਂਨਹੂੰ॥ ਚ੍ਰਮਾਨੈਜੋਗਧ
 ਹਸਿਸਟਿਕਰੀਵਾਰਵਾਰਸਭਹੂੰਕੋਸਮਾਰਹਿਜਕੁਦੈਵੈਆਂ॥

ਹੁੰ। ਕਰਤਿ ਕਰਮ ਸੀ ਈ ਭਰ ਥਰੀ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ਤੀ ਈ ਜੋਗ ਕੋ ਕਮਾਵੈ
 ਤਉ ਹੋਵੈ ਪ੍ਰਮਾਨ ਹੁੰ॥੪੮॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਭਰ ਥਰੀ ਜੋਗੁ
 ਮਾਇਆ ਕੀ ਖੇਲਾ ਸਿਸਰਿ ਤਾਏ ਜਾਤੈ ਉਡ ਪਾਤ ਜਿਉ ਬੇ
 ਲਾ॥੪੯॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਨਾਨਕ ਜੋਗ ਨ ਖੋਪਿਓ॥
 ਬੁਧ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਮੰਦ ਸੋਰਿਆ ਜਾਇ ਜੋਗ ਕੋ॥੫੦॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਸੁਨ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਜੀ ਜੋਗ ਉਪਾਧ ਕ ਬੁਧ ਬਨਾਵੈ॥ ਬੁਧ ਅ
 ਸੁਧ ਮਲੀਨ ਸਦਾ ਜੜ ਜਾਨ ਨ ਆਤਮ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ਹੋਇ ਅਬੁਧ ਸੋ
 ਬੋਧ ਲੇਹੇ ਸੋ ਤੋ ਬੁਧ ਪਰੇ ਹੋਇ ਬੋਧ ਸਮਾਵੈ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੈ ਸ
 ਭ ਜੋਗ ਬਿਓਗਾ ਜਿਉ ਕਉ ਲਖਿ ਲਾਵੈ॥੫੧॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਆਤਮ ਨਿ

ਰਮਲਜੇਤੈਜਾਂਤੇਸਭੀਅਦੇਤਾਅਦਿਪੁਰਖਪਰਮਾਤਮਾਭਿਤਪੋ
 ਤਸਮਜੇਤਾ॥੫੨॥॥ਸੋਭਨਾ॥ਬਾਲਾਸਿਪਬਲਿਵੇਨਸੋਕਛੁਕ
 ਲਾਵਿਖਾਵੇਰੇ॥ਨਾਨਕਹੋਸਵਾਧਾਨਦੇਖਮਿਗਾਨੀਉਡਪੈਰੇ॥੫੩॥
 ॥ਕਹਿ॥ਮਿਗਾਨੀਉਡਾਵੈਆਖੇਦੇਖੋਦਿਖਾਵੈਜੋਗਕਲਾਕਬ
 ਚਾਵੈਕਹੇਤੁਮਭੀਕਛੁਦਿਖਾਇਦੇਰੇ॥ਨਾਨਕਪਉਏਉਡਾਵੈਮਿ
 ਗਾਨੀਬੀਧਕੇਲਿਅਵੈਬਾਲਾਦੇਖਪਛੁਤਾਵੈਕਹੇਪਰਤਖਪਤਾਲੇ
 ਰੇ॥ਗੋਰਖਪਿਪਲਕੇਉਡਾਵੈਨਾਨਕਪੰਜਾਕਰਿਲਾਵੈਕਹੇਇਸਥਿਤ
 ਕਹਾਜਾਵੈਨਿਬਾਰੇਮੋਹਿਨੇਰੇ॥ਦੇਖਕੈਅਚਰਜਹੇਇਸਿਧਗੇਗੋਮਗੇ
 ਇਐਸੇਜੇਇਕੋਇਮਹਾਂਬਲੀਏਰੇ॥੫੪॥॥ਦੇਹੁਗਾ॥ਗੋਰਖਦੇਖ

੧੨੧

ਅਚਰਜਹੋਇਨਾਨਕਜਨਕਅਉਤਾਗਭੇਜੋਪੈਕਰਤਾਰਕੇਆਏਭਗ
 ਤਿਸਮਾਗ) ੫੫) ਸੋਹਣਾ) ॥ ਨਾਨਕਕਰਿਕਰਿਜੋਰਨਿਮਸਕਚਕ
 ਰਸਿਪਕੋ। ਗੁਰੁਮਿਲਾਵੇਮੋਹਹਮਾਇਛਿਆਗੁਰਮਿਲਿਨਕੀ) ੫੬
 ਦੇਹਗਾ) ॥ ਗੋਰਖਨਾਥਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਤੁਮਰਗੁਰੁਨਕੋਇ। ਤੁਮਕੋਸਤਿਗੁ
 ਰਸਮਿਲੈਜੋਤੁਮਹੀਤੇਹੋਇ) ੫੭) ਸ੍ਰਯਾ) ॥ ਆਪਸਮਾਹਿਚਰਚਾ
 ਕਰਿਕੈਸਿਪਉਡਗਏਦੁਭਤਾਰਿਕੈ। ਨਾਨਕਸਾਹਿਗਏਤਿਨਤੇਸ
 ਰਕੇਪਿਪਲਪੰਜਾਲਗੋਕਰੁਕਰਿਕੈ। ਜੋਉਪੁਜਕਰੇਸੋਜਾਵੈਤਰਿਕੈ
 ਜੈਸੇਇਛਿਆਕਰੈਸੋਲਗੇਵਰਕੈ। ਪਰਹਤਿਪੁਜਚਲੇਆਗੈਛਰਕੈ
 ਗੰਗਾਪਰਪਰੇਨਾਵੇਚਰਿਕੈ) ੫੮) ਦੇਹਗਾ) ॥ ਹਰਿਦੁਆਰਨਾਵਦਿ

ਕੀਏ ਜਪਤਪਾਪਿ ਅੰਨ ਲਗਾਇ ॥ ਆਗੇ ਚਾਲੇ ਉਮਗ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸ਼ ॥ ੧੨੨
 ਨਾਇ ॥ ੫੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਆਨੰਦ ਪੁਰੈ ਆਇ ਬਾਗਮਾਹਿ ਭੋਰੇ ਕੀ
 ਏ ॥ ਖਬਰ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾਇ ਸੁਨਿ ਓਦ ਸਵੇ ਪਾਤਸਾਹਿ ॥ ੬੦ ॥ ਕਥਿ
 ਤੁ ॥ ਆਗੇ ਬੈਠ ਆਏ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਵੜੇ ਪਠਾਏ ਪੋਰਹਿ ਤਿਆਦਰਕ
 ਗਥਿ ਆਏ ਸਾਹਿਬ ਚਰਨ ਸੀਸ ਛੁਹਾਏ ॥ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ
 ਹੋਤ ਲਾਇ ਕੰਠ ਸੋਇ ਦੇਕ ਮੇਕ ਭਏ ਦੋਇ ਸਨਮਾਨ ਕਰ ਬੈਠਾਏ ॥
 ਉਤਰ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਏ ਅਨੰਦ ਕੁਸਲ ਬੀਇ ਸੰਤਖ ਸੁਖ ਜੀਏ ਪੋਰਹਿ ਤੇ
 ਵੀਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਭੋਰੇ ਦਿਵਾਏ ਪੋਰਹਿ ਤਉ ਭਰੇ ਗਹਿਜਾਏ ਪਾਛੇ ਆਪ
 ਸਾਹਿਬ ਆਏ ਕੋਭਾਗ ਪੁੰਭਾਏ ॥ ੬੧ ॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਣਾ

ਕਵਛਾ॥ ॥ ਮਰੇ ਕੁਲਧਾਮ ਪਾਇ ਤਰਏ ਜਬ ਕੇਤੁ ਮਚਗਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰ
 ਪਾਏ॥ ਕਾਰਜ ਸੁਭਲ ਕੀਏ ਕਰਤਾਰੁ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਕੈ ਨੈਨ ਮਘਾ
 ਏ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਚਾਢਿਓ ਜੁਗਾਤੀ ਪਿਰ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੇ ਬਦਲੇ ਕੇ ਮ
 ਏ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਏ ਚੰਗ ਤੇ ਨਸਕਰਨ ਕੇ ਸਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ
 ॥ ੬੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਵਾਚਾ॥ ॥ ਨਾਵੇ ਸਾਹਿ ਸੇਹਿ ਤੁਬ ਭੋਮ ਹਿ
 ਤ ਅਏ ਮੀਰਾ॥ ਮੀਰਾ ਹੀ ਤਜੋ ਨਹਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰੇਤ ਕੀ ਜਾਨ ਪ੍ਰੀਤ॥ ੬੩॥ ਸੋ
 ਹਠਾ॥ ॥ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਸੁਅਸਤ ਚਿਤਾ ਤੇ
 ਗਥਾ ਦਰਗਾਇ ਬਦਲਾ ਲੈਲਾ ਜਗੁਰੇ॥ ੬੪॥ ਕਬਿਤੁ॥ ॥ ਤੁ
 ਹੀ ਤੇਰੇ ਗਾਮੇ ਹੋਇ ਗਵਨ ਸੇ ਸਿਘਾਰ ਭਾਰੇ ਕੁੰਭ ਕਰਨ ਮੋਹੇਇ ਦੁਜੀ

ਤਜੀਤਲੀਏਯੈ॥ ਅਹਿਲਿਅਯੈ॥ ਤਾਗੀਗਤਮਕੀਨਾਗੀ॥ ਪਨਖਤੋਰਤਰੀ॥ ੧੨੩
 ਪ੍ਰਾਨਜਨਕਸੁਛਲਕੀਏਯੈ॥ ਤੁਹੀਦੁਆਪਗਕ੍ਰਿਸਨੀਯੈ॥ ਇਕੁਸਕੁ
 ਕਸੂਤਕੀਓਦੈ॥ ਤਨਕੋਨਾਸਕਰਸੰਤਨਸੁਖਦੀਏਯੈ॥ ਹੁਕਮਨਕੀਪਾਤੀ॥
 ਪਠਤਹੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇ॥ ਸਿਸਪਾਲਸੇਖਸੇਟਕਰਲਾਇਲਈਹੀਏਯੈ॥
 ਗੋਪੀਸੇਰਾਸਕਰਥਿਰਾਜਮਾਨਘਰਘਰਗੋਵਰਪਨਉਠਾਇਕਰਪੁਦ
 ਨਾਪ੍ਰਾਨਪੀਏਯੈ॥ ੬੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕਲਜੁਗਨਾਨਕਸਾਹਿਜੀਦਸਜਾ
 ਮੈਕੋਪਾਗ॥ ਅੰਗਤਿਤੇਛਿਰਿਅਮਰਦਾਸਗਾਮਦਾਸਅਉਤਾਰਾ॥
 ੬੬॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਅਰਜਨਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸ੍ਰੀਹਰਿਗਾਇਹਰਿਕ੍ਰਿਸ
 ਜੀ॥ ਤੇਗਬਹਾਦਰਿਨੰਦਉਪਜੇਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ॥ ੬੭॥ ਸ੍ਰਯਾ

ਆਗੇ ਅਉਤਾਰਧਰੇ ਤੁਮਹੀ ਕਲਾ ਆਇ ਅਉਤਾਰਧਰੇ ਦਸਧਾਰੇ ॥
 ਆਦ ਅਉਤਰਿਤ ਸਦਾ ਤੁਮਹੀ ਗੁਰੁ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਨਿਦ ਦੁਲਾਰੇ ॥ ਦੁ
 ਸਟਨ ਮਾਰਨ ਸੀਤਨ ਤਾਰਨ ਸੇਵੀ ਖੰਡ ਕੀਏ ਉਜੀ ਆਰੇ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਏ ਚਕ੍ਰਿ ਗੋਨ ਉਡਾਨ ਜਿਉ ਦੁਸਟਿ ਅੰਧਿ ਆਰੇ ॥ ੬੮
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜੋ ਚਾਹੁ ਸੋਹੁ ਤੈ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੇ ਬਾਰਾ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬ
 ਲਾਗੇ ਨੇਗੋ ਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਵਤਾਰ ॥ ੬੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਬਚਨ ਕ
 ਰੋ ਕਛੁ ਆਪ ਆਇ ਸਦੇ ਆਪ ਕੇ ॥ ਧਰਤ ਸਕੋ ਤੁਮ ਆਪ ਬਾਵਨਾ
 ਇਜਿਉ ਮਾਪੀਆ ॥ ੭੦ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ॥ ॥ ਅੰ
 ਰਾਜ ਆਇ ਕਾਰਜ ਬਿਪਨਾ ਪੈ ਬਨਾਏ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਾਏ ਜੋ ਆਪ ਕੈ ਸੁ

ਨਾਏਯੈ॥ ਸਕਤਿਕੋ ਸਾਖਿਅਤ ਕਰ ਵਰ ਪੀਉ ਸੁਭਰਭਰ ਕਬੂਜੀਨ
 ਜਾਹਿਟਰ ਮੋਹਿਐ ਸੇਮਨ ਆਏਯੈ॥ ਖਾਲਸਾ ਵਰਤਾਂ ਉਜੈ ਸੇ ਸਕਰ
 ਕੋਰਿਝਾਉ ਮਲੇਛ ਮਾਰ ਕੇ ਖਪਾਉ ਸੁਭ ਪ੍ਰਾਤਿ ਸਮਝਾਏਯੈ॥ ਕਾਤ
 ਕਰ ਮਸੀਈ ਸਾਹਿਬ ਕਾਤੀ ਗੁਸੀਈ ਤੁਰਕ ਕਹੂੰ ਛਾਈ ਮਾਈ ਗੁਰ
 ਮਤੇ ਯਹਿ ਪਕਾਏਯੈ॥ ੭॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸਤ ਸਤ ਪ੍ਰਾਤ ਕੋਤੁ
 ਮੇਂ ਸੇ ਸੁਭ ਕਛੁ ਹੋਇ॥ ਤੁਮਈ ਸਰ ਸਰ ਜਗਤ ਕੇ ਸੁਝਤੀ ਤਈ ਲੋ
 ਏ॥ ੭॥ ੨॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਚਰਨ ਪਾਇ ਸੁਭ ਹੋਇ॥ ਮੇਂ ਸਕਛੁ ਨ ਹੋ ਸਕੇ॥
 ਤੁਮ ਸਮ ਅਵਗਨ ਕੋਇ ਜੋ ਚਾਹੁ ਸੋਹਤੀ॥ ੭॥ ੩॥ ਸੁਝਾ॥ ॥ ਮ
 ਹਾਂ ਮਾਈ ਮਾਣੀ ਬਿਹ ਪਲ ਮੈਂ ਜੈ ਜੈ ਕਾਯੋ ਵੈ ਸਕਲੀ ਕਲ ਮੈ॥ ਵਰ

ਪਾਇਪ੍ਰਸੰਨਕਰੁੰਗਰਮੈਦੇਵੀਦਰਸਕਰੁੰਗਾਵਤਰਮੈ॥ ਸਰਦੁਸਟਾਹੁ
 ਸਕਲੀਪਰਮੈ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪਾਵੇਵਰਮੈਦੇਵੀਆਇਮਿਲੈਸਾਰਿ
 ਥਪਰਮੈ॥ ੭੪॥ ਚੋਗਾ॥ ॥ ਸੋਮਕਰਨਕੀਬਿਪਿਸਕਲਸਮਿ
 ਗਰੀਲਾਹੁਸੁਧਾਰਾਖਰਚਕਰਨਕੇਚਾਰੀਅੰਬੀਸਲਖਤੀਸਾਜਾਰ
 ॥ ੭੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਚੰਦਨਈਪਨਤਾਰਾਪ੍ਰਿਤਗਰੀਬੈਦਮਕਾਲ
 ਦਿਲਿਆਵੇਭਾਰਭੋਜਸੁਤਰਿਹਜਾਰੀ॥ ੭੬॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਨੇਵ
 ਕੇਭੇਜਦੀਏਜਿਤਪੁਕਿਤਪੁਕਮਨਾਵੇਲਿਖਤਾਰਿਪਠਾਏ॥ ਸੰਗਤਿ
 ਸਿਖਸਾਰਿਜਗਕੇਗੁਰੁਆਪਕਹਿਓਸਰਦਰਸਨਆਏ॥ ਆਇ
 ਅੰਬੋਗੁਭਾਇਓਤਿਨਕੈਲੈਭੇਟਾਸਿਖਗੁਰੁਚਰਨਲਾਏ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕ

ਸਪ੍ਰਕਾਸਤਏਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਜੋਤਜਗਾਏ॥ ੭੭॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਦਉਲਤਕੀਕਛੁਨਾਹਿਕਮੀਅਖੁਟਭੰਡਾਰਅਪਾਭਾਏਕਰਿਨੇਵੜੇਅ
 ਇਆਸੁਤਗਕੇਲਾਦਿਭਾਰਾ॥ ੭੮॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਪ੍ਰੋਤਬਚਨਉਚਾ
 ਰਚਲੇਠਉਰਸੁਪਦੇਖੀਐ॥ ਉਚੇਦੇਖਪਾਰਤਪਾਂਜਾਇਭੈਕੇ
 ਏ॥ ੭੯॥ ਕਾਥਿਤਾ॥ ॥ ਆਛੀਠਉਰਪਾਇਕੈਸੁਰਚਿਓਜਗੁਜਾ
 ਇਕੈਦੇਵੀਕਮਨਾਇਕੈਸੁਲੇਵੈਵਰਪਾਇਕੈ॥ ਗੁਬਿੰਦਸਾਹਿਬਅ
 ਇਕੈਨੈਲਾਦੇਵੀਕੋਰਿਝਾਇਕੈ॥ ਅਸਤੋਤਗੁਨਗਾਇਕੈਸੁਗੋ
 ਧੰਨਲਾਇਕੈ॥ ਬੈਠੇਅਸਨਾਇਛਾਇਕੈਗਲਤਿਲਕਕੇਲਗਾਇ
 ਕੈਪ੍ਰੋਤਸਾਮਲੇਖਾਇਕੈਸੁਲਗੇਚਰਨਮਾਇਕੈ॥ ਕਰਮਸਾਈ

੧੨੫

ਕ

ਬਲਿਜਾਇਕੈਗੁਥਿੰਦਸਿੰਘਰਾਇਕੈਪਾਲਸਾਉਪਾਇਕੈਬਰਨਚਾਰ
 ਹੀਮਿਲਾਇਕੈ॥ ੬੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਦੇਵੀਪਿਆਨਲਗਾਇਕੈਅਵਾ
 ਨਕਰੇਲਾਗਾ॥ ਆਵੁਦਾਨੀਦੇਵਤਾਜਾਲਵੇਰੇਵਡਿਭਾਗਿ॥ ੬੧
 ॥ ਕਾਬਿਤਾ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ॥ ॥ ਤੁਹੀਤਿਜਬਰੀਤੁਹੀਕ ਨਕਰੁਪਾ
 ਤੁਹੀਸਰਜਰੀਤੁਹੀਆਪਭੁਪਾ॥ ਤੁਹੀਸਿਵਸੰਕ੍ਰੀਜੁਆਲਾਭ
 ਵਾਨੀਤੁਹੀਜੋਤਜਾਗੈਤੁਹੀਤਿਜਪੁਪਾ॥ ਤੁਹੀਚੈਤਮਾਰੇਤੁਹੀਜਗਤ
 ਰੇਤੁਹੀਆਪਕਰਤੀਯਤੀਅਨੁਪਾ॥ ਤੁਹੀਸਰਨਪਾਲਕਤੁਹੀਦੀਨਦਿ
 ਆਲੋਤੁਹੀਸਰਬਤਾਲਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਮੁਪਾ॥ ੬੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਤੁਹੀ
 ਤਾਰਅਉਤਾਰੈਤੁਹੀਪਾਰਤਰਵਾਰਾ॥ ਵਰਦਾਇਕਵਰਦਾਇਦੀ

ਕਰਮਸੀਈ ਬਾਇਹਾਰ) ੮੩। ਸ੍ਰੁਯਾ) ॥ ਸਭ ਜਗਤ ਤੇ ਰੇਹੀ ਆਪਰ
 ਹੀ ਜਗਤਾਗਨ ਕੇ ਸਕਤ ਰੁਪ ਬਨਾਏ। ਤਾਗਨਤਗਨ ਬਿਪਾਕਰਨੀ ਮ
 ਧਕੈਲਪਮਾਰਪਰਨੀ ਪਰਪਾਏ। ਹੋਰੁ ਦਿਆਲ ਅਪੋਜਨ ਪੈਜੋਤ ਸ
 ਹਨ ਪੋਰੇ ਸੋਤ ਅਪਬਚਾਏ। ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਏ ਜਿਨਿ ਪਿਆਂ
 ਪੋਰੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਏ) ੮੪। ਕਥਿਤੁ) ॥ ਆਏ ਤੇਹੀ ਸਰਨ ਕੇ ਸ
 ਸੁਠਲਕਾਮ ਕਰਨ ਕੇ ਬਿਪਤ ਕਾਸਾਗਨ ਕੇ ਜੋ ਪਿਆਨ ਧਾਰਪਰਨ ਕੇ
 ॥ ਤੇਹੀ ਗੁਨਗਾਇਕੈ ਸੁਗੇ ਸੁਖ ਪਾਇਕੈ ਅਪਦਾ ਮਿਟਾਇਕੈ ਜੁਸੁ ਅ
 ਰਨ ਜੋ ਤਿ ਬਗਨ ਕੇ। ਬ੍ਰਾਮਾ ਜਸੁ ਗਾਇਕੈ ਸੁਗਹਿ ਤਿ ਸਰਮਾਇਕੈ ਸਿ
 ਵ ਪਿਆਨ ਲਾਇਕੈ ਜੁ ਆਲਾ ਤਾਗਨਤਗਨ ਕੇ। ਕਰਮਸੀਈ ਪ੍ਰਾਕੇ

੧੨੬

ਸੁਦੈਂਤਦਾਨੁਪਗਨਕੇਆਏਸਾਮਸਹਕੇਉਪਾਰੇਚੁਮਚਗਨਕੇ॥੮੫॥
 ਸੋਹਣਾ॥ ਜਾਕੇਉਪਜੈਚਾਉਸਕਤਮਨਾਵੈਪ੍ਰੇਮਸੇ॥ ਲਾਵੈਹਿਰਦੈ
 ਭਾਉਕਾਈਸੰਕਟਹਰਨਾਏ॥੮੬॥ ਚੋਪਈ॥ ਪਹੋਤੋਵਾਚਾ॥
 ਮਹਾਗਾਨੀਮਹਾਮਾਤਮਾਤੁਮਹੀ॥ ਤੀਨਲੋਕਸਭਤੁਮਕਉਸਿਮ
 ਹੀ॥ ਜੇਸਿਮਰੈਸੇਈਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਕਾਈਵਰਦਾਇਕਵਰਦਾਵੈ॥ ਪ
 ਰਬਤਸਿਖਰਸਕੁੰਡਬਨਾਈ॥ ਪਾਵੈਅਸਤੋਤਰਜੋਤਿਜਗਾਈ
 ॥ ਜਗਮਗਜਗਮਪ੍ਰਗਟਸੁਆਈ॥ ਗਗੀਪ੍ਰਿਤਲੈਯੋਮਕਗਾਈ॥
 ੮੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਾਰਬਾਰਜਪਕਰਤੈਮਾਤਨਹਿਰਦੈਪਿਆਂ
 ਨਾਮਜਾਂਮਾਈਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਸੰਤਨਦੇਵਹੁਦਾਨਾ॥੮੮॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥

ਜਾਗਤੀਜੋਤਿਜੁਆਲਾਗਾਗਿਨਿਦੇਵਦਾਨੋਸਭਸਿਸਟਿਉਪਾਈ॥
 ਆਪਹਿਇਕਅਨੇਕਭਈਪ੍ਰਿਤਪਾਸਭਈਸਭਹੂੰਦਰਦਾਈ॥ਕਈਕ
 ਉਤਕਕਰਨਕਲੋਲਕੀਏਕਈਬਾਰਹੀਬ੍ਰਹਮੇਬੇਦਸੁਨਾਈ॥ਕਈ
 ਬਾਰਹੀਸਿਸਟਿਉਤਪਤਿਕਰੀਕਈਬਾਰਹੀਪਰਲੋਸਾਥਰਲਾਈ॥
 ੮੯॥ਕਥਿਤੁ॥॥ਜੁਆਲਾਜਗਕਾਰਨਅਪਦਾਬਿਦਾਰਨਦੈਤਪ
 ਰਨਚਾਰਨਸੋਮਨਮਹਿਬਸਾਈ॥ਜਿਹਿਮਾਮਹਿਬਸਾਈਤਤਕ
 ਲਪ੍ਰਗਟਆਈਸੰਤਨਸੁਖਦਾਈਦੁਰਜਨਦੁਖਦਾਈ॥ਅਦਿ
 ਕੀਕੁਆਰੀਅਸਟਿਭੁਜੀਤ੍ਰਿਸੁਲਧਾਰੀਕੇਹਰਅਸਵਾਰੀਸਿਹ
 ਥੀਤਿਮਕਾਈ॥ਜਬਕੈਪਾਇਧਾਈਮਾਨਪ੍ਰਭਚਰਿਅਈਦੈ

੪

ਤਮਾਰੇ ਬਹਿਕਾਈ ਕਰਮ ਸੀਈ ਜਸ ਗਾਈ ਹੈ॥ ੬੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥
 ਅਸਟ ਬੁਜੀ ਕੇ ਅਸਟ ਅਉਪ ਆਠ ਰੇਖੇ ਸਮਾਭਾਏ ਕਹਾ ਬਿਸਿ
 ਅਧੀ ਹੈ ਏ ਕਹਾ ਥਤਰ ਵਾਰ॥ ੬੧॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਦੋ ਕਰ ਬਾਨਕ
 ਮਾਨ ਲੀਏ ਅਉ ਦੋ ਕਰ ਸਾਥ ਬੰਦੂਕ ਚਲਾਵੈ॥ ਏ ਕਰ ਸੰਖ ਬ
 ਜਾ ਵਤੈ ਅਉ ਏ ਕਰ ਦਲ ਸੁਹਜ ਸਮਪਾਵੈ॥ ਸੋਹ ਚੜੀ ਸਿਕ
 ਰ ਕੇ ਦੈਂਤ ਨ ਬਾਜ ਬਟੇ ਰੇਜੈ ਸੇਭ ਖਖਾਵੈ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੀ
 ਪੈ ਜੁ ਆਲਾ ਲਾਖ ਕਿ ਬਿਜਰੀ ਜੋਤਿ ਲਜਾਵੈ॥ ੬੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥
 ਜਬ ਚੜੇ ਜੁ ਆਲਾ ਰੇਖ ਕਰਿ ਰਾਕਸ ਦੇਵੈ ਬਜਾਇ॥ ਲਾਖ ਕਰਾਕਸ
 ਮਾਰੀ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਇ॥ ੬੩॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਸੁੰਬਨ ਸੇਸਿ ਪਾਰਤੀ

ਹੈ ਅਉਆਗੇ ਅਵੈ ਤਿਸੈ ਮਾਰਤੀ ਹੈ ॥ ਮਧਕੈ ਵਪ ਮਾਗ ਸਿੰਘਾਰਤੀ ਹੈ ॥
 ਸਭ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਪਰਵਾਰਤੀ ਹੈ ॥ ਸਦਾ ਸਿੰਘ ਸਵਾਗੀ ਪਾਰਤੀ ਹੈ ਕਰਮੁਕ
 ਰਲੈ ਮੁਖ ਸਵਾਰਤੀ ਹੈ ॥ ਕਰਮ ਸਾਈ ਸੇਵਕਤਾਰਤੀ ਹੈ ਕਰਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾ
 ਰਉਤਾਰਤੀ ਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਅਸਤੋਤਰ ਕਰਹਿ ਉਚਾਰਿ ਜੁ
 ਆਲਾਮਾ ਹਿੰਦੂ ਤਡਾਰਕੈ ॥ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਮਾਦਿ ਕੁਮਾ
 ਹੀ ਅਟਲੈ ॥ ੬੫ ॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ॥ ਨਮੋ ਆਦਿ ਦੇਵੀ ਜੁ ਆਲਾਭ ਵਾ
 ਨੀ ਨਮੋ ਤੇਜ ਬਰਨੀ ਸੰਤੋ ਸਭ ਮਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਦੁਖ ਹਰਨੀ ਜੀ ਅਨਕੀ ਜੁ
 ਜਾਨੀ ਨਮੋ ਜੋਤਿ ਰੂਪਾ ਪੂਰਨ ਸਮਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਨਿਕਟਿ ਵਰਤੀ ਬੇਸੇਬਾ
 ਕ ਬਾਨੀ ਨਮੋ ਸੁਭ ਰਹਗੀ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਨਮੋ ਮਾਹਾਰਾਜੀ ਰਾਜ

੧੨੬੮

ਨਕੀਰਜਾਨੀਨਮੋਕਰਮਸੀਈਜੁਹੋਇਓਕੁਰਬਾਨੀ॥੮੬॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਨਮੋਨਮੋਨਿਮਸਕਾਰੈਕਾਥੀਸਦਾਕੁਆਗਾਸੰਤਨਕੀਗਛਿਆ
 ਕਰੈਦੁਸਟਨਿਪ੍ਰਾਨਸਿੰਘਾਗਾ॥੮੭॥ਕਬਿਤੁ॥ਸੀਸਜੋਚੜਾਵੈ
 ਤੰਕੋਸੀਸਹੋਇਆਵੈਜੀਰੁਜੋਚੜਾਵੈਸੋਜੀਰੁਖੁਧਾਵੈ॥ਭੁਜਾ
 ਜੋਚੜਾਵੈਭੁਜਾਮਹਾਂਬਲੀਹੋਇਨਾਕੋਜੋਚੜਾਵੈਤੰਕੋਨਾਕੋਹੋਇ
 ਆਵੈ॥ਕਾਨਜੋਚੜਾਵੈਤੰਕੋਕੀਨਸਵਾਪਾਨਹੋਇਚਗਨਜੋਚੜਾ
 ਵੈਤੰਕੋਚਗਨਥਾਇਲਵੈ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪਾਵੈਪਿਆਨਕੋਥਗਾ
 ਵੈਦੁਭਤਾਬਿਸਰਜਾਇਸੀਤਿਆਹਿਸਮਾਵੈ॥੮੮॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਇਛਿਆਕਰੈਸੋਪਾਵੈਅਨਿਛਤਅਨਿਆਸਾਸਦਾਭਵਾਨੀਦਾ

॥ ਜੇਕਰ ਜਕਰਤੀ ਰਾਸ ॥ ੯੯ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥ ॥ ਕਾਰਜ ਸੁਫਲ ਸਦਾ ਕਰਨੀ
 ਸਿਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਮਹਿ ਵਰਨੀ ॥ ਨਿਜ ਪਾਰਹੀ ਸਿਕਲੀ ਪਰਨੀ ਸੀਤਤਾ
 ਹੇਠੈ ਤਨ ਕੇਹਰਨੀ ॥ ਸੁਤੇ ਪੋਖਨ ਪੋਖ ਸਦਾ ਭਰਨੀ ਤੁਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਸ
 ਦਾ ਕਰਨੀ ॥ ਕਰਮ ਧਾਰ ਪਰੇਤੁ ਮਹੀ ਸਰਨੀ ਉਸਤਤ ਵਰਨੀ ਲਾਵੇ ਸ
 ਰਨੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੰਗਤ ਸਭ ਸਰਨੀ ਪ੍ਰੀਤ ਭਉ ਤਸਾਹੁ ਅਪ
 ਰਾਮੇ ਲਾ ਲਾਗੋ ਅਗਲਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹਾਵਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਹਾਥਿ
 ਜੇਹ ਸਭ ਸੰਗਤਾਨ ਤਰਨ ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ॥ ਲਾਗੇ ਹੋਏ ਰੰਗ ਭੂਪ ਕਰ
 ਰਿਓ ਸੰਗਤੀ ॥ ੧੦੨ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ॥ ਸਿਖ ਸਭ ਇਕ ਤਰਹੋ ਇਕ ਰਸਿ
 ਆਵਹਿ ਸਭੀ ਸੋਇ ਚਰਨ ਕੋਧੋਇ ਪੋਇ ਚਰਨ ਮਤੁ ਸੀਸ ਪਾਰੇ ॥

੧੨੯

ਸੰਗਤਿ ਲਿਆਵਹਿ ਲਾਖ ਕਰਿ ਉਡਾਵਹਿ ਆਪ ਕਾਖ ਕਰਿ ਮਿਲੀ ਸਭ
 ਧਰ ਕਰਨ ਕੇ ਦੀਦਾਰ ਹੈ ॥ ਦਰਸਨ ਜੋ ਪਾਵੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਚਰ
 ਨ ਸੀਸ ਲਾਵੈ ਸੁਹੇਇ ਪਰੇ ਪਾਗੈ ॥ ਕਹਤਿ ਕਰਮ ਸੀਈ ਅਪ ਕਹ
 ਤਿਹੈ ਗੁਸਾਂਈ ਚਾਰਿ ਕਕੀ ਨਿਮਾਂਈ ਆਈ ਸੰਗਤਿ ਅਪਾਰ ਹੈ ॥ ੧੦
 ੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਾਂ ਪਾਛੇ ਇਕ ਸੰਤ ਹੈ ਆਏ ਆਪ ਦੀਦਾਰ ਆਵ
 ਤਹਿ ਚਰਨੀ ਪਰੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰ ॥ ੧੦੪ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਪ੍ਰਸਾ
 ਕਰੇ ਕਰਿ ਜੋਰ ਮਹਾਗਜ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ॥ ਇਕ ਸੰਸਾਰੈ ਮੋਰ ਭਰਮ ਚੁ
 ਕਾਵਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਤੁਮ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਆਲ
 ਤੀਨ ਲੋਕਿ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲ ਜਹਿ ਕੈ ਸੇਖਿ ਆਲਜ ਸਾਹਿਬ ਆਪ ਪਾਗੈ

॥ ਯਹਿ ਕਹੈ ਕਉ ਪਾਇ ਦੇਵੀ ਪਿਆਨ ਕੋ ਲਗਾਇ ਸਾਹਿਬ ਸਤੀ ਕਹਿਸੁ
 ਨਾਇ ਹਮ ਬਚਨ ਕੇ ਪਿਆਰੈ ॥ ਤੁਮ ਧਾਰਨ ਧਰਨਹੁ ਅਉ ਕਾਰਨ ਕਰਨ
 ਹੋਮ ਲਗੇ ਆਇ ਚਰਨਹੋ ਸਾਹਿਬ ਪਰਉ ਪਕਾਰੈ ॥ ਬਡੇ ਤਰਦੈ
 ਪਾਰੇ ਜੁਆਲਾ ਸਿਮਰ ਬਾਰ ਬਾਰੇ ॥ ਮਕਰਨਹਾਰੇ ਸਭ ਕਹੈ ਜੋ ਸੁਪਾਰੇ
 ਹੈ ॥ ੧੦੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਏ ਪਰਸੰਨ ਮਨ ਭਲੈ ਪ੍ਰਸਨ ਤੁਮ
 ਕੀਨਾ ਤੈ ਕਉ ਤਰਪਾਇ ਕੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਜਲ ਮੀਨਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥
 ਸਤਿ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ਅਉ ਤਾਰ ਭਏ ਤਿਨੈ ਤਨ ਨਾਸ ਕੀਏ ਪਲ ਮੈ ॥ ਛਿ
 ਤੈ ਤੇਗ ਮ ਅਉ ਤਾਰ ਭਏ ਗਵਨ ਮਾਰ ਲੀਏ ਜੋ ਬਡੇ ਪਲ ਮੈ ॥ ਤੈ ਤੇ ਦੁਆ
 ਪਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਉ ਤਾਰ ਭਏ ਕੰਸ ਮਾਰ ਪਛਾੜਿ ਪਾਏ ਬਲ ਮੈ ॥ ਅਬ

ਕਲਜੁਗਏਲਗਏਤੁਰਕਾਇਲਹਿੰਦੁਖੀਏਸਕਲੇਲਮੈ॥੧੦੮॥
 ॥ਦੋਹਰਾ॥ਸਕਤਾਬਿਨਾਨਹੀਹੋਤੈਦੈਤਨਕੋਹਤਿਕਾਰਾਸਕਤਿਮ
 ਨਾਇਉਪਾਇਯਹਿਤੁਰਕਨਲੇਵਹਿਮਾਰਾ॥੧੦੯॥ਸਕਤਾ॥
 ਆਗੇਰਾਮਜੀਸਕਤਲਈਹੈਮਨਾਇਕੈਰਾਵਨਆਦਿਹੈਦੈਤਿਥਿ
 ਦਾਰੋਦੁਆਪਗਕ੍ਰਿਸਨਿਲਈਹੈਮਨਾਇਕੈਕੰਸਾਬਿਦਾਰਪਾਏਭ
 ਇਭਾਰੋਸਕਤਾਬਿਨਾਨਹੀਕਾਜਸਰੇਅਬਸਕਤਮਨਾਇਕਹੂੰਜ
 ਦੀਦਾਰੋਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਪਰੇਤਬਨਾਸੁਕਹੂੰਸਭਤੁਰਕ
 ਮੀਪਆਰੇ॥੧੧੦॥ਦੋਹਰਾ॥ਤੁਰਕਨਾਥਹੁਦੁਖਦੀਏਸਾਪਭ
 ਗਤਸਭਸੰਤਸਕਤਮਨਾਇਉਪਾਇਹੋਕਹੁਦੈਤਕੋਹਿਤਾ॥੧੧੧॥

॥ ਕਹਿ ॥ ॥ ਸਕਤ ਕੇ ਮਨਾਏ ਤੇ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸੁਫਲ ਕਰੇ ਆਦਿ ਜੋ
 ਭਵਾਨੀ ਵਰਦਾਇਕ ਵਰਦਾਨੀ ਹੈ ॥ ਸਕਤ ਕੇ ਮਨਾਏ ਤੇ ਮਰਸਟਿਟ
 ਰੇਤਾਤ ਕਾ ਲੁਧੈ ਤੇ ਕੇਨਾ ਸਕਾਜ ਸੇਵੀ ਜੋ ਭਵਾਨੀ ਹੈ ॥ ਸਕਤ ਕੇ ਮਨਾ
 ਏ ਤੇ ਮਨ ਮਹਿ ਹੁਲਾਸ ਹੋਇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨਾਇ ਯਾਤੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪ
 ਜਾਨੀ ਹੈ ॥ ਸਕਤ ਕੇ ਮਨਾਏ ਤੇ ਮਰਮ ਸਭ ਜਾਨ ਸਕੇ ਕਾਨ ਕੇ ਸਮ
 ਰਥ ਹੋਇ ਬਾਕ ਬਸੇ ਬਾਕ ਬਾਨੀ ਹੈ ॥ ੧੧੩ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸਕਤ ਮ
 ਨਾਵ ਉਸੁਰ ਸਗਨ ਭਗਤ ਨ ਹੋਇ ਦਿਆਲਾ ਤੀਤੇ ਉਪ ਜੈ ਪਾਲਸਾ
 ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲਾ ॥ ੧੧੩ ॥ ॥ ਜੋਰ ਠਾ ॥ ॥ ਲੋਵੇ ਸਕਤਿ ਮ
 ਨਾਇ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਉਪਕਾਰ ਕੇ ॥ ਪਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ਸਦਾ ਭਵਾਨੀ

੧੩੧

ਦਹਿਲੇ॥੧੦੪॥॥ਸ੍ਰੁਜਾ॥॥ਸਭਸੰਤਸੁਖੀਜਗਮਹਿਕਹੋਅਬਸ
 ਕਤਮਾਇਲੇਵੇਵਹੋ॥ਭਰਪੂਰਭੰਡਾਰਸਭੀਰਹੋਅਉਲਾਹਿਦੇ
 ਉਸਕਲੇਡਹੋ॥ਕਛਕਉਤਕਕਾਜਕਹੁੰਸਹੋਯੀਤੇਸਿੰਘਉਪਾਇ
 ਤੁਰਕਾਹਰਿਓ॥ਬਾਰਬਾਰਚਰਨੀਪਹੋਕਾਤਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਜਾਵੇ
 ਤਹੋ॥੧੦੫॥॥ਦੋਹਰਾ॥ਸ਼੍ਰੀਭਗਉਤੀਦਿਆਲਹੋਇਹੋਵਹਿਕ
 ਰਜਹਾਸਾਹਾਜਪਾਇਗੋਖਾਲਸਾਮਾਰੇਮੁਲਖਮਵਾਸਾ॥੧੦੬॥
 ॥ਕਬਿਤੁ॥ਸੰਗਤਿਬਿਚਾਰੀਜੋਆਵੇਸਰਨਪਾਰੀਤਾਹਿਤੁਰਕਦੇਹਿ
 ਗਾਰੀਹੋਯਹੀਦੁਖਭਾਰੀਹੋ॥ਸੇਵਕਕੇਦੁਖਮੋਹਿਕੈਸੇਹੋਇਸੁਖਸੋ
 ਆਵਹਿਬਡੀਮੁਖਮੋਹਿਦੇਖਦੇਦੀਦਾਰੀਹੋ॥ਗੈਲਮਹਿਲੁਟਾਇਕੈ

ਸੋਕੁਕੈਈਹੋਆਇਕੈਕਛੁਵਸਨਾਹਿਵਸਾਇਕੈਜਾਤੇਸਕਤਮੈਚਿ
 ਤਾਹੀਹੋਬਰੋਜੋਹਮਾਰੋਤੁਰਕਮਾਰਿਮਾਰਿਡਾਰੋਕਹੁਕੁਕਨਾਹਿਪੁਕਾ
 ਹੋਆਬਿਆਈਮੋਹਿਵਾਰੀਹੋ॥ ੧੦੬॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੋਖਨਸਾਕ
 ਹਿਤੁਕਕੇਮਤਸਰਕਗਹਿਅਪਾਹਾਸਤਿਗੁਰਸਚਿਪਾਤਸਾਹਿਵ
 ਹਿਕੁਕੇਕੁਕਿਯਾਰ॥ ੧੦੭॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਨਾਵਾਮਹਾਬਿਬੁਲਾਇ
 ਠਿਰਿਠਿਰਿਮੀਗਹਿਕਰਾਮਾਤਾਸਾਹਿਬਰਖੇਛਿਪਾਇਸਿਰਦੇਸ
 ਹਿਰਨਦੀਜੀਐ॥ ੧੦੮॥ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਸੀਸਦੀਏਸਾਬਤਿਹੋਇਕੈ
 ਅਉਕਰਾਮਾਤਨਹਿਤਾਹਿਦਿਖਾਈਕਰੀਸਪੁਰਦਹਮੋਵਲਿਜਾਨ
 ਕੈਬਸੇਹੀਏਹਮਰੇਮਹਿਆਈਭੁਗਪਹੀਜੋਕਰੀਕਿਰਪਾਜੈਸੇਪੰਨ

ਜਮੈ ਬਖਾ ਬਖਾਈ ॥ ਸੋ ਅਬ ਕਰਾਮਾਤ ਬਰਪਾਇ ਕੈ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬਿ
 ਕੇ ਲੇਹਿ ਮਨਾਈ ॥ ੧੧੦ ॥ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ਨਾਵੇ ਸਾਹਿਕੀ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਨ
 ਦਿਨ ਬਢਤੀ ਜਾਇ ॥ ਨਾਸ ਕਰੁੰ ਸਭ ਤੁਰਕ ਕੇ ਲੇਵਹਿ ਕਰਜ ਪੁਗਾਇ
 ॥ ੧੧੧ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜੈ ਸਾਕਰੈ ਕੋਇ ਤੈ ਸਾਸਰ ਪਰਪਾਵਹੀ ॥ ਅਨ
 ਥਾਕ ਛੁਨਹੋਇ ਜੈ ਸਾਕਰੈ ਸੋ ਪਾਵਦੇ ॥ ੧੧੨ ॥ ॥ ਕਾਧਿਤ ॥ ਜੈ ਸਾਕ
 ਰੈ ਤੈ ਸਾਪਾਇ ਅੰਨਥਾਨ ਕਬੁਜਾਇ ਥੀ ਜੈ ਸੋ ਪਾਇ ਸੋ ਪਾਇ ਕੈ ਅਪਾ
 ਇਐ ॥ ਭਲਾ ਕਰੇ ਭਲਾ ਹੋਇ ਬੁਰਾ ਕਰੇ ਬੁਰਾ ਹੋਇ ਅੰਨਥਾਨ ਹੋਇ ਕ
 ਇਕਰੈ ਸੋਈ ਪਾਇਐ ॥ ਸੁਕਰਤ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਸੁਕਰਤ ਕੋ ਪਾਵੈ ਦੁਕਰਤ
 ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਦੁਕਰਤ ਸਮਾਇਐ ॥ ਸੁਕ੍ਰਤੀ ਕਉ ਸੁ ਅਰਗ ਹੋਇ ਦੁਕ੍ਰਤੀ

ਕੇਨਰਕਬੋਇਕੋਰਭਾਵੇਜੋਇਬਨਿਓਆਇਣਾਇਓ॥੧੨੩॥ਦੋ
 ਰਾ॥॥ਕੀਤਾਪਾਵੈਆਪਲਾਅਵਰਨਕਰਨੋਜੋਗਾ॥ਦੁਕਤਕੀਏ
 ਦੁਖਵਧੇਹਮਲਾਹਾਰਭੋਗਾ॥੧੨੪॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥ਪਾਪਕੀਏਤੀਕੋਪ
 ਪੀਕੀਐਪੁਨਕੀਏਪੁਨਵੀਨਕਾਵੈ॥ਕਾਇਰਭਾਗਜਾਵੈਹਲ
 ਤੇਸੋਤਮੁਸੁਖਪੁਰਾਇਕਹੂੰਥਉਨਪਾਵੈ॥ਸੁਹਾਹੈਜੁਪਜੀਤਿ
 ਲੋਸੋਤੋਗਜਸਿਪਾਸਨਿਪਾਉਟਿਕਾਵੈ॥ਆਰਿਆਜਾਵੈਸੁਖਪ
 ਵਤੀਆਗੇਜਾਇਕੈਸੁਅਰਗਕੋਰਾਜਕਮਾਵੈ॥ਨਮੁਜਪੈਤਾਂਕੋ
 ਸੰਤਕੋਸੁਖਸੰਤਲੋਅੰਮ੍ਰਿਤਸਗਨਾਵੈ॥੧੨੫॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਭਗ
 ਤਕੋਰੋਜੋਪ੍ਰੇਮਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਕੋਪਾਇ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਿਮਹਿਜਸੁਬਛੇਅ

ਤਮਰਾਮੁਸਮਾਇ॥ ੧੨੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਕਰੇਜੇਤਪਕੋਜਾਇਇੰਦੀ
 ਮਨਬੁਧਵਸਧੇਰਾ॥ ਪਾਵੈਤੇਜਅਧਕਾਇਸਕਹਿਨਕੋਇਹਥਾਇ
 ਕੈ॥ ੧੨੬॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਸਿਪਸਾਧਕਸਿਕਦਾਰਭੁਏਜਪਜਾਪਕੀ
 ਏਭਗਤਾਕਰਿਕੈ॥ ਕਰਿਭਗਤਮਨਾਇਕੀਏਇਸਟਿਵੇਵਨਕਰੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਸੋਗਏਤਰਕੇ॥ ਜਿਨਨਾਮੁਜਪੇਨਿਸਬਾਸਹੀਤਿਨੇਅ
 ਇਮਿਲੈਦਰਸਨਹਰਿਕੈ॥ ਕਹਤਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਪਏਅ
 ਗਿਆਨਅੰਧੇਰਗਏਡਰਕੈ॥ ੧੨੭॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਪਰਇਸਤੀਗ
 ਮੀਪੈਜੋਊਭੁਏਤਾਕੀਆਬਗਈਘਟੁੰਘਇਕੈ॥ ਤਾਂਕੀਮਤ
 ਗਈਅਉਪਤਗਈਹਰਿਰਤਗਈਥਟੁੰਥਟਕੈ॥ ਜਾਂਕੇਸੀ

ਲਗਿਓ ਸੁਖ ਚੈ ਨਾਗਿਓ ਅਉ ਮੁਖਿ ਗਿਰਿ ਵਟ ਕੇ ਵਟ ਕੇ ॥ ਨੈਨੀ ਜੋਤਿ ਪ
 ਟੀ ਅਉ ਮਾਉ ਲਟੀ ਤੀ ਕੀ ਨਾਕ ਕਟੀ ਕਟ ਕੈ ਕਟ ਕੈ ॥ ੧੨੮ ॥ ਚੈ
 ਹਾ ॥ ਨਾਰੀ ਨਰਕ ਬਹਾ ਬਹੀ ਮਤ ਕਉ ਲਾਵੈ ਅੰਗ ॥ ਚਾਸਿ ਰਿਕੇ
 ਦਸ ਸਿਰਿ ਕਟੇ ਪਗ ਨਾਰੀ ਕੇ ਸੰਗ ॥ ੧੨੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਨਾਰੀ ਨਾਰਨਜ
 ਨਾਰੀ ਨਰਕ ਬਹਾ ਬਹੀ ॥ ਪਰੇ ਜੋ ਬੀਚ ਮੰਤ੍ਰਾਰ ਸਿਰ ਪਰ ਸੋ ਉਗ
 ਲਤ ਪੈ ॥ ੧੩੦ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਨਾਰੀ ਕੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੋ ਤੇ ਮਾਰੇ ਗ
 ਏ ਫਿਰਿ ਨਾਹਿ ਸਮਾਰੇ ॥ ਨਾਰੀ ਕੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੋ ਤੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਜਨ
 ਮੁਝੁ ਏ ਮੈ ਪਾਰੇ ॥ ਨਾਰੀ ਕੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੋ ਤੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਜਨ ਮਜ
 ਨ ਭਵਾਰੇ ॥ ਨਾਰੀ ਕੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੋ ਤੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਤਿ ਸੰਗ ਨਿਕਾਰੇ ॥

੧੨੮

॥१३२॥ ॥ਦੇਹ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਸੋ ਬੁਝਤੈ ਕੀ ਮੀਕਾ ਮਾਹੋਇ ॥ ਲੋਲੀ
 ਖਾਨੇ ਬਾਤੀ ਹੋ ਸੁਲ ਲੀਹੋਇ ॥ १३३ ॥ ॥ਜੇਹਾ॥ ਜੇ ਚਾਹੇ ਪਰ
 ਨਾਹ ਸੋ ਨਿਤ ਹੋਤ ਖੁਆਹੈ ॥ ਸਭ ਤੀਤੇ ਅਵਤਾਰ ਗੁਰ ਸੰਤ ਤੇ ਬੇਮੁ
 ਖੀ ॥ १३४ ॥ ॥ਕਾਬਿਭਾ॥ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਕੋ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮਾਂ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਅੰਤ
 ਅਗਨ ਕੋ ਲਗਾਵੈ ਸੋ ਜਲ ਤਜਲ ਜਾਵਹੀ ॥ ਸੁਹਿਦ ਸੇਤੀ ਕ੍ਰੋਧ ਕ
 ਰੇ ਸੋਈ ਵੈਰੀ ਹੋਇ ਪਰੇ ਸੁਕਰ ਤਨ ਮਾਪੇ ਰੋਕ ਬੁਝ ਖਕੋ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ਕ੍ਰੋ
 ਧ ਤੇ ਬੁਧ ਜਾਇ ਕਾਠੇ ਕਛੂ ਕੋ ਰੋਕਾਇ ਮਾਮਹਿ ਬਛਾਇ ਅਹਿਦਿ
 ਸੁਜੀਓ ਘੁਲਾਵਹੀ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਸਹਾਧੁ ਪਾਇ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਨਰਕ ਜਾਇ
 ਪਾਵੈ ਸਜਾਇ ਜੇ ਕ੍ਰੋਧ ਕੋ ਕਮਾਵਹੀ ॥ १३५ ॥ ॥ਦੇਹ॥ ਸਾਧੁ ਕਰੇ ਕ੍ਰੋ

ਪੋਰੋਇ ਅਸਾਪਸੋ ਜਾਇ ॥ ਨਿੰਦਿਆ ਚਲੇ ਜਗਤ ਮਹਿ ਸੰਤਾਸਤਾ ॥
 ਨਪਾਇ ॥ ੧੩੬ ॥ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ॥ ਲਬ ਲੋਭ ਕੀ ਏਸੁ ਖਾਹਿ ਹੀ ਐ ਕਬੂ ॥
 ਆਦਰ ਕਹੁ ਨਪਾਵਤੈ ॥ ਸੋ ਤੇਗ ਜੇ ਤੇਰੰ ਕਥੀ ਵਿਧਿ ਨ ਮਹਿ ਮੁਖ ਕੁ ॥
 ਤਪੈ ਘਟਿ ਜਾਵਤੈ ॥ ਕਰਿ ਲੋਭ ਹੀ ਏਸ ਤੇ ਜੀਵ ਭਇ ਓਮੁ ॥
 ਖਆ ਜਜ ਆਖ ਸੁਨਾਵਤੈ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੇ ਜੋ ਓ ॥
 ਲੋਭ ਤੇ ਜੇ ਮੁਸਕਾਵਤੈ ॥ ੧੩੭ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਲੋਭ ਲਾਹਿ ਮਹਿ ॥
 ਜੇ ਵੇਹ ਨਿਕਸਨ ਕਬੂ ਨਪਾਇ ॥ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਕੂਕੈ ਕਾਇ ਰਜਿ ਓਇ ॥
 ਲਲਾਇ ॥ ੧੩੮ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਲੋਭੀ ਚੈ ਨਿਨਪਾਇ ਚਿੰਤਾ ਤਰਿ ਹੀ ॥
 ਗਤੈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸੰਤਿ ਨ ਕਾਇ ਜਾਚਤੈ ਅਨਜਾਚਨਾ ॥ ੧੩੯ ॥

॥ ਕਾਥਿਤੁ ॥ ॥ ਮੋਹਿ ਮਤਾ ਮਹਿ ਛੇ ਸੇ ਸੋ ਕ ਬੁਨਾਹਿ ਸੇ ਨਿਤ ਕਾ ਸਿ
 ਮਾਹਿ ਕ ਸੈ ਮਨ ਮਹਿ ਥੀ ਜਿਨ ਮਹਿ ਥੀ ॥ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਮਹਿ ਮਹਿ ਨਿਤ ਹੁੰਦੈ
 ਸੋਹਿ ਕ ਬੁਨਾਹਿ ਸੇ ਨਿਤ ਜੀ ਨਿਥੀ ॥ ਬੇਟੇ ਮ
 ਹਿ ਮਹਿ ਬਨੇ ਸੁਚਰਿਟ ਨਾਹਿ ਗੇ ਨਿਤ ਚਾਹਤੈ ਤੇ ਨਿਥੀ ਤੇ ਸ
 ਥ ਸੋਹਿ ਥੀ ॥ ਬਿਛਰ ਕ ਬੁਨਾਹਿ ਜੋ ਕਰੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਠਿਰਿ ਪਾਛ
 ਪਛੁਤਾਇ ਬੈਠ ਸਭਾ ਮਹਿ ਹੋਇ ਥੀ ॥ ੧੪੦ ॥ ॥ ਛੇ ਮਤ ॥ ਮਤ
 ਸਹਿ ਕਰੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੀਤਾ ਕੀ ਮਤ ਸਹੋਇ ॥ ਨਿੰਦ ਕ ਨਿੰਦ ਮਾਜੇ ਕਰੇ
 ਨਿੰਦ ਮਾਪਾ ਦੈ ਸੋਇ ॥ ੧੪੧ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਹਾਥਿ ਨ ਲਾਗੇ ਤਾਹਿ ਨਿੰਦ
 ਮਾ ਕਰਤਾ ਪਚਮੇ ॥ ਹੋਹੋਇ ਕੁਰਾਹਿ ਮਹਿ ਹੁੰਦਾ ਭਾਹੁ ਉਠਾਵਹੀ

॥੧੬੬॥ ॥੧੬੬॥ ॥੧੬੬॥ ॥ ਨਿੰਦਿਅਕਰੇਸੇਮਰੇਚੋਇਨਿੰਦਕਅਗਲੇਕ
 ਭਾਰੁਪਰੇਸਿਰਿਚਾਏ ॥ ਭੁਠੀਥਲਗੁਜਰਾਨਕਰੇਸੇਤੋਪਾਪਭਰੇਕ
 ਛੁਪਲੇਨਪਾਏ ॥ ਨਿੰਦਿਅਕਰੇਜਿਸਾਜਨਕੀਮਾਰੁਸੁਪਰੇਤੀਸੇਵੈ
 ਰੁਕਮਾਏ ॥ ਹਮਕੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਪੁਕੈਸੇਤੋਅਸਯਾਨਮਕੋਬਾਏ
 ਗੁਣੇ ॥ ੧੬੭ ॥ ॥੧੬੭॥ ॥ ਮਤਸਰਕਰਤੇਮਰਤੀਤੁਰਕਾਯਾਹੀ
 ਸੁਭਾਉ ॥ ਦੋਜਕਦਵੇਮਾਰੀਅਨਹਾਰਿਗਏਜੋਦਾਉ ॥ ੧੬੮ ॥
 ॥੧੬੮॥ ॥ ਜੈਸੇਏਕਦਿਅਲਪਾਲੀਪਾਪੈਵੇਚਹੀ ॥ ਹੁੜਗਿਓਤੋ
 ਕੇਅਲਵਹੀਪਾਲੀਹੁੜਿਹੋਇਰਿ ॥ ੧੬੯ ॥ ॥੧੬੯॥ ॥ ਤੈਸੇਹੀਪਾ
 ਪਕੀਏਇਨਤੁਰਕਾਨਸੇਅਥੀਹੋਇਇਕੜਭਏਹੈ ॥ ਸੋਬਛਤੇਥਿਸ

ਧਾਰੁ ਤੇ ਸੋ ਰੋਣੈ ਸੋ ਰੋਣੈ ਸੋ ਰੋਣੈ ਸੋ ਰੋਣੈ ਜੈ ਸੋ ਸਿਕਾਰ ਅਹੋਰੀ
 ਰੋ ਅਬ ਤੇ ਸੋ ਪਾਪੋ ਨ ਘੋਰ ਲਏ ਹੈ। ਹੀ ਨਰਈ ਤਪ ਸਾਇਨ ਕੀ ਕਉ
 ਕਾਲ ਜੀ ਮੈ ਜੈ ਸੋ ਜਾਲ ਪਏ ਹੈ॥੧੪੬॥ ਸਭਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਤ
 ਸੁਨਾਇਓ ਸਾਹਿਬ ਸੇਵਕ ਜਾਨਾ ਸੇਵਕ ਸੰਥਾ ਪਾਇ ਕੈ ਬੈਠੇ ਹੋ ਸਵਾਧ
 ਨ॥੧੪੭॥ ਸੋ ਰੋਣਾ॥ ਤੰ ਪਾਛੇ ਠਿਰਿ ਕਰਤ ਦੇਵੀ ਹਿਰਦੇ ਪਿਆ
 ਨਕੋ ਪਾਰ ਹੋਇ ਬਰਤ ਸਖਿਆਂ ਤ ਕਉ ਸੀ ਸਾਹਿਬੋ॥੧੪੮॥
 ਸਾ॥੧॥ ਉਸਤਤ ਕਰਤ ਭਏ ਮਾਹਾ ਜ ਜੀ ਮਾਹਾ ਮੰਟੀ ਮੁਹਿ ਦਰ
 ਸਦਿ ਪਾਵਉ॥ ਆਪੋ ਜਾਨਦ ਇਆ ਕਰੀ ਮੁਬਤਾਤ ਕਾਲ
 ਕਛੁ ਬਿਲ ਮਨ ਲਾਵਉ॥ ਹੋ ਮਕੋ ਘੋਤ ਰਾਹੁ ਕੈ ਕੋ ਪਾਇ ਮੁ

ਤੀਸੁਆਹਾਬੁਲਾਵਉ। ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਭਏਅਬਸੇਵਕਜ
 ਨਕੈਦਾਹੇਨੇਆਵਉ। ੧੪੯)।। (ਕਿਥਿਉ)।। ਆਹਾਨੀਬਾਕਬਾਨੀਦੇ
 ਵਤਾਭਵਾਨੀਸੇਤੀਨਲੋਕਮਾਨੀਹੈ। ਉਹਆਨੀਕਿਰਪਾਜਾਨੀਸਹ
 ਬਮਹਿਸਮਾਨੀਜਾਨੇਜੋਗਿਆਨੀਹੈ। ਕਰੋਆਪਭਾਨੀਸਦਾਹੋਇਸ
 ਵਾਪਾਨੀਸੁਤ੍ਰਕੀਰਾਨੀਸੰਤਨਸੁਖਾਨੀਹੈ। ਛਿਤਰਖੀਭੁਜਤਾਨੀਜੈ
 ਸੇਕ੍ਰਿਸਨਿਗੋਰਮਾਨੀਜੈਸੇਸਿਸਿਉਠਾਨੀਹੈ। ੧੫੦)।। (ਦੋਹਰਾ)।।
 ਮਹਾਂਮਾਈਮਹਿਮਾਅਮਿਤਸੇਸਿਨਪਾਵੈਪਾਗਾਏਕਜੀਭਕੈਸੇਲ
 ਖੈਸੋਭਾਅਪਰਅਪਾਰ। ੧੫੧)।। (ਸੁਯਾ)।। ਕਉਨਗੋਨੋਉਪਮਾਤੁ
 ਮਹੀਤੁਮਾਦਿਕੁਆਰੀਸਦਾਰੀਭਵਾਨੀ। ਸੰਤਉਪਾਗਤਗਰਕ

ਜੈਸੇ ਕੀਸੀ ਕਵਰੈ ਸਿਵ ਬਾਨੀ। ਦੈਂਤ ਨਾਸ ਕਰੈ ਨਿਤ। ਜੈਸੇ ਕ੍ਰਿਸ
 ਕੋ ਕਾਟਤੈ ਕ੍ਰਿਸਾਨੀ। ਬਾਢੀ ਕਾਟਤੈ ਜਿਮ ਬਿਰਛ ਨ ਭੁਆਕਾ
 ਟਤ ਜੈਸੇ ਮਰਛਾਨੀ॥ ੧੫੧ ॥ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥ ॥ ਮਹਾਂਮਾਈ ਮਹਿਮਾਤੁ
 ਮਹੀਤੁ ਮਾਦ ਕੁਮਾਰੀ ਮਾਦੁੰ ਕੀ। ਕਛੁ ਮਾਦ ਅਉ ਮੀਤਿ
 ਨਹੀਤੁ ਮਰੈ ਨਿਤ ਦਾਦੈ ਵੈਠਿ ਰਿਯਾਦੁੰ ਕੀ। ਸਦਾ ਸਿੰਘਚ
 ਕ੍ਰਿਸਿਭਵਾਨ ਬਨੈ ਕਰਾਚਿ ਮਕਤ ਤੇ ਗਛੁ ਲਾਦੁੰ ਕੀ। ਕਹਤ ਕ
 ਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੀਰੈ ਨਿਤ ਦੈਵੈ ਮੰਗ ਮੁਗਾਦੁੰ ਕੀ॥ ੧੫੨ ॥ ॥
 ਹਰਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਕੈ ਪਰੋਤ ਬੇਦ ਬਪੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਈ ਬਾਗ ਮਾਦ ਕੁਮਾਰੀ
 ਗੀਗੀ ਵਿਪ੍ਰਗੋਟ ਦੇਹੁ ਦੀਦਾਗ॥ ੧੫੩ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਅਸਤੋਤਰਮ

ਮਿਤਪੜੈ ਅਪੁਤੀ ਭਾਗੈ ॥ ਸ੍ਵਾਧਾਨਕ ਰਿਚਿਤ ਘ੍ਰਿਤ ਸੇਜੋ ਤਜਗਾਵ
 ਤੇ ॥ ੧੫੫ ॥ ॥ ਸਕ ਬਿਭੁ ॥ ਬ੍ਰਾਮਚਰਜ ਪਾਰਗੇ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਸਮਾਰ
 ਹੋ ਮਹਾਂਮਾਈ ਮੁਖੇ ਕੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਦੇ ॥ ਵਰ ਪਾਵਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸ੍ਵਾ
 ਧਾਨ ਸਭ ਸਮਾਜ ਮਾਦ ਕੁਮਾਰੀ ਸਿਰਤਾਜ ਮਾਚਾ ਪਤ ਦੀ ਦਰ
 ਦੇ ॥ ਸੀ ਦਾਰਜ ਪਾਵਹਿ ਵਰ ਪਾਇ ਕੈ ਅਘਾਵਹਿ ਮਾਥਾ ਛਤ ਦਿਵ
 ਵਹਿ ਐਸੇ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਪਾਰ ਦੇ ॥ ਪਾਰਨਾ ਕੇ ਪਾਰ ਪਾਰ ਹੋਇ ਕੈ ਹੁਸੀ ਅ
 ਹ ਮਹਾਂਮਾਈ ਕੇ ਸਮਾਰ ਅਸਤੋਤ੍ਰ ਚਿਤਾਰ ਦੇ ॥ ੧੫੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਲਾਚੀ ਅਜੈ ਛਲ ਲਓ ਗਮ ਪਾਰਾ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪਾਵਨ
 ਤੋਲੀ ਅਜੁ ਅਲਾ ਕੁੰਡ ਮੰਤਾਰਾ ॥ ੧੫੭ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕ

੧੩੮

ਰੇਦੀਦਰਸਾਹਿਬਬੇਪਰਵਾਹਿਕਾ। ਕਿਆਪੁਰਖਕਿਆਨਰਲਾਖ
 ਚਉਮੁਖੀਮਿਲਗੇ॥੧੫੮॥ ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ॥ ॥ਜੈਜੈਕਾਰਹੈਦੇਸੀਮਾਤਕੇ
 ਕਾਰਨਕਰਨਮਉਤਾਰਨਕੇ॥ ਮਹਿਮਾਕਰਤੇਕਹੂੰਮੰਤਰੀਸੰਤੋਖਾ
 ਰਬਾਰਬਸਿਧਾਰਨਕੇ॥ ਬਸਿਧਾਰੇਹੈਦਾਰਦਾਰੇਹੈਨਿਤਦੇਵੀਕੇ
 ਨਮੁਚਿਤਾਰਨਕੇ॥ ਕਰਮਸੀਈਕੁਰਬਾਨਜਾਵਾਮਹਾਂਮਾਈਜੀ
 ਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰਨਕੇ॥੧੫੯॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਪ੍ਰੋਤਬਠਾਨੀਦਜੀਹੋਇ
 ਹੋਸ੍ਰੀਪਾਨਾ॥ ਮਾਦਕੁਮਾਰੀਮਾਵਲੇਸੇਵਕਅਪਲੇਜਾਨਾ॥੧੬੦॥
 ॥ਸੋਹਣਾ॥ ॥ਬਪੁਤਕਾਸਕਰਿਜੋਰਅਠਪਹਿਠਾਂਦੇਹੋ॥ ਮਾਥੇ
 ਚੰਦਨਪੋਰਸਾਹਿਬਅਸਨਕੁਸਾਰੇ॥੧੬੧॥ ॥ਕਬੀਰ॥ ਮਹਾਂਮਾਂ

ਈਕੋਧਿਅੰਨਪਾਰਹੇਸਵਾਪਾਸੁਆਪਨੀਕਲਿਅੰਨਮਾਂਨਮਾਮ
 ਹਿਬਸਾਈਹੈ॥ ਚਿਤਵੇਤੇਅੰਈਤੇਜਸਹਿਓਹੀਨਜਾਈਲਾਖਾਥਿਜ
 ਲੀਚਿਮਕਾਈਬਾਹਰਿਕਰੂਕਕੇਪੁਆਈਹੈ॥ ਪਾਸਜੇਲੁਕਾਈਸਭੀ
 ਭਾਜਭਾਜਜਾਈਸਾਹਿਬਠਹਿਰਾਈਪਿਅੰਨਜੇਤਸੇਲਗਾਈਹੈ
 ਆਪੁਹਤਿਪਤਾਪਾਈਜਾਨਿਓਮਾਂਮਾਈਆਈਅਸਤੌਤਸੁਨਾਈ
 ਸੋਹੀਏਕੈਰਿਝਾਈਹੈ॥ ੧੬੨॥ ॥ ਏਹੁਗਾ॥ ॥ ਏਵੀਪ੍ਰਗਟੀਜਾਨਕੈ
 ਏਵਆਏਤਤਕਾਲਾਪੁਪਨਕੀਬਰਖਾਕਰੀਹਨੁਅੰਨਆਏਨ
 ਲਾ॥ ੧੬੩॥ ॥ ਸੋਹਨਾ॥ ॥ ਮਾਤਲੋਕਕੋਲੋਕਉਹਾਰਹਿਚਿਨਏਕਹੀ
 ਆਪਰਲੋਆਈਗੋਕਜਿੰਦਹੁਲੈਸਭਭਾਗਿਆ॥ ੧੬੪॥ ॥ ਸੁਯ

੧੩੬

॥ ਥਰਮਾਂਗਲੋ ਮਹਾਂਮਾਈ ਕਰੋ ਬਠਾਨੀ ਦਧ੍ਰੁਤ ਮਾਗਣੀਏ। ਕੋਊ
 ਮਾਨਸ ਨਾਹਿ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੈ ਸਦਸੰਗਤੀ ਮਾਕੇ ਹਰਿਭਖਦੀਏ।
 ਮੁਖਵਾਕ ਕਹਿਓ ਭਾਈ ਸੰਗਤੀ ਮਾਮਹਾਂਮਾਈ ਮਨਾਇ ਕੇ ਸੁਫਲ
 ਥੀਏ। ਮਹਾਂਮਾਈ ਪ੍ਰਸੰਨਭਈ ਤਬਹੀ ਕਰਮ ਸੀਈ ਕਰੋ ਕਰਤਾਰ
 ਕੀਏ। ੧੬੪॥ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬ ਉਤਾਰ ਬਖਸੀ ਸਾਹਿਬ
 ਤਰਵਾਰ ਸਭੀ ਤੁਰਕ ਦੇਹ ਮਾਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਜਿਉ ਬਤਾਇਓ।
 ਸਿੰਘ ਹੋਵਹਿ ਬਿਸੀ ਮਾਰ ਭਖ ਪਾਇਓ ਵਧਵਾਰ ਭੂਮਭਾਰ ਕੋਊ
 ਤਾਰ ਸਭ ਸੰਤ ਸੁਖ ਪਾਇਓ। ਖਾਲਸਾ ਉਤਾਰ ਹੋਇ ਗਜਕਰ
 ਤੀਨ ਲੋਇ ਛਹ੍ਰੀ ਨਗੋ ਕੋਇ ਦੇਵੀ ਫੁਰਮਾਇਓ। ਪੰਥ ਕੇ ਚਲ

ਇਕੈ ਸੋਹ ਜੋ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ ਬਹੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ਕੈ ਆਤਮ ਗਿਆਨ
 ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਓਹੈ ॥ ੧੬੫ ॥ ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ਗਿਆਨੀ ਪਿਆਨੀ ਪ੍ਰਗਟ
 ਹੈ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵਿਪੰਨਾਇ ॥ ਦੁਆ ਪੁਰਜਾਇ ਮਹੁ ਪਸੀ ਅਥਿਸ
 ਚੀਗੁ ਜਿਹਾਇ ॥ ੧੬੬ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਤੈ ਤੇਰਾ ਮਾ ਅਵਤਾਰ ਸਭ ਸੰ
 ਤਨ ਸੰਗ ਆਇ ਆ ॥ ਅਥਿਗੋ ਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਾਰਿ ਪਿਆਰ ਸਭੀ ਸੰਤ
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਓਹੈ ॥ ੧੬੭ ॥ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਪੜੈ ਕਹੂੰ ਗਿਆਨ ਕ
 ਰੇ ਕਹੂੰ ਪਿਆਨ ਕਰੇ ਪਾਰਾ ਪਰ ਕੈ ॥ ਸਭ ਏ ਕਹੀਏ ਕਬ ਖਾਨਤਾ ਓਹੈ
 ਮਾਂਟੀ ਦੀਏ ਸੋਲੀਏ ਦਰ ਕੈ ॥ ਕਹੂੰ ਭਾਈ ਜੋਵਹਿ ਬਹੁ ਭਾਉ ਕਰੇ ਭਾਉ
 ਭਗਤ ਕੀਏ ਸੋ ਜਾਵਹਿ ਤਰ ਕੈ ॥ ਕਹੂੰ ਨਾਗੇ ਜੋਇ ਨਿਸੰਕਹੇ ਬਭੁਤ

ਮਲੇਮਾਨਹਰਿਕੈ॥੧੬੫॥੥ਦੇਹਰਾ॥ਕਰੁਆਕਾਈਹੋਰਿਗੈਬਸਤ੍ਰ
 ਨੀਲੈਪਾਗਾਅਵਰਨਕਾਹੁਜਾਨਹੀਮਾਨੇਏਕਅੰਕਾਰਾ॥੧੬੬॥੥ਸੇ
 ਰਠਾ॥ਨਿਰਮਲਏਕਅਖਾਇਬਸਤ੍ਰਰਾਖੇਧੋਇਕੈ॥ਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰਗਟ
 ਕਰਾਇਏਕੇਬ੍ਰਾਮਬਖਾਨਹੀ॥੧੬੭॥੥ਸ੍ਰੁਯਾ॥ਸਿੰਘਹੋਵਹਿ
 ਸਿਰਿਦਾਹੋਵਹਿਛੁੰਨਦਾਹੋਵਹਿਛੁੰਨਜੈਕਹਿਕੈ॥ਜਬਖਾਨ
 ਸਾਹੋਇਸੰਬੁਧਚੜ੍ਹੈਬਰਹਰਿਬਰਹਰਿਧਰਤੀਥਰਕੈ॥ਮਾਰਮਦੁ
 ਸਉਜਾਨਕੈਰੁਕਰੈਨਾਸਕਰੈਭੁਜਬਲਲਰਕੈ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸ
 ਪ੍ਰਕਾਸਕੈਰੁਜਬਸਿੰਘਚੜ੍ਹੈਤੇਗਾਠਰਕੈ॥੧੬੮॥੥ਦੇਹਰਾ॥
 ਮਹਾਂਮੰਦੀਵਰਦੇਨਤੇਦੇਵਦੀਨੇਕੇਸਾਕਛੁਜੁਦੀਨੀਹਨੁਮਾਂਨ

ਖਾਸ ਸਾਭ ਇਓਨ ਹੋ ਜਾ ॥ ੧੭ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਮਸਤ ਕਟੋਰ
 ਲਾਖ ਕਸੀ ਸਚ ਕਾਇਰੀ ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਵੇਖੇ ਸੇਖ ਮਾਂ ਮਾਈ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਬਾਬਿਤੁ ॥ ਵਰ ਪਾਇ ਕੈ ਅਪਾਇ ਕੈ ਖਾਸ ਸਾਵਰਤ
 ਇਕੈ ਸੁਗੇ ਦੇਵੀ ਜਸੁ ਗਾਇ ਕੈ ॥ ਦੇਵ ਪੁਰ ਪ੍ਰਚਰਖਾਇ ਕੈ ਚਲੈ
 ਦਰੀ ਬਜਾਇ ਕੈ ਮਾਂ ਮਾਈ ਅਗਿਆ ਪਾਇ ਕੈ ਸੁਸੁ ਅਰਗ ਕ
 ਸਿਪਾਇ ਕੈ ॥ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਗਟੀ ਤਿਉ ਸਮਾਇ ਕੈ ਸਾਹਿਬ ਸੀਸ ਕਰ ਦੁ
 ਹਾਇ ਕੈ ਪ੍ਰਚਰਗੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਕੈ ਸਾਹਿਬ ਲੀਏ ਕੰਠ ਲਾਇ ਕੈ ॥
 ਦਾਨ ਦੀਏ ਬਹੁ ਦਿਵਾਇ ਕੈ ਸਰ ਸੰਗ ਤਿਆਈ ਪਾਇ ਕੈ ਗਾਇ ਕ
 ਉਠੇ ਗਾਇ ਕੈ ਕਰ ਮਸੰਈ ਜਸੁ ਗਾਇ ਕੈ ॥ ੧੯ ॥ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ॥ ਬ

ਹਜੇਹੋਇਸਾਥਾ॥੧੮੨॥॥ਸਿਰਠਾ॥ਕੁਲਪ੍ਰਾਤਮਮਜਾਨਸੇਵਾਕ
 ਹਨੀਕੁਲਾਇਨੇਸਤਬਚਾਨਕਰਮਾਨਹਮਰਕਰਜਉਤਾਰੀਓ॥੧
 ੮੩॥ਸ੍ਰੁਜਾ॥॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਬਠਾਨੰਦਪ੍ਰਾਤਪ੍ਰਾਤਆਈਪਾਇ
 ਅਘਾਇ॥ਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰੇਕਕਾਮਬਨੇਚਰੰਜੀਵਹਰਐਸਬਚਾਨਸੁਨਾਇ॥
 ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਦਈ॥ਮਕਪਾਛੇਕੁਲਾਮਰੀਸਦਹੀਸੁਖਪਾਏ
 ॥ਹੋਇਪ੍ਰਸੰਨਚਲੇਗਹਿਕਸੀਮਾਮਾਂਈਕੋਪੁਜਹੀਛਾਏ॥੧੮
 ੪॥॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਸਾਹਿਬਸਾਥਸਭਸੰਗਤਚਲੇਨੀਸੰਨਬਜਾਇ
 ॥ਨੈਲਾਦੇਵੀਪੁਜਕੈਪਹੁਤੇਗਹਿਮਹਿਆਇ॥੧੮੫॥॥ਸਿਰਠਾ॥
 ਪਹੁਤੇਗਹਿਮਹਿਆਇਦਉਲਤਮਨਸੀਜਾਇਕੈ॥ਸਤਲੁਧਰ

ਦਈਵਾਇਕਉਤਕਕੀਨੋਕਉਤਕੀ॥੧੮੬॥॥ਸ੍ਰੁ॥॥ਕਉਤਕ
 ਕਾਜਕੀਇਸਭਕਉਤਕਕਉਤਕਕੋਖਾਸਸਾਕਰਨਾ॥ਜਬੋਇਨੁ
 ਅਨਪ੍ਰੇਛਿਤਭੂਪਤਸੰਤਉਪਾਰਦਸਟਹਨਾ॥ਹਰਿਹੈਹਰਿਨਾਕਸ
 ਸਿਉਤੁਹਕਨਅਉਸੋਈਚਚੈਜੋਗੈਪਰਨਾ॥ਸੋਤਮਾਹਮਵਾਸ
 ਨਸਾਛਕੋਰੋਤਹੈਕਰੋਸਰਨਾਸਰਨਾ॥੧੮੭॥॥ਦੋਹਰਾ॥ਥੈਲੀ
 ਦਉਲਤਲਾਦਕੋਸਤਲੁਪਰਮਹਿਪਾਹਿ॥ਖਾਵਨਮਿਲੈਨਖਰਚ
 ਨੀਸਭਭੂਖੇਹਹਿਜਾਹਿ॥੧੮੮॥॥ਸੋਹਰਾ॥ਅਵਰਚਾਝਕੀਅ
 ਵਰਕੀਨੀਦਸੇਵਪਾਤਸਾਹਿ॥ਭੂਖੇਹਾਖਹਿਕਵਰਤਹੈਮਿਲੈਨਖ
 ਨਕੋ॥੧੮੯॥॥ਕਥਿਉ॥ਕਉਮਰਮਕੋਨਪਵੈਸਾਹਿਬਕੋਸੇਕਹਿ

ਸੁਨਾਵੈ ਦੇਖ ਦੇਖ ਪਦੁਤਾਵੈ ਕਰੇ ਭੁਖੇ ਮਰਿ ਜਾਹਿਗੇ ॥ ਦਉ ਲਤ ਦਰੀ
 ਆਉ ਮਾਹਿ ਸਿਖੋ ਮਿਲੈ ਖਾਲ ਨਾਹਿ ਕੁਲ ਕਾ ਕਛੁ ਗਾਹਿਗਾਹਿਕ
 ਹੋ ਕੈ ਸੇਨਿ ਬਾਹਿਗੇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇਖਿ ਆਲਸ ਤਲੁ ਪਰਮਾਹਿ ਪਾਹਿ
 ਮਾਸ ਭੁਖੇ ਹੋ ਬੁਢੇ ਬਾਲ ਕਰੇ ਕਬੀਤ ਅਘਾਹਿਗੇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਛੁ
 ਪਾਸ ਸਭੁ ਪਹਿਦਿ ਆਲਸ ਸਮੁਤ ਸਕੈ ਕਉ ਚਾਲ ਤਾ ਕੋ ਆਗੇ ॥
 ਲਪਾਹਿਗੇ ॥ ੧੯੦ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਗਏ ਸਿਕਾਰ ਕਬੈ ਠੇਥਿ
 ਹਛਕੀ ਛਾਇ ॥ ਮੁਲਾਗੇ ਅਨੰਦ ਲਾਲ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਆਇ ॥
 ॥ ੧੯੧ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਆਦਰ ਕੀਨ ਬੈਠਾਇ ਓਤਿ ਪਿਪਸ
 ਹੀ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਪੈਠੇ ਮੀਨਾ ਤਿਉ ਸੇਵਕੁ ਸੁਆਮੀ ਪੈਠਿਓ ॥ ੧੯੨ ॥

॥ ਜੈਸੇ ਪੁਤ ਥੋਧਿ ਤਹੂੰ ਛਿਗ ਜਾਇ ਕੈ ਮਾਤ ਜੈਸੇ ਸਿਸ ਦੁਪ
 ਚੁਪਾਵੈ। ਭਉ ਭਯੋ ਗੁਲਾਹੁ ਛਲ ਪੀਜੋ ਤੇ ਸੁੰਘ ਸੁਗੰਧ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਪ
 ਵੈ। ਪਾਇ ਲਮ ਲਮ ਲਗੈ ਪਛਕੇ ਤਛਕੇ ਜੈਸੇ ਕਉ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਨਾਵੈ। ਤੈਸੇ
 ਹੀ ਲਾ ਲਨ ਨੰਦ ਜੁਸੇ ਬੁਧ ਦਾਨ ਬਡੇ ਕਛੁ ਪ੍ਰਸਨ ਉਠਾਵੈ। ੧੪੩॥ ਦੇਹ ਗ
 ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਕਾਗ ਕਾਗ ਸਮਰਥਾ। ਅਰਜ ਕਰੇ ਕਰ ਜੋਰ
 ਕਰ ਸਭ ਵਿਪਤੁ ਮਰੇਥਾ। ੧੪੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਨੰਦ ਲਾਲ ਵਾਚਾ। ॥
 ਸਾਹਿਬਾਹੈ ਅਉਤਾਰ ਤਾਗ ਤਗ ਸਭ ਸਿਸ ਕੈ। ਛਿਤ ਕੇ ਭਾਰ ਉਤਾਰ ਸੰ
 ਤਸਰੈ ਤਾਰੇ। ੧੪੫॥ ਕਵਿਤ੍ਰਾ॥ ਯਹਿ ਜਗਤ ਕੇ ਪਸਾਰਾ ਸਕੈ ਸੇਨਿ
 ਆਰੋਨਿ ਆਗਨਾਂ ਨਾਂਗ੍ਰੀ ਤਵਿ ਸਥਾਗ ਨੇਕੈ। ਆਰੋਨਿ ਆਗਨਾਂ ਨਾਂਗ੍ਰੀ

ਤਦਿਸਾਸਾਕੈਸੇਬਾਨਿਆਇਓ॥ ਉਚਾਨੀਚਕੈਸੇਅਓਜਨਮ
 ਮੀਚਕੈਸੇਸਾਹਿਬਕਰੇਜੈਸੇਤੈਸੇਯਾਹਿਭੁਲਾਵਾਕੈਸੇਪਾਇਓ॥ ਭੁ
 ਲਿਓਯਾਹਿਸੰਸਾਰਸੇਉਤਰਕੈਸੇਪਾਰਕਛੁਪਬਰਾਹੀਸਾਹਕਿਸੁ
 ਬਰਲੁਬਰਲਾਇਓ॥ ਤਿਤੈਕੈਸੇਉਇਉਪਾਰਸਾਹਿਬਕਰੇਨਿਸਤਰ
 ਯਾਂਤੈਉਤਰਯਾਹਿਵਾਰਯਾਹਿਪ੍ਰਸਾਦਕਹਿਸੁਨਾਇਓ॥ ੧੮॥
 ੨੦॥ ॥ ਰਾਜਸਸੰਤਕਤਾਮਸਾਕੈਸੇਭੈਕਿਹਿਕੀਨਾਬਚਨਬਰਖ
 ਅਬਕੀਜੀਐਤਿਪਤਿਉਇਜਲਮੀਨਾ॥ ੧੯॥ ॥ ਭੋਰਨਾ॥ ਚੰਪ
 ਮੁਕਤਕਪਾਇਨਰਕਸੁਅਭਾਕੋਪਾਵਹੀਜੈਸੇਬਾਨਿਓਬਨਾਇ
 ਤੈਸੇਕੋਸੁਪਾਰਕੈ॥ ੨੦॥ ॥ ਸੁਯਾ॥ ॥ ॥ ਯੁਧਦਾਕਯਾਹਿਕੀਨਾ

ਨੀਦਿਲਾਸੁ ਬਡੇ ਬੁਧਵਾਂਤੋ ਜੀ ਜਗਤਾਗਨ ਕੇ ਜਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਠਾ
 ਏਸੇ ਸੁਨੀਐ ਮਨਸਾਇ ਪੂਰੈ ਤਤਕਾਲ ਜਾਨ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ਜਾਏ ॥
 ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹੈ ਬਕਤਾ ਸੁਨਤਾ ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥
 ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਿਕੋ ਨੀਦਲਾਸ ਕੇ ਸੁਖ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ
 ॥ ਕਹੈ ॥ ॥ ਦਿਹਾਗ ॥ ਏਕੋ ਹੀ ਬਹੁ ਸੰਮਤ ਹੋਇ ਕਉ ਤਕ ਕੀਨ ਤਾਹਿ
 ॥ ਖੇਲਨ ਕੇ ਮਿਸ ਖੇਲਿ ਓ ਕਰ ਕੇ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਹੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਜੈਸੇ ਕਉ ਬਾਲ ਚੀਚੀ ਆਬਹੁਤ ਬਨਾਵਹੀ ॥ ਖੇਲੇ ਅਪੁਨੇ ਖਿ
 ਅਲਹਿ ਚਿੰਤਾ ਹਰਿ ਖਿਲ ਮਨ ਲਾਵਹੀ ॥ ੨੦੧ ॥ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ॥
 ਏਕ ਤੇ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਜੈਸੇ ਬਲਬੀਜ ਹੋਇ ਦੂਸਰੇ ਨੇਕੇ ਇਸ ਬਰਬੀ

ਜਗੁਪਜਾਨੀਐ॥ ਬੀਜਾਬਿਸਥਾਰਪਾਇਡਾਸਪਾਸਫੁਲਾਅਇਪੀ
 ਪਪਤਰਕਾਇਸੇਬੀਜਾਬੀਬਖਾਨੀਐ॥ ਤੈਸੇਆਤਮਕੋਪਸਾਰਾ
 ਜੇਦੀਸੈਜਗਸਾਰਾਅਪਤੋਨਿਆਗਾਯਾਮਾਇਆਉਰਣਾਨੀਐ
 ॥ ਮਾਇਆਪਸਾਰੀਨਵੁਏਜਿਉਪਾਰੀਰੋਇਪੀਨਿਆਗੀਨਿਆਗੀ
 ਜੈਸੇਪੁਤਲੀਪਿਡਾਨੀਐ॥ ੨੦੨॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਏਕਾਮਾਈਜਾਨੀਐਵਿ
 ਆਈਤੀਨਸੁਭਾਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਿਮੇਸਪੁੰਗਜਸਤਤਾਮਸਪਾਇ
 ॥ ੨੦੩॥ ॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਪੀਚਤਤਉਪਾਜਾਇਪ੍ਰਿਥਵੀਜਲਪਵਨਾਅਗਾ
 ॥ ਅਕਾਸਅਵਕਾਸਕੋਪਾਇਪੀਚੋਦੀਏਮਿਲਾਇਕੈ॥ ੨੦੪॥
 ॥ ਸੂਯਾ॥ ਪੀਚਤਤਰਲਾਇਮਿਲਾਇਦੀਏਤਿਨਬੀਦੇਦੀਏਵੰਡ

ਹੁੰਦੁ ਰਕੈ॥ ਉਸਕਉ ਤਿਸਕੈ ਤਿਸਕਉ ਸਕੈ ਸੁਤ ਪਾਇ ਮਿਲਉ ਨੀ
 ਗੋਮੰ ਰਕੈ॥ ਮਨ ਬੁਧ ਮਿਲਾਇ ਸਤ ਅੰਸ ਪਾਈ ਵਹਿਤੋਂ ਪੋਤ ਪੈਰੈ ਬਡ
 ਹੁੰਦੁ ਰਕੈ॥ ਸਭ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਅਉਕਾਨ ਮਿਲੈ ਮੁਖ ਨਾਕ ਮਿਲੈ ਸੁਪਗੀ ਭੰ
 ਰਕੈ॥ ੨੦੫॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬ ਮਿਲੀ ਮਿਲਾਉ ਨੀ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਤਉ
 ਕਹੈ ਲਗੈ ਵਹਿਵਾਗ॥ ਆਪੇ ਆਪ ਸੁਭਾਇ ਹੈ ਆਪੇ ਅਪਨੀ ਕਾਰ॥
 ੨੦੬॥ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਠਹਿਰਾਇ ਜਲ ਨੀਚੈ ਕਉ ਜਾਇ ਪਵਨ ਧ੍ਰੁ
 ਇ ਪਾਇ ਅਗਨ ਉਸਨ ਤਾਕਹ ਤੈ॥ ਅਕਾਸ ਅਵਕਾਸ ਤੀ ਸਹਿ ਅ
 ਵਹਿਸਦਾ ਸੁਆਸ ਪੀਚੈ ਤਤ ਭਏ ਗਸਾ ਬਿਨ ਪਾਨੀ ਹੀ ਤਰਤ ਹੈ॥ ਤਤ
 ਕਪਸਾ ਗਜੇ ਦੀ ਸੈ ਜਗ ਸਾਗਾ ਆਤਮ ਗਮ ਤੋ ਨੀ ਆਗਤ ਤਬ ਰਤ

ਬਰਤੈ॥ ਜੈਸੇ ਖੂਹਿ ਟਿੰਗਾ ਹੁਕੁ ਕਰੀ ਕੀ ਚਿਠਾ ਟੁ ਨਿਅਰੈ
 ਜਾਣੁ ਦੇਹਿ ਜੰਤ੍ਰਿ ਉਚਰਤੁ ਹੈ॥ ੨੦੭॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਨੋ ਚਕੀ ਪਉਨ
 ਕੀ ਆਪੇ ਕਰੇ ਪਿਸਾਨਾ ਸੋਗ ਕੇ ਲਾਗੀ ਪਕਾ ਦਾਹੁ ਭਾਇ ਚਿ ਪੁਠਾਨਾ॥
 ॥ ੨੦੮॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਵਾਉ ਵਰੋ ਲਾਜਾਨ ਪਉਨ ਪੁਮਾਨੀ ਪਾਈਆ॥
 ਚੜਿ ਚਿਹੈ ਇਸ ਮਾਨ ਮਿਟੀ ਕਖ ਉਡਾਵਦੇ॥ ੨੦੯॥ ॥ ਕਹਿੰਦੁ॥ ਜੈਸੇ
 ਦੀਵਾ ਮਿਸਾਲਿ ਪਰਿ ਚਿ ਤੇਲ ਬਾਤੀ ਬਾਲ ਚੀ ਦਨਾ ਭਇ ਚਿਹੈ ਬਿਸਾਲਿ
 ਸਾਬ ਅਗਨਿ ਜੋਤ ਪਾਇ ਕੈ॥ ਦਿਨ ਕਰੈ ਰਾਤ ਸੋ ਲਗਾਵਤ ਬਿਸਾਤ
 ਯਹਿ ਜਗੁ ਕੀ ਦਾਤ ਚੀ ਜਦੇ ਤੈ ਲਗਾਇ ਕੈ॥ ਜੈਸੇ ਘੋੜਾ ਅਉਜੀ
 ਨ ਸੋ ਤਿਯਾਹ ਪੀੜ ਕੀ ਨਉ ਪਹ ਚੜਿ ਕੈ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸੋ ਜਾਤੈ ਭਜਾਇ ਕੈ॥

ਸਾਬਸਸਤ੍ਰਿਮਿਲਾਇਸੋਪਚਾਸਕਸਜਾਇਕਾਰਜਕਗਾਇਠਿਰਿਭੁ
 ਰੇਖੈਏਆਇਕੈ॥੨੧੦॥॥ਦੇਹਗਾ॥ਜੈਸੇਪਾਇਮਿਲਉਨੀਅਤੇ
 ਸੇਪਾਵੈਤੇਜਾਕਾਰਜਕਰਤੀਦੇਹੀਤਤੇਪਾਇਆਮੇਜਾ॥੨੧੧॥॥
 ਜੈਸੇਗਾ॥ਅਕ੍ਰੇਆਤਮਗਮਨਾਕਛੁਕੀਆਨਕਰਤੀ॥ਜੈਸੇਗਾ
 ਗਾਮਸੈਨਤਸਾਬਬੁਝਾਵਹੀ॥੨੧੨॥॥ਸ੍ਰੁਜਾ॥ਦੇਹਿਅਸਤਜ
 ਤਾਜਤਿਪੈਜਾਤਿਪਾਇਮਿਲਉਨੀਸੇਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਸਦਾਅਸਚਰਿ
 ਸੋਚਕਬੁਆਪਾਨਕੀਏਕਰਪੇਟਭਗਵੈ॥ਸੋਬਪਤੀਬਪਜਾਇਕੀਜੈ
 ਸੇਕੁਤਾਅਹੁਤੀਮੇਲਬਛਾਵੈ॥ਮੇਦਕਪਾਇਮਿਟੀਬਪਪੈਜੈਸੇਜੈ
 ਦਕਛਾਇਕੈਛੋਰਕਗਵੈ॥੨੧੩॥॥ਸ੍ਰੁਜਾ॥ਜੈਸੇਗਾਗਾਅਉਈਦ

ਮਿਲਾ ਦੁਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਮ ਬਨੇ ਤੈਸੇ ਦੇਹਿ ਬਨਾਵੈ। ਵਹਿ ਈਟ ਗਾਰੇ
 ਸੇਬਾ ਚ ਤਪੈ ਯਹਿ ਬਾਛ ਤਪੈ ਅਨਪਾਨੀ ਕਿਖਾਵੈ। ਜੁਲਾਨੇ ਚਲਾਨੇ
 ਇਨਕਾਇ ਵਿਹੈ ਜੈਸੇ ਪਉਨ ਲਗੇ ਸਭ ਬਿਰਛੁ ਜਲਾਵੈ। ਲੈਨ ਦੈ ਨਾਇ
 ਨਕਾਇ ਵਿਹੈ ਜੈਸੇ ਬਸਤਰ ਮਾਨਗੁ ਤੇ ਉਡ ਜਾਵੈ॥੨੧੫॥
 ਜੈਸੇ ਭਾਂਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੇ ਕਵਲ ਬਿਕ੍ਰੇ ਪ੍ਰਭਾਤ। ਤੈਸੇ ਦੇਹੀ ਦਿਨ ਚਲੈ ਸੋ
 ਇਪਰੈ ਪਾਇ ਗਤ॥੨੧੬॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਨਾਕੋ ਇਸਕਾ ਠਾਇ ਨਾਕੇ ਠਉ
 ਹਨੇ ਠੇਠੈ॥ ਨਾਕੋ ਇਸਕਾ ਨਾਇ ਨਾ ਮਾਸੁ ਮਨਾਹਿ ਜਾਤ ਕੋ॥੨੧੭॥
 ॥ ਕਵਿਤੁ ॥ ਮਨਕੀ ਮੂਉ ਤੈਸੇ ਮਨੇ ਸੋਧੇ ਤਕੁੰ ਪਸੇ ਕਹੂੰ ਰੋਤ ਹਿਰਖ
 ਸੋ ਗਏ ਤਪੇ ਤੈਸੇ ਮਲ ਮੁਤ ਹਰਤ ਪੀਤਾ ਡਮਾਸਾ ਨ ਜੀਤ ਬਿਬਿਓ

ਪ੍ਰੀਤਜਓਜਾਹਿਪ੍ਰੀਤਓਅਮੁਖਮਾਹਿਹਡਥੁਕਜੀਭਸਦਾਭੁਖਕੁਕ
 ਮਨੁਮਾਨਹੋਇਮੁਕਸੋਇਸੁਪਨਾਅਦਤਓਕਹਤਿਕਰਮਸੰਈਯਹਿ
 ਜਾਨਛੋਈਮੋਈਦੇਖਸੁਪਨੇਕੀਨਿਅੰਈਸੀਸਖਤੀਦੇਖਮਉਤਓ
 ॥੨੧੬॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਦੇਹਿਨਹਤੀਬਿਰਕਬੀਜੈਸੇਕੁੰਚਰਕੰਨਾਪਲ
 ਜੁਲਮਹਿਗਤਓਜੈਸੇਪੁਜਾਪ੍ਰਮਾਨ॥੨੧੭॥ ॥ਸ਼ੋਰਣਾ॥ ॥ਨੈਨਚ
 ਪੈਨਸ੍ਰਵਨੁਚਾਹੇਸ੍ਰਵਨਕੋਬੈਨਚਾਹੇਬੈਨਪ੍ਰਾਨਸੁਗੰਧਕੇਲੇਤ
 ਓ॥੨੧੮॥ ॥ਨ੍ਰਯਾਨ॥ ॥ਤੁਚਾਚਾਹੇਸਾਪਰਸਨਕੇਅਉਇੰਦ੍ਰੀਚਾਹੇ
 ਇਸਤੀਮਿਲਓਨਿਤਕੰਮਚਾਹੇਕਾਮਨਮਿਲਓਅਉਮੋਹਚਾਹੇਮਿ
 ਲਹੁੰਖਿਲਓਯਹਿਕ੍ਰੋਧਚਾਹੇਕ੍ਰੋਧੇਕਹੁੰਕਪੁੰਜਾਇਲਹੁੰਨਕਉਦਿ

ਲਾਧਾਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਮੈਕੈਸੇਕਰੁੰਕਬੁਸੀਤਕਰੁੰਨਗੇਦਿਲਾਧੈ॥
 ੨੦॥॥ਦਿਬਗਾ॥ਯਹਿਦਿਲਾਧਿਨਆਵੀਇਸੇਮਨੁਠੀਚਾਲਾ॥
 ਮਹਕਟਵੰਗੁਨਹਿਦਿਕੈਟਪਦੇਡਾਲੀਡਾਲਾ॥੨੧॥॥ਸੇਰੁਪਾ॥
 ਜੈਸੇਬਾਲਕਜਾਨਅਹਿਬਿਛੁਐਪਕਰਨਕਰੈ॥ਖਬਗਾਹੀਕਛੁਮਾ
 ਨਕਿਆਛਲਾਇਸਤੇਪਾਂਵੀ॥੨੨॥॥ਸ੍ਰੀਯਾ॥ਮਨਕੋਰੁਪਨਰੰਗ
 ਕਉਜੈਸੇਨੰਗਨਿਸੰਗਨਚਾਵਤੈ॥ਜੈਸੇਬੂਤਨਾਕਪੋਤੇਵਾਜਬੀਜ
 ਕੋਨਜਗਾਹੀਕਛੁਆਵਤੈ॥ਇਸਮਹਕਟਕੋਤਉਮਹਕਟੈਡ
 ਲਡਾਲੀਟਪਾਵਿਖਾਵਤੈ॥ਧੁਜਾਕੋਰੁਭਾਵੈਬੁਜਾਕੋਸਿਕੰਦਰਕਲ
 ਬਨਾਵਤੈ॥੨੩॥॥ਦਿਬਗਾ॥ਯਹਿਮਨਵਸਨਆਵੀਵਾਸਨ

ਰੁਪੀਜਾਨਾਜਬਲਗਜੀਵੈਦੇਹੀਤਬਲਗਟਿਕਨਨਮਾਨ॥੨੨੬॥

॥ਜਧਿਗੁ॥ਵਾਉਕੋਵਰੋਲਾਕਿਧੋਭੁਤਨਕੋਟੇਲਾਮਚਾਇਰਹਿਓਲਾਵਾ

ਤੇਹਯੋਲਾਕਰਜਾਨੀਐ॥ਬਾਲਕਬਿਹਾਲਵਪਤਕੋਹਪਾਲਬਾਲ

ਕਬੂਕਈਰੀਖਿਆਲਜੈਸੇਨਚਨਚਾਨੀਐ॥ਪੁਮਨਕਘੋਰਜੈਸੇ

ਚਰਖਕੋਟੇਰਮਾਨਸੁਤਕੋਮਟੇਰਤੈਸੇਪਰਦਕੋਪ੍ਰਮਾਨੀਐ॥ਕਪਤ

ਕਰਮਸੀਈਕਬੂਹੋਇਛੋਈਮਾਂਈਮਾਨੋਮਛੁਲੀਕੀਨਿਅੰਈਖਿਨ

ਨੀਰਤਰਠਾਨੀਐ॥੨੨੭॥॥ਦੇਹਗਾ॥ਯਹਿਮਾਵਸਿਨਾਵਹੀਕੀ

ਨੇਬਡੇਉਪਾਇ॥ਕਪਤਕਰਮਮਾਨਹਿਟਿਕੈਲਾਇਜਾਵੈਕਈਦਾਇ

॥੨੨੮॥॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਯਹਿਸੁਭਤਤਖਿਆਲਅਤਮਸਭਤੇਮੁਕ

ਤੈਸੇ ਸਭ ਪੁਕਾਰੇ ਨਾ ਲਏ ਸੇ ਸੁਰਜ ਜਾਨੀ ਐ॥ ੨੩੬॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥
 ਤਤਾ ਪਾਪ ਅਉ ਪੁਨ ਕਰੈ ਤੈ ਕੋ ਪਾਵਤੈ ਵਰ ਪੁਨ ਕਰੈ॥ ਕਰ ਪੁਨ ਕਰੈ
 ਸੇ ਲੋ ਵਰ ਕੈ ਜਬ ਸਮਝ ਪਰੈ ਤਉ ਜਾਵੈ ਤਰ ਕੈ॥ ਯਹਿ ਤਤਾ ਪਾਪ
 ਬਿਸਾ ਲਕੀਏ ਕਪੂ ਬਾਹਿ ਜਾਇਆ ਵਹਿ ਪਰ ਕੈ॥ ਪੁਨ ਕਰਹਿ ਤ
 ਉਪੁਨ ਭਗੈ ਅਉ ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਉ ਜਾਵਹਿ ਨਰ ਕੈ॥ ੨੩੭॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥
 ਆਤਮ ਰਾਮ ਅਕਾਸ ਸਦਾ ਜਾ ਕੋ ਕਾ ਲਨ ਬਿਆਲ ਬਿਆਪਤੈ
 ॥ ਸੋ ਤੇ ਆਪਨੇ ਆਪ ਮਹਿ ਆਪਹੇ ਮਿਲ ਸੰਤ ਜਨ ਸੋ ਉਜਾਪਤ
 ॥ ਜੋ ਸੋ ਉਜਾਨ ਲੋਪੇ ਜੋ ਉਜਾਨ ਤੋ ਬਿਨ ਜਾਨੈ ਜਾਨ ਨ ਜਾਪਤੈ॥ ਕਰਤ
 ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਵੈ ਜਾਨ ਆਤਮਾ ਆਪ ਮਹਿ ਰਾਪਤੈ॥ ੨੩੮॥

॥ ਦਿਗੁਗਾ ॥ ਜੋ ਨਹਿ ਜਾਏ ਭੇਦ ਕਰੰ ਉਦੁ ਭਵੈ ਭਵਾਇ ॥ ਬਿਨ ਸੰਤ ਨਾਨਕ
 ਹਿ ਨਹਿ ਲੇਖਾ ਖਚ ਉਗਸੀ ਪਾਇ ॥ ੨੩੦ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਚਿਨ ਜਾਨਿ
 ਰਿਖਹਿ ਭੇਦ ਅਤਮ ਅਪਨਾ ਆਪੈ ॥ ਛੁੰਦ ਦੇਖ ਸਭ ਬੇਦ ਬਾਹਿਰਿ
 ਕਹਿਨ ਪਾਂਦੇ ॥ ੨੩੧ ॥ ॥ ਜੁਗਾ ॥ ॥ ਅਤਮ ਰਾਮ ਸੰਸਾਰ ਸਾਰਾ ਸਭ
 ਅਪਕੈ ਸਭ ਪੁਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ਜੈ ਸੇਸੁ ਦਿਨ ਭੂਖਾਨੁ ਪਧਾਰਾ ਦੇਖ ਕੰਕ
 ਨ ਕੁੰਡਲ ਨ ਖਾਹਾ ॥ ਜੈ ਸੇਸੁ ਹਿਰੇ ਅਉ ਪਜਾਨ ਲੇਵੁ ਉਕਹਿ ਕਾਤੀਕ
 ਟਾਹੀ ਤਲਵਾਰਾ ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਟੀ ਕਿਭੀ ਜਾਨ ਮਾਟੀ ਜਾਂਨ ਜੈ ਸੇਸੁ ਨ ਤਰੀਕ
 ਪੈ ਜਲ ਸਾਰਾ ॥ ੨੩੨ ॥ ॥ ਦਿਗੁਗਾ ॥ ॥ ਏਕੋ ਹਿ ਬਹੁ ਪਸਰਿ ਚਿਤਿ ਚਿਨ
 ਨ ਭੀਤਾ ॥ ਐਸੇ ਜਾਂਨ ਨਿਦਲਾ ਲਦੁ ਰਿਹੈ ਚਿਤਿ ਉਭੀਤਾ ॥ ੨੩੩ ॥ ਕਬਿ

ਜਾਨੇਸੋ ਜਾਨੇਨ ਜਾਨੇ ਕਿਆ ਜਾਨੇ ਮਾਇਆ ਦਬੀ ਤੇ ਰੁਲਾਨੇ ਸੋ ਭੁਖੇ ਹੀ ਮ
 ਰਤੁ ਹੈ ਮਾਨੇ ਸੋ ਮਾਨੇ ਨ ਮਾਨੇ ਪਛੁਤਾਨੇ ਜੇ ਆਪ ਤੇ ਰੁਲਾਨੇ ਹਾਹ ਕਾਰ
 ਕੇ ਕਰਤੁ ਹੈ ਜੇ ਆਪ ਲਖ ਆਨੇ ਜਾਨੇ ਸਰਬ ਮਹਿ ਸਮਾਨੇ ਯਹੀ ਗਿ
 ਅੰਗ ਪਿਆਨੇ ਐਸੇ ਜਾਨ ਕੇ ਰਤੁ ਹੈ ਨ ਤਾਨੇ ਇਹ ਤਾਨੇ ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਹਿ
 ਸਮਾਨੇ ਦੁਰਤਾ ਬਿਲਾਨੇ ਨਹਿ ਕਾਪੁ ਤੇ ਰਤੁ ਹੈ ॥ ੨੩੪ ॥ ਦਿਗੰਤ ॥
 ਰਾਜ ਜੇਗ ਬਰਨਨ ਕੀਏ ਜੇਸੇ ਜਾਨ ਕਹਿ ਆਨਾ ਯਹਿ ਜਗ ਜਾਇ ਮਿ
 ਥਿਆ ਸਤ ਕਰਿ ਆਤਮ ਮਾਨਾ ॥ ੨੩੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਆਤਮ ਮ
 ਕ੍ਰੈਰੁਪ ਅਪਨੇ ਸਦਾ ਸਹੁਪ ਮਹਿ ਐਸੇ ਸਮਝਿ ਅਨੁਪ ਦੇਹਿ ਦਗਾ
 ਜਾਦੁ ਜਿਵੈ ॥ ੨੩੬ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਆਤਮ ਸੁਤੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਦਾ ਆਪ

ਵਾਸਕਵਾਸੀਵਾਸਸਦਾਸਤਚਿਤਮਾਨੰਦਬਿਲਾਸਸਦਾਜਾਕੇਅਉ
 ਗਾਪੀਕਪੁੰਮਾਸਸਦਾਸੇਤੋਸਰਬਕੇਅਪਉਦਾਸਸਦਾਯਹਿਤੋਅਉ
 ਤਜਾਵਤਸੁਆਸਸਦਾਵਹਿਤੋਇਕਰਸਇਕਤੇਰਾਸਸਦਕਾਤਕਰ
 ਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਸਦਾ॥੨੩॥੧॥ਦਿ॥॥ਐਸੇਉਤਰਪਾਇਕੈਨੰ
 ਦਲਾਲਗੇਅਪਾਇਜੇਕੇਸੁਨੈਇਤਾਸਕੇਸਾਜਿਮੁਕਤਿਹੋਇ
 ਜਾਇ॥੨੪॥੧॥ਸੋਰਥਾ॥ਕਹਿਓਪਾਛੇਇਤਾਸਸਾਹਿਬਸੇਵਕਜਿ
 ਉਕਹਿਓਅਬਕਹੁਪਾਸਸਾਪ੍ਰਕਾਸਨੰਦਲਾਲਸਿਉਕਹਤਿਐ॥
 ੨੫॥੧॥ਸੁਭਾ॥ਨਿਦਲਾਲਤੁਮੈਇਕਥਾਤਕਹੋਜੇਥਾਤਾਮੈਪ੍ਰ
 ਸਮਾਵਤਐ॥ਜਿਹਿਕਾਗਨਸਕਤਮਾਇਲਈਵਹਿਥਾਤਤੰਉ

੧੫੧

ਅਬਹਿਬਨਾਵਤੈ॥ ਕਰੈ ਤਤਕਾਲ ਨਹਿ ਕਾਰਜ ਕਉ॥ ਮਉਰ ਬਾਤ
ਮਹਿ ਸੁਖਾਵਤੈ॥ ਕਾਤ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਉ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਜਿਉ
ਭੁਰਮਾਵਤੈ॥ ੨੪੦॥ ॥ ਏਹਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਉ॥ ਗੋਖਾਲ ਸਾਸੀ ਸ
ਹਿ ਬਵਰ ਪਾਇ॥ ਨਾ ਸਹਿ॥ ਹਿਉ ਤੁਰਕ ਵੇ ਮਹੈ ਪਾਪੁ ਕਮਾਇ॥ ੨੪
੧॥ ॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਪਾਪੀ ਕਿਉ ਪਾਪ ਨਾ ਸੁਕਰੇ॥ ਤਿਹਿ ਪਾਪੀ॥ ਸੰਤ ਭਗ
ਤਿ ਸੁਖ ਰਾਸ ਸਦਾ ਸੁਖ ਲੇਹੇ॥ ੨੪੨॥ ॥ ਕਉ ਭਿਉ॥ ॥ ਨਿਦਰ
ਲੇਵਾਚਾ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੁਜਾਨ ਸਭ ਜਾਨੀ॥ ਜਾਨ ਜੋ ਕੀਜੀ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਮਾਨ
ਕਛ ਸਮੈ ਕੋ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਮੈ॥ ਤੁਰਕ ਬਾਸਿ ਵਾਂਗੁ॥ ਭਕਤ ਕੇ ਸਮਾਨ
ਕੋ॥ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟ ਬਾਂਤ॥ ਤੇ ਕਉ ਕਾਲਟਾਰੀ॥ ਮੈ॥ ਜੇਹਾ ਸੇ ਪੁਛ

ਵੇਅਪਰਿਦੇਮਾਹਿਲਾਵੇਕਿਵੇਕਿਵੇਕਰਿਥਿਤਾਵੇਕਬੁਧੀਰਜਸੇ
 ਨਾਹੀਐਪੁਛੇਤੇਕੋਨਾਹੀਚੁਪਕਰਿਹੋਹਾਜਗਾਥਜੋਰਬੋ
 ਕਛਮਜਾਸਨਾਹਿਮਾਰੀਐ॥੨੪੩॥॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਨੀਦਲਾਸਤੁ
 ਮਪਹਿਕੋਬਾਤਜੋਗੁਪਜਿਅਪਾਹੁਜੈਸੈਕਸੈਹੋਵੇਨਾਸਮਾਹ
 ਜਸਮਾਹ॥੨੪੪॥॥ਜੋਰਠਾ॥॥ਕਹਿਹੋਸਭਉਤਪਤਜੈਸੈਤੈਸੈਜਿ
 ਉਭਈ॥ਮੁਪਾਨਕਰਿਮਤਿਸਭਕਹਿਤਮੈਸੁਨਾਵਹੋ॥੨੪੫॥
 ॥ਮੁਖਾ॥ਪੁੰਪੁੰਕਾਰਹੋਜਲਮੈਜਲਛਾਈਸੋਇਹੋਜਲਮੈ
 ॥ਸੇਸਾਗਕੀਛੋਜਿਕੀਏਬਲਮੈਤੀਤੇਓਪਜਪਹੀਅਪਨਬਲ
 ਮੈਅਬਸਿਸਟਿਕਰੁੰਆਪੋਪਲਮੈਸੁਤਮੈਲਾਨਿਕਾਸਕਰੁਕਲ

ਮੈਂ ਮਧਕੈਟਪਉਪਜਪਰੈਖਸਮੈਸੋਤਜੁਪਕਰੇਨਗੇਟਲਮੈ॥
 ੨੬੬॥ ॥ ਏਕਾਨਕੀਮੈਲਭਮਧਕੈਟਪਉਪਜੈਜਾਨਾ॥
 ਦੁਸਰਕਾਨਕੀਮੈਲਭਸਿਮਟਿਸਾਗੀਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੨੬੭॥ ॥ ਜਿੰਦਗੀ
 ਜਲਛਾਈਸੰਜੁਪਮਧਕੈਟਪਰਚਿਓਆਇਕੈਰੋਇਪਰੈਰੋਕਪ
 ਰੁਜਥਲਿਕੋਉਨਚਾਗੀ॥ ੨੬੮॥ ॥ ਜੁਪਰਚਿਓਕਰਿਕੁ
 ਧਮਚਿਓਮਾਰਮਾਰਪੁਕਾਰਦੁਪੁਕਰਿਕੈਕਹੁਲਾਤਮੁਉਮੁਕਿਚ
 ਲਾਵਤਹੈਯਾਕਾਰਕਰੈਲਹੁਲਹਕੈਲਹੁਲਹਕੈਨਜਾਵੈ
 ਟਰਕੈਤਾਕਹੁਤਕੈਨਹੈਡਰਕੈਵਰਮਾਂਗਕਹਿਓਸੋਲਹਿਓ
 ਵਰਕੈਮਗੀਵਿਗੇਤੁਮਸੋਲਹਕੈ॥ ੨੬੯॥ ॥ ਏਕਾਨਕੀਦੈਤਕਹਿਓ

942.

4

ਸੁਰਜਸੁਤਮਨਜਾਨੀਐਮਾਸੁਤਪੈਇਖਵਾਕਾਤੀਤੇਰਪਉਪਜਤਭ
 ਏਅਜਸੁਤਜਸਰਥਲਾਕਾ॥੨੫੨॥॥ਸੋਰਠਾ॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਤਿਹਿਜਾ
 ਨਦੁਤੀਇਲਛਮਾਨਾਇਜੀ॥ਭਰਥਸਤ੍ਰਿਪਾਨਮਾਨਮਾਨਕਰਨਕ
 ਜੋਗੈ॥੨੫੩॥॥ਸ੍ਰੀਰਾਮ॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਕੋਨੰਦਨਲੁਵਕੁਸੁਲਪੋਰਕ
 ਸੁਰਰਚੇਪੁਰਧਾਮਾ॥ਲੋਹਸੁਅਰਗਸਮਾਨਜਾਨਕਸੁਰਲੀਕ
 ਤੇਅਪਕਸਰਾਮਾ॥ਰਾਜਕੀਓਪ੍ਰਤਾਪਥਡੋਤਿਨਜੀਤਕਰੀਅਰਚੇ
 ਇਦਮਾਮਾਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰੇਅਹਸੋਉਬਚਿਓਪ੍ਰਿਓ
 ਜੋਓਸਾਮਾ॥੨੫੪॥॥ਦੇਹਰਾ॥ਬਾਤੁਕਾਲਕਰਿਰਾਜਕਉਲਉਕੁ
 ਸੁਖਲਵੰਨਾਤੀਤੇਉਪਜੇਸੁਤਪ੍ਰਗਟਿਕੀਨੇਜੁਪਨਿਦਾਨ॥੨੫੫॥

॥ ਜਗਾ ਰਾਜ ਤਹਾ ਵੈਰ ਪੀਨ ਭੂਮਾ ਤੇ ਕਰੁੰਗਤਾ ॥ ਕੈਸੇ ਉਪਜੈ
 ਪੈਰ ਜਹਾ ਪੈਰ ਜਾ ਪਰਤੀ ॥ ੨੫੬ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਜੁਪਰ ਚਿਓ ਕੁ
 ਲਾਪਸ ਮਹਿ ਬਡ ਬਾਦ ਬਡਾਇ ਕੈ ਜੁਪਮ ਚਾਏ ॥ ਕਟਕ ਕਰੁੰਗ
 ਜੁੜੇ ਇਤ ਪੁੰਓ ਤੈ ਕਰਵਾਹ ਸਾਮੈ ਉਠ ਪਾਏ ॥ ਪਉਲ ਕੀ ਪਿਓ ਪਰਤੀ
 ਥਰ ਕੀ ਅਉ ਕੁੰਮਰ ਕੈ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ਬਡਾਏ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਚੀ ਕਰ ਬ
 ਨਕ ਮਾਨ ਭੀਈ ਅਨਕੇਤਾ ਭੀਈ ਅਨਲਾਏ ॥ ੨੫੭ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਜੁਪਮ ਚੇ ਜੁਗ ਚਿਹੀ ਦਿਨ ਤੇ ਪੈਗਈ ਰਾਤਾ ॥ ਤਿਠ ਤੁਠਿ ਗਾ ਕੁਪਕ
 ਬਾਨ ਸੁਨਤ ਨਾਤ ਅਪਾਤਾ ॥ ੨੫੮ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ
 ਪੁਕਾਰ ਤੈ ਮਾਨ ਭੂਖੈ ਭੋਜਨ ਮਾਰਤੀ ॥ ਕਿਧੈ ਭੂਮਾ ਤੇ ਤਨ ਵਾਰਤ

੧੫੪

ਜੈਘਾਇਘਾਇਲਾਹਿਸਮਾਹਤੈ॥ਜਮਆਇਲੈਪ੍ਰਾਨਸਿਪਾਹ
 ਤੈਕਰਬੁਤਪ੍ਰੇਤਾਸਾਹਤੈ॥ਲੈਖਪਰਗੀਧਉਡਾਰਤੈਜਿਨਜੀ
 ਪਕਕੁਕਪੁਕਾਰਤੈ॥੨੫੬॥॥ਸ੍ਰੁਯਾ॥॥ਕੇਸਰਕੀਇਦਕੁਲ
 ਦੁਹੀਪਿਰਜੀਤਕਰਨਕੇਚਾਇਬਢਾਏ॥ਬੇਟਿਓਕੇਸੰਗਬੇਟੁਲ
 ਰੈਲੈਭੀਈਅਨਕੇਸੰਗਭਾਈਰਿਸਾਏ॥ਬਾਪਨਕੇਸੰਗਬਾਪਲਰ
 ਤਾਭਾਉਅਨਕੇਤਨਭਾਉਲਗਾਏ॥ਸਾਜੁਏਹੀਸਮਤਖਾਵਤੈਜੈ
 ਸੇਮਾਤਕੇਗਾਥਤੇਪੋਖਅਘਾਏ॥੨੫੭॥॥ਦਿਹਰਾ॥॥ਲਵਕੁਸਦ
 ਨਕੁਲਲਹਹਿਮਗੈਰੋਇਨਿਸੰਕ॥ਅਮਸਾਮੇਰੁਪਗੋਕੋਉਨਛੇ
 ਰੇਅੰਕ॥੨੫੮॥॥ਸ੍ਰੁਯਾ॥॥ਅੰਕਨਛੇਰਨਿਸੰਕਲਹਹਿਲਗੈਮ

ਗੈਸੁ ਅਰਗੈ ਵਗੈ ॥ ਅਪਛਗਾ ਮਾਇ ਜਾਰਖਰੀ ਵਗੇ ਵਗੈ ॥ ਮ
 ਕੈ ਕਰਗੈ ॥ ਸਾਮੇ ਲਹ ਜੈ ਸਤਿ ਨ ਵਗੈ ॥ ਜੇ ਉਭਾਗ ਮਹਿ ਨ ਰਕੈ ਪਰ
 ਹੈ ॥ ਸੁਰਮ ਹਾਂ ਬਦੁ ਪੁੰਨ ਰੂਪ ਅਮਰਗੈ ਸਤਿ ਜਾਇ ਸੁ ਅਰਗੇ ਪਰਗੈ ਅ
 ਉਜੀਤ ਤੇ ਪੈ ਸੋਹ ਜੇ ਪਰਗੈ ॥ ੨੬੨ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬਰੋ ਜੁ ਪਤਿ ਹਿਕਾ
 ਲ ਅਹਿ ਬਖਸਿ ਗੋਲੀ ਬੂੰਦਾ ॥ ਭਾਗ ਚਲੀ ਕੁਲ ਕੁ ਸੁਕੀ ਸਕੀ ॥ ਨੌਰੀ ਗੁ
 ਦਾ ॥ ੨੬੩ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਭਾਗੇ ਰਾਜ ਕੁੰਮਾਰ ਰਣਹਾਰੇ ॥ ਹਾਰ ਕੈ ਅਕਉ
 ਨ ਸਕਿ ਓਸ ਮਾਰ ਚਾਏ ਸੇ ਸਦ ਉਹਾਰੇ ॥ ੨੬੪ ॥ ॥ ਕਾਥਿਤੁ ॥ ਸੁ
 ਢੇਰ ਦੇਸ ਕੇ ਸਿਧਾ ॥ ਏਕੈ ਸੁਚ ਲੇਧਾ ॥ ਏਧਾ ਏਕੈ ਸੁਪ ਪੁਤੇ ਉਹ ਜਾਇ
 ਕੈ ਸੁਗਾਜ ਕੇ ਖੁਹਾਇ ਕੈ ॥ ਸੁਢੇਰ ਬਾਸ ਕੀ ਨਹੈ ਸੁਗਾਜ ਬੇਟੀ ਦੀਨ

ਪੈਬੇਟਾਉਪਜਿਓਪਰਬੀਨਾਨਾਮਸੋਚੀਰਖਾਇਕੈ। ਸੁਗਜਭੇਜਪ
 ਇਕੈਸੁਠਉਜੋਕੋਬਨਾਇਕੈ। ਠਿਰਿਚਲੇਧਾਇਧਾਇਕੈ। ਮਦਰਦੇ
 ਸਪਾਉਤੇਆਇਕੈ। ਮੁਖਪਕੀਏਪੈਦਬਾਇਕੈ। ਸੁਖਉਕੋਭਜਾਇ
 ਕੈ। ਸੁਭਾਗੋਕਾਜਾਇਕੈ। ਸੁਬੇਦਪਾਠਪਾਇਕੈ। ੨੬੫॥ ਏਕਾ
 ਬੇਦਪਾਠਤਿਨਬਪੁਕੀਏਬੇਦੀਨਾਮੁਪਗਾਇ। ਇਛਿਅਛੋਰੀ
 ਗਜਕੀਜਗਤਮਤੀਤਕਾਇ। ੨੬੬॥ ਸੋਰਣਾ॥ ਸੋਚੀਗ
 ਜਕਮਾਇਮਦਰਦੇਸਬਪੁਸੁਖਕੀਏ। ਵੇਦੀਲੀਏਬੁਲਾਇਦਰਸ
 ਕਰਨਕੀਲਾਲਸਾ। ੨੬੭॥ ਸੁਖਾ॥ ਸੋਚੀਸਦਲੀਏਬੇਦੀ
 ਆਇਮਿਲੈਬਰੇਆਦਰਿਸਾਬਦੀਏਤਿਰਿਧਾਮਾ। ਬੇਦਸੁਵਨਕੀਰ

ਹਿਬਦੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮੋਹਿਸੁਨਾਵਹੋਨਾਮਾਥੇਦੀਬੇਦਕੀਪ੍ਰੀਤਬੁਛਵ
 ਤਸੇਦੀਸੁਨਪਾਇਓਬਿਸਰਾਮਾਚਰੋਹੀਬੇਦਸੁਨਾਵਤਹੋਹੀ
 ਭਗਜਦੀਓਤਾਹਿਰੇਦਇਨਾਮਾ॥੨੬੮॥॥ਦੇਹਰਾ॥ਤੀਨਬੇ
 ਦਤਿਨਸ੍ਰਵਨਕਰਗਜਦੀਏਕਰਭੇਦਾਜੈਸੇਈਸਹਨੇਤਪੈਕਉ
 ਨਸਾਕੇਮੇਟਾ॥੨੬੯॥॥ਸੋਹਣਾ॥॥ਗਜਕਰਤੁਮਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮ
 ਬਨਤਪਕਰੁਜਾਇਸਾਂਭੋਅਪਨੀਪਰਤੁਮਹੀਵਾਰਸਗਜਕੇ॥
 ॥੨੭੦॥॥ਸਕਬਿਤੁ॥॥ਬੇਦੀਪ੍ਰਸੰਨਾਪੋਇਗਜਦੀਓਅਪਨੇਜੋਇਤੁ
 ਮਲੁਲੋਗੇਜੋਬੋਇਵਹਸੇਦੀਕਉਦੀਓਹੈ॥ਕਲਜੁਗਨਾਨਕਰਾ
 ਇਆਇਬੇਦੀਪ੍ਰਕਾਸ਼ਇਭਗਤਵਰਤਾਇਤਿਨਬਚਨਐਸੇਕੀਓ

ਹੈ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਅੰਗਤ ਅੰਗਤ ਤੇ ਅਮਰ ਦਾਸ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤ ਦਾਸ ਤਿਨੋ
 ਜ ਜੋਗ ਬੀਰਿ ਹੈ॥ ਛਿਰਿ ਸੋਢੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਵੈ ਹਾਜ ਜੋਗ ਕਉ ਕਮਾਵੈ
 ਜੈਸੇ ਬੀਜਿ ਰਿਸੋ ਪਾਵੈ ਤੀਤੇ ਹਾਮ ਦਾਸ ਬੀਰਿ ਹੈ॥ ੨੬੧॥ ॥ ਛਿਰਿ ਹਾਮ
 ਹਾਮ ਦਾਸ ਤੇ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਪਰਿਗੋਬਿੰਦਾ ਪਰਿਗੋਬਿ
 ਦ ਪਰਿਗੋਬਿੰਦਾ ਪਰਿਕਿਸਤਿ ਜੀਬਾ ਲਮਕੰਦਾ॥ ੨੬੨॥ ॥ ਛਿਰਿ ਹਾਮ
 ਤੇਗ ਬਹਾਦਰਿ ਜਾਨ ਤੀਤੇ ਪਰਿਗੋਬਿੰਦਾ ਸੰਪਾਸ ਤਬ ਚਨਕਰਿ
 ਮਾਨਯਾਂ ਤੇ ਅਨਥਾਨ ਹਿਬਨੈ॥ ੨੬੩॥ ॥ ਮੁਕਤਾ॥ ਬਾਦਸਾਹੀ ਦਸ
 ਵੀਜਨ ਮਥਾਨ ਤੇ॥ ॥ ॥ ਅਬ ਕਾਤਕ ਬਾਜਾਨ ਮਾਪਨੇ ਕੀਜੈ ਸੇ
 ਜਨ ਮਧਾਇ ਮਧ ਪਰ ਅਏ॥ ਪਾਛੇ ਜਨ ਮਧ ਤਪ ਕੀਏ ਹਿਮਾ

ਲੇਕੇਉਪਰਪਿਆਂਗਲਗਾਏ। ਕੰਦਰਾਏਕ ਅਨੁਪਤਾਂਕਈਕਲਪੀ
 ਤਾਹਿਮਹਿਸੁੰਨਸਮਾਏ। ਆਕਾਸਬਾਨੀਵਿਸਥਾਰਉਕੈਆਕਲਪੁ
 ਰਖਮਹਿਬਚਨਸੁਨਾਏ॥੨੬੪॥ਦੇਹਗਾ॥ਕਹਿਓਆਕਲਪੁ
 ਹਿਬਚਨਯਹਿਸੇਵਕਅਪਨੇਜਾਨਾ। ਕਲਜੁਗਜਾਇਦੁਹਤਾਇਪੁ
 ਕੁਗਤਜੋਗਅਉਗਿਆਂਨ॥੨੬੫॥ਸੋਹਗਾ॥ਅਗੇਗੁਜਿਓਜੋ
 ਇਅਪਨੇਨਾਮਜਪਾਵਹੀ। ਅਮਕਲਖੇਨਕੋਇਆਪੇਅਪਨੇਮਤਕੀ
 ਏ॥੨੬੬॥ਕਹਿਤੁ॥ਸਿਵੀਸਿਵਜਾਨਬ੍ਰਾਮਚਾਰੀਬ੍ਰਾਮਾ
 ਨੈਵਸਿਵਵਿਸਨਿਪ੍ਰਮਾਨਆਕਲਕੇਨਜਾਨਿਓ। ਜੋਗੀਕਾਨਯ
 ਟਾਜਾਨਸਰੇਵੇਗਲੀਜਪੀਪ੍ਰਮਾਨਮਲੇਛਲੀਡਹੀਕਦੰਨਸਰੁ

146

ਆਪੁ ਬਖਾਨਿਓ ॥ ਆਕਾਸਕੇ ਨਜਾਨਾ ॥ ਇਨੇ ਸੁਖ ਮਹਿ ਸਮਾਇ
 ਸਭ ਆਪੀ ਕਾਇਤ ਤੇ ਮੇਰੇ ਬੁਝਾਨਿਓ ॥ ਤੁਮ ਪਰਮ ਭਗਤ ਜ
 ਨੈਕੇ ਆਪੁ ਸਮਾਨ ਕੈ ਤਬ ਕਹਿਓ ॥ ਬਖਾਨੈ ਨਦੁ ਮੈ ਤਤ ਹਿਮ
 ਨਿਓ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਏਹਾ ॥ ਜਾਵਉ ਬਿਲ ਮਨ ਲਾਵਉ ਆਗਿਅ
 ਮਾਨ ਮਹਿ ॥ ਪੀਥ ਚਲੇ ਗੋਪਾਲ ਸਾਭ ਪਾਸ ਤਿਹਿ ਲੋਹਿ ॥ ੨੮ ॥
 ॥ ਸੋਹਨਾ ॥ ਆਗਿਅ ਜਾਨ ਆਕਾਸ ਜਨਮ ਪਰਿ ਚਿਹ੍ਰਿਸ ਚੀਓ
 ॥ ਬਚਨ ਕੀਨੈ ਪਾਲਯਾ ਤੇ ਛਰਕ ਨ ਕਰ ਸਕੇ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਸੁਹਨਾ ॥
 ਪਿਤਾ ਪਟਨ ਗ੍ਰਹਿ ਜਨਮ ਲੀਏ ਕਛਕਾ ਲਭਿਤਾਇ ਮਦਹਿ ਦੇਸਾ
 ਏ ॥ ਜਮਨਾ ਤਟ ਆਇਆ ਨਿਦ ਕੀਏ ਪੀਵਟੇ ਗ੍ਰਹਿ ਆਇ ਕੈ ਬੁਝ

ਨਾਏ॥ ਕੀਏ ਸਿਕਾਰ ਸੁਜੇਗਾ ਕੋਰੋੜ ਨਹੀਂ ਝਾਨ ਮਾਰ ਗਿਰਾਏ॥ ਬਹੁਤ ਕ
 ਲੁਖੁ ਖਸੀਤ ਰਹੀ ਇਲਚੀ ਨਉ ਰੰਗੇ ਨੇਤਾ ਹਿਪਠਾਏ॥ ੨੮॥ ਦੋਹਰਾ
 ਪਿਤਾ ਮਾਰੇ ਹਿਤ ਕੀਏ ਲੀਏ ਪਾਸ ਬੁਲਾਇ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਤਿਹਿ ਮਾ
 ਗੈ॥ ਕੀਨੇ ਬਚਾ ਬਿਜਾਇ॥ ੨੯॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਨਾਵੇ ਪਾ
 ਤ ਸਾਹਿ ਸਿਰਗ ਨ ਦੀਨ ਤਾਂ ਹਿ॥ ਸੀਸ ਕਟਾਇ ਓ ਆਪ ਨੇ ਜੀਵੁ ਤਿਲ
 ਕ ਨਿਥਾਹਿ॥ ੩੦॥ ॥ ਕੀਤਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਪਤਗਾਖ ਚੈ ਕੈ ਆਪ ਤ
 ਬੈਕੁੰਠ ਵਲੈ ਤੁਰਕ ਅਜ ਪੂਨਾ ਹਿਦਲੇ ਹਮ ਠਉਰ ਛੋਡਿ ਆਇ॥
 ਅਨੰਦ ਗੜ੍ਹੈ ਬਨਾਏ ਸਕਤ ਹੀ ਝਵਰ ਪਾਏ ਤੀਤੇ ਖਾਸ ਸਾਵਰਤ
 ਏ ਜੈ ਸੇਵੇ ਵੀਰੁ ਮਾਏ॥ ਖਾਸ ਸਾਪ੍ਰਗਾਟਿ ਹੋਇ ਜੀਤਿ ਲੇਹਿ ਤੀਨ

੧੫੮

ਲੇਖਿ ਚੇ ਸੋ ਉਸਰਾ ਜੋਇ ਐਸੇ ਵਰ ਪਾਏ ਹੈ ॥ ਪਾਲ ਸਾ ਵਿਸਥਰ ਪਾਇ
 ਬਹੁੰ ਭੀਤ ਪ੍ਰਗਟ ਆਇ ਆਕਾਸੀ ਉਪਜਾਇ ਏਕ ਆਕਾਸ ਕੋ ਪਿਆ
 ਏ ਹੈ ॥ ੨੮੩ ॥ ॥ ਚੇ ਹਰਾ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਬਲਵਾਨ ਬਹੁ ਉਪਜਾਹਿ ਨਾਂ
 ਭੀਤ ॥ ਏਕ ਆਕਾਸ ਕੋ ਜਾਇ ਐ ਦੂਰ ਕਰਹਿ ਦੁਖ ਭ੍ਰੰਤ ॥ ੨੮੪ ॥
 ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਹੋਹਿ ਅਤੀਤ ਅਨੇਕ ਨਾਗੇ ਅਉਰ ਉਦਾਸੀ ਆਭਾਖੇ ਅ
 ਥੰਬ ਅਲੇਖ ਅਵਗਨ ਦੁਤੀ ਆਮਨ ਪਰਹਿ ॥ ੨੮੫ ॥ ॥ ਚੇ ਹਰਾ ॥
 ਭਾਈ ਹੋਵਹਿ ਬਹੁ ਭਾਵ ਕਰਹਿ ਕਰ ਲੀਗਰ ਲੋਗ ਪਵਾਵਹਿ ਗੈ ॥ ਸੋ
 ਤੇ ਏਕ ਹੋਇ ਕਥਾ ਖਿਆਨ ਕਰਹਿ ਭਾਵ ਦੁਤੀ ਆਚਿਤ ਨ ਲਾਵਹਿ
 ਗੈ ॥ ਇਕ ਨਿਯਮ ਲੋਹਾਇ ਨਿਸੰਕਠਿ ਰੋਪ ਹਿਸਾਸ ਤਪਾਠ ਕਰਾਵਹਿ

ਗੈਗਇਕੋਇਦੀਵਨੋਕੁਦਤੀਲੈਛਲਪਮਾਲਪਤਾਵਹਿਗੈ॥੨॥
 ੨੬॥ ॥੨੭॥ ॥ਪੁਜੀਹੈਸ੍ਰੀਸਾਹਿਬੈਨੀਲਖਸਤ੍ਰਕਧਾਨਾਪੁ
 ਗਟਹਿਗੋਖਾਲਸਾਜੈਸੇਕ੍ਰਿਸਨੀਮੁਉਤਾਰ॥੨੮॥ ॥ਸੋਰਠਾ॥
 ਅਵਰਨਜਾਨੈਭੇਵਏਕਭੇਵਆਕਾਸਕੇ॥ਗਿੰਥਗੁਰੂਗੁਰਦੇਵਪਾ
 ਲੇਸਕਤਮਨਾਵਹੀ॥੨੯॥ ॥ਸ੍ਰੀਜਾ॥ ॥ਖਾਲਸਾਹਿਦਿਖੁਸਾਲ
 ਠਿਰੈਮੁਖਕਾਲਆਕਾਸਪਿਆਵਹਿਗੈ॥ਏਕਭੇਵਏਕਵਸੇਖਚੜ੍ਹੇ
 ਪਾਲੇਪੈਸੇਪੀਥੇਏਆਵਹਿਗੈ॥ਕਾਨਨਕਾਪੂਕੀਪਰੀਕਰਬਾਜ
 ਲੈਤੁਹੀਨਚਾਵਹਿਗੈ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਕਰੀਅਗਿਆਨ
 ਮਲੇਛਉਡਾਵਹਿਗੈ॥੩੦॥ ॥ਦਿਹਾ॥ ॥ਸ੍ਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸ੍ਰਮੇਲੈਕ

ਹਰਿਭਉਜੀਹੋਰੀਅੰਨੇਕਾਅਵਗਨਕਾਪੁਜਾਨਾਪੀਰਖਹਿਏਕਕੀਟੇਰ
 ॥੨੬੦॥ ॥ਜੋਰਨਾ॥ ॥ਲੇਵਹਿਮੁਲਖਲਪੈਟਏਕਅਕਾਲਕੇਅਮ
 ਰਾਦੇਵਹਿਤੁਰਕੇਮੇਟਏਕਲੋਪਚਾਸਸੇ॥੨੬੧॥ ॥ਸੁਜਾ॥
 ਸੰਤਸਾਧਗਉਰਛਿਪਾਲਕਹਿਖਲਾਏਦਸਹੈਚਲਜੀਤਕਰਾ
 ਵਹਿ।ਤੁਹਿਨਚਾਇਬੰਦੁਕਿਚਲਾਇਕੈਸਪੁਰੇਈਆਇਕੈਜੁਪ
 ਮਚਾਵਹਿ।ਬਰਨਚਾਗਇਕਜੋਤਬੀਜਭਏਕਸੁਨਹਿਰੇਅਹਿਖਾਇ
 ਅਘਾਵਹਿ।ਜੀਤਲਪੇਟਕਹਹਿਪ੍ਰਿਥਵੀਤਬਉਗਵਅਸਤਤਕਰਾ
 ਜਚਲਾਵਹਿ॥੨੬੨॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਪਾਏਕਸੁਨਬਪੁਸੇਪੀਰਜਪਾ
 ਰਅਪਾਰਾਤੇਗਖੁਬਤਬਪੋਤਪੈਜਉਤਾਇਖਾਇਲੁਹਾਰਾ॥੨੬੩॥

॥ ਠਿਰਿਵਰਿਅਵਰਿਬੀਰਤੇਜਅਪਕਕਪਾਇਕੈ ॥
 ਜੈਸੇਜਾਨਾਬੀਰਗਜਸਾਜਕੋਭੋਗੀ ॥ ੨੬੪ ॥ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ॥
 ਭੋਗੀਗੋਰਾਜਮੇਰਿਦੀਓਮੇਰਿਦੇਵੀਅਜਸਭਪ੍ਰਸਿਰਤਾਜਸੋਰਾਜ
 ਕੋਕਮਾਗਿਗੋਪਤਾਕੋਬਿਤਸਪਾਰਿਬੇਟੇਮਿਤਿਅੰਸੋਪਤਅਈ
 ਨਿਤਪਾਇਰਾਜਕੋਅਪਾਰਿਗੋਰਾਜਉਪਾਲਸਾਜੁਆਨਜੁਪਕੋ
 ਗੋਨਿਦਾਨਕਰਤੁਕਨਕੀਧਾਨਮਿਕਾਗੁਬਿੰਦਕਚਲਾਗਿ
 ॥ ਕਾਤਕਰਮਸੀਈਮਲੇਛਕਰਹਿਛੀਈਮੰਈਕਪੁਰੇਲੁਕਜ
 ਈਜੰਮਦਾਰੀਭਰਾਗਿਗੋ ॥ ੨੬੫ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਟਹਲਕਰਾਕੇ
 ਪਲੀਏਤੁਗੈਪਾਸਖੁਦਾਨਾਧਥਿਠਿਰਾਕੋਚਾਪਿਏਸੈਤੰਨਜੰਮੁਸ

ਲਮਨਾ ॥ ੨੬੬ ॥ ॥ ਸਿੰਘ ਜੋ ਹੋ ਸਿਵ ਹਰ ਦੇ ਹਿਧਿ ਛਾਡੀ ਚੁਕੇ ॥
 ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪੁਰਖ ਆਵਹਿ ਘਟਾ ਪਾਵੇ ॥ ੨੬੭ ॥ ॥
 ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰ ਤਾਜੁ ਸਭੀ ਪਵਿਧਾ ਜਲੈ ਥਾਜੀ ਥਾਜੀ ਲਗਾਵਹਿ
 ॥ ਕੇਸ ਸੋ ਨੀਲ ਭੇਸ ਸੋ ਨਾਰੇਸ ਸੋ ਕਪੂ ਅੰਗ ਨ ਆਵਹਿ ॥ ਕੈਛਾ ਪੀ
 ਅਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵਹਿ ਗਾਇਕ ਗਾਇਕੇ ਗਾਇ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ ਸਿੰਘ ਚੜ੍ਹੇ ਜੋ ਤੁ
 ਠੰਗ ਲੀਏ ਮਾਨ ਸੁਰਕੀ ਜੋ ਤਕ ਉਜੋ ਤਲਜਾਵਹਿ ॥ ੨੬੮ ॥ ॥
 ਯਹਿ ਸਭ ਕਉ ਤਕ ਹੋਹਿ ਗੈ ਸੁਨਾਨ ਦਲਾ ਲਖਿ ਆਲਾ ਪੁਕ ਮਧਾਇ ਅ
 ਕਾਲਕ ਆਪ ਕੋ ਹੋਇ ਨਿਛਿ ਆਲਾ ॥ ੨੬੯ ॥ ॥ ਪੁਰਖ ਪੰਛ
 ਮ ਲੇਹਿ ਸਿਕਾਚ ਲੈ ਆਕਾਲਕ ॥ ਭੂਖੇ ਭੋਜਨ ਦੇਹਿ ਘਰ ਘਰ ਹੋਵਹਿ

ਲੰਗਰਾ ॥ ੨੦੦ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ॥ ॥ ਸੋਗਨਾ ਬਿਓਗ ਬਿਅਪਤੈ ਸਭਗਿ
 ਆਨੀਗਿ ਆਨਚਲਾਵਹਿਗੈ ॥ ਬੇਟਾ ਮਰੈ ਭਾਵੈ ਭਾਈ ਮਰੈ ਕਪੂਆ
 ਇਓਗਿ ਚਿਨਪਾਵਹਿਗੈ ॥ ਗਿਅੰਨੀ ਕੋ ਪੰਥਗਿ ਅੰਨੀ ਭਇਓ ਇਕ
 ਆਕਾਸ ਪੁਰਖ ਕੋ ਪਿਅੰਵਹਿਗੈ ॥ ਜਗਾਏ ਕਮਰੈ ਦਸਹੋਇ ਪੈਰੈ
 ਪੁੰਘਾਟਨ ਪਾਟਕਾਵਹਿਗੈ ॥ ੩੦੧ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਵਰ ਸਤ੍ਰ
 ਹਿਰਾ ਬਾਂਧੈ ਕੇਸਰਿ ਸਰੈ ਏਕ ਲੈਰੇਇ ॥ ਪਾਖਤੁ ਠੰਗ ਬਨਾਇ ਕੈ
 ਸਮੇਗੇ ਪ੍ਰਥਮੇਇ ॥ ੩੦੨ ॥ ॥ ਸੋਹਨਾ ॥ ॥ ਰਾਖਹਿ ਆਸ ਆਕਾਸ ਕ
 ਲਬ ਪੜੈ ਕਉਨੈ ॥ ਆਕਾਸ ਪਾਰਨਾਸ ਅਕੁ ਦੇਰਿ ਬੀਜ ਪੈਰੈ ॥
 ੩੦੩ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ॥ ॥ ਦੇਰਿ ਅਸਤਨਹੋਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕ ਆਕਾਸ

ਪਛਾਨਤੈ॥ ਜੈਸੇ ਹੋਵਨੀ॥ ਤੈਸੇ ਹੋਇ॥ ਪੈ ਕਛੁ ਭਰਮ ਨਾਇ॥ ਲਖਾਇ
 ਆਨਤੈ॥ ਜਗਾ ਪਾਉ ਪਰਹਿਤਾ॥ ਚਾਏ ਨਹੀ॥ ਪਾਇ ਲਗਾਇ॥ ਤਾਹਿ
 ਸੁਖਾਨਤੈ॥ ਕਹੂੰ॥ ਰਾਜਚਲਾ॥ ਰਾਜੇ ਠਹਰਲਾ॥ ਰਿਕਾ॥ ਪੁਬਾਤ॥ ਤੇਨਾਹਿ
 ਸਰਮਾਨਤੈ॥ ੩੦੪॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਛਾਨ॥ ਇਨਸੈ॥ ਲਰਸਕਰਿ
 ਆਪਸਮ॥ ਰਿਕਰਿ॥ ਖੇਲਾ॥ ਸਾਹਾ॥ ਦਿਨ॥ ਲਰ॥ ਤੇਰੇ॥ ਸੁਬਾ॥ ਹੋਇ॥ ਠਿਰ
 ਮੇਲਾ॥ ੩੦੫॥ ॥ ਸ਼ੁਕਾ॥ ॥ ੦॥ ਕਹੂੰ॥ ਬੀਚੀ॥ ਬਾਤ॥ ਕੋਰਿ॥ ਤਕੀ॥ ਜੁਪ
 ਮਾਹਿ॥ ਹੀ॥ ਮੀਤਕੀ॥ ਬਾਤ॥ ਬਖਾਨੈ॥ ਕਹੂੰ॥ ਹੋਇ॥ ਇਕ॥ ਤਰ॥ ਪਿਆਲੈ॥ ਪੀਵੈ॥ ਬ
 ਪਬੇ॥ ਟਮਾ॥ ਰਿਓ॥ ਕਹੂੰ॥ ਚਿਤ॥ ਨਾ॥ ਨੈ॥ ਟਗਾ॥ ਕਰਿ॥ ਕਾ॥ ਪੁਨਾ॥ ਹਿ॥ ਰਿ॥ ਹਿ
 ਸਭ॥ ਘਟ॥ ਆਤ॥ ਮਰਾ॥ ਮਪਛਾਨੈ॥ ਕਰਮ॥ ਕਰਿ॥ ਕਛੁ॥ ਨੈ॥ ਕਰਿ॥ ਕਰ

ਤੈਭੁਗਤਾ ਕਛੁ ਆਪਨ ਮਨੈ ॥ ੩੦੬ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥
 ਕਾਲ ਕਰਿ ਚਿਹਰਿ ਸੋ ਸਭ ਖਾਲ ਸੇਬ ਚਨ ਸੁਨਾਵੇ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਮ ਕਾਲ ਕ
 ਜਾਨਹੈ ਕਛੁ ਨ ਟਕ ਚੇਟ ਕਰਿ ਤਨ ਲਾਵੇ ॥ ਅਉਰ ਜਿ ਤੇ ਮਗਧੀ
 ਥਚ ਲੈ ਤਿਨ ਪੰਥ ਨ ਕੇ ਮਗ ਮਾਰ ਉਡਾਵੇ ॥ ਕਾਤ ਕਰ ਮਧੂ ਕਾਸ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸਹੈ ਅਗਿ ਮਾਂ ਨ ਅੰਧੈ ਕੇ ਝਗਰ ਚੁਕਾਵੇ ॥ ੩੦੭ ॥

੧੬੨

ਤੈਭੁਗਤਾ ਕਛੁ ਆਪਨ ਮਨੈ ॥ ੩੦੬ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥

੧੬੩

958 ✓

ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ॥ ਸਤਿਚਿਤ੍ਰਾਨੰਦਪਰਮਜੋਤਾਨਿਮਸਕਾਰਕਰਜੋਰ
 ਬਿਸਨਪੁਰਾਂਨਿਭਾਖਾਥਿਖਪੁਨਹਿਉਚਿਉਪਜੀਮੋਰ॥ ॥ ॥ ਜੋਰ
 ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਕ੍ਰਿਤਜਾਨਾਬਿਸਨਿਪੁਰਾਂਨਵਰਨਨਕੀਏ॥ ਸੋਬੁਧਿ
 ਦੀਜੈਦਾਨਸਦਾਸੁਰਸਤੀਉਰਬਸਾ॥ ੨ ॥ ॥ ਰੁਜੈਗਛੈਦਾ॥ ॥
 ਬਸੋਬਾਕਬਾਨੀਸੁਰਸਤੀਭਵਾਨੀ॥ ਦੀਜੈਮੋਰਿਦਾਨੀਕੀਜੈਸੁਪਬਾਨੀ
 ॥ ਰਚੋਬਿਸਨਪੁਰਾਂਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜੋਤਿਹਾਰੀ॥ ਕਛੁਪੀਨਜਾਨੀਬੁਧਬਥਿ
 ਨਹਿਰਮਾਰੀ॥ ੩ ॥ ॥ ਰੁਜੈਗਛੈਦਾ॥ ॥ ਆਗੋਜਿਹਿਉਚਾਰਿਉਤੁ

ਹੀਪਾਨਦੀਨੈ॥ ਮਾਮੁਕਮੁਕੁੰਸੁਮਾਂਚਤਕੀਨੈ॥ ਭਈਜਿਹਿਸਾ
 ਈਕੀਏਤਿਹਿਗ੍ਰਿਥੀ॥ ਉਰਮਹਿਬਸਾਈਚਲੈਤਾਹਿਪੰਥੀ॥ ੪॥
 ॥ ਰੁਜੀਗਛੰਦਾ॥ ॥ ਪਾਵੈਗਿਪਿਸਿਪੰਦੈਵੈਬਾਕਬੀਨੀ॥ ਬਨੈਸਰਬ
 ਬਿਪੰਉਰਬਸੇਜੋਰਵਾਨੀ॥ ਬਰੇਈਸਹੋਈਅੰਸੋਤਾਸਕਮਨਾਵਹਿ
 ॥ ਨਾਹੀਸਮਕਈਅੰਸਭੀਦਾਤਪਾਵਹਿ॥ ੫॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗਲ
 ਪਤਿਗੁਲੀਨਿਪਾਂਨਹੈਬਖਸੈਬੁਧਬਿਗਿਆਨ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾ
 ਸਹੈਬੁਧਸੁਪਕਰਦਾਨ॥ ੬॥ ॥ ਕਵਿਤਾ॥ ਬਿਸਨਪੁਰਾਂਨਗਾਏਏ
 ਕਵਿਸਨਹੀਸਮਾਏਸਤਗੁਰੋਜੋਲਖਾਏਸੋਉਰਮਹਿਬਸਾਏ॥
 ਏਕਕਰਉਪਾਸਿਓਜੋਸੁਰਬਮਾਹਿਵਾਸਿਓਜਗਤਜੋਬਿਲਾਸਿ

ਰਸ ਅਪਥਾਨ ਆਏ ਹੈ। ਏਕੋ ਬਹੁ ਸੰਮਾਨਾਂ ਤੇ ਪਲਕੰ ਰਚੀ ਅੰਮ
 ਆਪਨਾ ਮੀ ਅਉਨਾ ਮਕੋ ਉਂ ਅੰਨ ਨਹਿ ਸਮਾਏ ਹੈ। ਖੇਲਨ ਕੋ ਖਿਲਾ
 ਭੀ ਆਪਚ ਉਪਕੁਪਾਸਾ ਸਾਰੀ। ਆਨ ਜੀਤ ਜੋ ਪਸਾਰੀ ਕਰਮ ਸੀਈ
 ਖਿਲਾਏ ਹੈ। ॥ ੭ ॥ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥ ॥ ਏਕੋ ਅੰਕਾਰ ਭਇਓ ਬਿਸਥਾਰ ਕੈ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ਬਿਸਨਿ ਮਹੇਸ ਉਪਾਏ। ਲੋਕ ਪਾਲ ਰਚੇ ਸਰਬ ਕੀ ਮਮਚੇਤੁ
 ਠਜਾਨੇ ਸਚੇ ਕਈ ਬਾਰ ਉਪਾਏ। ਕੈ ਫੇਰ ਖਪਾਏ। ਪਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਹੋਤ
 ਭਏ ਤਿਨੋ ਬਿਸਨ ਪੁਰਾਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਚਲਾਏ। ਜਗਿ ਆਸੁ ਹਿਤ ਆਖ
 ਤੈ ਮਨ ਲਾਇ ਸੁਨੈ ਸੋ ਉਂ ਬਿਸਨਿ ਸਮਾਏ। ॥ ੮ ॥ ॥ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ॥
 ਪ੍ਰਾਸਰੇ ਵਾਚਾ। ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਕੋ ਕੋ ਕਥਾ ਯਹਿ ਅੰਤਿ ਸਮਾਨ।

੧੬੬

ਮਨਕੇ ਪਾਰਿਪੀਜੀਐਂ ਹੋਇ ਬੈਠ ਸਵਾਧਨਾ॥੬॥ ॥ ਸੋਹਨਾ ॥ ਐਸੇ
 ਮਤ ਹੋਇ ਏਕ ਸੁਵਨ ਸੇ ਸੁਵਨ ਕਰਿ॥ ਦੁਤੀ ਏਕੀ ਨ ਦੇਵੇ ਪੋਇ ਤੀਤੇ
 ਕਾਜ ਨ ਹੋਵੀ॥੧੦॥ ॥ ਅਥਿਕ ਥਾ ਪ੍ਰਪਕੀ ਸੁਵਨ ਕਰਿ॥੦॥ ਪ੍ਰਮ
 ਹੋਵਾਚਾ॥੧॥ ॥ ਚੋਪਣੀ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਕੁਮੰਤਰ ਕੁਲ ਉਤਪਤੀ॥ ਉਤਨ
 ਬਾਦ ਅਰੁ ਜੁਗ ਪ੍ਰਾਬਤੀ॥ ਉਦੇ ਅਸਤ ਤਕ ਰਾਜ ਰਮਾਇਓ॥ ਉ
 ਤਨ ਬਾਦ ਗ੍ਰਹਿ ਸੁਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ॥ ਦੋਇ ਸਤ੍ਰੀ ਤਿਹਿ ਗ੍ਰਹਿ ਮਹਿ
 ਹਰਿਐ॥ ਏਕ ਸੁਨੀਤ ਜੁਗ ਲਸਕੁ ਹਿਕ ਹਿਐ॥ ਸੁਨੀਤਿ ਗਰੁ ਪ੍ਰਗ
 ਟੈ ਪ੍ਰਹਿ ਬਾਲਕਾ॥ ਮਨੋ ਅਉਤਰ ਲੀਏ ਐ ਪਾਲਕਾ॥੧੧॥ ॥ ਚੋਪਣੀ॥
 ॥ ਪੰਚਿ ਬਰਖ ਕੈ ਜਬ ਭਏ ਗਏ ਪਿਤਾ ਕੇ ਪਾਸਾ॥ ਪਿਤਾ ਲੈ ਗਏ ਬਿ

ਹਾਥਿਅਨੁਕੀਨੈਹਸਾਬਿਲਾਸਾ॥੧੩॥॥ਜੋਰਹਾ॥॥ਸਰੁਹਿਜੁਆ
 ਈਧਾਇਸਉਕਾਜਾਨਸੁਨੀਤਕੀ॥ਮਤਸਰਅਗਨਭੜਕਾਇਚ
 ਪੇਰਿਲਗਾਈਬਾਥਕਹਿ॥੧੪॥॥ਕਥਿਗੁ॥॥ਮੋਹਿਕੁਖਆਵਤ
 ਤਉਗਜਗੇਦਪਾਵਤਅਉਛੜਪਾਇਅਘਾਵਤਤਉਮੋਰੇਅ
 ਭਾਵਤ॥ਧੂਹਿਧਪਾਖਾਇਕੈਸੋਪਰਿਓਧਗਜਾਇਕੈਹਾਇਹਾਇ
 ਹਾਇਕੈਸੋਮਾਉਕੈਸੁਨਾਵਤ॥ਮਾਤਾਗਲਣਾਇਕੈਸੋਬਿਰਥਾਉ
 ਪੁਛਾਇਕੈਧੂਹਿਸਭਸੁਨਾਇਕੈਗੁਸਾਅੰਗਨਹਿਸਮਾਵਤ॥ਮਾ
 ਤਾਯਹਿਬਖਾਨੀਸਰੁਹਿਗਜਾਮਾਭਾਂਨੀਤਾਹਿਕੁਖਤੇਜਮਾਂਨੀਤਉ
 ਗਜਭਾਗਪਾਵਤ॥੧੫॥॥ਦਿਹਾ॥॥ਗੁਹਿਜਨਮਕੇਜਿਹਿਬ

੧੬੭

ਲੀਸੋਪਵੈਗਜਪ੍ਰਭਾਉ। ਤੀਤੇਗ੍ਰਹਿਤੁਹਿਮੰਦ੍ਰੋਅਥਿਕਾਪੇਪਦੁ
 ਤਾਉ॥੧੫॥ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਰਾਜਛਤ੍ਰਸੋਪਾਇਜੋਪਛੇਪੁਨਵਾਨ
 ਿਆਪਾਪੀਦੁਖਹਿਸਮਾਇਜੈਸੇਬੀਜੈਸੁਲੁਦੈ॥੧੬॥ ॥ ਸ੍ਰਜਾ॥
 ਕੋਪਕੀਏਕਛੁਹਾਥਨਆਵਤਸੀਤਭਲੀਅਥਹੀਕਰੀਐ। ਜਿ
 ਸੇਆਇਬਨੈਸੁਖਜਾਨਲਾਪੰਚਤਤਸੁਭਾਇਸਰੀਪਰੀਐ। ਤੀ
 ਤੇਭਜਨਭਲੋਭਗਵਾਨਪੁੰਕੋਸਰੀਰਉਪਾਧਨਤੰਤਰੀਐ। ਜਪ
 ਜਾਪਕੀਜੈਅਉਤਪਕੀਜੈਹਰਿਨਾਮਲੀਜੈਠਿਰਿਨਹਿਮਰੀਐ॥
 ੧੭॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਹਿਮਾਤਕੋਕਾਤਪੈਭਲੋਬਚਨਤੁਮਕੀਨਾਅ
 ਬਕੋਪਤਿਆਗਿਹਰਿਨਿਪਮਿਲੈਜੈਸੇਜਲਨਿਪਮੀਨ॥੧੮॥ ॥

॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਅਬ ਕਛੁ ਕਰੋ ਉਪਾਇ ਦੇਹਿ ਅਭਮੀ ਨ ਤੇ ਛੁਟੀ ਮੈ ॥
 ਗਜਨਮੀ ਸੁਹਾਇ ਪ੍ਰਮਾਠ ਥਕ ਉਪਾਹੁ ਚਾਹੁ ॥ ੧੬੯ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾ ॥
 ਤਤਕਾਲ ਚਲਿਓ ਗ੍ਰਿਹਿ ਕੇਤ ਜਕੈ ਭਜਕੈ ਭਜਕੈ ਚਰਿਨਾ ਮੁਜਪੈ
 ਗਾਥਾ ਜਾਇ ਨਿਹਾਰਿ ਹਰਿ ਚਿੰਤਨ ਕਯਹਿ ਤੇ ਸੁਰਗ ਸਮਾਨਈ
 ਹਰਿ ਤਪੋ ਗੋਪ੍ਰਸਾਦ ਮੈ ਤੇ ਕੋ ਕਹਿਐ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਹਿ ਵੈਰਾਗ ਵੈਰਾਗਨ
 ਪੋ ਗੋਪ੍ਰਸਾਦ ਕੋ ਉਠ ਬਾਗੋ ਕਾਤਿ ਕਰਮ ਸਾਈ ਸਰਪਾਪ ਕਪੋਗ
 ॥ ੧੭੦ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਏਕ ਬਚਨ ਕੋ ਮਾਤ ਕੈ ਉਪਾਇ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਹਿ ਵੈਰਾਗ ਮੈ ਤੇ
 ਤਤਿ ਮਹਿਨਾਹਿ ਦੇਖੋ ਸਉ ਕਨਕ ਛੁਤਿ ਆਗਾ ॥ ੧੭੧ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਕੈ ਸੋ ਕਹਾਤਿ ਆਗ ਮਹਿਨਾ ਕਿਨੈ ਦੁਪਾਇ ਓਹ ਦੁਖ ਬਿਨਨਾਹਿ ਵਈਹ

ਗਾਮਕਉਕਛਦੁਖਨਹਿਲਗੋ॥ ੨੩॥ ॥ਕਛਿਤੁ॥ ॥ਪ੍ਰਾਨਰੋਵਾਚ
 ॥ਧ੍ਰੁਤਿਪਾਉਤੇਜਾਇਤਹਾਸਪਤਰਿਖਪਾਇਡੰਡਉਤਕਉਕਗਾਇਮੁ
 ਖੋਬਚਨਯਹਿਸੁਨਾਵਦੋ॥ਉਤਾਨਥਾਦਸੁਤਜਾਨਉਪਜਿਓਵਈ
 ਗਾਗਮਾਨਮੈਰੋਅਜਾਨਕਛੁਜਾਨਿਓਨਪੀਜਾਵਦੋ॥ਮੋਹਿਮਾਰਗ
 ਬਤਾਵਉਯਾਮਹਿਦੇਹੀਨਲਾਵੇਅਗਨਲਾਗੀਕੋਬੁਝਾਵੇਖਾਨ
 ਪਾਨਨਹਿਸੁਖਾਵਦੋ॥ਰਿਖੋਕਹਿਓਤਾਸਕੋਕਿਉਆਇਓਤਿਅੰ
 ਗਾਬਾਸਕੋਨਜੋਗੁਤੈਉਦਾਸਕੋਕੋਈਕਾਲਗੁਹਿਥਿਤੀਵਦੋ॥ ੨੪॥
 ॥ਦੇਹੁਗਾ॥ ॥ਜੋਗਕੋਜੋਗਨਦੇਖਾਪੁੰਧੀਚਬਰਖਕੋਜਾਨਾਉਸਨਸੀਤ
 ਸੰਸਾਰਕੀਸਾਹੀਨਹੋਇਸ੍ਵਾਪੀਨਾ॥ ੨੫॥ ॥ਸੋਹਣਾ॥ ॥ਜਉਨਹਿਕਰ

ਉਪਦੇਸ ਅਬਾਹੀ ਪ੍ਰਾਨਤਿ ਆਗਾਹੀ ॥ ਕੀਨਿ ਤੁਮਹਿ ਅਦੇਸ ਤੁਮਹਿ
 ਹਾਖ ਬਾਹਿਗਾਹਿ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਤਬ ਰਿਖ ਆਪ ਬਿਚਾਰ ਕੀ
 ਓ ਅਬ ਕਾਹਿ ਅਚਰ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗੀ ॥ ਅਉ ਜਉ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨ ਤਿਅ
 ਗ ਕਰੈ ਤਉ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਸ ਉਕ ਜਗੀ ॥ ਤਬ ਰਿਖ ਪਰੋ ਜਨ ਪੁਛ
 ਤੈ ਕਿਸ ਕਾਰ ਜੋ ਕਰ ਪਾਹਿ ਅਗੀ ॥ ਧੂਰਿ ਤੰਤ ਉਤ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਕਰੈ
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਲਗਾਵਤ ਸੀਸ ਪਗੀ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਮਹਾਰਾ
 ਜਾ ਮਚਾਹਿ ਤੇ ਐਸੇ ਪਦ ਕੇ ਪਾਹਿ ॥ ਸਭ ਤਉ ਚ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਕਉ
 ਅਗੇ ਪਾਹਿ ਚਿਓ ਨਾਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਰੁਸੀ ਗਛੰਦਾ ॥ ॥ ਮਹੀ ਚੋਵਾਚਿ ॥ ॥
 ਕਰੋ ਰਜਾਨਾ ਏਕੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾਲ ਦੁਰਦੁ ਐਤੀ ਨਿਸਚੇ ਕਰਿ

NamdhariLibrary@gmail.com

ਮਾਵਸਾਇ॥ ੨੧ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗਛੰਡਾ ॥ ॥ ਵਸਾਏਵਾਚਾ॥ ਸਭੀਕੀਮ
 ਪੁਰਾਹਿਰਦੇਏਕਜਾਪੈ॥ ਬਡੇਕਸੁਰਨਜਦੁਭਤਾਕੇਕਾਪੈ॥ ਅ
 ਪਾਕੋਤਿਆਗੀਕਰੇਏਕਆਸੀ॥ ਲਾਜੁਬਡਭਗੰਸਭੀਸਿਧਰਾਮੰ
 ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਭੋਗਾ ॥ ॥ ਭੂਏਵਾਚਾ॥ ॥ ਕੈਸੇਤਾਹਿਚਿਤਾਗੀਐਕੈ
 ਸੇਭਜਨਬਖਾਨਾਕੈਸੇਲਖਅਲਖਕੋਉਪਦੇਸਕਕੋਮੀਹਿਵੰ
 ਨ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਭੋਗਾ ॥ ॥ ਸੁਨਾਪੁਬਚਾਇਕਬਾਤਦ੍ਰਿਸਟਿਉਠਾਵਾ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿਸੇ॥ ਜਗਿਆਸੀਪਾਲੇਗਾਤਦੇਵੈਸਭੀਤਿਆਗਕੈ॥ ੨
 ॥ ॥ ॥ ਭੋਗਾ ॥ ॥ ਵਈਗਾਗਪਰਪਕਕਰੇਜਬਾਹੀਅਉਭਜਨਿ
 ਖੁਲੈਤੀਕੋਭਬਾਹੀ॥ ਜੇਤਛੋਡਿਦੇਵੈਸਕਲੇਲਬਾਹੀਅਉਵਸ

ਨਾਤਿਆਗਿਦੈਵੈਸਬਹੀ॥ਸਾਖਗੋਬਿੰਦਜੁੜੇਜਬਹੀਮਾਨਤਾਤਕ॥
 ਲਾਮਿਲੈਰਬਹੀ॥ਕਾਂਮਕ੍ਰੋਧਛੋਡੈਗਰਬਹੀਸੋਤਏਕਅਖੰਡਲਖੈ॥
 ਤਬਹੀ॥੩੫॥॥੧॥ਦੇਹਗਾ॥ਅਵਰਵਾਸਨਾਤਿਆਗਕੈਗਖੇਏਕ॥
 ਧਿਆਨਾ॥ਆਪਾਪਗਭੁਭਾਇਕੈਹਿਦੈਸਰਬਸਮਾਨ॥੩੬॥
 ॥ਸੋਰਠਾ॥੧॥ਹਿਰਿਆਪਦਿਆਲਦੇਵਹਿਦਰਸਦੁਹਲੰਭਜੇਇ॥
 ॥ਬਡਪਦਪਾਇਨਿਹਾਲੁਬੇਟਾਰਹੈਅਪਾਇਕੈ॥੩੭॥॥ਕਹਿਤੁ॥
 ਪ੍ਰਸਿਦਧਨਧਾਰਕੈਸੋਚਲਿਓਸਭਵਿਸਾਰਕੈਬਨਕੋਨਿਹਾਰਕੈਸੋ॥
 ਸਾਖਬਡੇਧਿਆਰਕੈ॥ਗਾਜਾਸੁਨਪਾਈਪ੍ਰਸਿਸਰਬਤਿਆਗਪਾਈ॥
 ਵਜੀਰਕਉਭਿਜਾਈ॥ਲਿਖਾਵਪ੍ਰਸਿਕੋਨਿਹਾਰਕੈ॥ਦਿਅੰਸਹਾਜ॥

ਲੇਵੈ ਘਰ ਬੈਠ ਸੀਤ ਸੇਵੈ ਅਉਖਾਵੈ ਖੂਬ ਮੇਵੈ ਅਉਦੈਵੈ ਮੋਹਿ ਦੀਦ
 ਰੈਕੈ ॥ ਵਜੀਰ ਆਇ ਕਹੀ ਪ੍ਰਸਿਸ ਮਝ ਕੇ ਨਹੀ ਜਉ ਏਕ ਚਰਨਗ
 ਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਹੋਇ ਯਾਰੈ ॥ ੩੮ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਸਿਅਚ
 ਹਜਰਾਇ ਓਦੈਵੈ ਰਿਤੀ ਆਭਾਗਾ ॥ ਰਾਜਾ ਭਾਵੈ ਮੋਹਿ ਕਉ ਕੀਨ ਉਸ
 ਰਬਤਿ ਆਗਾ ॥ ੩੯ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਠਿਰਿ ਰਾਜੇ ਕਰਿ ਓਪਠਾਇ
 ਆਪਗਾਜ ਸਾਗਲਾ ॥ ਹਮ ਕੇ ਦਰਸਾਇ ਪਾਇ ਹਮ ਰੋਗੁ ਰਿਮਹਿ
 ਏਕ ਸੁਤਾ ॥ ੪੦ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਬਾਤ ਪੂਰ ਕੇ ਆਈ ॥ ਰਾਮ
 ਭਜਨ ਕੀ ਯਹਿ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ਜੇ ਦੇਵ ਗਾਹੀ ॥ ਰਹਿ ਪਇ
 ਭਜੇ ਯਹੀ ਮੋਹੀ ਕਾਹੀ ॥ ਰਾਜ ਭਾਗ ਸੋਚ ਸਿਓ ਬਾਈ ॥ ਜਮ ਨਾਤ

ਤਿਹਿ ਇਸਤਤ ਪਾਈ ॥ ਏਕਭਗਵਾਨ ਵਿਸਸਭ ਜਾਨਾ ॥ ਆਪਾ ਪ
 ਰਾ ਅਵਰ ਨਹਿ ਮਾਨਾ ॥ ੪੧ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਬਡੋਤਪਦਾਹਨ ਕੀਚਿ
 ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਭਾਰ ਅਠਾਹ ॥ ਪੂਰਿ ਅੰਗੁ ਠੈ ਬਾਵ ਪਰਪਰਿ ਓਦੇ ਹਿਕੋ ਭਾ
 ਹਾ ॥ ੪੨ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਤੀਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਉਨ ਜਸ ਅਗਨ ਅਉਖੇ
 ਭਏ ॥ ਆਕਾਸ ਪਾਹੁ ਤੀਜ ਉਨ ਭਾਰ ਪਰਿ ਓਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ॥ ੪
 ੩ ॥ ॥ ਕਵਿਤੁ ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਗਉਹੁ ਪਧਾਰੇ ਜਾਇ ਇੰਦ੍ਰ ਪਰਿ ਪੁਕਾਰੇ
 ਇੰਦ੍ਰ ਸੁਨਤ ਸੀਸ ਮਾਰੇ ॥ ਪੂਰਿ ਤਪਕੋ ਬਿਦਾਰੀ ਐ ॥ ਹਾਕਸ ਬੁਲਾਏ
 ਜੇ ਬਡੋ ਭੀਲ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਪੂਰਿ ਪਾਇ ਪਠਾਏ ॥ ਪੂਰਿ ਪਿਆਨੇ ਤੋ ਨਿਕਾਰੀ ਐ
 ॥ ਉਸੀ ਸਮੇ ਮਾਤਾ ਆਇ ਕਹਿ ਓ ਪੂਰਿ ਕੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਹਾਕਸ ਆਏ ਜੈ ਪਾ

ਇਬਚਾਪ੍ਰਾਨਕਉਬਾਗੀਐਐਤਏਕਤੁਪੀਪਾਇਓਗਜਭਾਗਕਓ
 ਬਾਇਓਰਇਰਇਕੈਸੁਨਾਇਓਨਐਰਿਦੁਖਮਾਗੀਐ॥੪੪॥
 ॥੪੫॥ ਪੀਚਬਰਖਕਥਲਕਾਦੈਤਬਡੇਬਲਵੀਨਾਮਾਤਬਚਨਕ
 ਮਾਨੀਐਤਪਤਿਆਗੀਯਾਦਾਨ॥੪੫॥ ॥ਸੋਰਠਾ॥ ਬਾਸਮਥ
 ਸਥਾਮਾਗੀਐਸੇਤਪਨਹਿਚਾਪੀਐਪਕਤ੍ਰਿਪੂਰਿਕੀਬਾਹਿਮਾਤਮ
 ਪੁਦਿਖਾਤਪੀ॥੪੬॥ ॥ਸ੍ਰੀਯਾ॥ ਮਾਤਕੋਪ੍ਰਾਨਤਿਆਗਤਹਿਜ
 ਉਨਾਰਿਚਲੋਗ੍ਰਹਿਸਾਬਾਮਾਰੇਅਵਰਪਦਾਰਥਨਾਹਿਕਈਮੇਰੇਏ
 ਕਤੁਪੀਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਗਾਕਸਮਾਇਕੈਸੀਸਖਵੈਅਥਮਾਰਤ
 ਚੈਮੇਰੇਜਾਨਪੀਆਰੇਪੂਰਿਪ੍ਰਵੇਸਨਕਾਈਕਰੈਅਉਪ੍ਰਾਨਮਾਪ

ਕੇਥੀਚਨਿਯੋ॥ ੪੬॥ ॥ ਸੁਨੀਤਬਚਨਬਹੁਮੋਰਿਕੈਕੀ॥
 ਨੈਬਾਰੰਬਾਗਾਗਕਸਮਾਏਰੋਰਿਲੇਚਲੀਸੁਨੀਤਨਿਯਾ॥ ੪੭॥ ॥
 ॥ ਸੋਰਣਾ॥ ॥ ਗਾਕਸਮਗਨਿਨਿਕਾਲਿਮੁਖੋਅਲੰਬੇਡਾਰਤੇ॥ ਮਾਰਿ
 ਮਾਰਿਕਹੇਮਾਗਾਥੀਅਉਧਨਗਨਕਰਿ॥ ੪੮॥ ॥ ਕਵਿਤਾ॥ ॥
 ਗਾਕਸਲਲਕਾਰਕਰਪਾਇਰੇਸਭੀਡਰਪੂਰਿਜਾਨੇਏਕਹਰਿਬਿ
 ਸਨਕੇਸਮਾਰਤੇ॥ ਜਲਾਬਿਸਨਥਲਾਬਿਸਨਜਹਾਕਪਾਂਕਿਸਨਬਿ
 ਸਨਐਸੇਗਾਕਸੋਨਿਯਾਰਤੇ॥ ਗਾਕਸਦੇਖੈਨਾਇਕੈਬਿਸਨਹਰਿਓ
 ਪੈਸਮਾਇਕੈਨਪੂਰਿਸੇਕਪਾਇਕੈਗਾਕਸਪਚਹਾਰਤੇ॥ ਗਾਕਸਭੈਭੀ
 ਤਹੇਇਚਲੇਇਛਪਾਸਸੇਇਪੂਰਿਨਾਹਿਦਿਸਨਜੇਇਕਹੀਮਘਵਾ

ਪਹਿਬੁਝਾਰਤੇ॥ ੫੦॥ ॥ ਏਹੁ॥ ॥ ਇੰਦ੍ਰਸੇਲੇਸਭਦੇਵਤਾਚਲੇ
 ਬ੍ਰਹਮਾਪਹਿਧਾਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਸਾਥਸਿਧਾਰਿਓਲੇਵਹਿਥਿਸਨਿਮਾ
 ਇ॥ ੫੧॥ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਛੀਰਜਗਾਏਜਾਇਉਸਤਤਕਰਿਭਗਵੇ
 ਨਕੀ॥ ਪ੍ਰਹਿਥੈਠਤਾੜੀਲਾਇਕਠਨਤਪਸਿਆਕਰਤੈ॥ ੫੨॥
 ॥ ਚਉਪੜੈ॥ ਮਹਾਂਗਜਹਮਕਛੁਨਜਾਨਹਿ॥ ਪ੍ਰਹਿਤਪਸਿਆਕਾ
 ਹਿਭੁਭਾਨੇ॥ ਹਮਕਚਿਤਾਬੀਨਲਗਾਏ॥ ਪ੍ਰਹਤਪਸੁਅਰਗਕਓਪ
 ਏ॥ ਹਮਗੀਚਿਤਾਆਪਮਿਟਾਵਉ॥ ਪ੍ਰਹਿਧਿਅੰਨਤੋਂਪਿਅੰਨਚੁਕ
 ਵਉ॥ ਨਿਸਦਿਨਤਪਤੀਕਅਧਕਾਈ॥ ਜੈਸੇਕਿਭਪਨਧੇਨੇਵਧਾਈ
 ॥ ੫੩॥ ॥ ਏਹੁ॥ ॥ ਬਿਸਨਉਚਾਰੇਬੈਨਤਿਹਿਦੇਵਬਾਤਸੁਨ

੧੭੩

ਇ। ਤੁਮਨਿਸਚਿਦਗ੍ਰਹਿਮਹਿਬਸੋਪ੍ਰਹਿਸੁਮਗਚਿਤਨਾਹਿ॥ ੫
 ੪॥॥ ਸੋਰਠਾ॥॥ ਤੁਮਜਾਵਹੁਦੁਖਟਾਰਹਮਜਾਵਹਿਪ੍ਰਹਿਪਾਸਹੀ॥
 ਲੇਵਹਿਤੀਕੀਸਾਰਪੂਰਨਕੀਮਨਤਿਹਿਕਰੋ॥ ੫੫॥॥ ਸੁਯਾ॥॥ ਦਿਵ
 ਗਏਅਮਗਪੂਰਕਉਅਉਬਿਸਨਤਿਯਾਰਭਏਤਬਹੀ॥ ਸੰਖਚਕ੍ਰ
 ਗਦਾਪਦਮਲੀਏਗਰਕ੍ਰਮਹੁਕਿਭਏਤਬਹੀ॥ ਅਇਪ੍ਰਹਿਪਹਿਠਾ
 ਨੇਭਏਪੁਤਰਮਟਲਤਪਸਿਅਭਈਸਬਹੀ॥ ਵਿਸਨਪ੍ਰਸੰਨਭਏਤਿ
 ਹਿਉਪਰਤਪਕੀਏਛੋਡੇਲਬਹੀ॥ ੫੬॥॥ ਦਿਯਾ॥॥ ਪ੍ਰਹਿਧਿਅੰਨ
 ਤੁਮਧੀਨੈਗਥਏਕਅੰਕਾਗਾਦਿਸਟਿਮੀਨਜੇਦੀਸੈਤੀਕੋਮਨਾਹੀ
 ਧਾਰਾ॥ ੫੭॥॥ ਸੋਰਠਾ॥॥ ਸੁਨੈਬਿਸਨਕੈਬੈਨਨੈਨਿਹਾਰਿਓਖਲਕੈ

ਵਹੀ ਮੈਨ ਕੋ ਮੈਨ ਜਾਂ ਕੋ ਧਿਅੰਨ ਧਿਅੰਨ ਮਹਿ ॥ ੫੮ ॥ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥
 ਦੇਖੋ ਬਿਸੁਨੈ ਨ ਭਰਿ ਹੀ ਆਗਿ ਓਠ ਗਿਡਿਗ ਪਰਿ ਓਚਰਨੇ ਪਰਪਤਤ
 ਪਾਵਨ ਕੀ ਓਹੈ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਚਾਰੀ ਤੁਛ ਬੁਧੈ ਹਮਾਰੀ ਕੈ ਸੇ ਉਸਤ
 ਤਿਉ ਚਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਪਦਰਸਈ ਓਹੈ ॥ ਮੁਰਖ ਆਪ ਜਾਨਾ ਸਗਨ ਪਇ
 ਓਭਗ ਵੇਨਾਂ ਪ੍ਰਹਿ ਬੀਚਰੀ ਨਦਾਨ ਜਲ ਲੁਭਤੁ ਹੀ ਬੀਚਰੀ ॥ ਵਿਸੁ
 ਹੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸਨ ਜਾਪ ਜਾਪ ਕਦੁਰ ਕੀਏ ਤੀਨ ਤਾਪ ਕਏ ਕਦਿ
 ਸੁਜੀਵ ਜੀ ਓਹੈ ॥ ੫੯ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ੦ ॥ ਕਹੋ ਪਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਉਸ
 ਤਤ ਏਕ ਅਖੰਡ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਪਸਰਿ ਓਧਾਰੇ ਪਰਨ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ॥
 ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਗੋਰਾਨਾ ॥ ॥ ਉਸਤਤ ਏਕ ਆਕਾਸ ਮੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਬਿਸਾ

ਹੈ॥ ਸਰਬ ਜੋਤ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਸ ਪੂਰਨ ਏ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥ ੬੯॥॥ ਕਾਕਿਤੁ॥॥
 ਹਮ ਉਸਤਤ ਕਰੇ ਚਾਹੇ ਨਿਰਬੁਧ ਕਿਵੇ ਨਿਬਾਹੇ ਅਉਤਮ ਹੋ ਉਮਾਹੇ ਅ
 ਬਕਿ ਪਾਸੇ ਹੀ ਜੀਐ ਗਾਥਿ ਸਾਨਿ ਸੰਖ ਅਗਿਆ ਕ ਹੀ ਪ੍ਰਾਕੰਠ ਲਾ
 ਗਤ ਹੀ ਅਉ ਉਸਤਤ ਉਚਰੀ ਸੰਖ ਕੰਠ ਲਾਗ ਲੀਜੀਐ ਸੰਖ ਕੰਠ
 ਕੇ ਛੁਪਾਏ ਤੀਤੇ ਅਨੈਥੇ ਪੁਲਾਏ ਅਨਿਦ ਉਚਰਨ ਹਿਸਾਏ ਮਨੋ ਸੁਧਾ
 ਹਸ ਪੀਜੀਐ ਪ੍ਰਾਪਿ ਉਸਤਤਿ ਬਖਾਨੀ ਏਕ ਜੋਤ ਸਰਬ ਜਾਨੀ ਤੀ
 ਤੇ ਉਚਰਨ ਲਾਗੋ ਬਾਨੀ ਅਬ ਉਸਤਤ ਕਰਿ ਦੀਜੀਐ॥ ੬੯॥॥॥
 ॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ਏਕ ਅਖੰਡ ਅਪਾਰ ਅਨੀ ਹਿਸੇ ਸੁਰਗ ਨਿਰਗਨ ਆਪ
 ਅਕੇਲਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਵਨ ਤੇ ਆਦਿ ਪੰਚੇਤਤ ਤੀਨੋ ਗੁਨੋ ਸਭ ਤੁਮਰੀ

ਖੇਲਾ ਤੁਮ ਨਿਰਮਲ ਅਲਖ ਅਲੇਖ ਸਦਾ ਤੁਮ ਆਪ ਗੁਰੁ ਅਉ
 ਆਪ ਹਿੰਦੁਸਾ ਤੁਮ ਬਿਨ ਅਵਰ ਕੋ ਜਾਨ ਸਕੈ ਤੁਮ ਆਪੀ ਬਿੰਦੁ
 ਹਨ ਆਪ ਹਿੰਦੁਸਾ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤਾ ॥ ਤੁਹੀ ਪਰਨ ਪਾਗੀ ਅਉਤੁ
 ਹੀ ਆਕਾਸ ਚਾਗੀ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਸਾਗੀ ਪੀਚਤਤ ਆਪ ਬਨੇਹਾ ॥ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸ ਕਰਨ ਹਾਰੇ ਕਈ ਸੁਰਜ ਉਜੀ ਆਰੇ ਅਪਸਿਟਾਨ ਜਗਤ ਸਾ
 ਰੇ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਗਨੇਹਾ ਆਪੀ ਪੁਰਾਨ ਕੀਏ ਆਪੀ ਬਾਚ ਬਾਚ ਲੀ
 ਏ ਆਪ ਸਮਝੇ ਆਪੀ ਏ ਪੁਰਾਨ ਸਰਬ ਠਨੇਹਾ ॥ ਲੰਕਾ ਉ ਅਉਚ ਉ
 ਰਾਉ ਕਾਹੁ ਆਗਨ ਪਾਉ ਸਰਬ ਤੁਮ ਹੋ ਸੁਭਾਉ ਜੈ ਸੇਜ ਲਸਕੇ ਪਕੇ
 ਹੋ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ਏਹੁ ਜਾ ॥ ॥ ਜੀ ਕੋ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਕਰਿ ਰਾਖਿ ਹੀਏ ਸਮ

ਗਾਤਾਂ ਕੇ ਦੇਖਿ ਭੈ ਨਾ ਭਰਸਾ ਮੁਖ ਠਾਂ ਢੇਦੁ ਆਗਾ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ਜੋਰਨਾ ॥
 ਚਗ ਕਗ ਅਉ ਨਾ ਕਨੈ ਨ ਬੈਨ ਸੁਵਨੁ ਸਭੇ ਸਰਬ ਅੰਗ ਅਉ ਸਾ
 ਕ ਸਰਬ ਜੋਤ ਦੀ ਨਾ ਹਜਾਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਮੈ ਮੁਖ ਖੋਜੇ ਆਂ
 ਨ ਦੇਸ ਕੋ ਨਾਹਿ ਜਾਨ ਉਹੈ ਹੀ ਏ ਬੇਸ ਕੋ ਮਨੁ ਖੇਦੁ ਸਭ ਰੂਪ ਤਮਾਰੇ
 ॥ ਛਿਪਨ ਭੇਦੇ ਸੇ ਹੀ ਏ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਇਸ ਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਅਪਉ ਪਾਏ ॥
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਉਪਾਇ ਪਾਏ ॥ ਬਗਤ ਸੁਗਤ ਸੁਮਰਾਤ ਤੁਹੀ ਹੋ ॥ ਜ
 ਗਤ ਅਪ ਅਪੇਸ ਭਵੀ ਹੋ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ
 ਸਭ ਬਿਪਕਾਹ ਕਗਾ ॥ ਏਕ ਹੀ ਬਰੂਪ ਸਹਿਓ ਆਕਾਸ ਪਿਆਰ
 ਸਭ ਪਗਾ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ਜੋਰਨਾ ॥ ॥ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸਭ ਚਾਹਿ ਨੈਨ ਅ

ਪਨਿਹਾਏ ਤੀਨਤਾਪਕੀਦਾਹਿਦਰਸਨਤੇਸਕੁਸੀਤਕੀ॥੬੮॥
 ॥੬੯॥ ॥੭੦॥ ॥੭੧॥ ॥੭੨॥ ॥੭੩॥ ॥੭੪॥ ॥੭੫॥ ॥੭੬॥ ॥੭੭॥ ॥੭੮॥ ॥੭੯॥ ॥੮੦॥
 ਤਸਾਰੀਅਥਿਆਗਿਆਮਾਰੀਜੇਚਾਹੇਸੋਈਦੀਜੀਐ॥ਮਾਂਹ
 ਜਕਾਰੀਮੀਘੋਅਉਕਾਰੇਤਿਆਗੇਕਾਸੇਵੇਅਉਜਾਗੇਦਰਸਕੀ
 ਓਕਾਰੀਥੀਜੀਐ॥ਤੁਮਮੀਤਰਿਕੇਜਾਮੀਆਪਨਾਮਅਉਨਮੀ
 ਸਭਕੇਸੁਆਮੀ॥ਇਕਜਾਨੈਕਪਤੀਜੀਐ॥ਇਦ੍ਰਤੀਨਥੇਰਿ
 ਰਾਜਾਅਮਰਪੁਰਮਹਿਬਿਰਾਜਾਨਾਮਰੇਕਛੁਕਾਜਾਅਬਸੁਮ
 ਰਗਕਾਰੀਜੀਐ॥੭੧॥ ॥੭੨॥ ॥੭੩॥ ॥੭੪॥ ॥੭੫॥ ॥੭੬॥ ॥੭੭॥ ॥੭੮॥ ॥੭੯॥ ॥੮੦॥
 ਰਿਕਰਤੈਅਛਛਾਨਦਰਸਨਮਹਿ॥ਜੇਇਛਿਅਸੋਮਾਗ

੧੭੬

ਲੇਖੁ ਜੇ ਮਨ ਮੇ ਤੇਰੇ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸੋਰਠ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਆਪ ਮਾਤਾ ॥
 ਤਾ ਸਮੇਤ ਹੀ ॥ ਰਾਖ ਅਵਲ ਪ੍ਰਤਾਪ ਉਚ ਅਸ ਬਨਾ ਫਿਰਿ ਨਹਿ ਗਿਰ ॥
 ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸੋ ਪਈ ॥ ॥ ਐਸੇ ਹੋਇ ਅਵਲ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ॥
 ਸੰਗ ਅਵਲ ਰਾਵਉ ॥ ਪਾਛੇ ਜਨਮ ਬ੍ਰਹਮਨ ਗ੍ਰਹਿ ਪਾਏ ॥ ਭਗਤ ॥
 ਜੋਗ ਕਰਿ ਮਨ ਚਿਤ ਲਾਏ ॥ ਭੋਗ ਭੋਗ ਨ ਕੀ ਮਨ ਅਭ ਲਾਖਾ ॥ ਤੀਤੇ ॥
 ਰਾਜੇ ਜਨਮ ਗ੍ਰਹਿ ਰਾਖਾ ॥ ਬੀਜ ਤਪਸਿ ਅਜੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਉਗਵਪ ॥
 ਰਿਚਿ ਕਹੁ ਸੁ ਕਿਓ ਨਾਹੀ ॥ ੭ ॥ ੨ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪਾਛੇ ਸੇ ॥
 ਵੇ ਅਬ ਭੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਨਾ ਪ੍ਰਾਸ ਭਤ ਜੇ ਦੇਹਿ ਕੀ ਭੋਗ ਸੋ ਪ੍ਰਬੀਨੀ ॥ ੭ ॥
 ੪ ॥ ॥ ॥ ਸੋਰਠ ॥ ਛੁਟ ਜਾਇਗੀ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਾਸ ਭਤ ਕੇ ਭੋਗ ਕਰਿ ॥ ਅਵ

ਲਪਦਵੀ ਠਿਰਿਲੇਹਿਉਹਧਬੋਸੀਰੇਉਚਹੀ॥੬੫॥ਸ੍ਰੁਯਾ॥
 ਸੁੰਦਤਾਈਦਈਤੁਮਕਉਐਸੇਆਗੇਸੁੰਦਕੋਨਭਾਇਓਐ॥ਦਰਸ
 ਕੋਰਸਭਹੀਤੁਮਰੋਨਿਮਸਕਾਰਕੋਰਤਿਹਿਦੁਖੁਗਾਇਓਐ॥ਨਿਤਨਵੀ
 ਨਸਦਾਤੁਮਹੀਨਿਤਨਉਤਨਹੁਪਸਦਾਹੀਨਇਓਐ॥ਕਰਮਪ੍ਰਕਾ
 ਸਪ੍ਰਕਾਸਭਏਚੰਦਸੁਹਜਤਕਤਮਅਟਲਲਾਇਓਐ॥੬੬
 ॥੦॥ਦੇਹੁ॥੦॥ਅਉਰਚਾਹੁਸੇਦੇਤਹੁਮਾਂਗੋਬਿਲਮਨਲਾਉ
 ॥ਮਨਗੋਬਿਲਵਾਪਾਂਨਕਰਿਤੀਤੇਜਨਮਨਪਾਂਉ॥੬੭॥ਸੋਰਠਾ॥
 ਠਉਹਅਟਲਤੁਮਪਾਇਜਿਮੀਆਕਾਸਤਕਅਟਲਗੁਪਾਪਏ
 ਹਮਹਿਸਮਾਇਅਬਤੁਮਹਾਮਨੀਦਸੇ॥੬੮॥॥ਸ੍ਰੁਯਾ॥੦॥

੧੭੭

ਪ੍ਰਤਿਪਾਇਕੈ ਪਦਵੀ ਅਟਲਾਇਓਂ ਕਾਗੁਓ ਮਾਬੰਧ ਮਾਨਭਇ
 ਓ॥ ਸਭਾਪੁਤੇ ਉਚਾ ਅਟਲਾਜਾਨੈਂ ਕਾਰਜਾ ਮਿਓਤਿ ਸਮਾਹਿਨਇ
 ॥ ਤਿਨ ਬਹੁੜੀ ਬਿਚਾਰਿ ਕੀਓ ਮਨ ਸੈ ਮੈ ਪ੍ਰਹਿਨਹੀ ਮੀਗਿ ਕਾਰਿ ਲਇ
 ਓ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇ ਬਿਸਾਨ ਦੇਵੁ ਤੇ ਮਾਹਾਜ ਤੇ ਮਾਹਮ ਕਾਰਿ ਦਇ
 ਓ॥ ੬੧ ॥ ਏਹਾ ॥ ਮੈ ਜਾਨੈ ਤੁਮ ਕਉਨਹੁ ਅਉ ਜਾਨਉ ਮੈ ਕਉ
 ਨਾ॥ ਅਟਲਾ ਪਦਵੀ ਕਿਸ ਕਉ ਦਈ ਕਰੇ ਬਿਸਨਿ ਬਿਪਜ ਉਨ॥
 ੮੦ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਬਿਸਨ ਕਰੇ ਪ੍ਰਹਿਤਾਂ ਹਿਇਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪ੍ਰਜਨ ਕਿਅੰ
 ॥ ਪਦਵੀ ਅਟਲਾ ਨਿਬਾਹਿ ਜੋ ਮੀਗਿ ਸੋ ਤੈ ਦਈ॥ ੮੧ ॥ ਸੁਭਾ ॥
 ਪ੍ਰਹਿਕਰੇ ਹਮਨਾਹਿ ਕਛੁ ਅਟਲਾ ਪਦਵੀ ਸੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਨੈ॥ ਤੁਮ

ਆਪਨੇ ਭੇਦ ਕਹਾਹ ਮੇਕੋ ਮਹਾਂ ਗਾਜ ਕਉ ਨ ਐਸਾ ਮਜਾਨੈ ॥ ਉਤਰ ॥ ੭੬ ॥
 ਦੇਓ ਤਉ ਹਮ ਕਹਾਂ ਅਉਤਮ ਕਹਾ ਅਟਲ ਪਦ ਕਹਾਂ ਬਿਸਨ ਆਖ
 ਖਾਨੈ ॥ ਭੀਨੀ ਪੀਭੇਦ ਭਰਮ ਜਾਨੈ ਜਉ ਭੇਦ ਪਾਵਉ ਠਿਗਿਨਾ ਗਿਬੁ
 ਨੈ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਪੂਰਿ ਕਹੇ ਮਹਾਂ ਗਾਜ ਜੀ ਜੋ ਕਛੁ ਹੋਇ ਸੋ
 ਇਭੇਦ ਆਪਨੇ ਭਾਖੀ ਐ ਜੈ ਸੇ ਤੈ ਸੇ ਸੇਇ ॥ ੮੩ ॥ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਬਿਸਨਿ ਕਹੇ ਸੁਨ ਪੂਰਿ ਮੈ ਅਦੁਤੀ ਹੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਿ ॥ ਮੁਹਿ ਬਿਨ ਅਵ
 ਹਨ ਹੁਇ ਏਕ ਆਕਾਸ ਅਖੰਡ ਹੋ ॥ ੮੪ ॥ ॥ ॥ ਸ੍ਵਰੂਪ ॥ ॥ ਪੂਰਿ ਹੋਗ
 ਭਇਓ ਤਬ ਹੀ ਅਉ ਬਿਸਨਿ ਅਖੰਡ ਕਰਿ ਓ ਜਬ ਹੀ ॥ ਕਛੁ ਕਾਮ
 ਨਾ ਸਿਧ ਭਈ ਨ ਬਾਹੀ ਐ ਵੇ ਭਰਮ ਭਇਓ ਅਟਲ ਪਦ ਵੀ ਲਾਹੀ

ਬਿਸਨਕਹਿਓ ਮੁਟਲਪਦਵੀਲਹੀਜੈਸੇਠਉਰਮਿਲੈਗਿਆਨੀਸੁ
 ਖਰਹੀ। ਪੂਹਿਕੋਜਉਸਰਬਵਹੀਤਉਗਿਆਨੀਅਗਿਆਨੀਕਿ
 ਸੇਕਹੀ। ੮੫। ॥ ੧੦੦੦ ॥ ਮਹਾਂਰਾਜਹਮਕਛੁਨਹੀ। ਬਿਰਥਾਤਪ
 ਹਮਕੀਨਾ। ਬਿਰਥਾਕਸਟਕਮਾਇਓਆਗਿਆਨੀਮਤਿਹੀਨਾ। ੮੬
 ॥ ੧੦੦੦ ॥ ਬਿਸਨਕਹੋਸੁਨਮੀਤਕਾਮਨਾਹੋਤਆਗਿਆਨਤੇ।
 ਜਾਕੇਆਪਪ੍ਰਤੀਤਸੇਅਖੰਡਕੈਸੇਲਖਹਿ। ੮੭। ॥ ੧੦੦੦ ॥ ਕਹਿਓ। ਅ
 ਵਿਦਿਆਕਰਕਮਾਇਓਠਿਰਿਕਹੋਪਛੁਤਾਇਓਜੋਚਾਹਿਓਸੋਪਾ
 ਇਓਜੋਆਪਚਾਹਿਕਰੀਥੀ। ਪੂਹਿਅਚਰਜਹੋਇਵਿਸਨਕਹੋਐ
 ਸੇਸੇਇਐਮੁਖਸਮਨਕੇਇਅਟਲਪਦਵੀ। ਬਿਪਤਾਪਹੀਥੀ।

ਮੈਅਗਿਅੰਨਕਰਿਨਜਾਨਾਕਉਨਬਾਂਤਪਰਬੁਝਾਨਾਅਲਖ
 ਦਵੀਕੁਆਮਾਨਾਜੋਬਿਸਨਿਦਾਤਸਰੀਬੀ॥ਬਿਸਨਕਿਉਨਾਜ
 ਨਾਈਐਸੇਬਿਪਤਮਹਿਪਾਈਜਉਤੁਪੀਏਕਸਾਂਈਬਾਤਕਹੀਕਿ
 ਉਨਖਰੀਬੀ॥੮੮॥॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਬਿਸਨਿਪੂਰਿਪ੍ਰਤਿਕਹਤਿਐ
 ਮੈਕਛੁਤਾਹਿਨਦੀਇ॥ਅਪਨੀਚਾਹਿਨਾਆਪਹੀਆਪੇਹੀਤੋਂਕੀ
 ਇ॥੮੯॥॥ਸੋਹਣਾ॥॥ਅਬਾਮਜਾਤੇਧਾਂਮਸੰਤਉਤਰਿਤੁਰਿ
 ਦੇਹਿਗੋ॥ਤੁਮਕਿਉਨਹੀਕਹਤੇਗਮਾਮੇਕਹੋਤਉਹਮਨਹੀ॥੯੦
 ॥ਕਵਿਤੁ॥॥ਪ੍ਰਹਿਕਹਿਓਜਾਵਉਅਉਸੰਤੁਮੁਹਿਮਿਲਾਵਉ
 ਯਾਮਹਿਦੇਗੁਨਿਲਾਵਉਵਿਸਨਿਅੰਤਰਿਧਿਅੰਨਭਏਐ॥ਪ੍ਰਹਿ

੧੭੬

ਯਹਿ ਵਿਚਾਰੈ ਕੈ ਸੇ ਮਿਲਹਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਵਹਿ ਨਿਕਾਮ ਹੋ ਨਿਹਾਰੇ ॥
 ਸੋਧਿ ਅੰਤ ਮਾਹਿ ਬਏ ॥ ਜਉ ਨਿਚਾਹਿ ਹੋਇ ਪਿਆਵਹਿ ਤਉ ਸੰਤ
 ਮੋਖਿ ਪਿਆਵਹਿ ਚਾਹਿ ਕਿਉ ਮਿਟਾਵਹਿ ਜੋ ਸੰਤ ਸੁਖ ਦੇਏ ॥ ਧੂਹਿ
 ਨਿਸਚੈ ਕਉ ਪਾਰੇ ਏਕ ਅਖੰਡ ਕਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ਲੋਕ ਪਰ ਲੋਕ ਹੋਵਿ ਸਾ
 ਰੇ ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਆਪਨ ਦੇਏ ॥ ੮੧ ॥ ॥ ਦਿਹਾ ॥ ॥ ਯਹਿ ਅਨਿਤ ਸਰੀ
 ਹੋਇ ਨਿਸਚੈ ਕਛੁ ਨ ਕਾਮਾ ॥ ਐਸੇ ਪੂਰਿ ਵਿਚਾਰ ਮਾਹਿ ਆਏ ਸੰਤ ਅ
 ਭਰਾਮਾ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ਸੋਚਣਾ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਾਮੈ ਤੇਜ ਪੁਛੈ ਸੰਤ ਸੁ
 ਜਾਨਾ ਤੀਨ ਸੰਤ ਆਇ ਉਤਰੇ ਪਰਾਸਰ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ੮੩ ॥ ॥ ਕਰ
 ਬਿਤੁ ॥ ॥ ਐਤ ਬਖਾਨੇ ਤੀਨ ਤੁਹਿ ਕੈ ਸੇ ਜਾਨੇ ਤੁੰ ਤੇ ਕਹੀ ਸਿਆਨੇ

ਤੀਨਕਾਹੇਕੋਹੋਤਹੈ॥ ਮੁਝਨਿਰਬੰਧਤਾਵਿਚਾਹੀਕੇਬਧਮੋਪ੍ਰਧਾਰੀ
 ਮੈਏਪੁਕਾਰੀਤੁਮਨਿਰਬੰਧਮਦ੍ਰੋਤਹੈ॥ ਅਥਿਕਥਾਪ੍ਰਹਿਕੀਜੈ
 ਯਹੀਕਥਾਸਮਝਈਜੈਕੁਗਨਮਹਿਪਤੀਜੈਪ੍ਰਹਿਨਿਸਚੈਕੋਕਾ
 ਤੈ॥ ਤੀਤੇਨਿਸਚੈਕਰਿਜਾਨਨਆਪਾਥਿਨਮਾਨਉਏਕਸਰਬ
 ਹੀਸਮਾਨਸਭਛੁਠਜਾਤਗੋਰਹੈ॥ ੬੬॥ ॥ ਦਿਹਰਾ॥ ॥ ਤੁਮਕਪਦੀ
 ਹੋਆਪਤੇਆਪੈਬ੍ਰਹਮਕਹਾਇ॥ ਮੈਏਭਾਖੇਬੇਦਮਹਿਏਕਅਦੁਤੀ
 ਸਮਾਇ॥ ੬੭॥ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਸਰਕਹੋਸੁਜਾਨਕੈਸੇਬ੍ਰਹਮਿ
 ਬਖਾਨਹੈ॥ ਮੈਏਕਹੋਸਮਾਨਸਰਬਥਿਆਪੀਆਪਹੀ॥ ੬੮॥ ॥
 ॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ॥ ਪਰਾਸਰਬਖਾਨੇਬਚਾਨਸਨੇਕੇਜਾਨੇਖਾਨਸਨਮਹਿਤੁ

ਭਾਨੇਤੁ ਸਰਬ ਕੀ ਮਥ ਪੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਸੁਨਾਵੈ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਲਖ
 ਵੇਚਾਹਿ ਅਚਾਹਿ ਮਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਫੁਲ ਮਾਹਿਰੀ ਪੈ ॥ ਪ੍ਰਸਰ
 ਯਉ ਕੋ ਜਉ ਜੀਵਤ ਮਰਹੇ ॥ ਮਰ ਜੀਵਤ ਨਿਬੇ ॥ ਐਸੇ ਕੈ ਸੇ ਨਿ
 ਰਬੰ ਪੈ ॥ ਚਾਹੇ ਜੀਵਤ ਭੀ ਹੋ ॥ ਅਉਗਿ ਅੰਨ ਕੋ ਭੀ ਲਾਖ ਪਾ
 ਨ ਮਹਿ ਨਿਬੰ ॥ ਸੇ ਐਸੇ ਐਵੇ ਪੈ ॥ ੯੭ ॥ ॥ ਏਹ ॥ ॥ ਮੈ ਤੇ ਅ
 ਗਨਿਗਿ ਅੰਨ ਕੀ ਸਿਰ ਪਉਦੈ ॥ ਜਲਾਇ ॥ ਐਵੇ ਬਕੇ ਗਿ ਅੰਨ
 ਕੇ ਠਗ ਠਗ ਉਰੀ ਖਾਇ ॥ ੯੮ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਿਓ ਬਿਚ
 ਰ ਸਰੀਰ ਜਿਉ ਪੁਤਰੀ ਕਾ ਠਕੀ ॥ ਉਪਰ ਤੁਚਾਵਿ ਸਥਾ ਹਨੀਚੈ
 ਹੁਪਰ ਅਉਹ ਸਤੀ ॥ ੯੯ ॥ ॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਸਰ ਕੋ ਤੁਮ ਜਾ

ਨਿਓਨਹੀਧੁਡਸੋਹੁਕੇਉਪਗਿਦਿਸਟਿਲਗਾਈ॥ਭਜਨਕਰੇਤ
 ਉਪਵਿਤ੍ਰਵੈਮਾਉਜਲਸੋਇਪਰਮਪਦਪਾਈ॥ਕਰਤਉਪਾਇਪ
 ਦਾਰਥਕਧੰਨਾਥਮਾਵੈਤਉਖਾਹਿਰਖਾਈ॥ਧੰਨਪਾਇਕੈਟਿਸਤੀ
 ਖੋਜਤੈਕਪੁਰਾਥਲਗੈਗਾਖਕੰਠਮਿਲਾਈ॥੧੦੦॥॥॥ਸ੍ਰੀਯਾ॥
 ਐਸੇਹੀਭਜਨਤੇਥੇਮੁਖਹੋਇਕੈਚਿਤਾਚਾਹਿਤੇਚਾਹਿਵਪਾਵੈ॥
 ਤੀਤੇਨਗਾਇਨਸੇਕਪਟਕਰੈਅਉਚਾਹਤਹੈਕਬਦਰਸਦਿਖਾਵੈ
 ॥ਮੁਕਤਜੇਅੰਧਵਿਚਾਹਪੁੰਤੇਕਹੁਗੋਬਿੰਦਾਥਮਹਿਕੈਸੇਹੀਆਵੈ
 ॥ਅਭਿਆਸਕਰੈਧੰਨਧੀਮਹੁਕੈਕਹਤਿਕਰਮਸੀਈਸੀਈਕੈਸੇ
 ਵਹੁਪਾਵੈ॥੧੦੧॥॥ਸ੍ਰੀਯਾ॥॥ਮਾਤਪਿਤਾਮਹਮਿਟੀਭਏਤਿ

ਆਪੋਭਾਬਜਲਾਇਕੈਆਇਓਆਇਕੈਗੁਰਿਕੈਸਾਜਸਵਾਰ
 ਤੋਹਿਨੀਆਹਬਡਸੁਖੁਪਾਇਓਐਸੇਬਿਚਾਰਨਪਾਰਤੋਮਾਤਰ
 ਤਖੈਪੈਮਕਾਹਿਰਾਇਓਐਭੈਤੁਨੁਅਭਿਮਾਂਨਗਾਹਿਓਆਪਮੁ
 ਨਮਾਓਤਕਹਿਲੋਕਸੁਨਾਇਓ॥੧੦੨॥॥ਸ੍ਰੁਜਾ॥॥ਰਿਖਮਾਨਕੈ
 ਬੇਦਪੜੈਸਕਲੈਮਨਮਾਹਿਧਰੀਪਰਮਹੰਸਕਾਵੈ॥ਜਾਗਰਨ
 ਕਾਵਨਠਓਰਾਪੀਤਹਾਏਕਆਕਾਲਕਕੈਸੇਰੀਪਾਵੈ॥ਬੇਦਕ
 ਤੇਬਥੀਬਾਭਪਰੇਜਾਹੰਸਤਨਜਾਇਕੈਨਿਸਚੇਲਗਾਵੈ॥ਦੁਐਤਕ
 ਦੂਰਕੀਰਿਪਲਮਹਿਭਗਵੰਨਭੀਸੰਤਕੋਨਾਮਧਿਆਵੈ॥੧੦੩॥॥
 ॥ਦੇਹਰਾ॥॥ਹੇਐਭੈਸਹੁਪਕੋਨਿਸਚਾਜਾਕੋਹੋਇ॥ਕਾਹਲਾਉਸਕਾ

ਚਪੈਲਖਾਨੀਸਾਕੈਕੋਇ॥੧੦੬॥॥ਜੋਰਣਾ॥॥ਜੈਸੇਸੁਕਪ੍ਰਕਾਸ ੧੮੨
 ਦਿਨਹੁਰਥਅਉਦਤਾਕੇਸੇਸਾਨਕਾਦਕਥੀਆਦਿਸਰੁਪਲ
 ਖਿਓਸਭਤਿਆਗਕੈ॥੧੦੭॥॥ਜੋਰਣਾ॥॥ਸਾਜਲੋਕਕੋਤਿਆ
 ਗਕੈਨਗਨਭਏਨਿਹਿਲਾਜਾ॥ਫੁਠਪਹਿਰਾਵਾਛੋਰਿਓਅਵਰਜ
 ਗਤਕੈਸਾਜਾ॥੧੦੮॥॥ਕਹਿਭਾ॥॥ਮੈਕੈਕਹਿਭਾਖੀਕਹੈਪ੍ਰਹਿਪ੍ਰੀਤੀ
 ਸਾਖੀਪਰਾਸਗਠਿਓਆਖੀਤਮਪ੍ਰਹਿਜੈਸੇਹੋਤਹੈ॥ਪ੍ਰਹਿਤੋਨਿਰਲ
 ਜਹੈਇਮਾਤਪਿਤਾਦੀਏਖਾਇਜਾਤਪਾਤਕੁਲਧੋਇਮਾਨਿਓਮ
 ਦੂਤਹੈ॥ਤੇਰੀਕਿਆਸਕਤਹੈਨਜੋਗਭਾਉਭਗਤਹੈਲੋਕਨਕੋਠਗ
 ਤਹੈਕਬੂਪਸੇਕਬੂਰਤਹੈ॥ਅਵੈਸੇਨਹੈਤਹੈਕਥਾਵਾਰੀਸਰਬਹੈ

ਜੇ ਉਵੈ ਸੇਨਾਹੈ ਤੈ ਤਉ ਕਹੇ ਸਰਵਨਖੋ ਤੈ ॥ ੧੦੭ ॥ ॥ ਜਿਹਰ ॥
 ਹਮ ਜਾਨੇ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਿਖ ਪਰਮਾਰਥ ਪਾਇ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹੇ ਪ
 ਰਾਸਹਾਧੂ ਹਿਸਮ ਮੋਹਿ ਬਨਾਇ ॥ ੧੦੮ ॥ ॥ ਜਿਹਰ ॥ ॥ ਕਹੇ ਤੁਮ
 ਤੇ ਜਾਨੈ ਤੀਤਹ ਨ ਕੀਚਾ ਹਿਐ ॥ ਬਚਨਾਹ ਮਾਰੇ ਮਾਨੁ ਤੁਠ ਪਾਹ
 ਵੇਤਿ ਆਗਧਰਿ ॥ ੧੦੯ ॥ ॥ ਜਿਹਰ ॥ ॥ ਸਿਖਾਉਤਾਰ ਜੀਵ ਕ
 ਉਤਾਰ ਕਰਤ ਵਸਥੀ ਉਤਾਰ ਪਰੇਗੇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਰੇਖ ਉਤਾਰ ਹੀ ਕ
 ਮਾਨ ਮੈ ਤਹਿਗਰ ਬੇਕਸਾ ਥਰੇਗੇ ॥ ਸਰਬ ਤਿ ਆਗ ਅਤੀਤ
 ਭਏਤ ਬਾਹਰਿ ਮਾਤੇ ਸੰਗਲ ਬਾਪ ਪਰੇਗੇ ॥ ਅਨਕ ਅਤੀਤ ਠਿਹ
 ਹਿਜਗ ਮਹਿਜੈ ਸੇਰਿ ਹਿਗਰੇ ਤੈ ਸੇ ਤੁਮ ਗਰੇਗੇ ॥ ੧੧੦ ॥ ॥ ਜਿਹਰ

ਅਪੋਸਿਖਥਾਈਐਦਰਸਨਭੇਖਥਾਇ। ਦੇਵਰਿਖਅਉਗ
 ਜਰਿਖਕਹੋਸਭੀਕੋਜਾਇ॥੧੧੧॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਸੁਨਪਾਵਹਿਰਿ
 ਖਦੇਵਪਰਾਸਰਕੋਸਿਖਮੈੜੇ॥ਅਮਦੀਖਿਆਤੁਮਲੇਵਪਰਮ
 ਅਤੀਤਕਹਾਵਹੁ॥੧੧੨॥ਭੁਜੀਗਛੰਦਾ॥ ॥ਪਰਾਸਰਿਕਹਿਓ
 ਸਰਬਦੇਖਅਤੀਤੀ॥ਤੈਸੇਪੰਥਗਾਇਓਸਦਾਮਨਚੀਤੀ॥ਪੁਛੋਇ
 ਨਕੈਸੇਅਤੀਤੀਕਮਾਈ॥ਕਹੋਸਰਬਾਤਿਆਗਿਓਸਭੀਭੈਲਗਾਈ
 ॥੧੧੩॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਅਨਅਤਮਕੋਤਿਆਗਤੇਕੀਨੋਨਾਹਿਤਿ
 ਆਗਾ॥ਬਾਹੁਰਿਤਿਆਗਵਿਖਾਵਹੀਅੰਤਰਿਲਾਗੀਆਗਾ॥੧੧੪
 ॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਤੀਨਗੁਨੋਕੋਤਿਆਗਮੈੜੇਕਹੋਅਤੀਤਸੋ॥ਪਰਾਸਰ

ਕੇ ਅਭਗ ਅਸੈ ਕਉ ਦੇਖਿ ਓ ॥ ੧੧੫ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ ॥ ਜੇ ਤੇ ਸਹੀ
 ਰਧਾਹੀ ਤੀ ਨਿਗੁਨ ਪਾਰੇ ॥ ਅਸੈ ਕਉ ਨਿਹਾਰੀ ਗੁਨ ਬਿਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਬਿਨ
 ਸਹੀ ਰਦੇਖਿ ਓ ਅਸੈ ਕਉ ਅਤੀਤੀ ॥ ਨਮਾਤ ਮਹੁ ਪਰੇਖਿ ਓ ਅਤੀਤ
 ਨਮੀਤੀ ॥ ੧੧੬ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਿ ਸੁਨਾਵੈ ਲਗੀਆ
 ਗਾਗੀਆਨੀ ॥ ਜਲਿ ਓ ਸਹੀ ਰਤਾ ਮੈ ਸੋਈ ਅਤੀਤ ਜਾਨੀ ॥ ੧੧੭ ॥
 ਕਵਿਤੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੈ ਜਲਾਇ ਓ ਕਉ ਗਾਖੇ ਛੇਰ ਪਾਇ ਓ ਕਉ ਦੇ
 ਖਿ ਓ ਦਿਖਾਇ ਮੈ ਤੇ ਸਭੀ ਕੁਮਾਨ ਲੈ ॥ ਅਤੀਤ ਕਉ ਨਾਹਿ ਸਭ
 ਗੁਹਿ ਸਤਹੀ ਕੇਆਹਿ ਬਿਸਨਿ ਜੋ ਸਮਾਹਿ ਸੋ ਬਿਸਨਿ ਗੁਹ ਸਤਮਾ
 ਨ ਲੈ ॥ ਗੁਹ ਸਤਹੀ ਕਉ ਚੇਲਾ ਸਕੈ ਸੇ ਅਤੀਤ ਖੇਲਾ ਜਾ ਕੋ ਸਿਵ ਸਾ

ਬਮੇਲਾਸੀ ਸਿਵਗੁਰਸਤਬੀਨਲੈ ॥ ਜੋਬ੍ਰਮਾਬ੍ਰਮਚਾਰੀ ਸੋਰਖੇਸ ॥ ੧੮੪
 ਗਾਗੀ ਛਿਰਿਬਾਤਲੈ ॥ ਮਾਰੀ ॥ ਮਰੀਗੁਰਸਤਗਿਆਨਲੈ ॥ ੧੧੮
 ॥ ਏਹਗਾ ॥ ॥ ਮਰਾਚੇਲਾਜੋਤੈ ਕੈਸੇ ਅਤੀਤਤੁਮਹੋਇ ॥ ਮੈਥੋਕ
 ਪੇਪਰਸਗਬਡਕਾਇਓਸੋਇ ॥ ੧੧੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਮੈਸੇਪੰਕਾਗੀਜਾ
 ਜਾਨਪਰਾਸਰਮੈਥੋਕਕੋ ॥ ਮੈਥੋਯਪੀਬਖਾਨਅਬਬਸਤ੍ਰਜਾਲੋ
 ਦੇਹਿਕੈ ॥ ੧੨੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਿਓਤਾਰਿਜਾਲੋਬਸਤ੍ਰ
 ਗਾਗੀ ॥ ਮੈਥੋਮੈਸੇਨਿਬਾਰਿਬਸਤ੍ਰਿਜਾਲੋਕੁਪੀਨਬਿਨਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਕ
 ਬਿਤੁ ॥ ॥ ਕੁਪੀਨਭੀਜਲਾਇਮੈਥੋਜਾਲੀਹੋਇਖਾਇਵੇਖਬਾਹਰਲੋ
 ਬਾਇਸਭੁਬਸਤ੍ਰਜਲਾਏਹੈ ॥ ਬਸਤ੍ਰਅਭਿਮੰਨਦੇਹਿਗਾਬਿਚਿਮਨ

ਮਾਹਿਏਹਿਨਗਨਸੇਈਕੋਇਬਸਤ੍ਰਦੇਹਿਅਭਿਮੰਨਕੈਉਡਾਏਹੈ॥ਮੈ
 ਤੇਕੋਦੇਹਿਕਿਜਲਾਵਜੋਨਗਨਹੋਇਜਾਵਕਹਿਓਮੰਦੇਬਤਾਵਤੈ
 ਤੇਵਖੁਬਪਾਏਹੈ॥ਮੈਤੈਉਠਪਾਏਈਪਨਚੁਨਲਿਆਏਪਰਾਸਰ
 ਫੁਰਮਾਏਸਕਰੀਬੋਹੀਲਿਆਏਹੈ॥੧੨੨॥ਦੋਹਰਾ॥ਦੇਹਿਤੁਮਾ
 ਹਾਅੰਤਪੁਸਟੈਸਕਰੀਬੋਹੀਜਾਨਾਦੇਹਿਜਲਾਏਮੁਕਤਿਹੋਇਤ
 ਉਜਲਤੇਸਰੀਮਸਾਨ॥੧੨੩॥ਸੋਹਣਾ॥ਐਸੇਨਗਨਨਹੋਇ
 ਗੁਪਤਤਿਆਗਕੋਤਿਆਗਕਹਿ॥ਗੁਪਤਤਿਆਗਜਬਖੋਇਪਾ
 ਛੇਆਪੇਆਪੈ॥੧੨੪॥ਸ਼੍ਰਵਣਾ॥ਐਸੇਨਗਨਪਰਾਸਰਹੋਤਭਏ
 ਸਭਦੇਹਿਅਭਿਮੰਨਜਲਾਇਪੂਕੈ॥ਜਉਦੇਹਿਜਲਾਇਕੈਨਗਨ

ਜੈ ਠਿਰਿ ਦੇਹਿ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਆਇ ਪੁਕੈ ॥ ਚਾਹੀ ਅੰਤ ਰਿਝੈ ਕਪੜੇ
 ਕਕਰੈ ਰਿਆ ਠਾਇ ਦਾ ਦੇਹਿ ਗਵਾਇ ਪੁਕੈ ॥ ਨਗਨ ਵਹੀ ਤੁਮ ਜਾਨ
 ਲੇਵੈ ਦੇਹਿ ਤੇ ਦੇਹਿ ਸਮਾਇ ਪੁਕੈ ॥ ੧੨੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਕਥਾ ਪੂਰਿ ਕੀ
 ਅਬ ਸੁਲੇ ਪਰ ਜਨ ਕਹਿ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਸਹੁ ਪਰ ਜਾ ਲੀਐ ਠਿਰਿ
 ਐਸੇ ਬਲੇ ਨ ਬਾਰਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਦੇਹਿ ਕਿਰੇ ਜੇ ਨਾ ਸਠਿ ਕਏ
 ਹਾਥ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਮਨੁਖ ਜਨ ਮਸੁਖ ਹਾਸ ਕੀ ਜੈ ਭਜਨ ਗੁਥਿ ਦਕਾ ॥ ੧
 ੨੭ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ॥ ਜੇ ਪੁਛੈ ਭਜਨ ਗੋਥਿ ਦੁੰਕਾਨ ਹਿ ਜਾਨ ਗੁਥਿ ਦਤੇ
 ਵਰਕਈ ॥ ਜਿਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਗੁਥਿ ਦੂਸੇ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਦੇਖੈ ਗੋਥਿ
 ਦਸੇਈ ॥ ਜਉ ਨਗਨ ਹੋਵਨ ਕੀ ਚਾਹਿ ਕਰੈ ਤਉ ਸੁਖੁ ਮਾ ਅੰਕਿ ਬਜ

ਲਾਇਜੇਈ॥ ਜਲਨਮੈਨਮੇਰੋਕਈ॥ ਜਨਮਮਰਨਜਹਿਸੁਖਮਅੰਕ
 ਰੋਕਈ॥ ੧੨੮॥ ਸੁਖਮਅੰਕਾਰਕੀਬਾਰਤਾਪੁਛੈਪਰਸਨਬਚਾ
 ਇ॥ ਗੋਬਿੰਦਤੇਭੀਨਜਲਨਸੁਖਮਸੋਈਕਹਾਇ॥ ੧੨੯॥ ਸੋਰ
 ਠਾ॥ ॥ ਚਾਹੀਐਭਰਮਤਿਆਗੀਸਰੀਰਅਨਿਤਪਛਾਨਕੈ॥ ਮੈੜ
 ਕੇਹੋਵਡਿਭਾਗਕਥਾਪੂਰਿਕੀਕਹੋਜੀ॥ ੧੩੦॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥ ॥
 ਪਰਸਰਬਖਾਨੰਕਥਾਪੂਰਿਕਾਹੇ॥ ਸਰੀਰੰਭਰਮਾਨੰਕਥਾਕਾਹਿਲਾਹੇ
 ॥ ਭਰਮਕੋਤਿਆਗੀਤੁਹੀਪੂਰਿਠਾਨੀ॥ ਕਹੇਮੈੜਾਕੈਸੇਲਖੋਗਿਆਨੰ
 ੧੩੧॥ ਕਥਿਤੁ॥ ॥ ਜਹੀਹੈਉਪਾਇਅਤੀਤਹੋਵਹੁਵਾਹਿਵੀਹਿਨਿਰਬਾ
 ਨਪਦਮਹਿਸਮਾਹਿਅਤੀਤਹੋਇਤਰੰਗੇ॥ ਮੈੜਾਨਸਰਤਹੋਅਬ

ਛੀਲਕਾਹੋਕਰਤਾਜੋਕਾਸੋਬਰਤਾਅਤੀਤਿਮਹਿਕਰਗੈਪਰਸ
 ਰਬਖਾਨੈਹਮਅਤੀਤਪੁਨਜਾਨੈਡੰਡਕਰਮੰਡਲਨਮਾਨੈਸੰਨਿਆਸ
 ਬੈਰਾਗਪੁਨਬੀਨੈਮਿਲਦੁਭਤਾਕੈਸੇਹਰਗੈ॥ਮੈੜੇਕਹਾਂਜਾਵੈਚਕਾ
 ਸੀਸਕੀਕੈਲਾਵੈਪਰਾਸਰਸੁਨਾਵੈਅਤੀਤਹੋਇਉਧਰਗੈ॥੧੩੨
 ॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਮੈੜੇਕਹੋਅਤੀਤਕਰਯਾਮਹਿਬਿਲਮਨਲਾਇ॥ਦਾ
 ਵੀਤੁਮਰੀਮੁੰਡੀਐਛਿਰਿਉਗਵੈਸਾਜਿਸੁਭਾਇ॥੧੩੩॥ਸੋਰ
 ਠਾ॥॥ਮੈੜਾਮਨਾਹੀਜਾਂਨਤੁਏਸਿਖਾਵਾਪੁਸਿਖਕਰਿ॥ਨਖਅਰੁਕੇ
 ਸਸਦਾਨਬਦਤਗਤਪੈਨਿਸਦਿਨਾ॥੧੩੪॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਮੈੜੇਕ
 ਹੋਮੁਹਿਜੇਗੁਨਖਕੇਸਕਟਾਵਪੁਨਹਿਕਬੁ॥ਪਰਾਸਰਕਹੋਕਿਅਹੋਗੁ

ਅਗੇਰੀਯਹਿ ਬਚਤੀ ॥ ੧੩੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਮੈੜੇ ਕੋ ਅਬਰਤ ਪਰਮ
 ਹ ਕੋ ਮਤਰ ਵੀਐ ॥ ਅਤੀਤ ਤੁਰਤੁ ਪੀਤ ਮੈੜੇ ਕੋ ਅਬਰਜੀਐ ॥ ੧
 ੩੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਤੀਤ ਹੋਵਉ ਤਉ ਕਰਤ ਨਹਿ ਕਹਤੋ ਹੁ ਅਤੀਤ
 ॥ ਬਾਤ ਨ ਮਹਿ ਬਹਿਕਾਵੇ ਤੇ ਅਜਬ ਤੁਮਾਰੀ ਗੀਤ ॥ ੧੩੭ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ॥
 ਅਤੀਤ ਹੋਵੈ ਅੰਕਾਰ ਵਧੈ ਕਛੁ ਨਹਿ ਸਪੈ ਕੋ ਸਰਬ ਤਿਆਗੀ ॥ ਈਸ
 ਹੋਇ ਦਿਅਸ ਮਿਲੈ ਮੁਹਿ ਸੀਤ ਮਿਲੈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲ ਲਾਗੀ ॥ ਮਨਚ
 ਹਤੀ ਪਦ ਪਾਵਨ ਕੋ ਲੋਕ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਬਡੋ ਕੋ ਬਡਿ
 ਆਈ ਲੋਹੇ ਅੰਕਾਰ ਬਧਿਓ ਅਗ ਅੰਤਰ ਲਾਗੀ ॥ ੧੩੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਮੈੜੇ ਕੋ ਅਚਾਰਿ ਹੋਵੈ ਆਪ ਸਹੁ ਪਾਤੁ ਮਹੀ ਕਿਹ ਪਾਤੇ ਲਖ ਪ੍ਰਮਾਤ

ਮਮਨੁਪਾ ॥ ੧੩੮ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥ ॥ ਮੁਲਗਿਅੰਨਕੋਖੋਜਨਸਾਕਤੋਪੀਚ
 ਬਰਖੋਕੋਪੁਰਿਜਿਉਹੋਇਲਖੋਵੇ ॥ ਸਰੁਪਪਾਵਨਕੀਮਨਿਰਲਜਨਕ
 ਲਜਲਾਹਿਕੈਸਕਲਭਰਮਚੁਕਾਵੇ ॥ ਅਪੰਡਤਨਾਉਪਦੇਸਕਰ
 ਹਿਸਭਮੁਲਕੀਬਿਰਥਾਅਪਸੁਨਾਵੇ ॥ ਪਰਬਿਰਥਾਯੇਹੀਸਮਝਏ
 ਏਹੁਸਰਬਏਕਤੁਹੀਨਹੀਅਵਰਪਿਆਵੇ ॥ ੧੪੦ ॥ ਏਹੁਗਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਅਬਕਰਮੁਹਿਮੈਕੋਹਿਉਸੁਨਾਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਕੋ
 ਅਰਥਕਪੁਤਬਤੁਏਉਲਖਾਇ ॥ ੧੪੧ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਪੋਤੀਪਾ
 ਰੇਅੰਗਮਾਣਾਟੀਕੋਪਾਰਕੈ ॥ ਮੈਕੋਹਿਨਿਸੰਗਤੁਮਹੀਕੋਹਿਜੁਜਾਵ
 ਤੇ ॥ ੧੪੨ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਸੋਈਬ੍ਰਹਮਜਾਨਲੇਵੈਅਉਰ

ਭਰਮਸਥੀਬ੍ਰਾਮਚਾਰਿਕਾਵੈ॥ ਬ੍ਰਾਮਚਾਰਮਚਾਰਅਪਾਰਪੁਰ
 ਕਪੁੰਚਾਰਮਚਾਰਨਬੀਚਸਮਾਵੈ॥ ਰਮਭੰਡਕਮੰਡਲਨਧਾਰਜਾਨੈ
 ਬ੍ਰਾਮਚਾਰੀਕੋਸੁਤਕਾਹਿਲਖਾਵੈ॥ ਕਪੁਤਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸ
 ਤੀਬ੍ਰਾਮਚਾਰੀਸੋਈਜੋਬ੍ਰਾਮਦਿਖਾਵੈ॥ ੧੪੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥
 ਮੈਰੋਕੋਓਪਦੇਸਕਰਿਸੀਤਸੁਖਪੋਇਜਾਇ॥ ਸ੍ਰੋਤਾਹਮਨਾਇ
 ਖਤੇਆਪੇਆਪਲਖਾਇ॥ ੧੪੪॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਰਸਥਾਮਲਕੀ
 ਕਪੁਕਾਥਮੈਰੋਕੋਪਰਾਸਰੇ॥ ਪਰਾਸਰਕੋਅਕਾਥਆਪੇਆਪਗੁ
 ਬਿੰਦੀ॥ ੧੪੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਭੈਉਪਾਜਿਓਕੋਮੈਰੋਭਸਮਕਰੇਮ
 ਤੁਚਾਇ॥ ਤੁਮਕਿਆਸਭਕੋਭਸਮਕਰਿਅੰਗਲਈਪੈਲਾਇ॥

੧੪੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਹਾਧੋਸਕਤਸੁਜਾਨਸਭਜਗਜਾਥੇਜਾਥਕੇ॥
 ਮੈਥੇਸਤਿਕਰਿਮਾਨਠਿਰਿਪੁਛਕਰਿਦੀਨਤਾ॥ ੧੪੭॥ ਕਥਿਤੁ
 ਕਪਟੀਹੋਇਭੈਕਰੇਪੁਰੀਪੁਨਕਬੀਪਰੇਐਸੇਭੈਧਰੇਬ੍ਰਾਮਜੀਵਏ
 ਕਜਾਨਥੇ॥ ਮੈਥੇਬਖਾਨੇਐਸੇਕੈਸੇਸਹਆਨੇਤੁਮਬਿਨਕਉਨਜਾਨੇ
 ਏਕਤੁਹੀਐਸੇਮਾਨਥੇ॥ ਪਦਦੇਨਏਕਜਾਨਤਾਕਾਕਹੈਗਾਨਅਉ
 ਟੂਠਜਉਬਖਾਨੇਤਿਆਗਸੁਤੇਸਿਧਪ੍ਰਮਾਨਥੇ॥ ਪਰਾਮਰਜਾਨਾਈ
 ਤੁਗਅਵਿਦਿਆਤੇਹਿਭਾਈਅਉਤੈਨੇਠਹਿਗਈਜਉਆਪਕਉ
 ਪਛਾਨੈਤਉਯਾਹਿਏਕਗਿਆਨਥੇ॥ ੧੪੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਪਨੀ
 ਅਵਿਦਿਆਤੇਗਇਓਤਾਕਭੈਕਛੁਨਾਹਿ॥ ਮੈਥੇਐਸੇਭਾਖਬਸਮ

੧੮੮

ਭਦੇਖਮਾਮਾਹਿ॥੧੪੯॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਕਾਹਿਓਪਰਾਸਰਤਾਹਿ॥
 ਟਾਯਾਹਿਵਿਚਾਰਏ॥ਨਿਸਅਪੇਰੀਮਾਹਿਰਜਜਾਨੈਸਰਪਕਾਇ
 ਓ॥੧੫੦॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਮੈਕੋਕੋਸੁਨਾਇਸਰਪਅਵਿਚਕਯਾਹਿ॥
 ਓ॥ਕਛੁਦੁਖਲਾਗੇਨਾਹਿਤਾਕੋਕਾਹਿਓਪਾਵੈ॥੧੫੧॥ਸੋਰਠਾ॥
 ਪਰਾਸਰਠਿਰਿਸਮਝਾਇਦੁਖੁਜਾਨੈਸਪਕਾਇਓ॥ਤੈਸੇਰੁਝਾਵਾ
 ਪਾਇਈਸਬਾਅਜੀਵਜਾਲੁਜੀ॥੧੫੨॥ਸੁਯਾ॥॥ਮੈਕੋਕੋਤੁ
 ਅਮੈਕੋਕੋਕਛੁਤਿਅਗਕਰਕਛੁਪੈਪਰਾਜਬਪ੍ਰਿਥਮਪ੍ਰਸਾ
 ਕੀਓਤੁਮੈਜੋਓਪਾਉਕੋਸੋਓਚਿਤਪਰਾਤਬਤੁਮੈਕਾਹਿਓਆਪ
 ਆਪਾਹਿਓਅਬਮੈਕੋਕੋਕਛੁਕਰਤਉਸੋਰਾਪਰਾਸਰਕਾਹਿਓ

ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਬੂਹ ਮਨਜੀ ਵਨਈ ਸਭੁਰੇ ॥੧੫੩॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜ
 ਬਤ ਕਜੀ ਵ ਅਹਿ ਕਾਰ ਮਹਿ ਬੀਪ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹੇ ਕਿ ਅ
 ਕੀ ਜੀ ਮੈ ਦੀ ਮੈ ਜੀ ਵ ਬਿਲਾਸਾ ॥੧੫੪॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕਹੇ ਪਰਾਸਰ
 ਤਾ ਜੀ ਜੀ ਵ ਕਾਹੁ ਪਬਤਾਇ ਦੇਹਿ ॥ ਮੈ ਤੇ ਆਖੇ ਕਾਹਿ ਜੀ ਵ ਕਬੀ
 ਨਹਿ ਦੇਖਿ ਬਿਚਿ ॥੧੫੫॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਰੂਪ ਨ ਦੇਖਿ ਚਿਤਾਹਿ ਤੇ ਕੋ ਨ ਮਹਿ
 ਵਰਾਖਿ ਚਿ ॥ ਸੁਨ ਪਾਰਿ ਚਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰ ਮਪਰਾ ਕੀਰੀ ਤਹੈ ॥੧੫੬॥
 ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਨਿ ਚਿ ਨਾ ਮਤਿ ਸਕ ਪੁਛੁ ਉਤਾ ਸਕ ॥ ਕੈਸੇ ਪਾ
 ਵੇ ਆਗ ਮਵੈ ਭੀ ਸੁਨ ਕੈ ਆਖੇ ॥੧੫੭॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦੁ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰ
 ਬਖਾਨੇ ਸਭੀ ਗੁਲ ਕਹਿ ਤੇ ॥ ਨਹੀ ਮੁਖ ਜਾਨੇ ਰੇ ਪਾਨੀ ਬਹਿ ਤੇ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕ

ਹਿਓ ਮੋਹਿ ਉਦਾਸੀ ਬਨਾਵੋ ॥ ਪਹਾਸਰ ਕਹਿਓ ਬਨ ਭੂਤ ਪਹਿਜਾਵੋ ॥
 ੧੫੮ ॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ॥ ਜਿਨ ਅਉ ਭੂਤ ਠਿਕੈ ਬਾਨੈ ਮਾਨੈ ਕਰਮਿ ਸਭਿਨ
 ਪਹਿਜਾਵੋ ॥ ਉਹਾ ਪਾਇ ਉਦਾਸ ਅਰਾਮ ਕਰ ਜੈ ਸੇਭੇ ਜਨ ਪਾਇ ਤੇਸੇ
 ਤੁਮ ਪਾਵੋ ॥ ਹੋ ਕਪਟੀ ਜਥੇ ਸਮੁਤ ਸਕੈ ਮਨ ਮਾਇਆ ਪੁਰਖ ਤੋਂ ਉਦ
 ਸਕਾਵੋ ॥ ਲੋਕ ਸਭੀ ਗ੍ਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹੇ ਅਉ ਇਸ ਤੀ ਕਹੇ ਯਾਗਿ ਗ੍ਰਾ
 ਸਤਨ ਪਾਵੋ ॥ ੧੫੯ ॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ॥ ਸਗੀਰਾ ਗ੍ਰਿਹ ਸਤ ਗ੍ਰਾਮਿ ਓ ਸਭ
 ਹੀ ਅਹੰਕਾਰ ਸਗੀਰਾ ਗ੍ਰਾਮ ਸਤ ਕਾਵੈ ॥ ਅਤੀਤ ਸੇਈ ਆਕਾਲ ਜ
 ਨੈ ਅਉ ਦੇਹਿ ਅਸਤ ਕਉ ਕਾਲੀ ਪਾਵੈ ॥ ਚਾਹਿਨਾ ਕਰਿ ਚਿਤ ਚਾਹਿ
 ਫਸਿਓ ਸੋਨਹਿ ਅਪਕਾਰੀ ਨਹਿ ਬਚਨ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਰੁਪ ਅਤੀਤ ਜ

ਈਸੁਖਸੀਤਲੋਸੁਨਤਬਚਨਅਪਾਵੈ॥ ੧੬੦॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਨਾਮ
 ਹੁਪਕਭੇਦਨਹਵਿਰਤਭਇਓਤਬਜੀਵਨਮਹਾਭਰਮਕਰਿਜਾਨੈ
 ॥ ਨਾਮਹੁਪਸੁਪ੍ਰਕਾਸਨਾਪੀਏਕਤੋਹਿਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਸਮਾਨੈ॥ ਅਪ
 ਨੇਆਪਮਹਿਮਗਨਹੋਅਹਿਕਾਰਚਉਹਾਸੀਕੋਹਾਪੁਬਖਾਨੈ॥ ਸੰ
 ਤਸਭੀਉਪਦੇਸਤਪੈਨਾਮਹੁਪਤਿਆਗਅਕਾਲਪਛਾਨੈ॥ ੧੬੧॥
 ॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਕਾਮਅਉਕ੍ਰੋਧਮਾਓਤਸਾਹੀਇੰਦ੍ਰੀਦਸਤਾਹਿਸ
 ਮਾਲਕਰੋ॥ ਨਾਮਹੁਪਕੋਨਾਸਜਾਨਿਓਬਜਾਹੀਤਬਜੀਵਤਇੰਦ੍ਰੀਏ
 ਮਾਲਕਰੋ॥ ਗੁਰਜਬਾਤਮੈੜੇਤੁਹਿਪ੍ਰਗਟਿਕਰੋਪਹਾਸਹਮੈੜੇਪਰੋ
 ਕੋ॥ ਏਕਨਗਇਨਜਾਨਲੋਖੁਚੀਦੁਹਕਰੋਤਉਅਤੀਤਖਰੋ॥ ੧੬੨॥

॥ ਦੇਹਗ ॥ ॥ ਤੁਮਐਸੈਕਛੁਕਾਤਹੋਅਤੀਤਗ੍ਰਾਸਤਛਨਾਹਿ ॥ ਠਿਰਿ
 ਐਸੈਕਛੁਕਾਤਹੋਤਅਤੀਤਕਿਉਨਾਹਿ ॥ ੧੬੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਕੇਪਹਾਸਰਤਹਿਯਹੀਅਤੀਤਪਛਾਨੀਐ ॥ ਗੋਬਿੰਦਬਿਨਕਛੁ
 ਨਾਹਿਅਵਹਸਭੀਜਗਮਿਥਿਆ ॥ ੧੬੪ ॥ ਦੇਹਗ ॥ ॥ ਜਬਐ
 ਸੇਤੁਮਜਾਨਿਓਕਿਆਅਤੀਤਕਿਆਗ੍ਰਾਤ ॥ ਮੈਝੇਤਹਿਤਬਕ
 ਹਤਿਹੋਅਨਾਹੀਕਛੁਦੁਸਤ ॥ ੧੬੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕੇਪਹਾਸਰਤ
 ਹਿਅਤੀਤਬਿਨਾਦੁਖਪਾਹਿਗੋ ॥ ਮੈਝੇਕਾਤੇਨਾਹਿਮੁਝੇਕਾਝਭੈਕਛੁ
 ਨਹੀ ॥ ੧੬੬ ॥ ਦੇਹਗ ॥ ॥ ਨਾਮਰੂਪਮਨਜਾਨਿਓਸਭੀਨਾਸਹਿਕ
 ਾ ॥ ਕਾਝਭੀਨਾਮਅਉਰੂਪਹੋਤੀਕੋਕਿਆਭੈਭਾਰਾ ॥ ੧੬੭ ॥ ਸੋਰਠ

ਕੇਹੇਪਰਸਰਬਾਤਤੁਭੀਪ੍ਰਹਿਸਮਾਨੈ॥ ਕਥਾਪ੍ਰਹਿਸੁਲਤਾਤਅਥ
 ਅਧਕਾਪਛਾਨਿਓ॥੧੬੮॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਕੋਹੈਏਬੈਨਅਥਮਤੀ
 ਤਾਮਹੋਤੀ॥ ਤਥਾਹੋਵੈਸੁਖਚੈਨਭੇਖਅਪਨਦੀਜੀਐ॥੧੬੯॥
 ਏਹਗਾ॥ ॥ ਅਤੀਤਬਿਖੇਨਹਿਭੇਖਕਛੁਭੇਖਅਤੀਤਅਤੀਤਾਮੈ
 ਏਕੋਪਰਸਰੋਕਥਾਪ੍ਰਹਿਕਪੁਮੀਤ॥੧੭੦॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਕੋਪਰ
 ਸਰਤਾਹਿਨਿਸਚੇਤਹਿਨਦੇਖਾ॥ ਰਸਮਕਰਗੋਚਾਇਕਿਆਜਾ
 ਨੇਸਤਮੀਕਾ॥੧੭੧॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਮੈਤੋਵਿਚਕਛੁਨਾਹਿਈਸਰ
 ਰਸਮਤਮਕਰਤਾ॥ ਪਰਸਰਕਾਤੇਤਾਹਿਈਸਰਕਉਨਜਲਾਇ
 ਈ॥੧੭੨॥ ਏਹਗਾ॥ ॥ ਮੈਏਕੋਮਹਾਰਾਜਜੀਕਥਾਪ੍ਰਹਿਬਖਿਅ

ਆਨਾ ਪੁਰਿ ਅਸੁ ਮਰਿ ਨ ਸੀਤ ਪਿਆਏ ਸੁਖ ਤੁਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ੧੬੩ ॥ ਸੋਰ
 ਠਾ ॥ ॥ ਆਏ ਆਪਤ ਕਾਮ ਆਪਤ ਕਾਮ ਅਚਾਰੀ ਮੈ ਰੇ ਕੇ ਹੋਵੀ
 ਖਾਮ ਰਾਜ ਪੁਤ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧੬੪ ॥ ਸੋਰ ਠਾ ॥ ॥ ਕਰੇ ਪਰਾਸਰ
 ਤਾਰੀ ਸੰਤ ਪਰੇ ਜਨ ਨਹਿ ਰਖਾਇ ॥ ਜੇ ਸੰਤ ਕੇ ਰਾਹਿ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਨ
 ਵੇਖੇ ॥ ੧੬੫ ॥ ॥ ਆਗੇ ਕਥਾ ਜਲ
 ਤਰਖੀ ॥ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ॥ ਜੜਭਰਥ ਤਪਸਿ ਆਕਰਨ ਲਗੇ
 ਤੀਨ ਮਾਸ ਮਹਿ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਵਰੀ ਭਾਏ ॥ ਜੋਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁਗੰਢ ਪਰੇ ਜ
 ਭਰਥ ਜਾਂਤਾਂ ਚਲਿ ਕੈ ਆਏ ॥ ਜੜਭਰਥ ਜੀ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਵਰੀ ਸੇਤੁ
 ਮਕਉ ਨ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਹੋ ਰੁਪ ਬਤਾਏ ॥ ਜੋਇ ਦਿਆਲ ਆਏ ਹਮ ਪਹਿ

ਬਿਆਖਭਈਯਾਮੁਹਿਕਾਹਿਦਿਵਾਏ॥੧੭੬॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਤਬ
 ਇੰਦੁਐਸੇਕਰੋਕਠਨਤਪਸਿਆਕੀਨਾ॥ਜਬਆਏਹਮਰੀਤਕੈਤ
 ਉਪੁਛੈਕੋਪਰਬੀਨਾ॥੧੭੭॥ਜੋਰਠਾ॥॥ਜੋਚਹੋਸਦੇਹਿਜਤਰ
 ਬਕੋਹਕਹੋਦੇਹਿਗੋ॥ਮਾਗਕਹੀਸੇਲੇਹਿਕੇਅਪਨੀਸਕਤਪਗਵਾਏ
 ॥੧੭੮॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਕਹਿਇੰਦੁਸਕਤਨਗਾਖੋਬ੍ਰਾਮਾਪਹਿਲੈਦੇ
 ਹਿ॥ਜੋਚਹੋਸਲੈਦੇਤਹੈਐਸੇਬਚਨਕਹੋਹਿ॥੧੭੯॥ਸ਼ੁਯਾ॥॥ਜ
 ਤਰਹਬਕਹਿਓਜਾਗੁਇੰਦੁਕੋਅਬ੍ਰਾਮਾਤਪਕਰਲੇਪੁਰਿਤਾਈ॥
 ਮੀਗਤੇਬੇਕਿਆਮੀਗਨਾਹੈਨਹਿਆਪਰਜੈਕਹਿਅਵਰਜਾਈ॥
 ਬਪੁਰਿਸੁਮੇਰਵਹਿਓਕੰਦਗਾਇਮਹਿਬ੍ਰਾਮਾਕੋਪਿਆਨਲਗਾਇ

ਭਿਜਾਈ। ਚਾਰਮਾਸਵੀਤੇਤਪਕਕਰਤੇਬ੍ਰਹਮਾਪੋਇਪ੍ਰਸੰਨਤਿਰਿ
 ਦਰਸਦਿਖਾਈ॥ ੧੮੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕਹਿਓਪੁਤ੍ਰਤੁਮਧੀਨਪੋਕਠਨਤ
 ਪਸਿਅਕੀਨ। ਤੀਤੇਹਮਪਰਸੰਨਪੈਵਰਮਾਗੋਪਰਬੀਨ॥ ੧੮੧॥ ਸੋਰ
 ਠਾ॥ ॥ ਜੜਭਰਥਕਪੇਮੁਖਚਾਰਡੰਡਕਰਮੰਡਲਪਾਥਮਹਿ। ਅਵਰਨ
 ਪੀਕਛੁਪਾਠਹਮਕੋਕਰਿਤੇਦੇਪੁਗੇ॥ ੧੮੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਜਿਚਾਹੁਸੋ
 ਦੇਹਿਸਕਤਹਮਾਠੇਮਾਹਿਜੈ। ਪਹੁਸਤਬਾਤੀਏਹਿਦਾਤਾਸਭਕੋਵਿ
 ਸਨਜੀ॥ ੧੮੩॥ ਕਥਿਭੁ॥ ॥ ਜੜਭਰਥਤਾਹਿਕੋਕਛੁਤੁਮਤਕ
 ਨਹੋਜਉਵਿਸਨਤਕਅੋਤਉਵਿਸਨਕੋਚਿਤਾਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾਛੁਰਮ
 ਏਥਿਰਥਾਅਵਨਨਜਾਏਮਾਗੇਸਪਾਏਕਹਿਓਥਿਸਨਿਕੋਦੀਦਾਹੋ

॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੰਤ੍ਰ ਬਭਾਏ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਕਾ ਮ੍ਰਮ ਮਹਿ ਜਾਏ ਇਸੀ ਮੰਤ੍ਰ ਮਾਣਾ
 ਏ ਬਿਸਨ ਦਰਸ ਪਾਇਸੇ ॥ ਜੜ੍ਹ ਭਰ ਥਾਏ ਸਿਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਕਾ ਮ੍ਰਮ ਮਹਿ
 ਪਾਰੇ ਤਹੇ ਪਿਆਨ ਜਾਇ ਪਾਰੇ ਖਸਟ ਮਾਹਿ ਹੀ ਖਲੋ ॥ ੧੮੪ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥
 ਖਸਟ ਮਾਹਿ ਬਿਤਾਇ ਹੇ ਜਪ ਸੇਤ ਪਸੇਤ ਤਕਾ ਲਪੀ ਬਿਸਨੈ ਆ
 ਏ ॥ ਆਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਬਿਸਨਿ ਦੇਵ ਜੀ ॥ ਆਏ ਬਚਾ ਬੇਡੇ ਪਿਆਨੈ
 ਲਾਏ ॥ ਜੜ੍ਹ ਭਰ ਥਾ ਮਸਟਾ ਗਡੰਡ ਉਤ ਕਰ ਬਿਦ ਉਕਤ ਪੁਜਾ ਕ
 ਰਿਚਰਨ ਲਗਾਏ ॥ ਬਿਸਨਿ ਦੇਵ ਕੋ ਬਰ ਮਾਗਾ ਬਿਹੁਤ ਤਕਾ ਲ
 ਦੇ ਉਜੈ ਸੇ ਮਾਭਾਏ ॥ ੧੮੫ ॥ ਦਿਹਰਾ ॥ ॥ ਜੜ੍ਹ ਭਰ ਥਾ ਕੇ ਹੇ ਜੀ ਮਾਹਿ
 ਹੋ ਕਹੈ ਬਿਸਨ ਕਹਿ ਦੇਹਿ ॥ ਦੇਵ ਮਪੋਨ ਮਾਪ ਕਰਿ ਮਾਪੇ ਮਾਪੇ ਏਹਿ

੧੮੬। ਸੋਰਠਾ। ॥ ਜੜ੍ਹਭਰਥਕੋ ਮਹਾਰਾਜ ਇੰਦ੍ਰਬ੍ਰਹਮਾ ਸਕਤਨੀ
 ॥ ਤੁਮਦਾਰਾ ਸਿਰਤਾ ਜਤੁਮਕਉ ਕੈਸੇ ਸਕਰਐ। ੧੮੭। ਭੁਜੀਗਛੰਦ
 ॥ ਬਿਸਨਿਕਹਿ ਬਖਾਇਓ ਵਹਿਨੀ ਸਹੁਪਭਾਨੀ। ਮੈਸਰਬ ਮਹਿਸਮ
 ਇਓ ਅਉਸਰਬ ਮਹਿਸਮਾਨੀ। ਤੀਤੇ ਆਪ ਆਪੀਨੀ ਦੁਐਤਧ
 ਹੀ। ਸਰਬ ਵਿਸਯਾਹਿ ਪਰਤਾਪੀ ਪ੍ਰਕਾਸਯਾਹਿ ਮਾਹੀ। ੧੮੮।
 ਏਹਾ। ॥ ਜੜ੍ਹਭਰਥਕੋ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇਤੁਮਤਕ ਕਛੂਨਕੋਮਾ।
 ਆਪਨਾ ਆਪ ਮੈਜਾਨਿ ਚਿਹਮਾਹੀਰ ਮਤਾਰਾਮ। ੧੮੯। ਸੋਰਠਾ।
 ਆਏਤਹਾਂ ਹੀਜਾ ਪੁਬਿਸਨਕਹਾਂ ਅਬਜਾਤਐ। ਕਠਨਤਪਸਿਅਕਾ
 ਹੁਜਉ ਸਹੁਪਤੈ ਜਾਨਿਓ। ੧੯੦। ਸ੍ਰਯਾ। ॥ ਤੁਮਦੇਖਤਸਕੈਸੇ

ਦਾਤਾ ਜੋ ਪਰਦੇਖ ਲਿਖਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੈ ॥ ਨਦੇਵ ਤੋ ਕਉ ਲੇਵ ਤੋ ॥
 ਸਦਾ ਏਕ ਅਖੰਡ ਹਰਿ ਆਤਮਾ ਜੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਦੇਖ ਪ੍ਰਤਖ ਲਿਖਿ ਸੰਤ ਵਿਸ
 ਨ ਸੇ ਨਹਿ ਕਛੁ ਨਾਤਮਾ ਜੈ ॥ ਹਾਜ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਕਿਆ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਪਰਹਿ ਸਿ
 ਨ ਏਕ ਅਕਾਲ ਸਿੰਘਾਤਮਾ ਜੈ ॥ ੧੮੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹੇ
 ਹਿ ਸੰਤ ਸੇ ਕੈ ਸੇ ਗਏ ਤਿਹਿ ਪਾਸਾ ॥ ਅਪਤ ਕਾਂ ਅਵਹਿ ਆਵਹਿ ਅਪਤ
 ਕਾ ਮਉਦਾਸਾ ॥ ੧੮੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਏਕ ਸਰੂਪ ਕਉ ਜਾਨ ਆਵਨਾ
 ਨਾਨਕੀ ਭਵੈ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹੇ ਅਖਿਆਨ ਅਗੇ ਕਥਾ ਸਰਵਨ ਕਹਿ
 ॥ ੧੮੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਅਵਨ ਜਾਨ ਸਰੂਪ ਅਵਰਨ ਦੁਤੀ ਆਜਾਨੀ
 ਐ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਮਝ ਅਨੁਪ ਸੋ ਦੁਤੀ ਆਵੇ ਖੋਨਹੀ ॥ ੧੮੪ ॥ ਕਥਾ

NamdhariLibrary@gmail.com

ਕੋਰਾਵਾਮਦੇਵਕੋਵਾਗੀਤਪਸਮਾਧਸਭਸਿਵਸਾਹੀ॥੨੦੩॥ਕਥਿਤੁ
 ਆਪੰਚਰੂਤਕਸਰੀਰਕਾਆਵਹਿਵਿਸਥੀਰਐਸੇਸਮਝਦੇਖਧੀਰ
 ਵਾਤਸਿਉਕੇਤਿਉਜਾਨਲੈ॥ਐਏਐਸੇਨਿਸਚੇਧਾਰਆਵਨਜਾ
 ਵਨਵਿਸਥਾਰਏਕਸਿਵਕੋਨਿਧਾਰਐਸੇਬੇਦਕੇਪਰਮਾਨਲੈ॥੨
 ਬਸੁਨੀਤੀਨਸੰਤਆਏਏਕਐਏਕਦਤਾਏਵਾਮਦੇਵਾਏਬਚਨ
 ਪ੍ਰਤਿਕਸੁਨਾਏਸੰਤੀਨਏਕਾਗੀਅੰਗਲੈ॥ਪ੍ਰਸੰਤਜਾਨਕੈਉਠਾ
 ਏਸਵਾਧਾਨਕੈਅਉਚਰਨਪੀਲਗਾਨਕੈਜਗਆਸਾਕੀਬਾਨਲੈ॥
 ੨੦੪॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਤਬਕਾਮਕਹਿਉਪ੍ਰਤਿਕਸੰਤਜਾਨਕਹਿਆਇ
 ॥ਅਮਕੇਸੰਤਨਜਾਨੀਓਸੰਤਅਟਲਪਦਵੀਕੋਪਾਇ॥੨੦੫॥

॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਸਿਕੋਤ ਬਥੈ ਨ ਤੁਮ ਸੰਤਾ ਸਮ ਸਾਰੋ ॥ ਅਵਧੁ
 ਤਕੇ ਜੀਐ ਨ ਸੁਘਰ ਮੁਖ ਕਾ ਪੁਕਉ ਨ ਸੇ ॥ ੨੦੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥
 ਪ੍ਰਸਿਕਹਿ ਚਿਤੁ ਮਕਉ ਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਵਧੁ ਤਿਕਹਿ ਚਿਤੁ ਸਭਾ ਹਿਤੁ ਮ
 ਸਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਸਿਕਹਿ ਚਿਤੁ ਮਕਉ ਨ ਬਤਾਵੈ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹਿ ਚਿਤੁ ਮ
 ਮੇਸਮਾ ਵਉ ॥ ਪ੍ਰਸਿਕਹਿ ਚਿਤੁ ਮਕਉ ਨ ਕਹੋ ਜੀ ॥ ਅਵਧੁ ਤਕਹਿ ਚਿ
 ਹਮ ਮੇਲਾ ਜੀ ॥ ਪ੍ਰਸਿਕਹਿ ਚਿਤੁ ਉਹੁ ਪਬਤਾਵੈ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹਿ
 ਚਿਤੁ ਮੇਤੁ ਮਪਾਵੈ ॥ ੨੦੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਸਿਕਹਿ ਚਿਤੁ ਮਹਿਉ ਪਕਾ
 ਅਵਧੁ ਤਕਹਿ ਚਿਤੁ ਮੇਲੀ ॥ ਪ੍ਰਸਿ ਅਚਰ ਜਕੋ ਪਾਇ ਕੈ ਚੁਪ ਕਰਿ
 ਹਿਓ ਖਲੋਹਿ ॥ ੨੦੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਅਵਧੁ ਤਕਹਿ ਚਿਤੁ ਪਕੈ ਮਤ

ਪੁਜੈ ਪੂਰਿ ਕਹਿਓ ਅਬ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਅਵਤਾਰੁ ਕਹਿਓ ਅ
 ਲਪਦਵੀਚਾਰੀ ॥ ਬਹੁਤ ਜੀਵੈ ਅਉਸਾਥ ਨਿਬਾਰੀ ॥ ਤੁਮਹਾਰੇ
 ਪਾਅਟਲ ਕੋਚਾਰੇ ॥ ਲਜਾ ਮਾਂ ਨਹੋ ਇਮਹਾਰੀ ਜਾਰੇ ॥ ਕਬੀਰੁ
 ਨਿਰਿਅਤ ਮਟਲ ਜਾਵੈ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਸ ਅਵਗਥ ਮਾਵੈ ॥ ੨੦੯ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਤਮ ਦੇਹਿ ਤਿਆਗ ਕੈ ਪਾਰੇ ਬਸਤਰ ਵੀਗਾ ॥ ਜੈਸੇ
 ਨਾਂ ਨਾਂ ਭਾਂਤ ਕੈ ਕਰੈ ਨਦੂਹਾ ਸੀਗਾ ॥ ੨੧੦ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਅਮਨ ਹੀ ਚੋ
 ਸਹੀ ਰਹਾਨ ਕੋ ॥ ਅਬ ਨਾਸੀ ਇਕ ਜਾਨ ਲਾਨ ਕੋ ॥ ਕਛ ਕਰਤ ਵਿ
 ਨ ਅਤਮ ਪਈਯੈ ॥ ਜਿਸ ਕਰ ਅਤਮ ਇਸ ਬਿਤਲ ਪੀਯੈ ॥ ਈਸ
 ਰਤਮ ਪਰਭੇਇਆ ਲਾਗਿ ॥ ਕਿਆ ਮੀਗਿਓ ਤੁਮ ਬਾਝ ਗੁਪਾਲਾ ॥

ਅਟਲਪਦਵੀ(ਤੁਮਐਸੇਪਾਈ)ਜੈਸੇਪਰਬਤਠਉਰਬਨਾਈ॥੨੧
 ੧॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਤਿਸਪਰਬਤਕੀਸਿਖਰਪਰਖੁਬਬਨਾਇਓਧਾਮ
 ਤੀਕੀਕਿਆਵਸੇਖਤਾਜੇਲੀਨਤੋਹਿਇਨਾਮ॥੨੧੨॥ਚੌਪਈ॥
 ਕੋਧੂਹਿਸਰੂਪਕਿਵਪਾਵੋਅਵਪੁਤਕੋਹਿਭਿਉਅਟਲਸਮਾਵ
 ॥ਜਥੇਨਮਾਰਗਅਟਲਪਦਪਾਏ॥ਉਸੀਮਾਰਗਕਰਿਬਾਮਸ
 ਮਾਏ॥ਧੂਹਿਕੋਹਿਮੁਹਿਮਾਰਗਕਹੀਐ॥ਸੁਨਅਵਪੁਤਚੁਪਕੋਹਿ
 ਹਹੀਐ॥ਵਾਮਦੇਵਤਬਬਚਨਬਖਾਨੈ॥ਏਕਆਤਮਾਅਵਗਨ
 ਜਾਨੈ॥੨੧੩॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਧੂਹਿਕਹਿਓਮਾਰਗਕਹੀਐਤੋਨਿਸਚ
 ਹੋਇ॥ਵਾਮਦੇਵਤਿਹੀਕਹੀਐਸਤਸੰਗਤਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੨੧੪॥

॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਹੈ ਸਾਗ ॥ ਦੁਤੀਏ ਸਾਧੁ ਬੇਦ ਬਿ
 ਚਾਰ ॥ ਕਰ ਪਰਤੀ ਸਿ ਸਚ ਲਖਨ ਕਰੀ ਐ ॥ ਸੰਤ ਬੇਦ ਬਿ ਚਾਰ
 ਮਨ ਪਰੀ ਐ ॥ ਜੜ੍ਹ ਸਰੀਰ ਚੇਤਨ ਵਿਚ ਕੋ ਹੈ ॥ ਸਰਬ ਬਾਤ ਕੋ ਰਿ
 ਆਤਾ ਜੋ ਹੈ ॥ ਕਹੇ ਪੂਰਿ ਤੁਮ ਜੜ੍ਹਿ ਕੇ ਚਿਤੰਨੀ ॥ ਪੂਰ ਕਹੇ ਚੇਤਨ ਮ
 ਨਮਾਨੀ ॥ ੨੧੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਕਹੇ ਪੂਰਿ ਚਿਤੰਨ ਜੋ ਤੇ ਮੈ ਹੋ ਕਉਨ
 ॥ ਵਾਮ ਦੇਵ ਤਿਹਿ ਕਾਤ ਹੈ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੀਦ ਜਉਨ ॥ ੨੧੬ ॥ ਚੋਪ
 ਈ ॥ ॥ ਪੂਰਿ ਕਹੇ ਵੈਰਾਗ ਬੈਤਾ ਵੈ ॥ ਵਾਮ ਦੇਵ ਚੁਪ ਕੋਹਿ ਜਾਵੈ ॥
 ਕਾਪਹਾਸ ਗਜੀ ਵੈਰਾਗਾ ॥ ਪੂਰਿ ਨਮਾਨੇ ਮਟਲ ਸੁਹਾਗਾ ॥ ਜਉ ਤੰਨ
 ਹੀਭਰ ਮਕਿ ਆਕਰਨਾ ॥ ਸਮਝੁ ਆਪ ਕੇ ਦੁਤਰ ਤਰਨਾ ॥ ਪੂਰ ਕਹੇ

ਮੁਹਿਕਉਨਬਖਾਨਾਹਮੇਕਹਿਓਜੈਸੇਮਜਾਨਾ। ਪੁਹਿਕਹਿਓਤਉ
 ਹਮਭੀਭਏ। ਹਮੇਕਹਿਓਅਦੁਤੀਸਮਏ। ੨੧੭। ਚੈਹਗਾ। ॥ ਪੁਹਿ
 ਕੋਜੋਤੁਮਅਦੁਤੀਮੈਭੀਅਦੁਤੀਸਮਾਨਾ। ਤਬਾਮਕਹਿਓਤਮ
 ਕੇਅਟਲਪਦਵੀਕੈਸੇਮਾਨਾ। ੨੧੮। ਚੈਪਈ। ॥ ਪੁਹਿਕੋਸੇਕ
 ਪਕਾਵਨਾਹਮੇਕਹਿਓਕਿਉਮੀਗੀਭਾਵਨਾ। ਹਮੇਸੇਤੀਨਿਕਿਅ
 ਕਰੇਨਾਏ। ਆਤਮਏਕਜੈਸਰਬਸਮਏ। ਪੁਹਿਕੋਮੁਹਿਮੁਕਤਿ
 ਕਰੀਜੈ। ਹਮੇਕਹਿਓਬਾਸਨਾਛਡਿਦੀਜੈ। ਪੁਹਿਕੋਯਹਿਭੂਤਨਿ
 ਆਈ। ਹਮਿਛੋਰਹਿਯਹਿਛੋਰੈਨਾਹੀ। ਮੰਤ੍ਰਉਪਦੇਸਕਰੇਜੈਛੂਦ
 ਉ। ਇਸਬਾਨਾਕੈਕੈਸੇਲੁਟਉ। ਹਮੇਕਹਿਓਬੈਗਾਗਕਰੀਜੈ। ਅਪ

ਨੀਮਾਨੀਤਿਆਗਧਰੀਜੈ॥ ੨੧੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਪੂਰਿਕੋਬੈਰਾਗਕਪ
 ਕੈਸੇਸਕਪਛਾਂਨ॥ ਤਬਾਮਬੈਰਾਗਉਪਦੇਸੈਓਮਹਿਦੁਰਭਈ
 ਮਾਨ॥ ੨੨੦॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਤਮਨਕਹੁੰਉਪਦੇਸਸਿਖਾਮਰਤੁਨੀ
 ॥ ਮੈਝੇਕੀਓਅਦੇਸਤਪਕਛੁਹਮਨੇਨਹਿਕੀਓ॥ ੨੨੧॥ ਸੋਪਈ॥
 ॥ ਬ੍ਰਾਮਨਜਾਨਦਇਆਮਨਅਵੈ॥ ਪਰਾਸਰਮੈਝਬਚਾਸੁਨਾਵੈ॥
 ॥ ਅਬ੍ਰਾਮਨਤੁਮਬ੍ਰਾਮਨਜਾਨ॥ ਪਰਾਸਰਕੋਤੁਮਸਿਖਨਮਨ
 ॥ ਕਰੋਸਮਾਨਤਾਹਮਸੇਂਡੰਭੀ॥ ਅਕ੍ਰੋਸਕਛੁਕਰੋਅਰੰਭੀ॥ ਮੈਝੇਕੋ
 ਤੁਮਕੈਸੇਜਾਨੇ॥ ਹਮਕਹਿਓਦੁਮੈਤੁਭਯਾਨੇ॥ ੨੨੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅ
 ਵਿਦਿਆਅੰਕਾਰਮਹਿਬੀਧੈਕੈਸੇਜਾਨੇਮੇਰਿ॥ ਕਥਾਪੂਰਿਕੀਸੁਣਨ

ਕਰਿਸਮਾਛਿਪਰੇਕਛੁਤਹਿ॥੨੨੩॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਪੂਰਿਕੇਕਿਵਥਸ
 ਨਤਿਅਗੋ॥ਹਮੇਕਹਿਓਅਦੁਤੀਮਹਿਲਾਗੋ॥ਪੂਰਿਕੇਜੇਏਕਗੋਬਿ
 ਚਾ॥ਹਮੇਕਉਨਜੁਕਰਤੇਚਿਤਾ॥ਹਮੇਕਹਿਓਪਰਤੀਤਕਰਜਾਨਾ॥
 ਏਕਗੋਬਿਚਬਿਨਅਵਰਨਮਾਨਾ॥ਪੂਰਿਕਹਿਓਗੋਬਿਚਮੈਆਹੀ॥
 ਤਉਭਜਨਸਾਥਪ੍ਰਯੋਗਨਾਹੀ॥੨੨੪॥ਏਹਗਾ॥ ॥ਪਰਾਸਰਕੇਪੂਰਿ
 ਕੇਭਜਨਤਪਸਿਅੰਕੀਹਿ॥ਏਕਅਖੰਡਪਛਾਨਕੈਸਰਬਸਰੂਪਨਿ
 ਬਾਹੀ॥੨੨੫॥ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ਏਕਸਮੇਸਿਵਮੋਹਿਬਖਾਨਤਰਾਜਤਿਲੋ
 ਕੀਕੋਤੋਹਿਦਿਵੰਦ੍ਰਾਮੈਨਕਹਿਓਰਾਜਪਾਵੁਹੀਕੈਹਮਕਹਿਓਵੈਅਉ
 ਕਹਿਕਹਾਵੈ॥ਸਿਵਮੋਹਿਕਹਿਓਮਨਚਾਹਿਹੋਨਹਿਜੈਸੇਭਾਵਤੇਸੇ

ਇਜਾਵਾ ਮੈਨੇ ਕਹਿਓ ਜਉ ਈਸਰ ਜੋ ਰਿਗਤੀ ਨ ਦੇਵ ਮੁਹਿ ਦੇਖਤਾ
 ਵੇ ॥ ੨੨੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਬ ਮਤ ਸਹਤੁ ਮਕਉ ਜੋ ਵੈ ਪਹਾਸਰ
 ਇਥ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ਤੀਤਾ ਮਕਛੁ ਨਹਿ ਲੇਵੇ ਮੈਸੇ ਅੰਤਰਿ ਚੀਨਾ ॥ ੨
 ੨੭ ॥ ਪਈ ॥ ਪ੍ਰਹਿਕੇ ਪਹਾਸਗਧੀ ਆਰੇ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਜਾ
 ਲੇਹੁ ਈ ਆਰੇ ਮੈਨੇ ਕਹਿਓ ਮੁਹਿ ਨਾਹਿ ਮੁਹਾਵਤਾ ਮੁਕਤ ਛੋਰਿ
 ਬੰਧਕ ਪਵਤਾ ਪ੍ਰਹਿਕੇ ਕਬੀ ਇਸੇ ਤੇ ਛੁਟੇ ਲੇਹਿ ਅਵਪੁਤਤੁ
 ਹੀ ਸੁਖ ਲੁਟੇ ਅਵਪੁਤ ਕਹਿਓ ਮੁਹਿ ਇਛਿ ਮਾਨਾਹੀ ॥ ਵਾਮ ਦੇਵ
 ਕਹਿਓ ਗਜਰ ਮਾਹੀ ॥ ੨੨੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਵਾਮ ਦੇਵ ਕੋ ਪ੍ਰਹਿਕੇ ਨੀ
 ਚ ਬੁਧੋਤਾਹੀ ਚਲ ਇਸਤਤ ਕੇ ਜਾਲ ਕੈ ਅੰਗ ਬਭੁਤ ਰਮਾਹੀ ॥ ੨

੨੬॥ਸ੍ਰੁਯਾ॥॥ਪ੍ਰਹਿਕਮਲਗੋਇਕੋਬਨਮਹਿਕੋਈਅਟਲਪਦਵੀ ੨੦੦
 ਕੇਲੇਹੁਸਮਾਰੇ॥ਬਨਬਿਰਛਮੁਓਘਾਸਕਰੇਤਿਸਕੇਅਗੇਚਲਕਾ
 ਇਸਥਿਤਨਿਹਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਿਕੋਈਗਨਪਰਿਓਪਿਥਵੀਪਰਅਟਲਲਿ
 ਚੈਸੈਸੇਆਖਪੁਕਾਰੇ॥ਮੈਨੇਕਹਿਓਮੈਸੇਜਾਨਲੋਹੁਹਿਨਾਸਭਇ
 ਓਚਲਮਚਲਿਓਸਾਰੇ॥੨੩੦॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਸੁਖਮਜਬਹਿਤਿਮਾਗਿ
 ਓਪਾਛੇਹਰਿਓਗੋਬਿੰਦਾ॥ਤੰਤੰਤੁਗੋਬਿੰਦੈਸਮਝੈਹਰਿਅਨੰਦ
 ॥੨੩੧॥ਚੌਪਈ॥॥ਪ੍ਰਹਿਕਹਿਓਮੁਹਿਰੁਪਬਤਾਵਾਅਵੁਪੁਤ
 ਕਹਿਓਜੈਸੇਮੁਹਿਪਾਵਾ॥ਪ੍ਰਹਿਕਹਿਓਰਿਅਰੁਪਤੁਮਾਰੇ॥ਅਵੁਪੁਤ
 ਕਹਿਓਜੈਸੇਤੁਮਪਿਆਰੇ॥ਅਪਨੇਬਿਖੇਪ੍ਰਹਿਥਿਤਪਾਈ॥ਜਮੇਕਹਿ

ਓਥਾ ਲਕਮੁਆਈ॥ ਅਵੁਪੁਤਕੋਜੋਸੁਨੇਸੁਵਨਕਹਿ॥ ਜੀਵਤਗੇ
 ਨਗਏਕਈਮਰਾ॥ ੨੩੨॥ ਚੋਹਾ॥ ॥ ਵਾਮਦੇਵਤਬਕਹਿਤਿਹੈਬੁਰ
 ਕੇਮਤੁਮਕੀਨਾ॥ ਰਾਜਪੁਤਕੋਮਾਰਿਓਜਿਉਮਛਲੀਜਲਹੀਨਾ॥ ੨੩
 ੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਰਾਜਪੁਤਨਹਿਜਾਨਯਹਿਤਿਸਿਵਪੁਤਖੈ॥ ਜੈਸੇਅ
 ਏਮਾਨਤੈਸੇਹੀਗਛਤਭਏ॥ ੨੩੪॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਮੈਏਕਹੇਮੁਕਤ
 ਮੁਹਿਕੀਜੈ॥ ਬੰਧਨਜਗਤਕਾਟਕਰਦੀਜੈ॥ ਪਰਾਸਰਕਹੇਤੁਹਿਮੁਕ
 ਤਕਠਨਾਈ॥ ਬੇਦਸਾੜਬਪੁਪ੍ਰੇਅਪਕਾਈ॥ ਗੁਰਸਾਸੜਪਗਨਿਸ
 ਚਾਕੀਆ॥ ਅਨੋਤਭਾਰਸੀਸਪਰਲੀਆ॥ ਕਾਰਨਬੰਧਕੇਯਹੀਪ
 ਛਾਨਾ॥ ਕਿਉਕਰਿਮੁਕਤਿਹੋਹਿਤੁਜਾਨਾ॥ ਮੈਏਕਹੇਗੁਰਸਾਸੜਤਿਆ

ਗੋਇਨਕੇਕੋਕਬੀਨੀਲਾਗੋ॥੨੩੫॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਇਨਇੰਦੀ
 ਓਕੋਬੀਪੋਲੇਸਸਤ੍ਰਕਰਿਕੋਕਾਟਾ॥ਪਾਨਪਾਂਨਕਛੁਨਾਗਿਕੁੰਠ
 ਹੁੰਪਉਨਕੋਚਾਟਾ॥੨੩੬॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥ਕਾਤਿਪਰਾਸਰਮੁਕਤਾ
 ਹੀਇਨਬਾਤਨਭੇਕਬੁਨਾਗਿਪਤੀਜੈ॥ਨੇਤ੍ਰਦੇਖਸ੍ਰਵਣਕਰਸ੍ਰਵਣੀ
 ਜਿਹਿਬਾਬਚਨਭਲੇਕਰਿਲੀਜੈ॥ਅੰਤਕਰਨਬੀਪਾਇਨਹੀਵਿਚ
 ਰਸਦਾਇਸਦੇਹਿਕੋਕੀਜੈ॥ਉਪਰਤੁਚਾਮਾਸਅਸਤਵਿਆਪਕ
 ਰੁਪਰਭਰੀਮੁਤਵਿਸਟਭਰੀਜੈ॥੨੩੭॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਕਾਤਿਪਰਾਸਰ
 ਮੈਕੋਵਿਸਟਾਦੇਹਿਬਖਾਨਾ॥ਕਬੀਸਰੀਰਤੁਮਖਾਇਓਤੰਪ੍ਰਕਾਪ੍ਰਮਾ
 ਨ॥੨੩੮॥ਕਾਬਿਤੁ॥॥ਪਰਾਸਰਕੋਨਹੀਖਾਇਆਤੁਮਖਾਇਕੋਮ

੨੦੧

ਪਾਇਤੀਮੈਬੀਪੀਗਾਇਆਵਿਸਟਾਤੀਨਤਗਜਾਨਲੈ॥ਮਿਠਾ
ਖਾਟਕਟਕਜਾਮਰਿਹੀਸਭੀਅਟਕਪ੍ਰਿਥਮੇਮੀਠੀਹੈਲਕਬੁ
ਛੁਹੀਪਦਾਰਥਤਉਖਾਟਸਾਮਾਨਲੈ॥ਜਉਸਰੀਰਦੁਖਲਗੈਕਸ
ਟਪਾਇਸੁਖਤਿਅਗੇਛਿਰਿਕਉਤ੍ਰਾਸਾਲਾਗੇਸੋਬੇਦਕੇਪਰਮਾਨੈ
॥ਐਸੀਅਵਸਥਾਪਾਇਜਾਟੇਪਰਾਸੁਭਤਪਾਇਸਰੀਰਭਿੰਨਜਾ
ਇਕੈਨਸੋਕਰਿਦੇਆਨਲੈ॥੨੩੮॥ਦੋਹਰਾ॥ਐਸੋਗਿਅੰਨੀ
ਜਾਨਲੈਜਾਕੇਸਦਾਅਨੰਦਾ॥ਜਾਨਤਤੁਪਛਾਨਿਓਵਿਸਨਸਰਬ
ਸੁਛੰਦਾ॥੨੪੦॥ਸੋਹਣਾ॥ਏਕਪ੍ਰਮਾਤਮਜਾਨਅਉਰਨਕਾਹੂ
ਕਹਿਸੁਲੋਏਕਅਦੁਤੀਪਛਾਨਅੰਤਕਰਨਬਸਾਈਐ॥੨੪੧॥

ਸ੍ਰੁਯਾ॥ ॥ ਮੈਂ ਕੇ ਕੇ ਕਥਾ ਮਾਗਿ ਕੇ ਪਰਾਸਰ ਕੇ ਯਹਿ ਅਚਰਜ ਬਖ
 ਸਿਓ॥ ਕਥਾ ਕਰੇ ਤੇ ਪੁਨ੍ਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰੇ ਕਥਾ ਸ੍ਰਵਨ ਕੀ ਏਕ ਛੁਲ੍ਹਾ ਭਾ
 ਮਾਨਿਓ॥ ਮੈਂ ਕੇ ਕੇ ਕਥਾ ਪਰਤੀਤ ਦੇ ਉਯਹਿ ਤੇ ਕਰਮ ਸਹੀਰ ਸਭੀ ਕ
 ਰਜਾਨਿਓ॥ ਬਿਨ ਸ੍ਰਵਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਏਤਹੀਂ ਸ੍ਰਵਨ ਪੀ ਜਾਨੇ ਗਿਯਾ
 ਨ ਮਗਿ ਮਾਨਿਓ॥ ੨੪੨॥ ॥ ਕਥਾ ਦੇ ਸਵਾਕੀ॥ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ॥
 ਪਰਾਸਰ ਕੇ ਯਹਿ ਏਕ ਸਮੇ ਬਹੁ ਕਾ ਸਮ ਬਿਖੈ ਤੀਨ ਸੀਤ ਬਸਾਏ॥ ਤੀ
 ਨ ਸਹੀਰ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਦੀ ਸਤ ਅਤੇ ਕਰਾਏ ਏਕ ਸਮਾਏ॥ ਏਕਾ ਮੈਂ ਮੂਰ
 ਏਕ ਅਉ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀ ਸਾਥ ਜੜ੍ਹ ਭਰਖਾ ਬਿਲਾਸ ਹਸਾਏ॥ ਜਉ ਪੁਛਕੇ
 ਕਿਉ ਪਾਸਾ ਬਿਲਾਸ ਨ ਸਹਿ ਸੁਭਾਇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੨੪੩॥ ॥

੨੦੨

ਕੁਚਨਉਚਾਰੇ॥ ਬੇਸਵਾਸਰੀਰਪਰਦਿਸਦਿਕਰੀ॥ ਤੁਮਏਕਅਖੀਡਿ ੨੦੩
 ਨੈਨਨਿਹਾਰੇ॥ ੨੪੬॥ ਏਹਗਾ॥ ਬੇਸਵਾਦੇਖਨਦੇਖਕਛੁਸੁਪਾ
 ਸਭੀਸਰੀਰਾ॥ ਅਪੰਕਾਰਸਭਸੁਭਅਸੁਭਕਾਮਨਾਤੇਵਸਤੀਰਾ॥ ੨੪੭
 ਆਸੇਰਠਾ॥ ॥ ਮਨਤੇਦਈਉਠਾਇਦਿਸਮਾਨਜੇਦੀਸਪੈ॥ ਜੇਪੁਛੋਛਿ
 ਰਿਆਇਮਾਮਨਉਤਮੈਵੇਸਵਾ॥ ੨੪੮॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਤੁਮੈਪੁਰਖ
 ਅਉਬੇਸਵਾਜਾਨਉ॥ ਮਨਬਸਕਰੋਸੋਆਖਬਖਾਨੋ॥ ਕਹੋਉਪਾਇ
 ਮਨਬਸਕਿਵਹੋਈ॥ ਅਮਾਸਤੇਕਹਿਉਤਗਨਕੋਈ॥ ਬੇਸਵਾਕੋਹ
 ਮਗੁਰੁਤੁਮਾਰੇ॥ ਕਿਉਬਚਨਕੋਹਿਸਾਖਹਮਾਰੇ॥ ਅਵਧੂਤਕਹਿਉ
 ਕਿਆਪੁਛਤਆਹੀ॥ ਬੇਸਵਾਕੋਹਿਕਿਵਭਜਨਨਿਬਾਹੀ॥ ੨੪੯॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬੇਸਵਾਕੋ ਨਿਹੁ ਪਨ ਕੀ ਜੈ ਭਜਨ ਬਖਿਅੰਨਾ ॥ ਮੁਖੁ
 ਤਕ ਹਿਓ ਤੁਮ ਆਪੀ ਗੁਰੁ ਪਮਾਰੇ ਮਾਨਾ ॥ ੨੫੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਬੇਸ
 ਵਾਕੋ ਮੁਖੇ ਸਪਤ ਮੇਰੀ ਤੁਛੇ ਸਿਖ ਅਉ ਆਪ ਕੇ ਗੁਰੁ ਜੇ ਜਾਨਾ ॥ ਜਉ
 ਪੁਛਤੈ ਮੈ ਸੇ ਕਾਹੇ ਕਹਿਓ ਤਉ ਨਿਸਚੇ ਕਰੈ ਮੈ ਵਚਾਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ਮ
 ਉਪੁਤ ਕਹਿਓ ਪ੍ਰਮਾਨ ਨਹੀ ਕਹੁ ਵੇਸਵਾ ਆਖੈ ਕਾਹਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਬੇਸ
 ਕਹਿਓ ਪ੍ਰਮਾਨ ਮੈ ਸੇ ਜੈ ਸੇ ਮਿਗ ਤਿਸਨਾ ਕਹਿਨਿ ਸਚੇ ਹੀ ਮਾਨਾ ॥ ੨੫੧ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਉ ਪੁਤਿ ਕਹਿਓ ਯਹਿ ਭਰਮੈ ਕਹਨ ਤੁਮਰ ਜੋਇ ਬੇ
 ਸਵ ਕਹਿਓ ਭਗਵਾਨ ਬਿਨ ਕਹਨ ਭਰਮ ਸਭ ਸੋਇ ॥ ੨੫੨ ॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਭਗਵਾਨ ਬਿਨ ਕਹਨਾ ਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥ ਵੇਚਾਰਿ ਕੀ ਓਤ ਉਏ ਕੇ ਜਾਨ

ਭਰਮਾਧਰਮਸਭਏਕੋਕਹੀਏ॥ ਅਉਪੁਤਕੋਐਸੇਕਹਾਣਹੀਏ॥
 ਬੇਸਵਾਤੈਨਕਿਆਬਖਾਨਿਓ॥ ਭਗਵਾਨਭਰਮਸਭਏਕਸਮਾਨਿਓ॥
 ॥ ਇਸੀਕਾਹਨਤੋਬੇਸ੍ਵਰਈ॥ ਦੁਮੈਤਬਚਨਮਾਉਤਮਾਣਈ॥
 ੨੫੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਬੇਸ੍ਵਾਕੋਅਪੁਤਤਮਕੈਸੇਦ੍ਰਿਸਟਹੋਇ॥ ਲਛ
 ਨਬਚਨਵਿਚਾਰੈਐਦੁਦੁਮੈਤਨਕੋਇ॥ ੨੫੪॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਅ
 ਵਪੁਤਨਜਾਨਤਾਹਿਬਚਨਦੁਮੈਤਕੂਰਤਹੋ॥ ਅਵਪੁਤਕੋਵਾਹਿ
 ਵਾਹਿਮੇਰੇਸਾਬਸਮਾਨਤਾ॥ ੨੫੫॥ ਸ੍ਰੀਜਾ॥ ॥ ਅਵਪੁਤਕੋਸ
 ਕਲਪੋਇਪਦਕੋਰਬਾਮਜਾਨਅਉਪੁਤਭਈਐ॥ ਬੇਸ੍ਵਾਕੋਅਚ
 ਰਜਯੋਹੀਕਈਪੁਰਖਐਕੋਭਗਵਾਈ॥ ਪੋਇਸਹੀਰਪਵਿਤਕੋ

ਕਛਪੋਇੰਨੀਨਿਤਪਾਪਨਏਐ। ਤੈਨੇਪਦਅੰਕਾਹਧੋਇੰਨਕਛੁ
 ਐਸੋਧੋਨੀਧੋਇੰਨਏਐ। ੨੫੬। ਦੋਹਰਾ। ॥ ਤਬਅਵਪੁਤਤਿ
 ਕਾਤਿਪੈਅਬਕਿਆਕੋਸੁਨਾਇ। ਬੇਸਵਾਕੋਅਵਪੁਤਜੀਨਾਗਇ
 ਟਹਮੇਬਤਾਇ। ੨੫੭। ਸੁਯਾ। ॥ ਅਉਪੁਤਕੋਯਹਿਗਿਅੰਨਸੁ
 ਗਮੈਹਿਦਿਸਟਿਮਾਨਨਾਗਇਦੁਜਾਣੇ। ਬੇਸਵਾਕੋਪਰਤੀਤਕੈ
 ਸੇਕਰਏਕਨਾਗਇਲਕੈਸੇਸਿਫਾਣੇ। ਏਕਪੁਰਖੁਮੋਹਿਸੀਗਮਿਏ
 ਤੰਹਿਦੁਸਹਦੇਖਕੈਜਾਇਸਰਮਾਣੇ। ਜਾਹੇਕਦੇਇਕੀਗੰਮਨਹੀ
 ਕਾਤਿਕਰਮਸੀਈਤਾਹਿਕੈਸੇਮੈਮਾਣੇ। ੨੫੮। ਦੋਹਰਾ। ॥ ਜਾਹੇ
 ਦੁਐਤਨਾਦੇਖੀਐਤੀਕਦੇਖੇਕਉਨ। ਤੁਮੈਅਉਪੁਤਨਜਾਨਹੂੰਅਉ

॥ २५८ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਕਪਤਿ ਪਹਾਸੇ ਮੈ ਕੋ ਕੀ ॥ २੦੫ ॥
 ਸੇਬ ਚਨ ਸੁਨੈ ਅਉ ਪੁਤ ਦਬਾਨੈ ॥ ਜੜਭਰਥ ਕੋਤ ਬਚੇ ਸਵਾ ਕੇਯ
 ਹਿਸਤ ਬਚਨ ਜੇਤੋ ਹਿ ਬਖਾਨੈ ॥ ਆਤਮਾ ਮਾਹਿ ਨ ਪੀਤਿ ਪਟੀ ਦਿਸੁ
 ਦਿਸੁ ਅਉ ਦਿਸੁ ਲੁਕਾਨੈ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜੇ ਦੀਸਤੈ ਸਭ ਆਪੀ
 ਆਪਨ ਅਵਗਧਿ ਗਨੈ ॥ ੨੬੦ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬੇਸਵਾ ਕਾਜ ਨਿ
 ਭਰਥ ਕੇਤੁ ਭੀ ਨਾਹਿ ਜੜਿ ਭਰਥਿ ॥ ਦੇਖੁ ਨ ਤਿਪਟੀ ਬਿਨ ਨਹੀ ਬੇਦ
 ਮਾਹਿ ਜਹਿ ਅਰਥ ॥ ੨੬੧ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਕੋਜੜਭਰਥ ਸੁਨਾਇ ਤਿ
 ਪਟੀ ਆਤਮਾ ਭਿੰਨ ਕਾ ॥ ਬੇਸਵਾ ਛਿਰਿ ਕੋਤਾਹਿ ਬੁਧ ਸਨਾਤਨ
 ਜੋਗੁ ॥ ੨੬੨ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਭਿੰਨ ਸੰਜੁਗਤ ਜੁਧੇ ਤੈ ਕਿਉ ਪਸਤਮ

ਕਾਹਖਰੁਦਾਕਰੀਜੈਗਜਰੁਭਰਥਜੀਮਸਟਿਕਰੀਤਬਪੀਅਉਮੈ
 ਭੀਬਚਨਸੁਨਤਾਹਿਪਤੀਜੈ॥ਵੇਸਵਾਅਭੇਦਕੋਸੀਨਾਗਾਇਦੁ
 ਐਸੇਸਮਝਕਰਿਚੁਪਸੁਖੀਜੈ॥ਤਾਂਤੇਜੁਗਲਬਿਸੁਆਦਭਏਹੰਸੀ
 ਛੋਰਦਈਰੋਵਨੈਨਭੀਜੈ॥੨੬੩॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥ਮੈਨੇਕਰਿਓਮਿਤ
 ਕਾਹੋਕੋਵਤਹਸਨਰੋਵਨਦੋਨੋਏਕਹੀਜਾਨੋ॥ਹਸਨਕੋਤਿਅਗ
 ਕੋਰੋਵਨਲਗਤਐਸੇਜੋਗਨਪੀਯਹਿਤੁਸਾਨੋ॥ਬੇਸਵਾਬਹੁਤਪ
 ਰਸਨਭੀਅੁਭਏਕਨਹੁਪਨਕੀਓਸਮਾਨੋ॥ਜੋਭੀਸੁਨੈਸੋਭੀਗਿਆਨੀ
 ਪੁੰਦੈਅਗਿਅੰਨਅਪੇਰਸੇਜਾਇਬਿਲਾਨੋ॥੨੬੪॥ਦੋਹਰਾ॥॥
 ਬੇਸਵਾਨਿਸਚਾਅਪਨਕਹਿਪੈਪ੍ਰਗਟਸੁਨਾਇ॥ਨਮੋਨਾਮਸਾਹੈ

ਏਕਾਮੁਤੀਸਮਾਇ॥੨੬੫॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥ਨਾਮਹੁਪਸਭੀਅਸਤਜਾਨੈ
 ਜੇਸੰਸਾਰਅਸਤਪਛਾਨਤੈ॥ਨਾਮਹੁਪਤੇਗੁਜਗਨਿਗਾਸਿਗਈਤ
 ਉਮਨਕਾਕੋਲੁਭਾਨਤੈ॥ਜੈਸੇਕਉਆਜਾਜਕਉਡੈਕਹਿਚ
 ਹਉਹਪਿਜਲਸਮਾਨਤੈ॥ਉਡਉਡਕੈਠਾਵਹੋਵਤੈਠਿਰਿ
 ਉਸੀਪਿਠਉਰਠਹਿਗਨਤੈ॥੨੬੬॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥ਤੈਸੇਚਿਤਜੁ
 ਚੰਚਲਤਾਈਕਰੈਬਿਖਅਨਕਜਾਇਗਹੋਗਹਕੇ॥ਸੋਤੋਆਗਹਿ
 ਨਾਮਅਉਹੁਪਦੈਖੈਖਭਾਲਕੈਮਿਥਿਆਲੋਲਾਹਕੇ॥ਤਬਜਾ
 ਵਨਆਵਨਨਾਹਿਗਹਿਓਸੋਤੋਜਾਇਅਖੰਡਹਹਿਓਬਹਿਕੇ॥ਤ
 ਬਪਰਾਸਰਮੈ੩ਕੋਕਹਿਪੈਯਹਿਤੋਸਰਬਅਖੰਡਸਿਖਾਨਾਹਕੇ॥੨੬੭॥

ਬੁਠਾਹਿਨਹੀਐ॥੨੭੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਕਰੋਪਰਾਸਰਬੇਸਵਾਤੁਤਿ
 ਬਿਨਅਵਰਨਕੋਇ॥ਪਦਅਪਦਕਪੁਕਉਨੈਅਖਸੁਨਾਏਜ
 ਇ॥੨੭੭॥ਸੋਹਠਾ॥ਬੇਸਵਾਤਹਿਬਖਾਨਪਦਅਪਦਤੁਮਦਿਸ
 ਇਮਹਿ॥ਠਿਰਿਪਰਾਸਰਕੋਸੁਜਾਨਭਰਮਮਲੀਨਤਾਕਿਉਕੋ॥੨
 ੭੮॥ਸ੍ਰਯਾ॥ਬੇਸਵਾਕੋਪਰਮਹੀਸਹੋਜੀਅਉਹਮੇਕਹਿਓਐ
 ਸੇਮਤੁਜਾਨੇ॥ਕਢੁਕਲਪਨਾਨਾਹਿਰਖੇਪਮਹੀਯਹਿਤਕੀਕਰੀਸ
 ਤੁਮਹੋਹੀਭਾਨੇ॥ਜਾਪੁਸਰੀਰਜਲਾਇਹਿਮਾਲੇਆਪਕੋਕਲਪਕੇ
 ਵੇਸਵਾਮਾਨੇ॥ਜਉਮਨਮਾਹਿਰਖੈਭੈਭੀਤਨਨਾਮਹੁਪਆਪਕਾਹਿ
 ਠਹਿਰਾਨੈ॥੨੭੯॥ਦੋਹਰਾ॥ਆਪੇਗਾਖਿਓਨਾਮਕੋਆਪੇਦਿਨ

ਤਾਕੀਨਾ॥ ਠਿਰਿਕਰਿਡਰਤੀਤਾਸਤੇਜਾਇਪਰੋਰਿਆਲੇਦੀਨਾ॥
 ੨੬੫॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਕਰੋਬੇਸਵਾਬੈਨਹਿਮਸੇਪ੍ਰੋਜਨਨਹਿਰਖਾ॥ ਬਚ
 ਨਤੁਮੇਸੁਖਚੈਨਆਪਾਜਾਲੇਤਾਸਮਾਹਿ॥ ੨੬੬॥ ਕਬਿਤੁ॥ ॥
 ਬੇਸ੍ਵਾਜਨਾਮਮਨਨਗਰਬਿਸਰਾਮਹਿਮਸੇਸੇਜਲੇਨਾਹਿਗਿ
 ਆਨਅਗਨਿਜਾਣੀਐ॥ ਹਮੇਤਬਕਹੀਹਮਅਤੀਤਨਾਹਿਸ
 ਹੀਨਾਮਨਿਹਵਿਰਤਕਰਸਤਚਿਤਆਨੰਦਪਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਸ
 ਤਜੋਉਦਾਸਹੋਇਦੁਖਪਾਇਸੰਸਾਰਕੋਇਅਥਵਾਬਿਚਾਰਸ
 ਇਅਤੀਤਜਾਇਭਾਣੀਐ॥ ਅਤੀਤਸਾਥਮਿਲੈਕਰਿਅਤੀ
 ਤਮੇਹਿਦਿਲੈਅਤੀਤਨਾਮਤਾਸਕੋਕਛੁਮਉਹਵਟਾਇਘਾਣੀ

ਐ॥੨੭੭॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਬੇਸਵਾਕੋਤੁਮਕਿਆਕਹਿਓਸਤਚਿ ੨੦੮
 ਤਕਲਪਤਨਾਮ॥ਤਬਾਮਕਹਿਓਕਾਨਮਹਿਅਵੈਸੇਸਭਖਾਮ
 ॥੨੭੮॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਕਾਨਸੁਨਾਸਭਕੁੜਭਰਮਭੁਲਾਵਾਜਾ
 ਨੀਐ॥ਬੇਸਵਾਬਚਨਸੁਨਾਗੁੜਅਚਰਜਮਾਨਹੋਤੀਭਈ॥੨੭੯॥
 ॥ਸੁਯਾ॥ ॥ਆਪਕੋਆਪਤੇਮੁਕਤਿਆਨਿਓਕਿਚਤਿਵਚਨਕੋ
 ਪਾਇਅਪਾਇਹੀ॥ਸਤਿਸੰਗਸੁਠਲਤਿਨਹੋਤਭਇਓਅੰ
 ਬੁਧਜੋਜਾਦਗੀਯਾਉਬਾਹੀ॥ਤੁਮਮਾਹਿਨਾਹੀਪਰਵੇਸਕਛੁਯ
 ਹਿਵਚਨਪ੍ਰਸਰਮੈੜਕਾਹੀ॥ਹੰਕਾਰਤੇਗੋਨਿਗਵਿਗਤਿਹੋਵੈਯਹਿ
 ਮਉਜਿਮੇਰੇਅਨਮਾਹਿਸਹੀ॥੨੮੦॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਮੈੜਹਮਸੇਯ

ਉਕੋਕਹਿਆਅੰਕਾਰਨਜਾਇ। ਤੁਮਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਮੁਹਿਕਰਦੇ
 ਓਅੰਕਾਰਿਰੁੜਾਇ॥ ੨੮੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਿਓਤ
 ਹਿਅੰਕਾਰਤੇਹਿਕੋਹਮਰਾ। ਕੋਮੈੜੇਤਾਹਿਅੰਕਾਰਮੇਰਨਿਰ
 ਵਿਰਤਕਰ॥ ੨੮੨॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਪਰਾਸਰਕਹੋਅੰਕਾਰਤੇਰਮ
 ਹਿਕੈਮੇਨਿਰਵਿਰਤਕਰਕਹਿਕੈ। ਮੈੜੇਕੋਤੁਮਸਕਤਨਾਹਿਕਿ
 ਉਅਚਾਰਜਮਾਨਹੋਪਰਕੈ। ਪ੍ਰਾਸਰਕਹੋਰਖਿਆਸਮੁਹਿਹਿਰਦੇ
 ਨਹਿਵਿਚਨਕਰਆਗੇਸਰਕੈ। ਅਉਗਿਤਅਨਿਤਨਪੁਛਕਬੁਜ
 ਬਚਨਕਰਰਖਹਿਦੈਰਹਿਕੈ॥ ੨੮੩॥ ਚੋਰਾ॥ ॥ ਕੋਮੈੜੇਮਾਹ
 ਜਸੰਦੇਪੁਨਜਬਲਗਜਾਇ। ਤਬਲਗਤੁਸਨੀਨਹਿਕਉਰਜਨ

ਖਾਇਆ ਘਾਇ॥ ੨੮੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਦੁਖ ਦੇ ਨੇ ਤੇ ਰੁਗਾਂ ਤ ਦੁਖ ਤੇ ਹਮ
 ਰੁਗੇ ਤੇ ਨਹੀ॥ ਸੁਨੀ ਪ੍ਰਾਸਰ ਬਾਤਿ ਕੇ ਸੇ ਪੜ੍ਹਾ ਪਛੇ ਹਿਓ॥ ੨੮੫॥
 ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਮੈ ਤੇ ਹਸਤ ਕਹੈ ਪਰਾਸਰ ਦੈ ਤੇਰੀ ਆਪ ਕੋ ਨਾਹਿ ਪਛੇ ਰੁ
 ਹਿ॥ ਤੁਮ ਆਪ ਕੋ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਤ ਕਰੇ ਹਮੈ ਗਰਜ ਨਹੀ ਜੇ ਤੁਮ ਕਠਿ
 ਚੇੜਹਿ॥ ਮੈ ਤੇ ਨਾਮ ਮਾੜ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਹਰਗੋਰੇ ਤੁਮ ਆਪ ਕੋ ਤੇੜ
 ਹਿ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹੈ ਤੁਝੈ ਕਿ ਆਸ ਮਾਇਓ ਹੈ ਭਸਮ ਕੀ ਏ ਬਿਨ ਕਬੂ
 ਨ ਛੇੜਹਿ॥ ੨੮੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹੈ ਮੁਹਿ ਸਰਨ ਹੋਗਿ ਮੁ
 ਕਰਨੀ ਮਿਠਾ ਪ੍ਰਾਸਰ ਤਾ ਕੇ ਕਹੈ ਤੈ ਨਿਸਚਾ ਕਛੂ ਨ ਤੇਗ॥ ੨੮੭॥
 ॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਜੇ ਨਿਸਚਾ ਧਾਰਹਿ ਓਧਰੈ ਕੇ ਕਬੂ ਮੀ ਅਨ ਕਰੇ ਸੇ

੨੦੮ / 7

ਹੇਮਰਕੈ॥ ਤੈਥੋਂ ਦੈਤਪੁਤ੍ਰ ਪੰਨਾਪੰਨ ਕਰਿ ਕੈ ਨਿਸਚਾ ਪਾਰਨਾਪੀਕ
 ਬਹੁੰਡਰਕੈ॥ ਮੈਂ ਤੈਕੋ ਕਹੈ ਕੈ ਸੇ ਕਰ ਕੈ ਸੇ ਦੈਤਪੁਤ੍ਰ ਬਾਰਤਾ ਸਰਕੈ
 ॥੨੮੮॥ ॥ ਕਥਾ ਪ੍ਰਪੰਨਾ ਦਿਕੀ॥ ॥ ਬਾਬਿਤੁ॥ ॥ ਮੈਂ ਤੈ ਸੁਨਾਉ ਜੋ
 ਸ੍ਵਾਧਾਨ ਪਾਉ ਕਾ ਕੇ ਬਤਾਂ ਉਕਥ ਜੋ ਪ੍ਰਸਿਦਾਦੀ॥ ਦਿਤ ਸੁਤ ਦੈ
 ਇਜਾਨਾ ਹਰਾਛ ਸਾਹਨ ਕਸਪ ਪ੍ਰਮਾਨ ਸਤ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ਭਏ ਬਰੇ
 ਬਲਿਵੰਨ ਆਦੀ॥ ਹਰਾਛ ਸਾਬਿਦੇ ਰੇ ਭਗਵੰਨ ਬੈਰਾਹਿ
 ਪਧੇ ਪਾਛੇ ਹਰਾਨ ਕਸਪ ਸੰਭਾਰੇ ਭੋਗੀ॥ ਤਿਲਕੀ ਸੁਖ ਸੁਆਦੀ
 ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਜਮ ਅਗਨ ਆਦਿ ਕੁਛੇ ਹਥ ਨ ਜਾਣ ਸਭ ਹਰਤ ਬਿਸਮਾ
 ਦ ਸੋ ਮਾਗਿ ਤਾਹਿ ਦਾਦੀ॥ ੨੮੯॥ ਦੈਤੁ॥ ॥ ਭਾਗ ਜਗ ਕੇ

ਦੇਵਤਾ ਸੇਵੇ ਭਾਗਸਮਾਗਭੈ ਪਾਇ ਭਾਗੇ ਦੇਵਤਾ ਬਸੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮੰਡਾ ॥ ੨੧੦ ॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ॥ ਮੰਦ੍ਰੁ ਬੁਧ ਅਨੁਪਥਨਾਇ ਕੈ ਹੀਰੇ ਅਭਿਲਾਸ
 ਜਨਾ ਉਥਨਾਏ ॥ ਬਡੀ ਬੁਧਤ ਬਿਸਥਾਰ ਪ੍ਰਿਥੈ ਕਛੁ ਕਹਨ ਸਕੈ ਕੋ
 ਉਮੰਤਨ ਪਾਏ ॥ ਹਾਕਸ ਬਾਹੁਤ ਮੋਕਹੇ ਮਾਨਸਾ ਵਨ ਮੇਘ ਪਦ
 ਉਮੰਤਾਏ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ ਪਾਇ ਪਰਮੰਨ ਭਇਓ ਸੁਤ ਬਡੇ ਭਾਗ ਪ੍ਰ
 ਹਿਲਾਦ ਜਮਾਏ ॥ ੨੧੧ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ॥ ਭਗਤ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟਿ
 ਭਇਓ ਮਾਨੋ ਵਿਸਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਭਗਤ ਭਗਵੰਤ ਮਹਿ ਭੇਦਤਾ ਮੁਖ
 ਲੈਤੇ ਮਾਨਾ ॥ ੧੮੨ ॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ॥ ਬਾਲਕ ਤੇਜ ਬਡੇ ਭਇਓ ਤਬ
 ਵਿਦਿ ਆਪ ਨੀਰਗੁਰਗ੍ਰੋਪ ਠਾਇਓ ॥ ਸੋਨਿਤਨਾਮ ਸਮਾਗਤ ਪੈਸ

੨੧੦

ਦਾ ਵਿਸਨਿ ਵਿਸਨਿ ਕਰ ਵਿਸਨ ਸਮਾਇ ਭੀ ਜਗਨ ਕਸਪ ਮਦ ਪਾਨ
 ਕੇਹ ਤਤ ਕਾਲ ਪ੍ਰਾਣਿ ਦਾ ਕੇਤਾ ਹਿ ਬੁਝਾਇ ਭੀ ਜੋ ਗੁਰ ਸੰਥਾਤਾ ਹਿ
 ਦਈ ਬਚਾ ਸੇ ਪੜਿ ਕੈ ਵਿਦਮਾਨ ਸੁਨਾਇ ਭੀ ॥ ੨੬੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਪਾਥ ਜੋ ਰਕਰਿ ਕਾਤੈ ਸੁਨੇ ਪਿਤਾ ਮਾਨ ਲਾਇ ॥ ਜੇ ਸੁਨੈ ਪੈਚਿਤ ਚਾ
 ਇ ਸੇਂਭਰ ਮਭੁਲਾਵਾ ਜਾਇ ॥ ੨੬੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ॥ ਸਰਬ ਜਗਤ ਅ
 ਸਤ ਅਸਾਰ ਜਾਨਾਨਾ ਮਹੁ ਪ੍ਰਮਿਥਿ ਅਇਕਾ ਬਿਸਨ ਪਿਆਇ ॥ ਏਕ
 ਅਖੰਡ ਅਪਾਰ ਵਹੀ ਜਲ ਬਲ ਵਹੀ ਵਹੀ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥ ਵਿਸਨ
 ਸਮਾਨ ਅਵਰ ਕੇਉ ਜਗਨ ਕਸਪ ਸੁਨ ਕਰਿ ਕ੍ਰੋਧ ਬਦਾਇ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਕ
 ਤ ਚੁਚਾਤ ਰਾਗੁਰ ਸੁਕਰ ਸੇਤਿ ਨ ਬਚਨ ਚਲਾਇ ॥ ੨੬੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਕੋਬ੍ਰਮਲਿਬਾਲਕੇਸੰਥਾਕਾਹਿਪੜਾਇ॥ ਬਿਸਨਜੁਪਾਤੀਕੁਲ
 ਕੋਤਾਂਕੋਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ੨੯੬॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਮੈਤ੍ਰਿਲੋਕੀਈਸਇਸ
 ਕੋਇਸੇਵਿਸਾਰਿਓ॥ ਭਜਨਕਰੇਯਹਿਕੀਸਕਉ॥ ਬਪੜਾਬਿਸਨ
 ਚੇ॥ ੨੯੭॥ ਕਵਿਤੁ॥ ॥ ਸੁਕਰਤਾਹਿਕੋਇੰਦ੍ਰਦੈਤਕ੍ਰਪਹੇਬਲ
 ਕੇਸੁਪਾਰਕੈਮੈਤ੍ਰਮਪਾਸਿਸਿਅਊਗੋ॥ ਤੁਮਹੀਕੋਜਾਲੇਅਊਰ
 ਕਾਪੁਨਹਿਪਛਾਨੈਬਾਤਸੁਗਮਾਮੋਰਭਾਲੇਪਾਸਬੈਠਕੇਪੜਾਉ
 ਗੋ॥ ਗਗਨਕਸਪਯੁਰਮਾਏਪੜਗੁਰਕੇਪੜਾਏਨਹੀਜਾਲੇਤਰੀਜਾ
 ਏਪ੍ਰਾਣਾਦਿਮਾਰਕਗਵਾਉਗੋ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਕਾਸੁਨਾਏਕਉਨਮਾਰ
 ਕੈਗਵਾਏਏਕਾਬਿਸਨਿਮਨਭਾਏਨਅਊਰਕੋਪਿਆਉਗੋ॥ ੨੯੮॥

ਏਹਾ॥ ॥ ਕੋਪ੍ਰਾਣਾਦਿਓਸੁਲਪਿਤਾਰਖਕਨਾਸਕਏਕਾਸਰ
 ਬਵਿਅਪਕਾਬਿਸਨਾਏਜਾਨੈਜਿਸੈਬਬੇਕ॥ ੨੯੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥
 ਗਨਕਸਪ੍ਰਾਪਿਲਾਦਕੋਕਉਨਸਾਬਿਸਨਾਏ॥ ਸਰਬਤ੍ਰਿਲੋਕੀ
 ਆਦਿਸਭਹਮਰੋਸਿਮਗਨਕਰਹਿ॥ ੩੦੦॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਤੁਮਅਵ
 ਰਕਉਨਨਿਸਚਾਕਰਹੈਪ੍ਰਾਪਿਲਾਦਕੋਬਿਸਨੈਪਰਹੈ॥ ਵਿਸਨਅਰੋ
 ਚਰਜਾਨਪਿਤਾਚਖਸ੍ਰਵਨਜੁਬਨਪ੍ਰਤਿਪਰਹੈ॥ ਸਭਜੋਗੀਜੁਗਤਿ
 ਸਮਾਧਿਖੈਇਕਾਬਿਸਨਾਪਿਆਨਪਰਹਿਪਰਿਹੈ॥ ਕਪਤਿਕਰਮਪ੍ਰ
 ਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਪਾਵੈਇਕਾਬਿਸਨਾਪਿਆਵਹਿਨਜਾਵਹਿਮਰਹੈ॥ ੩੦੧॥
 ਏਹਾ॥ ॥ ਗਨਕਸਪ੍ਰਾਪਿਲਾਦਕੋਕਉਨਸਾਬਿਸਨਾਏ॥ ਸਰਬਤ੍ਰਿਲੋਕੀ

ਗਬਿਸਨਕਪੁਕਉਨੈਜੋਸਹੀਕੀਓਮੁਹਿਬਾਣਾ ॥ ੩੦੨ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਮੈ
 ਤੂੰਮੁਲਾਹੀਨਾਹੀਮੁਲਸਾਰਸਭਾਬਿਸਨਾਏ ॥ ਘਰਨਕਸਪਕੋਤਾਹਿਪ
 ਪੇਤੁਮਕਓਘੋਰਿਓ ॥ ੩੦੩ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਘਰਨਕਸਪਸੁਨਾਏਪੁਰਿ
 ਲਾਇਕੋਬੈਠਾਏਜੋਸੰਤਸੁਖਦਾਏਸੋਐਸੋਕਹਿਭਾਖਤੇ ॥ ਬ੍ਰਾਮ
 ਬਿਸਨਅਉਮਹੇਸਤਾਕੋਪ੍ਰਨਵਤੇਪ੍ਰਵੇਸਸੋਜਾਇਜੜਭਸਸੋ
 ਚੈਤੀਬ੍ਰਾਮਅਖਤੇ ॥ ਤੁੰਕਾਤਹੈਭਗਵੀਨਮਾਇਆਜਾਨਆਪ
 ਕੋਤਿਆਗੈਕੋਭਗਵੀਨਕਾਸਾਖਤੇ ॥ ਤੰਤੇਮਾਰਨਹੀਜੋਗਦੁਰ
 ਪੋਇਹੋਗਜੋਪਾਸਖਲੋਲੋਗਕਹਿਓਦੁਰਕਰੋਆਖਤੇ ॥ ੩੦੪ ॥
 ਏਹਾ ॥ ॥ ਦੁਰਕਰੋਮੁਹਿਅੰਖਤੇਲੇਜਾਵਪੁਗੁਰਕੇਦੁਆਕਾਪਕੜ

ਤੰਤੀਤਵਸਟਟਗਜਪਾਸਰਸਾਹਿਤਮ

ਹਗਕਸਪਸੁਨਾਏਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੋਬੈਠਾਏਜੇਸੀਤਸੁਖਦਾਏਸੋਮੈਸੋਕ
 ਹਿਭਾਖੇਭਾਬ੍ਰਾਮਾਭਿਸਨਅਉਮੇਸਤੀਕੋਪ੍ਰਲਵਤੋਪ੍ਰਵੇਸਸੋਜ
 ਦਿਜਹੁਭੇਸਸੋਚੈਤੰਨਬ੍ਰਾਮਾਖੇਭਾਤੁੰਕਾਤੀਭਗਵੀਨਭਗ
 ਵੰਨਮਾਇਆਜਾਨਮਾਪਕੋਤਿਆਗਕੋਭਗਵੀਨਕਪਾਲਾਖੇਭਾ
 ਤੀਤੇਮਾਰਨੀਜੋਗਜੇਦੁਹਾਇਰੋਗਿਜੇਪਾਸਖਲੋਲੋਗਕਹਿਚਿਦੁ
 ਹਕਰੋਮਾਂਖੇਭਾ॥੩੦੪॥ਦੋਹਰਾ॥ਦੁਹਕਰੋਮੁਹਿਮੀਖੇਭੇਲੋਜ
 ਵਪੁਗੁਰੋਕੇਦੁਆਰਾਪਕਹਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੋਲੇਚਲੋਪੈਨਸਾਸੁਮੀ
 ਝਾਰਾ॥੩੦੫॥ਸੋਰਠਾ॥ਕੇਤਕਾਦਿਨਤੋਬਾਂਦਫੇਰਬੁਲਾਇਓਬਾ
 ਲਕਾਕਪੁਰਿਅਕੀਨਿਯਾਦਸੰਥਾਲਈਪਕਾਇਕੈ॥੩੦੫॥ਸ੍ਰੀ

ਪ੍ਰਤਿਸਾਦਿਕਰੇਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖਸਰਬਪੁਰਾਣਕਵਿਸਨਿਪਛਾਨਿਓ
 ॥ ਸਰਬਇੰਦ੍ਰੀਯੰਚਤਤਜਿਤੇਅਪਸੰਦਾਨਸਰਬਕੋਵਿਸਨਸਮ
 ਨਿਓ ॥ ਹਰਨਕਸਪਕਰੇਆਰਕ੍ਰੇਪ੍ਰਵੈਪਕਰਨਕਸਕੋਇਸਕ੍ਰੇਪ੍ਰ
 ਪੀਅਨਿਓ ॥ ਘਾਤਕਰੇਇਸਕਾਸਕਕਾਕੁਲਘਾਤੀ ॥ ਆਰੇਤਿ
 ਮੇਇਸਜਾਨਿਓ ॥ ੩੦ ॥ ਛਾਟੇਹਰਾ ॥ ॥ ਜੀਵਨਜੀਨਨਚਹਿਤਕਾਦ
 ਘੇਰਿਓਇਸੇਆਇ ॥ ਧਰਮਆਪਨਛੇਤਿਕੋਵਿਸਨਪੀਵਿਸਨਕ
 ਰਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ੬ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ॥ ਧਰਮਤੇਭੁਲਾਇਕੋਹਰਿਓਵਿਸਨਕੋਪਿ
 ਆਇਕੋਆਰੇਇਸੇਜਾਇਕੋਜੁਮਾਰਨਪੀਧਰਮੁਪੈ ॥ ਯਹਿਕੁਲਅਰ
 ਨਿਪਰੀਭਲਕਿਵੇਜੇਮਰੀਤਬਧਰਾਸਰਕਰੀਪਰੀਮੈ੩੦ ॥ ਮਰਮੁਪੈ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕ ਸਟ ਪਾਵਹਿ ਜੇ ਤੁਮ ਕਉ ਦਿਵਾਵਹਿ ਠਿਰਿ ਬ੍ਰਹਮਨ
 ਹਿ ਬੁਝਾਵਹਿ ਛੇਡੇ ਵਹਿ ਪਰਮ ਕਰਮ ਪੈਸੈ ਮੈ ਤੇ ਬਖਸੇ ਪ੍ਰਾਣਾ
 ਦਿਕਉ ਨਗੁਨ ਜਾਨੇ ਸਾਸਨਾ ਕੋ ਪਾਇ ਕੈ ਨਹੀ ਕਛੁ ਸਰਮ ਪੈ ॥ ੩੦
 ੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਭੁਝਾਇ ਕੈ ਲੋਗਾ ਖਿਰਿ ਸਿਰਮਉਗਾ
 ਕੈ ਸੇਸਾ ਸਾਨਾ ਹਿ ਪਾਵੈ ਜੇ ਰਜ ਬੀ ਪਿਓ ਛੋਗਾ ॥ ੩੦ ਈ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕ
 ਰੇ ਪਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਦਸ ਨਹੀ ਸਰਗ ਕਸ ਆਇ ॥ ਆਗਿ ਆਗਾਜਾ
 ਪਾਇ ਕੈ ਦੇਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣਿ ਲਾਦ ਸਜਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥ ॥ ਕਰਮ
 ਉਪਨਾਸਨ ਸੁ ਆਇ ਗਏ ਮੁਖੇ ਮਾਰੀ ਮਾਰੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਖੰਡੇ
 ਖੰਡ ਲੋ ਸਿਰਿ ਕਾਟ ਕੈ ਰਗਨ ਕਸਪ ਪਾਸ ਅਪਸੁ ਕਰੈ ਗਾ ਪ੍ਰਾਣਾਦ

ਕੇਸਭਗਕਸਮੁਤਿਪਏਕੋਰੀਬਿਸਨਜਨਜਹਨਿਹਾਰੈਕੋਰੋਕੋਖੀ
ਡਨਗਨਕੋਰਜੇਏਕਅਖੰਡਨਜਾਤੀਮਾਰੈ॥੩੧੧॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥
ਕੇਤੀਕੁਮਾਸਨਾਤਹਿਕਰੀਪ੍ਰਥਿਯਾਦਨਨਿਸਚੇਤੰਚਲਿਜਾਵੈ॥
ਗਨਕਸਪਤਿਨਆਖਤੈਨੀਚਬੁਧਤਿਆਗਜੇਤਹਿਛਡਾਵੈ॥
ਕੀਕੇਪੀਥਨਪੈਰਧਰਧਮਾਹਿਵਰਵਰਮਹਿਤੇਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਥਮਾਦ
ਕੋਰੋਮੈਮੁਖਨਾਹੀਸਭਏਕਅਖੰਡਜੋਬਿਸਨਸਮਾਵੈ॥੩੧੨॥
ਦੋਹਰਾ॥॥ਗਨਕਸਪਕਹਤੇਭਏਬੇਗਿਸਿਆਵਹੁਨਾਗਲਿਓ
ਏਬਹੁਸਹਧਕੋਪ੍ਰਥਾਦਿਬਿਸਨਸੁਹਾਗਾ॥੩੧੩॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਪ੍ਰ
ਥਾਦੇਖਵਹਿਨਾਗਏਕਬਿਸਨਜਾਨਤਭਇਓ॥ਸਹਬਜੇਤੀਆ

ਗਾਇਓ ਏਨਾ ਗਾਸ ਮਾਨਿਆ ॥ ੨੦੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ਸਰਬ ਵਪੀ ਪ੍ਰਾ
 ਲਾਦ ਜਾਨੈ ਨਾਗ ਕਾਟਨ ਕੋਚਿ ਤਚਾਇ ਭਏ ॥ ਮੁਖ ਦੀ ਤਪ ਕੇ ਪ੍ਰ
 ਪਲਾਦ ਪੁੰਕ ਕੁਛੁ ਪਾਨੀ ਤੇ ਮੁਹ ਝਾਇ ਪਏ ॥ ਆਪ ਪਰ ਕੀ
 ਸੁਪ ਭੁਲਾਇ ਦਈ ਪ੍ਰਲਾਦਿ ਗੁਰੁ ਤੇ ਗਿਆਨ ਲਏ ॥ ਸਰਬ ਬਿ
 ਸਨਿ ਨਿਗਾਰਿ ਭਈ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋ ਤੇਰੰਗ ਮਾਰਨ ਤੇ ਭੁਲ ਗਏ ॥ ੩
 ੧੫ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਸਰਬ ਜਾਨਿ ਭਏ ਕਾਟਿ ਭਿਕਿ ਭਿਕਿ ਜਾਇ
 ॥ ਪ੍ਰਲਾਦਿ ਦੇਹਿ ਪੈਸਾ ਰਕੇ ਸਕਹਿ ਨ ਤਾਹਿ ਬਚਾਇ ॥ ੩੧੬ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਯਹ ਨ ਕਸ ਪਕੇ ਸੁਨਾਇ ਮੁਹਿ ਰੰਗ ਮਕਛੁ ਕੋ ਜੀ ॥
 ਏਸੇ ਸੇਨਾਹਿ ਬਚਾਇ ਪ੍ਰਲਾਦਿ ਨਾਮੇ ਸੇ ਕਾਟੀ ਮੈ ॥ ॥ ਕਵਿਤ

ਕਾਟਨਕੇਚਾਗੇਗਾਤਥਰਾਹਥਰਾਹੇਜੋਬਾਣਕਕੋਮਲਜਾਨਹੋਸੁਪਾ ੨੧੫
 ਥਰਾਤੇਕਠਉਗੈ। ਹਰਨਕਸਪਯੁਰਮਾਇਓਮਾਤੇਹਸਤੀਲਿਖਾ
 ਇਓਜੋਬਡੇਗਿਰਿਪਾਇਓਜੋਮਾਓਇਸੇਠਉਗੈ। ਬਪੁਰਿਹਸ
 ਤਮਾਏਪ੍ਰਾਣਾਦਬਾਧੇਕੇਬਾਏਸੁਡਪਕੜਕੇਤੁਕਾਏਚਰਨਧੇਰੇ
 ਛਾਤੀਓਗੈ। ਪ੍ਰਾਣਿਲਾਦਭਜਨਕਰੇਹਾਥੀਗੋਬਿੰਦਜਾਨਤਰੇਸੇਅ
 ਗੇਹਸਤਡਰੇਭਾਗਚਲੇਪ੍ਰਾਣਾਦਛੋਗੈ। ੨੧੬। ਦੋਹਰਾ। ॥ ਹਰਨ
 ਕਸਪਤਬਕਪਕਰਿਕਰਿਓਅਗਨਿਮਹਿਡਾਲਾਥਾਖਮਨਲੇਲਾਕ
 ਹੀਦੀਨਰੀਭਟਬਾਲਾ। ੨੧੭। ਸੋਰਠਾ। ॥ ਅਗਨਦਈਭਰਕਾਇਪ੍ਰ
 ਧਲਾਦਿਨਲਾਗੀਅੰਚਕਛੁ। ਜੈਸੇਅਗਨਿਕਿਰਮਾਇਥੈਠੇਬੀਚਿ

ਆਨੰਦਸੇ॥ ੩੧੯॥ ਕਥਿਤੁ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਜਿਉਬਖਾਨੇਪਿਤਾਮ
 ਗਨਿਨਾਹਿਜਾਨੇਮਿਤ੍ਰਿਵਿਸਨਿਕੇਸਮਾਨੇਸੋਵਿਸਨਸਭੀਜਾਨਲੈ
 ॥ ਵਿਸਨਿਵਿਸਨਿਕੇਜਲਾਵੈਨਾਹਿਗੁਣਿਦਿਪੁਤਖਾਵੈਨਾਹਿਜ
 ਲਕੇਰੁਬਾਵੈਨਾਹਿਸੋਗੀਤਕੇਪ੍ਰਮਾਨਲੈ॥ ਭਗਵੰਨਾਮਹਜਾਨਭਾ
 ਖੀਆਤਮਾਜੋਲਾਖੀਤਾਕੇਨਖੇਨਾਹਿਨਾਖੀਨਾਉਪਕਟਾਨਲੈ
 ॥ ਅਗਨਕਰਿਜਲੇਨਾਹਿਜਲਨਹਿਭੁਬਾਹਿਸੋਹਸਰਪਨਾਹਿਖਾਹਿ
 ਜੋਆਤਮਕੋਗਿਆਨਲੈ॥ ੩੨੦॥ ਚੋਰਗਾ॥ ॥ ਅਗਨਕਸਪਤਬਜਾ
 ਨਿਓਈਪਾਨਜਲਬਲਛਾਗਾਪ੍ਰਿਲਾਦਨਸਕੈਜਲਾਇਕੈਮਾਨ
 ਥੈਸੀਤਬਾਹਾ॥ ੩੨੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਸੀਤਾਮਹਕਾਤਹਿਸੈਨਕੇਸਾ

ਥਾਧੁਧਾਇਓ ॥ ਅਗਨਾਨਸਕੈਜਲਾਹਿਬਾਹਿਇਸੈਨਿਕਾਈਐ ॥
 ॥ ੨੨੨ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ॥ ਸਾਮਦਾਮਹੰਡਭੇਦਕਾਪੁਬਿਧਿਓਹਗੇ
 ਦਮੁਨਾਵੁਕੁਲਸਾਮਤ੍ਰੇਦਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕਉਠਿਗਈਐ ॥ ਅਗਨ
 ਕਸਪਕੋਕੋਬਾਸਕੈਦਾਨਐਤੁਮੇਰਚਗਨਲਗਾਰੇਕੁਪਥਿ
 ਮਾਕੋਕਗਈਐ ॥ ਬਾਸਕਭੁਲਜਾਹਿਬੇਡਾਥਿਮਾਹੀਕਗਾਹਿ
 ਐਸੇਸਮਤ੍ਰਾਹਿਪਰਮਪਰਾਤੀਆਈਐ ॥ ਅਮਇਸਕਪਰਬ
 ਪਕਰਿਆਸਤਹਿਰੇਪਰਥਿਸਨਕੈਨਚਿਤਕਰਇਸੈਐਸੇਸਮ
 ਤਾਈਐ ॥ ੨੨੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬਾਹੁਹਿਗੁਬਿਸਨਕੈਚਿਤਕਰੈ
 ਲੈਅਮਾਰੇਸੁਆਸਾਅਗਨਿਮਾਹਿਨਿਕਾਸਕੈਲੈਗਏਗੁਰਕੈਪਾ

੨੧੬

ਸਾ॥ ੩੨੪॥ ਚੈਪਈ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਕਰਪਾਸਬੈਠਾਏ॥ ਪਿਤਾਬ
ਚਾਮਾਤਾਸੁਖਪਾਏ॥ ਪ੍ਰਿਥਾਦਿਕੇਗੁਰਸਮਾਇਬਤਾਵੇ॥
ਰਾਜਰੰਡਤੋਨਾਹਿਰਗਾਵੇ॥ ਸੁਕਰਕੇਪਰਮਅਰਥਕਾਮਮੇਖ
ਯਹੀਹੈ॥ ਸਤਬਚਨਜੋਪਿਤਾਕਹੀਹੈ॥ ਗੁਰਅਰਪਿਤਾਮਾਗਿਅ
ਜੇਮਾਨੈ॥ ਆਤਮਰਾਮਕੋਸਾਜਪਛਾਨੈ॥ ੩੨੫॥ ਦਿਯਾ॥ ॥ ਪ੍ਰ
ਥਾਦਿਕੇਹੋਇਕਆਤਮਜਾਨੈ॥ ਬਿਸਨਭਗਵੇਨਾ॥ ਤਬਸੁਕਰਿ
ਸੀਕਾਂਮੋਕਬਾਹਰਿਕੀਓਧਿਅੰਨ॥ ੩੨੬॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਤਬਪ੍ਰ
ਥਿਥਾਦਬੁਥਾਇਕੈਬਾਨਕੈਕਰਉਪਦੇਸਸੋਪਾਸਬੈਠਾਏ॥ ਰਾਕ
ਸਪੁਰਸੁਨਾਹੁਮੀਰਾਈਏਕਬਿਸਨਰਾਖਮਨਲਾਏ॥ ਜੇਕਛੁਕਹੀ

ਸੋਮਤਸਰੀਆਪ੍ਰੀਤਕਰੋਚਤਾਹਿਬਛਾਏਏਕਅਖੰਡਪ੍ਰਮਾ
 ਤਮੈਹਮਤੁਮਕਾਮਾਤਪਿਤਾਜਥਾਏ॥੨੨੬॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਤਬ
 ਬਾਸਕਤਿਹਿਕਾਤਪੈਅਥਤਖੇਲਨਦੇਹਿ॥ਬਾਸਿਪਨਤੇਜੋਬ
 ਨੋਪਾਛੇਭਜਨਕਰੇਹਿ॥੨੨੭॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥ਪ੍ਰਾਣਾਦਕੋਸੁਨਬਾ
 ਲਕੋਸੁਨਤੋਸਰਬਅਵਸਥਾਦੁਖਸਮਾਲੀ॥ਮਾਤਕੇਗਰਭ
 ਮਹਿਦੁਖਬੁਭਬਾਸਿਪਨਦੁਖੁਪੈਦੁਖਜੁਮਾਨੀ॥ਬੁਭਾਹੈਵੈਛਿ
 ਰਮਿਰਤਪਾਵੈਸੁਨਮੈਸੇਹੀਅਉਪੈਦੁਖਵਿਹਾਲੀ॥ਤੀਤੇਬਿਚਾਰ
 ਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੋਯਹਿਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਂਨਸਭਅਵਦ੍ਯਾਲੀ॥੨੨੮॥
 ਦੋਹਰਾ॥॥ਜੋਬਨਮਹਿਤੁਮਕਾਤਿਹੋਕਰਹਿਭਜਨਮਨਝਾਇ॥

ਜੇਬਾਨਾਵੈਕੜਕੈਦੈਵੈਸਭੀਭੁਲਾਇ॥੩੩੦॥ਕਥਿਤੁ॥॥
 ਜੇਬਾਨੇਕਾਏਤੇਅੰਗਸਭਪ੍ਰਛੁਲਤਹੋਇਮਾਨਕੇਖਿੰਡਾਇਦੇਹਿ
 ਸੁਪਨਾਭਿਯਤੁਹੈਨੈਨਚਹੋਦੇਖਨਸੁਖਨਸੁਨਨਚਾਹਤਹੈਨਾਸਕਾਸ
 ਹੀਪਜੀਭਸੁਆਦਕੋਗਪਤੁਹੈ॥ਗਾਤਸਪਹਸਚਹੋਇਝੀਇਸਤੀ
 ਨਿਥਹੋਐਸੇਕਰਓਮਾਹੇਸੇਜੇਬਨਗਪਤੁਹੈ॥ਜੇਬਨਤੋਜਗਾਅ
 ਇਅੰਖਕਾਨਮੁਖਛਿਲਾਇਅਉਪਥੀਤੀਪ੍ਰਛੁਤਾਇਪ੍ਰਛੁਤ
 ਇਕੈਮਹਤੁਹੈ॥੩੩੧॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਮੁਲਨਾਪਨਜਾਨਿਓਐਵੈ
 ਗਈਥਿਯਾਇ॥ਜੈਸੇਪੈਥੀਕੁਕਰਾਘਰਅਉਘਾਟਨਪਾਇ॥੩੩੨
 ॥ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥॥ਨਹੀਆਪਜਾਨੀਕਹਾਤੇਐਆਇਓਪਾਛੇਪਛੁ

ਤਾਨਿਜੁਬੀਧੈਕੈਚਲਾਇਓ। ਸਿੰਤਾਮਲਿਪਾਈਨਹੀਕਦਰਜਾਨ॥
 ਕੀਚਮਹਿਉੜਾਈਨਹੀਪਾਥਮਾਨ॥ ੩੩੩॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥ ॥ ਤਿਸੇ
 ਦੇਹਿਪਾਈਯੰਨਹੀਕਦਰਜਾਨੈ॥ ਬਿਖੋਮਹਿਉੜਾਈਯੰਨਹੀਮਾਮ
 ਨੈ॥ ਖੰਧਿਅਪਿਪਾਸੰਉਸਨਸੀਤਸਾਰੀ॥ ਰਖੀਆਨਮਾਸੰਆਸਰ
 ਬਿਕਾਰੀ॥ ੩੩੪॥ ਛੇਤੁਗਾ॥ ॥ ਮੁਲਿਦੇਹਿਕੇਖੇਹਿਪੈਮਯਾਮੁਤਿ
 ਪਲੀਤਿ॥ ਰੁਪੁਪਾਡਕੇਠਾਦੈਜਿਉਪ੍ਰਾਇਲਪਰਕੀਤਾ॥ ੩੩੫॥
 ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਬਾਲਕਿਉਸੁਨਬਾਤਪਮਾਰੀਬਿਸਨਸਮਾਝਹਿਕਾਰਤਿ
 ਆਗੋ॥ ਅੰਤਰਬਾਹਰਿਬਿਸਨਬਿਅਪਕਆਪਕੋਤਿਆਗਤਾਪੁ
 ਸੰਗਲਾਗੋ॥ ਆਤਪਿਤਾਮੁਤਬੰਧਪਜਾਨਕੈਬੰਧਨਉਪੈਸਰਬਮ

ਮਗੋਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਪਾਵੇਅਗਿਆਨਅਧਿਕਸਵੇਰੀਜ
 ਗੋਸ਼ਵਾਦਿਹਰਾ॥ ਸਰਬਮਵਸਤਾਦੇਹਕੀਸੁਪਨੇਵੰਗੁਜਾਪ
 ਨੁਆਤਮਗਮੁਨਿਗਲਮਾਸਤਬਚਕਰਮਾਨੁ॥ ੩੩੭॥ ਕਬਿਤ
 ॥ ਆਤਮਾਨਿਰੋਪੇਪਜਾਨਸੁਪ੍ਰਕਾਸਜਾਨਮਾਨਸਰੀਰਕੇਪ੍ਰਤਬੰਧ
 ਪ੍ਰਤਛਨਹਿਪਛਾਨੀਐ॥ ਜੈਸੇਇਸਛਟਕਬਿਖੇਅਨੇਕਵਰਗਭਾ
 ਸਤਹੈਸਦਾਈਅਵਰਗਹਤਤੈਸੇਆਤਮਕਰਜਾਨੀਐ॥ ਆਤ
 ਮਅਥਿਨਾਜੀਨਾਮਹੁਪਪਰੇਜਾਨਦ੍ਰਿਸਟਿਤੇਅਗੋਚਰਅਨਭੈਕਰ
 ਗਿਆਨੀਐ॥ ਨਾਮਹੁਪਬੰਧਨਪ੍ਰਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੀਜਾਪੁਨੇਨਰਕਅਥਿ
 ਨੁਅਰਗਮਾਹਿਸਦਾਹੀਸਮਾਨੀਐ॥ ੩੩੮॥ ਦਿਹਰਾ॥ ਤੁਮਕੇ

ਸੇਯੋਗੈ ਅਥਾਹਿ ਬਿਸਨਿਸਮਾਹਾ ਆਤਮੇ ਕਾ ਅਖੰਡੈ ਜੋ ਬਨਾਇ
 ਰਪਨਪਾਰ ॥ ੨੩੬ ॥ ਏਹਾ ॥ ਆਤਮੇ ਜੋ ਬਨਾ ਜਗਤ ਨਿਅਰਿਸ
 ਰੇਤੇ ਜੋ ਨਾ ਸਾਂਝੀ ਰੁਪ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਤਚਿਤ ਅਨੰਦਮਾਨ ॥ ੨੩੭ ॥
 ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਸੀਸਾਰ ਰੁਪ ਬੀਪਨ ਜਾਨਾ ਲਾਭੁ ਰਹਮ ਮਾਨਤੀ ਨਤ
 ਪਾਯੋ ਜਲਾਨ ਸੇਸਮਾਇ ਜਾਨ ਕੁਟੋਗੇ ॥ ਪਰਮੇ ਜੋ ਸਰੀਰ ਕਾ ਪਾਨ ਲਾ
 ਰੁਪੀਰ ਕਾ ਲਗੇ ਆਤਮਾ ਪੀਰ ਕਾ ਸੁਖ ਆਪ ਆਪਨ ਲੁਟੋਗੇ ॥ ਤੇ
 ਤੇ ਬਿਚਾਰ ਜੋ ਦੁਆਤ ਕਾਨ ਛੁਲੈ ਛਲੈ ਬੈਤ ਕਾ ਤੋ ਕਾ ਤਿ ਆਗਕ
 ਰ ਆਤਮਾ ਰਸ ਪੁਟੋਗੇ ॥ ਜੇ ਦੀਸੇ ਪਛਾਨੇ ਏਕ ਬਿਸਨ ਕਰ ਜਾਨੇ ਜੋ
 ਸਰਬਮਾ ਹਿਸਮਾਨ ਜਾਨ ਐਸੇ ਮਾਨ ਕੁਟੋਗੇ ॥ ੨੩੮ ॥ ਏਹਾ ॥ ਜਿਸ

ਨਿਸਚੇ ਕਰਿ ਜਾਨੀਓ ਆਤਮਾ ਏਕ ਅਖੰਡੁ ॥ ਆਵਾਗਉਨ ਸੀਸਾ ਹਰ
 ਚੁਕ ਪਰੀਤਿ ਹਿੰਡੁ ॥ ੨੪੨ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਕਰੋ ਪਹਾਸਹ ਤਾਹਿ ਮੈ ਤੇ ਸੁਕੁ
 ਆਇਓ ॥ ਦੇਖ ਕੇ ਹੋਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਬਾਲਕ ਕਰੋ ਸਭ ਬਿਸਨਾਓ ॥ ੨੪੩
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਬਾਲਕ ਆਪ ਕੋ ਬਿਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹਿਓ ਸੋ
 ਨਿਸਚੇ ਮਾਨੈ ॥ ਸੁਕੁ ਅਚਾਰ ਜਾ ਬਿਸਨੇ ਭਇਓ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪਾ ਛੋਗ
 ਦਭਿਓ ਭਿਗਿਓ ॥ ਸਰਬ ਬਿਰਤੀ ਤਤਿ ਜਾਇ ਸੁਨਾਏ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ
 ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ ਬਛਾਏ ॥ ਭਿਓ ਦਭਿਓ ਤ੍ਰਿਓ ਸੁਕੁ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਆਨ ਦੇਖਿਓ
 ਬਾਲਕ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥ ੨੪੪ ॥ ਛੋਹਗਾ ॥ ਏਕ ਆਤਮਾ ਆਖੈ ਅਸਤ
 ਸਰੀਰ ਅਸਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰਿ ਠਿਠਿਕਾਹਿ ਆਇਓ ਲਾਗੇ ਕਰਨ ਵਿਚਾਰ

३४५॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਤੀਪਰਮੈ ਭੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀ ਨਿਤਾਰੀ ਪਰਾਸਰੇ ਕੋਪ
 ਰਾਸਰਾਸਨ ਕਉ ਨਤੁ ਮੈ ਕਿਆ ਦਸਤੁ ॥ ३੪੬॥ ਚੰਪਈ॥ ॥
 ਪਰਾਸਰ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਲ ਕੀਨੇ॥ ਪੀਡਿਤ ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੋ ਜੀਨੇ॥
 ਮਪੀਡਿਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਸਿਆਨੇ॥ ਮੈ ਭੈ ਕੋ ਤਉ ਮੁਖ ਮਾਨੇ॥ ਪਰਾ
 ਸਰ ਕੋ ਮੁਖ ਮਾਨਾਹੀ॥ ਮੈ ਭੈ ਕੋ ਕਹੈ ਜੋ ਤਾਹੀ॥ ਪਰਾਸਰ ਕੋ ਕ
 ਹੈ ਮੈ ਸੋਈ॥ ਮੈ ਭੈ ਕੋ ਬਤਾਵੈ ਜੋਈ॥ ਪਰਾਸਰ ਕੋ ਤਹੀ ਕਛੁ ਰਖ
 ॥ ਮੈ ਭੈ ਕੋ ਕਛੁ ਸੁਪਨਾ ਰਖੇ॥ ३੪੭॥ ਚੰਪਈ॥ ॥ ਮੈ ਭੈ ਕੋ ਮੈ ਮ
 ਜਿਉ ਪਾਪ ਗਿਓ ਪਲ ਮਾਹਿ॥ ਮੁਖ ਸੇ ਕਛੁ ਨ ਕਹਿ ਸਕੈ ਬਿਚਾਰ
 ਪਰੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ॥ ३੪੮॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਉ ਨ ਮੈ ਭੈ

੨੦

ਸੇਆਖਿਓਕੋਪਰਾਸਰਜਉਨਆਗੇਕਥਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕੀ॥੩੪
 ਈਸ੍ਵਰਾ॥ ॥ਹਰਨਕਸਪਰਸੇਈਆਂਕੋਆਖਤਹੈਪ੍ਰਹਿਲਾਦਮੇ
 ਹਿਆਗਿਆਭੰਗਕਰੀ॥ਮਿਲਾਇਰਸੇਈਮਹਿਦਿਸੁਦੇਹੋਨਹਦਿ
 ਲਕਰਤਤਕਾਝਮਰੀ॥ਰਸੇਈਓਨੇਐਸੇਜਾਇਕੀਓਦਿਸੁਆਨਰਾ
 ਣੀਤਿਅਧਖਰੀ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਜੀਭੋਜਨਕਰਨਲਗੈਏਕਵਿਸਨਿ
 ਕੋਹਹਿਜਾਇਹਰੀ॥੩੫॥ਦੇਹਾ॥ ॥ਭੋਜਨਦਾਨਾਭਿਸਨੈਪੈਖ
 ਵੈਭਿਸਨਅਧਾਇ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਰਸੇਈਐਭਿਸਨੈਦਿਸੁਭੀਦਿਸ
 ਨਸਮਾਇ॥੩੫੧॥ਜੋਰਠਾ॥ ॥ਅਨੰਤਭਿਸਨਭਗਵਾਨਐਸੇਜਾ
 ਨਪ੍ਰਹਿਲਾਦਮਹਿ॥ਖਾਇਗਿਓਸੁਖਮਾਨਦਿਸੁਪਰਵੇਸਨਕਰਸੇਕ

३५३॥ चैपटी॥ ॥ भैबीउठेहमेटीभैउकपी॥ पूरिषाचदि
 मुनरियाटीनबपी॥ गगनकसपकेडासडगगे॥ नरिचीनीमति
 वाकसजाते॥ कोपरासभैडेतांटी॥ दिमुचेउउउनिमचेस
 जाटी॥ ब्रह्मबुलउतकासापीजाहै॥ यीनपूरासादिनबिस
 बुलाहै॥ ३५३॥ चैपरा॥ ॥ भैडेकोपूरिषाचनरिगगनकसप
 हुनारि॥ ऐकभैपीदिआपठेचदिमदिउरिमागि॥ ३५४॥
 मेरठा॥ ॥ जैतैपूरासाचगगनकसपठिनमागि॥ भैडेपरा
 सभआदेऐकअधीउतआतमा॥ ३५५॥ मृदुजा॥ ॥ पूरासभ
 पेमुनरिपुपधीसुपनभनपूरासादिजिहै॥ उमचरसादे

१२९

ਖਤਪਾਪਚੜ੍ਹੇਪਾਖੰਡਫੋਰੋਤੁਮਜਿਵੈਕਿਵੈ। ਤਬਮੈਤੋਕੋਸਤਮ
 ਖਗੋਅਉਪਾਖੰਡਨਲਾਗਤਕਿਵੈਲਿਵੈ। ਅਉਇਸਤੇਅਉ
 ਪਾਖੰਡਕਹਾਂਹੋਇਆਆਪਅਉਮਾਨਤਵਿਸੁਹਿਵੈ॥੩੫੬॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਸਕਲਵਿਸੁਹੈਆਪਤੇਪ੍ਰਗਟਕਹੀਤਤਕਾਲਾਮਾਨ
 ਅਉਹਪ੍ਰਮੇਸਰੇਏਦੂਰਭਨਭਾਲਾ॥੩੫੭॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਸਰਬਕਰ
 ਮਸਹੀਰਕਰੋਕਰਾਵੈਆਪਤੇ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਸਰਬਵਿਸਤੀਰਭੋਗਦੇਵ
 ਅਉਲੇਤਹੋ॥੩੫੮॥ ਸੁਯਾ॥ ਮੇਰੇਅਨੰਦਅਨੰਦਬਿਖੈਪੈਆਪਕ
 ਹੋਠਿਰਜੀਵਕਾਵੈ। ਅਉਹਪਾਖੰਡਅਚਰਜਦੇਖਤਤਪਦਤੁਮੀਅ
 ਸਪਦੇਜਨਾਵੈ। ਤੀਤੇਜਾਵੇਤੁਮਪਾਪਡਹੋਠਿਰਿਆਇਕੈਕਬੀਨਦ

ਰਸਦਿਖਾਵੈ॥ ਲੁਯਾਮਾਂਨਨਹੋਪ੍ਰਿਪ੍ਰਸਰਕਰਮਸੀਈਮੁਹਿਤਿਅਗਿ ੨੨੨
 ਕਰਾਵੈ॥ ੩੫੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਪਰਾਸਰਕਰੇਸੁਲਮੈਝੋਰਨਕਸਪ
 ਗੁਰੇਬੁਲਾਇ॥ ਤਤਕਾਲਾਇਸਬਾਲਕੇਨਾਸਕਰਤੁਮਜਾਇ॥ ੩੬੦
 ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਸੁਕਰਕਰੇਪ੍ਰਾਣਾਦਪਿਤਾਇਲੋਕੀਈਸਹੈ॥ ਜੋਚਾਹੈ
 ਦੈਵੈਦਾਦਪਿਤਾਸਭਕੋਤਿਆਗਕਰ॥ ੩੬੧॥ ਕਬਿਤੁ॥ ॥ ਪਿਤਾ
 ਆਗਿਆਮਾਨਕਰਾਨਾਹੁਕੀ॥ ਪਾਨਨਜਾਨਕਉਆਨਪਿਤਸਚਨ
 ਨਾਹਿਠੇਰੀਐ॥ ਪਰਮਗੁਰਪਿਤਾਹੈਸਰੀਰਜਿਨਦਿਤਾਹੈਪਾਲਪੋਸ
 ਕਿਤਾਹੈਯਹਿਅਗਿਆਮਾਨਮੇਰੀਐ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਰੇਮੈਝੋਤੀਈਭੈ
 ਮਾਨਹੋਇਬਚੇਤਾਹੀਐਸੋਗੁਰਹੋਤਾਹੈਕਪੁਕਬਲਉਤਹਿਠੇਰੀਐ॥

ਸੁਕ੍ਰੇਕਸਕਤਗਧੈਮੈਗਧੋਕਈਲਾਖੇਸੁਕ੍ਰਸੰਬਾਮੋਹਿਰਾਖੇਮੈ
 ਕੋਸੁਨੋਬਾਤਬੇਰੀਐ॥੨੬੨॥ਦਿਹਗਾ॥ਸੁਕ੍ਰਤੁਮਉਪਦੇਸਿ
 ਓਜੋਨਿਸਚੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾਕੋਪਹਾਸਹਮੈ੨੬੩ਗਵਾਏਬਾਦਾ॥
 ੨੬੩॥ਸੋਰਠਾ॥ਜਉਤਿਸਕਹੋਗਿਆਨਸੁਕ੍ਰਪਰਤੀਤਨਰਾਖ
 ਬਾਤਾਕੋਕਾਮਨਆਨਵਿਦਿਆਪੜੇਪਹਵਿਰਤਕੀ॥੨੬੪॥
 ਚੰਪਈ॥ਨਿਰਬਾਨਉਪਦੇਸਕਹੋਜਬਤਿਸਕਉਕਛਪੋਰਵੇ
 ਸਨਾਪਵੈਉਸਕਉਹਮਕੋਕਹੋਮੁਹਿਐਮੈਸਿਖਯੈਮਾਗਨਜਿਵ
 ਲਨਸਕਤਪੜਈਯੈਸੁਨਮੈ੨੬੫ਮੁਹਿਕਹੋਕਾਭਏਤੁਆ
 ਮੋਹਗੁਰੂਜੀਵਨਮਗਨਤੁਮਮਹਿਨਾਪੀਪਾਵੋਕੋਪਹਾਸਹ

ਚਨਸੁਨਾਵੇ॥੨੬੫॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਨਿਆਇਸਾਸਤ੍ਰਜਿਉਕਾਤਿ
 ਹੈਗੁਰਗਾਜਾਅਉਅਤੀਤਾ॥ਸਿੰਘਸਰਪਾਥਿਘਮਾਰੇਤੰਸਦੁਰ
 ਪੈਭੀਤਾ॥੨੬੬॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਨਹਿਜਾਨੇਮੇਹਿਮੀਤਿਤੁਮਾਮਕ
 ਕਿਆਜਾਨੈ॥ਕਿਆਹਮਰੀਤੁਮਰੀਪ੍ਰੀਤਿਕਹੇਤਉਅਬਹੀ
 ਨਾਸੁਹੇਇ॥੨੬੭॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥ਮੈਤ੍ਰੇਕਹੋਛਿਮਾਹੁੰਕਹੋਹਮਸ
 ਗਨਤੁਮੈਕਿਰਪਾਕਰਨੀ॥ਕਥਕਹੋਪ੍ਰਹਿਲਾਦਪੁੰਕੀਤੁਮਪਾਛੇਕ
 ਹੀਆਗੇਵਰਨੀ॥ਤਬਕਹਤਪ੍ਰਸਹਭੈਕਛੁਨਾ॥ਨਪੁਤਜਾਨਰ
 ਧਿਆਸਰਨੀ॥ਅਬਕਥਾਸੁਨਪ੍ਰਹਿਲਾਦਪੁੰਕੀਜਿਤਕੁਲਮ
 ਮੁਹਿਸਭੀਤਰਨੀ॥੨੬੮॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਭਬਪ੍ਰਾਣਾਦਿਸੁਕ੍ਰਕ

ਜੇਸਤਾਮਾਗੀਨੀਚਾ॥ਤੁਮਸਤਿਗੁਰਮੁਖਵਾਕਕਰਕਾਤੇਸਰੁਭੇ
 ਉਚਾ॥੩੬੮॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਹਾਕਸਕੁਲਅਤਨੀਚਸਭੀਕਿਲੋਕੀ
 ਜਾਨਹੈ॥ਤੁਮਕਾਤੇਉਚਕੈਸੇਕਰਪਰਤੀਤਾਮਾ॥੩੬੯॥ਚੁ
 ਪਈ॥॥ਤੁਮਕਹਿਓਗੁਰਪਿਤਾਸਮਾਨੈ॥ਫੁਠਕਹੈਮਕੈਸੇਮਾਨੈ
 ॥ਪਿਤਾਪੁਜਨਖਾਨਪਾਨਕੋ॥ਪਰਮਾਰਥਕਛੁਨਹੀਜਾਨਕੋ॥ਪਿਤਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਪੇਖਾਕਛੁਕਰਕੋ॥ਪਰਮਾਰਥਮਹਿਨਹਿਕਛੁਸਰਕੋ॥
 ਭੇਦਬੁਧਤੁਮਬਚਨਉਚਾਰੋ॥ਗੁਰਸਮਾਨਪਿਤਾਕਰਧਾਰੋ॥੩੭੦॥
 ਦੋਹਰਾ॥॥ਪਿਤਾਗਾਥੈਮਿਰਤਭੇਨਹਿਪ੍ਰਮਾਰਥਲਾਭਾਗਉਅਦ
 ਬਸਭਕੇਕਰੈਦੁਪਾਨਦੇਵੈਆਭਾ॥੩੭੧॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਗੁਰਸਮਾ

ਨਪਿਤਾ ਜਾਨਪਿਅੰਨ ਨਕਰਨ ਜੋਗੈ ॥ ਵਿਸਨ ਬਿਨ ਕੋ ਉਮਾ ॥
 ਪ੍ਰਤਿਥਾ ਦਨ ਜਾਨੈ ਜਾਨ ਕੈ ॥ ੨੭੩ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ॥ ਤੁਮ ਭਗਵੰਤ
 ਸੰਭੁ ਲਾਵੈ ਅਉ ਪਿਤਾ ਕੋ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਪ੍ਰਮਾਹ ਬਘੁ ਸਾਵੈ ਸੋ ਕਯੋ ਤੁ
 ਮੁ ਜੋਗਨਾਹਿ ॥ ਸੁਕਰ ਤੁ ਸਨੁ ਕੋ ਪਾਇ ਕੈ ਛਿਰ ਕੋ ਪੈ ਸੁਨਾਇ ਕੈ
 ਜੋ ਪ੍ਰਜਾਨ ਬਿਸਨ ਰਾਖੈ ਸੋ ਪਿਤਾ ਤੇ ਹਿਦਾਹਿ ॥ ਪਿਤਾ ਸਕਤ ਰਾਖੈ
 ਦੇਵੈ ਜੋ ਭਾਖੈ ਤਾ ਕੇ ਅਗੈ ਲਾਖ ਰਾਖੈ ਦਿਵੈ ਵੇ ਜੋ ਕਹਿ ॥ ਮਰੀ
 ਚੁਆਇ ਜੇ ਤੇ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਮੀ ਗੇ ਤੇ ਤੇ ਸਮਝਾਉ ਤੇ ਹਿ ਕੇ ਤੇ ਤੁ
 ਤੇ ਰੇ ਮਾਹਿ ਗਿਰਿ ਬਾਹਿ ॥ ੨੭੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਤਿਥਾ ਦਿ ਕੋ ਸੁ
 ਨ ਸੁਕਰਾਹੁ ਮਰੀ ਬਿਥਾਨ ਜਾਨ ॥ ਭਜਾਨ ਬਿਸਨ ਕੋ ਕਰਤ ਹੋ ਸਹੁ ਪਖ

ਪੇਸਵਾਯੋਨ॥ ੨੭੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਪਾਵੁਜਬਸਰੁਪਸਰਬਬ
 ਧਾਤੇਮੁਕਤੀ॥ ਸਮਪਦਲਖੇਅਨੁਪਗੋਬਿੰਦਭਜਾਤੇਪਾਈਐ
 ॥ ੨੭੬॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਭਜਨਨਗਇਨਪੁਰਨਜਾਨਾ॥ ਸੁਕੁਕੇਤੁ
 ਮਭਇਓਇਵਾਨਾ॥ ਅਕਿਰਤਪਾਨੀਤੁਮਾਮਸੇਕਰੀ॥ ਰਾਖਿਓ
 ਅਗਨਿਨੀਸਿਫਮਹੀ॥ ਨਿਕਾਸਅਗਨਿਤੇਬਾਰਿਅਨੇ॥ ਅਬ
 ਕੋਰਉਪਦੇਸਉਲੇਖੇਮੁਹਿਅਨੇ॥ ਸਮਜਾਨਿਓਨਾਗਿਤੁਰਿਕਪਦਪ
 ਨੇਰਾਨਾਸਿਸਕਾਰੋਤੇਵਿਚਤੇਰਾ॥ ੨੭੭॥ ਚੋਰਾ॥ ॥ ਅਬ
 ਜੇਕਨਿਓਨਮਾਨੈ॥ ਸਕਉਤਤਕਾਸਾ॥ ਕਰੋਪ੍ਰਿਥਾਦਗੁਰਸੁਕੁ
 ਵਿਸਾਮੇਰਛਪਾਸਾ॥ ੨੭੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਰਛਪਾਸਭਗਵੇਨ

ਨਾਛ ਸੋਈ ਜਾਨੀ ਐ॥ ਵਿਸਨ ਸਕਲ ਵਿਸ ਜਾਨ ਦੇ ਕ ਅਖੰਡ ਤਮ
 ਤਮ॥ ੩੬੮॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਸੁਕਰ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਏ ਤਬ ਪੀਪ੍ਰਾ ਹਿਲਾਵ ਕੇ ਸੁ
 ਅਸਕੀ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵੇ॥ ਜਾਨ ਪ੍ਰਾਣ ਦਿਜਲਾਵ ਤੈ ਕੇ ਰੇਖਿ
 ਸਨਿਭਗਵਾਨ ਜੀ ਮੋਹਿ ਬਚਾਵੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਅਗਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕਰੀ ਮ
 ਨੀਤ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਾਵੇ॥ ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਕ ਹਿਓ ਮੁਹਿ ਉਲਟੀ ਕ
 ਪੀ ਜਓ ਏਕ ਬਿਸ੍ਨੁ ਤਉ ਕਹਿ ਡਗਾਵੇ॥ ੩੬੯॥ ਚੋਰਗਾ॥ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾ
 ਤਮ ਪੁਰਨ ਤਉ ਭੈ ਮੁਹਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਨਿ ਅਗਨਿ ਸਮਾਨੈ ਸਮ
 ਵਿਪਰੀ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ੩੭੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਸੁਕ੍ਰ ਅਗਨਿ ਨਿਕਲ ਸੁਆ
 ਸਨ ਜਾਵੈ ਅੰਤਰੇ॥ ਜੀਵਨ ਕਲਮ ਰਾਸ ਸਾਸ ਤਲ ਕਪੀ ਜੀਵਨੇ॥

੩੮੨॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਸੁਆਸ ਬਹੁ ਰਤੇ ਤਲੇ ਨ ਜਾਵੈ॥ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਾਨਿ
 ਦਿਅ ਬਕਉ ਨ ਬਚਾਵੈ॥ ਮਨ ਕਰ ਸਗਨ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਕੀਆਇ
 ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਾਨਿ ਤੁਮ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ॥ ਅਸੀਰ ਬਾਦਿ ਚਰੰਜੀਈ
 ਗੁਰੂ॥ ਬਲ ਬੁਧ ਤੇ ਜਸੇ ਸਦਾ ਨਿਬਹੁ॥ ਜੇ ਮੈ ਤੇ ਜੋ ਪਾਠੇ ਕੋਪ
 ਕਰਾ॥ ਪਾਇਨ ਚੀਜਾ ਹਰਿ ਉਸ ਜਤ ਤਪਰਾ॥ ੩੮੩॥ ਚੌਰਾ॥
 ਅੰਤ ਕਾ ਲਤਿ ਨ ਜਾਨਿ॥ ਉਸ ਤਤ ਲਾਗ ਕਰਨਾ॥ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਸ
 ਦਾਇ ਕਰ ਸਗਹਿ॥ ਜੇ ਸੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਨਿਜੀ ਤਰਨਾ॥ ੩੮੪॥ ਸੌਰਠਾ॥
 ਜੇ ਸੇ ਅਤੁਮ ਮਾਰ ਕਈ ਕੋ॥ ਛਰ ਜੰਦੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰ
 ਤੋ॥ ਭੀ ਮਾਨਿ॥ ਉਸ ਵਰਸਾ॥ ੩੮੫॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕੋ ਨ ਮ

ਵਰਸਮਕਹਾਓ ਭੁਨਕੋ ਅਉਉਪਾਸਨਾ ਲਹਾਓ ਕਹੈ ਮੈ ਤੇ ਕੁ ॥ ੨੬ ॥
 ਨਕਹਾਓ ਭਉਸਾਗਰ ਤੇ ਕੈਸੇ ਤਹਾਓ ਮੁਲਾ ਆਪਨ ਕੈ ਸੇ ਪਾਚ
 ਨਾ ਕਹੋ ਪ੍ਰਸਰ ਮੁਲਾ ਆਪ ਕੇ ਜਾਨੋ ਪ੍ਰੇ ਜਾਨੇ ਕਿ ਆਪ੍ਰੇ ਜਾਗ
 ਖੋ ॥ ਠਿਰਿ ਮੈ ਸੇ ਜਾ ਸਮਾਜਿ ਲਾਖੋ ॥ ੨੮੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਉ ਲਗ
 ਭੇਦੈ ਬੁਧ ਮਹਿ ਨਾਗਾਇਨ ਦਿਤਰੇ ਕਾ ਮੁਲ ਪਾਵਨ ਕ ਠਾਹੈ
 ਸਮੁਤ ਸਾ ਕੈ ਏਕਾ ॥ ੨੮੭ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਕਹੈ ਮੈ ਤੇ ਤਾਹਿ ਭਗਤਿ ਉ
 ਪਦੇ ਸਮੁਹਿ ਕੀ ਜੀਐ ॥ ਮੈ ਸੇ ਭਗਤ ਨਿਰਥਾਹਿ ਆਪਾ ਪਰਾਨ ਮਾਨੋ
 ॥ ੨੮੮ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹੋ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਚਲ ਤੁ ਆਪ ਸੁਨਾਵੇ ਸੁਖ
 ਲਹਾਓ ਪ੍ਰਸਰ ਕਹੋ ਪ੍ਰਿਥਾ ਦਿਚਲ ਤਿ ਆਤਮ ਏਕਾ ਅਉਹ ਕਹੋ ॥

ਏਹੀਚਥਿਤਜਾਨਤੋਕਛੁਪੀਰਿਤਨਪੀਬਕਬਾਦਿਬਰੋ॥ਜਥਿ
 ਪੀਰਿਤਨਾਹਿਤਓਮੁਰਖਪੋਹਗੋਪੀਰਿਤਨਾਹਿਨਮੁਰਖਹੋ॥੩੮
 ੯॥ਦੋਹਰਾ॥ਮੈਕੋਪਹਾਸਗਪੰਡਤਮੁਰਖਨਾਹਿ॥ਜੋਕਛੁ
 ਹੈਸੋਆਖਦੇਹਿਜੋਤੁਮਰੇਅਨਮਾਹਿ॥੩੯੦॥ਸੋਹਣਾ॥ਕੋਪ
 ਹਾਸਹਏਹਿਖੋਲਅਖਕਉਦੇਖੀਐ॥ਆਦਮਤਤਹਿਨੇਹਿਮੈਕੋ
 ਕੋਹਨਜਾਨਉ॥੩੯੧॥ਕਾਬਿਤੁ॥ਪ੍ਰਾਸਹਬਖਾਨੇਆਦਮਤਕਉ
 ਨਜਾਨੈਬ੍ਰਹਮਾਹੈਗਨੇਚਾਰੇਬੇਦਹੂਨਜਾਨੈ॥ਸਭਪੁੰਕੀਆਦਹਅ
 ਦਮਉਜੁਗਾਦਹਮੈਕੋਬਿਸਮਾਦਹੋਇਕਾਦਿਹੋਅਤੀਤਬੀਨੈ॥
 ॥ਪ੍ਰਾਸਹਕੋਪਨਹੋਅਤੀਤਹਨਮੰਨਹੋਮਾਨੁਖਪਾਇਤਨਹੋਜੁਰਜਾਤੇ

ਭੁਗੋਨੈ॥ ਮਾਨਸਰੀਰਪਾਇਬਿਨਾਭਜਨਪਛੁਤਾਇਪ੍ਰਸਰਸੁਨ
 ਇਅਤੀਤਸੁਖਮਾਨੈ॥ ੩੯੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਮੈਥੇਤਬਤਿਹਿਆਖੈ
 ਅਸੁਮਦੋਹਬਤਾਇ॥ ਅਤੀਤਹੋਨਕੈਭੇਦਸਭਦੀਜੈਮੋਹਿਸਮਝਾ
 ਇ॥ ੩੯੩॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਕਹੇਪ੍ਰਸਰਤਾਹਿਰੰਗਸੀਨਿਅਸਕੇਪਾਹੋ॥
 ਕਾਤੇਮੈਥੇਵਾਹਿਬ੍ਰਾਮਚਰਜਬਾਨਪ੍ਰਸਤਬਿਨਾ॥ ੩੯੪॥ ਸ੍ਰਯਾ
 ॥ ਮੈਥੇਕੋਮੈਜਾਨਤਹੋਜੋਸਰਬਤਿਆਗਕਰੋਸੋਸੀਨਿਆਸੀ॥
 ਤਿਆਗਕਰਮਕਾਕਰਮਬਿਨਾਨਹਿਹੋਵਤਿਐਸੇਹੀਆਵਤਾਸੀ॥
 ॥ ਪ੍ਰਸਰਕੋਹੋਚਿਤਚਾਹਿਤੁਮੈਅਤੀਤਹੋਵਤਿਅਗਾਂਥਿਭਾਸੀ॥
 ਯਹੀਕਰਮਕਰਮਨਾਸਕਰੈਆਪਹੀਵਸੁਕਆਪਹੀਵਾਸੀ॥ ੩

ਏਪੇ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੈ ਕੇਤ ਬਹੀ ਆਖੈ ਨਾਸ ਕਰੇ ਇਨ ਚਾਣੀ ॥ ਬੁਧੁ
 ਪਾਛੇ ਤਿਨ ਕਿ ਆਕਰ ਸਭ ਬਿਧ ਕਹੇ ਸੁਨਾਇ ॥ ੨੯੬ ॥ ਸੋਰਣਾ ॥
 ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹੇ ਬਖਿ ਆਨ ਅਤੀਤ ਹੋਵਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਇ ॥ ਕੁਟੰਬ ਮਾਹਿ
 ਬੰਧਨ ਤਬ ਲਗਤੁ ਭੈ ਵਿਸਾਹੁ ਨਹਿ ॥ ੨੯੭ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਮੈ ਕੇਕ
 ਹੋਜੇ ਹੋ ਅਤੀਤ ॥ ਤੁਮ ਕਹੇ ਸੀਨਿ ਆਸ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜਗਿ ਓਪਵੀਤ
 ਇਕ ਸਿਖਾਰਖਾਉ ॥ ਤੁਮ ਚਾਹਤ ਵਹੇਤੁ ਮੁੰਡਾਉ ॥ ਅਵਸ ਕਰਤ
 ਵਐ ਸੇਹੀ ਕਰਨਾ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕਹੇ ਕਛੁ ਉਜਗ ਪਰਨਾ ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹੇ
 ਬੁਧ ਕਹਿ ਪਾਈ ॥ ਬਾਂਤ ਨੇਤਿ ਲੋਕੀ ਉਡਾਈ ॥ ੨੯੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਗੁਰੁ ਕੀ ਕਵਣੀ ਰਗਹੋਇ ਮਿਲੈ ਅਤੀਤ ਜਾਇ ॥ ਆਗੇ ਕਹੇ ਅਤੀ

ਤੋਹਿਦਾ ਕੀ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਇ ॥ ੨੬੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਤਬ ਵਹੁ ਅਗੇ
 ਤਾਹਿ ਪੁਛਤੈ ਕਰ ਜੋ ਕਰਹਾ ॥ ਗੁਰਮਤ ਕੇ ਦੇਉ ਉਡਾਇ ਤੀਪਾਛੇ
 ਕਿਆ ਲਾਭ ਹੋਇ ॥ ੪੦੦ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ॥ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਭਗਵਾਨ
 ਮੇਲੈ ਵਹੁ ਤੈ ਸੇ ਕਰੇ ਜੋ ਕਹੈ ਕਹੈ ॥ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਹੀ ਨਾਭੇ ਦਪਾਵੈ ਉਨ
 ਨਾਹਿ ਦੇਖਿ ਓਹ ਵਹੁ ਕੈ ਸੇ ਵਹੈ ॥ ਪਹੁ ਪ੍ਰਯਾਨ ਤਾਹਿ ਅਤੀਤ ਨ ਕੋਯ
 ਹਿ ਅਤੀਤ ਹੋਵੈ ਜਾਨੈ ਪਹੈ ॥ ਅਮ ਕੋ ਕੋ ਸਿਖ ਕਹੈ ਸਭ ਹੀ ਅਉਖਥ
 ਰਪਾਹੁ ਚੇਦਹਾ ਪਹੈ ॥ ੪੦੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜਿਉ ਮੈ ਤੇਤੁ ਮਚਾਹੁ ਤੇ
 ਮੈ ਸੇ ਅਤੀਤ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੈ ਤੇਤ ਬਤਿਹਿ ਆਪੈ ਜੋਗ ਉਪਦੇਸ ਸੁਨ
 ਇ ॥ ੪੦੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਜੋਗ ਕਰੈ ਮਨਾਸ ਚਿਤ ਵਾਸਨਾ ਖੈ ਕਰੈ ॥

ਵਸਸਟਿਜੀਜੋਗਉਪਾਸਉਪਦੇਸਕਰੇਸੋਜੋਗਕੋ॥੪੦੩॥ਸ੍ਰੀ
 ॥ਪ੍ਰਸਰਕੇਯੋਯੀਜੋਗਭਲਾਜੋਸਰੀਰਤੋਰਬੁਕਾਝਰੇਗੋ॥ਯੀ
 ਸਰੀਰੈਯੋਰਕਕੋਮੰਦਰਤੁਮਪਾਪੀਬਡੇਉਯਾਝਰੇਗੋ॥ਤੀਤੋ
 ਜੋਗਕੋਸਦਾਨਰਕਵਰਕਬੁਨਾਹਿਮਰਦੁਖਦੇਯਝਰੇਗੋ॥ਜਬ
 ਚਾਹਿਮਿਟੀਮਨਮੈਏਜੀਦੇਹਿਯੋਨਗੇਕਛੁਨਾਹਿਗੇਗੋ॥੪੦੪॥
 ਦੇਯਗੋ॥॥ਜਉਚਾਹਿਨਾਥਿਰਗਨਕੀਸਾਰੀਵਿਸੁਸਰੀਗਾਸਰਬ
 ਰੁਪਪ੍ਰਮਾਤਮਾਸਮਏਗੁਰਮੁਖਪੀਰ॥੪੦੫॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਸ਼੍ਰੀਸੋਰ
 ਧੀਸ਼੍ਰੀਤੀਹਿਜੀਤੋਛੁਟੈਸਰੀਰਤੋ॥ਮੈਏਕੋਨਿਰਬਾਹਿਅਤੀਤਕਰ
 ਤੁਮਕਰਤਨਾਹਿ॥੪੦੬॥ਸ੍ਰੀ॥॥ਪ੍ਰਸਰਕੇਯੋਯੀਅਤੀਤਜਿਤੋ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਿਕਾ ਪੁਕੇ ਪੰਥ ਲਗੇ ਅਤੀਤ ਹੋਵੇ ਮਹਿਕਾਰ ਜਲੈ ਜਲਾ
 ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਨਿਉ ਆਗ ਲਗੇ ਤਬ ਸੁਖ ਨ ਪਵੈ ਏਕ ਪਲੈ ਕਦੁ
 ਜਨ ਨਹੈ ਦੁਖ ਲਗੇ ਮੈਰੇ ਕਹੇ ਅਥਿਕਾ ਹਿਕਰੇ ਪ੍ਰਸਰ ਕਹੇ ਅਤੀ
 ਤ ਮਗੇ ॥ ੬੦੬ ॥ ਏਹਾ ॥ ਮੈਰੇ ਕਹੇ ਅਤੀਤ ਕਾ ਦੇਵੇ ਪਰਮ ਬਤ
 ਇਕ ਹੋ ਪ੍ਰਸਰ ਅਬਤ ਲਕ ਅਤੀਤ ਨਹੈ ਇਉ ਜਾਇ ॥ ੬੦੮ ॥ ਚੋਪ
 ਈ ॥ ਪਰਮ ਅਤੀਤ ਕੋ ਕੈਸੇ ਬਖਾਨੇ ਨਹਿ ਅਤੀਤ ਨ ਅਤੀਤ ਕ
 ਰ ਜਾਨੇ ਸਭੀ ਅਤੀਤ ਮੈਸੇ ਬਖਾਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿ ਆਗ ਪਰਤਿ
 ਆਗ ਨ ਜਾਨੈ ਐਸੇ ਤਿ ਆਗ ਅਤੀਤ ਸੁਭ ਕਹੇ ਚਾਰ ਮਹਿ ਝਗ
 ਅਸਰਾ ਲਗੇ ਹਮ ਹਿਨ ਹਿਮਾਨ ਹਿ ਅਤੀਤ ਨਹੈ ਈ ਸੁਖ ਮਤਿ ਅ

ਗਮਤੀਤੈਸੇਈ॥੪੦੮॥ਦਿਹਗਾ॥॥ਸੁਖਮਅਹਮਸਬੁਲਕੀ
 ਬਾਤਸੁਨਾਵੇਮੋਹਿ॥ਕੇਪ੍ਰਸਰਤਾਸਕਜੇਸੇਤੈਸੇਹੋਇ॥੪੧੦॥ਸੇ
 ਰਠਾ॥॥ਅਸਬੁਲਤਿਆਗੈਏਹਿਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਾ॥ਜਬ
 ਤਿਆਗੈਨਕੇਨੇਸੁਖਮਅੰਤਰਬੰਧਹੋਇ॥੪੧੧॥ਸ੍ਰਯਾ॥॥
 ਪਰਮਤਿਯਾਗੀਮਾਨਪੁਕੈਕੇਸਰਬਤਿਆਗਭਇਰਿਅਬਾਹੀ॥
 ਗੋਬਿੰਦਪੂਰਿਪਕਾਰਕੀਏਜੇਕਹੋਮੋਹੈਵੈਅਬਾਹੀਭਾਬਾਹੀ॥ਜੀਕੋਪੁ
 ਤਕਾਤੀਕੋਪੁਤਾਵੈਮਰਜਾਇਕਹੋਤਉਮੇਰਤਬਾਹੀ॥ਪ੍ਰਮਤਪਸੀ
 ਸਿਸਟਿਕਹੋਸਰੀਤਿਆਗਸੁਅਰਗੈਠਬਾਹੀ॥੪੧੨॥ਦਿਹਗਾ॥॥
 ਕੇਪ੍ਰਪਗਸਰਮੈਕੇਸਰੁਪਚਾਹਿਮਿਟਜਾਇ॥ਰਿਧਸਿਧਪਾਇਪ੍ਰਸੀ

ਨੋਖੀਧੋਸੰਗਲਪਾਇ॥੪੧੩॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਜੋਤੁਤੁਇਛਿਆਈ
 ਤਾਤਕਾਲਅਤੀਤਾਇ॥ਜੋਚਾਹੇਸੇਲੋਕਪ੍ਰਲੋਕਕੇਸੁਖਬਰੇ
 ॥੪੧੪॥ਕਬਿਤੁ॥॥ਆਹਜਾਤਿਹਾਰੀਰਿਖਪੁਤ੍ਰਬਿਤਾਰੀਤੀਤੇ
 ਇਛਿਆਤੁਮਾਰੀਅਤੀਤਾਨਚਾਹਿਐ॥ਰਿਖਪੁਤ੍ਰਜੋਨਿਹਾਰੇਅੰ
 ਕਾਰਜਲੇਸਾਰੇਮਾਨਮਛੀਬਿਨਬਾਰੇਕਉਪਰੇਨਹਿਨਿਗਾਹਿਐਕੋ
 ਉਕਹੇਗਿਆਨੀਅਉਕਉਕਹੇਧਿਆਨੀਐਸੇਅਭਿਮਾਨੀਅੰਕਾਰ
 ਛੁਠੇਗਾਹਿਐ॥ਅਤਮਾਅਚਾਰਿਤਾਂਹਿਲਖਿਓਨਹੀਚਾਹਿਸਦਰ
 ਪਮਹਿਨਿਰਬੰਗਿਤੁੰਭੀਐਸੇਨਿਰਬਾਹਿਐ॥੪੧੫॥ਦੋਹਰਾ॥॥
 ਮੈਥੇਕਹੇਤੁਮਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਕੈਸੇਛੁਟੈਸੰਸਾਰਾਕਹੇਪ੍ਰਸਹਗੋਬਿਦੈ

ਸੰਸਾਰਸੁਪਾਨਦੀਦਾਰਾ ॥੪੧੬॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਮੈਥੋਕੋਕਰਤਬਜੈਸੇ
 ਤੈਸੇਭਾਖੀਐ ॥ ਪਦਪੁਨਿਕਰਤਬਕਰਨਾਯਾਮਹਿਕਛੁਨਾਹੀ ॥੪
 ੧੭॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਮੈਥੋਕੋਕਰੇਸਰਬਗੋਬੰਦਾਪ੍ਰਸਰਕੋਕਛੁਨਾ
 ਹਿਅਨੰਦਾਜਬਤੈਨੇਹਰਿਆਪਕੋਜਾਨਾ ॥ ਭਗਵੰਨਕਰੰਬੈਕੁੰਠ
 ਸਮਾਨਾ ॥ ਤੰਤੈਸਿਧਕਿਅਤੁਮਪਾਈ ॥ ਆਪਨਜਾਨਾਸੰਤਕਹਾਈ
 ॥ ਜੈਸੇਅਸੰਤਅਪਕੋਮਾਨਾ ॥ ਸੰਤਅਸੰਤਸਹੁਪਾਨਜਾਨਾ ॥੪੧੮॥
 ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਅਬਸੁੰਨਕਥਾਪ੍ਰਿਠਾਦਿਕੀਸੁਕਰਗਿਓਬਖਸਾਇ
 ॥ ਤਬਯਗਨਕਸਪਸੁਲਥਾਰਤਾਪ੍ਰਿਠਾਦਿਕੀਓਬੁਲਾਇ ॥੪
 ੧੯॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕਪੁਕੈਸੇਗਤਿਪਾਇਆਰਿਆਮਹਾਨਹਿਤੁੰਕਿ

ਏ। ਸੋਮੁ ਹਿੰਦੁ ਸੁਨਾਇ ਜੋ ਤੁਮ ਸੀ ਖਿਰਿ ਕਿਸੀ ਤੇ ॥ ੪੨੦ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥
 ਜੇਹਦੇ ਉਕਰ ਕਾਨ ਲੋਮੇ ਹਿੰਦੁ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਤਾ ॥ ਏਕ ਅਖੰਡ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਿਸੇ ਤਿਸੇ ਬਿਸਨਾਹੀ ਕੋ ਮਾਮਾ ਨ ਤਹੀ ॥ ਆਤਮ ਸਰਬ ਸਮ
 ਨ ਦਿਖਿਰਿ ਅਉਰਿ ਹਿੰਦੁ ਜੰਤਨ ਠਾਨ ਤਹੀ ॥ ਜੇ ਉਸ ਕਲਾ ਬਿਸ ਬਿਸ
 ਮ ਕਰੇ ਸੁਭੇ ਕਾ ਕਾ ਲਪ ਛਾਨ ਤਹੀ ॥ ੪੨੧ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ॥ ਭੀਨਤਾਪ
 ਤੇਂ ਜਗਤ ਪੈ ਤੀਤੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸਾਹਗ੍ਰਾਨ ਜਿਨ ਪੈ ਕੀਏ ਅਸਾਹ ਦੁ
 ਖਾਨੀ ਕੋਇ ॥ ੪੨੨ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਯਹ ਨ ਕਲਪ ਸੁਨ ਬਾਤ ਅਤ ਸੇਤ ਪੇ
 ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਿ ॥ ਨੇੜ ਅਗਨਿ ਦੁਚਾਤ ਬੇਗ ਬੈਲਾਏ ਗਾਕ ਸਾ ॥ ੪੨੩ ॥ ਕਬਿ
 ਤਾ ॥ ॥ ਸਉ ਜੋ ਜਨ ਉਚਾਈ ਯਹ ਨ ਕਲਪ ਬੈਠ ਜਾਈ ਗਾਕ ਸਾ ਅਗਿਅ

ਕੇਪਾਈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੀ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਇਕੋ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੀ ਯਹਿ ਵਿਚਾ
 ਹੋਏ ਕਾ ਬਿਸਨ ਕੇ ਨਿਹਾਰੇ ਤੇ ਬੇਸੁਮਨਾਹਿ ਧਾਰੇ ਸੋ ਪੜਿਓ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅ
 ਇਕੋ ਘਟਿ ਰਾਕਸ ਨਿਹਾਰੇ ਇਸੇ ਦੁਖ ਨਾਹਿ ਭਾਰੇ ਬਰੇ ਪਰਬਤ ਉਚਾ
 ਰੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਗੋੜਿ ਚੜ੍ਹਾਇਕੋ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੀ ਪਾਇ ਮਾਂ ਨਭਗਤ ਪੁ
 ਤ੍ਰੇਈ ਜਾਂ ਮਾਨ ਲੋਏ ਹੋਇ ਸਵਾਧਾਨ ਤਹਾ ਕੇ ਸਵਪੁਰੇ ਮਾਇਕੋ ॥
 ੪੨੪ ॥ ਚੋਗਾ ॥ ॥ ਬਿਸਨ ਦੇਵ ਕਰਕਰ ਲੀਓ ਰਾਖਿਓ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਾ
 ਰਾਯੇ ਹੀ ਅਮਾਨਤ ਰਾਖੀਓ ਜੈਸੇ ਉਦਰ ਮੰਡਾਹਾ ॥ ੪੨੫ ॥ ਸੋਰਠਾ
 ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਆਹ ਮਾਂ ਗੋਯੋ ਕਛੁ ਮੀਗਨਾ ਮਾਗੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾ
 ਦਿ ਉਚਾਰੇ ਸੇਵਕ ਸੁਆਮੀ ਨਹਿ ਮੰਗੇ ॥ ੪੨੬ ॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ॥ ਅੰਤਰ

ਜਾਮੀ ਜਾਨਤੀ ਸਭ ਸੇਵਕ ਕੇ ਮਨ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ॥ ਜਉ ਐਸੇ ਚਾਹੀ
 ਤਾਨ ਸੋਵੈ ਮੋਹਿ ਲਜਾ ਮਾਨੋ ਵੇਰਨ ਕੀ ॥ ਸਭ ਪੁਰਖ ਹਿਓ ਇਸ ਬਾ
 ਵਰਜੰਗ ਮਹਾਰਕ ਸਪਨਾ ਅਨ ਕੀ ॥ ਉਹ ਐਸੇ ਕਹੇ ਬਿਸਨ ਮਤ
 ਕੋਈ ਚਾਹਿ ਸਨਾਇ ਰਾਖੇ ਤਨ ਕੀ ॥ ੪੨੭ ॥ ਚੋਰਗਾ ॥ ॥ ਮੈਨੇ ਨੀਕੇ
 ਪਛਾਨਿਓ ਮਾਗੇ ਸੁਨਿ ਦੇਹੀ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨ ਅਵਗਨ ਜਾਨ ਪੁੰਇ ਦਿ
 ਆਹ ਮਹੀਏ ॥ ੪੨੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਕੋਰੋ ਪਕਾਰ ਤਉ
 ਹਮੇ ਏਕਨ ਮਾਨਹੁ ॥ ਸਭ ਬਾ ਬਿਸਨੈ ਪਾਰਉ ਪਕਾਰ ਕੁਪਕਾਰ ਭੀ ਬਿ
 ਸਨੈ ॥ ੪੨੯ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ॥ ਬਿਸਨ ਯਹਿ ਜਾਨੀ ਕਛੁ ਮਾਗਤ ਨਾਹਿ
 ਗਿਅੰਗੀ ਨਾਹਿ ਭੇਡ ਤੇ ਭੁਭਾਨੀ ਤਉ ਕਹਿਓ ਦਿਗਮੁ ਦਲੇਹਿ ਪ੍ਰ

ਹਿਲਾਦਿਨੈਨਮੁੰਦਕੈਉਪਾਛੇਠੇਰਗੁੰਦਕੈਤਉਦੇਖੇਪਿਤਾਪਾਸਹੀ
 ਪ੍ਰਤਖਪਤਾਏਹਿਗਰਨਕਸਪਅਚਰਜਹੋਇਸੰਭਰਬੁਲਾਇ
 ਓਸੋਇਕਹਿਉਤਾਹਿਰਾਕਸੇਇਸਕਿਸੇਪਰਕਾਰਕੁਟੈਦੇਹਿ।ਯਹਿ
 ਮਾਇਆਚਿਤਾਰੇਅਉਆਤਮਾਵਿਸਾਰੇਮਾਇਆਪ੍ਰਤਾਪਭੋਯ
 ਹਿਬਚੇਕਰੇਗਹਿ॥੪੩੦॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਤੁਮਾਇਸਮੰਤਪਾਠਕਰਨਾਸ
 ਕਰੋਤਤਕਾਲਾਸੰਭਰਨਾਮਾਦੈਤਜੋਕਹੋਮਾਰੇਇਸਬਾਲਾ॥੪੩੧॥
 ਸੋਰਠਾ॥॥ਲਾਗੋਕਰਨਉਪਾਇਲਾਖਕਮੰਤਰਉਚਾਰਾਕਰਿ॥
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੇਸੁਖਵਿਗਾਇਮੰਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰਬਿਸਨ੍ਹੈ॥੪੩੨॥ਸ੍ਵਯਾ॥
 ਮਧਸੂਦਨਚਕਰਬਚਨਕੀਇਹਛਿਪਾਲਹੋਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਪਿਆਰੈ॥

ਸੰਤਰਦੈਤਕ ਸੀਸ ਕਟੇ ਤਿਨ ਤੈਸੇ ਕੀਓ ਸੀਸ ਕਾਟ ਉਤਾਰੇ ॥ ਜਗ
 ਕ ਸਪੈ ਗੰਗ ਨਗੁਇਓ ਕੇ ਦੁਰ ਕਰ ਪ੍ਰਤਿਸਾਦ ਹੁਤਿ ਆਗੇ ॥ ਪਉਨ
 ਕੇ ਬੇਗ ਕ ਰਿਓ ਤਿਨੀ ਇਨ ਤੁਹ ਤ ਸੁਕਾਇ ਲਿਓ ਉਪਚਾਰੇ ॥ ੪੩
 ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਤਿਸਾਦ ਜੁ ਸਗਨ ਭਗਵੰਨ ਕੀਤਾ ਕੋ ਕ ਸਟ ਨ ਲਾ
 ਗਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਸਾਦਿ ਸੁਕ ਗ੍ਰੀਹ ਵਾਨ ਕ ਰਿਹਰਨ ਕ ਸਪ ਕੋ ਤਿ ਆਗਾ ॥ ੪
 ॥ ੪੪ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਜਗਨ ਕ ਸਪ ਤ ਹੋ ਜਾਇ ਲੈ ਆਇਓ ਪ੍ਰਤਿਸਾਦ ਕੋ
 ॥ ਕੋ ਸੋ ਪ ਕ ਰਿਹੁ ਕਾਇ ਲਾਤ ਮੁਕ ਸਾਸਨ ਕਰੇ ॥ ੪੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥
 ਪ੍ਰਤਿਸਾਦਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿਨ ਤਿ ਆਗ ਤ ਭਏ ॥ ਬਿਸਨ ਭਗਵੰਨ ਆਪਨ ਕ
 ਹ ਲਏ ॥ ਬਿਨ ਭਗਵੰਨ ਅਵਗਨ ਜਿ ਜਾਨੈ ॥ ਜਗਨ ਕ ਸਪ ਲੈ ਗਦਾ ਬ

ਛਾਨੈ॥ ਸੈਕਰਿਗਦਾਪ੍ਰਿਥਾਦਿਲਗਾਈ॥ ਸਾਤਦੁਕਹੋਇਧਰਨ
 ਰਿਗਾਈ॥ ਸੁਕਰਕਹੋਤੁਮਸਮਝਪਿਆਰੇ॥ ਬਾਪੁਤਜਤਜਾਤੁਮਮ
 ਹਨਪਾਰੇ॥ ੪੩੬॥ ਵੇਰਗਾ॥ ॥ ਇਨਕੋਖੇਦਨਕਛੁਤਇਓਤੁਮਕੀ
 ਨੇਲਾਖਉਪਾਇ॥ ਹਰਨਕਸਪਅਥਿਖਿਮਾਕਰਮਤਮਵਰਕਛੁ
 ਹੋਇਜਾਇ॥ ੪੩੭॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਪਹੁਤੇਯਹਿਤਤਜਾਇਸਰਕਛੁ
 ਜਾਏਏਕਹੀ॥ ਅਥਿਤੋਖਿਮਾਕਰਾਇਠਿਰਿਪਾਛੇਤਸਮਝੀਰੇ॥
 ੪੩੮॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਹਰਨਕਸਪਕਹੋਜਉਅਉਰਕਹੋਤਉਨਾਹਿਛੁ
 ਰੋਖਿਨਜੀਨਤੇਮਾਰੇ॥ ਗਜੜੇਲੋਕੀਕੋਆਗਿਆਮਾਪੀਯਹਿਬ
 ਲਕਅਵਰਕੇਅਵਰਚਿਤਾਰੇ॥ ਮੋਹਿਖਿਨਾਅਵਰਕਉਨਹੀਯਹਿ

ਮੁਖਧਿਸਨਾਹੀਧਿਸਨਪੁਕਾਰੇ। ਜਾਗਤਸੁਪਨਸਥਪਤਿਤੀਨਿਮੰ
 ਹਿਉਪਾਇਧਰੀਜੈਸੰਸਾਰੇ॥੪੩੯॥ ਸੋਰਠਾ॥॥ ਮੈਨਹੀਜਾਨੇਯ
 ਹਿਕਵਨਧਿਸਨਕੇਸਮਾਝਿਓ। ਯਹਿਮੈਰਸੁਕਰਨਾਹਿਪੁਰ੍ਵਰੇਤ
 ਤਉਜਾਨਤੇ॥੪੪੦॥ ਚੌਪਈ॥॥ ਹਰਨਕਸਪਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਬਖਾਨੈ
 ॥ ਪਰਮਆਪਨੋਛੋਰਇਆਨੇ॥ ਅਵਰਧਰਮਮਾਨਮਾਹਿਬਸਾਏ
 ॥ ਅਮਕੋਛੋਰਿਕਰਥਿਸਨਿਪਿਆਏ॥ ਗੁਰਸੇਪਜੈਸਦੇਹੁਸੁਨਾਈ
 ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕੋਸੁਨਾਹੁਸੁਖਦਾਈ॥ ਸਭਉਪਦੇਸਗੁਰਤੇਝੀਨੈ॥
 ਹਮਏਕਸਾਰਹੀਚੀਨੈ॥੪੪੧॥ ਚੌਰਹਾ॥॥ ਏਕਸਾਰਕਗ੍ਰਾਨਕਰ
 ਕੀਨੇਤਿਆਗਅਸਾਰ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਓਕਾਮਮੋਖਆਦਪਦਾਰਥ

ਚਾਗ ॥੪੫੨॥ ਸਿਰਠਾ ॥ ਚਾਰਪਦਾਰਥਤਿਆਗਰਾਖਿਓਬਿਸਨ
 ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥ ਪਿਤਾਮਾਖੇਹਮਾਰੇਲਾਗਮੈਤੂੰਤਿਆਗਇਕਾਬਿਸ
 ਨਕਹੁ ॥੪੫੩॥ ॥ ਕਾਕਿਤੁ ॥ ਅਵਿਦਿਆਕੋਤਿਆਗਅਉਵਿ
 ਦਿਆਕੋਲਾਗਸਰੀਰਪੰਚਭੂਤਕੋਸੋਮਿਥਿਆਕਰਿਜਾਨੀਐ
 ॥ ਹਰਨਕਸਪਥਖਾਨੇਬਚਾਬਚਨਮੋਹਿਐਨਰਾਜਤ੍ਰਿਲੋਕੀਕ
 ਅਬੀਦੇਉਮਾਨੀਐ ॥ ਈਸਰਕੋਨਚਿਤਕਰਆਪਕੋਪਛਲ
 ਹਰਿਈਸਤੋਲੇਪਿਤਾਪੁਰਿਆਸੇਉਰਮਾਨੀਐ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਹ
 ਬੰਨੇਹੋਹਮਰਾਜਭਾਗਛੋਰਕਾਰੇਐਸੇਨਿਹੋਏਕਗੋਬਿੰਦਹੀਪ੍ਰ
 ਮਾਨੀਐ ॥੪੫੪॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਰਾਜਲੋਕਪਾਇਕੈਦੇਵਉਚਿ

ਸਨਤਿਆਗਾ ਕੋ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਸੁਨ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹਾਜਰਾ ਗਯਾ ਉਥਾ ॥ ੨੩੫ ॥
 ਗਾ ॥ ੪੫੫ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਾ ॥ ॥ ਪਿਤਾ ਨਿਸਚੇ ਕਰੇ ਸਰਬ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ
 ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮਾ ਬਿਸਨ ਸਮਾਏ ॥ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਜਾਨਨਿ
 ਹਾਥੰਗੁ ਸਰਬ ਸੰਸਾਰ ਤਿਸੀ ਤੇ ਉਪਾਏ ॥ ਐਸੇ ਜਾਨੇ ਭਗਵੰਤ ਕਾ
 ਏਸੁਰ ਸੰਤਨ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਤੇ ਗਾਏ ॥ ਪਿਤਾ ਜੇ ਭਜਨ ਕਰੇ ਭਗਵੰਤ
 ਕੇ ਮੇਰੇ ਜਿਵੈ ਤੇ ਹਿਲੇ ਹਿਛਕਾਏ ॥ ੪੫੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਮੈਂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜਿਵੈ ਬਖਿਅੰਨਾ ॥ ਐਸੇ ਕਬੀਨ ਮੁਹਿ ਕਿਹਿ ਓਯੋ
 ਹੋ ਤੇ ਮਾਰ ਬਾਨ ॥ ੪੫੭ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਹਾਕ ਸਪੁਰ ਪੰਨ ਤੁਮ ਬ੍ਰਾ
 ਮੰਨ ਤੇ ਜਾਨੀ ਐ ॥ ਮੈਂ ਕਹੁ ਤੇ ਅਨੁਖ ਕੋ ਸੁਖ ਨਾ ਲੋਹੇ ॥ ੪੫੮ ॥

॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ੮ ॥ ਸਪੁਰਖੀ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਅਭਿਜਾਨੀ ਨੈ ਨੈ ਕੋਰ
 ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਕੋ ਸੁਖ ਨ ਲੇ ॥ ੮੫ ॥ ॥ ਰੁਜਗਛੰ ॥ ॥ ਮੈ ਕੋ ਬਖਸੇ
 ਤਸਮੀ ਸਮਾਏ ॥ ਪਿਤਾ ਬਿਨਾ ਜਾਨੀ ਤੇ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਪਿਤਾ ਮਾਨ
 ਜੀ ॥ ਭਿਗੀ ਜੇ ਦੁਖੈ ਤੇ ॥ ਬਿਸਾਵੇ ਖਮਾਨੀ ॥ ਭਿਨਮਾਨੀ ॥ ਭਿਓਤ ਪੋਤੀ ॥
 ॥ ੮੬ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਮੈ ਕੋ ਰੋਸੁ ਨ ਗੁਰ ਅਦਤੀ ॥ ਕਹੈ ਲਜਮਾਨਾ ॥ ਕ
 ਹੇ ਮਾਗੇ ਕਉਨੈ ਏਕ ਅਖੰਡਤਾਨਾ ॥ ੮੬੭ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਜਭਿ ਕ
 ਹੁਪ ਮੋਹੈ ਵਿਸਮਾਨ ॥ ਮਾਤਮ ਵਿਸੁ ਮੋਹ ਚਰੇ ॥ ਠਨ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ਜਾਨ
 ਏਕ ਜਲ ਭਰ ਪੂਰੈ ॥ ੮੬੮ ॥ ॥ ਕਾਖਿਤਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਸਰ ਬਖਾਨੈ ਮੈ ਕੋ ਪ੍ਰਮਾ
 ਸ ਜਾਨੇ ਕਥਾ ਸੁਨਾ ਸਿਆਨੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੀ ॥ ਪਿਤਾ ਕੋ ਸੁਨਾਵੈ ਦਾ ॥ ਦੇਵਤਾ

ਅਉਦੈਂਤਮਨੁਖਪਸੁਪ੍ਰੇਤਸਰਪਕਿਨਰੈਂਤਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਂਨਜੇਤੀਏਕ
 ਬਿਸਨਹੀਸਮਾਂਵਦੋਪਿਤਾਨਿਸਚੇਕਰਧਾਰਆਨਸਰਬਹੀਦਿ
 ਸਾਰਬਿਸਨਹੋਵਹਿਦਿਆਰਦੁਖਦੁਐਤਕਮਿਦੀਵਦੋ।।ਗਨਕ
 ਸਪ੍ਰਕੋਪਕਰਿਕਰਕੀਪੈਥਗਾਰਚਉਕੀਤੇਉਠਕਰਧੁੰਮਬਡੀਪਾਂ
 ਵਦੋ॥੪੬੩॥॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਗਨਕਸਪਬਹੁਕਪੈਪ੍ਰਭੇਕਾਲਕ੍ਰਾ
 ਲਾਹਾਥਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੋਗਹਿਲੀਏਪ੍ਰਭੇਦੁਸਮਾਲਾ॥੪੬੪॥
 ਜੈਸੇਪ੍ਰਭੇਕਾਲਕ੍ਰਦੁਚਾਹੇਨਾਸਕੇ॥ਗਹਿਕ੍ਰਤਮੰਭਾਲਇਸੇਬੀਧ
 ਕੈਬੰਨੀਐ॥੪੬੫॥॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਬੀਚਸਮੁੰਦੁਡਾਲਤੁਥਾਵਉ
 ॥ਇਸਅਭਾਗਕੋਬੇਗਲੈਜਾਵਉ॥ਐਨਬਹੁਤਢੀਲਕਰਗਾਬਿਓ

ਬਿਸੀਤਿ ਆਗ ਅੰਸੇ ਕਰੁ ਖਿੰਗਿ ॥ ਇਸੇ ਆਨ ਮਿਹ ਤੇ ਪੋਰਾ ॥
 ਰਜਨ ਪਾਪੀ ਕੋ ਕਰੇ ਪੋਰਾ ॥ ਰਾਕਸ ਸੰਗ ਲਖੀ ਪੋਰਾ ॥ ਪਕਰ
 ਪ੍ਰਾਣਿ ਦਿ ਦਧੀ ਮਹਿ ਰਾਗੇ ॥ ੪੬੫ ॥ ਦੋਰਾ ॥ ਕੋ ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ
 ਜੋਤੁ ਮਕਉ ਮੈ ਸੋ ਜੋਇ ॥ ਰਿਆ ਕੋ ਅਉ ਰਿਆ ਕੋ ਰਾਖ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ
 ਇ ॥ ੪੬੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕੋ ਮੈ ਤੇ ਤਾਹੀ ਰਜਨ ਗੁਥਿ ਦੋਰੇ ਦੁਖ ਪੋਇ
 ॥ ਕਬੂਤ ਜੀਵੰਗਾ ਹਿਜੀ ਮੈ ਦੁਖ ਬਪੁਲਾ ਗੈ ॥ ੪੬੭ ॥ ਰੁਖੀ ॥
 ਤਬ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕੋ ਸੁਨ ਮਤ ਪੀਨੇ ॥ ਮੀਤ ਪਾਵਨ ਮਹਿ ਬਪੁ ਦੁਖ ਲੀਨੇ
 ॥ ਦੁਖ ਲਾਗੈ ਜੋ ਮੀਤ ਤਿਆਗੈ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਮੀਤ ਨ ਮਿਲਹਿ ਅਭਾਗੈ ॥
 ਭਗਵੰਨ ਪ੍ਰਾਣਿ ਕੇ ਦੇਖਤ ਮਾਸਾ ॥ ਨਿਸਚੇ ਨਿਸਚ ਲਗਾਖ ਬਿ

ਸਦਾਸਾਤੰ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਨਾਧਿਕਿ ਮੋਹੀ ॥ ਰਿਖਾਇਸਤੀ ਸੇਪ੍ਰੀਤਿ ਚਮੜ
 ਹੀ ॥ ੪੬੫ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਮੈਢੇ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਸੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਪਰਾਇਸਤੀ ਕੋ ਦੇਖੈ ਨਰਕ ਪਰੋ ਕਈ ਬਾਰਾ ॥ ੪੬੬ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥
 ਅਬ ਤੁਮ ਕਾਤੇ ਆਪ ਰਿਖਾਇਸਤੀ ਸੇਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਹਿ ॥ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਸ
 ਜਾਪ ਪ੍ਰਾਇਸਤੀ ਸੰਗ ਨਰਕੋ ॥ ੪੬੭ ॥ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਇਸਤੀ
 ਜੋ ਨਨਕਾ ਨਕਰੀ ਪਰ ਅਪਰਾਮਾ ਰੇ ਨਾਨਕ ਪੁੰ ॥ ਬਿਅਸਜੇ ਪੁਰ
 ਮੋਹਿ ਕੋ ਬਿਅਹੀ ॥ ਇਸਤੀ ਨਾਹਿ ਨ ਸੁਪੁੰ ॥ ਪਰ ਅਪਰਾਮਾ ਦ੍ਰਿਸਟ
 ਤੇਰੀ ਅਹੰਕਾਰ ਸਰੀਰ ਕੋ ਨਾਹਿ ਰਹੀ ॥ ਆਪ ਸੇ ਆਪ ਅਸਕ ਜਾਨਾ
 ਭਾਪਨੇ ਜਾਨ ਅਸਕ ਰਹੀ ॥ ੪੬੮ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜੇਈ ਅਗਿ ਅੰਗੀ

ਜੀਵੈ ਕਾ ਲਾਗ ਕਥੈ ਦੇਇ ॥ ਮੈਨਹਿ ਜੀਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਧਰਮ ਸਰਨ ਕ
 ਏਇ ॥ ੪੬੩ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਧਰਮ ਗਾਇ ਰੁਸ ਮਕੀਏ ਮ
 ਉਕੁੰਜ ਉਮਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਬੁਧ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇਤਿ ਤ੍ਰਿਸਤਿ ਰੁਦ੍ਰ ਮਹਿ
 ਕਾਰੈ ॥ ੪੬੪ ॥ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥ ॥ ਇਨੈ ਉਤਪਤ ਕੀਓ ਮੈਨੈ ਮੈਨਾ ਹਿਥੈ
 ਸਾਨਹੈ ਵਉ ਕਬਹੂੰ ॥ ਮਹਿ ਵਸੇਖਨਾਹਿ ਕਿਉ ਜਾਨਤ ਵਿਸਨ ਕਿਸਨ
 ਕਈ ਚਿਹ ਬਹੂੰ ॥ ਉਸਇਸ ਤ੍ਰਿਕੇ ਦੇਖਨ ਜਾਵਤ ਬਾ ਅਰਧਰੈਨ
 ਕੇਚਾਹਿ ਭਈ ਤਬਹੂੰ ॥ ਤਬ ਆਪੋ ਆਸਨ ਤਿ ਆਗਚਾਇ ਓਜ
 ਬਮੇ ਪਕੀਬੰਦ ਪਰੇਜ ਬਹੂੰ ॥ ੪੬੫ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਨਿਸ ਅੰਧ ਆਰੀ
 ਅਤ ਕਠਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾ ਲਾਸ ਰਪ ਪਲ ਚਿਰਿ ਪਾਉ ਮਹਿ ਜਾਨਿ

ਭੀਮਤਨਿਹਾਇ॥੪੬੬॥ਸੋਰਠਾ॥ਸੀਨਕੰਠਭਗਾਇਜਾਨੇਸਿ
 ਤਆਪਨਾਤੰਕੋਬਚਨਸੁਨਾਇਲੇਚਭੁਗਹਿਮੁਹਿਮੀਤਜੀ॥
 ੪੬੭॥ਸੋਰਠਾ॥ਗਹਿਪ੍ਰੀਤਮਕੋਗੰਗਾਪਾਰਪੁਤੇਗੰਗਾਵਾਰੁ
 ਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਠਾਠਦੇਵੈ॥ਸੋਤਪ੍ਰੀਤਿਮਿਪ੍ਰੀਤਿਮੋਮਨਮਹਿਮੁਹਿਗੰ
 ਪਦਜਿਉਲੰਘਾਇਲੇਵੈ॥ਉਸੀਸਰਪਕੀਨਉਕਾਧਾਰਪੁਕੈਮੈਪਾ
 ਹਗਿਰਿਜਾਇਪਾਰਸੇਵੈ॥ਗਿਖਤਾਨਿਤਪਸਿਆਕਰਤੇਦਖੈਉਨਪੁ
 ਛਿਓਤੁਕਾਪੁਕਉਨਭੇਵੈ॥੪੬੮॥ਸੋਰਠਾ॥ਉਨਜਬਾਮਕਓ
 ਪੁਛਿਓਤਬਾਮਉਤਰਦੀਨਾ॥ਅਮਕੋਰਿਖਕੀਇਸਤੀਆਈਇ
 ਸਤੀਲੀਨਾ॥੪੬੯॥ਸੋਰਠਾ॥ਤਬਰਿਖਭਏਸੁਚੇਤਕਾਲੀਗੈਨਤਮ

੨੩੮

ਕਹਾਈ। ਤਬ ਮੇਰੇ ਕਹਾਏ ਤਰਿਖਾ ਇਸ ਤੀ ਪਹਿਗਵਨ ਕਹਿ। ੪੮੮
 ॥ ਦਿਖਾਈ ॥ ॥ ਰਿਖ ਕਹਿਓ ਯਹਿ ਇਸ ਤੀ ਨਾਹੀ। ਯਹਿ ਛਲਿਕੇਈ
 ਕਿਸੇ ਛਲਾਈ। ਬਹੁਤਿ ਪੁਛੈ ਤੁਮ ਕਹਾ ਸਿਧਾਈ। ਯਮ ਕਹਿਓ ਰਿਖ
 ਇਸ ਤੀ ਪਾਈ। ਬਚਨ ਸੁਨਾ ਕਿਸਤ ਹੀਉ ਠਜਾਗੇ। ਲਾਤ ਮੁਕਕਰ
 ਮਾਗ ਲਾਗੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਸਨਾ ਯਮ ਕੇ ਦੀਨੀ। ਯਮ ਸਮਾਨ ਪੁਰ ਪਕ
 ਰਈਨੀ। ੪੮੯ ॥ ॥ ਦਿਖਾਈ ॥ ਮਾਰ ਕੁਟ ਭਾਸੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਸ ਰਮੇ ਹਿਨ
 ਗਿਅੰਨਾ ਰਿਖ ਪੁੜੇ ਮੇਰੇ ਸਿਧਾਇਓ ਕਹਾ ਪ੍ਰਾਸ ਰਕਹਾ ਨੈਦਾਨ
 ॥ ੪੯੦ ॥ ॥ ਸਿਰਠਾ ॥ ਬਸ ਸਦਿ ਪੁੜੇ ਜਾਨ ਐਸੇ ਪਿਤਾ ਕੇ ਏਹਿ ਸੁਤ
 ॥ ਤਬ ਮੁਹਿ ਕਹਿਓ ਬਖਿਅੰਨ ਨਹਿ ਮੁਹਿ ਪਿਤਾਨ ਪੁੜਹੀ। ੪੯੧ ॥

॥੧੬੫॥ ॥ ਤਿਨ ਐਸੇ ਜਾਨਿਓ ਯਹਿ ਨਾਹਿ ਪਹਾਸਰ ਚੜਿਕੋ ਉ
 ਜੇ ਉਪ੍ਰਗਟਿ ਭਇਓ ਐ ॥ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ਮੁਹਿ ਡਾਲੀ ਓਸੇ
 ਹੀਰ ਜਲੈ ਦੁਖ ਨਾਹਿ ਲਹਿਓ ॥ ਤਬ ਆਇ ਪਹੀ ਤਮ ਦਰਸਦੀ
 ਏ ਦਰਸਕਰ ਤਹੀ ਅਗਨਿ ਸਹੀ ਰਿਦਹਿਓ ॥ ਉਨਾਇ ਸਤੀ ਕਹਿ
 ਓਤੁ ਮਕਾਹਿ ਅਵਤਾਰ ਮਕਹਿਓ ਨਾ ਮੁਲ ਰਹਿਓ ॥ ੪੮੪ ॥
 ॥੧੬੬॥ ॥ ਤਬ ਮਹਿ ਬੁਧ ਕੋ ਪਮਕਹਿ ਓਤੁ ਮਾਮਕ ਛੁਨਾਹਿ ॥
 ਸਹੀ ਜਾਇ ਤੇ ਜਾਇਗੇ ਤੁਮਹਾਰੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੪੮੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਤਬ ਤਿਨ ਕਹਿਓ ਮੋਹਿ ਸਹੀ ਰਗੇ ਮੁਹਿ ਕਿਆ ਕਰੇ ॥ ਹਮੇ ਬਖਾਨਿ
 ਓਓਹਿ ਨਿਰਵਾਸ ਹਮਾਰੇ ਤੁਮ ਬਿਖੇ ॥ ੪੮੬ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਕਹੁ

੩

ਮੈੜੇ ਕਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ ਮੈੜੇ ਕੇ ਤੁਮ ਬਡੇ ਖੁਦਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕ
 ਹੇ ਅਥਕ ਥਾਸੁ ਨੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਰਾਕਸ ਜੈ ਸੇ ਕਛੁ ਕੀਜੈ ॥ ਰਾਕ
 ਸੇ ਪਕਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਡਾਲਾ ॥ ਦਪੈ ਭੈਰੀ ਤਭੁ ਇਓ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਦਲੈ ਜਾਇ ਸੀਸ ਪਰਗਾਖਾ ॥ ਰਾਕਸੇ ਹਰਨ ਕਸਪ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਖਾ ॥ ੪
 ੮੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਹਾਂਗਾਜ ਦੁਹਾਨੁ ਭੂਖੈ ਅਨਕ ਜਤਨ ਹਮ ਕੀ
 ਨਾ ਦਪਤੀ ਕੀਰਖਿ ਆਕਰੈ ਜਿਉ ਜਲ ਪੈਠੈ ਮੀਨਾ ॥ ੪੮੮ ॥ ਸੋ
 ਰਠਾ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ ਤਿਹਿ ਆਖਮੋ ਹੋ ਸਿਲਾ ਪਹਾੜ ਲੈ ॥ ਰਾਕਸ
 ਆਏ ਲਾਖ ਲੈ ਲੈ ਸਿਲਾ ਤਿਹਿ ਮਾਹੀ ॥ ੪੮੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ॥
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਸੁਹਿਸ ਚਿਤ ਹੋਤ ਭੁਏ ਮੁਖ ਵਾਕਸ ਦਾਇਕ ਬਿਸਨ

ਉਚੈਗੈ। ਕਮਲੈਨੈ। ਨਕਿਸਰੈ। ਹਕਿਪਾਨਿ। ਪ੍ਰਮਸਹੁ। ਪਸਤੁ। ਮਧਪਾ
 ਰੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ। ਜੋਇ। ਉਤਪਤਿ। ਕੈਗੈ। ਬੈਸਨ। ਪਾਲਕ। ਰੈ। ਸਿਵ। ਸਰਬ। ਸਿੰਘ
 ਰੈ। ਦੇਵਦਾਨੁ। ਮਾਨੁ। ਛਪਿਸਾ। ਚਨਨ। ਗਕਿਨ। ਰਸਤ। ਮਧਸਮਾਰੈ॥੪
 ਈ॥॥॥ ਏਕਗ॥॥ ਪੀਚਤਤਦਸ। ਏਕੀ। ਮਨਬੁਧ। ਸਰਬਸਮਾ
 ਨਾ। ਏਕੈ। ਬ੍ਰਹੁ। ਪਸਰਿ। ਓਯਾ। ਅਖੰਡਤਗਿ। ਆਨ॥੪੫॥ ਸਿਰਠਾ
 ਜਾਕੇ। ਨਾਹਿ। ਗਿਆਨ। ਪੁਜਾਕੇ। ਅਉਤਾਰਕੀ। ਨਾਹਿ। ਜਾਨਿ। ਓਸਰਬ
 ਸਮਾਨ। ਪੁਜਾਕੇ। ਰਤਕਛੁ। ਸੁਖਨਹੀ॥੪੬॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦੁ। ਸਰਬਦਿ
 ਸਮਾਹੀ। ਕਰੋ। ਨਿਮਸਕਾਰਾ। ਦੁਤੀਕੇ। ਏਨਾਹੀ। ਜਗਤਜੋ। ਪਸਾਰਾ॥
 ਜਗਤਜਾਹਿ। ਜਾਇ। ਓਸੇ। ਏਨਾਹੀ। ਜਗਤਕਰਤਾ। ਸੇਈ। ਮੋਹਿ। ਪਾਇ। ਓਨਜ

ਮਤਾਮਰਤਾ॥੪੬੩॥॥ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥॥ਸਦਾਜੇਸਨਾਤਨੁ
 ਪਤਪ੍ਰਗਟਿਸਈ॥ਨਮਾਤਨਨਤਾਤਨੁਰਵਿਓਸਰਬਜੇਈ॥ਅ
 ਤਪ੍ਰਮਾਤਮੈਸਰਬਆਪਜਾਨਾਮੈਈਹੋਸਨਾਤਨਜੇਸਰਬਮਹਿ
 ਸਮਾਨਾ॥੪੬੪॥॥ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥॥ਬ੍ਰਹਮਨਾਮਮੋਰਮੈਸਰਬਮੁ
 ਹਿਸਮਾਇਓਨਮੋਰਨਤੋਰਆਕਾਸਹੀਕਰਾਇਓਮਾਇਆਤੇ
 ਪਰੈਸਦਾਜੇਪਿਰਾਪਤਾ॥ਜੰਮੈਨਮਰੈਅਵਸਥਾਸਰਬਜਾਪ
 ਤਾ॥੪੬੫॥॥ਏਰਵਾ॥॥ਪ੍ਰਾਣਾਦਉਸਸਤਜਬਾਬਿਸਨਕੀਕੀ
 ਨੀਅਪਨਾਆਪੁ॥ਬਿਸਨਬਿਖੇਸੋਮਿਲਿਗਿਓਨੁਕਛੁਵਰਨ
 ਸਰਾਪੁ॥੪੬੬॥॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਮੈੜਕਹੇਬਖਿਅੰਨਜਿਨਿਜਾਨਿਓ

ਸੋਮਿਲਿਗਿਓਜੇਈਹੈਅਨਜਾਨਬਿਸਨਾਪੀਕਛੁਅਉਗੈ॥
 ੪੨੬॥ ॥ ਚੰਪਈ॥ ॥ ਕਪੇਪ੍ਰਾਸਰਮੈਝੇਤਾਈ॥ ਮਿਲੈਗਾਬਿਦਜ
 ਆਪਲਖਾਈ॥ ਮੈਝੇਕੋਜਾਨਕਰਮਿਲੈ॥ ਨਹਿਜਾਨਕਛੁਅਉ
 ਰਸੁਬਿਲੈ॥ ਤੀਤੇਆਤਮਸਰਬਨਭਇਓ॥ ਬਿਨਜਾਨਕਛੁਅਉ
 ਰਹੀਭਇਓ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਪੇਨਹੀਮੈਜਾਨ॥ ਸ੍ਰੋਤਾਬਕਤਾਨਾਪ੍ਰਮਾ
 ਨ॥ ੪੨੭॥ ॥ ਦਿਉਰਾ॥ ॥ ਗਿਆਨਸਕਤੈਈਸਕੀਅਗਿਆ
 ਨਸਕਤੈਜੀਵਾਕਪਨਮਾਤ੍ਰਕਰਕਪਤੈਗਿਆਨਅਗਿਆਨ
 ਨੀਵਾ॥ ੪੨੮॥ ॥ ਲੋਰਠਾ॥ ॥ ਜੀਕਤਤਪਛੋਨਗਿਆਨਅਗਿਆ
 ਨਪੈਡੇਗੇ॥ ਆਗਲਗੈਜਬਆਨਸੁਕੀਗੀਲੀਜਾਯੀ॥ ੪੨੯॥

॥ ਕਾਇਰੁ ॥ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੋ ਵਿਚਾਰ ਗਿਆਂਤ ਅਗਿਆਂਤ ਦੀ ਚਿੰਤਾ
 ਰਜੀਵ ਟੀਸਨ ਹਸਮਾਰ ਉਲਘਪਾਰਿਓ ਥਾ ਸੰਗ ਲਾਧਾ ਥਾ
 ਉਕੇ ਸੁਦੁਟੇ ਸਮਵਾਉ ਕੇ ਠਿਰ ਲਗੇ ਗਾ ਕਸਪਾਉ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਦਿਏ
 ਖਠ ਰਿਓ ਥਾ ਸਿਲਾ ਜੋ ਚਲਾਵੈ ਜਲ ਸਕਤ ਸੇ ਉਡਾਵੈ ਸੋ ਗਾ ਕਸ
 ਹੀ ਪਾਵੈ ਸਗੀਰ ਲੋਪੁ ਸਾਥ ਰਿਓ ਥਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜੀ ਪਰਨਿਹਾਰੇ
 ਆਪ ਆਪੀ ਚੀਚਾਰੇ ਸਭ ਸਰੁਪੀ ਧਿਆਨਿ ਮਸਕਾਰਾ ਬਿਸਨਕ
 ਰਿਓ ਥਾ ॥ ੫੦੧ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸੋ ਤੁਹੀ ਪੈਤੁ ਭਾਇਨਾ
 ਵਰਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਮੈ ਤੇ ਤੁਮ ਜਾਨਤੋ ਉਸਤਤ ਕੈ ਸੇ ਹੋਇ ॥ ੫੦੨ ॥ ਸੋਹਣਾ
 ਮੈ ਤੇ ਕੋ ਪੈਤਾ ਹਿਮਸੇ ਕਛੂ ਪੁਛੋ ॥ ਉਸਤਤ ਕੀ ਜੈ ਜਾਹੀ ਨਿਦਿਅ

ਨਾਕੋਤੈ) ੫੦੩) ॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ) ॥ ਮੈਨਹੀ ਦੁਐਤਦੇਖਨਉ
 ਸਤਤਨਿੰਦਿਆਜਾਨੀ) ਜਉਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਦੁਖਪੈਖਤਉਆਤਮਬ
 ਖਾਨੀ) ਕਹੇਪ੍ਰਸਹਕਿਆਸਕਤਹੈਤੁਮਾਰੀਦੁਖਪੁਕੇਲਗੇਨਹਿਅ
 ਤਮਾਉਚਾਰੀ) ੫੦੪) ॥ ਦੋਹਰਾ) ॥ ਓਸੀਸਮੇਕਲੇਸਕੈਭਜਨ
 ਦੁਖਕੋਹੋਇ) ਅਬਨਾਸਤੁਮਾਰਾਕਰਤਹੋਸਹਾਇਨਕਹੈਕੋਇ)
 ੫੦੫) ॥ ਸੋਹਣਾ) ॥ ਇਸੀਕਾਰਨਭਗਵੰਨਪਰਨਕਸਪਕੋਮਾਰਿਓ)
 ਨਿੰਦਾਕੋਨੈਦਾਨਪਮਨਿੰਦਾਕਰਤੇਨਹੀ) ੫੦੬) ॥ ਚੌਪਈ) ॥ ਪ੍ਰਥਮ
 ਦਿਛੁਡਾਇਓਐਸੇਜਾਨਾ) ਤੁਮੈਛਡਾਵੈਕਉਨਮਾਨਾ) ਤੁਮੋਕੋਅਥੀ
 ਰਸਮਕਰਡਾਲਾ) ਮੈਕੋਕਹੋਐਸੇਮਤਪਾਲਾ) ਐਸੇਜਾਨਤਉਸੀਗਨ

ਕਰਤਾ ਤੁਮਹਾਰੀ ਸਿੰਘ ਮਾਰ ਜਿਉ ਮਰਤਾ ਮਾਧੇ ਮਾਰ ਮਾਧੇ ਖਾਰੇ
 ਾਕੀ ਨਿਤੁ ਮਰਾਹ ਮਹਿ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ੫੦੬ ॥ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ॥ ਕਰੇ ਪਰਾ
 ਸਰਨ ਹਿਖਾਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਸਮ ਮਨਾਹਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਚਿਤ
 ਕਰ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਾਹਿ ॥ ੫੦੭ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਉਸਤਤ ਕਰੀ ਪ੍ਰ
 ਹਲਾਦਿ ਗੁਰ ਕ੍ਰਚੇ ਕ੍ਰੇ ਬਿਸਨ ਆਇਆ ਪ੍ਰਾਣ ਦਕਰੀ ਠਿਰ
 ਯਾਦਿ ਪਾਖ ਜੋ ਰਠਾਂ ਛਾਡਿ ਓ ॥ ੫੦੮ ॥ ॥ ਸ੍ਰਯਾ ॥ ॥ ਉਸਤਤ
 ਕਰਨ ਸਗੋ ਮਾਹਾਜਨ ਕੀਏ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰ
 ਨ ਮੁਹਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰ ॥ ਉਥੇ ਪਰੀ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰੀ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖ
 ਦਾਰਿ ਭ੍ਰਗੋਏ ਅਉਰਿ ਪਤਿਨ ਹੋਵੈ ਨਨਿ ਹਾਰੀ ॥ ਬਿਸਨ ਕਰੇ ਪ੍ਰੀ

ਲਾਇਪੁੰਕ ਬਰਮਾ ਗਲਿਉ ਜੋ ਰੁਚਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ੫੧੦ ॥ ਦਿਹਰਾ ॥
 ਪ੍ਰਸਿਦਾਇ ਕੇ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਮੈਸੇ ਦਾਨ ਦਿਵਾਇ ॥ ਜਾਪ ਕਾ ਪਾਵ
 ਜਾਨਮ ਕੇ ਤੁਮਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ੫੧੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਾਪੇ ਠਉਰ
 ਹੋ ਜਾਇ ਤੁਝ ਬਿਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਨਹੁ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਖ ਅਈ ਬਿਖੇ ਸਮਾ
 ਇਤੈ ਸੇਤ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ॥ ੫੧੨ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਬਿਸਨ ਜੀ ਬਖਾ
 ਨੀ ਸਤ ਮੈਸੇ ਜਾਨੀ ॥ ਅਉਰ ਮਾਂਗ ਕਛੁ ਗਿਅੰਨੀ ਪ੍ਰਸਿਦਾਇ
 ਜਿ ਬਖਾਨੀ ਹੈ ॥ ਪਿਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਸੇ ਅਵਿਦਿਅ ਕਰ ਪਾਰ ਤੁਮ ਸ
 ਦਾ ਬਖਸਾਨਾ ਗਾਨਾ ਜਾਨੈ ॥ ਅਗਿਅੰਨੀ ਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਗਨ ਉਪਾਇ ਕ
 ਈ ਕੀਏ ਕਰਾਇ ॥ ਇਸੇ ਕੀਜੀ ਮੈਸਾ ॥ ਇਤੁ ਮਜਾਨੇ ਸਰਬ ਮਾਨੀ ਹੈ ॥

ਬਿਸਨਿਯਹਿ ਬਖਾਨੀ ਤੁਮ ਕਹੀ ਸੋਈ ਮਾਨੀ ਇਸੇ ਦੁਭਤਾ ਬਿਲੀ
ਨੀ ਗਰਿਏ ਉਜੈ ਸੇਗਿ ਮਾਨੀ ਹੈ ॥ ੫੧੩ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ
ਕਹਿਓ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇ ਅਬ ਮੈਭਾਇਓ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਬਿਸਨਿਕਹਿਓ ਦ੍ਰਿੜ
ਭਗਤ ਤੁਮ ਨਿਰਬੀਨ ਦੀਓ ਤੁਮ ਧੰਨਾ ॥ ੫੧੪ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਪ੍ਰਹ
ਲਾਦਿ ਕਹਿਓ ਮਹਾਂਗਾਯਤ੍ਰਿਤਾਮੋ ਹਿਰਖਿਆ ਕੋਰਾ ਤੁਮ ਜਾਨੇ ਸਿ
ਰਤਾ ਜਗਾਖੇ ਪ੍ਰੇਮੁ ਬਢਾਇਕੈ ॥ ੫੧੫ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਆਪ ਆਪ
ਕੋ ਬਿਸੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਬਿਸਨ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਅਭਿਰਾਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਸਾਨ ਕਰ
ਤਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਤਾਵੈ ॥ ਐਸੇ ਨਿਸਚੈ ਪਤਾ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹੈ
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਠਿਨ ਤੁਮੈ ਜੋ ਨਿਸਚੈ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕ

ਸਿਓ ਬਡਿਓ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਅਮਤੁ ਮਜਗਤੁ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਏ ॥ ੫੧੬ ॥
 ॥ ਵਿਰਗਾ ॥ ॥ ਥਿਸਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਿਥਾ ਦਿਕ ਮੈ ਸੇ ਨਿਸਚੇ ਪਾਇ ॥ ਪਿਤਤੁ
 ਮੇਦੁਖ ਦੇ ਤੈ ਰਿਉ ਨਸਕੈ ਮਿਟਾਇ ॥ ੫੧੭ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਧਾਥਿ
 ਜੋ ਰਿਪ੍ਰਾਥਾ ਦਿਉਤ ਪਤਰ ਰਤਾ ਥਿਸਾ ॥ ਅਮਤੁ ਮਸਭ ਮਾਦ
 ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨ ਕਛੁ ਨ ਹਿਮੈ ॥ ੫੧੮ ॥ ॥ ਧ੍ਰੁਵਾ ॥ ॥ ਤਥਾ ਥਿਸਾ
 ਕਾ ਰਿਓ ਪ੍ਰਾਥਾ ਦ੍ਰਿਕ ਮੈ ਪਿਥਾ ਸਕੇ ॥ ਅਤਮ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਪਿਤ
 ਕੇ ਤਉ ਥਿਸਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਿਥਾ ਤੈ ਸੇ ਸੁਨ ਆਵਤ ਹੁਸੀ ॥ ਪ੍ਰਾਥਾ
 ਦਿਸਾ ਹਾਨ ਦੁਖ ਤੁਹਿ ਜਬ ਦੁਖ ਬਨੇ ਤਉ ਤੋ ਰਿਓ ਪਾਸੀ ॥ ਥਿਸਾ ਨਿ
 ਕੇ ਰਥਾ ਮਿਤ੍ਰ ਮਾਰ ਦੁਖ ਸਮੇ ਹਮੇ ਰਗਲ ਠਾਂਸੀ ॥ ੫੧੯ ॥ ॥ ਵਿਰਗਾ

੨੪੪

ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਇਕਹਿਓਸਰਬਆਤਮਾਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਪੈਕਉਨਾਧਿਸਨਿ
 ਕਹੇਪਿਤਾਤੁਮਕਹੇਸਰਬਆਤਮਾਜਉਨਾ॥੫੨੮॥॥ਜੋਰਠਾ॥
 ਕਿਉਨਹੀਮਾਨਤਤਾਹਿਏਕਆਤਮਾਕਹਤਹੈਪ੍ਰਾਣਾਦਕਹੇ
 ਪੈਵਹਿਤੁਮਅਰੁਸਾਸਤ੍ਰਖੰਡਨਕਹੇ॥੫੨੯॥॥ਚਉਪਥਾ॥ਧਿ
 ਸਨਕਹਿਓਕਛੁਮੀਗਾਧਿਆਰਾਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਇਕਹਿਓਤੁਮਏਨ
 ਪੀਯਾਰੇਏਵਨਪਰਮਈਸਰਕੋਜਾਨਾ॥ਏਵਨਪਰਮਜੀਵਕੋ
 ਮਾਨਾਜੀਵਈਸਤੋਂਮੁਕਤਿਹਮਾਰੀ॥ਕਿਆਮੀਗੋਕਛੁਸਤਨ
 ਪਾਰੀ॥ਧਿਸਨਜਾਨਾਨਿਰਸੰਸੇਭਇਓਜਨਮਮਰਨਕੋਸੰਸਾ
 ਗਇਓ॥੫੩੦॥॥ਵਿਰੁਧਾ॥ਜਿਸਅਗਨਅਰਪਉਨਕਉਆ

ਗਿਆ ਕੀਨੀ ਮੋਹਿ ਸ੍ਵਾਧਾਨ ਠੰਡੇ ਰੋਹ ਖਿਆ ਕਰਨੀ ਤੇਹਿ ॥ ੫
 ੧੩ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕੋ ਮਹਾਂ ਗਾਯਾ ਮਹਾਰਖ ਕੋ ਕੋਨੀ
 ਆਏ ਕਰੀ ਬਨਵਾਜ ਪੂਰਨ ਦੇਖਿ ਓਆਤਮਾ ॥ ੫੨੪ ॥ ॥ ਜੁਯਾ ॥
 ਬਿਸੁ ਕੋ ਅਥ ਜਾਵਤੋ ਜਾਇਆ ਪਈ ਪੂਰੀ ਛਕਾਵਤੀ ॥ ਪ੍ਰ
 ਾਣਾਦਿਕੋ ਸਰਮਾਵਤੋ ਅਉਤਾਰ ਕੋ ਰਜਨਾਭਾਵਤੋ ॥ ਕ
 ਬੁਆਵਕ ਬੁਜਾਵਤੋ ਅਥ ਪਾਛੇ ਤੇ ਅਸਚੁ ਕਾਵਤੋ ॥ ਜਿਉ
 ਆਏ ਕਛੁ ਸੁਨਾਵਤੋ ਜਿਉ ਆਤਮ ਸਰਬ ਸਮਾਵਤੋ ॥ ਬਿ
 ਸਨ ਕੋ ਨਹਿ ਪ੍ਰਜਨ ਰਖਾਵਤੋ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕੋ ਮੁਭਾਵਤੋ ॥
 ॥ ੫੨੫ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕੋ ਹਮ ਅਤਮਾ ਅਤਮ ਮੋਹਿ

੨੪੫

ਸੁਖਾਇ॥ ਬਿਸਨਿਸਿਧਾਰੇਪੀਮਕੋਪ੍ਰਾਣਾਦਿਦਯੋਨਿਕਸਾਇ॥ ੫
 ੨੬॥ ॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਜਲਤੇਬਾਹਰਿਆਇਪਾਸਪਿਤਾਕੇਆਇਓ
 ॥ ਹਰਨਕਸਪਪਛੁਤਾਇਸਮੁਦ੍ਰਮਾਹਿਨਮੁਇਓਏਯੋ॥ ੫੨੭॥
 ॥ ਕਬਿਤੁ॥ ॥ ਕ੍ਰੋਧਵੀਨ੍ਹੋਇਕਰਚਪੇਕ੍ਰਮਾਰੇਮੁਖਪਰਹਾਥਪਾਵ
 ਥੀਪਕਰਬੇਸੁਪ੍ਰੋਤਭਇਓ॥ ਤਬਕਹੈਅਭਾਗਤੁਮਆਤਮ
 ਸੁਹਾਗਕਬੁਬਿਸਨਕਉਤਿਆਗਬਿਸਨਤੈਥੀਬਹੁਲਾਇਓ॥
 ॥ ਆਪਕਉਤਿਆਗਕਹਬਿਸਨਬਿਸਨਕਹੇਡਰਮਾਇਆਮ
 ਉਤਾਰਤੀਤੇਮਾਇਆਤੇਬੁਲਾਇਓ॥ ਤੁਝਕਉਲਜਾਨਅ
 ਵੇਆਤਮਛੋਡਿਬਿਸਨਿਧਿਆਵੈਤੀਤੇਮਕੋਨਭਾਵੈਕੁਲ

ਗੋਤਪੁਤਗਇਰੀ॥੫੨੬॥॥ਦਿਹਗਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿਆਤਮਾਮੈਸ
 ਭੀਪੈਤਮਾਕਿਸਕਰਉਚਾਗਾਪ੍ਰਾਣਦਕਰੇਸੁਨਾਪਿਤਾਜੀਆਤ
 ਮਾਥਿਸਨਅਉਤਾਗ॥੫੨੭॥॥ਸੋਰਣਾ॥ਪਰਨਕਸਪਤਿਹਿਅ
 ਪਜਲਮਹਿਕਰੇਮੈਆਤਮਾਥਿਸਨਸੰਗਿਸੰਭਾਪਅਬਕਰਤਾਪੈ
 ਥਿਸ੍ਰੀ॥੫੨੮॥॥ਚੋਪਈ॥ਦੁਐਤਕੋਇਸਥਿਤਕਰਨਨਜੋ
 ਹੀਜਲਮਹਿਕਹਿਓਆਤਮਸਭਲੋਗੀਸੁਨਯਹਿਬਚਨਪ੍ਰ
 ਸੰਨਭੁਇਆਥਾਤਬੀਸੁਪੁਤ੍ਰਜਾਨਲਾਇਆਥਾਅਥਿਕਹਿਤਾ
 ਪੈਥਿਸਨਿਪਿਆਉਥਿਸਨਹੋਤਚਤਰਭੁਜੈਸੰਭਾਉਪ੍ਰਾਣ
 ਦਿਕਹਿਓਜਲਭੁਇਓਸਮਾਦਾਤਮਕਾਪਿਤਾਜੀਉਕਹਿਓ

੨੪੬

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ॥ ੫੩੧ ॥ ॥ ਏਹਾ॥ ॥ ਹਰਨਕਸਪਤਬਕਹਤਪੈਕਿਸ੍ਰ
 ਸੰਬੰਧਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ॥ ਪੁਰਨਸਰਬਪ੍ਰਮਾਤਮਾਸਭਕਿਮੈਰੀਆਦਾ॥
 ੩੨ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਆਤਮਾਬੀਨਾਧਿਅੰਨਅਵਰਕਕਰਨਾਜੋਗਾ
 ਹਾ॥ ਆਤਮਨਿਚੇਮਾਨਬਿਸਨਾਅਰੋਪਾਨਹਿਕਰੇ॥ ੫੩੩ ॥ ਕਵਿਤ
 ਪ੍ਰਹਲਾਦਕਹਬਖਾਨੇਜਉਐਸੇਨਮਾਨੇਸੰਤਾਬਿਸਨਕਉਨਜਾਨੇ
 ਕਹੈਇਸੀਕਾਰਨੇਹੋਪਿਤਾਭੂਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹਰਨਕਸਪਕਹਾਅਤਮਾ
 ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਸਭਮੇਰੇਹੀਅਧਾਰਨਾ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਕਹੋਕਹਾਏਮਾਹਾ
 ਵੈਜੋਸੁਲਨਮਹਿਦਿਖਾਵੈਏਕਬਿਸਨਹੀਸਮਾਵੈਪੰਚਤਤਹੀਸੁਧਾਰ
 ਨਾ॥ ਹਰਨਕਸਪਪ੍ਰਨਸਾਨੇਨਾਸਕਰਹੋਦਿਵੇਨੇਬਿਸਨਾਵੈਛਰਾ

ਨੇਰਲਾਇਦੁਮਾਗੇ॥੫੩੪॥੥ਦਿਹਾ॥॥ਅਬਲਗਾਬਿਸਨਾ
 ਜਾਨਿਓਕੀਨਿਲਾਖਉਪਾਇ॥ਲਾਖਸਾਸਨਾਮੁਹਿਦਈ॥੫੩੫॥੥ਸੋਰਣਾ॥॥ਸਾਛਾਤਕਾਰਕਰਜਾਨਸਰਬ
 ਹੀਨਕਾਇ॥੫੩੫॥੥ਸੋਰਣਾ॥॥ਸਾਛਾਤਕਾਰਕਰਜਾਨਸਰਬ
 ਬਿਆਪੀਬਿਸਨਾਏ॥ਪ੍ਰੀਤਕਰੇਭਗਵੰਤਦਰਸਨਪਾਵੈਤਾਤਕਾਲ
 ॥੫੩੬॥੥ਸ੍ਰੀਯਾ॥॥ਪਰਨਕਸਪਬੀਦਪ੍ਰਾਣਾਦਪੁੰਕਬਡੇਖੰਮ
 ਕੇਸਾਬਦੀਓਲਟਕਾਈ॥ਖੰਡਾਕਾਦਕੇਮੁਖਤੇਕਾਥਿਸਨਤੇਰ
 ਤੁਮਅੰਨਛਰਾਈ॥ਛਿਪ੍ਰੋਇਤਉਪ੍ਰਗਟਕੀਜੈਮੈਤੈਮੈਖੰਡੈਸ
 ਮਾਈ॥ਪਰਨਕਸਪਕੇਜੇਪ੍ਰਗਟੇਤੁਮਗੀਰਪਤੀਕਪੁੰਗੀਓਲੁਕਾ
 ਈ॥੫੩੬॥੥ਸ੍ਰੀਯਾ॥॥ਪ੍ਰੀਤਾਦਿਕਾਜਉਸਰਬਾਏਖੰਮੈਮਾਹਿਨਿ

ਹਰਿ ਤਾਤ ਕਾ ਲਕੜ ਕ ਤਭਾਇ ਓ ਮਾਨ ਪ੍ਰਭੇ ਕਾਰਾ ॥ ਪੜ੍ਹ ॥ ੧੦੦ ॥
 ॥ ਹਰਨ ਕ ਸਪਕੜ ਕਾਇ ਬਚਨ ਕੇ ਪ੍ਰਹਿ ਲਾਇ ਕੋ ॥ ਬਿਸਨ ਤੁਮਾਰ
 ਆਇ ਹਮਰੇ ਨਾਹ ਕਛੁ ਕਰ ਸਕੈ ॥ ਪੜ੍ਹ ॥ ੧੦੧ ॥ ॥ ਚੋ ਪਈ ॥ ॥ ਸਰੀਰ ਵਿ
 ਸਟਿ ਜਉ ਹੋਇ ਹਮਾਰਾ ਤਉ ਭੈ ਮਾਨ ਦੁਖ ਕਉ ਪਾਰੇ ॥ ਸਰੀਰ ਬਿਨ
 ਸੀ ਭੁਤ ਕ ਜਾਨਾ ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਸੋ ਸਰਬ ਸਮਾਨਾ ॥ ਤੀ ਕੋ ਨਾਸਨ ਕ ਬਹੁ
 ਚੋਈ ॥ ਪ੍ਰਹਿ ਲਾਇ ਕੋ ਬਿਸਨੈ ਸੋਈ ॥ ਅਬ ਹੀ ਬਿਗੜਿ ਕਛੁ ਨਹਿ
 ਗਇ ਓ ॥ ਸਰਨ ਪਤਾ ਬਿਸਨਿ ਕੀ ਲਾਇ ਓ ॥ ਅੰਕਾਰ ਸਰੀਰ ਤਿਯ
 ਗ ਪਛਾਨੈ ॥ ਏਕ ਬਿਸਨ ਸਰਬ ਕਰ ਜਾਨੈ ॥ ਪੜ੍ਹ ॥ ੧੦੨ ॥ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥
 ਹਰਨ ਕ ਸਪਤ ਬਾਖੈ ॥ ਅਬ ਕੀ ਮਪੁਰਨ ਮੁਹਿ ਹੋਇ ॥ ਸੁਝੁ ਦਿਸਈ

ਆਇਓ ਅਬ ਪੀਠ ਭਟੀਏ ਕੋਇ ॥ ੫੪੦ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਸੀਕੁ ਲੁਕੇ ਪੰ
 ਇਰਵ ਪੂਰਬ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਨਰਸਿੰਘ ਪੁਬਨਾਇ ਥੀ ਮੇਨਿ ਕਸਿਓ
 ਪਾੜਕੈ ॥ ੫੪੧ ॥ ॥ ਜੁਯਾ ॥ ॥ ਪਕੜ ਹਰਨਾਕ ਸਕੇ ਸਲੀਏ ਨਰਸਿੰ
 ਘ ਅਵਤਾਰ ਭੁਏ ਜਬ ਪੀਤ ਬਰੁ ਜਾ ਕੁਡਾਏ ਖੰਡਾਗ ਪਕੈ ਦਿਲ
 ਚਾਹਿ ਕਰੈ ਮਾਰ ਅਬ ਪੀਤ ਨਰਸਿੰਘ ਕੋ ਅਬ ਜੋ ਕਹਨਾ ਤਤ ਕਲ
 ਕਰੇ ਭਬ ਪੀਤ ਬਰੁ ॥ ਹਰਨਾਕ ਸਪਲਾਤ ਅਉ ਮੁਕਨ ਕੀ ਨਰਸਿੰਘ
 ਲਗਾਵਤ ਹੈ ਤਬ ਪੀਤ ॥ ੫੪੨ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਹਰਨਾਕ ਸਪਕੈ ਪਕੜਕੈ
 ਪਾਇਓ ਦੇਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਗੋਰੁ ਓਓ ਪਰ ਰਖੈ ਦਿਨ ਰਾਤ ਦੇਉ ਨਾਹਿ ॥
 ॥ ੫੪੩ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਛਾਹਿਓ ਪੇਟ ਬਨਾਇ ਨਖ ਸੇਤੀ ਮਰਦ ਨਕੀ

ਓਏਵੇਛੁਲਿਬਰਖਾਇਬ੍ਰਮਾਮਾਦਿਸਭਆਇਕੈ॥੧੪੪॥
 ॥ਸ੍ਰੋਤਾ॥ ॥ਉਸਤਤਕਰਤਨਰਸਿੰਘਪੁੰਕੀਤਮਗਛਿਪਾਘੁਰਅਦ
 ਜੁਗਾਦੀ॥ਦੈਤਦੈਵੈਦੁਖਪੁੰਜਬਪੁੰਤਮਪਾਸਜਾਵੈਸਭਪੀਠਿਰਜਾ
 ਦੀ॥ਹੋਇਅਉਤਾਰਉਤਾਰਨਦੇਖਨਦੈਤਸਿੰਘਰਨਦੇਵਨਦੇਦੀ॥
 ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਭਏਨਰਸਿੰਘਭਏਛੁਡਾਇਪ੍ਰਯਾਣਾਦੀ॥੧੪੫॥
 ॥ਦੇਵਰਾ॥ ॥ਦੇਵਤਿਓਪ੍ਰਯਾਣਦਕੇਆਖਿਓਖਿਮਾਕਰਾਇ॥ਪ੍ਰ
 ਯਾਣਦਬੇਨਤੀ॥ਬਿਸਨਪਹਿਮਹਾਂਰਾਜਸੁਖਦਾਇ॥੧੪੬॥ਸ੍ਰੋਤਾ॥
 ॥ਬਾਜੀਗਰਅਵਤਾਰਏਤਾਰੁਸਾਕਉਨਪਰਾ॥ਪੁਰਨਸਰਬਮੰਡਾਰਿ
 ਤਵਥਿਨਦੁਜਾਕੋਨੀ॥੧੪੭॥ ॥ਬੁਜੰਗਛੰਦਾ॥ ॥ਗਹਿਓਪ੍ਰਿ

ਲਾਇਨਰਸਿੰਘਜੀਪਿਆਰੇਮਥਾਹੁੰਦੁਮਾਦੰਬਚਨਜਹਿਉਚਾਭੇ॥
 ਕਹਿਓਗਾਜਕਰੀਏਹਰਨਕਸਪੈਸਿੰਘਾਰੇਪ੍ਰਭਾਦਿਕਹਨਸਰੀ
 ਏਨਇਛਿਆਹਮਾਰੇ॥੫੪੮॥॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਬਿਸਨਅੰਤਰਧਿਆਂ
 ਨਭਏਪ੍ਰਭਾਦੇਦੀਨੋਗਾਜਾਅਗਿਆਮਾਨੀਬਿਸਨਿਕੀਬੈਠਾ
 ਜਸਮਾਜਾ॥੫੪੯॥॥ਸੋਹਣਾ॥॥ਪ੍ਰਸਰਕੇਹੋਬਖਿਆਨਮੈਝੋਕਥ
 ਸਭਤੇਸੁਨੀ॥ਕਿਆਕੀਨੋਪ੍ਰਮਾਨਕਥਾਸੁਨਨਤੇਲਾਭੁਕਿਆ॥੫
 ੫੦॥॥ਜੈਪ੍ਰਭਾ॥॥ਏਕਕੀਨੋਬੇਸੁਵਨਕੀਅਭੈਦੁਤੀਸੁਵਨਨਿਕ
 ਲਦੀਅਭੈਕਹਲਾਸਭੀਅਕਾਰਥਭਇਆਮੈਝੋਕੇਸਮਝਯਾਹਿ
 ਲਾਇਆਪ੍ਰਮਾਤਮਬਿਨਅਵਗਨਕੇਈਜਾਹਦੀਸੈਤਹਿਏਕੋਸਈ॥

ਪ੍ਰਾਸਰਕੇਹੁ ਮਭੈ ਮਹਿਗੁਨਾ ਮਾਇਆ ਬਿਸਨਿਕੀ ਅੰਤੁ
 ਲਾਗਾ ॥ ੫੫ ॥ ॥ ਚੌਥਾ ॥ ਮਾਇਆ ਬਿਸਨਿਕੀ ਅਤਿ ਬਲੀ
 ਬ੍ਰਹਮਾਇਕ ਤਹੀ ਨਜਾਇ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕੇਹੇ ਭੈ ਕਛੁ ਨਹੀ ਜਉਹਿ ਚਿਏ
 ਕਸਮਾਇ ॥ ੫੬ ॥ ॥ ਪੰਜਵਾਂ ॥ ਨਿਸਚੇ ਜਾਨੇ ਏਕਤਾ ਕੋ ਮਾਇਆ
 ਕਿਆ ਕਰਸਕੇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੀ ਬਬੇ ਕਸਕਾਹੁ ਭੈ ਨ ਕਹਹਿ ॥
 ੫੭ ॥ ॥ ਚੌਥਾ ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕੇਹੁ ਮਾਇਆ ਬਾਜੀ ਗਹੀ ਸੁਨ ਮੈ
 ਤੇ ਅਗੇ ਅਉਰ ਸੁਨਾਉ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਾਣਾਇ ਜੀਗਾ ਜਬੈ ਠੇਤ ਬਸੁ
 ਕਰ ਅਚਾਰ ਜਆਖ ਜਾਨਾਉ ॥ ਸਾਚ ਕਹੈ ਪਿਤਾ ਨਾਮ ਕਰਨ ਕੇ ਬਿ
 ਸਨਿਕਾ ਚਿਜ ਮਾਰਿ ਚਿਥਾਉ ॥ ਕਹਤ ਪ੍ਰਾਣਾਇ ਮੇਰੀ ਨਾਰਿ ਕਹਾਇ

ਸਨਿ ਆਪ ਕੀ ਏਇ ਫਿ ਆਕਰ ਗਾਂਉ ॥ ੫੫੪ ॥ ॥ ਫਿਰ ॥
 ਸੁਕਰ ਕਰ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿ ਕੇ ਤੁਮ ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਸਮਾਨਾ ਜਬ ਲਗ
 ਬਦਲਾਨ ਪੈਏ ਪਿਤਾ ਮਾਰਿ ਚਿਜਿ ਜਾਨਾ ॥ ੫੫੫ ॥ ॥ ਮੁਰ ॥
 ਖਾਨ ਪਾਨ ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਜਬ ਲਗੈ ਵੇਗੀ ਨਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿ ਕੇ ਗੁਰ
 ਜਾਨ ਕੇ ਕੀ ਸਕਤੈ ਬਿਸਨ ਸੇ ॥ ੫੫੬ ॥ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ਸੁਕਰ
 ਹਿ ਬਖਾਨੇ ਕਹਾ ਬਿਸਨੈ ਦਿਵਾਨੇ ਤੁਮ ਆਪ ਨਿਸਚੇ ਮਾਨੇ ਵਹਿਨ
 ਮਹੁ ਪਰਿ ਤੇਨਿ ਆਗੈ ॥ ਪਰ ਮਸਤ ਫੁਰਮਾਏ ਪਿਤਾ ਬਦਲਾ
 ਨ ਲਾਗੈ ਜੇ ਕਰੇ ਸੇ ਕੁਰਾਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਜੇ ਪਿਓ ਆਗੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿ
 ਤਾਰਿ ਕੇ ਪਾਸੇ ਭਜਨ ਤੁਮ ਕੇ ਅਬ ਕਰਤੇ ਹੋਏ ਹਮ ਸੇਨ ਮੇ

ਜਿਨਪਿਤਮੋਹਿਮਾਰਾਐ। ਸੁਕਰਜਨਾਈਪਿਤਾਮਹੀਬੁਧਪਾਈ
ਮਮਤਾਸਰੀਰਮਾਹਿਲਈਤੁਮੋਆਤਮਦੀਦਾਰਾਐ॥ ੫੫੧॥
ਦੇਹਗਾ॥ ਤਮਚਾਹਤਉਮਾਰਾਤੁਮਨਾਦੇਹਿਅਭਿਮੰਨਾਅ
ਗਿਆਮਨਗੁਰੋਕੀਚਾਕੁਤੁਰਤਕਮਾਨਾ॥ ੫੫੨॥ ਸੋਰਠਾ॥
ਪ੍ਰਾਸਰਕਸੇਸੁਨਾਇਸੁਨਮੈੜਕੁਸੰਗਗਤਾ॥ ਪਾਏਬਿਸਨਪਿਆ
ਇਅਬਮਾਗਨਕਚਾਇਐ॥ ੫੫੩॥ ਸ੍ਰੀਜਾ॥ ਕੁਸੰਗਬੁਰਾਨ
ਕੁਸਾਕਬਹੁਜਬਲਾਗਜਾਵੈਕੁਲਜਾਵਤਾਐ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਨੇਪ
ਹਿਲੇਬਿਸਨਸੇਵੇਸੋਤੋਲਾਖੀਸਾਸਨਾਪਾਵਤਾਐ॥ ਕਿਚੰਤਕੁਸੰ
ਗਮਿਲੈਤਿਸਕੋਰੁਜਠਕਕੈਬਹੁਤੁਬਠਾਵਤਾਐ॥ ਜਉਚਾਹੇਨਾਸ

ਕਹੀਤਿਸਕੋਜੋਬਿਸਨਿਭਗਵਾਨਕਹਾਵਤਪੈ॥ ੫੬੦॥ ਵੇਰਗਾ॥
 ਆਗਿਆਕਰੀਸਭਹਾਕਸੋਭਏਇਕਠੇਆਇਆਠਉਜੈਮੇਚਨਕ
 ਹਸਕੋਚੜੇਬਿਸਨਪਰਧਾਇ॥ ੫੬੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਪੀਚਜੋਜਨ
 ਗਹਿਤਾਹਿਬਾਹਰਿਡੇਰਾਪਾਇਓ॥ ਬਿਸਨਕੋਪੈਵਾਹਿਭਗਤਿ
 ਕੁਸੰਗਵਿਗਾੜਹੀ॥ ੫੬੨॥ ਰੁਧਿਪਈ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਬਿਸਨ
 ਜੀਜਾਨੀ॥ ਅਬਿਪ੍ਰਾਣਾਦਿਭਇਓਅਭਮਾਨੀ॥ ਸੁਬੁਧਿਤਿਅ
 ਗਕਬੁਧਗਹਿਣੀਨੀ॥ ਐਸੀਗਤਿਕੁਸੰਗਤਕੀਨੀ॥ ਬਿਸਨਬ੍ਰ
 ਹਮਨਹੁਪਬਾਏ॥ ਦੁਰਬਲਕੀਪਤਕੀਪਤਆਏ॥ ਹਾਥਡੰਗ
 ਹੀਪੁਛਨਲਾਗੇ॥ ਜਹਿਤੋਧੁੰਮਧੰਮਕਿਆਆਗੇ॥ ੫੬੩॥ ਵੇਰਗਾ॥

੨੫੭

ਲੋਗੋਕਰਿਤਿਤਾਸਕੋਪ੍ਰਾਣਾਦਉਤਰੈਆਇਆਜੁਪਵਿਸਨਮੇਕ
 ਗਨਕੋਐਸੇਰੁਚਬਛਾਇ॥੫੬॥॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਆਗੇਤੇਮਤਮਾ
 ਉਬ੍ਰਾਮਨਮਿਲੈਨਸੁਭਾਐ॥ਸੋਮਿਲਿਸਨੋਕੋਚਾਉਪ੍ਰਾਣਾਦਤਉ
 ਦੀਨਦਿਆਲਾਐ॥੫੭॥॥ਕਵਿਤੁ॥॥ਲੋਕੋਸੁਨਾਈਆਗੇਦਿ
 ਆਲਸਾਈਅਬਪ੍ਰਵਾਹਿਨਹੀਕਾਈਬਿਸਨਪਰਪਾਈਐ॥ਬ੍ਰ
 ਹਮਨਬਖਸੇਕਛੁਭੈਨਹੀਜਾਨੇਮੈਤੋਮਰਨਕੋਸਮਾਨੇਤੀਤੇਮਰ
 ਆਗੇਜਾਈਐ॥ਉਨਨਹਿਅਦਕਾਈਸੋਮਿਲਿਓਪ੍ਰਾਣਾਦਿਜਾ
 ਈਪ੍ਰਾਣਾਦਕਹਸੁਨਾਈਕਿਉਆਇਓਦੂਰਬਥਗਈਐ॥
 ਬ੍ਰਾਮਨਕਹਸੁਨਾਇਓਐਮੋਰਿਤਹਿਸਹਨਆਇਓਐਮੈਈਸ

ਰਦੁਖਾਇਓਐਕੁਲਗੀਨਾਹਿਕਾਈਐ॥੫੬੬॥੥੬੬੬॥
 ਈਸਰਕੇਅਨਿਆਇਤੇਆਇਓਤੁਮਰੇਪਾਸਾਕੁਲਹਮਾਰੀਨ
 ਸਕਰਹੋਇਹਹਿਓਮਵਾਸਾ॥੫੬੭॥੥੬੬੬॥ਮੈਨੇਸੁਨਿਓਪ੍ਰ
 ਹਸਾਦਈਸਰਨਾਸਕੇਤੁਮਚੜ੍ਹੇਆਇਗਈਤਬਯਾਦਿ
 ਹਲਮਿਲਮਾਰੋਬਿਸਨਕੇ॥੫੬੮॥੥੬੬੬॥ਪੀਨਪ੍ਰਾਣ
 ਦਿਤੈਂਗੁਰਮਤਪਾਈ॥ਬਿਨਗੁਰਮੈਸਕਉਨਜਨਾਈ॥ਕਉਨ
 ਠਉਰਜਾਈਸਰਹਾਐ॥ਜਾਇਮਾਰੋਤਿਹਿਭੁਜਕੋਗਾਐ॥ਏ
 ਮੈਨਾਸਭਕਟਕਸਿਧਾਏ॥ਹਮਭੀਚਲੈਸੰਗਸਥਾਏ॥ਜੁਪਜੀ
 ਤਬਿਸਨਕੇਮਾਰੈ॥ਪਿਤਾਪਿਤਾਮਾਬਦਸਾਉਤਾਰੈ॥੫੬੯॥੥੬੬੬॥

ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਾਦਿਕੈਤਿਹਠਉਰਕਉਹਮਨੀਜਾਨੈਠਾਉਗਥਿਸੁਜਾਪ
ਕੇਬਸਤਹੈਕਉਨਗਾਉਕੋਨਾਉ। ੫੬। ॥ ਸਿਰਠਾ ॥ ਪ੍ਰਾਸਾਦ
ਬੁਧਕਉਜਾਨਬੁਧਮਨਠਹਿਠਹਿਸਿਓ। ਜੈਸੇਮੈਬੁਧਵੰਨ
ਤੈਸੇਤੁਮਪ੍ਰਾਸਾਦਹੈ। ੫੭। ॥ ਕਾਥਿਤਾ ॥ ਜਾਕੀਠਉਯੀਨ
ਪਾਈਤੈਸੇਕੈਸੀਲਗਾਈਜਉਦੈਖੈਨੈਨਜਾਈਬਦਲਾਪਿਤ
ਕਉਤਾਗੈ। ਪ੍ਰਾਸਾਦਕੋਲੋਵੰਨਬਿਸਨਜੀਵਨਦੇਵੇਬੁਧਮ
ਨਕੋਕਸੇਕਰਜਾਨੀਐਮੂਹਿਪ੍ਰਿਥਮਦਿਖਾਗੈ। ਯਹਿਲਾਣੀ
ਮਹਿਯੋਤੁਮਉਠਾਇਦੇਹਿਕਰਤਉਜਾਨਤੁਮਲਰਯਹਿਨਿਸ
ਚੇਬਿਸਮਗੈ। ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਾਦਕਾਬਖਾਨੀਯਹਿਨੀਕੀਬਾਤਜਾਨੀ

ਬ੍ਰਹਮਾਣੀਧਰਾਨੀਪ੍ਰਾਣਾਦਿਸਕੈਨਹਿਉਠਾਰਹੈ॥ ੫੫॥
 ॥ ਜੇਤੋਬਲਿਪ੍ਰਾਣਾਦਿਮਹਿਲਾਇਓਨਖਸਖਤਾਕ
 ॥ ਹਾਸਬਾਸਬਾਕਰਹਹਿਓਨਲਾਠੀਲਈਉਠਾਕ॥ ੫੬॥
 ॥ ਜਾਨਿਓਬਿਸਨਅਉਤਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨਚਰਨੀਗਿਰਪ
 ਵੇ॥ ਅਪਨੋਬਿਰਦਸਮਾਝਮੋਨੀਚਤਾਬਾਕਰੀ॥ ੫੭॥ ॥ ਜ
 ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਕੋਮੋਹਿਰਖਿਆਕਰੋਅਉਬਿਸਾਕੋਮੋਹਿ
 ਤੁਮਹਖਲੇਵਉ॥ ਲੋਕਹਕਟਕਚੜੇਮੋਹਿਉਪਰਮਾਰਨਕੇਮਿ
 ਸਉਤਰਦੇਵਉ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਕੋਅਪਰਾਧਨਹੀਮੁਹਿਸੁਕਰਉਪ
 ਦੇਸਪਾਇਓਮੁਹਿਭੇਵਉ॥ ਬਿਸਨਕੋਗੁਰਦੇਖਕੈਕਰਨਾਰਿਅੰ

ਨਾਥਿਗਿਆਨਸੋਈਗੁਰਦੇਵਉ॥ ੫੬੫॥ ॥ ਜੋਗਦਾਸਾ॥ ਕਰੋਪ੍ਰੀ
 ਲਾਦਕਰਿਜੋਰਕਰਐਸੇਗੁਰਹਿਬਤਾਇ॥ ਬਿਸਨਕਰੋਤਤਕਾ
 ਲਹਿਮਿਥੈਸੰਤਇਕਆਇ॥ ੫੬੬॥ ॥ ਜੋਗਦਾਸਾ॥ ਤੀਕੀਆ
 ਮਹਿਆਸੁਰਾਖਦਰਸਨਲਾਲਸਾ॥ ਕਰੋਮੈਝੇਪਾਸਪ੍ਰਾਸਰਸਭ
 ਸਮਝਾਇਕੈ॥ ੫੬੭॥ ॥ ਚਉਪਈ॥ ਮਾਇਆਛਾਇਓਪ੍ਰਾਣ
 ਦਿਪਿਆਰੇ॥ ਬੁਧਵੀਨਜੋਬਡੇਉਦਾਰੇ॥ ਤੁਮਕਿਆਹੋਇਜੁ
 ਮਾਇਆਤਰ੍ਹਾਂ॥ ਕਰੋਮੈਝੇਮੈਕਿਆਕਰ੍ਹਾਂ॥ ਸੋਈਕਰਜੋਕਰ
 ਨਨਹੋਈ॥ ਮੈਝੇਕਰੋਉਪਾਰਕਿਵਹੋਈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਰੋਨਿਤਮਹਿਚਿਤ
 ਰੇ॥ ਮਾਇਆਦੁਖਤੇਤਾਂਹਿਉਪਾਰੇ॥ ੫੬੮॥ ॥ ਜੋਗਦਾਸਾ॥ ਐਸੇਜਾ

ਨਮੋ ਤੇ ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਮਾਇਆ ਜਾਨਾ ਮਾਇਆ ਸੋਈ ਤਹ ਤੋਹੇ ਭਜਾ
 ਕਰੈ ਭਗਵੰਨਾ ॥ ੫੮੮ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਫਰ ਕਰਿਆ ਕੀਨ
 ਭਜਾ ਭਗਵੰਨਾ ਕੇ ਅੰਤਰੇ ॥ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਕੀ ਨੀਤੀ ਨੀਤੀ ਤਹਿ
 ਭੁਲਾਇ ਕੈ ॥ ੫੮੯ ॥ ॥ ਸੁਖਾ ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹੇ ਬਡਾ ਮਾਨ ਪ੍ਰਾਣ
 ਦੋਹੇ ਦੇਹਿ ਅਭ ਮਾਂਗੀ ਦੁਖ ਦੇਵੈ ॥ ਤੇ ਦੇਹਿ ਅਭ ਮਾਂਗ ਉਥਿ
 ਆਗ ਦੇਵ ਉਥੈ ਤੁਥਿ ਠਾਇ ਕੈ ਸੁਖ ਦੇਵੈ ॥ ਕਹਤ ਮੈ ਤੇ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਾ
 ਸਰ ਕਉ ਨ ਸੰਤ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦੇਸੈ ਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹੇ ਭਗਵੰਨਾ
 ਦਤਾ ਤੈ ਚ ਥੀ ਸੁਕੀ ਏਹੈ ਗੁਰ ਦੇਵੈ ॥ ੫੯੦ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਾਹਰ
 ਗਰੈ ਕੈ ਮਾਇਆ ਸੋਇ ਚਿਪਾਵ ਪਸਾਰਾ ॥ ਗਖਸਤੀ ਕੋ ਪੁਛੀ ਕੋ ਤੁਮ

੨੫੪

ਕੋਹਿ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੧੮੩ ॥ ॥ ਕਹਿ ਓਤਾਹਿ ਵਿਚਾਰਾ ॥
 ਕਸਤੁ ਮਸਾਹਿ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਕਰਨ ਕੋ ਸਾਰਿ ਚਉਤ੍ਰਿੰਗ ਕਸਟ
 ਕਤਿਹਾ ॥ ੧੮੪ ॥ ॥ ਕਹਿ ਓਤਾਹਿ ॥ ਹਾਕਸ ਮਾਨ ਕਹਿ ਓਟ ਕਪਰਮ
 ਹੰਸ ਬਹਿ ਓਸ ਬਾਹਰ ਮਾਨ ਬਹਿ ਓਟ ਰਨ ਮਾਸੁ ਮਨ ਹਿਜਾ
 ਨੀਐ ॥ ਤੁਮ ਜੋਗ ਦਰਸ ਕੀਜੈ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਸੁ ਨ ਪਤੀਜੈ ਚਉਤ੍ਰੇ
 ਪਓਨ ਕੇਸ ਮਾਨੀਐ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਦਰਸ ਕਰਿ ਕੈਸੋ ਰਹਿ ਓਪਾਇ
 ਪਰ ਕੈਤਾਹਿ ਪੁਜਾ ਕਉਨ ਪਰੋ ਕੈਇਸ ਮਾਸਰ ਮ ਕਉਨ ਮਾਨੀਐ
 ॥ ਪ੍ਰਸਾਨਤਾਹਿ ਕੀਇ ਤੁਮ ਕਵਨ ਮਾਨ ਹਿਇ ਕਹਾ ਆਏ ਕਉਨ ਕੀ
 ਏਕ ਹਾਜਾ ਓ ਪ੍ਰਮਾਨੀਐ ॥ ੧੮੫ ॥ ॥ ਕਹਿ ਓਤਾਹਿ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਨ ਉਤਰ

ਦੇਤੈਚੁਪਕਾਰਇਰਹਿਓਸੋਇ। ਫਿਰਕੈਤੰਸੇਪੁਛਓਫੇਰਨਬੇ
 ਲਿਓਕੋਇ॥੫੮੫॥॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਤੀਜੀਵਾਰੀਫੇਰਬੇਲਾਸਾਬ
 ਪ੍ਰਾਣਾਦਕੈ। ਸਿਕਸੁਨਿਓਬਹੁਬੇਰਪਰਮਹੰਸਪ੍ਰਾਣਾਦਕੈ॥
 ੮੬॥॥ਚੋਪਈ॥॥ਜੇਸੁਨਿਓਸੋਆਖਨਦੇਖਾ। ਮਾਇਆਉਲੀ
 ਘਸਕਿਓਨਹਰੇਖਾ। ਪ੍ਰਾਣਾਦਕਹੋਮਮਾਇਆਅਤੀਤ॥
 ਅਓਪੁਤਕਹੋਯਹਿਮਾਇਆਹੀਚੀਤਿ। ਕਉਨਤੁਮੈਅਰੁਕਹੀ
 ਤੰਆਇ। ਯਹਿਪੁਛਨਮਾਇਆਭਰਮਾਇ। ਗੋਬਿੰਦਬਿਨਕਛ
 ਮਵਰਨਜਾਨੈ। ਆਵਨਜਾਵਨਮਾਸਰਬਸਮਾਨੈ॥੫੮੬॥॥
 ਫੇਰਨ॥॥ਹਰਿਓਸਰਬਵਿਆਪਕੈਆਕਾਸਨਿਅੰਈਜਾਨਾਅ

ਵਨਜਾਨਸੀਰਵੈਹਾਕਸਬੁਧਤਿਆਗਾ॥੧੬੬॥ਸੋਰਠਾ॥
 ਪ੍ਰਾਣਾਦਕਹਿਓਅਵਪੁਤਅਬਕਛੁਕਾਮੈਕਿਆਕਰੋਕਰਨਾ
 ਤਿਆਗੇਪੁਤਯਾਹੀਕਰੋਕਛੁਨਾਕਰੋ॥੧੬੭॥ਦੋਪਈ॥
 ਪ੍ਰਾਣਾਦਕਹੋਕਛੁਕਰਮਨਕਰੀਐਅਵਪੁਤਕੋਗੋਬਿੰਦਸ
 ਮਰੀਐਏਕਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਾਣਾਦਪਛਾਨੈਆਵਨਜਾਵਨਾ
 ਪਾਨਾਨੈਮੈਤੁੰਭੇਦਬੁਝਾਵਾਜਾਵੈਏਕਜੋਤਜੋਜਾਨਸਮਾਵੈ
 ॥ਪਰਅਪਰਅਹੀਕਾਰਜਮਾਨਾਯਾਹੀਬੰਧਨਦੇਹਨਿਸਚੇਜਾਨ
 ॥੧੬੮॥ਸੋਰਠਾ॥ਆਵਾਗਉਨਕੋਬੀਜਯਹਿਸੰਗਲਯਹੀਅ
 ਹੀਕਾਗਿਅੰਨਖੜਗਕਰਕਰਗਹੋਗੋਬਿੰਦਜਾਨਕਦਰਾਰ॥

॥ ५८॥ ॥ १०॥ ॥ ११॥ ॥ १२॥ ॥ १३॥ ॥ १४॥ ॥ १५॥ ॥ १६॥ ॥ १७॥ ॥ १८॥ ॥ १९॥ ॥ २०॥ ॥ २१॥ ॥ २२॥ ॥ २३॥ ॥ २४॥ ॥ २५॥ ॥ २६॥ ॥ २७॥ ॥ २८॥ ॥ २९॥ ॥ ३०॥ ॥ ३१॥ ॥ ३२॥ ॥ ३३॥ ॥ ३४॥ ॥ ३५॥ ॥ ३६॥ ॥ ३७॥ ॥ ३८॥ ॥ ३९॥ ॥ ४०॥ ॥ ४१॥ ॥ ४२॥ ॥ ४३॥ ॥ ४४॥ ॥ ४५॥ ॥ ४६॥ ॥ ४७॥ ॥ ४८॥ ॥ ४९॥ ॥ ५०॥ ॥ ५१॥ ॥ ५२॥ ॥ ५३॥ ॥ ५४॥ ॥ ५५॥ ॥ ५६॥ ॥ ५७॥ ॥ ५८॥ ॥ ५९॥ ॥ ६०॥ ॥ ६१॥ ॥ ६२॥ ॥ ६३॥ ॥ ६४॥ ॥ ६५॥ ॥ ६६॥ ॥ ६७॥ ॥ ६८॥ ॥ ६९॥ ॥ ७०॥ ॥ ७१॥ ॥ ७२॥ ॥ ७३॥ ॥ ७४॥ ॥ ७५॥ ॥ ७६॥ ॥ ७७॥ ॥ ७८॥ ॥ ७९॥ ॥ ८०॥ ॥ ८१॥ ॥ ८२॥ ॥ ८३॥ ॥ ८४॥ ॥ ८५॥ ॥ ८६॥ ॥ ८७॥ ॥ ८८॥ ॥ ८९॥ ॥ ९०॥ ॥ ९१॥ ॥ ९२॥ ॥ ९३॥ ॥ ९४॥ ॥ ९५॥ ॥ ९६॥ ॥ ९७॥ ॥ ९८॥ ॥ ९९॥ ॥ १००॥ ॥

ਜਾਨੇ ਸਸਰੀਰ ਕਉ ਨ ਦਸਤ ਵਿਭਾਗ ॥ ੫੮੪ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਉਪਰਤੁ ਚਮਕੂ ਬਨੀਚੈ ਲੋਹੁ ਅਸਤਮਾਸਾ ਯਹੀ ਸਰੀਰ ਅਸ
 ਥੁਲ ਜਾ ਕੋ ਮਨੇ ਆਪਹੀ ॥ ੫੮੫ ॥ ॥ ਰੁਜੀ ਗਢੀਟਾ ॥ ॥ ਲੁਝਾਮ
 ਨਹੂੰ ਨਹੈ ਕੋਹ ਯੋਹ ਮੈਹੀ ॥ ਕਹਾ ਸੁਖ ਸਵੈ ਗੁਣਿ ਓ ਮੁਲ ਤੈਹੀ ॥ ਜ
 ਥੈ ਸਰੀਰ ਮਾਨੈ ਸਰਬ ਰੋਗ ਲਾਗੁ ॥ ਬਾਹਰਿ ਪੁੰਤੈ ਜਾਨੈ ਸੁਖ ਮਨਾਹਿ
 ਤਿਆਗੁ ॥ ੫੮੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬਾਹਰ ਕੋ ਸਰੀਰ ਨਹਿ ਅੰਤਰ
 ਗਥੈ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਭਲੈ ਨ ਤੋ ਕੋਹ ਤੈਹੈ ਦੇਹ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਹੀ ਤਾ ॥ ੫੮੭ ॥ ॥ ਸੋ
 ਰਠਾ ॥ ॥ ਦੇਹ ਕਾਲ ਕੋ ਗ੍ਰਾਸ ਤੈ ਤੇ ਇਸ ਤੋ ਭੀਨਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਹਿ
 ਸਿਰਾ ਸਮੇਂ ਨਾ ਕਰਨਾ ਭਲਾਹੈ ॥ ੫੮੮ ॥ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥ ॥ ਚਾਰ ਵਸਤ

ਹੀਦੇਹਕਾਮੁਲਜਾਨਨਾਮਭੂਪਅਉਕਰਮਅੰਕਾਰਯੇਹੀਅੰ
 ਕਾਰਯਹਿਤੀਨਕੋਟੋਰਤੀਅੰਕਾਰਮਿਏਤੀਨਤਾਪਦੇਹੀਅੰ
 ਹਲਾਦਕੋਹੁਗਹਾਮਰੇਉਪਦੇਸਕੋਰਓਗਲਕੇਹੀਅੰ
 ਤਕੋਉਪਦੇਸਯੇਹੀਪੰਚਤਤਹੀਜਾਨਦੇਹੇਹੀ॥ ੫੬੬॥
 ਭਾਗ॥ ਵਰਨਾਸਮੇਤੰਮੁਕਤੀਕਰਮਪਰਮਅਤੀਤਾਸੁਪ੍ਰਕ
 ਸਤੰਆਤਮਾਛਡਿਦੇਹਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੬੦੭॥ ॥ ਸੋਚਣਾ॥ ਤੁੰਤ
 ਨਾਹਿਸਰੀਰਸਤਚਿਤਅਨੰਦਹੁਪੈ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਧਾਰਮਾਪੀ
 ਹਭਜਾਨਕਰੇਗੋਬਿੰਦਕਾ॥ ੬੦੮॥ ॥ ਭੋਪਤੀ॥ ੦॥ ਅੰਕਾਰਤਿਅ
 ਗਕਰਨਿਰਮਲਾਹੋਇਏਕਅਖੰਡਪਛਾਨਸੋਇਪ੍ਰਾਣਾਦ

ਕੇਅਵਪੁਤਪਿਆਰੇਸਿਜਾਸਿਆਉਸੁਖਸੇਪਗਧਾਰੇਅਵ
 ਪੁਤਕੇਪ੍ਰਾਣਭਤਕਰਪਾਈਯੈਸੇਜਕਦੰਕਸੁਖਸਾਜਸਮਾ
 ਈਯੈਪ੍ਰਾਣਾਦਕੇਕਛੁਭੇਜਨਕੀਜੈਅਵਪੁਤਕੇਪ੍ਰਾਣ
 ਭਤਮਿਲੀਜੈਛਰੀਭੇਜਨਖਾਰਿਆਪੀਵੋਨਹੀਤਉਸੁਕੈਪ
 ਤਥਿਤਾਵੇ॥੬੦੨॥ਦਿਹਰਾ॥ਪ੍ਰਾਣਾਦਕਹਿਓਤਿਹਿਰਾਜਕ
 ਰਅਵਪੁਤਬਖਾਨੈਤਾਰੀਪ੍ਰਾਣਾਦੇਸਨਦੇਖਪੁੰਕੀਪਰਰਾਜਨਿ
 ਬਾਹ॥੬੦੩॥ਸੋਰਣਾ॥ਸੇਜਖਾਨਜਿਉਮਾਨਗਾਜਭੀਤੈਸੇ
 ਮਾਨੀਐਅਵਪੁਤਕੇਬਖਿਆਨਆਗੇਹੀਸੁਗਾਜਾਹੇ॥੬੦
 ੪॥ਸੂਰਜਾ॥ਸੁਗਾਜਕਹੀਏਆਪਆਪਹੀਤੇਦੁਐਤਕੇਮਾਰਗ

ਨਾਮੋਰਮਾਹਿਮੇਰੀਪਰਜਾਤੋਪ੍ਰਗਟਕਰੇਅਉਆਦਉਤਪ ੨੫੮
 ਤਥਿਖੈਜਿਉਆਹਿਮੁਫਤੇਚਾਰਿਉਤਪਤਭਈਹੈਜਾਂਕੋਨਾਮ
 ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕਹੈਕਾਹਿ। ਬਹੁਕਿਪਰਕ੍ਰਿਤਤੇਗੁਨਤੀਨੋਤੀਕੋਗਾਮ
 ਸਤੀਅਸਸੀਤਕਲਹਿ॥੬੦੫॥॥ਦਿਉਗਾ॥॥ਤੀਅਸਤੇਮਾਂ
 ਪੰਚਭੂਤਗਾਜਸਾਇੰਦੀਮਨਬੁਧਆਦਾਸਾਤਕਚਤੁਰਦਸ
 ਦੇਵਤਾਪ੍ਰਗਟਯਹਿਅਦਿਜੁਗਾਦਿ॥੬੦੬॥॥ਜੀਪਈ॥॥
 ਯਹਿਮੇਰੀਪ੍ਰਜਾਨਿਸਚੇਜਾਨੇਅੰਤੀਮਨਬੁਧਚਿਤਅੰਕਾਰਸੁ
 ਮਾਨਾਸਰੀਗਨਗਰਕੀਪਾਸਨਕਹੈ। ਜਿਉਸਤੀਘੋਰਾਪੁਕੈ
 ਸਰਾਧੈ। ਅੰਕਾਰਰਖਮਨਸਤੀਜਾਨਾਚਿਤਅਸੁਬੁਧਪਦਲ

ਪਕੇਠਹਿਗਇਤੀਤੇਸੁਖਨਹਿਪ੍ਰਮਾਨੀਐ॥ ਸਭੁਪਾਵੈਸੋਈਅਉ ॥ ੨੫੮ ॥
 ਬਿਚਾਰਕਰੇਜੋਈਐਕਉਨਕੈਸੋਈਕਹਾਐਕਹਾਜਾਨੀ
 ਐ॥ ੨੫੯ ॥ ॥ ਐਕਹਾ ॥ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਂਤਕਾਰੁਜਨਜਿਨਕੀਨਾਗਿ
 ਅੰਨਪਾਇ॥ ਜੈਸੇਚਰਸਨਮੇ॥ ਕਰਦੁਰਨਅਸ੍ਰਮਕਰੇਬਤਾਇ
 ॥ ੨੬੦ ॥ ॥ ਐਕਹਾ ॥ ॥ ਤੀਤੇਰਸਨਪਾਇਕਿਆਜਾਨੇਗੋਬਿੰਦਕੇ॥
 ਦੁਰਨਅਸ੍ਰਮਬਤਾਇਗੋਬਿੰਦਬਿਖੈਕਛੁਪਾਈਐ॥ ੨੬੧ ॥
 ॥ ਐਕਹਾ ॥ ॥ ਦੁਰਨਅਸ੍ਰਮਜਿਮਤੁ॥ ਰਖੇਤਿਹਸੰਤਜਾਨਕੈਸੇਦੁ
 ਕਰੀਜੈ॥ ਆਇਚਰਨਗੇ॥ ਆਖਾਏਕਪੁਕੈਜੈਸੇਚਰਨਅਸ੍ਰਮਤੈਸੇਸੀ
 ਸਪਹੀਜੈ॥ ਐਸੇਨਾਹਿਇਛਿਆਚਰਨਬੰਦਨਾਕੀਨਾਹਾਥਿਛਗੇ॥

ਕਛੁਕਾਪਿਪਤੀਜੈ॥ ਤੁਆਪਕਜਾਇਜੇਦੇਖਤਹੈਵਹੁਤਮਾਪਿ
 ਤੁਮਸਰਬਸਮੀਜੈ॥ ੬੧੩॥ ॥ ਚੋਰਾ॥ ॥ ਸਰੁਪਦਿਸਦਿਜੁਬੁ
 ਤੁਮਪਰੇਅੰਤਰਬਾਰਿਦੇਵੈਤਿਆਗਾ॥ ਆਪਆਪਹੀਰਿਵੀਜੈ
 ਸੇਪ੍ਰਭੇਆਗਾ॥ ੬੧੪॥ ॥ ਚੋਰਾ॥ ॥ ਪਰਾਅਪਰਾਤਿਆਗਿਏਕਭ
 ਜਾਗੋਬੰਦਕਗਾ॥ ਅਕਾਰਬਮਾਨਲਾਗਾ॥ ਆਗੇਭਜਾਨਅਕਾ
 ਰਬਾ॥ ੬੧੫॥ ॥ ਕਵਿਤੁ॥ ॥ ਤੇਹਮਾਮਹਪਖੰਡਕੈਸੇਪਾਵਹਿਆ
 ਖੰਡਪਖੰਡਤਾਨਿਜਾਨੀਜੇਕਾਮਨਾਸੇਂਤਹੈ॥ ਯਹਿਖੋਭੋਬਿਚਾਰ
 ਪ੍ਰਤੀਤਅਗਨਕਰਜਾਰਤਉਹੋਵਹੁਸੀਆਰਸਤਸੰਗਮੈਲ
 ਖੇਤਹੈ॥ ਪਖੰਡਦੁਰਕਰਨਦੇਖਆਪਪਰਸੰਜਾਨਸਭੀਹਰਮੈਸੇ

ਭਗਤ ਅੰਦਰ ਤੈ ॥ ਵਾਹੁ ਭਗਤ ਨਾ ਜਾਨੈ ਕੇ ਅਪ ਅੰਤਿ ਭਗਵੰ ॥ ੨੬੦ ॥
 ਨਜ ਉਭੇ ਦਕਰ ਮਾਨ ਨਾਹਿ ਤਉ ਤਪਤੈ ॥ ੬੧੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਯਾਹਿ ਥਿਧ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿਧੈ ਜਬ ਲਗਭੇਦ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਲ
 ਗ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਸੰਭਵੈ ਠਗ ਠਗ ਉਗ੍ਰੀ ਪਾਇ ॥ ੬੧੭ ॥ ॥ ਸੋਹਰਾ ॥
 ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਾਥ ਦਾਵਾ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕਾ ॥ ਵਿਚ ਅਪਾਰ ਪਨ
 ਹਾਥ ਤੈ ਤੇ ਮਿਲਨ ਸੰਭਵੈ ॥ ੬੧੮ ॥ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ॥ ਆਪਾ ਪੁਛੈ ਸੋ ਤ
 ਜਾਨਵੀ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਕੇ ਅਪ ਅੰਤ ਪਤੈ ॥ ਸਹੀਰ ਮੇਰਾ ਯਾਹਿ ਜਾ
 ਨਤੈ ॥ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਸੁਖ ਪਤੈ ॥ ਸਹੀਰ ਅਸਤ ਅਸਾਰ ਜਾਨ ਪੁਦੀ
 ਹਠਤ ਭਈ ਖੁਦਾ ਪਤੈ ॥ ਬਾਕੀ ਇਕ ਅਖੰਡ ਅਕਾਲ ਦੇਖਾ ਜਿਨ

ਸੰਤਨਤੋਸਿਖਲਈਮਤੈ॥੬੧੬॥॥ਦਿਹਾ॥॥ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕਾਜ
 ਉਮੈਨਹੀਤਉਪਾਛੇਤੁੰਕਉਨਾਅਉਪੁਤਕਾਮੈਨਹੀਹੋਸਮਝਿਬ
 ਤਗਾਉਮੈਨਾ॥੬੨੦॥॥ਸਿਰਠਾ॥॥ਅਵਪੁਤਕਾਕਛੁਸਕਤਨਹਿ
 ਕੈਸੇਤਹਿਬਖਾਨਾਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕੋਨਹਿਕਾਨਕੀਸਕਤਕਰੀਪ੍ਰ
 ਮਾਨਾ॥੬੨੧॥॥ਸਿਰਠਾ॥॥ਜੇਹੈਤਿਹਿਨਹਿਕਾਤਅਨਹੀਕੋਕ
 ਹਤੈਅਉਪੁਤਕਾਜੇਮਾਤਨਹੀਕੋਅਹੀਅਹੀਕੋਕਉਨੈਕਹੀ॥
 ॥੬੨੨॥॥ਦਿਪਦੀ॥॥ਜੇਨਹਿਕੋਸੇਈਹੈਵਹੀਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕੋਕੈ
 ਸੇਕਰੇਸਹੀਅਵਪੁਤਕਾਮੈਕਛੁਨਹੀਜਨਾਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕੋਕ
 ਪੁਕੈਸੇਪਹਿਚਾਨਾਅਵਪੁਤਕਾਇਛਿਮਾਤੁਮਮਾਹੀਪਚਿਤ

ਤਸਰੀਰਸਮਾਹੀ॥ ਮੁਲਾਮਾਦਮਹਿਕਾਰਕਰਜਾਨਾ॥ ਮਾਹਦਮਹਿ
 ਰਮਾਇਆਤੇਮਾਨਾ॥ ੬੩੩॥ ॥ ਦਿਹਰਾ॥ ॥ ਮਾਹਦਮਹਿਕਾਰਤੇਤੀ
 ਨਗੁਨਸਤਰਜਤਾਮਸਜਾਨਾ॥ ਤਮੋਗੁਲਤੇਪੰਚਤਤਰਾਜਸਇੰਦ੍ਰ
 ਮਾਨਾ॥ ੬੩੪॥ ॥ ਜਿਹਰਾ॥ ॥ ਸਤਗੁਨਲਤੇਜਾਨਾਚਤੁਸਏਅੰਤ
 ਕਰਨਤੇਦੇਵਤਾ॥ ਸਹੀਰਗੁਇਓਸਵਾਪਾਨਮਾਨਪੁਤਰੀਮਾਸਕੀ
 ॥ ੬੩੫॥ ॥ ਸਵਯਾ॥ ॥ ਐਸੇਸਹੀਰਉਤਪਤਿਭਏਕੈਦੀਬਾਰਹੀਪੁ
 ਇਸਮਾਵਤੀ॥ ਪਰਕਾਸਕਸਭਕਾਏਕਤੁਪੀਪ੍ਰਾਸਾਦਿਕੋਹਕਿ
 ਉਨਾਪਾਵਤੀ॥ ਅਵਪੁਤਕੋਕਛਜੋਗਕਰਯਹਿਜੋਗਸਰੂਪ
 ਦਿਖਾਵਤੀ॥ ਪ੍ਰਾਸਾਦਿਕੋਉਪਦੇਸਕਰਜਿਉਜੋਗਮਹਿਸੁ

੨੬੧

ਰਤਲਗਾਵਤੀ॥੬੨੬॥॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਅਵਪੁਤਕੋਜੋਗਜੁਗਤ
 ਕੇਮਾਹਗਦੇਤਿਹਿਮਾਰਿ॥ਏਚੀਟੀਏਕਬਿੰਗਮਾਜਿਭਾਵੇਤਿ
 ਜਾਹ॥੬੨੭॥॥ਸੋਹਣਾ॥॥ਦੋਨਖਲਸੁਨਾਇਪ੍ਰਾਣਾਦਅਵਪੁਤ
 ਕੇਕਾਤੀ॥ਐਸੇਚੀਟੀਗਾਰਿਹੁਏਹੁਏਪਗਧੇ॥੬੨੮॥॥
 ॥ਕਹਿਤੁ॥ਪ੍ਰਾਣਾਜਾਮਸਾਪੇਦਸਾਇੰਦੀਬੀਧੋਬਿਸਨਕੇਅਗ
 ਧੇਪਾਉਪਿਲਚਜਾਇਤਉਚੀਟੀਗਿਰਪੜਤੀ॥ਤਏਲਜਾਨ
 ਆਵੇਗਕਸਾਇਚੀਟੀਕਾਵੇਅਬਾਬਿੰਗਮਸੁਨਾਵੇਵਰਿ
 ਅਕਾਸਉਤਚੜਤੀ॥ਕਉਤਕਕਪਾਇਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇਆਕਾਸ
 ਜਾਇਸੁਖਸਾਜਮਹਿਸਮਾਇਆਪਨੇਆਸਰੇਰੀਤਰਤੀ॥ਦੋਨ

ਮਾਗਕਰੋਜੋਇਛਿਅਸੋਲੋਪ੍ਰਾਣਾਦਠੇਰਕੋਬਿਰਿਗਮ
 ਬਰਤੈ॥ ੬੫੮॥ ॥ ਚੇਰਗਾ॥ ॥ ਲੋਗੋਬਿਰਿਗਮ ਬਾਨਜਬਪੇ
 ਪ੍ਰਿਥਵੀਮਹਿਆਇ॥ ਅਵਪੁਤਕੋਪ੍ਰਾਣਾਦਕੇਵਹਿਸੁਖਮ
 ਬਾਦਨਖਾਇ॥ ੬੫੯॥ ॥ ਚੇਰਗਾ॥ ॥ ਉਡਨਾਨਾਹਿਸਰੀਰਚਿਤ
 ਪਖੋਸੇਉਡਤੈ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕੋਮਤਪੀਰਚਿਤਕਾਰੁਪਬਖ
 ਨੇ॥ ੬੬੦॥ ॥ ਚੇਪਈ॥ ॥ ਨਾਮੁਸੁਨਾਪੈਰੁਪਨਦੇਖਾ॥ ਅਵਪੁਤਕ
 ਹੋਜਿਪਰੁਪਨਦੇਖਾ॥ ਬਿਨਸਰੀਰਬਾਨਪੀਲਾਗੈ॥ ਕਥਾਸੁਨਾਪੁ
 ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕਿਅਗੈ॥ ਹਿਮਾਸਪਰਬਤਗਮਨਕੀਓ॥ ਆਕ
 ਥਾਸੁਨਾਉਸ੍ਵਨਕਰਤੁਮਾਜਾਜਾਉਇਕਸਿਵੈਨਿਹਰੈ॥ ਜੋਪ

ਗਧਰ ਸਿਵਜਾਨਸਮਾਰੋ॥ ੬੩੨॥ ॥ ਦਿਹਾ॥ ॥ ਸੁਆਸਜੁਆ
 ਵਤਜਾਤੈਸੋਸਭਸਿਵਕਰਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਥਵੀਨਦੀਪਾਹਿਤਿਭਿਛ
 ਫੁਲਕੀਟਾਸਿਵਮਾਨ॥ ੬੩੩॥ ॥ ਸਿਰਨਾ॥ ॥ ਯਹੀਬਿਰੀਗਮਾਹਿ
 ਅੰਨਪੰਛੀਵੀਗੁਉਤਗਿਓਯਾਕੇਠਉਰਨਠਉਅੰਤਰਬਾਹ
 ਰਸਿਵਸਦਾ॥ ੬੩੪॥ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ॥ ॥ ਨਾਮਰੁਪਸਿਵਜਾਨਸਮਾਨ
 ਕੈਦਿਸਟਾਦਰਸਨਸਿਵੈਸਮਾਵੈ॥ ਭੋਗੀਤਿਆਹੀਇਸਥਾਵਰਜੀ
 ਗਮਸਿਵਜਾਨਮੇਰਿਮਾਰਗਜਾਵੈ॥ ਪਰਬਤਸਿਖਰਗਿਓਜਬਪੁੰ
 ਮੈਨਉਜੋਗੀਨਰਪਿਆਨਲਗਾਵੈ॥ ਪੰਚਭੂਤਮਨਬੁਧਸਦੈਚਿਤਅ
 ਪੰਕਾਹਤਿਪਨਾਮਸੁਨਾਵੈ॥ ੬੩੫॥ ॥ ਦਿਹਾ॥ ॥ ਬਿਸਨਪਾਰਖਤਤਿ

ਪਕਾਤੈ ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਾਹਾ ਮੈਨੇ ਪੂਛਾ ਕਿ ਅਕਰ ਕਾ
 ਹੈ ਜੋਗ ਕਰਾਹਾ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ॥ ਤਬ ਮੈ ਪੁਛਿਤਾ ਹਿਕਿ
 ਨਪਦਮ ਪੁਜੋਗ ਕਰਾਹਾ ਤਬ ਯਪਤਿ ਨੇ ਕਾਇ ਜੋਗ ਕਰਾਹਾ ਅਕਾਰ ਮ
 ॥ ੬੪ ॥ ॥ ॥ ਤਬ ਮੈ ਪਸਾ ਪਰਸਨ ਚਲਾਇ ਭੀ ਅਕ
 ਰਤ ਮੈ ਪਿਆਨ ਕਾ ਕੇਲਾਇ ਭੀ ਤਬ ਤਿਨ ਕੇ ਹੇਤੁ ਮੇ ਤੇ ਯਹਿ ਜ
 ਨਾ ਅਕਾਰ ਮੈ ਨਰੰਕਾਰ ਸਮਾਨਾ ਹਮੇ ਕਹਿ ਭੀ ਨ ਉਕਤੇ ਅ
 ਏ ॥ ਭੀ ਨ ਕਹਿ ਭੀ ਨਰੰਕਾਰ ਪਠਾਏ ॥ ਹਮੇ ਕਹਿ ਭੀ ਨਰੰਕਾਰ ਮੁਕੇਲਾ
 ॥ ਤੀ ਅਹਿ ਗੁਰੂ ਨਹੀ ਕਉ ਚੇਲਾ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਜੋਗ
 ਕਉ ਕੇ ਕਰੇ ਏ ਕਸੂ ਅਰੁ ਜਾਨਾ ਬਚਾਹਾ ਮਾਹੇ ਨ ਕੈ ਤਿਨ ਨਰੰ

ਕਾਠਮਾਧਮਾਨਾ॥ ੬੬੬॥ ॥ ਸੋਰਣਾ॥ ਸੁਨੋ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਯਹਿਗਿਅੰ
 ਨਾਥਿੰਗਮਇਸਕਕਪਤੈ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਕਰੇਮੁਹਿਜਾਨਤੁਮਕ
 ਕੈਸੇਜੋਗਕਾ॥ ੬੬੭॥ ॥ ਕਵਿਤਾ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਯਹਿਬਖਾਨੈਤਮ
 ਉਚਨੀਚਨਾਨੈਅਉਪੁਤਕਾਥਖਾਨੈਏਕਤੁਪੀਉਚਨੀਚਕਾ॥
 ॥ ਅਮੈਸੇਜਨਾਈਜਾਮੈਚੀਟੀਥਿੰਗਮਨਪਾਈਸਿਵਗਹਿ
 ਓਹੈਸਮਾਈਥਿਅਪਗਹਿਓਜਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਕਛੁਨਕ
 ਹਜਾਕਾਜਾਨਹਿਪ੍ਰਾਣਾਦਿਯਹਿਉਚਰਕਾਜਾਉਕਾ॥
 ਲਾ॥ ਚੀਟੀਅਉਥਿੰਗਮਕਾਪ੍ਰਾਣਾਦਿਅਉਅਉਪੁਤਕਾ
 ਮਿਝਛਤਪ੍ਰੀਤਕਾਸਭਾਗਿਅੰਨਅਗਨਦਾ॥ ੬੬੮॥ ॥ ਦਿਖਾ

ਜੀਵਨ ਮਰਨਾ ਪਰ ਅਪਰ ਸੁਖ ਮਮਰ ਅਸ ਬੁਝਾ ਅਉਧੁਤ ਪ੍ਰਾ
 ਲਾ ਦਿਬ ਖਾਨੀ ਐ ਸਰਬ ਆਤਮਾ ਮੂਲਾ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਈ
 ਸਰ ਜੀਵਨ ਜਾਨੇ ਕ ਅਦੁਤੀ ਆਕਾ ਲੈ ॥ ਬਚਨ ਕਰਨ ਸਰਮ
 ਨਗੀ ਗਾ ਬਾਹਾ ਮੈ ਭਇਓ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਸੁਝਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬੈਠ ਉਦਿਅ
 ਨ ਕੋਰ ਕੋ ਉਬਾਤ ਨ ਬਾਤ ਕੋਰ ਕਪੁਕਾ ਹਿਸੁ ਨਾਵੈ ॥ ਤੀ ਤੇ ਕਾਂਹਿ
 ਕੋਰ ਕੋ ਉਪਾਸਨੀ ਹੋਇ ਕ ਅਦੁਤੀ ਅਖੰਡ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜਾਨ
 ਬਿਓ ਮੋਰਿ ਆਪਾ ਆਪ ਹੋ ਐ ਸੇ ਅਉਧੁਤ ਪ੍ਰਾ ਲਾ ਦਿਜਨਾ
 ਵੈ ॥ ਸਤ ਸੰਗ ਸੁਛ ਲਮੋਹ ਬਿਸਨ ਕਹਿਓ ਸੰਤ ਮਿਲੈ ਦੁਖੈ
 ਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਬਿਸਨ ਸਾਂਚ ਮੁਹਿ ਕਾਥਾ ਸੰਤੁ ਮਿ

੨੬੪

ਲੈਤੁਹਿਆਇ। ਉਪਮਾਤੁਮਰੀਕ। ਕਰੋਰਸਨਾਅੰਤੁਨਪਾਇ। ੬
 ੪੫ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਮਨਬਚਨਨਪਾਵਹਿਅੰਤਬੁਧਭੀਗਈਬਿ
 ਥਾਇਕੈ। ਕੈਸੇਕਹੋਬਿਅੰਤਸੰਤਅੰਤਅਗੋਚਹਹਿ। ੬੬ ॥
 ॥ ਸੁਯਾ ॥ ॥ ਮੈਅਗਿਆਨੀਨਪਿਉਪਕਾਰਜਾਨੈਅਉਉਧਾਰਜਾ
 ਨਜੋਕੀਓਤੁਮੈ। ਉਪਮਾਤੁਮਰੀਤੁਮਹੀਤੁਮਹੀਤੁਮਸੀਗਮਿ
 ਲੈਤੈਤੈਹਮੈ। ਹਮਅਉਤੁਮਾਜਗਤਸਾਹਸਭਏਕਤੁਪਿ
 ਮਹੀਸਮੈ। ਐਸੇਜਾਨਕੈਆਪਤੋਹਿਦੀਓਤੁਮਹਾਸਕੀਏ
 ਸਕਲੈਕਮੈ। ੬੭ ॥ ॥ ਦਿਹਰਾ ॥ ॥ ਅਵਧੂਤਕਹੋਪ੍ਰਭਾਦਿ
 ਕੇਕਿਆਈਨੋਕਿਆਹੋਇ। ਲੇਨਦੇਨਾਹੈਨਹੀਸਰਬਸਿਵਅੰਤ

ਹਸੇਇ॥ ੬੪੮॥ ॥ ਸੋਚਨਾ ॥ ਨਿਮਸਕਾਰ ਮੁਖ ਮੇਰਾ ਅਬ ਜਾਤ
 ਜੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਕੇ ਹੋ ॥ ਜੀਵਨ ਤੁਮਾ ਬਿਨ ਨਾ ਹੋ
 ॥ ੬੪੯॥ ॥ ਏਕੀ ॥ ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਨਾਹੀ ਮਾਪਣੀ ਐ॥
 ਅਦੁਤੀ ਜਾਨ ਅਦੁਤੀ ਸਮਝੀ ਐ॥ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਕੇ ਹੋ ਬਿਖਾ
 ਨ ਰੁਲਾਹੋ॥ ਸੰਤ ਸੰਗ ਤਜਨ ਜਾਨ ਰੁਲਾਹੋ॥ ਸੰਗ ਸੰਤ ਕੇ ਤਿ
 ਆਗਨ ਕਰੋ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਾਣ ਬਿਛੋਰੇ ਤੇ ਮਰੇ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਕਰਾ ਤੇ ਕਿ
 ਆਵਰਿ ਆਈ॥ ਸੰਤ ਆਪੈ ਬਿਸਨਿਧਿ ਆਈ॥ ੬੫੦॥
 ॥ ਸੋਚਨਾ ॥ ॥ ਸੰਤ ਭਗਵੰਨ ਕੇ ਸਮਕਾਰੇ ਕੋ ਤਉ ਯਾਹੀ ਅਜੋਗ
 ॥ ਭਗਵੰਨ ਉਪਾਧ ਸੰਜੁਗਤ ਹੈ ਸੰਤ ਉਪਾਧ ਅਰੋਗ॥ ੬੫੧॥

॥ ੬੫੨ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਐਸੇ ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿਸਦਾਗੋ ਅਉਪੁਤ
 ਜੀ। ਤੁਮਾ ਬਿਨ ਜੀਵਨ ਬਾਦ ਪਾਛੇ ਹਰਿਓ ਨ ਜਾਤ ਮੁਹਿ। ੬੫੩
 ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਅਵਪੁਤ ਕਰੋ ਆਦਿ ਪੁਰਾਨੋ ਕਹੁ ਆਵਨ ਜਾਵਨ
 ਨਾਹਿ ਸਮਾਈ। ਮੂਰਖ ਆਪ ਆਗੇ ਆਤਮੇ ਤੇ ਮਨ ਚਾਹਤੋ
 ਸਵੇਦੋ ਖੋਜਾਈ। ਆਪ ਨ ਜਾਨਤ ਆਪਿ ਕਉ ਆਪ ਅਉਰ
 ਹੀ ਸਿਵ ਕੋ ਅਉਰ ਠਹਰਾਈ। ਆਪ ਪਰਮਾਰਥ ਰੂਪ ਸਦਾ ਸਿ
 ਵੇ ਦੇਖਨ ਕੇ ਮਨ ਚਾਉ ਸਦਾਈ। ੬੫੪ ॥ ॥ ਟੋਹਣਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭਾਚ
 ਕਾਤੀ ਪ੍ਰਸਾਨ ਕਛਨ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਉਨ। ਆਪ ਨਹੀ ਅਰੁ ਆਪ ਹੋਧ
 ਰੇ ਚਉਦਾ ਭਉਨ। ੬੫੫ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਸੰਗਤ ਮੈ ਕਛੁ ਲਾਭੁ ਲਾ

ਕੁਅਲਾਕੁਸੁਰੁਠੁਠੈ॥ ਪੈਨਜੈਸੈ॥ ਆਰੁਤੈਸੇਲਾਭਨਤੁਮਸੇ॥
 ॥੬੫੬॥ ॥ਕਥਿਤੁ॥ ਏਕਅਦੁਤੀਜਾਨਾਮਨਮਾਨਾਪਤੀਆ
 ਨਾਸਰਬਮਹਿਸਮਾਨਾਮਹਿਐਸੇਆਪਮਾਨਾਹੈ॥ ਅਵਪੁਤਕ
 ਰਬਖਾਨਾਹਸਨਾਕਰਜਾਨਾਮਨਦੁਐਤਪਰਬੁਭਾਨਾਗੁਬਿੰਦ
 ਮਿਲੋਮਨਭਾਨਾਹੈ॥ ਜਉਗੁਬਿੰਦਮਿਲਨਚਾਨਾਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟ
 ਸਮਾਨਾਭਜਾਨਾਐਸੇਜਾਨਾਗੁਬਿੰਦਬਿਨਨਦਾਨਾਹੈ॥ ਆਪਾਅ
 ਪਤੇਤਗਾਨਾਠਿਰਿਆਪਹੀਕੋਮਾਨਾਅਉਰੁਠੁਠਜਾਨਬਨਾ
 ਤਉਸੋਲਕਲਾਸਪੁਰਨਮਾਨਾਹੈ॥ ॥੬੫੭॥ ॥ਦਿਖਾਯਾ॥ ਪ੍ਰਾ
 ਲਾਦਕਹੈਆਪਤਿਆਗਕੈਆਪੈਕੈਸੇਹੋਇ॥ ਅਉਪੁਤਕਹੋਖੁ

੨੬੬

ਘੋਰ ਭਰਕਰ ਬਾਕੀ ਖੁਦੈ ਸੋਇ ॥ ੬੫੮ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਬਦਹਿ
 ਜੈਤਉ ਆਪ ਅਵਰ ਕਉ ਨਹਿ ਸੰਭਵੈ ॥ ਭਜਨਾ ਸਿ ਮਰਨ ਜਪ ਜ
 ਪਏ ਕੋ ਜਾਨ ਗੁਬਿਦੀ ॥ ੬੫੯ ॥ ॥ ਸੁਭਾ ॥ ॥ ਜਬ ਐਸੇ ਜਾਨਤ
 ਬਦੀ ਭਾਇ ਆਪੁ ਲਾਦ ਜਾਨ ਸਭਾ ਤਿ ਮਹਾ ॥ ਵਪੀ ਭਗਵੰਤ
 ਨਿਗਾਹਿ ਜਿਸੈ ਬੈਠ ਚਲਨੇ ਬਿਖੇ ਸਭਾ ਹਮਰਾ ॥ ਮੈ ਐਸੇ ਅਤੀਤ
 ਨਹਿ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਤੁ ਮਹਾ ਜਸ ਮਾਜਨ ਪੀਕੇ ਮਹਾ ॥ ਹਮ ਯਾਹੀ ਪ੍ਰੇਮ
 ਨਰਾਖ ਤੈ ਕਛੁ ਆਪ ਬਿਨ ਨ ਦੇਖੇ ਮਹਾ ॥ ੬੬੦ ॥ ॥ ਵੈਰਾਗ ॥ ਆ
 ਪ ਬਿਨਾ ਜਾਨੈ ਤੁਮ ਬਿਨ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦਿਸਦਿ ਮਾਨ ਜੇ ਦੀਸੈ
 ਟੁਠ ਅਸਤੈ ਸੋਇ ॥ ੬੬੧ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਜਉ ਐਸੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹਿ

ਅਖੀਦੇਉਦਿਖਾਇਕੈ॥ਪਿਤਾਪਿਤਾਮਾਜੋਇਬਿਨਸਗਏਬਿਸਥਰ
 ਕਰ॥੬੬੩॥॥ਸੁਰਗ॥॥ਐਸੇਹੀਜਾਨਸਰੀਰਸਦਾਨਾਤੇਰਕੇ
 ਨਮੋਰਹਾਈ॥ਦੇਖਤਸੁਨਤਗਏਚਲਕੈਜੇਮੀਤਕੁਟੰਬਿਸਖਾਜੋ
 ਸਖਾਈ॥ਤਬਤੁਮਰੇਸਰੀਰਕੈਸੇਹਾਏਇਸਜੀਵਤਤਿਆਗਦੇ
 ਦੁਖਜਾਈ॥ਆਪਸਰੀਰਕੇਤਿਆਗੁਕੈਜਾਨਨਿਸਚਲੁਆ
 ਤਮਹਾਮਸਮਾਈ॥੬੬੪॥॥ਦੋਹਰਾ॥ਪ੍ਰਾਣਾਦਿਸੁਲਓਸਤਤ
 ਕਹੋਗਖਸੁਲਮਨਮਾਹਿ॥ਸ੍ਰਤਾਬਕਤਾਸਿਵਸਰੀਅਵਰਸ੍ਰਤਾ
 ਕੋਉਨਾਹਿ॥੬੬੫॥॥ਸੋਹਣਾ॥ਮਾਨੇਰਾਕਸਆਪਯਾਹੀਮਨਉਤ
 ਤਿਆਗਦੇ॥ਪੁਜਾਸਿਵਸਿੰਘਜਾਪਐਸੇਕਰਨਜਿਗੋਏ॥੬੬੬॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ सगरीगसिद्धसुवर्णीकरजाने ॥ जगोसिगसिद्धति
 सचेभाने ॥ देवद्विषदकरगसिगति ॥ गरी ॥ मरबसिगजाने
 दिससगी ॥ सुवर्चद्विमानि ॥ छत्रतारो ॥ जागृत्सुपानमयेपत्र
 सिगयोगो ॥ पुरासादिमुनिमैसैभानी ॥ सिद्धिनिमदरनपी
 रेडुजानी ॥ ६६६ ॥ ॥ देवद्विषद ॥ ॥ अदुमैत्रयदपछानकैसिद्ध
 रुपडिदिमैआपा ॥ मरबद्विससिद्धजानि ॥ मरबपुनप
 तापा ॥ ६६६ ॥ ॥ देवद्विषद ॥ ॥ मरबद्वेकसिद्धजाने ॥ मैत्रीसिद्धिद्विज
 निधि ॥ निमचेकरिकेभाना ॥ सिद्धेते ॥ विननमैरछा ॥ ६६६ ॥ ॥ मृदु
 ॥ विसनका ॥ मापुजकरेसिद्धकी ॥ मै ॥ मैसी ॥ निमचेसिद्धकरजाने

ਚੀਟੀਥੀਆਦਿਬ੍ਰਹਮਾਸਗਲਉਏਕਅਖੰਡਸਿਵਜਾਨਪਛਾ
 ਨੇ॥ ਏਕਸਮੇਸਿਵਧਾਮਗਿਓਮੋਹਿਸਾਮਕਾਰਤਕਆਦਸਭੀਪਾਸ
 ਠਾਂ॥ ਉਸਤਤਕਰਨਾਕਰਹੁੰਸਕੋਸਿਵਪੂਰੀਕੇਸਾਧਨਪੀਕੋਸਮਾ
 ਨੇ॥ ੬੬੬॥ ॥ ਏਕੁਰਾ॥ ਸਿਵਉਤਰੇਸਮਾਧੇਤੋਤੋਜਸੀਜੁਗਤਸੁਭਾ
 ਇ। ਗੀਗਾਸਿਵਸਿਵਕਰਚਲੀਜਟਾਪ੍ਰਵਾਹਿਵਾਇ॥ ੬੭੭॥
 ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਪੰਛੀਤਰਹਿਤਫ਼ਾਗਸਿਵਸਿਵਕਰਤੇਸਬਦਕੋ॥ ਕੁ
 ਵੇਰਆਇਚਰਨੀਸਾਗਸਿਵਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਸਨਚਲਾਇ॥ ੬੮੮॥ ॥ ਏ
 ੪੪੪॥ ਮਾਧੇਵਗਿਅੰਨਕੇਸਾਗਗਾਸੰਕਾਮਨਮਹਿਕਰਉਜੀਆ
 ਗਗਾਮਜਾਨਤੁਮਕਉਨਸਹੁਪਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮੰਨਕਿਆਅਜਬ

ਅਨੁਧਾਨਾਤਮਤਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕਰੀਐ। ਤੁਮਕ੍ਰਿਪਾਕਰਉਤ
 ਰਥਾਹੀਐ। ਸਿਵਜੀਭਿਏਪ੍ਰਸੰਨਸੁਭਾਉ। ਪੰਚਤਤਸਭਮੇ
 ਸਮਾਉ। ੬੦੫॥ ੬੦੬॥ ੬੦੭॥ ੬੦੮॥ ੬੦੯॥ ੬੧੦॥
 ਤਮਾਬੁਧਮਹੀਕਾਗਏਕੋਹੀਮੈਪਸਰਿਓਉਤਪਤਕਰੀਸੰਸਾ
 ਹ। ੬੧੧॥ ੬੧੨॥ ੬੧੩॥ ੬੧੪॥ ੬੧੫॥ ੬੧੬॥
 ਇਓ। ਯਾਗਰੁਦ੍ਰਪਰਮਾਨਦਰਸਨਮੋਹਜਾਨੀਐ। ੬੧੭॥
 ੬੧੮॥ ੬੧੯॥ ੬੨੦॥ ੬੨੧॥ ੬੨੨॥ ੬੨੩॥
 ਸਰੁਪਾਮੋਗੇ। ਨਾਮਅਉਰੁਪਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨਜੇਤਾਸੋਤੋਮ੍ਰਿਗਤਿ
 ਸਨਾਜਿਉਦ੍ਰਸਦੀਦਾਰੇ। ਚਾਰੇਬੇਦਪੁਰਾਨਸੁਸਾਸਤ੍ਰਸਰਬ

ਸਮਾਨ ਸਿਵਉਹਧਾਰਾ ਮੋਹਿ ਅਦੁਤੀ ਇਕਬਰ ਸਾਨੇ ਭੇਂ ਪਰਮਤ ੨੬੬
 ਤਖੁਲਜਾਇ ਵਿਚਾਰੇ ॥੬੧॥ ॥੬੨॥ ॥੬੩॥ ॥੬੪॥ ॥੬੫॥ ॥੬੬॥ ॥੬੭॥ ॥੬੮॥ ॥੬੯॥ ॥੭੦॥
 ਗੀਮਾ ਅਨਕਤਗ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਬਿਸਨੈ ਮੁਖਕ
 ਹਕੈ ਉਚਾਰਾ ॥੭੧॥ ॥੭੨॥ ॥੭੩॥ ॥੭੪॥ ॥੭੫॥ ॥੭੬॥ ॥੭੭॥ ॥੭੮॥ ॥੭੯॥ ॥੮੦॥
 ਸਭਾ ਬਿਸਨੈ ਕੁਵੇਗਰਿ ਦੇ ਮਹਿਧਾਰ ਸੁਨ ਸਿਵ ਬਚਾ ਪ੍ਰਸੰਨਾ
 ਇ ॥੮੧॥ ॥੮੨॥ ॥੮੩॥ ॥੮੪॥ ॥੮੫॥ ॥੮੬॥ ॥੮੭॥ ॥੮੮॥ ॥੮੯॥ ॥੯੦॥
 ਕੀ ਪੁਜਾ ਅਪਸੰਗਾਰਾ ਸਿਵ ਕਾ ਪੂਜਕ ਸਿਵ ਕਰ ਜਾਨਾ ਜੀਵਾ
 ਮਹਾਨ ਛੁਟਿ ਓਕੁ ਮਾਨਾ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਕੋ ਸਕਤ ਪੁਜਾ ਸਾਗਾ ਅਵ
 ਪੁਤ ਕੋ ਜਹਿ ਪੂਜਾ ਦਿਸਾਗਾ ਸਿਵ ਕੇ ਸੰਗ ਸਕਤ ਜਗਾਐ ਸਿਵ

ਕਰਪਨਕਬਹੁਲਾਯੈ॥ ੬੬॥ ॥ ਸਿਵਕੋਤਤਨਜ
 ਨੈਸੰਜਤ੍ਰਿਸੰਚੇਜਾਨਾ॥ ਏਸਤ੍ਰਿਚੇਭਾਜੀਥੈਨਿਸਚੇਏਸਤ੍ਰਿਮ
 ਨਾ॥ ੬੭॥ ॥ ਸਰਬਸਿਵੈਇਕਦੇਖਪ੍ਰਹਿਲਾਦਅਵਤੁ
 ਤਅਨਿਤੈ॥ ਸਰਬੇਸਰਸਵੇਸੇਖਜਾਨੈਕੋਸਦਾਸਿਵ॥ ੬੮॥
 ॥੦॥੦॥ ਕਥਾਕੁਏਹਕੀਸ੍ਵਨਕਰਾ॥ ੬੯॥ ॥ ॥ ਸਿਰਫਾ॥
 ਕੇਅਹੰਦੇਵਬੰਧਮੁਕਤਿਕਹੁਕਿਸਤਰਾ॥ ਸਿਵੇਸੁਨਾਇਓਭੇ
 ਵਦੈਨਤੈਅੰਕਾਰੈ॥ ੭੦॥ ॥ ਕਵਿਤੁ॥ ॥ ਬੰਧਮੁਕਤਿਰੂਪ
 ਨਾਹਿਜੇਤਮਕੋਵਿਖਾਹਿ॥ ਕੁਏਹਪ੍ਰਸਨਕਰੋਤਾਹਮੇਜੇਗਓ
 ਪਦੇਸਕੀਜੀਐ॥ ਸਿਵਕਾਸੁਨਾਈਸਰਬਸਿਵਹੀਸਮਾਈਯਾਹਿ

ਜੋਗਜਾਨਕਾਈ ਨਿਤ ਮੈਸੇ ਪਿਆਨ ਟੀਜੀ ਮੈਯਾ ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈਥੋਂ ਕੋਕ
 ਪੋਜੋ ਬੁਧਵੀਨ ਮੋਏ ਕਸੈ ਨਤ ਮਹਿ ਘੋਰ ਕਬੁਧ ਨਹਿ ਪਤੀਜੀ ਮੈਯੋ
 ਕੁਬੇਰ ਕੋਧ ਪਾਗਨ ਬਤਾਵੇ ਕੋਸਰ ਬਸਿਵ ਪਾਵੇ ਕੋਧ ਪਰਖ ਸੋਗਤੋ
 ਛੁਡਾਵੇ ਜਾਨ ਸਰਬ ਸਿਵ ਹੀ ਸਮੀਜੀ ਮੈਯੋ ॥੬੮੩॥ ॥ ਚਿਹਰਾ ॥ ਕ
 ਪੋਕੁ ਵੇਰ ਮਨ ਰੋਕ ਲਾਸੇ ਮੁਹਿ ਦਿਹੋ ਬਤਾਇ ॥ ਸਿਵ ਤੀਸੇ ਠਿਰਕਾ
 ਤੈ ਸਿਵ ਬਿਨ ਮਨ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥੬੮੪॥ ॥ ਸਿਰਫਾ ॥ ॥ ਤਬ ਯਹਿ
 ਕਹਿਓ ਕੁਬੇਰ ਮਨ ਬਿਨ ਨਹੀ ਕੁਬੇਰ ਹੋ ॥ ਸਿਵ ਠਿਰਕ ਰਿਓ ਟੇਰ ਮਾਗੇ
 ਕਹਿ ਕੁਵੇਰ ਬਾ ॥੬੮੫॥ ॥ ਚੋਪਾਈ ॥ ॥ ਕੁਬੇਰ ਨਾਸਤ ਇਓ ਜਬ ਜਾਨਾ
 ॥ ਸੁਰਗ ਨਰ ਕਰੀ ਪਰਪਰ ਮਾਨਾ ॥ ਸਿਵ ਹਿਕ ਹਿਸਤ ਸਿਵੈ ਸਮਾਈ ॥

ਪੰਚਬੁਝੋਦਿਸਟਿਲਗਾਈ॥ ਕੁਬੇਰਕੋਯਹਿਸਾਸਤੁਬਖੈ॥
 ਬਿਸਨਦੇਖਿਓਜਿਨਸਰਬਸਮਾਨੈ॥ ਪਾਪੁਤਪਦਅਪਨਕੋਜਾਈ॥
 ॥ ਜਨਮਮਰਨਸੰਸਾਰਨਪਾਈ॥ ੬੮੫॥ ॥ ਦਿਗਗਾ॥ ॥ ਉਸਪਦਕੈਸੇ
 ਪਾਵਹੋਸਿਵਜੀਕਹੋਸੁਨਾਇ॥ ਸਿਵਤਿਸਕਾਤੇਉਤਰਕਾਪੁਸਿਵ
 ਹੀਸਿਵੈਸਮਾਇ॥ ੬੮੬॥ ॥ ਸੋਰਣਾ॥ ॥ ਕੁਬੇਰਕੋਚਿਤਬੰਧ
 ਸਨਾਤੇਕੈਸੇਛੁਟੇ॥ ਸਿਵੈਕਹਿਓਸਿਵਅਪਬਾਸਨਅਪਬਾਸਨਕਾਪੇ
 ॥ ੬੮੭॥ ॥ ॥ ਕੁਬੇਰਕੋਸਰਸਿਪਰਈਜਬਪ੍ਰੇਜਨਤਿ
 ਅਗਕੈਪ੍ਰੇਜਨਪਾਇਓ॥ ਸਿਵੈਕਹਿਓਤਮਕਉਨਕੁਵੇਰਕੁਵੇਰ
 ਕਹਿਓਮੈਸਿਵੈਸਮਾਇਓ॥ ਅਗਨਕੈਸੰਗਨਈਪਾਯੋਹੈਗਿਅੰਨ

ਕੀ ਅਗਨ ਕੁਵੇਰ ਜਲਾਇਓ। ਤੁਮ ਅਗਨਿ ਹਮ ਲਕਰੀ ਜਾ ਲਕੈਅ
 ਪਾਜਾ ਲਿਓ ਸਿਵ ਬਾਰੀ ਰਹਾਇਓ। ੬੮੮॥ ॥ ਸਿਵ ਜੀ
 ਤੋ ਕੋ ਕਾਤ ਪੈ ਲਕਰੀ ਤਕੋ ਅਗਾ। ਲਕਰੀ ਜਲ ਭਸਮਾ ਭਈ ਪਾ
 ਛੇ ਅਗਨ ਨ ਜਾਗ। ੬੮੯॥ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਜਬ ਲਗ ਜਾਨ ਕੁਵੇਰ
 ਤਬ ਲਗ ਸਿਵ ਕੋ ਜਾਨੈ। ਕੁਬੇਰ ਗਾਧ ਕੇ ਦੇਰ ਸਿਵ ਭੀ ਸਾਥੀ
 ਚਹਿ ਪਾਇਓ। ੬੯੦॥ ॥ ਚੌਪਈ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਬਿਨਾ ਕਹਿ ਤੁਮ ਕਹਿ।
 ਕੁਵੇਰ ਚੁਪ ਕਰਹ ਰਿਓ ਸੋਹੈ। ਅਗੇ ਏਕੁ ਰਵਚਨ ਨਹੀ ਪਾਵੈ। ਐਸੇ
 ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਸੁਨਾਵੈ। ਅਉ ਪੂਤ ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਇਤ ਹਮ ਸੁਨਾਇਓ।
 ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਿਕ ਰਿਓ ਮੈ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪਾਇਓ। ਤੁਮ ਹੋ ਸੰਗ ਲਾਭੁ ਕਿਅ

ਭਇਓ। ਸਾਭੁ ਅਸਾਭੁ ਸੰਸਾਰ ਦੁਕਗਇਓ। ੬੬੧॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਅਵਪੁਤਕਹਿਓ ਅਬਜਾਤਹਿ ਨਿਮਸਕਾਰ ਮੋਹਮਾਧਿ। ਪ੍ਰਾਣਾਦਿ
 ਕਾਜਾਜਾਗਿਓ ਮੁਣਾਬਿਨ ਠਉਰ ਕੇਉਨਾਹਿ। ੬੬੨॥ ਜੋਰਾ
 ਅਵਪੁਤਕਹਿਓ ਨਾਜਾਹਿ ਪਰਮਹੰਸਤੁਣਦੇਖਿਓ। ਪ੍ਰਾਣਾਦਿ
 ਕਹਿਓ ਠਿਠਿਤਾਹ ਕੰਗਨੀਤਉਹਿ ਸਨਾਹ। ੬੬੩॥ ਸ੍ਰੋਤਾ॥ ਪ੍ਰਾ
 ਣਾਦਬਚਨ ਕਰਬੀਨ ਭਉ ਅਉਪੁਤਗਮਾਜਿ ਮਾਗਮਕੀਨੈ।
 ਮੈਰੇ ਜਾਨਨ ਸੰਗਸਦਾਸਤਿ ਸੰਗੀਤ ਮਨਤਾਹੁ ਕੇਭੀਨੈ। ਮੈਰੇ ਕਹੇ
 ਮੈਤਗਲਤ ਭਇਓ ਮੋਮਗਰੈ ਦ੍ਰਸਮੁਹਜਦੀਨੈ। ਆਗੇ ਜਾਨਤਥਾ
 ਮੈਬ੍ਰਹਮਨਹਿ ਅਬਭੂਤਾਹਿਓ ਅਹੰਕਾਰ ਸਭੀਨੈ। ੬੬੪॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਕਛੁਨਾਪੀਜਾਨੋਕਉਨਾਮਨਮੁਹਿਗਿਓਮੁਹਝਾਇਅਬਜੋਕ
 ਥਾਨਕੁਭਰਖਕੀਕਹਿਕ੍ਰਿਪਾਮੁਏਸੁਨਾਇ॥੬੬॥੧੦੦੦॥
 ਕਥਾਕਹਿਮੁਖਚੈਨਕੈਸੇਰੈਅਪੁਰਖਕੀ॥ਜਉਜਾਨਸੰਗਤੈਨ
 ਅਗਨਜਿਏਸੰਗਾਪਕਰੇ॥੬੬੬॥੧੦੦੦॥੧੦੦੦॥
 ਮੈਏਸੰਗਸੁਖਮਾਨੈਮੈਮਾਤੋਰੇਕੀਜਾਨੋਕਪਟਅਉਪਰਪੰਚਪੈ॥
 ਪ੍ਰੀਤਸਰੀਰਕੀਤਿਆਗਅਪਨੇਅਨੰਦਖਿਖੇਲਾਗੇਮੈਏਦਰ
 ਭਾਗਅੰਸਪ੍ਰਥਮੇਕਪੁਰਾਕਰਦੁਤੀਏਕੋਸੰਚੈ॥ਅੰਸਦੁਤੀਏਸੁ
 ਨਉਜੋਪ੍ਰਥਮੇਮੈਗਾਉਪਟਅੰਸਜੋਲਖਾਉ॥ਏਕਾਬਿਸਨਬਿਨਾ
 ਰੰਚੈ॥ਖਸਟਅੰਸਜਾਨਏਕਾਬਿਸਨਾਪੀਸਮਾਨਆਦਿਅੰਤਜ

॥ ੧ ॥ ਦੁਤੀਏ ਅੰਸ ਯਹਿ ਕਥਾ ਉਚਰੈ ॥ ਪ੍ਰਸਰ ਕਰੈ ਮੈ ਤੈ
 ਕੰਨ ਪਰੈ ॥ ਇਸ ਪੁਰਾਨ ਪਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰਿਕਾ ॥ ਭੀਤ ਭੀਤ ਕੀ ਸਾਸ
 ਤ੍ਰਿਕਾ ॥ ਮੁਨ ਕਰ ਨਿਸਚਾ ਬਦਲਾ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਪੀਰ ਨਹਿ ਸ
 ਚੇਤ ਜਾਵੈ ॥ ਸਰੀਰ ਪਾਤਤ ਕਪਿਸਟ ਨ ਠੇਕੈ ॥ ਸਰੀਰ ਅਸਤ ਮੈ ਸੇ
 ਕਰੇ ਜੇ ॥ ੧ ॥ ॥ ੨ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ੪ ॥ ॥ ੫ ॥ ॥ ੬ ॥ ॥ ੭ ॥ ॥ ੮ ॥ ॥ ੯ ॥ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ੧੭ ॥ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ੧੯ ॥ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ੩੨ ॥ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ੩੪ ॥ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ੩੬ ॥ ॥ ੩੭ ॥ ॥ ੩੮ ॥ ॥ ੩੯ ॥ ॥ ੪੦ ॥ ॥ ੪੧ ॥ ॥ ੪੨ ॥ ॥ ੪੩ ॥ ॥ ੪੪ ॥ ॥ ੪੫ ॥ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ੪੮ ॥ ॥ ੪੯ ॥ ॥ ੫੦ ॥ ॥ ੫੧ ॥ ॥ ੫੨ ॥ ॥ ੫੩ ॥ ॥ ੫੪ ॥ ॥ ੫੫ ॥ ॥ ੫੬ ॥ ॥ ੫੭ ॥ ॥ ੫੮ ॥ ॥ ੫੯ ॥ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ੬੧ ॥ ॥ ੬੨ ॥ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ੭੦ ॥ ॥ ੭੧ ॥ ॥ ੭੨ ॥ ॥ ੭੩ ॥ ॥ ੭੪ ॥ ॥ ੭੫ ॥ ॥ ੭੬ ॥ ॥ ੭੭ ॥ ॥ ੭੮ ॥ ॥ ੭੯ ॥ ॥ ੮੦ ॥ ॥ ੮੧ ॥ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ੮੩ ॥ ॥ ੮੪ ॥ ॥ ੮੫ ॥ ॥ ੮੬ ॥ ॥ ੮੭ ॥ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ੮੯ ॥ ॥ ੯੦ ॥ ॥ ੯੧ ॥ ॥ ੯੨ ॥ ॥ ੯੩ ॥ ॥ ੯੪ ॥ ॥ ੯੫ ॥ ॥ ੯੬ ॥ ॥ ੯੭ ॥ ॥ ੯੮ ॥ ॥ ੯੯ ॥ ॥ ੧੦੦ ॥ ॥

ਰਤਪੀਤਮਜਾਤਰਪੁਰਨਾ॥ ਜਾਂਕੇਮਨਮਹਿਤੀਕੋਰੇਤਾਨਰਕੀਜਾ
 ਨੇਮਚੰਪਰੇਤਾ॥ ੬॥ ॥ ਵਿਹਰਾ॥ ॥ ਕੋਪ੍ਰਾਸਰਮੈੜੈਅਪਨੀਚਾਹਿਨਾ
 ਕੁਪਾ॥ ਤੁਮਆਪੇਹੀਬਿਚਪਰੇਭੂਲਆਪਨੋਰੁਪਾ॥ ੭॥ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥
 ਤੁਮਕੋਕਾਂਦੇਕਉਨਕੀਕੀਸਕਤਰਛਿਆਕਰੈ॥ ਪ੍ਰੀਤਸਰੀਰੈ
 ਜਉਨਤਿਆਗੋਪੁਜਾਤਰਮਕੀ॥ ੮॥ ॥ ॥ ਚੋਪੜਾ॥ ॥ ਮੈੜੈਕੋਮੋਹਿ
 ਸੁਨਾਵਉ॥ ਅੰਤਰਬਾਹਰਪੁਜਬਤਵਉ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕੋਬਾਹਰਪੁਜਾ
 ਗੀ॥ ਤੁਚਾਮਹਿਦ੍ਰਿਸਟਿਜਿਹਧਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਪੁਜਾਸਰਬਮਾਤਮਾ
 ॥ ਸਮਜਾਨੈਆਤਮਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥ ਇਨਦੋਨੋਤੁਮਕਹੋਕਉਨਹੋ॥ ਮੈੜੈ
 ਕਹੋਪ੍ਰਿਥਮਅੰਸਜਉਨਹੋ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਅੰਸਭਗਵੰਨਕਹਿਓਤੁਮ॥

ਠੇਮੁਸਕਾਵਤਚਿਤਠਿਰੈਬਪੁਦੇਸਅਭੇਈ॥੧੩॥੧॥
 ਹੀਚਿਤਚਿਤਨੈਜਪੋਕਪੋਚਿਤਸਾਥਾਅਵਰਕਿਸੀਸੇਨਚਿਮਿਲੈ
 ਯਾਂਕੀਬਾਤਅਕਾਥਾ॥੧੪॥੧॥
 ਦਤਉਸਰੰਸਠਉਰਕਉਪਾਵਹੀ॥ਅੰਸੈਕਉਮੰਦਜਾਇਓਜਾ
 ਇਨਚਿਤਕਿਆ॥੧੫॥੧॥
 ਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਗੋਰੈਪਾਲਨਾਸਰੀਰਚੋਰੈਨਿਚਪ੍ਰਜਨਮੀਤਜਾਨੀਐ॥
 ਸਰੀਰਦੁਖਲਾਗੈਕਰੈਯਾਇਆਗੇਪਰਸੁਆਰਥਸਭਾਗੇਸਰੀ
 ਰਵਖਮਾਨੀਐ॥ਸੰਸਾਰਯਾਹਿਪੁਰਨਯਹਿਮੁਕਤਸਦਾਦੁਰਨਦੀਸੈ
 ਯਹਿਪ੍ਰਭੁਰਨਗਤਲਖੀਨਾਬਖਾਨੀਐ॥ਸਰੀਰਗੇਸੰਗੈਯਹਿਸਦਾ

ਹੀ ਨਿਹੰਗੈ ਪੀਅਮਸਤਹਰਿ ਓਭੰਗੈ ਨਿਹਲੇ ਪੈ ਸਮਾਨੀਐ॥
 ॥ ੧੫੪ ॥ ਅਕਾਸਜੈ ਸੇ ਨਿਹਲੇ ਪੈ ਪਟਿ ਸੰਗਵਾ
 ਧਾਪਾਟਾ ਤੈ ਸੇ ਜੀਨ ਸਰੀਰ ਮਾਹਰਹਿ ਓ ਆਤਮਾ ਠਾਟਾ॥ ੧੫੫ ॥
 ॥ ੧੫੬ ॥ ਜੈ ਸੇ ਆਕਾਸ ਨਾਸ ਪਦ ਬਿਨ ਸੇ ਕਛੁ ਪਟੈ ਨਾ
 ॥ ਆਤਮਹਰਿ ਓ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇਹ ਅਸਤਨ ਬਿਰਕਤੁ॥ ੧੫੭ ॥
 ॥ ੧੫੮ ॥ ਸਰੀਰ ਕੇ ਨਾਸ ਆਤਮ ਨਾਸੈ ਮੈ ਸੇ ਨਿਹੁ ਪਨ ਆਖ
 ਬਖਾਨੇ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਕਹੋ ਕਛੁ ਆਤਮ ਨਿਹੁ ਪਨ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹੇ ਹਮਿ
 ਐਸੇ ਹੀ ਜਾਨੇ॥ ਸੋਈ ਨਿਹੁ ਪਨ ਜੋ ਤੋਹਿ ਕਹਿ ਓਭੰਗਤ ਸੰਤੁ ਗਤ
 ਸੋਏ ਸੁਖ ਆਨੇ॥ ਭਗਤ ਬਿਨਾ ਗਿਆਨ ਕੈ ਸੇ ਕਹੇ ਜੈ ਸੇ ਬ੍ਰਿਛ ਬਿਨ

ਠਲਖਾਇਅਘਾਨੇ॥੧੯॥ ॥੧੯੧੧॥ ॥ਭਗਤਆਪਨੀਆ ੨੭੬
ਪੈਗੋਬਿੰਦੁਪਪਛੇਨਾ॥ਆਗੇਕਥਾਜੜਭਰਥਕੀਸਿਤੁਮ
ਕੋਬਖਿਅੰਨ॥੨੦॥ ॥੧੯੧੧॥ ॥ਭਗਤਆਪਨੀਆ ੨੭੬
॥ਪੁਰਖਜਨਮਪਾਇਜੜਭਰਥਜਨਮਨਾਜਾਇਹਹਿਓਪਿਅੰਨ
ਕੋਲਗਾਇਤਹੁਸਿੰਘਏਕਆਇਓ॥ਮਿਗਚਲੇਗਾਏਕਾ
ਹਨੀਆਗੇਲਾਗਬਚਾਉਦਰਤੇਤਿਅੰਗਸੇਜੜਭਰਥਦ੍ਰਿਸ਼
ਪਾਇਓ॥ਦੁਰਥਲਖਲਖੀਨਜੈਸੇਜਲਬਿਨੋਮੀਨਐਸੇਦਿ
ਸਦਪਗਾਇਉਮਿਗਤੇਸੇਜੜਭਰਥਦੇਖਕੈਲੁਗਾਇਓ॥ਗੋਦ
ਮਾਪਲੀਓਤਾਹਿਪ੍ਰੀਤਿਬਦੁਤਬਦੁਤਜਾਇਪਿਅੰਨਮਾਂਹਿ

॥ १ ॥ ॥ ਹੋਇ ਕੁਰੰਗ ਸੋ ਬਿਚਰੀ ਮਨ ਮਹਿ ਬੀਜਿ ਧਿਅੰ ॥
 ॥ ਏਕ ਦਿਨਾ ਤਿਹ ਛੁਰ ਮਾਈ ਜਨਮ ਪਾਛੇ ਕੀਜਾਨ ॥
 ॥ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਤਪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਧਿਅੰ ਮੁਹਿ ਕਰਤ
 ॥ ॥ ਅਬ ਹੋਇ ਚਿਰਨ ਮਦਤਾਰ ਬੋਧੈ ਰੈ ਬਿਚਰਨ ॥
 ॥ ਕੁਰੰਗ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਕੁਰੰਗ ਦੇਹ ਤਾਹਿ ਪਰੀਕੁ
 ॥ ਰੰਗਨ ਹਿ ਬਿਸਰੀ ਤੀਤੇ ਦੇਹਿ ਐਸੇ ਪਰੀਚੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ
 ॥ ਲਪਾਏ ਛਿਰ ਕਪੂਨੁ ਲਗਾਏ ਬਹੁ ਵਿਜ ਮਨ ਤਟ ਮਾਏ ਤਾ
 ॥ ਹੋਇ ਤਿਅਗ ਕਰੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਗੁਪਤ ਜਨਮ ਪਾਇ ਉਤਰਿ
 ॥ ਜੜ੍ਹ ਭਰਬ ਮਾਇ ਬੈਨਾ ਬੁਝਾਇ ਮਨ ਮਾਹਿਤ ਹੀ ਪਰੀਚੈ ॥

੨੬੬

ਨਉ ਦਸਬਰਸ ਬੀਤੇ ਐਵੇ ਬੀਤੀ ਚੁਪਕੀ ਤੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਰਦਤ
 ਕੀਤੇ ਨਾਹਿ ਬੋਲਿਓ ਏਕ ਬਰੀ ਹੈ॥ ੨੭॥ ॥ ਐਹ ਚਾ॥ ॥ ਤਬ ਤਿਨ
 ਗੁੰਗਾ ਜਾਨਿਓ ਨਾਏ ਜਾਨਿਓ ਮੁਕਿ॥ ਕੀ ਮਕੋ ਵਹਾਨਾ ਕਰੇ ਸ
 ਦਾਸ ਮਾਧ ਅਰੁੜਿ॥ ੨੮॥ ॥ ਐਹ ਚਾ॥ ॥ ਭੀਈ ਚਿਜਾਨਿਓ ਤੰ
 ਜਿਹ ਮੇਰੇ ਕਿਸੀ ਨ ਕੀ ਮਕੋ॥ ਸਾਥਿ ਪੀਤਿ ਸੇ ਨਿਬਾਰਿ ਬਨ ਕ੍ਰੀੜਾ
 ਕੇ ਗਏ ਬੇ॥ ੨੯॥ ॥ ਐਹ ਚਾ॥ ॥ ਖੇਤੀ ਜਲ ਕਉ ਦੇਨ ਜਲ ਸਖੇਤੀ ਬੀ
 ਪਟੁਟਿਓ॥ ਬਪੁਤ ਕੀਏ ਜੈ ਨ ਕੈਨ ਬੀਪ ਨ ਕਉ ਬੀਪ ਪੈ॥ ੩੦॥ ॥
 ਮੁਕੁ ਜੋਗ ਭੀਦ॥ ਕੀਏ ਮਿਸ ਮਾਪੀ ਨਹੀ ਕੀ ਮਕਾਹੁ॥ ਦੀਏ ਬੀਪ
 ਥਾਪਿ ਲਾਹਿਓ ਤਾਹਿ ਲਾਹੁ॥ ਮਾਟੀ ਉਪਰ ਡਾਲੀ ਜੜ੍ਹ ਭਰ ਬਕੇਦ

ਬਾਇਓ ਖੇਤੀ ਪਾਨੀ ਪਾਣੀ ਅਪਨਾ ਗੁਆਇਓ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਤੁਸੀਂ
 ॥ ਜਨਕ ਭਰਥ ਕਉ ਤਰਦੇ ਪੈਨ ਮਨਾ ਦੇਖ ਮਾਨੇ ॥ ਨ ਅਉ
 ਹੋ ਕਉ ਪੈ ਚਾਮੀ ਸਮਾਨੇ ॥ ਗਾਨਾ ਤਾਹਿ ਦੇਸੀ ਸੁਖ ਲਕੰਢਾ
 ਈ ॥ ਕੀਰਤਿ ਪਰਵੇਸੀ ਜਨਕ ਭਰਥ ਦੇਖੈ ਆਈ ॥ ੩੨ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ਰਵਾਨੀ ਕੋ ਬਲਿ ਦੇਤ ਬਾਬਰ ਸਦਿ ਨ ਕੋ ਬਰਸਾ ॥ ਸਿਕਾਰ ਖੇਲਨ
 ਕਉ ਆਇਓ ਜਨਕ ਭਰਥ ਭੈ ਤਿਹ ਦਰਸਾ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ਕੋਹਰਾ ॥
 ਏਕ ਪੁਰਖ ਬਲ ਪੁਸਟ ਬੀ ਪਮਾਹਿ ਤਿਨ ਦੇਖਿਓ ॥ ਕਯੋ ਲਗੇ ਦੁ
 ਸਟ ਕਾਛਾ ਏਸ ਕੋ ਬਲਿ ਕਰਹੀ ॥ ੩੪ ॥ ॥ ਸੁਯੋਗ ॥ ॥ ਨਿਕਾਸ
 ਜਨਕ ਭਰਥ ਕੋ ਪੁਛਤੈ ਜਨਕ ਭਰਥ ਨਉ ਤਰਦੇ ਇਸੁ ਨਾਈ ॥ ਗ

੨੭੮

ਜਾਬਾਂ ਪਦੇ ਉਕਰਤਾ ਸਬ ਦੇ ਵਲ ਮਧੇ ਆਨਰ ਖਾਈ ॥ ਖੰਡ ਕਾ ਚ
 ਕਰਿ ਓ ਸਿਰ ਕਾਟ ਦੇ ਵਲ ਆਗੇ ਸਬ ਦਲ ਖਾਈ ॥ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਗਟਿ
 ਭਈ ਤਤ ਕਾਲ ਪੀਰਾ ਜੇ ਬਿਬਰਨ ਨ ਕੀਰੀ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ॥
 ਏਹਾ ॥ ॥ ਕਰਿ ਮੁਖ ਸੁਨਾਗਾ ਜਕੈ ਐਸੇ ਬਲ ਪਾਇ ਆਈ ॥ ਜ
 ਚਾਹੇ ਤਉ ਕਰਤੈ ਮਤੁ ਮਤੁ ਸਮਰ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ॥
 ਹਾਜੇ ਦੀ ਨਿਛੋਰਿ ਜੜ੍ਹ ਰਬ ਗਏ ਉਠ ਬਨ ਕੋ ॥ ਮਗਨ ਬਿਰਾ
 ਨੈ ਰੁਮ ਪਮਾਰ ਗਗਨਾ ਮਿਲਿ ਓ ॥ ੪ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ਸਤਿ ਸੋ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਈ ॥ ਕਪਲ ਮੁਨੇ ਤੇ ਸੰਥਾ ਪਾਈ ॥ ਰੋਗ ਰੁਸੇ ਕਹਾਂ
 ਰਸੁ ਖਪਾਲਾ ॥ ਤਿਨ ਜੜ੍ਹ ਰਬ ਟਿਗਾਰੀ ਭਾਲਾ ॥ ਪੁਸਟ ਦੇਖ ਰਿ

२७५

[illegible]

ਹਿਕਉਨਕਹੇਤਤਕਾਸੁਖਪਾਸਉਤਗਾਵਤਰੈ॥
 ਆਦਰਸ਼ਰਤਦਿਲਉਮਾਗਿਓਯਾਹਿਜੈਸੰਤਸੁਜਾਨਾ॥ ਤਾਤਕਾ
 ਲਚਰਨੀਲਗੋਛੋਰਿਹਾਜਅਭਿਮਾਂਨਾ॥ ੪੨॥ ॥੧੧੧੧॥
 ਬਿਨਤੀਕੀਨੀਤਾਹਿਮੈਜਾਨਤੁਮਸੰਤਹੋ॥ ਕੀਨੇਦੁਖਦੁਖਾਇਕ
 ਹਕਿਰਪਾਮੁਹਿਬਖਸੀਐ॥ ੪੩॥ ॥੧੧੧੧॥ ਜੜਭਰਬਕਹੇ
 ਤੁਮਕੋਬਖਸੈਸੁਖਪਾਸਕੀਧਿਓਪਰਦੇਨਡੋਰੇ॥ ਕੀਧਿਓਕੁਬ
 ਤੁਸੁਖਪਾਸਹੁਕੋਅਉਕਟਪਰਬਡਕੀਧਿਓਪਰਿਓਰੈ॥ ਕਟਕ
 ਬਡਗੋਰਿਓਪਰੈਅਉਗੋਰਿਓਚਰਨਪਿਰਬਵੀਧਿਓਰੈ॥ ਆਪੁ
 ਥਵੀਤੇਖਿਅਕਰਾਇਲੇਵਹਾਜਮਿਥਿਅਅਭਮਾਂਨਸੁਖਪਾਸਿ

ਮੀਠਾਢਿਅਾਇਰਜੇਇਸਤੀਫੁਰਮਾਇਵਹਿਢਿਅਾਈਰੈਪਕਾਇ
 ਚਾਰਭਰਾਕੋਪਕਾਇਓਰੈ॥੫੦॥॥ਦੇਹੁ॥ਰੁਭਜੋਭੋਜਨਕਰ
 ਚੁਕੈਤਬਰਾਜਾਕਰਜੋਗਾਪ੍ਰਭਖਾਏਅਾਪਾਇਕੈਤਬਰੁਭਕ
 ਹਿਓਬਹੁ॥੫੧॥॥ਸੋਚਹਾ॥ਛੁਪਿਆਭੋਜਨਖਾਇਖਾਇਅ
 ਪਾਲੀਵਿਪਤਹੋਇਮੁਹਿਮਹਿਕਛੁਨਪਾਇਛੁਪਿਆਨਹਿਅ
 ਪਾਵਨੇ॥੫੨॥॥ਸੁਭਾ॥ਛੁਪਿਆਐਸੇਜਾਨਹਿਓਜਬਤਤ
 ਅਗਨਪਰਜੁਮਲਤਹੋਵੈ॥ਪ੍ਰਿਥਵੀਤਤਪਰਤੇਜਕਰੈਕਛੁਖਨ
 ਪਾਨਕਰਸੁਖਸੋਵੈ॥ਯਹਿਸਰਬਰੀਪਰਮਸਰੀਰਪੁਕੈਸਰੀਰੀ
 ਖਾਇਕੈਭੁਖਖਵੈ॥ਮੁਹਿਮਹਿਪਰਜਨਪਾਨੀਪਾਨਕੈਅੰਤਮਗਮਨ

ਏਕਦਵੈ॥੫੩॥॥ਦਿਹਗਾ॥ਹਾਜਾਕੋਤੁਮਕਉਨਾਕਾਹਾਕ
 ਹਾਜਾਹਾਹੁਭਕੋਆਕਾਸਜਿਮਆਵਨਜਾਨਨਹਾਹੁ॥੫੪॥॥
 ॥ਸਿਰਠਾ॥॥ਦੇਸਕਾਝਆਤੀਤਆਵਲਜਾਣਨਸੰਭਵੈ॥ਤੁਮ
 ਅਉਸਰਬਨਚੀਤਏਕੋਪੀਐਜਾਨਲਾ॥੫੫॥॥॥ਭੁਜੀਰਭਿਭੁ
 ਸੁਨਹਾਜਕਉਰੰਜੁਸਾਪਨਾਸਨਾਉ॥ਏਕੋਨਾਹਿਅਉਰੰਸਮਤਾਮਾ
 ਉ॥ਏਕੋਪੁਰਖਜਾਨੀਜੋਸਰਬਮਹਿਸਮਾਇਓ॥ਪੁਰਖਜੋਬਖਾਨੀ
 ਕਹਾਂਤੇਵਹਆਇਓ॥੫੬॥॥ਦਿਹਗਾ॥ਜਾਨੇਸਰਬਾਥਿਆਪਕ
 ਤੁਮਹੀਐਸਮਾਇ॥ਹੁਭਚਲੇਉਠਧੰਮਕੋਹਾਜੇਬਚਨਸੁਨਾਇ॥
 ੫੭॥॥॥ਸਿਰਠਾ॥॥ਕਿਤਕਕਾਝਥਿਤਾਇਹੁਭਆਏਹੈਬਹੁਜੀ

ਬਾਹਿਬੈਠੈ ॥ ਏਪੁਤੀਖਬਰਨਿਦਾਖਕੇ ॥ ॥
 ਨਿਦਾਖਮਾਇਅਰਜਕਰੀਚਲੇਮਾਗਜਨਗਰੀਰੁਭਅਰੇ
 ਬਚਨਕਰੀਨਨਗਰਤੁਮਦੇਖੈ ॥ ਨਗਜਾਪਰਜਾਦੇਖੀਤੁਮ
 ਏਪਾਇਦੇਹਿਦਸੇਖੀਗਜਾਤਾਰਿਕੇ ॥ ਜਾਗਜਮੁਹਦਸੇਖੈ ॥
 ਪ੍ਰਤਖਮੇਹਿਗਜਾਜਹਿਸਭੀਮੇਹਿਪ੍ਰਜਾਰਥਅਸਗਰਜਾਜਹ
 ਲਿਖਿਓਮੇਹਿਲੇਖੈ ॥ ਰੁਭਜਹਿਬਖਾਨੀਪਰਜਾਰਥਅਸਤੀ
 ਜੇਮਾਨੀਸਭਸੁਪਨਕੇਸਮਾਨੀ ॥ ਜਾਪੁਲਨਤਕਮੇਖੈ ॥ ੫੯ ॥
 ॥ ਅੰਖਖੋਲਿਕੈਦੇਖੀਐਅੰਖਮੀਟੈਮਿਟਜਾਹਿ ॥ ਨਿ
 ਦਾਖਕੇਤੁਮਕਾਕੋਪ੍ਰਤਖਦੀਸੈਸੋਨਾਹਿ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਸੋਚਣਾ ॥

੨੮੩

ਸਭਮਹਿਯਹਿਪਰਸਿਧਸਤੀਪਰਚਕ੍ਰਿਆਇਓ। ਹੁਭਕਰਤੇ
 ਯਹਾਥਿਧਉਪਰਤਲਨਦੇਖਾਉ॥ ੬੨॥ ॥ ਅਭੁਯਾ ॥ ॥ ਨਿਦਾਖਾ
 ਸਤਤੇਉਤਰਚਰਨਲਗੈਕਰਜੋਰਕਰੇਤੁਮਪੂਰਨਸੁਆਮੀ।
 ਤੁਮਦ੍ਰਿਸਟਿਮਹਿਰੇਦਨਾਹੀਕਛੁਪੁਮਭੇਦਪਰੇਸਭਕੇਅਸ
 ਕੇਅਮੀ। ਜਉਨਉਪਾਵਮਿਲੋਹਮਆਤਮਸੇਈਉਪਾਵਕਰੇਅੰਤ
 ਰਜਾਮੀ। ਹੁਭਕਰਿਉਪਦੇਸਕਰਨਕੇਆਇਓਤੁਮਪਾਪੁਰ
 ਨਕੇਅਮੀ॥ ੬੩॥ ॥ ਦਿਹਰਾ ॥ ॥ ਤੁਮਾਮੇਸੇਬਾਪ੍ਰੀਤਿਕਰਸੰਗਤ
 ਕਰਮਨਲਾਇ। ਤਉਨਿਰਮਲਮਨਹੋਇਤੁਮਸਾਜਪਰਮਪਦ
 ਪਾਇ॥ ੬੪॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਯਹੀਉਪਦੇਸਤਾਂਹਪੂਰਨਦੇਖਪ੍ਰਮ

ਤਮਾਐਸੇਮਨਵਿਸਾਹਸਰਬਜੇਤਸਮਜਾਨੀਐ॥੬੪॥ਕਹਿਉ
 ਏਤਾਬਾਹਾਨਕਹਿਓਠਿਰਾਸਮਜਾਇਲਹਿਓਨਿਦਾਖਗਿਅੰ
 ਨਗਹਿਓਸਭਪੂਰਨਕਰਜਾਨਾਐ॥ਆਪਅਉਸਰਬਏਕਅਦੁਤੀ
 ਆਤਮਏਕਮੇਕਐਸੇਪਾਏਹੈਬਬੇਕਜਤਰਬਰਾਜਾਕੇਬਖਾ
 ਨਾਐ॥ਐਸੇਤੁਮਜਾਨਯਾਹੀਹੈਗਿਅੰਨਾਨਾਤਮਾਬਿਨਆਏਕ
 ਅਖੰਡਹੀਸਮਾਨਾਐ॥ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਤਰੰਗਹੁਏਚਲੇਨਾਨਾਰੀ
 ਗਸਭੀਜਲਹੀਕਿਅੰਗਏਕਜਲਹੀਪਰਮਾਨਾਐ॥੬੫॥੥੬
 ੥੭॥੥੮॥੥੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
 ਹਨਾਐਆਤਮਸਰਬਬ੍ਰਹਮੰਡ॥੬੬॥੥੭॥੥੮॥੥੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥

੨੮੩

ਭੇਦ ਬੁਧਾਨ ਸਮਝੇ ਭੇਦ ਕੇ। ਦੁਹ ਕਰ ਉਦੇਗ ਜਾਣੇ ਏਕ ਪਰਮਾ
 ਤਮਾ। ੬੧॥ ॥ ਐਸੀ॥ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਪ੍ਰਜਤ ਚੀਟੀ ਜੋਭਾ ਸੋਇ
 ਕਜੋਤ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸੇ। ਜਉ ਤੁਮ ਕਹੋ ਕਉਨੈ ਸੋਈ। ਅਮਰ
 ਮਸਰਬ ਸੰਸਾਰੈ ਜੋਈ। ਐਸੇ ਅਭੇਦ ਆਤਮਾ ਜਾਨੈ। ਏਕਮ
 ਤਮਾ ਅਵਗਨ ਮਾਨੈ। ਨਿਵਰਤ ਕਰ ਜੋਦੁ ਐਤ ਗਿਆਨਾ। ਪਰ
 ਮਾਰਬ ਕਹਿ ਕੈ ਸਭਾ ਜਾਨਾ। ੬੨॥ ॥ ॥ ਭੁਜਿ ਗਏ ਦੁਆਰਾ
 ਸਜਿ ਉਸਮਾਨਾ ਸਭੀ ਸਿਰਿ ਸ੍ਵਸਾਰੀ। ਐਸੇ ਗਿਆਨ ਜਾਨਾ ਸੋਦੁਤ
 ਵਿਸਾਰੀ। ਜਤੁ ਰਹ ਬੇਉਪਦੇਸਾਗ ਜਾਸਾਤ ਪਾਈ। ਕੀਏ ਨਗਨ
 ਕੇਸਾ ਸੁਖ ਪਾਲੈ ਬਾਣੀ। ੬੩॥ ॥ ॥ ਸ੍ਵਯੰਗਾ। ॥ ਸੁਖ ਪਾਲ ਕੇਵੇ

ਰਿਅਉਪੁਤਭਏਸਰਬਤਿਆਗਕੀਏਹਜਾਸੁਖਪਾਏਅਪਿ
 ਬਨਕੇਤਬਗਮਾਨਕੀਏਜੜਭਰਥਪਿਤਾਅਪੋਨਕਹਿਅਏ॥
 ਤੁਸੀਜੋਇਕੈਮਗਨਿਭਏਤਿਨਭਾਂਈਓਨੇਆਇਕੈਬ੍ਰਹਮ
 ਪਾਏ॥ ਲਾਤਮੁਕੀਕੀਲਾਵਤੈਜੜਭਰਥਨਆਗੇਤੰਬਕ
 ਨਅਥਾਏ॥ ੧੦॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ੧॥ ॥ ਪਿਤਾਬਿਬਰਜਤਕਰਤਭ
 ਏਜਉਮੁਕਤਉਭੀਪੈਅਰੇਜਾਏ॥ ਆਗੇਕੋਵਹੁਲੋਸਟਿਪਾ
 ਪਨਮੁਰਖਮੁਗਧਭਲੇਮੁਹਲਾਏ॥ ਕੰਮਕੋਨਾਹਿਕਿਸੀਅਮਰੇਇ
 ਸਮਾਰਨਜਗਕੋਪੈਸਥਾਏ॥ ਪਿਤਾਆਪਨੀਠਉਰੇਤੰਉਠ
 ਖੜੇਜੜਭਰਥਕੋਆਪੋਨਪਾਸਥੈਠਾਏ॥ ੧੧॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥

੨੬੬

ਧਿਤਾਸੀਸਕਚੁੰਮਕੈਬੋਲੋਕਿਉਨਹੀਤਾਤਾਅਥਵਾਕਾਲਤੇਕੋਕ
 ਹੇਅਕਛੁਪੀਏਨਖਾਤਾ॥੨॥॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਜੇਗੀਜਾਨਤਾਹੀ
 ਕਿਸਕਾਰਨਤੇਸਮਾਇਓਦੁਖਦੇਵੈਜਬਉਪਹਿਰਖਸੋਗਾਪ
 ਥਾਗੈ॥੩॥॥ਕਕਿਤੁ॥॥ਪਿਤਾਤਾਹੀਕਹੇਮਹਿਸੰਸਾਯਾਹਿਅ
 ਪੈਕੈਸੇਕਾਥਤੇਨਿਬੋਸੰਸਾਰਕੈਸੇਤਰੋਗਾਸਹੀਰਜਬਤਿਆ
 ਗਕਰੋਗਾਇਆਜਾਇਪਿੰਡਭਰੋਬਚਾਕਿਰਿਆਕਰਮਕਰੋਨ
 ਕਰੋਤਬਗਰੋਗਾਜੜਭਰੋਬਨਾਹਿਕੋਪੋਵਾਕਹਾਰਆਇਗੇ
 ਤਿਨੋਐਸੇਬਚਨਕੋਪੋਇਨਹਾਜਾਮੋਹਿਪਰੋਗਾਹਾਜਾਉਪਦੇਸ
 ਕੀਏਸੋਅਉਪੁਤਬੋਗਥੀਏਹਾਜਭਗਬਧਾਇਦੀਏਪਿਤਾਕੋਰੋ

ਰੋਗਾ॥ ੬੪॥ ॥ ਚੋਰਗਾ॥ ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਿਨ ਆਖਿ ਓ ਮੁਕਤ
 ਕੋਰੇ ਨਿਰਬੰਨਾ॥ ਜੜਭਰਥ ਜਾਨਿ ਓਇ ਨ ਜਾਨਿ ਓ ਅਬ ਬਚਨ
 ਕਰਨ ਪਰਮਾਨ॥ ੬੫॥ ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਹਸਿ ਓਟਹਿ ਓਟਹਿ ਕਾਰਪਿਤ
 ਜਾਨਿ ਓ ਸਭ ਜਾਨੀ॥ ਫਿਰ ਰੁਦਨ ਕੀ ਓ ਬਹੁ ਵਾਹਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਬਕਰਤੈ॥ ੬੬॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਜੜਭਰਥ ਉਤਰ ਅਬ ਖੋਲ
 ਸੁਨਾਵੈ॥ ਰੋਵਨ ਹਸਨਾਤਾ ਹੀ ਬਰਾਵੈ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਨ ਪਕੜੁ ਪਾਥ
 ਨ ਆਇਓ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਕੜੁ ਨ ਪਾਇਓ॥ ਪਰਿਤ ਹੋਇ ਕ
 ਰਮਾਨਵ ਪਾਈ॥ ਐਸੈ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਹਸਨਾ ਭਰਮ ਦੁ
 ਐਤ ਕੋ ਨਾਸਾ॥ ਹਸੀ ਅਵੈ ਦੇਖਤ ਮਾਸਾ॥ ੬੭॥ ॥ ਚੋਰਗਾ॥ ॥

ਅਸਾਰੇ ਵਾਤੇ ਤੇ ਮੁਕਿਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਿਓ ਸੁਨਾਇ। ਯਾਹੀ ਪਰੋ
 ਨ ਜਾਨੀ ਮੈ ਜੁ ਤਿਸ ਨਾਮੋ ਹੀ ਜਾਇ॥ ੭੮॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕਹੇ ਜ
 ਕੁਭਰ ਥਪਿਤਾ ਹੀ ਜੋਗ ਕਰੋ ਤਉ ਜੋਗੁ ਪੈ॥ ਪ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ਨਿਰਥ
 ਹੀ ਜਾਤੇ ਤਿਸ ਨਾਮਾ ਸੋਇ॥ ੭੯॥ ॥ ਸ੍ਰੁਯਾ ॥ ॥ ਜ ਕੁਭਰ ਥਕ
 ਪੈਇਕ ਆਤਮ ਜੋਗੀ ਇਕ ਅਨਾਤਮ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਤੈ॥ ਪਿਤਾ
 ਕਹੇ ਤਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੋ ਦੇਵੈ ਸੇਤਰਾ ਬਿਤਾਵਤੈ॥ ਜੋ ਸਹੀਰ ਕੀ
 ਸਾਪਨਾ ਸਾਖ ਜੁ ਕੇਸੇ ਅਨਾਤਮ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਤੈ॥ ਸਹੀਰ ਸਹੀਰ
 ਕੇ ਕਰਮ ਸਭੀ ਮਿਥਿਆ ਨ ਮਿਥਿਆ ਹੀ ਮਿਥਿਆ ਪਾਵਤੈ॥
 ੮੦॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸਹੀਰ ਕਰਮ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਮਿਥਿਆ ਤੇ ਜੋ ਹੋਇ

ਤੋਕੋਮਿਥਿਆਜਾਨੀਐਸਤਕੈਸੋਚਇਸੋਇ॥ ੨੧॥ ॥ ਸੋਭਾ॥
 ਅਨਾਤਮਾਸਿਧਾਚੋਇਸਹੀਰਕੋਚਿਰੰਕਾਲਹੀ॥ ਪ੍ਰਜਨਲੋਚਨਕੋਇ
 ਬਹੁਤਹੋਤੇਕਿਆਂਭਇਆ॥ ੨੨॥ ॥ ਸੋਭਾ॥ ਸਹੀਰਕੋਕਉਤ
 ਕਬਹੁਤਦੇਖੈਬਹੁਜਨਮਾਪੀਮੋਹਿਚਿਤਆਵਤੈ॥ ਪਰਮਾਰਥਨ
 ਹਿਸਹੀਰਹੁਤੇਕਈਜੁਨਾਜਨਮਭਵੰਦਤੈ॥ ਬੁਧਐਸੋਜੋਗਕਰ
 ਪਿਤਾਪੁਰਾਪੁਰਾਜੋਗਬਤਾਵਤੈ॥ ਬਿਨਾਮਾਤਮਾਅਵਗਧਿ
 ਸੁਕਰਤਬਏਕਆਕਾਸਸਮਵਤੈ॥ ੨੩॥ ॥ ਵਿਹਾਰਾ॥ ਕੈਸ
 ਹੈਪ੍ਰਮਾਤਮਾਸਤਚਿਤਆਨੰਦਰੂਪਾ॥ ਅੰਤਰਬਾਹੁਪਿਸਹਿਥੀਜਿ
 ਉਸੁਰਜਸਮਧੂਪਾ॥ ੨੪॥ ॥ ਸੋਭਾ॥ ਅਵਰਦੁਐਤਕੋਤਿਆਗ

੨੮੬

ਆਤਮਜੋਗਸੇਜੁੜਹੋ॥ ਜਉਮਸਤਕਤੁਮਰੈਭਾਗਭੇਦਤਿਆ
 ਗੋਸੁਭਅਸੁਭਾ॥ ੮੫॥ ॥ ॥ ਪਿਤਾਕੋਮੈਪਾਪਕਮਾਏਅ
 ਤਮਾਜੋਗਨਲਖਨਾਜਾਏ॥ ਜੜਭਰਥਕਰੇਨਾਪਾਪਸੰਭਾਏ॥
 ਏਕਗੋਬਿੰਦੈਤੀਨਕਾਲਾ॥ ਪਾਪੀਪੁਨੀਕਾਹੋਵਉ॥ ਆਦਮ
 ਤਤੇਪਰੇਖਲਵਉ॥ ਪਿਤਾਕੋਮੈਜੀਵਨਜਾਨਉ॥ ਜੜਭਰਥਕ
 ਹੋਤੁਮਸਾਂਚਬਖਾਨਉ॥ ੮੬॥ ॥ ॥ ਸਾਚਕਹੋਤੁਮਜੀਵਿ
 ਹੋਅਸਤਪਦਤੁਮਨਾਹਿ॥ ਜੀਵਜੀਵਜੋਕਹਤੋਸਹੀਰਜੀਵਕੇ
 ਮਾਹਿ॥ ੮੭॥ ॥ ॥ ਵਰਨਾਸੁਮਤੁਮਕਉਨਜੀਵਿਖੈ
 ਕਿਆਆਖੀਐ॥ ਜੜਭਰਥਕਹੋਗੁਮੇਨਪਾਪਪੁਨਕਹਾਂਜੀਵਮਾ

੨੮੭

[illegible]

ਕੋਪ੍ਰਸੰਨਕਿਵਹਿਓ॥ ਜਗਬਰਤ ਕੀਏਸੋਤੁਮਕਰਿਬਹਿਓ॥
 ਜਤੁਰਬਕੋਜਗਕਰਤਾਪਛਾਨਉਮਪਾਛੇਜਗਬਰਤਕੋਏ॥
 ਨਉ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੋਜਗਕਰਤਾਮੈਓ॥ ਜਤੁਰਬਕਾਕਉਨਉ
 ਤੈਓ॥ ਸਰੀਰਕੇਅਥਵਾਜੀਵਬਖਾਨੋ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਕੋਮੈਬ੍ਰਾਹਮ
 ਜਾਨੋ॥ ੬੩॥ ॥ ੬੪॥ ॥ ਜਤੁਰਬਕੋਵਹਾਨਾਸ੍ਰਮਾਅ
 ਤਮਵਿਖੇਜੇਨਾਹਿ॥ ਸਰੀਰਤਉਜਤੁਰਪੈਤਮੈਕਹਾਂਕਹਾਹਿ
 ॥ ੬੫॥ ॥ ੬੬॥ ॥ ਕਿਉਬ੍ਰਾਹਮਾਕਾਵੈਨਾਚਾਹਨਾਮਿਟਾ
 ਵੈਸੁਰਅਸੁਰਕੇਲਖਾਵੈਸੋਤਿਆਗਰਜਨਕੀਜੀਐ॥ ਅਰੁਓ
 ਤਾਨਕਹਚਿਤਾਮੈਏਜਾਨੈਹਰਿਸਰੀਰਸੇਨਾਨਜਹਪਰਗੁਬਿੰਦਜਾ

ਨਲੀਜੀਐ॥ ਜਉਗੁਬਿਦੀਤਉਮੈਤੁਗੁਬਿਦੀਤੈਤਪਰਮ॥ ੨੮੮
 ਨਦੀਕਛੁਭਦਨਾਰੀਦੀਜੀਐ॥ ਆਤਮਬੁਧਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵੈ
 ਅਬਗਣਿਆਕਉਨਜਵੈਜਾਇਪਿਰਕਭੁਵੈਐਸੇਬੀਜਕੋਟ
 ਬੀਜੀਐ॥ ੧੫੦॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ੦॥ ਐਸੇਸੁਤਹਿਨਚਾਰੀਐਸ
 ਹੀਰਛੁਟੈਫਿਰਠਿਪਾਤੁਮਜੋਛੁਟੈਸਹੀਰਤੋਫਿਰਪਾਉਦਿ
 ਚਰੀਧਾ॥ ੧੫੧॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਤੁਮਹਿਆਨਹਦੇਸਾਮਕਹੇਪਿਤਰ
 ਲੋਕਜਾਪੁਆਵੈਜਾਪੁਐਸਾਪਿਤਲੋਕਤੇਗਿਕੋਗੇ॥ ੧੫੨॥ ॥
 ॥ ਸੁਭਾ ॥ ਸਹੀਰਹੀਨਾਰਿਤਉਪਿਰਕਭੁਵੈਸਕੁਭੁਤੋਪ੍ਰਜਨਨ
 ਹਿਸੇਰਾਬ੍ਰਹਮਾਨਕਹੇਹਮਮੁਹਖਜਾਨਤੇਅਬਜਾਨਬੁਧਵੰਤਪ

ਹੇਠ ਪੁਰਿ ਤ ਕੋ ਨ ਸਨੀ ਕਰਨਾ ਮੇਰਿ ਮੁਏ ਹੁਏ ਪਾਛੇ ਪੁਤ ਕਰੇ
 ॥ ਯਹਿ ਗੁਰਸਤ ਕੀ ਚਿ ਇਸੀ ਕਾ ਮਨਾ ਕੇ ਜੋ ਪੁਤ ਜਮੈ ਗਇਆ
 ਪਿਤੁ ਭਰੇ ॥ ੪੧ ॥ ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਜੜਭਰਥ ਕਰੈ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੈ
 ਸੇ ਸੁਤ ਨਹਿ ਜਾਨਾ ਪੁਤ ਪਿਤਰ ਨਾ ਕਰਤੋ ਅਬੀ ਪੁਤ ਕਰਮਾਂ
 ਨਾ ॥ ੪੨ ॥ ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਦੇਵ ਸਰੂਪ ਮਿਲਾਇ ਬਚਨ ਮਾਰੇ ਸੁ
 ਵਨ ਕਰਾ ਅਬੀ ਪੁਤਰੋ ਇਜਾਇ ਦੇ ਹਿਦ੍ਰਿਸ ਟਿਕੇ ਤਿ ਆਗੇ ਕੇ
 ॥ ੪੩ ॥ ॥ ਦੇਹਿ ਟੁਠ ਜਾਨੈ ਤਬੀ ਪੁਤ ਜਾਨੈ ॥ ਦੇਹਿ ਕੋ ਨ ਮਾਨੈ
 ਤਬੀ ਪੁਤ ਮਾਨੈ ॥ ਕਰ ਤਹਿ ਨਿ ਆਗਾ ਸਤ ਚਿਤ ਮਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜੈ
 ਸੇ ਜਲ ਤਾਗ ਤੈ ਸੇ ਤਲ ਖਾਵੈ ॥ ੪੪ ॥ ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਜੈ ਸੇ ਆਪੁ

੬੫

੨੭

ਰਸਟੈਏ ਤੈ ਸੇ ਕਹੈ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਬੇਟਾ ਮਥਾ ਪੈ ਬਚਨ ਪਕੀ
 ਤਨ ਤੇ ਹਿ ॥੧੦੧॥ ॥ ਜਨਕ ਬਰਥ ਕਹੈ ਮੈ ਬਿਸਟਿ
 ਮਹੁ ਪਤੰ ਮੁਕਤਾ ਤੁਮ ਚਾਹਿ ਜੋ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇ ਨੇ ਜੋਗੈ ॥
 ॥੧੦੨॥ ॥ ਪਿਤਾ ਕਹੈ ਅਗੇ ਜਨਕ ਬਾਕਿ ਉਚੁ ਪਕਾਇ
 ਹਰਿ ਚਿਜ ਜਤਾਈ ॥ ਬਚਨ ਕਰਤਾ ਬਾਤ ਬਤਾ ਮਥਾ ਤ ਬੇਰਤੁ
 ਮਹੈ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜਨਕ ਬਰਥ ਕਹੈ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਅਗੇ ਬਹੁਤ
 ਨ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚਿ ਬਿਤਾਈ ॥ ਬੁਧਵਾਨ ਭਇਓ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਕੈ ਪੜ੍ਹ
 ਪੁੰਨੁ ਕੈ ਕਛੂ ਸਿਧਨ ਪਾਈ ॥੧੦੩॥ ॥ ਤੀਤੈ ਚੁਪਕਾ
 ਹੋਇ ਹਰਿ ਚਿ ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਹੁ ਪੇਚਾ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਜਾਨੁ ਮੁਕਤੈ ਸੁਤਸ

ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਇਕ ਕਛੁ ਬੇਦਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ॥ ਸੋਭਣਾ ॥ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ਜ ਕੁਭ ਰਖ
 ਨਹਿ ਜਾਨੈ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ॥ ਜਾਨੈ ਐਸੇ ਮੁਰਖ ਸਤ ਚਿਤ ਮਾਨੈ ਦੁ
 ਧਰੁ ॥ ੧੦੭ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪਿਤਾ ਕੇ ਕੈਸੇ ਮਤ ਹੋ ॥ ਕਾ ਲਭੰਡ
 ਕੈਸੇ ਕਰਾਹੋ ॥ ਕਾ ਲਭ ਲੀ ਗਛਿ ਮਾਤੁ ਮ ਕਰਨੀ ॥ ਜ ਕੁਭ ਰਖ
 ਕੇ ਹੋ ਗਛਿ ਮਾਇ ਉਦਹਨੀ ॥ ਸਹੀ ਹੋਤ ਜ ਓ ਕਾ ਲ ਮਿਟਾਵਉ ॥
 ਕਾ ਲ ਮਾਇ ਠਿਰਵਖਤ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਚਿਤ ਹੋਇ ਸੁਨਾ
 ਪਿਤਾ ॥ ਕਾ ਲ ਬਿਆਲੁ ਰਹਮੈ ਜਿਤਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਬਚ
 ਨਾ ਮਾਹੇ ਸੋ ਸੁਨੈ ਜਾ ਕੈ ਭੈ ਕਛੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਸਾਰ ਭਗ ਜੇ ਬੀਧੈ ਯਾਹਿ ਬ
 ਚਨ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥ ੧੦੯ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ॥ ਪਿਤਾ ਅਚਿ ਬ੍ਰਾਤ ਬ੍ਰਵ

ਨਕਰੋ ਕਛਲੇ ਭਾਨ ਪ੍ਰਯਾਨ ਪਾਰ ਕਰੋ ॥ ਭਰਮ ਭਾਗ ਜਾਵੈ ਤੁਮਹਾਰਾ ॥
 ਬੀਜਨ ਮਮਗਨ ਕੇ ਸੰਸਾਰਾ ਹਿਰਾ ॥ ਜੋਗ ਜੁੜੇ ਤਤ ਕਾਲ ਪਿਰ
 ਕਿਆ ਮਕਤ ਕਾਲ ਕੀ ਤੇ ਹਿਰਾ ॥ ਅਲਪ ਬੁਧੀ ਕੇ ਚਿਤਾ ਨਾਹਿ
 ਐਸੇ ਸੁਆਸਾ ਹਿਰਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ਲਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ਸਦਾ
 ਚਿਤਾ ਪਾਪੀ ਮਕੀ ਯਹਿ ਕੀ ਫਿਯਹਿ ਪੋਇ ॥ ਐਸੇ ਕਬੂਤਰ ਜਾਨੈ ॥
 ਵਾਨ ਜਾਵਨ ਸੋਇ ॥ ੧੦੯ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਕਰ ਅਭਿਓ ਕਹਿ ਜਾਹਿ
 ਐਸੇ ਕਬੂਤਰ ਜਾਨੈ ॥ ਵਰਨਾ ਮਸਮ ਚੰਧਾ ਹਿਯਹਿ ਮੁਆਨ ਮਮਭਿ
 ਜਾਤੈ ॥ ੧੧੦ ॥ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ਐਸੇ ਨਜਾਨੈ ਭੇਦ ਨਾ ਪਛੰਨੈ ਸਮਗ
 ਰੀ ਸਰੀਰ ਕੀ ਸਰੀਰ ਸਰਬ ਭਰਮੈ ॥ ਪਰੇਸੇ ਵਰਜਾਨੈ ਪਿਸਾਚ

ਬੇਭਾਵੈ ਭੁਭੰਗੇ ਸੀਸ ਨਿਕਸਿਨ ਦੇਇ ਨਿਕਸੇ ਜਾਨੇ ਮਰਮੈ ਪੈ ॥ ਯਾਹਿ ਮੰ
 ਰਸੁ ਨਾ ਵਉ ਵਗਨ ਆਸੁ ਮੰ ਤੰ ਛੁਡਾ ਵਉ ਮੈ ਤੂੰ ਨਹਿ ਸਮਾਵਉ ਪਿ
 ਤਾ ਪੁਰੁ ਛੁਠ ਕਰਮੈ ॥ ਜਾਨੇ ਚਾਹਿ ਨਾ ਤਿ ਆਗੀ ਨ ਕਾ ਲਤਾ ਪਿਲ
 ਗੀ ਨ ਸਚਾ ਪੁਨ ਕਯਾ ਪੀ ਨਾਹਿ ਗਿਨੇ ਆਪ ਪਰਮੈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਆਦਿ
 ਰਾਮ ॥ ॥ ਜਾਨੇ ਏਕ ਗੋਬਿੰਦ ਪੈ ਮੈ ਤੂੰ ਜਗ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਤੀਨ ਤੋਹਿ
 ਪੰਕਾਗੈ ਸਭੀ ਮਨ ਉਤ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ੧੧੨ ॥ ਆਦਿ ਰਾਮ ॥ ਆਪ ਆ
 ਨੇ ਕਾਲ ਆਪ ਛੋਡਿ ਆ ਕਾਲੈ ॥ ਜੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿਸਾਲ ਜਾ
 ਨੇ ਏਕ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਆਦਿ ਰਾਮ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਾਨਾ ਤਉ ਸਰਬ
 ਸਮਾਨਾ ॥ ਦੁਤੀ ਆਭਾਉ ਸੋ ਸਾਜ ਲੁਕਾਨਾ ॥ ਪਪਲੇ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਕਉ

ਦੇਖਾਸਰਬਜਾਨਕੇਚੁਕਿਓਲੇਖਾਜੈਸੇਕਾਲਪਰਤੀਤਕਰਧਾਓ
 ॥ ਤੈਸੇਰਿਖੀਕਿਸਕਰਪਿਆਰੇ ॥ ੧੧੬ ॥ ॥ ਦੇਖਾ ॥ ॥ ਰਿਖੀਕਿਸਜ
 ਬਜਾਨਿਓਤੁਰਮਕਾਲਕੋਨਾਸਾਪਿਤਾਕਰੇਆਗੇਕਰਤਥਾਅਗ
 ਨਦੇਵਉਪਾਸਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ॥ ਯੋਗਨਾ ॥ ॥ ਰਿਖੀਕਿਸਨਹਿਦੇਖਦੇਖ
 ਦੇਹੋਬਤਾਇਕੈ ॥ ਜੜ੍ਹਤਰਬਕਰੇਵਸੇਖਪਾਪਪੁਨਤੇਮੁਕਤਿਹੋਇ
 ॥ ੧੧੮ ॥ ॥ ਯੋਗਨਾ ॥ ॥ ਚਾਰਿਉਪੈਜੈਗੋਬਿੰਦਦੇਖਨਕੀਮੁਖਓ
 ਕੈਰੋਗੋਬਿੰਦਸਮਾਈ ॥ ਤੁਮਬ੍ਰਾਮਨਸਰਬਸਿਸਟਿਹੋਚੰਡਾਕੁਰ
 ਹੋਤਉਗੋਬਿੰਦਪਾਈ ॥ ਪਿਤਾਕਰਾਮਬਸੁਛਲਭਇਆਹੋਜਨ
 ਮਮਗਨਕੇਤੁਰਮਚੁਕਾਈ ॥ ਕਰਮਕਰਤਾਬਿਰਪਹੀਹੋਇਗਹਿਓਕ

ਹਮਕਿਰਿਆਮਨਿਐਸੇਪੀਅਉਧਾਬਿਤਾਂਈ॥੧੧੧॥੧੧੧॥
 ਜਤਰਹਥਕਰੇਤੁਮਜੀਵਨਾਸੁਫਲਤਬੇਪੀਰੋਇ॥ਨਿਸਚੇਜਾ
 ਨੇਸਤਕਰਧੋਪਿਆਤਾਪਿਆਨਕੋਇ॥੧੧੨॥੧੧੨॥
 ਪਤਪਸੰਜਮਜਾਨਧੋਪਿਆਤਾਪਿਆਨਰਿਖੀਕੇਸਰੈ॥ਰਿਖੀਕੇ
 ਸਾਇੰਦੀਅਕੋਆਨਈਸਪਰਮੇਸੁਰਕਾਤਰੈ॥੧੧੩॥੧੧੩॥
 ਜਉਰਿਖੀਕੇਸਦਹਸਾਨਕੋਚਾਜੇ॥ਸਰਬਜਗਤਰਿਖੀਕੇਸਨਿਬ
 ਰੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਨਕੋਰਿਖੀਕੇਸਜਾਨਾ॥ਮੈਅਕਾਰਥਬ੍ਰਹਮਾਕਰਮਾਨ
 ॥ਤੀਤੇਸਮਝਣੇਹਮੁਰਿਪਰੀ॥ਨਰਿਮੁਹਬ੍ਰਹਮਾਨਾਕੁਲਸੁਗੀ॥
 ਵਰਨਾਸ਼ਮਨਪੁਲਕਪੁਲਕਾ॥ਰਿਖੀਕੇਸਯਹਿਸਰਬਪੁਲਕਾ॥

[illegible]

ਤਬ ਕਹਤ ਹੈ ਇਕ ਨੈਰੀ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ ੧੨੬ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਮੈਰੀ
ਸਤੀ ਸੋਇ ਸਰਬ ਗੁਰੂ ਨਾਹੈ ਸਰਬ ਮਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਤ ਹੈ ਇਹੀ
ਸਰਮਾਨ ਅਪਕੋ ॥ ੧੨੭ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਖੈ ਬੰਧ ਕੇਸੇ ਮੈ
ਵਾਅ ਦੇਵ ਕਹੇ ਤੁਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਮਾਨੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਉਰੀ ਮਨਾਹੈ ਇਤ ਬੀਕ
ਪੁਕਾਰੀ ਅਉਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਉਰੀ ਤੇਜਾਨੇ ॥ ਕਹੂੰ ਬਿਖਮਤਾ ਨਾਹਿ ਖੇਤੁ ਮੈ
ਹੀ ਸਰਬ ਗੁਰੂ ॥ ਮੈਰੀ ਕਰਮਾਨੇ ॥ ਦੀਨਤਾ ਬਿਖੈ ਬਿਸ਼ਾਮ ਕਰੈ ਕਹੁ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਖੈ ਕਛੁ ਭੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥ ੧੨੮ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਤੇਤੇ ਤੁਮ ਸਮ
ਸਰਬ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੈਰਵਾਨਾ ॥ ਸੰਤ ਤਿ ਆਗ ਕਿਉ ਕਹਤ ਹੈ ਵਾਕੈ
ਸੇ ਕਰਮਾਨ ॥ ੧੨੯ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਤਿ ਆਗ ਕੇ ਤਿ ਆਗ ਕੇ ਸੰਤ ਸਾ

ਜਨਮੁ ਵਹਤਿ ਮਾਗਨ ਜੋਗ ਕਉ ॥ ਰਿਕਾਰਨ ਮਾਨੇ ਮਾਪ ਬਿਖੈ ਭਗ
 ਵਾਨ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਨ ਕਉ ਜੋ ਉ ॥ ਸਹੀਰ ਉਤ ਪਤ ਕੀ ਓ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਨ ਉਤ
 ਪਤ ਕੀ ਓ ਮਾਗੇ ਜਾਨੇ ਸਉ ॥ ਤੁਮ ਨਾਹਿ ਪਰੇ ਜਾਨ ਰਾਖ ਸਹੀਰ ਸੇ
 ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਨ ਮਾਨ ਮਉ ॥ ੧੨੮ ॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ॥ ਸਹੀਰ ਕਹਿ ਰਿਖੀ
 ਕੇ ਸਤੋਂ ਮਹਾ ਚਾਹਿ ਨਾਮੁ ਭੁਕ ਉਹੋਇ ॥ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਮੈ ਜਾਨਿ ਓ ਵੇ ਮੇ
 ਵਚੁ ਪਕੋਇ ॥ ੧੨੯ ॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ॥ ਜਨੁ ਭਰ ਥਕੇ ਪਿਤਾ ਜਾਨਿ
 ਨਾਮ ਕਾਲ ਕੇ ਯਾਹੀ ॥ ਮਹਾਇਸਾਹੀ ਜੋਗ ਪਛਾਨ ਜੀਵ ਤਮੁ ਕਤ
 ਤਮ ਕੇ ਕੀਓ ॥ ੧੩੦ ॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ॥ ਹਮ ਪੁਤ ਪਿਤਾ ਕੇ ਭਾਰਿ ਓ ਪਿ
 ਤਾ ਕੇ ਤਮੁ ਭੂਠ ਉਚਾਰਿ ਓ ਨਹਿ ਤਮੁ ਸੁਭਾਨਾ ਪਿਤਾ ਹਮ ਕਉ ॥

ਏਕ ਅਖੰਡ ਆਤਮਾ ਸੋਭਿ ॥ ਚਾਪੁ ਬੇਟਾ ਨੀਦ ਜਬ ਧਾਰੇ ॥ ਭੂਲ ਜਾ
 ਵਾਸ ਭੀ ਕੁਲ ਸਾਰੇ ॥ ਕੁਟਿ ਬਮੇਲ ਐਸੇ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਨਉ ਕਥਾ
 ਰਲੀ ਪਾਤਕ ਮਾਨਾ ॥ ੧੩੧ ॥ ॥ ਐਹ ਰਹਾ ॥ ਨਉ ਕਾਉਤਰੀ ਪਾਰ
 ਕੋਲੋ ਕਰਾਏ ਸਭ ਖੰਡਾ ॥ ਐਸੇ ਕੁਟਿ ਬਮਿਲਾ ਵੜਾ ॥ ਬਿਰਥਾ ਬਾਪੁ ਭੀ
 ਰੰਡਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ॥ ਐਹ ਰਹਾ ॥ ਅਚਰ ਜਮਾਨ ਭਇਓ ਮਾਧਾ ਸਦੇ ਵ
 ਜਬ ਜਾਨਿਓ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਨ ਸੋਹਿ ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਾ ਵਾਹੀ ॥
 ੧੩੩ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ॥ ਹਿਜ ਰੁਭਰ ਬਜਰੁ ਮੇਰਿ ਭਇਓ ॥ ਜੜੇ ਚੇਤਨ ਤੇਕ
 ਛੁਕਾਨ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਮ ਰਿਖਿ ਕਿਸ ਕੋ ॥ ਕਿਸ ਕੋ ਕਛੁ ਕਾਨ ਮੁਨਾਨ ਕ
 ਠਉਰਨ ਪਾਵੈ ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕੇ ॥ ਜੜੁ ਰੁਭਰ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਪਤਾਨ ਸਕੀਓ ਰਿ

ਖੀਕਿਸਕਾਵੈ॥ ਐਸਾਸਕੀਓਨਜੀਐਫਿਰਮਾਂਵਨਜੀਫੁਲੇ
 ਰਨਪਾਵੈ॥ ੧੨੪॥ ॥ ਐਸਾ॥ ॥ ਜਗਤਰਬਕਰੋਇਸਜਾਮੇਨੇਦੀ
 ਨੇਠਲਪੁਨਵੀਨਾਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਇਹਰਿਓਪੁਛਦੇਖੇਸੁਪ
 ਨ॥ ੧੨੫॥ ॥ ਐਸਾ॥ ॥ ਵੇਮਦੇਵਤਿਪੁਛਕਰੁਬੁਧਮਾਤੁੰਕ
 ਉਨਹੈ॥ ਬੁਧਮਾਤਾਉਦੇਇਮੁਛਿਰਿਖੀਕਿਸਕੀਸੇਪੁਛਹਿ॥ ੧
 ੨੬॥ ॥ ਐਸਾ॥ ॥ ਆਪਹਿਰਿਖੀਕਿਸੀਇੰਦੀਓਤੇਪੁਛਾਵੈ॥
 ਸਰਬਜਗਿਮੇਸੰਨਲਜਾਹੀਆਵੈ॥ ਕਰੋਵੇਮਦੇਵਰਿਖੀਕਿ
 ਸਕੈਨਮਾਨੇ॥ ਰਿਖੀਕਿਸਕੈਨਭੇਵੰਦਮਦੇਵਬਖਾਨੇ॥ ੧੨੭॥ ॥ ਐਸਾ
 ॥ ਬੁਧਮਾਤਾਕਰੋਕਰੋਸੀਚਵੰਦਮਦੇਵਪਰਸਿਧੀ॥ ਸਾਸਤਰੇ

ਦਕੀਸੀਖਮਨਤਨਾਮਭਗਵੰਨਾਕੇ॥੧੩੮॥ ॥੧੩੮॥ ॥੧੩੮॥
 ਏਕੋਰਿਖੀਕੇਸੋਕਪੁਬ੍ਰਹਮਨਤੁਮਕਉਨ॥ਬ੍ਰਹਮਨਕਹਿਓਬ੍ਰਹਮਨ
 ਨਹੀਪਾਛੇਪੀਛੈਜਉਨ॥੧੩੯॥ ॥੧੩੯॥ ॥ਜਤੁਭਰਥਕਹੇਵੰਮਦੇ
 ਵਹੁੰਕੈਐਸੋਨਾਸਭਇਓਨਹਵਾਲਪੋਓਮਾ॥ਦਤਾਤ੍ਰੈਅਵਪੁਤਮ
 ਏਕੋਦੇਖੋਬ੍ਰਹਮਕੇਜਗਤਕਹੇਦੇਮਾ॥ਬ੍ਰਹਮਲਕਹੇਅਵਪੁਤਮ
 ਕੇਜਉਬ੍ਰਹਮਪੀਤਉਦੇਖੋਕੇਮਾ॥ਅਵਪੁਤਕਹੇਜਤੁਭਰਥਕਿ
 ਹਪਾਤੇਐਸੇਬਚਨਕਹੇਕਹਿਸੋਮਾ॥੧੪੦॥ ॥੧੪੦॥ ॥ਜਮੈਕਾ
 ਤੈਕੈਸੇਸੁਨਾਕਹੇਸੁਨਾਪੀਸੋਇਥਾਬਕਤਾਸੁਤਾਏਕਪੀਤਿਨਬਿਨਅ
 ਵਹਨਕੋਇ॥੧੪੧॥ ॥੧੪੧॥ ॥ਜਿਹਥਾਕਹੇਬਿਬਿਅਨਸੁਵਨ

ਤੇ ਸ੍ਰਵਨ ਕਰੈ ਅਵਤਾਰ ਕੋ ਯਹਿ ਮੀਨ ਤੇ ਕਹੁ ਤੁੰ ਕਉ ਨਾਏ ॥
 ੧੧੬੯ ॥ ॥ ਭੋਮ ਭੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਤੁਸੀਤ ਬਕਰ ਰਹਿਐ ॥ ਜਤਿਭ
 ਹਥ ਵਚਨ ਅਉ ਪੁਤ ਕੋ ਕਹਿਐ ॥ ਪਰਮਾੰਸਤੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਜਾਨਾ ॥
 ਬਹੁ ਗਾਇਓ ਕਈ ਚਿਗਿਆਨਾ ॥ ਅਬ ਮੁਖ ਪਰ ਕਛੁ ਕਿਹ ਪਾਉ
 ਇਹ ਯਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਮਰੀ ਹਮ ਸੋਇ ॥ ਜੀਵਈ ਸਭੇ ਪਰੇ ਮੁਹਿ ਜਾਨ
 ॥ ਜਤਿਭ ਹਥ ਕੋ ਯਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਾ ॥ ੧੧੭੦ ॥ ॥ ਭੋਮ ਭੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸੋ ਪਰ ਪਰ ਕਰੈ ਆਪ ਪਰ ਕਰੀ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ਅਵਤਾਰ ਕੋ ਤੁਮ ਪ
 ਰਮਾੰਸ ਹਮ ਦਰਸਨ ਆਇ ਚਿਤਿ ॥ ੧੧੭੧ ॥ ॥ ਭੋਮ ਭੀ ॥ ਏਕਿ
 ਪੈ ਜਾ ਬਿਆਇ ਤੁਮਾਰੀ ਯਹਿ ਦੇਖਣਾ ॥ ਜਤਿਭ ਹਥ ਕੋ ਵਹਿਦਾ

ਹਿਸੁਨਿਓਸਤਜੁਗਦਤਾੜੈ॥੧੪੧॥ ॥ਸਤਿਜੁਗਮਾ
 ਹਿਰਏਦਤਾੜੈਜੀਜਬਦੇਖਾਤਬਨਾਹਿਦਿਖਾਏ॥ਕੁਲਮਿਲਯ
 ਹੀਮਿਲਾਪੁਰਏਤਤਕਾਸਪੀਬ੍ਰਹਮਾਨਵਚਨਅਸਾਏ॥ਨਾਹਿਜਹ
 ਭਰਖਅਉਪੁਤਨਹੀਸਰਬਏਕਮਾਹੀਜੋਗਹਿਓਸਮਾਏ॥ਅਵ
 ਪੁਤਕੋਹਮਨਾਹਿਭਏਮਨਾਹਿਭਏਤਮਨਾਹਿਜਮਾਏ॥੧੪੨॥
 ॥੧੪੩॥ ॥ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੋਤਮਾਜਿਉਨਾਹੀਕਬੀਅਵਪੁਤਨਕੋਅ
 ਵਪੁਤਾ॥ਅਵਪੁਤਕਹਾਂਜੈਸੇਇੰਦ੍ਰੀਆਪੁਲੇਇੰਦ੍ਰੀਆਜੁਤਾ॥
 ॥੧੪੪॥ ॥ਜੋਗ॥ ॥ਅਵਤੈਸੇਸੰਤਰਲਿਮਿਲਿਭਗਤਕਮਾਈ
 ਐ॥ਭਗਤਭਗਦੀਨਦਖੀਤਪਰਮਾਰਥਪਾਚਾਵਤੀ॥੧੪੫॥

॥ ਜੀਭਗਤਕਰੀ ਅੰਪਰ ਅਪਰ ਤੇ ਛੁਗਾਇਓ ॥
 ਰਿਦੇ ਜਾਪਰੀ ਅੰਨਿਸਚਲਚਿਤ ਪਾਇਓ ॥ ਕੋਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ
 ਜਨਕਬਤਾਵਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨਕਪੁਕਾਰੀ ਵਾਸਦੇਵ ਮਹਿਸਮਾਇ
 ਓ ॥ ੧੪੬ ॥ ॥ ਕੋਪਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇਤੁ ਮਕਛੁਰਗਤਬਤ
 ਇਮੈ ਤੇ ਕੋਜੁ ਮੈ ਨਹੀਭਗਤਭਗਵੀਨਕਪਾਇ ॥ ੧੪੭ ॥ ॥
 ॥ ਅਵਪੁਤ ਇਤਹਾਸ ਅਗੇਕਹੁ ਸੁਨਾਇਕੈ ॥ ਪਰਾਸਰਕੇ
 ਸਥਾਸਨਿਸਚਾਕਰਗੋਬਿੰਦੈ ॥ ੧੪੮ ॥ ॥ ਮੈਯੀਨਹੀ
 ਜਾਨਨਿਸਚਾਪਾਛੋਕਕਰੇ ॥ ਪਰਾਸਰਕੇ ਬਖਿਅੰਨਤੁਮਾਪੀ
 ਗੋਬਿੰਦੈ ॥ ੧੪੯ ॥ ਕਰਾਤਪਲੀਕੀ ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕੇਸੁਨ

ਤੇਮਿਰਿਮੈਰੇਜਤਰਭਰਥਅਵਪੁਤਮਾਰਗਚਲੇਜਾਤੇ। ਬਦ੍ਰਵ
 ਆਸ਼ਮਨਿਕਟਿਪਾਉਤੇਏਕਤਪਸੀਦੇਖਪੰਚਅਗਨਤਪਾਭੇ।
 ਤਪਉਪਗੰਤਤਿਨਪ੍ਰਸਾਦੀਏਕਹੋਸੰਤਕਹਾਂਤੇਜਾਤੇਆਤੇ।
 ਜਤਰਭਰਥਕਹਾਤੁਮਕਾਹਿਪਰੋਜਨਸਦਾਹੋਨਿਤਮਗਨਿਜਲ
 ਤੇ॥੧੫੩॥ ॥ਯੋਗਣਾ॥ ॥ਬਿਨਾਭਜਨਭਗਵਾਨਕੈਜੋਕਹੋਸਭ
 ਕੁਛਾਤੀਤੇਭਜਨਗੋਬਿੰਦਕਹਨਿਰਮਲਹੋਵਹਿਮੁਕਾ॥੧੫੪॥
 ॥ਯੋਗਣਾ॥ ॥ਸੁਆਸਜੁਆਵੇਜਾਇਭਜਨਬਿਨਾਸੁਹਾਰਖਲਾਜੁ
 ਬਾਜੁਮੁਖਬੁਲਾਇਭਜਨਯਾਤਦੁਕਮਾਸੈ॥੧੫੫॥ ॥ਕਹਿਭਾ॥
 ਭਜਨਤੇਪਾਵਿਤ੍ਰਹੋਇਨਹੀਮਾਸਕੀਮਕੋਇਬਿਨਾਭਜਨਮੁਖਮਹਿਰ

ਹਸਕੈਸਮਾਹਿ ਤੇ ਸਮਾਤਮਕੋਗਿਆਨਕੈ॥ ੧੭੧॥ ॥ ਜਗਤੁ ਰਹਾ ॥
 ਜਗੁਪਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅੰਕਰਮਾਇਆ ਜਾਨਾਏ ਕਨਿ ਮਖਮਹਿ ਬਛਾ
 ਬਾਜੀਗਰਿ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੧੭੨॥ ॥ ॥ ਬਾਜੀਗਰੇ ਕੀ ਬਾਜੀ ਬਿ
 ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਨੀ ਬਨੁੰ ਬਨਕੈ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਨੀ ਅਉ ਮੇਸ ਬਨੀ ਦੋ
 ਸੋ ਅੰ॥ ਬਨੀ ਸੇਸ ਨਾਗ ਬਨੀ ਸਹੰ ਸਹੰ ਛਨਕੈ॥ ਅਉ ਤਾਰ ਬਨੀ ਬਿਸੀਆਰ
 ਲਾਹੇ ਨਹੀ॥ ਨਾਹਿ ਗਨੀਗਨੁੰ ਗਨਕੈ॥ ਕਉ ਕੈਸੇ ਗਨੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਨੈ ਬਿ
 ਮੁਖ ਭਜਨਾਹੈ ਮਨੁ॥ ਜੋਇਹੀ ਬਨਕੈ॥ ੧੭੩॥ ॥ ॥ ਕਈ ਵਾਰ ਵਰ ਵਾਰ
 ਕਿਆਉ ਪਦੇਸਾ॥ ਖ ਅਉ ਤਾਰਾ ਅੰਤ ਤਾਰ ਕੈਸੇ ਮਨੋ ਪ੍ਰਮਾ ਪਾਗਾ॥ ੧੭੪॥
 ਭਜਨ ਗੁਬਿੰਦ ਹੋਇ॥ ॥ ਕਹੁੰ ਨਾਗਨੀ ਕਿਨਹੀ ਉਪਪਾਰੀ॥ ਕਹੁੰ ਦੈਤੀ ਦਛਾ
 ਨਸੇ॥ ੧੭੫॥ ॥ ॥

(ਸਸੀਸੀ) ਕਹੁ ਭੁਜਭਾਵੰਧੋਰੇ ਜੋਰਈ ਸੀ, ਕਹੁ ਪਦਪਾਰੋਗੀ ਵਸੁ ॥ ੩ ॥
 ਭੀ ਕਹੁ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰੇ ਵੇਖੈ ਵਾਰ ਵਾਰੀ ਕਹੁ ਮਨ ਬੁਧ ਪਧੋਰੈ ਪਰਾਯੰ
 ਸਭੀ ਬੀਰ ਜਗੁ ਪੀਜੋਗੀ ਚਿਹੈ ਸਮਾਯੀ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ਜੈਸੇ
 ਰਿਜ ਦੇਹਿ ਮਹਿ ਨਾਂ ਨਾਂ ਭਾਂਤ ਬਨਾਇ ॥ ਤੈਸੇ ਆਤਮ ਏਕਹੀ ਸਭਨ
 ਗਹਿ ਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ਜੈਸੇ ਏਕ ਦਾਨਾ ਸੋ ਬੂਟੇ ਮਹਿ ਜਲ
 ਸਮਾਨਾ ਤਾ ਕੋ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਨਾ ਸੋ ਦਾਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਦਾਨਾ ਯੈ ਕਰੇ ਸਭ
 ਰਪਾਇ ਜਰ ਦਰੰਗ ਕੋ ਦਿਖਾਇ ਬਛਤ ਬਛਤ ਬਛਤ ਜਮੁ ਕੀ ॥ ੧੫ ॥
 ਨਾਪੁ ਮਾਨੈ ॥ ਦਾਨਾ ਮਨਾਹੋ ਦਿਛੁ ਸੁਗੁਣ ਜਾ ਰਿਹੋ ਦਿਛੁ ਪਾਰਖ ਛਾਜੁ
 ਰਸੋ ਦਿਖੇ ਨਹੀ ਕੀ ਬਾਂਨੈ ॥ ਦਾਨਾ ਮਨਾਹ ਮਹਿ ਸੁਗ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥
 ਭਜਾਨ ਮਮ ਮਹਿ

ਪਨੀ ਅਜੋਗੈ ਗਜ ਬਜਿ ਰਿਬਾਉ ਤਪਤ ਭਈ ਕਰਾਹਤਿ ਨਕਰ
 ਲਈ ਭੁਜਾਨ ਕਰਹਿ ਸਈ ਤਿਆਗ ਸਭੀ ਭੋਗੈ ॥ ਬਕ ਬਾਦ ਕੇ
 ਮਿਤ ਇਸ ਬਿਤੋ ਵਨਾਨ ਮਿਤ ਤਪਸੀ ਲਾਇ ਚਿਤ ਭੁਜਾਨ ਕਰੇ
 ਸੋ ਅਰੋਗੈ ॥ ਮਨ ਸਵਾਪਾਨ ਕਰੇ ਆਤਮ ਪਿਆਨ ਪਰੇ ਪਾਪਨ
 ਲਹੇ ਨਹੀ ਬਕ ਕਾਹਿ ਹੋਗੈ ॥ ੧੫੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਕਰਮ ਲਾ
 ਮੁਖ ਭੁਜਾਨੈ ਮਨੁ ਆਠਿ ਰੇ ਬਦੇਸਾ ਪਾਪੁ ਨ ਮਾਰਿ ਬੀਪੈ ਰਸਨਾ
 ਕਿਆ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ੧੫੭ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਏਕ ਸੁਆਸ ਨਿਹਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਭੁਜਾਨ ਗੁਬਿੰਦ ਹੋਇ ॥ ਜੀਵਨ ਤੀਰਿ ਸਥਾਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਭਗਵੰ
 ਨ ਸੇ ॥ ੧੫੮ ॥ ॥ ਸੁਭਾ ॥ ॥ ਮਨ ਸੇਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਦਾ ਨਿਰਸੰਸਾਰ ਹੋਇ

ਕੈਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਭਗਵੰਨਗੀਤਾ ਮਹਿ ਸਾਖ ਕਹੀ ਮੋਹਿ ਪਲਪਰ
 ਚਾਅਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮੁਖ ਦੇ ਸਪਾਸ ਭਰਤ ਦੇਵ ਮੁਖਿ ਸਮੇਏ
 ਵੈਨਹਿ ਆਪਕ ਮਾਵੈ ਭਜਨ ਨਵ ਸਿਪਗਾ ਲਭਤ ਪੂਕੈ ਕਬੂਤ
 ਹਿਸਮੇ ਕੇਵਲ ਸਹੀ ਆਵੈ ॥ ੧੫੫ ॥ ॥ ਐਕਾ ॥ ਸਹੀ ਰਉਤ ਪਤ
 ਅਉਨਾ ਸਕੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਮਹਿ ਬੰਧਾ ਸਹੀ ਰਨਾ ਸਜ ਬਹਿ ਏਥੈ
 ਕਾਮਨਾ ਕਾਮਨ ਪੰਧਾ ॥ ੧੫੬ ॥ ॥ ਸੋਭਾ ॥ ਬਿਰਧ ਹੋਇ ਸਹੀ ਰਮੰ
 ਗਯਹਿ ਜਰਜਰ ਰੂਪ ਹੋ ਚਾਹਿਨਾ ਕਰਵ ਸਤੀ ਰਮੰਤ ਕਾ ਲਖਾਹਿ
 ਸਮਣੀਐ ॥ ੧੫੭ ॥ ॥ ਸੁਭਾ ॥ ਤੁਪਸੀ ਤੁਮ ਪੁਛਤ ਹੋ ਮਕੇ
 ਤੁਮ ਕਹਾ ਜਾਵਨੀ ॥ ਤੁਮ ਕਹਾਹਿ ਕਹੋ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦਾ ਨਹੀ ਜਾਵਨ

ਹੈ ਨਹੀ ਆਵਨੈ ॥ ਆਵਨ ਜਾਵਨ ਜਾਨਾ ਬਿਓ ਬੁਦ ਬੁਦ ਦੇਵੇ ॥
 ਹੁਸ ਆਵਨੈ ॥ ਐਸੇ ਆਖ ਅਉ ਪੁਤ ਸੇਉ ਠਖੇ ਕੁਤ ਪਸੀਕਰ
 ਜੋ ਕੁਠਾਹਾ ਵਨੈ ॥ ੧੬੩ ॥ ॥ ਐਹਾ ॥ ॥ ਜਤੁ ਭਰਥ ਕਰੇ ਕਥਾ
 ਸੁਵਨ ਕਰ ਅਤੀਤੀ ਦੇਹਿ ਤਿਆਗ ॥ ਤਪਸੀ ਕਰੇ ਤਿਆਗਿ ਚਿੰਤ
 ਬਕੇ ਦਰਸਨ ਲਾਗ ॥ ੧੬੪ ॥ ॥ ਐਹਾ ॥ ॥ ਅਗਨਿ ਸੰਗ ਕੋ ਪਾ
 ਇਲ ਕਰੀ ਬਾਕੀ ਨਹਿ ਰਹੈ ॥ ਜਤੁ ਭਰਥ ਜਾਹਿ ਕੇਹੇ ਸੁਨਾਇ ਅਤੀ
 ਤ ਨਹੈ ਭੇਖ ਕਰ ॥ ੧੬੫ ॥ ॥ ਐਹਾ ॥ ॥ ਸਰਬ ਤਿਆਗ ਅਤੀਤ
 ਹੋਵੈ ਕਾਕ ਉਨ ਸੀਵ ਸਤ ਤਿਆਗ ਕੀਏ ॥ ਅੰਕਾਰ ਅਤੀਤ
 ਕੋ ਪਾਰ ਲੀਓਹਿ ਤਿਆਗ ਅਗਨ ਮਹਿ ਬਾਸ ਲੀਏ ॥ ਤਪਸੀ

ਕੇਬੁਧਨਾਹਿਰੀਨੀਜਾਨਤਾਬਰਸੁਪਾਨੀਪੀਏਹੈ। ਜੜ੍ਹਰਥ
 ਕੇਯਹਿਏਕਸਮੈਸੁਤਚਾਰਬ੍ਰਹਮਾਕੇਆਨਥੀਏਹੈ॥੬੭॥
 ॥੬੮॥ ॥ਸਨਕਾਦਕਅਉਇਜੈਬਿਜੈਬੈਠੈਦਰਬਾਨਾਤਿ
 ਸੀਸਮੇਰਿਖਨਾਹਦਿਤਤਕਾਥਪਹੁਤੇਆਨਿ॥੬੯॥ਚੋਪਈ॥
 ਸਨਿਦਨਕਾਨਾਰਦੇਕੇਤੀਈ॥ਕਹੋਤੇਆਏਕਹੋਤੇਜਾਈ॥ਕੇ
 ਕੇਬਿਖੈਬਿਸਮਾਮਤੁਮਾਰੀ॥ਆਪਕਉਨਕਹੋਬਿਪਸਾਰੀ॥ਨਾਰਦ
 ਉਤਰਤਾਹਿਬਖਾਨੈ॥ਆਇਓਬਿਸਨੇਤੋਬਿਸਨਹੀਜਾਨੈ॥ਇਸ
 ਥਿਤਬਿਸਨਮਹਿਸਦਾਹਮਾਰੀ॥ਆਪਭੀਬਿਸਨਐਸੇਬਿਪਸਾ
 ਰੀ॥੭੦॥੥੬੯॥੥੭੦॥ਜੈਸੇਜਲਿਤੇਬੁਦਬਦਾਮਾਵੈਜਾਇਸ

ਮਾਇ। ਤੈਸੇ ਰੂਪਨ ਸੁਵਰਗ ਤੇ ਸੁ ਅਰਨਾਹੀ ਸੁ ਅਰਨ ਕਹਾਂਇ॥
 ॥ ੧੦੦ ॥ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਬਚਨ ਪੁਨੀਤ ਸਨੰਦਨ ਸੁਪਰਸਾਰ
 ਏ। ਸਨਕ ਕਹਿਓ ਕਹੁ ਮੀਤ ਕਹੁ ਨਾਰਦ ਤੁਮ ਕਉਨਹੋ॥ ੧੦੧ ॥
 ॥ ੧੦੨ ॥ ॥ ਕਹਾ ਆਏ ਕਹਾ ਜਾਹੁ ਗੇਜੀਤ ਬਨਾਰਦ ਮੁਨੇ ਬਚ
 ਨ ਉਚਾਰੇ। ਕਿਸੇ ਕਹਿ ਕਉ ਸੁਤਾਨਾਹੀ ਕਬੂਦ ਐਤ ਕਭਾਉਨਾਹੀ
 ਹੋਆਰੇ। ਸਨਕ ਕਹਾਤ ਉਭੀ ਕਹੀ ਐ ਕਹਾਤੁ ਮੀ ਕਹਿ ਅਉਤਮ
 ਹੀ ਪਾਰੇ। ਸਨਕ ਸੋਤੁ ਸਨੀਹਿ ਤਭਈ ਸਨਕ ਕੁਮਾਰੇ ਕਹਿਓ ਰਿਖ
 ਪਿਆਰੇ॥ ੧੦੩ ॥ ॥ ੧੦੪ ॥ ॥ ਕਹਿ ਰਿਖ ਤੁਮ ਕਉਨਹੋ ਨਾਮੁ ਤੁਮ
 ਰੋ ਕਾਇਆ ਪਵਸਤ ਤੁਮ ਕਉਨਹੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੀ ਭੈਸੇ। ॥ ੧੦੫ ॥

॥ ਕੇਹਾ ਨਾਹ ਦਤਿ ਹਿ ਬੈਨਾ ਬਿਸਨ ਕੁ ਮੇਤ ਉਰਿ ਕਿਆ ਕੋਹ ॥
 ਤਐਨ ਕੀ ਐਨ ਗੋਨ ਤਉ ਹੋਇ ਗਿਰਿ ਗੁਮ ਹੀ ॥ ੧੭੧ ॥ ॥ ਕਹਿ ॥
 ਪੰਚ ਭੂਤ ਅਉ ਅਹਿ ਕਾਹ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ
 ਪਾਰਸੋ ਜੜ ਸਭੀ ਜਾਇ ॥ ਕਿਆ ਪੁਰਖ ਕੋ ਸੁਨਾਵਉ ਜਾਹਿ ਦੁਖ
 ਹਬਤਾਵਉ ਦੁਸਹੋਇ ਤਉ ਲਖਾਵਉ ਐਸੇ ਜਾਨ ਗਿਆਨ ਲੈ
 ॥ ਨਾਮੁ ਜੋ ਪੁਛਾਇ ਓ ਸਰਬ ਨਾਮੁ ਹਿ ਪਾਇ ਓ ਵਸਤੁ ਜੋ ਬਤ
 ਇਓ ਸਰਬ ਵਸਤੁ ਇਸੀ ਮਾਨ ਲੈ ॥ ਨੇੜ ਕੋ ਦਿਖਾਵੈ ਸ੍ਰਵਨ ਕੇ ਸੁ
 ਨਾਵੈ ਨਾਮ ਕਾ ਸੁੰਘਾਵੈ ਸਰਬ ਮੋਹਿ ਸਮਾਨ ਲੈ ॥ ੧੭੨ ॥ ॥ ਕਹਿ ॥
 ਵਿਸੈ ਕੋ ਜਿਉ ਨਹਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਬਿਸਨ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਨਾਹ ਦਐ ਸੇਆਖ

ਹੈ ਅਪੈ ਬਿਸਨ ਕਹਾਇ ॥ ੧੭੭ ॥ ॥ ਜੋ ਕਹਾ ॥ ਕਹਾਤੈ ਪੈ ਕਿਸ ਜਾ
 ਇਧੁ ਗਟਿ ਤੁਹੀ ਤੋ ਬਿਸਨੈ ॥ ਜੋ ਕਹੁ ਤੁਮ ਸੁਨਾਇ ਸੇਈ ਸੁਨਿਓ ਬਿਸਨ
 ਜੀ ॥ ੧੭੮ ॥ ॥ ਜੋ ਕਹਾ ॥ ਜੋ ਬਿਸਨਾਇ ਕੋ ਜਉ ਬਿਸਨ ਪਹਿਜੈ ਵੈ
 ॥ ਆਖ ਜੋ ਰਿਡੰਡ ਉਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ਈਹੁ ਆਇ ਬਿਸਨ ਪੀਮਨੈ ॥
 ਨਾਰਦ ਕੋ ਸਭ ਬਿਸਨ ਪੀਜਾਨੈ ॥ ਡੰਡ ਉਤ ਕਹਤਾ ਤੁਮ ਬਿਸਨ
 ਕੋ ਜਾਨਉ ॥ ਜਿਸੇ ਜੋ ਤਸੇ ਬਿਸਨ ਪਛਾਨਉ ॥ ਕਹਤਾ ਸਕਲ ਕਹ
 ਮੇ ਕੇ ਸੇਈ ॥ ਜੋ ਬਿਸਨੈ ਤੁਮ ਜੀਉਈ ॥ ੧੭੯ ॥ ॥ ਜੋ ਕਹਾ ॥ ਜਨ ਕੁਭ
 ਰਖ ਕੋ ਸੁਨਤਾ ਪਸੀ ਕਹਾ ਆਇ ਓ ਕਹਾ ਜਾਉ ॥ ਕੋ ਤਪਸੀ ਜਾਨਿਓ
 ਆਵਨ ਜਾਨ ਸੁਭਾਉ ॥ ੧੮੦ ॥ ॥ ਜੋ ਕਹਾ ॥ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਗੋਬਿੰਦ

ਤਪਸੀਕੀਤਪੁਤਰਮਹੈਸਮਝੈਹੋਇਮਨਿਦਏਕਅਖੰਡਪਰਮਾ
 ਤਮਾ॥੧੭੧॥੧੭੨॥੧੭੩॥੧੭੪॥੧੭੫॥੧੭੬॥੧੭੭॥੧੭੮॥੧੭੯॥੧੮੦॥
 ਰਕੋਏਕਬ੍ਰਹਮਾਨਥਾਪਾਛੇਪੁਰਬਸਮੇਇਤਹਾਸਚਲਾਏ॥ਇ
 ਸਤ੍ਰਿਤਸੇਸੰਪ੍ਰਸਨਕੀਏਪ੍ਰਭੋਸੋਭਿਕਹੋਜਾਮੇਮੁਕਤਹੋਇਜਾਏ॥
 ਸਹੀਰਸੇਕਾਲਕੇਵਸਸਦਾਮਤਨਾਸਕਰੇਕਛੁਦਿਲਨਲਾਏ॥
 ਅਪਸਰੂਪਅਪਰਾਪਤਹੋਬ੍ਰਾਹਮਣਆਗੇਤਬਚਨਸੁਨਾਏ॥
 ੧੮੧॥੧੮੨॥੧੮੩॥੧੮੪॥੧੮੫॥੧੮੬॥੧੮੭॥੧੮੮॥੧੮੯॥੧੯੦॥
 ਗਚਿਤਮੁਕਤਿਕੀਨਾਕਰਮੁਏਮੁਕਤਹੋਇਜਾਏ॥੧੯੧॥੧੯੨॥
 ਸੋਈਮੁਕਤਿਕਰਜਾਨਛੁਦੈਜੋਉਸਹੀਰਤੇਆਵੇਕਾਲਛੁਦਾਨ

ਆਪੋਇਕਦਿਨਆਵਹੀ॥੧੮੧॥ ॥ਕਰਮੋਤਕਕਛੁਨਾ ੩੦੧
 ਸਿਤਮਾਰਾ॥ਇਸਤੀਕੋਸੰਦੇਹਮਾਰਾ॥ਵੈਤਰਨੀਨਦੀਮਾਛਾ
 ਕੇਮਾਰੀ॥ਕੈਸੇਉਤਰਪੁਛਤਾਂਗੀ॥ਬ੍ਰਹਮਾਕਰਾਕਬੀਤੈਸੁਨਾ॥
 ਵੈਤਰਨੀਗਹਿਓਲੋਕਗਾਇਓਪਨਾ॥ਐਸੇਪੀਬਪੁਬਪੁਤਬਖਾਨੇ
 ॥ਨਾਦੇਖੀਸੁਨਕੈਪੀਜਾਨੈ॥੧੮੨॥ ॥ਜੋਹਠਾ॥ ॥ਤੀਤੇਚਿੰਤਾਮਤ
 ਕਰਜਉਵੈਤਨੀਛਡਿਜਾਹੀ॥ਛੂਟਪਹਿਪਰਮਗਾਇਤੇਲੇਖਾ
 ਦੇਵਹਿਨਾਹੀ॥੧੮੩॥ ॥ਜੋਹਠਾ॥ ॥ਐਸੇਜਾਨਨਾਹਿਕੋਕਰਸਾਥ
 ॥ਐਜਾਵਹੀ॥ਸਮੁਦੇਖਮਾਮਾਹਿਜਿਉਆਗਿਆਸਾਥਐਜਾ
 ਵਨਾ॥੧੮੪॥ ॥ਜੋਹਠਾ॥ ॥ਵੈਤਨੀਅਵਗਨਜਾਨਕਉਯਹੀਤਿ

ਸਾਵੈ ਤੀਕ ਘਾਟੀ ਹੈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਤਿਆਗ ਤਤਕਾ ਲਿਕੋਗੇ ॥
 ਹਿਵੈ ਤੀਨ ਦੀ ਮੇਨ ਕੀ ਮੁਕ ਦੀ ਹੈ ॥ ਇਸ ਤੀਕੋ ਜਮ ਮਾਰਗ ਬਿ
 ਖੜਾ ਕਾਟੇ ਦੁਭੈ ਪਗ ਮਾਹਿਤ ਦੀ ਹੈ ॥ ਖੰਡੇ ਕੀ ਪਾਹ ਪਰ ਲੰਘਣ
 ਹੈ ਅਸ ਜੇ ਕਾਵੈ ਵੈਲੇ ਸੁਖ ਸਦੀ ਹੈ ॥ ੧੮੫ ॥ ॥ ਤੇ ੧੮੬ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਕਹੇ ਹਮ ਸਕਤ ਨਹਿ ਅਸ ਜੇ ਕਾ ਜੁਤੀ ਦਾਨਾ ॥ ਜੇ ਦੁਖ ਮਾਗ
 ਕੇ ਕਰੋ ਸਾਹੁ ਮਕਭੀ ਜਾਨਾ ॥ ੧੮੭ ॥ ॥ ਤੇ ੧੮੮ ॥ ॥ ਇਸ ਤੀਕੋ ਹੈ ਤ
 ਹਿ ਦੁਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾ ਕੇ ਕਰੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੇ ਦਾਹ ਸਰੀਰ ਜਲਾ ਸੁ
 ਖ ਮਰਹਿ ॥ ੧੮੯ ॥ ॥ ਤੇ ੧੯੦ ॥ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਖ ਮਕੇ ਕਰ ਜਾਨਉ ॥
 ਤੈ ਸੇ ਸੁਖ ਮਾ ਪਕੇ ਮਾਨਾ ॥ ਤੀ ਤੇ ਦੁਖ ਨਾ ਲਾਗੇ ਕਉ ॥ ਇਸ ਤੀਕੋ

ਮੁਕਤਿਕਿਵਹਉ॥ ਜਲਕਕਲਸਕਰੇਜਉਦਨਾ॥ ਓਸਮੁੰਗਮਹਿ
 ਜਲਕਰੇਪਾਨਾ॥ ਬ੍ਰਾਮਨਕਰੇਕੰਕਰਜਲਪਾਨਾ॥ ਅਭੀਪੀਵਿਤਹ
 ਤੇਜਾਨਾ॥ ॥ ਇਸਤੀਕਰੇਪਾਨਾਹਿਦੈਜਲਕ
 ਰੇਕੋਪਾਨਾ॥ ਬ੍ਰਾਮਨਕਰੇਜਮਜਾਨੇਉਤਪਤਕਰਤਾਭਗਵੀਨਾ॥
 ॥ ਪ੍ਰਾਸਭਤਸਭਤਾਹਿਈਸਰਦੇਵਨਜੋਗੈ
 ॥ ਕੰਕਰਾਥਕਛੁਨਾਹਿਜਲਅਉਜੀਅਭਗਵੀਨਕੈ॥ ॥
 ॥ ਕਹੂੰਸਾਸਤਨਾਹਿਥਿਥਿਥਿਜਲਕੰਕਰਕੇਜਲਪਾਨ
 ਕਰਨਕੋਨਾਹਿਦੈ॥ ਤਉਭੀਪਸੁਨਭਏਹਮੀਪੰਚਤਤਸਸਗੀਰ
 ਸੋਨਾਹਿਖੈਵੈ॥ ਜਲਨਾਸਭਾਇਥਪਚਨਾਸਭਏਠਿਰਿਹਮਸੇਲੇਖ

੨੦੩
 ਗੁਪਤਸਭਜਾਨੈਲੇਖਾਸਿਖਾਗਾ॥੧੯੫॥॥ਸੇਰਨਾ॥ਚਿਤ੍ਰ
 ਗੁਪਤਕਪੂਦੇਖਨੇ੨ਕਰਿਕੇਦੇਖਿਓਮੁਖਐਸੇਲੇਖਸਭਾਕਿ
 ਹਥਿਚਾਰਤੁਮ॥੧੯੬॥॥ਸ੍ਰੀਮਾ॥॥ਯਹੀਰਿਕਾਰਪਿਸਾਚਜਾਨ
 ਜੇਆਪਤੇਆਪਕੇਅਵਹਦਿਖਾਵੈ॥ਪਾਪਪੁਨਕਾਰਨਜਾਨਵੀ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰਕਾਮੁਸਬਤਾਵੈ॥ਨਾਤੋਪਾਪਨਪੁਨਾਪ੍ਰਸਾਦਕੇ
 ਉਜੈਸੇਚਾਹਤਹੈਤੈਸੇਠਲਪਾਵੈ॥ਇਸਤੀਕੋਅੰਕਾਰਕੋਤਿ
 ਅਗਕੈਸੇਕਹਾਥਾਮਾਕੋਭਗਤਜੋਗਕਮਾਵੈ॥ਅੰਕਾਰਛੁ
 ਟੈਤਉਚਿਕਾਰਛੁਟੈਕਨਾਗਇਜਾਨਸਮਾਵੈ॥੧੯੭॥॥
 ॥੧੯੮॥॥ਭਗਤਜੋਗਜੇਪੁਛਹੈਏਕਅਖੰਡਆਕਾਸਾਅਵਹ

ਨਕਉਦੁਸਰੇਜੋਗਜੁੜਤਿਪਨਾਨਾ॥੧੯੮॥ਅਪਾਰਕ
 ਤਿਆਗਗੋਬਿੰਦਸੇਮਿਲਜਾਪੁਗੇ॥ਜਾਨਵਡੇਵਡਿਭਾਗਕਾਲਗੋਬਿੰ
 ਦਕਾਰਿਆਕਰਹਿ॥੧੯੯॥ਅਪਾਰਕਤਿਆਗਰਿ
 ਖੀਕਿਸਸੰਗਲਾਗਰਿਖੀਕਿਸਜਾਨੀਮੈਨਮੇਰਤੇਰਜਾਨੀਮੈਤੁ
 ਕਾਅਉਸੰਸਾਰਕਾਲਕਾਰਿਖੀਕਿਸਜਾਪਤਾਂਤੀਕੋਭਜਨਪਰਮ
 ਨੀ॥ਇਸਤੀਬਖਸੇਰਿਖੀਕਿਸਏਕਮਾਨੇਠਿਰਭਜਾਕੈਸੇਜਾਨਕ
 ਚਖੈਕੈਗਿਆਨੀ॥ਬ੍ਰਹਮਨਜਨਾਈਭਜਾਕਰਿਓਏਤਸਾਂਈਰਿਖੀ
 ਕੇਸਭਰਮਭਇਓਮਜਮਪੁਰੀਜਾਨੀ॥੨੦੦॥ਅਪਾਰਕ॥ਤੰਤੋਰ
 ਜਾਵਸੇਖੈਰਿਖੀਕਿਸਪਾਚਿੰਨਾ॥ਇਸਤੀਕਚੇਰਿਖੀਕਿਸਏਤਉਕਉ

ਨਗਇਓਭੈਆਨਾ ॥ ੨੦੧ ॥ ॥ ਜੋਰਗਾ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਨਕਹਿਓਭਗਵੰਨਕ
 ਲਾਕੋਉਸੰਭਵੈ ॥ ਜਾਹਿਨਿਸਚੇਕਰਜਾਨਮੈਤੂੰਸਭਭਗਵੰਨਾ ॥
 ੨੦੨ ॥ ॥ ਜੋਰਗਾ ॥ ॥ ਤੰਤੋਕੋਤੁਮਕਉਨਾਹੀ ॥ ਜਾਹਿਇਸਤੀਕ
 ਏਰਿਖੀਕਿਸਸੁਆਮੀ ॥ ਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਜੇਸਮਝਪਹੀਤਬਦੁਰਭਈਮ
 ਮਤਾਮੋਰਿਖੀਆਮੀ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਨਕੋਰਿਖੀਕਿਸਭਏਤੁਮਕੀਸੇਭਗਕਰੇ
 ਹਮਕਾਂਮੀ ॥ ਇਸਤੀਕੋਤੁਮਭੋਗਸਦਾਕਰਇੰਦ੍ਰੀਭੋਗਭੁਗਾਵ
 ਤਾਮੀ ॥ ੨੦੩ ॥ ॥ ਜੋਰਗਾ ॥ ॥ ਭੋਗਇੰਦ੍ਰੀਓਕਉਦੇਤੋਤਾਸੇ
 ਭੋਗਭੁਗਾਇਆਮੀ ॥ ਦਤੁਮਹੋਸਭਾਬਿਖੈਹਜਤਭੋਗਨਕਾਇ ॥
 ੨੦੪ ॥ ॥ ਜੋਰਗਾ ॥ ॥ ਅਬਤੁਮਇਸਤੀਨਾਹਿਤੰਤੋਤੋਤਾਮੀ ॥

ਇਸਤੀ ਕਹੈ ਤਹਿ ਆਗੇ ਕਿਆ ਸਰਬੰ ਪਥਾ॥ ੨੦੫ ॥ ॥ ਭੁਗਤਾ ॥
 ਇਸਤੀ ਮੈਥੋ ਪਾਛੈ ਭੁਗਤਾ ਹੋ ਅਭਿਭੁਗਤਾ ਹੋ ਇਸਤੀ ਮਰਜਾਵੈ
 ॥ ਸਰਬੰ ਪਰਿਸੀਕਿਆ ਸੀ ਕਾਹੁ ਮੇਂ ਆਗੇ ਹੀ ਇਸਤੇ ਅਤੀਤ ਕਹਾ
 ਵੈ॥ ਬਾਹੁ ਤਿਅਤੀਤ ਕਹਾ ਕਹੈ ਤਹਿ ਅਤੀਤ ਸੇਈ ਗੁਣਾ ਤਿਅਗ
 ਤਜਾਵੈ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਵੈ ਅਗਿ ਅੰਗ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸ
 ਜਾਵੈ॥ ੨੦੬ ॥ ॥ ਭੁਗਤਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇਸਤੀ ਕੋ ਕਹੈ ਮਕਰੁ ਪ
 ਥਤਾਇ॥ ਇਸਤੀ ਤੀ ਕੋ ਕਹੈ ਤਹਿ ਮਹੀਰਾ ਸਮਾਇ॥ ੨੦੭ ॥
 ॥ ਸੋਗਤਾ ॥ ॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈਂ ਇਸਤੀ ਲਖਿ ਚਿਸਰੁ ਪਾ ਅਬਤੁ ਮ
 ਕਾਰੇ ਕਿਵਤ ਰੇ ਕਿਆ ਕਛੁ ਮੇਰੁ ਪਾ॥ ੨੦੮ ॥ ॥ ਭੁਗਤਾ ॥

੨੦੮

ਯਹੀਤਮਾਰਹੁਪੈਜੈਸੇਸੇਇਸਰੀਜਾਨਾਪਰਮਾੰਸਪਨਪਰਮਾੰਸ
 ਮਿਲੈਤਿਅਗਮਰਿਮਾਨ॥੨੦੬॥ ॥ਕੜਾਗਜਾਮਨਪਤੀ॥
 ॥ਯੋਪੀ॥॥ਪ੍ਰਾਸਰਕੇਮੈਰੇਤੀਈ॥ਮਾਨਪਾਤਕੀਕਥਾਸੁਨਾਈ॥
 ਅਰਧਗੜਕਉਜਾਗਿਓਗਜਾ॥ਗਲੀਕੋਜਗੋਕਛੁਕਥਾ
 ॥ਬੁਖਲਗੀਕਛੁਭਜਨਾਇਆਵੋ॥ਗਲੀਕੋਨਹਿਖਾਇਆਪਾ
 ਵੋ॥ਪਾਲਸੇਵਲਕੀਬਪੁਅਭਲਾਖਾ॥ਪਰਮਾਰਥਤੁਮਕਬੁ
 ਨਲਾਖਾ॥੨੦੭॥॥ਫਿਰਕਾ॥॥ਗਜਾਬਚਨਸੁਵਲਕਰਕੈਸੇ
 ਪਰਮਾਰਥਪਾਉ॥ਗਲੀਕੋਸਤਸੰਗਕਰਸੰਤਜਿਨਕੋਨਾਉ
 ॥੨੦੮॥॥ਯੋਭਨਾ॥॥ਜਾਨਿਮਨਤੇਤਿਅਗਪਰਮਾਰਥਕੇਪਾਏ

ਰਾਜਾ ਸਿਹਜਾ ਜਾਗ ਬਿਸਨ ਬਿਸਨ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ॥ ੨੧੨ ॥ ॥ ॥
 ਜੰਗਲੇ ਦਿ ॥ ॥ ਕੋਹੇ ਰਾਜਾ ਗਾਈ ਬਿਸਨਿ ਜੀ ਜੋ ਆਵੈ ਭੇਟਕਿ
 ਆਰਖਾਈ ਜੰਭੇ ਵਹਿਣਾਵੈ ॥ ਕੋਹੇ ਗਾਈ ਰਾਜਾ ਤਨ ਮੋਠੇ ਭੇਟਕੀ
 ਜੈ ॥ ਰਾਜਾ ਆਵੈ ਲੁਧਾ ਗੁਡਚਾਂ ਮਕਹਾ ਦੀ ਜੈ ॥ ੨੧੩ ॥ ॥ ਭੈਰਵ ॥
 ਯਹ ਤਨ ਰੁਪਰ ਅਉ ਮਾਸੈ ਜਿਹ ਬਾਟੁ ਕਰੁ ਮਾਸਾ ॥ ਮਨ ਸੰਕਲਪ
 ਵਿਕਲ ਪੈਯ ਜਿਭੇਟਾ ਸਭ ਨਾਸਾ ॥ ੨੧੪ ॥ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ॥ ਗਾਈ ਕੋਹੇ
 ਜੈ ਲਾ ਲੁਧੇ ਤੀਰੀ ਗਾਏ ਹਿਗੇ ॥ ਰਾਜਾ ਕਹੈ ਯਹਿ ਮਾਲਾ ਮਹੀ ਤੁਮ
 ਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ॥ ੨੧੫ ॥ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ॥ ਗਾਈ ਕੋਹੇ ਹਾਸੀ ਕਾਹੇ ਕੋਹੇ
 ਕਬੂ ਬਿਸਨ ਮੈਸੇ ਬਿਆਵਤੈ ॥ ਕਈ ਲਾਖੀ ਚਰਸ ਉਪਾਵਕ

ਹੈ ਕਹੂੰ ਸਤਗੁਰ ਮਿਲ ਕਰ ਪਾਵਤ ਹੈ। ਤਤ ਕਾ ਲਖ ਅਚਾਨਕ ਆਨ
 ਮਿਲੈ ਐਸੇ ਮੇਰੇ ਨ ਬਤ ਸੁਖਾਵਤ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਕੋ ਤੁਮ ਸੀ ਚਕਰ ਪਰ
 ਸੰਤ ਐਸੇ ਹੀ ਲਖਾਵਤ ਹੈ। ੨੧੩ ॥ ॥ ਏਹੁ ॥ ॥ ਚਾਹਿਨਾ ਕਰੇ ਤਿ
 ਆਗ ਜਬ ਬਿਸਨਾ ਮਿਲੈ ਤਤ ਕਾ ਲਾ ਅਰਜਾਨ ਪ੍ਰਿਤ ਹੈ ਆਖਿ ਓਸੀ
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਨਿਹਿ ਏਦਿ ਆਖਿ। ੨੧੪ ॥ ॥ ਏਹੁ ॥ ॥ ਸਰਬ ਪਰਮਾਨ ਪਰੋਜਿ
 ਮਾਮੇ ਕੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਬ੍ਰਜੇਤਾ ਅੰਤ ਅੰਸਰ ਬਪਾ ਪੇਤ ਜੇ ਮੇਖ ਜਾ ਬਿਅਮ
 ਮਾਸੁਚੇ। ੨੧੫ ॥ ॥ ਏਹੁ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਜਹਿ ਬਚਨ ਕੀਨ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗੇ
 ਜਲ ਮੀਨ ਜੇ ਇਕੈ ਅਪੀਨ ਸੇਹੁ ਦਨ ਕਰਨ ਲਾਗੇ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਬਿਸੁਪ
 ਹੋਇ ਖਬਰ ਹੂੰ ਨਹੀਂ ਕੋਇ ਮਾਨੇ ਮਿਰਤ ਕਭ ਇਓ ਸੋਇ ਫਿਰਿ ਨੈਨ ਖ

੩੦੬

੩੦੭

ਲਜਗੈ॥ ਨੈਨ ਜੋ ਪਸਾਰੇ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਬਿਸਾਨਿ ਹਾਰੇ ਕਰੇ॥ ਮਾਦਿ
 ਸਨਿਪਿਅਰੇ ਮਸਤਕਿ ਜਾਨਤਾ ਗੈ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਸੁਨਾਵੈ ਮੈਰੇ
 ਕੋ ਲਖਾਵੈ ਬਿਸਨ ਸੇਜ ਸੇਏ ਨਾਰਿ ਤਾਰਿ ਪ੍ਰੇਮਾ ਬਲਗੈ॥ ੨੨੮ ॥
 ॥ ੨੨੮ ॥ ਸੰਕਲਪ ਉਸੀ ਕ੍ਰਿਪੇ ਮਕਰ ਦਰਸਤ ਏਕ ਗਵਾਨ
 ॥ ਰਾਜਾ ਅਖੇ ਬਿਸਨ ਕੇ ਅਵੇ ਮਿਲੇ ਗਲ ਜਾਨ॥ ੨੨੯ ॥
 ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਸਗੀਰ ਛੁਪਾਨੁ ਮਾਰੇ ਅੰਗ ਕਰਾ॥ ਨਿਉਰੰਗਾ ਕੇ ਨੀਰ
 ਪਾਪ ਪਛਾੜੇ ਪਾਇ ਕੈ॥ ੨੩੦ ॥ ॥ ਸੁਭਾ ॥ ਜਉ ਕਰੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਤਨ
 ਹੁਕਰਿ ਕੈ ਮਾਹਿ ਹੁਕਰਿ ਕੈ ਬਾਹੁ ਜੀਵ ਦੁਖਾਏ॥ ਆਗਿ ਆਪਾਇ ਕੀਓ
 ਸੋ ਕੀਓ ਅਵਿਦਿ ਅਕਰਿ ਕੈ ਰਾਜ ਕਮਾਏ॥ ਤਉ ਭੀ ਤੁਹੀ ਹਮ ਨਾਰਿ

ਕਹੁ ਬਿਸਨਿ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਪ ਠਾਢੇ ਖਲੇ ਆਏ ਆਗਾਜ ਦੇਖ ਬਿਸੁਪਰ
 ਇਥਿ ਨਹਿ ਰਸਨਾ ਬਲਜ ਬੋਲ ਅਲਾਏ ॥ ੨੨੨ ॥ ਚੋਰਗਾ ॥
 ਬੁਲਿਓ ਬਹੁ ਰਿਪੁ ਸੰਤ ਮੈਰੀ ਬਿਸਨਿ ਭਗਵੰਨਾ ਪ੍ਰਸਰ ਕਹੈ
 ਮੈਰੇ ਆਪਾ ਆਹਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੨੨੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹੇ ਬਰ
 ਮਾਂਗ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸਦੇ ਤਹੂੰ ਆਗਾਜ ਲੰਗਿਓ ਆਗਾਜ ਚਾਹੁ ਤਾਸੇ ਪਾਇਓ
 ॥ ੨੨੪ ॥ ਚੋਰ ਪਈ ॥ ਫਰਸਨ ਦੇਖ ਭਇਓ ਨਿਹ ਕੀਆ ਕਿਆ ਮੀਂਗ
 ਮੋਹ ਭਇਓ ਅਰਾਂ ਆਸਰ ਬਤੁਰੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਮੀਂਗੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੇ
 ਡਿਬਿਖਨ ਸੇ ਲਗੋ ਬਿਸਨਿ ਕਹੇ ਲਿਆਉ ਭੇਟ ਪਮਾਰੀ ਆਗਾਜੀ ਸ
 ਹਤ ਜੋ ਮਨ ਮਹਿ ਧਾਰੀ ਪਰੁ ਯਹੀ ਪਿਕਾਰ ਭੇਟ ਅਬ ਦੀਜੈ ਆਗਾਜ

ਕੇਐਸੈਕਿਵਕੀਜੈ॥੨੨੧॥॥੨੨੧॥॥ਜਬਤਕਬੀਚਅੰਕਿ
 ਗੈਤਬਤਕਚਰਨਪਿਆਰਅੰਕਾਰਦੇਪੁਜੇਪ੍ਰਭਕੋਚਰਨਰਖ
 ਕਾਧਾਗ॥੨੨੨॥॥੨੨੨॥॥ਅਬਯਹਿਲੇਹਿੰਕਾਰਆਪਭੀ
 ਸਾਥਸਿਧਾਗੀਐ॥ਮਰੇਤੁਮਰੇਪਿਆਰਅੰਕਾਰਸਾਤਪੀਰ
 ਤਥਾ॥੨੨੩॥॥੨੨੩॥॥ਅੰਕਾਰਗਏਜਬਪ੍ਰੀਤਮੇਤਤਬਸਾਥ
 ਗਏਤੁਮਪ੍ਰੀਤਮੇਤੇ॥ਰਾਜਾਬਚਨਕੇਅਤਮਰਮਤੇਅਉਸਰੀ
 ਸੁਹੁਪਜਾਨਿਓਸਮਤੇ॥ਬਿਸਾਨੀਤਕਰੇਪਿਆਰਭੇਦਰਮਤੇ॥
 ਜਾਵੁਟਪਰਿਓਸਕਲੇਗਮਤੇ॥ਪਰਾਸਰਕੇਐਸੇਸੁਨਤੇਰਾਜਾ
 ਗਿਆਨਪਾਇਓਤਰਿਓਤਮਤੇ॥੨੨੪॥॥੨੨੪॥॥ਬਪੁਤਕਾ

ਸਤੁਮਕਉਕਹਿਓਨਾਕਛੁਤਾਇਓਵਸੇਖਾਮੈੜੇਕੋਮਾਹੰਗਜ
 ਜੀਜਾਨਿਓਏਕਅਲੇਖਾ॥੨੦੮॥ ਸੋਗਰਾ॥ ਜਾਨਿਓਤੁਮਉਪਦੇ
 ਸਸਰਬਆਤਮਾਸਾਹੋ॥ ਅਵਰਕਾਹਕਛੁਸੇਸਕਾਸਦਮ
 ਜਗਕਿਵਛੁਦੈ॥੨੦੯॥ ਕਹਿਤੁ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਬਖਾਨੇਯਹੀਪ੍ਰਸ
 ਨਜਤੁਮਾਨੇਜੋਕੀਏਸੋਜਾਨੇਆਗੇਨਕਲਭੀਖਮਪ੍ਰਿਤਕੀਆਥਾ
 ॥ ਭੀਖਮਬਤਾਈਕ੍ਰਾਂਲੀਕਨਾਮਰਖੀਸਰਗ੍ਰਾਆਈਯਹੀਪ੍ਰਸਾ
 ਮੈਪੁਛਾਈਆਗੇਉਤਰਤਾਰਿਦੀਆਥਾ॥ ਜਮਕੰਕਰਧਰਮ
 ਗਇਪਹਿਪ੍ਰਸਾਦਾਬਜੋਰਕਾਭਉਪ੍ਰਾਨੀਕਿਮਨਤੇਤੁਮਾਹਕੈਸੇਮਿ
 ਦੀਆਥਾ॥ ਧਰਮਗਾਇਕਹਿਸੁਨਾਵੈਜਮਕੰਕਰਕੇਬਤਾਵੈਭਉ

ਅਵਿਦਿਆ ਕਾ ਲਤ ਕਰੀ ਆਸੋਈ ਆਖਾ ॥ ੨੨੧ ॥ ਚੋਰਾ ॥
 ਅਪਨਾ ਅਪਜਿਨ ਜਾਨਿਓ ਸਰਬ ਆਰਮਾ ਸਾਗ ਭੋਹ ਮਹਾਦਿ
 ਹਿਨ ਪਲੈ ਜਪ ਕਾ ਭਈ ਗੁਣ ਜਾਗ ॥ ੨੨੨ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ਜਗਿ
 ਓ ਜਿਨ ਹਿਗੋ ਬਿਦਨਾ ਸਭੁ ਏਭ ਇਸ ਕਲਾਹੀ ਤੀ ਕੋ ਪਰਮ ਮੁਨਿ ਦ
 ਸੋ ਅਪਾਹ ਆਵਹਿ ਨਹੀ ॥ ੨੨੩ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ਨਾਮ ਰੁਪ ਪੰਕਾਹ ਕ
 ਨਾ ਸਭੁ ਇਓ ਸਰ ਪਰਮੀ ਕਾ ਜਿਨ ਜਾਨ ਲਾਇਓ ਹੈ ਬੈਸਾ ਸੋਈ ਬਿ
 ਸਨ ਜਾਨ ਤੈ ਨਾਗਿ ਆਨਾ ਵਨ ਤੈ ਨਹੀ ਬੈਸਾ ਸਭੁ ਇਓ ਹੈ ਬਿਸਨਿ
 ਕੋ ਜਾਨ ਲਾ ਬਿਸਨ ਆਪੈ ਜਪੇ ਕਾਪੇ ਹੀ ਬਿਸਨ ਬਿਆਪਹਿ ਓਹੀ ॥
 ਸੁਵਰਨ ਕੇ ਰੂਪ ਨਾ ਸੁਵਰਨ ਜਾਨਿ ਸਰਬ ਰੂਪ ਨਾ ਸੁਵਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸਹਿ ਓ

[illegible]

ਦੇ ਵਰਗ ਪੂਰੈ ਕੁੜ ਪਿਤਾ ਮਉ ਪੂਤਾ ॥ ੨੨੮ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਜਤਿ ਮੁਕ
 ਤੋ ਨ ਕੀਚਾ ਹਿ ਬਿਖਿ ਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਖ ਜਾਨੀ ਐ ਸ੍ਰੈ ਸੇ ਨਿਸਚੈ ਨਿਬਾ
 ਪੂਰਨ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥ ੨੨੯ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਕੰਕਰ ਕਰੇ ਪਰਮ ਕੇ
 ਤੀਈ ॥ ਜੀਨ ਜਾਂ ਕੀ ਨਿਕਾਸ ਜਾਂ ਈ ॥ ਜਾਨ ਕਾ ਢਾਥ ਪਰਸੀਜੈ
 ॥ ਨਿਹਨ ਤੀ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਹੰਗਰੁ ਪਕਛ ਲਖਨ ਜਾਈ ॥ ਤੁ
 ਮ ਲੇਖਾ ਕੀ ਲੇਖਿ ਲੇਖਾਈ ॥ ਦੁਖ ਦੇਵਨ ਕੇ ਕੇ ਅਪਕਾਰੀ ॥ ਬਿਖ
 ਖੇਲ ਦੇਹ ਮੁਹਿ ਸੁਆਰੀ ॥ ੨੩੦ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਪਰਮ ਰਾਇ ਤਿਹ ਕਾ
 ਤੈ ਬਿਖਾ ਕਛੂ ਨ ਛੇਲਾ ॥ ਜੀ ਕੇ ਆਗੇ ਆਕਰ ਤੈ ਲਿਖਾਵੈ ਤਿਸੀ
 ਕੇ ਜੇਲਾ ॥ ੨੩੧ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਤੁਝ ਕਉ ਕਉਨ ਨ ਮਿਤ ਇਨ ਭੇਦ ਕੇ

ਪੁਛਨਾ ਕੰਕਰ ਕਹੇ ਤੇ ਇਤਨਾ ਨ ਕੈਸੇ ਕਿਸਤਰਾ ॥
 ਆਗਿਆ ਕਉ ਨ ਚਲੈ ਕਿਸ ਪੈ ਜਿਸ ਪੈ ਹਮ ਤੁਮ ਜੇ ਜੋਰੁ ਚਲਾਵੈ ॥
 ਬਿਚਾਰਿ ਸੀ ਕਛੁ ਆਵਤੈ ਅਉਰੁ ਪਤਿ ਸੀ ਕਛੁ ਪਾਥਨ ਆਵੈ ॥
 ਅਤੀਤੇ ਨਹ ਕਉ ਸੁ ਅਰਥ ਯਾ ਪੁਰ ਕੈ ਸੀ ਉਤਰ ਪ੍ਰਸਨ ਤਮੈ ਕ
 ਹੁਕਉ ਨ ਬਤਾਵੈ ਤੁਮ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਇਸੇ ਡੰਡ ਦੇਵੈ ਹਮ ਤੈ ਸੇ ਕ
 ਰਹਿਤ ਹੀ ਨਹ ਕਮ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥੨੪੩॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਆਹਾ ਕਾਰਿ
 ਵਾਕਰ ਤੈ ਚੋਰਿ ਸਟਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਇ ਮੁਲਾਤਿ ਸੈ ਕਛੁ ਭੇਦਨ
 ਹੀ ਹਾਹਸ ਬਦਿ ਸੁਨਾਇ ॥੨੪੪॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਹਿ ਸਮ
 ਜਾਨ ਦੇਹ ਅਤੀਤ ਨਿਕਾਸਮੈ ॥ ਠਾਸੀ ਕਾਸਨ ਮਾਨ ਦੁਖ ਤੈ ਕੇ ਲਾਸਮੈ ॥

ਨਾਹੀ॥ ॥ ॥ ਤੰ ਤੇ ਜਾਨੈ ਤੰ ਤ ਰਹਮੈ॥ ਰਹਮ ਸਭ ਜੋ ਪਰ
 ਮਰਹਮੈ॥ ਯਾ ਕਉ ਤਹੁ ਦੇ ਪੁ ਬਤਾਈ॥ ਤੰ ਤ ਛੇ ਸੀ ਯਹਿ ਕੀ ਪਰਸੀ
 ਈ॥ ਧਰਮ ਗਾਇਕ ਰਹ ਪ੍ਰਤ ਕਹੈ॥ ਪਾਪ ਪੁਨਿ ਸੇ ਜੀਵ ਬੰਧੈ॥ ਕ
 ਰ ਕਹੈ ਜੀਵ ਇਸ ਜਾਨਾ॥ ਰੁਪ ਨਹੀ ਕਛੁ ਜਾਨ ਪਛਾਨਾ॥ ॥ ॥
 ॥ ਧਰਮ ਗਾਇਤ ਬਕਾਤੈ ਈਸਰ ਕੀਓ ਯਹਿ ਖੇਲਾ॥ ਤੰ
 ਕੇ ਖੇਲ ਨਾ ਲਖ ਸਕਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਤਤ ਕੇ ਮੇਲਾ॥ ॥ ॥ ॥
 ਕੇ ਕਰ ਕਹੈ ਧਰਮ ਗਾਇਕ ਰਤ ਵਤੀ ਕੇ ਨਾ ਜਾਨਾ॥ ਯਹਿ ਬਿਧ
 ਕਹੈ ਸੁਨਾਇ ਪਾਪ ਪੁਨਿ ਕੈ ਸੇ ਲਖਾ॥ ॥ ॥ ॥ ਧਰਮ ਗਾਇਕ
 ਪੇ ਬਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੇ ਆਗਿ ਆਨਾ ਸਹੈ ਸਭ ਪੁੰਮ ਰਮਾਰੀ॥ ਤੰ ਤੇ

ਤੁਸੀਂ ਹੋਇਸਤਕੁ ਕੋਜਮਕੋ ਕੋਐਸੇਨਾਪਾਹੀਯਾਪ੍ਰਿਗਠੰ
 ਤਮਉਠਾਸੀਕੈਸੇਪਾਵੇਜਉਜਾਨਹੀਯਾਪਿਥਾਤਿਬਿਚਾਰੀ॥
 ਪਰਮਗਾਇਕੋਤੁਏਕਾਪਿਧੋਰਜਨਕਾਰਦਸੋਕਹੀਇਸਾਈਕ
 ਹੀ॥ ੧੦੦ ॥ ੧੦੧ ॥ ੧੦੨ ॥ ੧੦੩ ॥ ੧੦੪ ॥ ੧੦੫ ॥ ੧੦੬ ॥ ੧੦੭ ॥ ੧੦੮ ॥ ੧੦੯ ॥ ੧੧੦ ॥
 ਚਜਾਹੀਅਨਸੁਪਾਏਭਜਨਕਰਪਾਛੇਸਹੁਪਦਰਸਾਹਿ॥
 ੦ ॥ ੧੧੧ ॥ ੧੧੨ ॥ ੧੧੩ ॥ ੧੧੪ ॥ ੧੧੫ ॥ ੧੧੬ ॥ ੧੧੭ ॥ ੧੧੮ ॥ ੧੧੯ ॥ ੧੨੦ ॥
 ਨੀਖਬਰਨਪਾਇਐਸੇਭਜਨਕਿਅਸਾਭੈ॥ ੧੨੧ ॥ ੧੨੨ ॥ ੧੨੩ ॥ ੧੨੪ ॥ ੧੨੫ ॥ ੧੨੬ ॥ ੧੨੭ ॥ ੧੨੮ ॥ ੧੨੯ ॥ ੧੩੦ ॥
 ਪਰਮਗਾਇਯਾਪਿਥਾਤਿਬਖਸੀਆਗੇਐਸੇਹੋਇਓਨਜਾਨੀ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮੇਅਪਠੇਹੁਪਪਛਾਨੈਪਾਛੇਭਜਨਯਾਪਿਜਾਨਦਿਵੇਨਾਕੈ

ਕਰਕੇ ਜਉ ਆਪਨ ਜਾਗੈ ਭਜਨ ਕਰਨ ਪਰਿ ਕਾਹਿ ਬੁਠਾਨੈ ॥ ਭੀ
 ਤੇ ਕਹੈ ਅਬਹੁ ਪਾਯਾ ॥ ਯਾ ਤੇ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ੨੫੩ ॥ ਦੋ
 ਪਰਮਿ ਗਾਇਤਿ ਪਕਾਤੈ ਪੁਛੁ ਪੁਛੁ ਸਸਟਿ ਪਹਿਜਾਇ ॥
 ਦਸ ਸਟਿ ਪਰ ਜਾਨ ਕਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰ ਤੁਮਾ ਅਹਿ ਬਤਾਇ ॥ ੨੫੪ ॥
 ਮੋਖ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰ ਜਉ ਦੇਹ ਨਹੀ ਤਉ ਤਿਆਗ ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ॥
 ਪਰਮ ਗਾਇਕ ਹੋਇ ਏਹ ਮਨ ਤੁਮਰੈ ਉਜਲ ਨਹੀ ॥ ੨੫੫ ॥ ਅਕ
 ਬਿੰਦੁ ॥ ਉਜਲ ਮਨ ਹੋਇ ਤਉ ਸਰੁ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ਉਪਦੇਸ ਨਿਗਰ
 ਥਪੋਇ ਜਉ ਮੈ ਵੇਚਾਇ ਕੀਜੀਐ ॥ ਬਦ੍ਰਕ ਅਸ੍ਰਮ ਅਬਜਾਇ
 ਉਹਾਤ ਪਕਉ ਕਮਾਇ ਸਰਬ ਚਾਹਿ ਕੋਮਿਟਾਇ ਤਉ ਨਿਰਮਲਤਾ

ਕੋਲੀਜੀਐ॥ ਨਿਰਮਲਜਥਿ॥ ਇਸਰੂਪਪਾਵੈਸੋਇਕਕਰਕੇਅਪ
 ਰਾਜਮਾਨਵਸਤਕਿਆਪਤੀਜੀਐ॥ ਪਰਮਕਾਸੁਨਾਵੈਮਾਨਮਾਨਕ
 ਕਾਵੈਅਰੂਪਨਿਧਮਹਿਸਮਾਵੈਗਗਦ੍ਵੈਖਮੈਲਸੇਂਭਰੀਜੀਐ॥੩
 ਪਪ॥੧॥॥ਦੇ॥੧॥॥ਖਟਬਿਕਾਰਸੇਂਬੰਧੈਮਾਨਿਓਆਪਸਰੀਰ
 ॥ਕੇਮਕ੍ਰੋਧਕੇਬਸਪਰਿਓਸਰੀਰਲਾਗੀਸਭਪੀਰ॥੨੫੬॥॥ਜੋ
 ਰਾਮ॥॥ਜਾਨਿਓਜਬਹਿਸਰੀਰਬਾਲਪਾਜੇਬਨਜਗਾਮ੍ਰਿਤਾਪਾਨ
 ਜਾਨੇਵਸਖੀਰਭੂਖਪਿਆਸਸੁਭਾਇਤਿਹਿ॥੨੫੭॥॥ਭੁਜੰਗਛੁੰਦੁ॥
 ਆਪਮਾਨਜਾਨੰਗ੍ਰਸਿਓਹਰਖਸੇਰੀਆਪਾਬੁਧਮਾਨੀਸੇਰੀਵਿਜੇਰੀ
 ॥ਸਭੀਲਛਨਲਾਗੇਆਪਸਰੀਰਮਾਨੀ॥ਮਾਨਸੁਪ੍ਰਜਥੇਜਾਗੇਤੀਕੀ

ਬਿਪਜਾਨੀ॥ ੨੫੮॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਕਸ਼ਾਹਾਜਾਸਿਖਰਪੁਜਾਪਰਜਾਪਾਸਨਾ
 ਖੰਡਤੋਹਿਰਖਤਤਾਸ॥ ਉਪਜੇਰਾਜਾਸਿਖਰਪੁਜਾਪਰਜਾਪਾਸਨਾ
 ਰਾਨਿਆਇਬਿਖੇਅਤਚਤਰਸਾਖੇਲਨਾਗਿਓਸਿਕਾਰਾ॥ ੨੫੯॥
 ॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਪਾਖਨਲੋਗਸਿਕਾਰਠਿਰੇਮਾਰਗਜੀਪਕਦੇਖਿਓ॥
 ਚਾਹੇਬਾਲੇਮਾਰਜੀਪਕਅਗੇਹਮਪਰੇ॥ ੨੬੦॥ ॥ ਸੁਯਾ॥ ॥
 ਬਾਨਮਾਰਗਤੋਰਾਜਾਨੀਲਕਰੀਅਉਪ੍ਰਸਾਨਕੀਟਿਜੀਪਕਕਾਹੇਕ
 ਹਮੇਜੀਪਕਕਾਹੇਐਸੇਹਮਪਰੇਹਮਨਾਸਭਏੜਈਲੋਕੀਪੀਨਾਸੇ॥
 ਰਾਜਾਸੁਨਤਅਚਰਜਭਏਕਈਜੀਵਮਾਰੇਮੈਹਮਬਿਲਾਸੇ॥
 ਲੋਕੀਕੇਦੁਖਨਾਹਿਭਇਓਅਬਤਹਿਮਾਰੇਕੈਸੇਦੁਖਪਾਸੇ॥ ੨੬੧॥

੫੦

॥ ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਪਕਰੇ ਬੀਚਾਰ ਕਰਾਮੀ ਤਉ ਤਈ ਲੋਕਾ ਰਮ
 ਮੁਏ ਸਰਮ ਰਗਈ ਰਮ ਕੈ ਸੇ ਸੇ ਕਾ ॥ ੨੬੩ ॥ ॥ ਗਾਨਾ ॥
 ਨਾਮਿ ਸਮਾਦ ਜਾਨਾ ਕਾ ਤਾਨੀ ਜੀ ॥ ਨਾਮਿ ਮਾਗਨ ਮਾਹਿ ਕੁ ਸੁਆ
 ਦ ਮਾਗਨ ਤਾਹਿ ਮਕੁ ਛਕਰਿ ॥ ੨੬੩ ॥ ॥ ਗਾਇਕਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਖਿਆ
 ਇਵੈ ਗਾਗਉ ਪਾਜਿ ਓਧੈ ॥ ਆਇ ਗਾਇਨ ਜੋ ਗਾਇ ਤਾਹਿ ਮਾਨ ਕਰਤ
 ਭਇ ਓਧੈ ॥ ਜੀਵਨ ਸੁਆਸ ਕੈ ਸੇਰਾ ਗਭਾਗ ਆਸੋ ਇਕੈ ਨਿਰਾਸਰ
 ਲੀਬੇ ਲਾਇ ਓਧੈ ॥ ਹਾਲੀ ਉਪਾਜਿ ਓਧੈ ਰਾਗ ਲਾਗੀ ਅੰਤ
 ਹਿ ਆਗ ਕਉ ਰਾਜ ਕੋ ਤਿਆਗ ਅਤੀ ਤਉ ਤਕਰਿ ਓਧੈ ॥ ਹਾਲੀ ਕਾ
 ਅਤੀ ਤਉ ਇਇ ਸਥੀ ਭਲਾ ਪੀਨ ਕੋਇ ਪਰੁ ਵਚਨ ਮੋਹੁ ਨ ਕੈ ਪਾਛੇ

ਅਤੀਤਮਗਗਰਿਓ॥ ਅਤੀਤਜਥਰੋਇਗੋਅੰਕਾਰਪਾਇਸੋ
 ਇਥੋਅਬਗਰਾਥਰਾਜਾਮਾਨਕੈਅੰਕਾਰਕਾਤਰਗਿਓ॥੨੬
 ॥੨੭॥ ਹਾਜਗੁਸਤਕੋਤਿਆਗਕਰਮਾਨੇਆਪੁਅਤੀਤ
 ॥ਈਸਰਕਿਰਪਾਕਰੋਗੋਆਸਾਰਾਖੇਨੀਤ॥੨੮॥ ॥੨੯॥
 ਜੇਤੁਮਕਾਸਿਸਤਪਹੁਤਿਆਗਕੀਏਤੇਥਾਭਰੋ॥ ਮਾਭਟਕਾ
 ਤੇਜਾਤਨਿਰੁਥਾਸੀਨਿਰਪੁਲਕਾ॥੩੦॥ ॥੩੧॥ ਤਿਆਗ
 ਤੇਭਜਨਕਰੋਮਾਨਾਇਕੈ॥ ਭਜਨਗੋਬਿੰਦਤੇਦੁਐਤਨਾਸੋਗੁ
 ਅਤਕੋਤਿਆਗਾੰਕਾਰਕਰੋਤਾਜਿਜਾਨਅਗਿਆਨੀਸੋਨਰਕਾ
 ਸੋ॥ ਅੰਕਾਰਕੋਮੁਖਨਿਵਰਤਭਇਓਖੁਸਨਾਹਿਥਗਾਹਿਮੁਹਿਪਾਸ

ਬਿਲਾਸੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਨਾ ਸਭ ਏ ਮਨ ਤੇ ਹਾਂ ਲੀ ਜੈ ਸੇ ਕਹੈ ਤੈ ਸੇ ਕਹੈ
 ਗਾਏ ॥ ੨੬੮ ॥ ॥ ੧੬੮ ॥ ॥ ਹਾਲੀ ਕਾਤੀ ਗਾਜ ਕੇ ਆਪਾ ਗਾਜ ਤਿ
 ਆਗਾ ਭੁਸ ਮਭਾਇ ਓਜ ਬ ਆਪੀ ਪਾਛੇ ਕਰਿ ਵਈ ਗਾਗਾ ॥ ੨੬੯ ॥
 ॥ ੧੬੯ ॥ ॥ ਕਾਕੋ ਕਾਜਾ ਉਪਾਵੇ ਕਾਧਿ ਚੰਤ ਕਾਐ
 ਸੇਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਉ ਦੇਵਿ ਮੋਹਿ ਉਪਦੇਸ ਕਰਾ ॥ ੨੭੦ ॥ ॥ ੧੭੦ ॥
 ਹਾਲੀ ਕੇ ਮੋਹਿ ਕਰ ਉਪਦੇਸਾ ਪਹੁ ਮਕੇ ਮਾਨਿ ਓਇ ਸਤੀ ਭੇਸ
 ॥ ਐਸੇ ਸਚੇ ਦੇਹ ਤਿ ਆਗਾ ਉਪਦੇਸ ਕਹੁੰਤੁ ਮਕ ਉਵਰਿ ਭਾਗ
 ॥ ਗਾਜਾ ਕਾ ਐਸੇ ਅਗਲਾ ਗੀ ॥ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖ ਕੀ ਭਾਸਤਿ ਆਗੀ
 ॥ ਜਾਂ ਕੇ ਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਸੋਧ ਪਾਵੈ ॥ ੧੭੧ ॥

ਕਿਤੇਕੀਅਭਰਮਭਿਲਾਸਾਜਾਨਪੀ॥ ੧੧॥ ॥ ਕੀਕੀ
 ਸਰਨਜਾਉਜੋਉਪਾਰਕਰੋਨਾਉਯਹਿਸਰੀਰਮੋਹਨਾਰਿਜਾਕੇਵੁ
 ਸਤੇਕਮੀਵਦੋ॥ ਸਰੀਰਥਿਰਹੀਨਗੇਅਭਿਰਕੀਕਿਆਕੇਜਲ
 ਟੀਗਸਭੀਵਹੋ॥ ਬਿਧਾਤਾਕੇਸੁਨਾਵਦੋ॥ ਨਜਾਨਮੈਕਉਨਹੋਪਛੀ
 ਜਿਉਬਾਪਿਭਿਭਉਨਹੋਸੀ॥ ਮਨੁਖਚਿੰਤਾਮਲਹਿਰਹਾਥਨਹੀਅ
 ਵਦੋ॥ ਅਥਚਿੰਤਾਮਲਿਪਾਈਸੋਮਾਟੀਮਹਿਗਵਾਈਆਪਾਥ
 ਖਿਉਨਜਾਈਗਾਈਕੋਬਤਾਵਦੋ॥ ੧੨॥ ॥ ਟੋਰਾ॥ ॥ ਗਾਈ
 ਅਵਸਥਾਵਹਿਭਈਜੈਸੇਅਤੀਤਕੀਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਤਰੰਗਮੇ
 ਬਿਨਸਿਓਪਛੁਤਾਂਨ॥ ੧੩॥ ॥ ਜੋਰਾ॥ ॥ ਰੋਵੈਬਾਹਿਪਸਾਰਪਰਮ

ਹਿਸਟਿਕੁਆਇਓਮੁਹਖਅਪਵਿਚਾਰਤੁਮਹਾਜੀਵਨਸੁਖ
 ਸਤਕ॥੨੯੨॥ ॥ ਭੋਮਈ॥ ॥ ਰਾਜਾਕੋਹਾਈਕੋਤੀਈਵੀ
 ਅਵਸਤਾਅਤੀਤਨਿਅੰਈ॥ ਰਾਈਕੋਜੋਐਸੇਜਾਨਾਨਹਿਅ
 ਨੇਹਿਕਰਨਪਰਮਾਨ॥ ਰਾਜਾਕੋਯਹਿਚਹਿਚਮਆਰੀ॥ ਭੂਤਿ
 ਨਿਅੰਈਮਨਮਹਿਧਾਰੀ॥ ਕਪਾਜਾਓਅਉਕੀਕਉਕਹੋਜੀਤੇ
 ਅਭੈਨਿਸਚੇਲਾਓ॥੨੯੩॥ ॥ ਭੋਮਈ॥ ॥ ਰਾਈਕੋਮਹਾਰਾਜ
 ਜੀਚਹਿਕਰਤਹੋਆਪਾਅਭੈਚਾਹਤਅਵਰਤੋਯਾਂਤੇਪਰੋਨਪ
 ਧਾ॥੨੯੪॥ ॥ ਭੋਮਈ॥ ॥ ਏਕਸੁਆਸਅਚਹਿਮੁਕਤਆਪਤੇਅ
 ਪੈਰਾ॥ ਰਾਜਾਕਹੋਵਹਿਗੋਬਿੰਦਮਿਲੈਤਉਕਿਆਕਰੇ॥੨੯੫॥

੨੧੬

॥ ਗਲੀ ਕੇ ਤੁਮ ਪਾਸ ਨਾ ਈ ਝੀ ਚਾਹਿ ਬਡੀ ਮਨ ਮਹਿ ਪ
 ਰੈ ॥ ਤਤ ਕਾ ਲਕੈ ਸੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਮਿਲੈ ਤੁਮ ਐਸੇ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਸੇ ਕ
 ਰੈ ॥ ਗਾਜਾ ਕੇ ਹਮ ਏਕ ਸਮੇ ਨਿਆ ਏ ਬੈਠੇ ਤਤ ਕਾ ਲਮਤੀ
 ਤਮ ਏ ਪਰੈ ॥ ਤਾਹਿ ਕਹਿਓ ਮਚਾਹਿ ਹੋਵੈ ਮੁਢਿ ਚਾਹਿ ਤਿਮ
 ਗਮਿ ਲੈ ਪਰੈ ॥ ੨੨੫ ॥ ॥ ਯਹੀ ਚਾਹਿ ਪਾਟ ਲੈ ਪਰੈ ॥
 ਵੀਨ ਮਿਲੇ ਦੇਇ ॥ ਦੁਹਰ ਧੰਨ ਬਚਾਹਿ ਨਾ ਮਿਲੈ ਮਚਾਨ ਕ
 ਸੇਇ ॥ ੨੨੬ ॥ ॥ ਮਥਰੀ ਮਨਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ਗੋ ਬਿੰਦ
 ਮਿਲਾ ਮਚਰ ਜਾਨਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਭੀ ਬਚਾ ਬਤਾਇ ਹੋਇ ਮਚਾਹਿ
 ਮੁਹਿ ਕੋ ਮਿਲੈ ॥ ੨੨੭ ॥ ॥ ਗਲੀ ਮੈ ਜਾ ਲਾਹੈ ਮਨ ਸੇ ਬਿ

ਗਾਨੈ ਕੀ ਅੰਤ ਕਮਾਨੈ ਸੋ ਸਭੀ ਟੁਠ ਜਾਨੈ ॥ ਸਹੀਰ ਜੇ ਮਹਾ
 ਆਜ ਕਾ ਲਤਿ ਆਗਾਨਾ ਗਇ ਦੀ ਕੋ ਪਸਾਹ ਸੋ ਅਸਤ ਕਰਮਾ
 ਨਾਹੈ ॥ ਮਨ ਬੁਧ ਜੇ ਸਮਾਨਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰ ਜਾਨੈ ਭੋਗ ਪਰ ਲੁਭ
 ਨ ਸੋ ਮੁਖ ਦੀਵਾਨਾਹੈ ॥ ਜੇ ਤਈ ਲੋਕ ਭੋਗ ਦੇਵੇ ਮਕਬੂਲਾ ਹਿਥੇ
 ਦੇ ਸਭ ਟੁਠ ਜਾਨੈ ਦੇ ਅਖ ਗੋ ਬਿੰਦ ਪਰ ਲੁਭਾਨਾਹੈ ॥ ੨੮੬ ॥ ॥ ਜੇ
 ॥ ਇਸੀ ਸਮੇਗੋ ਬਿੰਦ ਜੀ ਦਰਸਾ ਦੇਵੈ ਆਇ ॥ ਭੇਟ ਆ
 ਗੋ ਕਿ ਆਗਾਖੀ ਐ ਗਲੀ ਦੇਵੈ ਬਤਾਇ ॥ ੨੮੭ ॥ ॥ ਜੇ ਗਤਾ ॥
 ਗਲੀ ਦੀ ਰਿਥਤਾ ਇਜੇ ਕਦੁ ਪੈਸੇ ਭੇਟ ਕਰਾਗਾ ਜੇ ਯਹਿ ਖੁਸ
 ਆਇ ਦੀ ਜੇ ਭੇਟ ਸਹੀਰ ਹੀ ॥ ੨੮੮ ॥ ॥ ਜੇ ਗਤਾ ॥ ਗਲੀ ਗਜੇ ਬ

ਚਨਸੁਨਾਏ ਸਰੀਰ ਭੇਦ ਕਿਆ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਏ ॥ ਉਪਰਤੁ ਚਮਾਨ
 ਪਰਬੇਰੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭੇਦ ਬਸੰਤਿ ਤੇ ਕੇਰੀ ॥ ਰਾਜਾ ਜਾਲੁ ਭਇਓ ॥
 ਰਾਨਾ ਕਦੇ ਮਿਲਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੰਸਾਰੁ ਫੁਰੀ ॥ ਮੁਕਤ ਜੁਪਾ
 ਰਾ ਕਬ ਮੁਹਿ ਮਿਲਨ ਗੋਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਰੇ ॥ ੨੯੩ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਭੂਤ ਤਿਹਿ ਸਗਰ ਹਿਓ ਪਾਰਿਓ ਪ੍ਰਬਟੀ ॥ ਪਰਜਾਇ ॥ ਹਾਲੀ ॥
 ਹੀ ਬੁਝਾਇ ਕੈ ਮਾਨ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ੨੯੪ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਸੀਸ ਗੋ
 ਦ ਮਹਿ ਪਾਇ ਰਾਜਾ ਰਾਜਾ ਕਰਤ ਥੀ ॥ ਮਾਘੁਤ ਪਾਛੇ ਮਾਇ ਰਾਜਾ
 ਬਚਨ ਉਚਾਰਿਓ ॥ ੨੯੫ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਕਪੌਰਾ ਜਾ ਅਉਗਲੀ ਕਪੋ
 ਏ ਕੋ ਗੋਬਿੰਦ ਪੈਸਰ ਬਨਿ ਪਾਰਿਓ ॥ ਹਾਲੀ ਜਾਨਾ ਜਾਨਿ ਸਭ ਇਓ ॥

ਉਪਕਾਸੁਰਾਇਓਸੁਰਾਪੀਕੁਲਸਾਰਿਓਗਾਦੀਕਾਅਥਾਥਿਸਨਾ
 ਏਪ੍ਰਭੁਦਰਸਕਰਨਿਤਪ੍ਰਿਤਸਮਾਰਿਓਗਾਜਾਕਾਥਿਸਨਾਓ
 ਰਕਾਧੈਜਾਧੈਕਾਧੈਥਿਸਨਪਸੁਰਿਓ॥੨੮॥੧॥
 ਟੀਕਾਅਤੀਤਹੋਇਗਾਜਾਕਾਧੈਨਾਥਿ॥ਕਿਅਹੋਵੋਕਿਅਹੋਵ
 ਨਾਸਮਾਇਓਥਿਓਮਨਮਾਥਿ॥੨੮॥੧॥
 ਹੋਇਪਾਹਏਕਨਿਸਰਾਤਪੀ॥ਲਈਉਥਾਸੀਸੋਇਥਿਸਨਾਥਾਗ
 ਗਲੇਏਥਿਓ॥੨੮॥੧॥
 ਰੋਗਾਥਿਸਨਾਥਾਗਵਾਨਗਾਜਾਮਿਲਪਿਆਰੋ॥ਧਰਮਰਾਇਕੀਕਰਪ੍ਰਿਤ
 ਕਾਧੈ॥ਮਨਾਨਿਰਮਲਤੀਕੀਗਤਿਅਹੋ॥ਦੁਭਤਾਸੀਤਗਿਅੰਨਗਤ

ਪਾਈ ਕੰਕਰ ਕੋਚ ਲੋਕ ਥਾਚ ਲਾਈ ਪਰਮ ਕੋਚ ਤੁਮ ਕਾਰੀ ਪਰ
 ਜਾਨਾ ਕਾਜਾ ਜਿਵੈ ਕਰ ਉਜਲ ਮਨਾ ॥ ੨੪੬ ॥ ॥ ਜਮ ਕੰਕ
 ਰਤ ਬਤਿ ਸਿਕਹਿ ਆਮਿ ਲੈ ਭਗਵੰਨ ਜਬ ਆਇ ॥ ਗਾਜਾ ਤੀਸੇ
 ਪ੍ਰਸਾਨ ਕਰ ਉਤਰੈ ਕੋਸੇ ਪਾਇ ॥ ੨੪੭ ॥ ॥ ਤਿਨ ਜੋ ਬਰਖਾ ਕੀ
 ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪੀ ਬਚਨ ਕਹੁ ॥ ਛਾਜ ਲਾਨਿ ਪਾਮ ਮੀਨ ਬਿਨਾਗੇ
 ਬਿੰਦ ਸੁਭ ਬਾਦੇ ॥ ੨੪੮ ॥ ॥ ਕੰਕਰ ਸੁਨਾਵੈ ਜਉ ਪ੍ਰਾਣੀ
 ਲੈਨਾ ਜਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇਂ ਪੁਛਾਵੈ ਕਹੁ ਮਾਤ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੈ ॥ ਸੁਤ ਮਿਤ
 ਭਾਤ ਕਹਾ ਬਲ ਬੁਧ ਜਾਤ ਕਹਾ ਪੀਨ ਪੀ ਮਨਾਤ ਕਹਾ ਨ ਮੋਰ ਗਾਹੀ
 ਮਉ ਨਾਹੈ ॥ ਅਬ ਮੋਰ ਕਉ ਨਾਹਿ ਜੇ ਦੁਖ ਤੇ ਛੁਡਾਹਿ ਏਕ ਲੋਹੀ ਆਵੈ

ਏਕਲੋਪੀਜਾਪ ਅਖੰਡ ਏਕਜਉਨੈ॥ ਬਿਚਾਰੀ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਾਇ
 ਕਥਾਰਾਜਾ ਕੀ ਸੁਨਾਇ ਤਬ ਕਹਿਓ ਪਰਮਹਾਇ ਦੁਜੀ ਆਹਾ ਭਇ
 ਓਭਉਨੈ॥ ੨੦੧ ॥ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਜਾ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਰਾਜਾ
 ਹਰਿਓ ਨ ਆਪਾ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾਏ ਰਾਜ ਕੋ ਜਪ ਤਨਹੀ ਕਿਉ ਜਾਪ॥
 ੨੦੨ ॥ ॥ ਸੋ ਤੋ ਤੁਹ ਤੁਸਿ ਆਉ ਭੇਟ ਜਮਾਨੀ ਹਮੇ ਕੀ
 ॥ ਰਾਜਾ ਮੇਨ ਸਮਾਉ ਬਹੁੜਿ ਬਿਸਨ ਤਿਰਿ ਇਉ ਕਹੇ॥ ੨੦੩ ॥ ॥
 ॥ ਹੁਪ ਮੇਰੇ ਬੈਠਤ ਕਿਉ ਨਾਹੀ॥ ਰਾਜਾ ਕਾਹੁ ਮਸਹ ਕਸ
 ਮਾਹੀ॥ ਸੁਹਾਜ ਆਪਾ ਤੁਮ ਕਉ ਚੀਨਾ॥ ਹਮ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤੁਹੀ ਕਛੁ
 ਕੀਨਾ॥ ਬਿਸਨ ਕਹੇ ਅੰਕਾਰ ਤੁਹਿ ਚੀਆ॥ ਏਸੀ ਹੀ ਕਾਰਜ ਕਹੁ

ਵਸਕੀਆਹਾਜਾਕੇਤੁਮਭਿਨੀਕਾਹਾਹਮਜਾਨਾਤੁਮਸਰਦਾ
 ਭਾਰਾ॥੩੦੬॥ ॥ ਧਿਸਨਕੇਹਮਸਮਭੁਏਕਿਹਾਧਿਸਨ
 ਕਰਜਾਨਾਹਾਜਾਐਸੇਬਚਨਸੁਨਾਧਿਸਨਆਪਕੇਮਾਨਾ॥੩੦੭॥
 ॥ ਧਿਸਨਪ੍ਰਸਨਬਪੁਰੀਨਹਾਜਾਉਤਹਨਹਿਕੀਆਜਿ
 ਉਜਲਮਹਿਜਲਲੀਨਭੇਦਦੁਐਤਕੇਨਹਿਹਿਓ॥੩੦੮॥
 ॥ ਹਾਲੀਕਾਧਿਸਨਦੇਵਪੁੰਕੋਮਹਾਂਹਾਜਮਾਹਾਭਰਤਾ
 ਮਾਹਾਧਿਸਨਕੇਹਕਬੁਨਾਹਿਮੇਭਰਤਾਤੁਮਹਾਂਹੋਇਓਮਮਾ
 ॥ ਹਾਲੀਕਾਜੈਸੇਇਸੇਮਾਹਾਹਮਪੁੰਕੋਮਹਾਂਮਿਟੇਕੁਮਹਾਂਭਰਤਾ
 ਮੁਆਇਸਤੀਪਾਛੇਹੋਕਛੁਪੁਬਨਹੀਤਿਸਕੇਸਮਾ॥੩੦੯॥

॥ ॐ ਨਮੋ ਬਿਸਨਿ ਕਰੋ ਇਸਤੀ ਕਾ ਤੁਮ ਇਸਤੀ ਕਰੋ ਸੋ ਮੁਕੁ ॥
 ਤੁਮ ਅਭੇਦ ਮੋਹਿ ਦੇਖਿ ਓਤੁ ਮਰਮ ਤਾਹੈ ਗੁਰੂ ॥ ੩੦੦ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥
 ਗਾਈ ਪ੍ਰਸਨ ਚਲਾਇ ਕਰੋ ਬਿਸਨ ਤੁਮ ਕਉਨਾ ॥ ਸਤ ਚਿਤ ਅ
 ਨੰਦ ਸਮਾਇ ਕਰੋ ਬਿਸਨਿ ਅਦੁਤੀ ਹੀ ॥ ੩੦੧ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਗਾਈ
 ਕਾ ਮੋਹਿ ਪੈਲ ਕਰੋ ਕਛੁ ਸਾਮ੍ਹ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਤਾ ॥ ਬਿਸਨ ਕਾ ਮ
 ਤਿ ਸੋਏ ਜਾਨ ਜਾਮੈ ਅਸਤਾ ਸਤ ਪ੍ਰਮਾਨਤਾ ॥ ਚਿਦ ਵਹੀ ਜਿਤ
 ਤਾਨ ਲਾਹੀ ਆਨੰਦ ਵਹੀ ਦੁਖ ਹੀ ਨਤਾ ॥ ਆਦੁਤੀ ਸੋਈ ਜਹੰਦ
 ਐ ਤਨਹੀ ਕਰਮ ਸੀਈ ਯਹਿ ਆਖ ਬਖਾਨਤਾ ॥ ੩੦੨ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥
 ਗਾਈ ਕਾ ਮੈ ਜਾਲ ਤੀ ਤੁਮ ਹੋ ਨਿਗਵਿ ਕਾਹ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਕਰੋ ਤੇ ਜਾਨ

ਚਿਤੁ ਮਹੀ ਸਹ ਬਸੀ ਸਾਹ ॥ ੨੧੧ ॥ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਹੀ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਹੀ ॥
 ਪਜਾਨਾ ਸਕਲ ਦੁਐ ਤੈ ॥ ਬਿਸਨਿ ਕਹਿ ਓਛਿ ਰਥਾ ਪ੍ਰਾਮ ਸਹ
 ਬਹੁ ਮਕੇ ਲਖੋ ॥ ੨੧੨ ॥ ॥ ਜੋ ਪਈ ॥ ਗਾਈ ਕਹਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਕੀ
 ਅਗਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਜਾਨ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਪੀਆ ॥ ਤੁਮ ਵੇਕ ਮਵਹਾਨਿ ਜਾ
 ਨੇ ॥ ਵਿਸਨ ਕਹਾ ਵਹੀ ਸਹ ਬਸੀ ॥ ਦੁਸਹਾਇ ਤਬੀ ਕਉ ਜਾਨੇ ॥
 ਹਮੇ ਬਡਾਨਾ ਮੇ ਪਛਾਨੇ ॥ ਗਾਈ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕਉ ਜਾਨਹਿ ॥ ਤੁਮ ਤੇ
 ਭਿਨਾਹੀ ਕਉ ਮਾਨੇ ॥ ੨੧੩ ॥ ॥ ਜੋ ਪਈ ॥ ਤਤੁ ਤੁਹੀ ਸਹ ਬਕ
 ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਤੂੰ ਕਉ ਨਾ ॥ ਗਾਈ ਕਹਾ ਨਲਖ ਸਕੇ ਆਪ ਆਪ ਕੇ ਜਉ
 ਨਾ ॥ ੨੧੪ ॥ ॥ ਜੋ ਪਈ ॥ ਕੈਸੇ ਆਪ ਨ ਜਾਨ ਜਗਤ ਬਿਸਨ ਤੁਮ ਤੇ ਪ੍ਰ

ਗਦਾ ਗਦੀ ਕਰੇ ਬਖਿਆਨ ਆਤਮ ਬੇਦ ਨਹੀਂ ਮਨਾਹੀ ॥ ੨੧੫ ॥
 ॥ ਬਿਸਾਕੇ ਹਮ ਤੇ ਤਮ ਉਚੇ ॥ ਗਦੀ ਕਰਾਨ ਹਿ ਉਚੇ ॥
 ਚੇ ਦੋ ਨਹੀ ਇਕ ਆਤਮ ਜਾਨਾ ॥ ਚੀਟੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਭੀ ਸਮਾਨਾ ॥
 ਸਨਕੇ ਹੋ ਯਹਿ ਬਚਨ ਕੀ ਜੈ ॥ ਸਹੁ ਪਛੇ ਨਹਿ ਆਪੁ ਹੀ ਜੈ ॥ ਸੰਸਾਰ
 ਕੀ ਮਾਇਆ ਜਿਹਿ ਹਿ ਮ੍ਰਿਗਾ ਹਿ ॥ ਕਉ ਪੁਛੈ ਤਿਹਿ ਦਸ ਤੇ ਨਾਹਿ ॥
 ੨੧੬ ॥ ॥ ਮੁਕਤ ਪਰੇ ਵਾਨ ਪਦ ਸੈ ॥ ਹਮ ਰੋ ਪਾਕ ਛੁਨਾਹੀ ॥
 ਤੁਮ ਜਾਨਿਓ ਜੋ ਹਮ ਨ ਕੋ ਛਿਰ ਪਗਟ ਕਰਨੇ ਤਾਹਿ ॥ ੨੧੭ ॥ ॥
 ਜਉ ਹਮ ਤਉ ਤੁਮ ਨਾਹਿ ਭਰਮ ਕਾ ॥ ਕੋ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਜਮ ਟਿਏ ਖਮ ਨਾਮਾ
 ਹਿ ਤੀ ਤੇ ਤੁੰ ਸਨੀ ਜੋਗ ਕਰਾ ॥ ੨੧੮ ॥ ॥ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ ਮਨਿ ਦ

੩੨੯

ਨਹੀਯਹਿ ਆਤਮ ਬਚਨ ਸੁਨੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਗਾਇ ਜਮ ਕੰਕਰ ਕ
 ਸਿਖਰ ਧੁਜ ਕੀ ਕਥਾ ਸੋਖੈ ਲਸਨਾਵੈ ॥ ਕਾਲ ਕੇ ਭੈ ਸੇ ਮੁਕਤ ਸੋਭੈ ॥ ਅਭੈ
 ਦਗ ਬਿਦਕ ਜਾਲ ਸਮਾਵੈ ॥ ਦੇਹਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕੇ ਤਿਆਗਿ ਭਇਅ
 ਜਮ ਕੰਕਰ ਕਾਲ ਨਹੀ ਨਿਕਾਵੈ ॥ ੩੯੫ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਭਗਤਿ ਕ
 ਰਨਿ ਰਮ ਲਹੈ ਇਉ ਜਲ ਮਨ ਕਾ ਪੀਏ ਸੋਇ ਕੰਕਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੇ ਖਲੋ
 ਇਨ ਰਕਸੁ ਅਰਗ ਤੇਰਿ ਬਤਾਇ ਦਿਓ ॥ ਕੰਕਰ ਬਖਾਨੇ ਮੀਨ ਨੀਰ
 ਪੀਕੇ ਮਾਨੇ ਨਹਿ ਦੁਪ ਪਧਰ ਲੁਭੈ ਨੇ ਮੋਹਿ ਆਪਾ ਲਖਾਇ ਦਿਓ ॥
 ਤੁਮ ਨਰਕ ਸੁਅਰਗ ਕੇ ਬਤਾਵੈ ਮੂਰਖ ਠਗੇ ਕੇ ਬਹਿਕਾਵੈ ਅਪ
 ਨੇ ਭੇਦ ਨਹਿ ਸੁਨਾਵੈ ਤੇਰੇ ਬੁਧ ਕੇ ਭਰਮਾਇ ਦਿਓ ॥ ਧਰਮ ਗਾਇਅ

ਨਾਸੋਂ ਟਿਕਿ ਰਿਜਾਨਾ ਠਿਰਿ ਪਰਮ ਜਗਿ ਬਖਾਨਾ ਕਰੇ ਅਥਹੀ ਉਤਾ
 ਇਦਿਓ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਹਮ ਤੇਤੁ ਮਭੇਤੀ ਤਹੋ ਇਸੇ ਵਕਸ
 ਮਤਾ ਕੀਨਾ ॥ ਅਨ ਚਹੋ ਇਸ ਮਤਾ ਕਰੇ ਤਪੈ ਤਾਪ ਕਰਿ ਤੀਨਾ ॥
 ॥ ॥ ਏਹਾ ॥ ਕੰਕਰ ਕਰੇ ਪਰਮ ਗਾਇਨ ਹਿਸੇ ਵਕਨ ਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮੈ ॥
 ਓਹੀ ਗਾਜਾ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ ਜਓ ਸੇ ਵਕ ਅਪਾਨ ਜਾਨੈ ॥ ੨੩ ॥ ॥
 ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਥੇ ਕੇ ਕਰੇ ਤੇ ਜਾਨਤੈ ਪਰਮ ਗਾਇਨ ਹੀ ਬਖਾਨਤੈ ॥
 ਜਓ ਪੋਲਿ ਕੈ ਭੇਦ ਸੁਨਾਨਤੈ ਤਉ ਵਿਲੋਕੀ ਨਾ ਸਕਰ ਜਾਨਤੈ ॥ ਥ
 ਹਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅੰਸੇ ਲਖਾਨਤੈ ਅਨ ਚਹੇ ਸੇ ਬਾਤ ਦੁਖਾਨਤੈ ॥ ਹੇ ਕੰਕਰਿ
 ਦਿਲ ਕਰਮਾਨਤੈ ਚਉਗਾ ਸੀ ਲਖਾਨ ਕੰਨਤੈ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਏਹਾ ॥

੩੨੩

ਚਉਰਾਸੀਲਖਨਰਕਸੁਅਰਗਪੈਬਾਸਜਾਕਰੋਦੇਉ। ਕੰਕਰਕਾਂ
 ਯਹਿਭਰਮੈਗੋਬਿੰਦਨਿਸਚੇਲੇਉ। ੨੨੦॥ ॥ ਗੋਬਿੰਦਅਰ
 ਬਸਮਾਨਕਾਨਰਕਅਉਸੁਅਰਗਪੈ। ਗਾਜਾਕਥਾਬੀਖਿਅੰਨਜੇਪੂਰ
 ਅਹੇਹਿਤਕੋਰੇ। ੨੨੧॥ ॥ ਪਰਮਾਣਿਜੀਬਖਾਨੈਜੋਕਰਸ
 ਈਮਾਨੇਜੋਕਾਮੁਤੁਹੈਸਉਪਿਓਸਕੇ। ਮਕੇਸਮਾਸੀਐ। ਕੰਮਭੇਦ
 ਜੇਪੁਛਾਵੈਸਭੀਖੋਲਕੈਸੁਨਾਵੈਗਾਜਾਕਥਾਕੋਜਪਾਵੈਉਚਨੀਚਸਭੀ
 ਗਾਈਐ। ਜਉਗਾਜਾਮੁਕਤਿਭਇਆਤੁਹੈਕਿਆਪਾਇਆਐਸੋਹ
 ਇਕੈਨਲਾਇਆ। ਕਾਰਸਰਬਜਾਈਐ। ਨਿਰਮਲਜਾਬਿਧੋਇਤਉਪ੍ਰ
 ਜਾਨਸਿਧੋਇਜਉਨਿਰਮਲਨਹੋਇਤਉਬਚਨਕਾਰੋਪਾਈਐ॥ ੨੨੨॥

ਨਿਮੰਤਰੀਆਇ॥੩੩੨॥॥ਜੋਰਠਾ॥॥ਬਿਸਾਕੇਮੈਆਦਿਤੀਤੇਰੁ
 ਟਕਉਠਕੁਕਾਗਾਗਾਜਾਕੇਠਿਰਿਜਾਦਜਕਛੁਕਾਅਵਿਦਿ
 ਆ॥੩੩੩॥॥ਜੋਪਈ॥॥ਤੁਮਸੇਮਿਥੈਆਪਮਿਟਾਇਓਜਾਹੀ
 ਕਾਪ੍ਰਭਤੁਮਬਨਆਇਓਕਾਨਸੁਨਨਸਭਤੁਮਹੀਮਾਹੀ॥ਬਿਸ
 ਨਕੇਕਛੁਮਾਗਦਿਵਾਹੀ॥ਤੁਮਵਤੇਰਕਕਿਆਤੁਮਤੇਮੀਗੋ॥ਅ
 ਵਰਮੀਗਤੇਤੁਮੈਤਿਆਗੋ॥ਐਸੇਦਸਕ੍ਰਿਪਾਕਹਿਦੀਜੈ॥ਤੁਮਵ
 ਤੇਕਅਵਰਨਹਿਥੀਜੈ॥੩੩੪॥॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਤੁਮਬਿਨਅਵਰਨ
 ਜਾਨਹੋਅਵਰਨਦੇਖਹਿਨੈਨਾ॥ਬਿਸਨਿਕੇਤਬਰਾਜਕਅਭੇਦਦ੍ਰਿ
 ਸੁਸੁਖਚੈਨਾ॥੩੩੫॥॥ਜੋਰਠਾ॥॥ਅਭੇਦਦ੍ਰਿਸਟਿਕੋਪਾਇਅਵਰ

३२४

ਅਨਜਲਮਹਿਤਰੰਗਜੈਸੇਜਲਹੀਪ੍ਰਮਾਨੀਐ॥ ਤੈਸੇਜਗਤਜਲਮ
 ਤੀਹਮਹੇਖਿਆਲਜਉਐਸੇਨਭਾਸਕਛੁਚਾਗਿਤੰਬੁਭਾਂਗੀਐ॥੩੩॥
 ਤੇਚਾਗਿਨਕੋਤਿਆਗਜੈਸੇਤਿਆਗੇਆਗਲਾਗਯੰਤੇਮੁਕਤਪਾਵੈਭਾ
 ਗਯਹਿਵਚਨਉਹਮੀਨੀਐ॥੩੩॥੥੥੥॥ ਚਾਹੀਵਨਕੀਦਿ
 ਕਤੁਐਹਮੇਸੇਬੇਮੁਖੋਇ॥ ਜੀਵਨਸੁਭਲਤਰ੍ਹੇਹਮੇਸੇਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਸੇਇ
 ॥੩੩॥੥੥੥॥ ਪੰਨਜੋਗਨਕੋਜੋਗਨਹਿਜੀਵਨਕਛੁਸੁਖਲਾ॥੩੩॥
 ਚਕਰੇਨਿਤਭੋਗਮਿਤ੍ਰਸੁਆਸਤੰਅਪਕਨਾ॥੩੩॥੥੥੥॥ ਨਿਤ
 ਪੰਨਹੀਕੋਚਾਹੇਸੇਸਾਥਨਹਿਨਿਬਾਹੇਪੰਨੀਮੇਰੇਅਥਵਾਪੰਨਾਹਾਹੇਤਮ
 ਕਰਹਾਜਲੁਦਲੇਤੀ॥ ਤੀਤੇਚਾਹੀਨਾਨਜੋਗਅਸਤਜਾਨਭੋਗਲੋਗਮ

ਉਪਰੋਕਤ ਕਥਾ ਵਿਸਥਿਤ ਨਹੀਂ ਤੈਸੇ ਸਰਬਵਾਸਨਾ ਤਿਅਗਸਦਾ
 ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਾ ਗਨਿਰ ਸੰਸੇਰੁ ਪ੍ਰਮੇਰਿ ਏਐ ਸੇਸਦਾ ਨੇਤੈ। ਸਕਰੀ
 ਅਗਨਿਕੋ ਨਪਾਇਤ ਬਲਗ ਸਕਰੀ ਕਹਾਇ ਜਉ ਅਗਨ ਲਾਗ ਜਾਇ
 ਤਉ ਅਗਨਿ ਹੀ ਸਮੇਤੈ॥੩੬॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਗਜਾ ਜਾ ਬਿਲਗਿ
 ਜਾਨੈ ਆਪ ਅਉਗਮ ਅਉਗਾਤ ਬਲਗ ਸੰਤਨ ਪਾਵੈ ਨਾਪਾਵੈ
 ਕਹੁ ਠਉਗ॥੩੭॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਜਬ ਜੀਨੇ ਏਕ ਅੰਕਾਰ ਨਿਰਸੰਸੇ
 ਮੇਰਿ ਹੁਪੈ। ਰਿਆਪੁਰਖ ਰਿਆਨਾਰ ਅਤ ਅਗਮ ਪ੍ਰਕਾਸਈ॥੩੮॥
 ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਮਰੇ ਕੇ ਭੈ ਕਹਿ ਜੀਵਨ ਕੀ ਅਸਾਪਰ ਕਰੇ ਭਜਨਾ
 ਰਕੇ ਮੈ ਏਤ ਭਜਨ ਕੀ ਆਰੈ। ਰੈਨ ਦਿਨ ਬਿਨ ਬਿਨ ਏਤੀ ਓਕੀ ਪਛਾ

੩੭

ਕਲੇਲਕਰੈ ਸਭ ਜਲਮਈ ਨਹੀ ਅਨਭੈਂ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮਭਾਸ
 ਤੈਸਹ ਬਏਕ ਅਖੰਡ ਬੈਰਾਣਨ ਤੈਂ ॥ ੨੨੬ ॥ ॥ ਗੋਗਾ ॥
 ਜਿਉ ਜਾਨੀ ਐ ਦਿਸ ਪਦਾਰਥ ਕੁਰਿ ॥ ਅਪਨਾ ਮੁਖੰ ਗਲੀ ਐ ਅਪ
 ਨੇ ਮਾਹਿ ਅਹੁੜਾ ॥ ੨੨੭ ॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ॥ ਐਸੇ ਜਾਨੇ ਆਪ ਆਪ ਪਰਮਾ
 ਤ ਅਹੁੜੇ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਪੀ ਥਾਪ ਆਤਮ ਨਿਸਚਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਾ ॥ ੨੨੮ ॥
 ॥ ੨੨੯ ॥ ॥ ਜੋ ਕੋ ਨਿਸਚਾ ਆਤਮ ਮਾਹਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਸੰਸਾਰਿ
 ਬੰਧ ਸੋ ਨਹੀ ॥ ਸੁਆਸ ਸੇਈ ਸੁਫਲ ਕਰ ਜਾਨੇ ॥ ਵਾਸੇ ਵੇਦ ਨਿਸਚੇ ਕਰ
 ਮਾਨੇ ॥ ਯਹੀ ਸੁਆਸ ਚਿਤਾ ਮਇ ਪਾਈ ॥ ਆਟੀ ਮਾਹਿ ਸੋ ਨਹਿ ਖੁਰਾਂ
 ਈ ॥ ਪਰਮਾਰਥ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁਜੈ ॥ ਕਰਮ ਸੰਘੀ ਕੀ ਭਗਤ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ੨੨੯ ॥

॥ ਗਾਯਕੋਮਾਗਾਯਜੀਜਉਪਵਉਭਗਤਕਰੇਉਮੈਤਮੁ
 ਲਾਲਭਤਉਭਗਤਕਉਨਕਦੇਉ ॥ ੨੪੮ ॥ ॥ ਜੋਗਤਾ ॥ ਥਿਸਨ
 ਕੋਭੀਜੋਗਭਗਤਭਈਕਰਜਾਨੀਐ ॥ ਜਉਤਮਬੀਚਨਪੋਗਨਾਮੁਇ
 ਸੀਕਾਭਗਤਹੀ ॥ ੨੪੯ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਸਾ ॥ ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੀਭਗਤਭਈਕ
 ਹੁੰਉਤਮਮਧਮਨਕਿਸਟਿਸੁਨਉ ॥ ਨਿਕਿਸਟਿਜੋਪਾਪਨਪੁਜਕਰੈਮੁ
 ਉਮਾਟੀਪੁਜਨਲਿੰਗਬਨਉ ॥ ਮਧਮਭਗਤਭਗਵੰਨਤੋਭਿੰਨਜੀ
 ਵਮੈਪੋਇਭਜਨਕਰਉ ॥ ਉਤਮਭਗਤਭਗਪੂਰਹਹਿਉਚੀਟੀਭੁ
 ਹਮਾਅਦਿਸਮਾਉ ॥ ੨੫੦ ॥ ॥ ਏਹਗਾ ॥ ਚਾਹਿਨਕਾਹੁਕੀਕਰੈਪਰ
 ਅਪਰਭੁਲਜਾਇ ॥ ਏਕਅਖੰਡਬਿਗਾਜਹੀਉਤਮਭਗਤਿਕਹਾਇ ॥

ਜਬ ਤੂੰ ਪੀਦੁਖ ਸੁਖ ਕਾ ॥ ੨੫੧ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ਭੁਜੰਗ ॥ ॥ ਬਿਸਾਨਾ ॥
 ਬਖਾਨੀ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਗਤ ਕਾ ਤੀ ॥ ਨੀ ਭਗਤ ਜਾਨੀ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸੇਈ ॥
 ਰਤੀ ॥ ਤੂੰ ਪੀਕ ਦੁਖ ਨਾਹੀ ਸਦਾ ਮੇਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਰੋਤਾ ਪੀਤੁ ਮੀਕ
 ਬਖਾਨੇ ॥ ੨੫੨ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ॥ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕਹਿ ਓਹ ਨੀ ਭਗਤੀ ॥
 ਰਾਜਾ ਕੇ ਰੋਤਿ ਉਨਾਹੀ ॥ ਦਾਸ ਬਿਨਾ ਨ ਭਗਤੀ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕਾ ਬਿਸ
 ਦਰਸਾਹੀ ॥ ੨੫੩ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ॥ ॥ ਬਿਸਾ ਮਗੁ ਓਹ ਮੁਰਜਾਨ ਕਾ ਭਗ
 ਤ ਮੁਖ ਕੇ ਕੈ ॥ ਐਸੇ ਕੇ ਭਗਵੰਤ ਮੁਖੇ ਦੁਖ ਭਗਤੀ ॥ ਦਾਸ ਬਿਨ
 ॥ ੨੫੪ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਕੇ ਰਮ ਐਸੇ ਕੇ ਰੋਤੀ ॥ ਦਾਸ ਬਿਨ ਭਗ
 ਤ ਕਉ ਨ ਕੈ ॥ ਤੁਮ ਕਾ ਤੇ ਮੁਖੇ ਦੁਖ ਭਗਤੀ ॥ ਐਸੇ ਮਨ ਮਹਿ

ਹਿਧੇਗੈ ਅਬ ਕਹੈ ਸਾਹ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਉਠੈ ਕੈ ਸੇ ਹੋਵੈ ਹਮਾਨੀ
 ਧਰੈ ਗੈ ਬਿਸਮੇ ਹੋਗ ਤਕੈ ਸੇ ਹੋਵੈ ਮੈ ਤਵੀ ਗਗੋਗ ਨਿਸਚੇ ਹੀਗੋਗੈ
 ॥ ੩੬੬ ॥ ॥ ਏਹੁ ॥ ਬਿਸਨ ਕੋ ਹਮ ਅਪੈ ਅਪ ਕੋ ਕਰਹਿ ਉਪ
 ਦੇਸਾ ਜਿਸੈ ਰਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਈ ਨਾਪਤੀ ਕੈ ਨੂਨ ਵਸੇਖਾ ॥ ੩੬੭ ॥ ॥ ਏ
 ਹੁ ॥ ॥ ਐਸੇ ਬਚਨ ਬਖਿਅੰਗ ਅੰਤਰ ਪਿਅੰਨ ਠਾਕੁਰ ਭੁਏ ਆਗ
 ਜਾਤ ਬਹੀ ਜਾਨ ਸਰਬ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥ ੩੬੮ ॥ ॥ ਏਹੁ ਏਹੀ ॥
 ਪਰਮ ਗਾਇਕੰਕ ਗ੍ਰਿਤ ਭਾਖੈ ਐਸੇ ਅਵਸਥਾ ਹੋਇ ਸੁਖਾਖੈ ਕੰਕਰ
 ਕੋ ਮਨਾਇ ਸਾਥਿ ਤਹੋਇ ਆਇ ਸਾਥਿ ਤਬਿਨ ਮਾਕੈ ਸੇ ਸੋਇ ਆਰਸਨਾਹ
 ਮਹਾ ਮਨਿਤ ਕਰੈ ਮਨਚੰਦ ਲਪਾਪਨ ਕੋ ਪਰੈ ਤੀਤੇ ਭਜਨ ਨਿਗ

ਰਬਜਾਨਾ ਕਰਮਪਰਮਕਛੁਸੁਖਨਮਾਨਾ ॥ ੨੬੩ ॥ ॥ ਦਿਗਾ ॥
 ਕਰਮਨਿਕਰਮਸਮਾਨਕਰਮਾਸਨਿਰਾਸਸਮਾਇਆਪਰਮਰਾਇ
 ਅਥਿਰਾਖੀਐਕਿਆਮੁਹਿਰੁਪਬਤਾਇ ॥ ੨੬੪ ॥ ॥ ਸਿਰਾ ॥ ਪਰ
 ਮਰਾਇਕਪਦੈਨਐਸੇਪ੍ਰਸਾਨਮੁਹਿਕੋਗੋਬਿੰਦਆਗਿਆਐ
 ਨਭਲਾਬੁਗਾਥਿਚਾਰੀਐ ॥ ੨੬੫ ॥ ॥ ਜੁਗਾ ॥ ਨਿਆਇਕੀਬ
 ਤਬਤਾਇਦਈਵੈਦਾਂਤਉਪਦੇਸਨਮੋਰਿਬਤਾਇਕਿਆਗਿਆ
 ਭੰਗਨਮੋਰਿਕੋਆਗਿਆਭੰਗਕਿਨੁਸੁਖਪਾਇਕਿਆਇਬਨ
 ਸਟਿਛਿਰੈਤਿਸੀਅਉਸਰਮਾਨਦੁਸਰਬ੍ਰਹਮਾਨੇਦਰਸਦਿਖਾ
 ਇਕੀਜਟਾਕਰਮੁਖਅਛਾਦਿਲੀਏਜਾਕੈਨੇਤ੍ਰਸੁਰਜਤੇਜਸਵਾ

੪੨

ਪਕੀਨਗੋਤਮਹਿਖਿਮਉਜਾਗਵਲਖਾ) ਆਵਤਭਏਪ੍ਰਬੀਨਗੋਤ ੨੨੦
 ਮਵਸਸਟਿਸੇਪ੍ਰਸਨਕਠਾ) ੨੨੧) ੨੨੨) ੨੨੩) ੨੨੪) ੨੨੫) ੨੨੬) ੨੨੭)
 ਹਿਰੁਪਬਤਾਵਉ) ੨੨੮) ੨੨੯) ੨੩੦) ੨੩੧) ੨੩੨) ੨੩੩) ੨੩੪) ੨੩੫)
 ਪੇਨਾਸ੍ਰਤਾਜਾਨਾ) ੨੩੬) ੨੩੭) ੨੩੮) ੨੩੯) ੨੪੦) ੨੪੧) ੨੪੨) ੨੪੩)
 ਕਿਸਅਗੇਕਹੀਐ) ਗੋਤਮਕੋਸ੍ਰਤਾਬਕਤਾਕੈਸੇਲਾਹੀਐ) ੨੪੪)
 ਪਤੇਆਪਐਸ੍ਰੇਜਾਨਾ) ੨੪੫) ੨੪੬) ੨੪੭) ੨੪੮) ੨੪੯) ੨੫੦) ੨੫੧) ੨੫੨)
 ੨੫੩) ੨੫੪) ੨੫੫) ੨੫੬) ੨੫੭) ੨੫੮) ੨੫੯) ੨੬੦) ੨੬੧) ੨੬੨) ੨੬੩)
 ਆਤਮਾਸਾਹੈਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਭਰਮੈਨਾ) ੨੬੪) ੨੬੫) ੨੬੬) ੨੬੭) ੨੬੮) ੨੬੯) ੨੭੦)
 ਕੰਕਰਕਹਿਦੀਨਅਬਤਕਸਤਨੀਜਾਨੀਆ) ੨੭੧) ੨੭੨) ੨੭੩) ੨੭੪) ੨੭੫) ੨੭੬) ੨੭੭) ੨੭੮) ੨੭੯) ੨੮੦)

ਜਾਗਵਲਖਕਹਾਏ॥੩੬੧॥ ॥ਉਤਪਤਪ੍ਰਸਾਦਜੋ
 ਤੇਹੈਜਗਤਜੀਵਨਸਤਜਾਲਓਈਐ॥ਦਿਸਪਦਾਰਖਦੀਸਤ
 ਹੈਅਸਤਸਭੀਨਹੀਸਤਕੋਈਐ॥ਜਮਕੰਕਰਕੋਜਲਬੁਦਬੁਦੇ
 ਜਿਉਬੀਚਾਰਵਾਨਜਾਨੇਜਲਪ੍ਰਗਟਿਜੋਈਐ॥ਯਹਦਿਸਜੇਸਤੋ
 ਪ੍ਰਗਟਈਸਤਅਸਤਨਜਾਨਸੇਈਐ॥ਜਾਗਵਲਖਕਹਾਤਮ
 ਗਿਆਨਨਹੀਅਵਿਦਿਆਮਹਿਬੰਧਵੀਨਹੋਈਐ॥੩੬੨॥ ॥ਉਤਪਤ
 ਕੰਕਰਕੋਨਗਿਆਨਪੀਨਾਅਗਿਆਨੀਜੰਨਾ॥ਪੁਰਾਨਸਰਬਪਰਮਾ
 ਤਮਾਤੁਮਹੀਨਿਸਚੇਮਾਨਾ॥੩੬੩॥ ॥ਉਤਪਤ॥ ॥ਜਾਗਵਲਖਕਹੋ
 ਮੈਕਉਨਕੰਕਰਕਾਅਚਰਜਾਐ॥ਆਪਨਜਾਨੇਜਉਨਤੀਕਕੈਸੇ

ਆਖੀਐ॥੨੮॥॥੧੦੦੦॥॥ਜਾਗਵਲਕਕਰੈ॥ਜਉਨਾਜਿ
 ਨਾ॥ਗਿਅੰਗਅਗਿਅੰਗਕੈਸੇਮੇਰਿ॥ਮੈਅੰਗਾਂਕੰਕਰਤੁਸਨੀਸੁਨ
 ਰੇਇਯੋ॥੧॥ਤਿਸੀਸਮੇਧਿਅਸਆਵਤਭਈ॥ਆਵਤਕੇਮੁ
 ਕਤਜੋਚਾ॥ਭਗਤਗੋਬਿੰਦਕੀਸਦਾਨਿਬੋਧ॥ਜਾਗਵਲਕ
 ਕੇਮੁਕਤਿਜੋਗਤੇਰਈ॥ਬਿਅਸਕੇਜੋਗਬਿਓਗਤੇਮੁਕਤੀ
 ਸੇਈ॥੨੯॥॥੧੦੦੦॥॥ਜੋਗਬਿਓਗਤੇਮੁਕਤੀ॥ਭਗਤਜੋਚ
 ਰਿਅਚਾਰਿ॥ਜਾਗਵਲਕਤਬਕਾਭੈਅਤਮਾਏਕਕੇਦੇਇ
 ਤਾਇ॥੩੦॥॥੧੦੦੦॥॥ਏਕਅਦੁਤੀਸਮਾਇਦਿਅਸਕੇ
 ਨਾਦੁਸਰੋ॥ਜਾਗਵਲਕਸੁਨਾਇਏਕਪਰਤੀਤਨਮੈਕਗੁ॥

॥ ਏਕੋਤਤਓਏਕਜੈਸਾਪ੍ਰਕਾਸਪਿਰਾਪਤਿਨਾ
 ਸਿਭਾਇਓਐਯੋਗਕ੍ਰੋਕਉਜਪਕਰੋਕਉਕਰਮਕਰੋਕਉਪਰ
 ਮਲਾਹਿਓਐਕਨਜਾਨਸਕੋਇਸਤੈਬਾਸਸਦਤਿਸੈਤਬਉ
 ਤਰਕਹਿਓਐਸਹਬਕਰਮਕਰਤੈਕਰਿਤੈਕਰਿਕੈਸਤੈਜੋਗਿ
 ਬਿਓਗਸਮਾਇਹਿਓਐ॥੨੮॥ ॥ ਜੋਗਨਾ॥ ਦੂਸਰਕਈਨਾ
 ਸਿੰਜੈਸੇਪਾਦੀਬਿਓਛਮਹਿ॥ ਬਿਓਛਮਿਸਟਕੋਮਿਸਟਕੈਅ
 ਮਲਅਮਲਾਇਜਾਹਿ॥੨੯॥ ॥ ਜੋਗਨਾ॥ ਜਲਮਹਿਭੇਦਨਾ
 ਪਾਇਏਕਰਸਜਲਜਾਨੀਐ॥ ਜਾਗਵਲਕਕੋਸੁਨਾਇਜੋਗਤੋਮਿ
 ਲੈਭਗਵੀਨਜੀ॥੩੦॥ ॥ ਜੋਗਨਾ॥ ਬਸਸਟਿਕੋਪਰਮਾਨਐਸੇ

ਪਹਿਲ ਬਤ ਕਰੇਗੇ ਸੋ ਪਿਆਰ ਲਗਾਵੈ ॥ ਜੋਗ ਤੇ ਉਤਰ ਜਾਵੈ ਜਬ ॥ ੩੩੨ ॥
 ਹੀਤ ਬਤਾਤ ਕਾ ਲਮਨੁ ਮਾਖੀਰ ਜਾਵੈ ॥ ਗਿਆਨ ਜੋਗ ਪਾਵੈ ਸ
 ਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਤੀਕ ਸੇਵਨ ਜਾਗ੍ਰਤ ਜਾਨ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ
 ਖਾਵਤ ਪੀਵਤ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਜੋਤ ਸਮਾਵੈ ॥ ੩੩੩ ॥ ॥ ਦਿਗ
 ਕਰਤ ਤਮ ਭਮਾਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪੈਗਿਆਨੀ ਜੋਗੀ ਜਾਨ ॥ ਜਾਗਵਲ
 ਕਤ ਬਕਾਤ ਪੈ ਜੀਵਤ ਕੇ ਸੇਮਾਨ ॥ ੩੩੪ ॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ॥ ਕਰਮ ਸਰੀ
 ਰੇ ਕੇ ਨਾਮ ਸਰੀਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਿਵਿਆ ਵੈ ॥ ਬਸ ਸਟਿ ਕੇ ਸਾਥ
 ਸਸਰੀਰ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਝੇ ॥ ੩੩੫ ॥ ॥ ਚੋਖੀ ॥ ਨਹੀ
 ਤਾ ਸਮੈ ਦੇਹਿ ਅਭਮਾਨੀ ॥ ਰਸੀ ਜਲੀ ਕਿ ਜਾਨ ਸਮਾਨੀ ॥ ਵਲਰਸ

ਰੀਕੇਦਿਸਟਿਜੋਆਵਹਿ। ਕਾਰਜਤਿਨਸੇਕਉਨਪਾਵਹਿ। ਭੈਸੇ
 ਗਿਆਨੀਜਾਨਸਰੀਰ। ਬਿਨਸਰੀਰਬਿਚਰੀਵਹਿ। ਪੀਰਜਾ
 ਗਵਲਕਬਸਸਟਿਕੇਤੀਈ। ਨਾਮਜੋਗਬਸਸਟਿਕਾਈ। ॥੩॥
 ੨੦॥ ॥੨੦॥ ॥ ਤੀਤੇਪਖਕਰਜੋਗਕਾਨਾਮਜੋਜੋਗਵਸਸਟਿ
 ॥ ਬਸਸਟਿਕਾਮੈਕਿਆਕਰਪੁਰਮਰੋਕ੍ਰਿਸਟਿ। ॥੨੧॥
 ੨੧॥ ॥ ਜਾਗਵਲਕਕਰੋਤੀਤੀਤੁਮਮਾਨਸੁਤਨਾਮਨੈ। ਬ
 ਸਸਟਿਕੋਵਹਿਵਹਿਵਹਿਵਹਿਵਹਿਵਹਿਵਹਿ। ॥੨੨॥ ॥੨੨॥
 ੨੨॥ ॥ ਜਾਗਵਲਕਕਰੋਮੈਰਿਗਰਮਗਾਇਓਕਾਜੋਗਕੋਕੋਜੋ
 ਮੈਰਿਉਪਾਇਓ। ਬਸਸਟਿਕੋਮਤਮੈਸੇਰੀਜਾਨਕਰਮਕਰੋਤੀ

ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ। ਤਿਆਗ ਕਰੈ ਕਰਤਾ ਜਬ ਪੀਕਾ ਕੁਰਮੈ ਕੇਸੇ ਅਧੇ
 ਜੇਇਆਇਓ। ਜਾਗਵਲਕ ਕਰੋ ਬਿਆਸ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੇ ਜੋਗ ਕੋ ਤਿਆ
 ਗਾਗਿ ਅੰਨੇ ਮਨ ਲਾਇਓ। ੩੨੩॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ਬਸ ਸਟਿ ਕੋ ਪ
 ਰ ਅਪਰ ਕਹੈ ਜੋ ਸਤ ਸੇਈ ਸਤ ਮਾਨ। ਜੋਗ ਭੀ ਜਾਨੈ ਭਲਾ ਪੈ ਕਰ
 ਤੇ ਬਿਨੁ ਟੁਠ ਜਾਨਾ। ੩੨੪॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ਜਾਗਵਲਕ ਕਹਾ ਕਿ
 ਆਸਤ ਬਸ ਸਟਿ ਕੋ ਸਤ ਮਾਤ ਮਾ ਪ੍ਰਾਸਹ ਮੈ ਝੋਕਾ ਤਮੈ
 ਕਹਾ ਸਭ ਮੈ ਈਐ। ੩੨੫॥ ॥ ਭੋਗ ॥ ਬਸ ਸਟਿ ਕੋ ਐਸੇ ਮ
 ਤ ਅਧਿਕ ਮੋਕਾਇਓ। ਆਪ ਆਪ ਸਮਾਇਓ। ਪਰ ਅਪਰ ਨ ਮੁਝ
 ਬਿਖੈ ਪੈ। ਬਿਸ ਸਟਿ ਮਾਗੇ ਤੇ ਬਚਨ ਚਲਾਇਓ। ਸਭ ਤੇ ਨਿਕਸਿ

ਨਿਲਾਇਕ ਪੁੰਡੈ ਤੇ ਪਰ ਅਪਰ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਾਂ ਇਕਿ ਮੈਂ ਕਹਾਂ ਸਭ
 ਨਾਹਿ ਕਾਪੁੰਕੀ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਮੈਂ ਆਪ ਜੋ ਇਸੁ ਇਕਿ ॥੩੮੬॥
~~ਦੇਖ ॥~~ ਜਾਗਵਲ ਕਤ ਬਕਾਤੋ ਜੋਗ ਕੀਏ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪੂਰ
 ਅਪਰ ਤੇ ਪਾਕੈ ਲਖੈ ਜੋਗ ਕੀ ਜੁਗਤ ॥੩੮੭॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਮੈਂ
 ਕਹਿਓ ਜੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ਤੁਮ ਕੀ ਸਭੀ ਕੋਗੋ ਲੋਗ ਜਾਗਵਲ
 ਕੋ ਜੋਗੀ ਭਇਕਿ ॥੩੮੮॥ ਕਵਿਤ੍ਰਿ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਬਿਸਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸਨ
 ਹਿਕੀ ਆਥਾ ਕਪੁਰੁ ਗਵਨ ਜਉ ਜੋਗ ਕਰੋ ਤੁਮ ਇਸੁ ਪਦੇ ਤੋ ਕਉ
 ਉਚਾ ਪਦ ਲੀ ਆਥਾ ॥ ਬਿਸਨਿ ਕਹਿਓ ਪਾਟਾ ਵਾਪਨ ਮੋਹਿ ਮਾਹਿਸ
 ਚਾਂਜੇ ਉਕੋ ਤਿਉ ਥੀ ਆਥਾ ॥ ਮੈਂ ਬਚਨ ਬਿਸਨ ਤੇ ਸੁਲਝੋਗ ਨਿ

ਸਚਾ ਵਿਸਾਰ ਦੀਆ ਥਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਜੇਹੇ ਹੋ ॥ ॥ ਅੰਸੇ ਜਾਨਾ ਮੇਰੀ ਪੀੜੀ ॥
 ਗਸਤ ਜੋ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਜਹਿ ਕਰਮ ਕੀ ਏਕ ਹੋਇ ॥
 ੨ ॥ ॥ ਜੇਹੇ ਹੋ ॥ ॥ ਜੇਗ ਬਿਓਗ ਕਉ ਤਿਆਗਿ ਜਾਗ ਵਲ ਕਉ
 ਕਉ ਨਹੈ ॥ ਜਾਗ ਵਲ ਕਉ ਆਗ ਮੇ ਪੁਰਾਤਾ ਜੋਗੀਆ ॥ ੩ ॥
 ੪ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪੁਰਾਤਾ ਜੋਗੀ ਜਾਨਾ ॥ ਰੁਪ ਆਪ ਨੇ ਕਉ ਪੁਰਾ
 ਨਾ ॥ ਅਚਰ ਜੋ ਪੁਰ ਕਉ ਭਰੇ ਚਕ ਸਾਧੈ ॥ ਇਨ ਕਰ ਕਬੂ ਸਰੂਪ
 ਨ ਲਾਧੈ ॥ ਤੁਮਹਿ ਕਉ ਸਰੂਪ ਆਰਾ ॥ ਹਮਹਿ ਕਹਿ ਓ ਜੋਗ ਨਹੀ ਪਾ
 ਰੇ ॥ ਕਛ ਨਹਿ ਕਰ ਕਉ ਸੋ ਕਰਾ ॥ ਤਬ ਸਰੂਪ ਮਹਿ ਝਾਕੀ ਪਕਾ ॥
 ੫ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਜਾਗ ਵਲ ਕਉ ਭਰੇ ਕਉ ਸੁਵਨ ਮਾਨ ਸਭਿ ਯਤ

॥ ਸੋਮੀ ਦੇ ਜੋ ਬਤਾਇ ਕੈ ਜੋ ਨਿਸਚੇ ਕਰਹੋ ਬਾਰਾ ॥ ੪੦੩ ॥ ॥ ਟੋਰਨਾ ॥
 ਸੁਵਲਯਾਹੀ ਸਾਰਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰਸੂਤ ਕਹੋ ॥ ਮਾਨਨ ਐਸੇ
 ਪਾਰਸੁਲਕਰਤਿ ਸੈਵਿਚਾਰੀ ਐ ॥ ੪੦੪ ॥ ॥ ਅਨੁਯਾ ॥ ॥ ਨਿਪਿ
 ਆਸਾਨਿ ਜੋ ਯੋ ਵਿਚਾਰਹੁ ਤੇ ਜੇ ਸੋ ਸਮਾਇ ਪਹੀ ਨਿਸਚਾ ਕਰੀ ਐ
 ॥ ਅਨੁਯਾਨਿਸਚਾ ਪੂਰਪਰਪਕਰਤਾਇ ਚਿਸਟਾਤਤਈ ਤਬ ਨਾਹ
 ਰੀ ਐ ॥ ਤਬ ਆਪ ਤੈ ਆਪਸਹੁ ਪਕਰਤਾਇ ਚਿਸਟਾਸਨਾਤਨਾਹਿ
 ਮਰੀ ਐ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਇਕ ਕਸਟਪਿਤਾ ਜੇ ਦੀਏ ਕਬੂ ਨਿਸਚੇ ਆ
 ਪਤਨ ਚਿਟਰੀ ਐ ॥ ੪੦੫ ॥ ॥ ਟੋਰਨਾ ॥ ॥ ਐਸੇ ਨਿਸਚੇ ਜੋ ਹਿਰਦਇ
 ਫਲਵੀ ਕਹੈ ਏਹਾ ਜੀ ਪਰਕੀ ਪਰਵੇਖੀ ਆਤਮਾ ਦਿਸਦਿ ਪਰੇਹਾ ॥

॥ ਭੇਦ ਬੁਧ ਕੋ ਨਾਸਿ ਸਤੀ ਪੁਰਖ ਨ ਭਾਸੈ ॥ ਦਸ
 ਦਿਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਿਸ ਦਿਨ ਸਰਬ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ॥ ੪੦੬ ॥
 ਜਾਗਵਲਕ ਸਰੁਪ ਜੋ ਚਾਹੈ ॥ ਜੋ ਗਤਿ ਮਾਗਹੈ ॥ ਬਿੰਦ ਸਮਾਏ ॥
 ਜਾਗਵਲਕ ਤਬ ਮਾਗੇ ਭਾਖੀ ॥ ਕੈਸੇ ਦੇਖੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਖੀ ॥ ਨਾ
 ਹੰਗੈ ਕੇ ਰੁਪ ਉਪਾਏ ॥ ਕੈਸੇ ਦੇਖੇ ਕਛੁ ਲਖਿ ਓਨ ਜਾਏ ॥ ਮੈਨੇ ਕ
 ਹਾਸੁ ਭਾਤ ਮਜਾਨ ਉ ॥ ਰੁਖਾ ਸਰਬ ਸੁਵਰਾਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ੪੦੭ ॥
 ॥ ੪੦੮ ॥ ॥ ਬਿੰਦੁ ਸਰੀ ਲਕਰੀ ॥ ਭਏ ਤੈਸੇ ਸਰਬ ਸੰਸਾਰਾ ਅਤ
 ਮਹਾ ਮਪਸਾਹਿ ਓ ॥ ਅਤ ਮਹਾ ਮਨਿ ਆਗ ॥ ੪੦੯ ॥ ॥ ਜੋਗਣਾ ॥ ਜਾ
 ਗਵਲਕ ਤੂੰ ਸਾਹਿ ॥ ਮਦੇਖੈ ਥਾਹ ਸਮੁੰਦ ਕੀ ॥ ਬਾਵਲੀ ਕੁਆ ਕੀ

੩੩੫

ਸਮੁੰਦਜੋਦੇਇਉਛਾਣੀ॥੪੫॥॥ਕਿਉਤਾ॥ਗੋਤਮਸੁਨਾਏਜੈ
ਸੇਮੁਕਤਿਕੋਪਾਏਭਜਾਨੈਚਤਾਏਹਸਨਾਨਗਾਇਨਾਰਿਭਾਖੀਐ॥
ਮੈਨੇਕਭਾਤਸਕੋਭਜਾਨਕਰੇਸਭੀਆਸਕੋਪਹਸੁਖਨਾਹੀਸੁਆਸ
ਕੋਭਜਾਨਅਭੇਦਦਿਸਦਿਹਾਖੀਐ॥ਪੰਚਤਤਕੋਅਧਿਸਟਾਂਨਏ
ਕਨਾਗਾਇਨਜਾਨਐਸੇਭੀਨਮਾਨਵਹਿਅਦੁਤੀਕਰਛਾਖੀਐ॥ਅ
ਧਸਟਾਂਨਕੋਕੋਹਿਜਾਕੋਪਾਸਾਹੀਨਕੋਇ॥ਸੁਤਕੋਹੀਤਰਬਾ
ਹਸੋਇਹਮਕੋਹੀਪੰਭਗਤਆਖੀਐ॥੪੬॥॥ਕਿਉਤਾ॥ਗੋ
ਤਮਕੋਮੁਹਿਇਛਿਆਵਿਰਕਤਿਹੋਵੇਸੀਨਿਆਸਤਿਆਗਾਮੈਨੇ
ਕਹਿਓਛਿਕਤਤਿਸਕੋਕੋਜਾਕੋਕਾਈਨਲਾਗਾ॥੪੭॥॥ਕਿਉਤਾ॥

ਕਰਹਿਸੀਨਿਆਸਤਿਆਗਵਿਰਕਤਹੋਵਨਾਇਛਿਆਕਰਹੀ॥

ਵਿਰਕਤਨਹੀਅਭਾਗਿਏਕਗੁਪਨਏਕਤਿਆਗਕਰ॥ ੨੧੩ ॥

॥ ਵਿਰਕਤਹੋਲਾਯਾਜਿਜਾਨਲਿਹੋਸੀਨਿਆਸਕੇਤਿਆ
ਗਕੈਗੁਪਨਕੀਜੈਗੋਤਮਕਹੋਬਿਕਤਭੇਖਚਾਹੋਮੇਖਣੀਅ
ਦਲੇਭੇਖਪਤੀਜੈਮੈਨੇਕਹਿਓਬੁਧਾਸਨਜੋਗਹੋਬਿਰਕਤਕੇਰਿ
ਕਬੁਭੇਖਨਣੀਜੈਅਹਿਕਾਰਕੇਤਿਆਗਵਿਰਕਤਹੋਵੈਜਾਗ
ਵਲਕਕਹੋਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਚਰੀਜੈ॥ ੨੧੪ ॥ ॥ ਭੋਗਭੋਗ ॥ ਜੋਗਬਿ
ਨਾਨਹੀਮੁਕਤਿਹੋਸਾਧਕਸਿਧਮੁਓਤਾਹਾ॥ ਬਿਆਸਕਹੋਕੈਸੇਕਹੋ
ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਸੁਧਾਹ॥ ੨੧੫ ॥ ॥ ਭੋਗਭੋਗ ॥ ਕਹੋਪੁਰਕਕੁੰਭਕਹੋਚ

ਕਰੀਨਿਜਭਗਤਿਬਤਾਇਸਰੂਪਚੀਅਯੈ। ਜੋਕਉਸੁਵਲਕਰੈ
 ਹੀਕੀਨਸੇਬੁਧੀਨਆਵਾਗਉਨਬੰਧਪੁਆਯੈ। ਭਗਤਸ੍ਰਿਸਤਿ
 ਜਾਨਲਿਓਕਬੁਜੋਗਤੇਨਾਹਿਨਿਰਕੰਧਪੁਆਯੈ। ਜੋਗਤੇਭਰਮਾ
 ਨਸਹੈਵੈਹਿਭਗਤਤੇਏਕਗਾਥਿਦੁਆਯੈ॥ ੪੩੦॥ ਦਿਹਗਾ॥
 ॥ ਜਾਗਵਲਕਤਬਕਹਤੈਜੋਗਾਥਿਨਾਕਿਆਪਾਇ। ਅੰਤਰਿਬਿ
 ਥੈਦ੍ਰਿਸਟਿਨਹਿਖੁਲੈਕੈਸੇਸੁੰਨਸਮਾਇ॥ ੪੩੧॥ ॥ ਜੋਗਦਾ॥ ਕਹਤੈ
 ਬਿਆਸਦ੍ਰਿਸਟਿਖੁਲੈਜਉਭਗਤਕਰਾ। ਜੋਕਰੈਜੋਗਕੀਆਸਅੰਤ
 ਰਤਾਹਿਅਥੀਨਾਹਿ॥ ੪੩੨॥ ॥ ਜੋਗਦੀ॥ ਜਬਤੇਜੋਗਕਰੈਅਨਲਾ
 ਈ। ਸਰਬਅੰਗਪਰਦ੍ਰਿਸਟਿਚਲਾਇ। ਮਜਾਮਾਸਾਥਿਨਅਵਰ

ਨਗਮੈ ਭਗਤ ਕਰੇ ਸਹੁ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਬਿਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਗਤ ਪੀਤਾ ॥
 ਨੈ ॥ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰ ਮਉ ਜਾ ਮਨੈ ॥ ਬੀਤੀ ਪੋਦੀ ਜੋ ਉਬਖਾਨੈ ॥
 ॥ ਕਾਸ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਿਨ ਜਾਨ ਪਰ ਮਨੈ ॥ ੪੨੩ ॥ ॥ ਦਿਉਗਾ ॥ ॥ ਦਿਬ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਿਹਿ ਕਰ ਤੈ ਜਾਨੈ ॥ ਦਿਬ ਭਗਵੰਨਾ ਜਾਗਵ ਸਕ ਕਰੁ ਕੈ ॥
 ਸੇਖੁ ਲੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜੋਗ ਤੇ ਜਾਨ ॥ ੪੨੪ ॥ ॥ ਮੁਖ ॥ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿ
 ਨਾ ਜੋ ਦੇਖ ਲਾਏ ਸੇ ਮਲੀਨ ਤਾਏ ॥ ਮਾਵਸ ਨ ਮਾਵੈ ॥ ਹੋਇ ਇਕ ਵਰ
 ਜਾਨ ਕਰੇ ਭਗਤ ਸੰਜੁਗ ॥ ਤਸੇ ਦੁਖੈ ਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਨਾਗ ਇਲਹੂਪ
 ਲਖੇ ਅਪਨੇ ਤੀ ਤੇ ਭਗਤ ਸਰੇ ਸਟਿਹੁੰ ਪਸਖਾਵੈ ॥ ਜਾਗਵ ਸਕ ਤਉ
 ਤੁਸੀ ਹੋਤ ਭਏ ਪਰਾਸਰ ਮੈ ਕੋ ਵਚਨ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੪੨੫ ॥ ॥ ਦਿਉਗਾ ॥

ਥਿਆਸ ਆਗੇ ਕਉ ਰਿਆ ਕਰੈ ਥਿਆਸ ਬੇਦ ਕਹੁ ਪਾ ॥ ਜਾਗਵਲ
 ਕਜੇ ਗਕੇ ਲੀਏ ਕੈ ਸੇ ਲਖੇ ਸਹੁ ਪਾ ॥ ੪੩੬ ॥ ॥ ਲਿਖਣਾ ॥ ਥਿਆਸ
 ਯਹਿ ਬਚਨ ਉਚਾਰ ਸਭੀ ਭਜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ॥ ਭੈਇ ਕਾਲ ਕਟਾਰ
 ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਰਬ ਆਤਮਾ ॥ ੪੩੭ ॥ ॥ ਲਿਖਣਾ ॥ ਏਕ ਹੀ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਜਾਨ ਇਨਿ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਮਾਨ ਯਹੀ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਜੇ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਕਹ ਜਾਨੀਐ ॥ ਤਾਹਿ ਕੋਤਿ ਆਗਨ ਅਵਰ ਕਾਮ ਲਾਗ ਦੁਐ
 ਤਨੀ ਦੂਰ ਤੇ ਜਾਗ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਭੋਗ ਕੈ ਅਘਾਨੀਐ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਭੋਗ
 ਕਰ ਅਰੰਗ ਬਿੰਦਨ ਹਿਦਿਸ ਰਜੈ ਸੇਚ ਕਰ ਅਗਨਿ ਪਾਤਚੰਦ ਪ੍ਰੀਤ
 ਨਹਿ ਜਲਾਨੀਐ ॥ ਤੀਤੇ ਭਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰ ਜਾਂਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਪ

੩੩੮

ਰੋਜਾਗਵਲਕਕੇਹੋਤਿਪਟੀਮਹਿਨਪੈਠੇਸੁਖਕਰਮਾਨੀਐ॥੩॥
 ੨੮॥॥ਦੋਹਰਾ॥ਤੀਤੇਤੁਰੀਆਸੇਸਾਟਿਪੈਬਿਆਸਕੇਹੋਜਿਉਨ
 ਹਿ॥ਤੁਮਤੁਰੀਆਕੋਕਪਤਹੋਮਜਾਗਤਤੁਰੀਆਸਮਾਹ॥੪॥
 ੨੯॥॥ਸੋਹਰਾ॥ਕੇਹੋਤੋਗੋਬੰਦਤਾਬਿਨਮਵਰਨਜਾਨਹੋ॥ਤੀਤੇ
 ਹੋਸੁਛੰਦਜਾਗਤਤੁਰੀਆਗੋਬੰਦਜੀ॥੪੩੦॥॥ਸੁਯਾ॥
 ਜਾਸੇਗੋਬੰਦਸੋਪ੍ਰੀਤਬਨੀਪੈਅਉਹਸੇਕਾਮਾਨਾਖਤਕੋਈ॥ਅ
 ਪਗੋਬੰਦੀਹੁਪਜਾਨਮੈੜੇਪ੍ਰਸਾਦਕੋਪ੍ਰਸਾਦਕਹੋਸੋਈ॥ਮੈ
 ਕਉਨਹੋਨੇੜਕੀਨਕਹੋਅਥਵਾਸੀਸਪਾਵਤਚਾਹਾਡਸਮੋਈ॥
 ਮਨਬੁਧਚਿਤਅਹਿਕਾਰਕਹੋਸੋਪ੍ਰਸਾਦਕਹੋਸਭਤੁਝਤੇਹੋਈ॥

ਕਹੋ ਜਲਜਾਨ ॥ ੪੩੫ ॥ ॥ ॥ ॥ ਬਹੁ ਹਿਯਹਿ ਕੀਓ ਬੀਚਾਰਿ
 ਹਿਕਾਰ ਕੋਤ ਉਪ੍ਰੋਜਨ ਕਿਆ ॥ ਤਉ ਠਿਰਿ ਕਹੋ ਸੁਧਾਰ ਜੀ ਪ੍ਰੋਜਨਿ
 ਪਰੋਪਾਭ ॥ ੪੩੬ ॥ ॥ ॥ ॥ ਅਗੇ ਕਹੇਗੇ ਅਹਿਕਾਰ ਤੁਮਾਰੇ ॥
 ਤੁਮਾਰੀ ਇਨ ਤੇ ਉਤਰੇ ਪਾਠੇ ॥ ਮੁਝ ਤੇ ਪੁਛਨ ਜੋਗਨ ਜਾਨੇ ॥ ਅਪੇ ਪ
 ਰਪਰ ਕਹਿ ਗਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਕਨਕ ਕਾਈ ॥ ਨਵ ਕਾਚ ਹੀ ਮੈ
 ਪਾਹ ਲੰਘਾਈ ॥ ਨਉ ਕਾ ਲੈਨ ਕਾ ਪੁਪਹਿ ਜਾਵੇ ॥ ਪੜਨਾ ਦੇਵੈ ਕੈ ਸੇ
 ਪਾਵੇ ॥ ੪੩੭ ॥ ॥ ॥ ॥ ਪਰ ਅਪਰ ਕਾਰਿ ਆਗਿ ਹੀ ਦੇਵੈ ਸਭੀ
 ਬਤਾਇ ॥ ਤੀਤੇ ਅਪੇ ਚਾਹੀ ॥ ਮੈ ਪਰ ਅਪਰ ਕੇ ਅਗਨ ਜਲ ਲਾਇ ॥ ੪
 ੩੮ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਦੇਖਾ ਜਾਹੀ ਅਹਿਕਾਰ ਜੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਏਕੈ ॥ ਕੈਸੇ ਉਤ

ਰੋਪਾਹਦੇਥੇਰੀਪਰਲਤਪਰਾ ॥ ੪੪੮ ॥ ਏਕਸਮੁੰਦਾ
 ਉਕਾਏਕਚੀਮੈਨਉਕਾਯਹੀਮੈਨਾਹਿਕਪੁਰਾਮੈਨਾਹਿਰਹਿਓਪਰ
 ਕਾਹਾਹੀਮੈਸੇਬਿਚਾਰਮਾਮਾਹਿਗੁਰੂਪਾਜਉਮੈਰੀਨਾਹੀਜਲਨਉ
 ਕਾਕਹੀਅਚਰਜਮਾਨਭਇਓਮਗਨਹੋਇਬਹੁਪੁਰਾਪ੍ਰਾਸਰਕਹੇਸੁ
 ਨਹੋਮੈਰੇਕਬੁਧੋਇਅਚਾਹਿਗੋਬਿੰਦੁਜਨਲਪੁਰੇ ॥ ੪੪੯ ॥
 ॥ ਗੋਬਿੰਦੁਜਨਨਾਹਿਕਰਸਕੇਰਾਨਕਰਨਕੀਚਾਹਿ ॥ ਗੁਰਨਕ
 ਰੋਕਛੁਤਿਆਹੀਮੈਗੋਬਿੰਦੁਭੈਰਾਹੀ ॥ ੪੫੦ ॥ ॥ ਜੋਰਨਾ ॥ ॥
 ਜਉਅਛਰਕਰਉਪਦੇਸਗੋਬਿੰਦੁਜਨਨਾਹਿਸੁਨਤਹੈ ॥ ਜਗ
 ਤਕੀਅਪਰਵੇਸਪੀਨਧਾਮਸੇਮਗਨਸੁਨਾ ॥ ੪੫੧ ॥ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਤੀਤੇ

ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਨ ਕਹਾ ॥ ਤੁਮ ਕਹੈ ਕਉ ਨ ਮੁਖ ਬਾਤ ਉਚਹਾ ॥ ਮੈ ਭੈ ਕਹੈ
ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪੀ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹੈ ਪਿਓ ਅਧੇ ਰੂਪੀ ॥ ਤੁਮ ਕੈ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਜਾ
ਨਾ ॥ ਬਿਖਿਰੀ ਬੰਧ ਅਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਮੈ ਭੈ ਕਹੈ ਤੁਮ ਭਲਾ ਸੁਨਾਈ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਿਖਿਰੀ ਬਿਖੈ ਸਮਾਈ ॥ ੪੬੩ ॥ ॥ ਭੈ ਕਹੈ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰਿ
ਕਹੈ ਅਭਾਗੈ ਕਾਲ ਭੈ ਤੁਮ ਨਾਹਿ ॥ ਰਾਜ ਰਿਖ ਅਰੁ ਦੇਵ ਰਿਖ ਕਾਲ ਭੈ
ਮਾਰਿ ਪਚਾਹਿ ॥ ੪੬੪ ॥ ॥ ਭੈ ਕਹੈ ॥ ॥ ਮੈ ਭੈ ਕਹੈ ਭੈ ਨਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਪਤ ਕ
ਲਮਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਰਹਿ ਓ ਸਮਾਹਿ ਕਾਲ ਬਿਅਲ ਸਰ ਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ॥
੪੬੫ ॥ ॥ ਭੈ ਕਹੈ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਖ ਕਹੈ ਤੁਮ ਮੈ ਭੈ ਕਹੈ ਕਛੁ ਨ ਮ
ਧੇਰੈ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਨਹੀ ਕਹੈ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਅਨਹਿ ਦਾ ਅਰੋਪ ਨ ਕਹੈ ਕਰੈ ॥

ਪਰਾਸਰ ਕੇ ਮਿਥਿਆ ਨਾਹਿ ਕਹੈ ਅੰਕਾਰ ਬੰਧ ਕੈ ਸੇ ਪਾਰ ਪਰੇਗੇ ਨਾ
 ਮੁਖ ਪੇਤੰਗ ਤਕੇ ਮੁਖ ਤੈ ਕਰਮ ਸਾਈ ਜਪੈ ਤਉ ਪਾਰ ਤਰੇਗੇ ॥੪੬੬॥
 ॥੪੬੭॥ ਏਕ ਸਮੈ ਮੈ ਬਨਾਗਿ ਓਲਖ ਪਰਾਸਰ ਨਾਹਿ ॥ ਨਹਿ ਜਾਨਿ ਓ
 ਮੈ ਕਉ ਨਹਿ ਕਛੁ ਸੁਪਨਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੪੬੮॥ ॥੪੬੯॥ ਕਹਿ ਪਰਾ
 ਸਰ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰ ਅਗੇ ਸਬ ਦਨ ਹੋਤੈ ॥ ਬਨ ਮਹਿ ਤਪਸੀ ਬਿਸੀਆ
 ਹ ਦੇਖ ਅਵਸਤਾ ਮਿਹ ਤਕੇ ॥੪੭੦॥ ॥੪੭੧॥ ॥੪੭੨॥ ॥੪੭੩॥ ॥੪੭੪॥
 ॥੪੭੫॥ ॥੪੭੬॥ ॥੪੭੭॥ ॥੪੭੮॥ ॥੪੭੯॥ ॥੪੮੦॥ ॥੪੮੧॥ ॥੪੮੨॥
 ॥੪੮੩॥ ॥੪੮੪॥ ॥੪੮੫॥ ॥੪੮੬॥ ॥੪੮੭॥ ॥੪੮੮॥ ॥੪੮੯॥ ॥੪੯੦॥
 ॥੪੯੧॥ ॥੪੯੨॥ ॥੪੯੩॥ ॥੪੯੪॥ ॥੪੯੫॥ ॥੪੯੬॥ ॥੪੯੭॥ ॥੪੯੮॥ ॥੪੯੯॥

ਅਵਪੁਤਜੀਬਨਕਉਤਕਕੇਜਾਇ॥ ਅਵਪੁਤਕਪੋਭਾਵੇਖਿਸਨਕਪੁ
 ਸੇਹੰਗਹਿਓਸਮਾਇ॥ ੧॥ ॥ ਭੋਰਠਾ॥ ॥ ਜਲਝਰਨਿਓਚਲੁਤਾਗਿ
 ਸਿਵਸਿਵਸਬਦਉਚਾਰੀ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਿਓਵਾਹਿਵਾਹਿਸਿਵੇਤ
 ਆਪਕਹੇਕਹੇ॥ ੨॥ ॥ ਕਥਿਤੁ॥ ॥ ਉਤਰਯਾਹਿਪਾਇਓਸਿਵਸਰ
 ਬਮਹਿਸਮਾਇਓਅਗੇਕਪਾਇਓਕੇਸਬਿਰਲੁਅਟਕਾਏਯੈ॥ ਸਿ
 ਵਹੀਚਿਚਾਰਾਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਸਿਵਪਾਰਾਕੇਸਗਹਿਓਯੈਅਮਰ
 ਅਉਪੁਤਉਪੰਗੀਰਾਏਯੈ॥ ਰਾਜਾਉਸੀਦੇਸਕਾਰਵਾਨੀਅੰਗਿਓਬ
 ਲਖੇਸਕਾਜਦੇਤੋਯੈਅਸਕਾਗਾਜਦੇਦੋਰੇਠਿਗਾਏਯੈ॥ ਥੈਲੀਕਉ
 ਪਾਵੈਅਉਸੀਸਕਚੜਾਵੈ॥ ਐਸੇਕਾਪੁਨਾਹਿਭਾਵੈਸੋਸਿਕਾਰਕੋਸਿ

ਧਾਏ ਹੈ॥ ੩॥ ਗਗਨਾ॥ ਗਗਨਾਉਹੀਆਇਓਅਵਪੁਤਖਲੇਅਟਕਾ
ਇਅਜੋਪੁਸਟਪੁਰਖਦੇਖਿਓਗਗਨਾਬਚਨਚਲਾਇ॥ ੪॥ ਗਗਨਾ
॥ ਕੋਪੁਰਖਤਮਕੋਇਅਵਪੁਤਕੋਸਿਵਦੇਖਲੈ॥ ਗਗਨਾਗਗੀਭੋਇ
ਉਸਨੇਜਾਨਿਓਮੂਕ੍ਹੈ॥ ੫॥ ਗਗਨਾ॥ ਅਨਚਰਕੋਕੋਇਸੇਬਾ
ਪਾਲਿਓਹਜਡਾਰਕੋਬਾਪਲਿਓਉਨਕੋਜਬਉਹਾਖੜਾਖੁਸਹਾਲ
ਹੀਬਾਜਬਬਾਪਲੀਓਦੁਖਨਹੀਮਨਕੋ॥ ਸਿਵਸਿਵਹੀਜਾਨਨਅਵ
ਰਜਾਨੈਸਿਵਬਾਪਿਓਬਾਪਿਓਉਨਜਾਨਕੋ॥ ਦੇਵੀਕੋਦੇਵਲਲੇਤਗਏ
ਗਗਨਾਪੁਛਤੈਤਮਕੋਤਨਕੋ॥ ੬॥ ਗਗਨਾ॥ ਗਗਨਾਪੁਛਤਮਕੋ
ਮਾਤਪਿਤਾਤਮਕਉਨਾਅਵਪੁਤਕਾਤਮਕੋਖਲੈਕੋਸਭੀਸਿਵ

ਜਉਨਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਵਰਨਾਸ਼੍ਰਮਤਮਕੋਇਅਵਪੁਤਕਹੇਸਿ
 ਵਜਾਨਥੈ ॥ ਹਾਜਾਸੁਮਸਤਚਿਤਹੋਇਘਾਤਕਰਨਾਇਸੋਜੋਗੈ ॥ ੨ ॥
 ॥ ਸੁਧਾ ॥ ॥ ਕਹਾਸੀਸਿਤੋਹਾਅਬਕਾਟਤਹੋਜੇਵੇਵੀਪ੍ਰਸੰਨਾਹੋਵੈਬਲ
 ਥੈ ॥ ਅਵਪੁਤਕਹੇਸਿਵਹੀਸਿਵਹੈਤਬਖੰਡਾਨਿਕਾਲਕਹਿਓਹੈਜੈ ॥ ੩ ॥
 ਵੀਪ੍ਰਗਟਿਭਈਤਤਕਾਲਹੀਮਨਾਕਰੈਅਉਕਹੈਹੈ ॥ ਹਾਜਾਕਰੈਸੇਸ
 ਬਦਕਹੇਇਸੇਛੋਡਿਏਹੋਸਿਵਹੀਸਿਵਹੈ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਮੁਖ
 ਇਸੇਦੁਖਾਇਓਭਸਮਕਰੈਅਬਚਾਇ ॥ ਤੰਈਲੋਕੀਕੋਚਾਹੈਸਭੀਤ
 ਸਮਹੋਇਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਅਬਤਕਤਮਾਹੀਜਾਨਮਾਹਨ
 ਕੇਸਿਸਾਥਿਅਇਓਨਾਕਛੁਲਾਭਨਾਨਮਾਗੇਸਿਵਸਿਵਕਹਤੈ ॥

੧੧॥ ॥ ਕਹਿਤੁ ॥ ਪਰਸਰਮੈ ਤੇ ਕੋ ਬਖਾਨੇ ਯਹਿ ਪਰਮੰ ਸਜਾਨੈ ਜਾਕੇ
 ਬਚਨਾ ਲਖਾਂ ਨੇ ਕਹੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਨਾਇ ॥ ਨਾਕ ਕਾਨ ਤੇ ਹਿਕਾਟੇ ਮਥੀ
 ਨਿਸਚੇ ਤੇ ਹੁਣੇ ਛਿਰ ਬੁਨਾਹਿ ਰਾਟੇ ਨ ਲਗੈ ਕਬੂਰਾ ਹਿਐ ॥ ਤੇ ਹਿਸ
 ਰੀ ਹਦਿ ਸਟਿ ਪਾਰੀ ਭਗਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਕਾਰੀ ਨਿਰਮਲਾ ਹੋਵਾ ਬਿ
 ਕਾਰੀ ਮੈ ਮੈ ਕਹੈ ਨਿਤ ਤਾ ਹਿਐ ॥ ਅਰਸੁ ਨ ਰਾਜਾ ਜੋ ਰਕਰ ਮਓ ਪੁਤ
 ਖਿਮਾ ਕਰਤਾ ਹਿਛੋੜ ਦੀ ਓਡ ਹਸਰਨ ਪਾਰਿ ਓ ਮੁਕਟਿ ਲਾਹਿਐ ॥
 ੧੨॥ ॥ ਆਖੈ ਹਰਿ ॥ ਅਵਪੁਤ ਕਹੇ ਤੁਮ ਸਿਵ ਸਦਾ ਖਿਮਾ ਕਰੇ ਭੋਨਕ
 ਉਨਾ ਰਾਜਾ ਕੇ ਮਹਾਂ ਗਜ ਜੀ ਨਾਮ ਰੂਪ ਛੁਟੇ ਕਹੈ ਜਉ ਨਾ ॥ ੧੩ ॥
 ੧੪॥ ॥ ਅਸਚਰਜ ਕਹੇ ਅਵਪੁਤ ਸਿਵ ਆਪ ਛੁਟਿ ਓ ਚਾਯੈ

੩੪੩

ਸੁਨਹੋ ਬਚਨ ਸੁਪੁਤ ਉਪਾਵ ਯਹੀ ਬੈਰਾਗ ਕਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਸੁਨਹੋ ॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨਾ ਕਛ ਅਵਰ ਨ ਜਾਨੈ ਐਸੇ ਜਾਨ ਸੰਸਾਰ ਨ ਪਯੋ ॥ ਸੰ
 ਸਾਰ ਨਹੀ ਨਾਮ ਰੂਪ ਕਹੈ ਹੋਵਾ ਜਾਪ ਰਜਾ ਜੋਤ ਸਮਯੋ ॥ ਆਪ ਜੋਮ
 ਨਮਨ ਉਤ ਕਰੀ ਹੈ ਆਪ ਸਰੀਰ ਆਪੇ ਮਾਨ ਲਯੋ ॥ ਉਪਰਿ ਤੁਚਾਨੀ
 ਚੈ ਜਾਂ ਕੈ ਮਾਸੈ ਹੋਤ ਪਿਤਮ ਲੁਮੁਤ ਵਧਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਚੈਰਹਾ ॥ ॥
 ਐਸੇ ਦੇਹਿ ਬਿਕਾਰ ਕੋ ਨਿਸਚੈ ਮਾਂ ਨਿਓ ਆਪਾ ਨਾਸ ਸਰੀਰ ਜਬ ਹੋਤ
 ਹੈ ਨਾ ਕੇ ਬੇਦਾਨ ਬਾਪਾ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਚੈਰਹਾ ॥ ॥ ਕਾਛੇ ਕੇ ਹੋ ਸਿਤਾ ਬਭੋਜ
 ਨ ਜਲ ਪਾਛੇ ਪੀਵੈ ॥ ਤਾਂ ਹੋ ਬਾਝੁਰ ਬਾਝੁ ਅਬ ਤੇ ਭਇਓ ਪਰੇਤ ਯਹਿ
 ॥ ੧੭ ॥ ॥ ਸੁਨਹੋ ॥ ॥ ਇਸ ਤੀਏ ਖਭੈ ਭੀਤ ਭਈ ਹੈ ਸਦਾ ਜੋ ਸੰਗਾਰੇ

ਲਗਕੈ॥ ਨਾਹਿ ਤੁਪੀ ਨ ਤੇਗਾਹੀ ਕੋਈ॥ ਪਹੀ ਤਰੈ ਆਪੇ ਮਗਕੈ॥ ਮੈ
 ਤੇ ਜਾਹਿ ਸਰਬੀ ਜਾਨੈ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਜਾਨ ਕੇ ਸਭ ਪੀ ਜਗਕੈ॥ ਤੀ ਤੇਜੀਵ
 ਤਾਪਤੀ॥ ਸਿਤਾ ਬਤੋੜ ਕਉ ਮਿਤ੍ਰ ਨਹੀ ਜਾਨੈ॥ ਠਗਕੈ॥ ੧੮॥ ਦਿਹਾ
 ॥॥ ਚਿਖਾ ਕਉ ਪਰਚਾਹਿ॥ ਕੈ ਪਾਵੈ ਘ੍ਰਿਤ ਮੁਖ ਮਾਹਿ॥ ਜੀਵਤ ਕਰ
 ਤਸੇ॥ ਭਕੇ ਅਥ ਜਲ ਬਚੇ॥ ਕਿਵੇਂ ਨਾਹਿ॥ ੧੯॥॥ ਸੋਰਠਾ॥॥
 ਪੁਤ ਜੋ ਪਾਛੇ॥ ਹੋਇ ਸੰਕਲਪ ਪ੍ਰਤਕਰ ਕੇ ਕਹੇ॥ ਮੈ ਤੇ ਸਮਝੇ ਜਾਇ॥
 ਕਾਰ ਸਹੀਰ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਾ॥ ੨੦॥॥ ਚੌਪਈ॥॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹੇ॥ ਇਤ
 ਹਾਸ ਸੁਨਾਵਉ॥ ਕੈ ਸੇ ਅਥ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਪਹਿ ਜਾਵਉ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਬ੍ਰਾਹਮ ਪੁ
 ਹੀ ਕੋ ਗਏ॥ ਦਛ ਪਰ ਜਾਪਤ ਦੇਖਤ ਭਏ॥ ਦੇਖਹੇ ਅਉ ਪੁਛਨ ਲਾ

३४५

475

ਨਜਨਾਹਿਪਰਸਭੀਤਸਤਸੇ॥ ॥ ॥ ॥

ਦਿਸੰਦਰੀਅਦਿਸਜਾਨਾਵਿਅਕਤਕਰੋਦਿਸੰਦਰੀਸਰੂਪਮਾਨ

॥ ਮੈਂ ਨੇਕ ਹਿਓ ਮੈਂ ਚਾਹੁ ਕਿਉ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਚਾਹੁ ਨਾ ਪਰਮ ਕੈ ਸੇ ਚਿਤ ਹੀ

ਸਮਝੈ ॥ ੨੬ ॥ ਚਿਤ੍ਰਾ ॥ ਤੁਮਕੇ ਕਰੇ ਅਚਿਤੈ ਚਾਹਨਾ ਕੈ ਸਹਇ ॥

ਸਿਰਜਨ ਤੇ ਉਤਪਤੀ ਦਾ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਂ ਮੋਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰਜਨ ॥

ਮੈਂ ਤੇ ਜਾਨ ਸੋਇ ਤੁਮ ਭੀ ਆਪ ਪਛਾਨ ਲੈ ਆਠਿ ਅਗੇ ਕਮੈ ਜੋਇ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥

ਨਸੇ ਅਰੰਭ ਸਮਾਨ ਪਰੇ ਪਗ ਜਾਈ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਐਸੇ ਚਿਤ ਕਰੀ ਮੁਹ ਕਉ
 ਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖ ਉਚਾਰਭ ਏਹੈ ਸੋਹਿ ਸਬਦ ਮੁਖ
 ਵਾਕ ਸੁਨਾਈ ॥ ਬਾਹੁ ਫਿਰੇ ਮੋਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਕਹੇ ਸੋ ਕਉਨ ਅਹੰ ਕਹਿ ਓ ਮੁਖ
 ਵਾਕ ਲਖਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਚਿੰਤਨ ॥ ॥ ਤਬ ਹਮ ਮਨ ਹਿ ਵਿਚਾਰਿ ਓ ਜਬ
 ਪੁਛਿ ਓ ਮੈ ਕਉਨਾ ਸੋਇ ਸਬਦ ਕਰੇ ਰੇ ਰੇ ਸੋਇ ਪੁਛਿ ਓ ਮੈ ਜਉਨਾ
 ੩੧ ॥ ॥ ਚਿੰਤਨ ॥ ॥ ਜਬ ਪੁਛਿ ਓ ਮੈ ਸੋਇ ਅਹੰ ਬਤਾਇ ਓ ਅਥ ਕਿਅ
 ਪੁਛਾ ਓ ਭੀ ਕਵੀ ਨਹ ਮਹਾਇ ਕਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਾਗੈ ਪਿਆਨ ਤੈ ॥ ੩੨ ॥
 ॥ ਚਿੰਤਨ ॥ ॥ ਕਿੰਗਤੇ ਪੁਛਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾਹੈ ॥ ਦਸ ਵੇਦੁ ਅਹੰ ਪਹਚਿ
 ਆਤਮਾਹੈ ॥ ਅਉਗਨੇ ਕਹਾ ਐਸੇ ਮਤ ਕਰੀ ਐ ॥ ਆਪਹੀ ਆਪ ਕਾਂਸੇ

ਪਰਚਰੀਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਸਾ ਅਉ ਬਚਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਮੈ ਆਪ ਪਰਸਰ
 ਕਿਆ ਜਾਨੈ ॥ ਪਰਸਰ ਪੁਛੈ ਮੈ ਹੋ ਕਉਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੁਤਰੇ ਕਰਮ ਉਨਾ
 ੩੩ ॥ ॥ ਏਹੁ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੇ ਬਿਰਛ ਬੀਜ ਤੇ ਬੀਜ ਭਿੰਨ ਬਿਛਨ
 ਹਿ ॥ ਬੀਜ ਸੰਸਾਰ ਕਾ ਮੈ ਭਇਓ ਸਭ ਪ੍ਰਗਟ ਮੁਇਆ ਹਿ ॥ ੩੪ ॥
 ॥ ਏਹੁ ॥ ॥ ਕਹੁ ਪਰਸਰ ਮੈ ਕਉਨ ਪਰਸਰ ਕਹੇ ਜਉ ਤੁਪੀਐ ਕਿ
 ਉਨ ਪੀਕਾਤਾ ਜਉ ਨਿਸੰਕ ਕਹੈ ਜੋ ਹਮੀ ਹਮਾ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ਏਹੁ ॥ ॥
 ਤੁਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੋ ਹਮ ਪ੍ਰਸਰ ਕਹੇ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁਸੀ ਹੋ ਤਭ ਏਹੈ ॥
 ਬਸ ਸਟਿ ਆਏ ਤਤ ਕਾ ਲਤਾ ਸਭ ਨੇ ਕਰ ਆ ਦਰ ਚਰਨ ਪਏਹੈ ॥
 ਕਹਿਓ ਸੁਤ ਤੁਮ ਕੈ ਸੇ ਕਹਿਓ ਪਿਤਾ ਬੀਰ ਜੇਤੋ ਹਮ ਨਾਹਿ ਜਮੈਹੈ ॥

੩੬

ਬ੍ਰਹਮਾਸਾਥਸਮਤਾਕਰੈਦੈਖੋਲਪੁਕਵਡਿਅਈਤੈਭੁਲਗਏਹੈ॥ ੩੬॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬਸਸਟਿਕਹੈਮੈਕਿਆਕਰਕੀਦਿਜੋਗਉਪਦੇਸਾ॥
 ਰਾਮਕਹੋਸੁਖਨਹਿਲੋਉਪਦੇਸਨਲਾਗੇਲੇਸਾ॥ ੩੭॥ ॥ ਯੋਗਨਾਮ ॥
 ਪ੍ਰਜਨਜਾਨਨਾਹਿਯਹੀਜਾਨੋਅਭਾਗਹੈ॥ ਮੁਆਜਾਨੋਮਨਮਾਹਿਬਚ
 ਨਹਮੇਮਾਨੇਨਹੀ॥ ੩੮॥ ॥ ਸੈਫੀਯਾ ॥ ॥ ਤੁਮਸਭੀਇਸੇਉਪਦੇਸਕਰੋਕਿ
 ਸੇਸੁਪਾਅਭਗਪਾਵਧੋਹੈ॥ ਸਭਨੋਕਹਿਓਪਿਤਾਕਹਿਓਨਾਨਤਜਾ
 ਨਬਿਖਾਧੀਸਭੀਡਰੋਹੈ॥ ਬ੍ਰਿਗਕਹਾਬਸਸਟਿਸੁਨਾਇਅਭਾਗਤੁਮੀ
 ਯਹਿਭਾਗਭਰੋਹੈ॥ ਪ੍ਰਸਰਸਹੁਪਕੋਜਾਨਤਹੈਤੁਮਯੇਹੀਕਹੋਜੋਗ
 ਕਰੋਹੈ॥ ੩੯॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬਸਸਟਿਕਹੈਕੈਸੇਮੈਨਤੁਮਸਾਰਿਖਿਓ

ਸੰਗਤ ਪਾਇ ॥ ਮੈ ਜਾਨਿ ਓਯਹਿ ਮੁਖਾ ਥਾਤੁ ਮਸਤ ਹੀ ਮਤਾ ਪਕਾਇ ॥
 ੪੦ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਬਸ ਸਟ ਮੁਖਾ ਹਮ ਜਾਨ ਬ੍ਰਿਗ ਕਹੇ ਹਮ ਜੀਵੇ ॥
 ਤੁਮ ਹੀ ਮਿਹ ਤਸਮਾਨ ਅਉਰ ਨ ਕੋ ਜੋ ਮਾਰੇ ॥ ੪੧ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥
 ਸਭੀ ਕਰਮ ਸਰੀਰ ਤੇ ਜਾਨੋ ਜੋਗ ਬਿਓਗ ਸਰੀਰ ਕਰਮਾਨੋ ॥ ਸਰੀਰ ਨ
 ਸਕਰਮ ਸਭ ਨਾਸੀ ॥ ਤੁਮ ਜਾਨੋ ਸਰੀਰ ਬਿਥਾਸੀ ॥ ਬਸ ਸਟਿ ਮੁਖਾ ਹਮ
 ਰੇ ਵਲ ਕੀਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚਰਚਾ ਕਰਤ ਪਰ ਬੀਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਬਸ ਸ
 ਟਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਪਰਾਸਰ ਜੋਗ ਉਪਦੇਸ ਬਤਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ॥ ਵੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬ
 ਸ ਸਟ ਕਹੇ ਮੈ ਕਿ ਅਕਰਮਾਨ ਤਨਾ ਹੀ ਮੁਖਾ ॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਤੁਮ ਬਠੇ ਤੁ
 ਮ ਹੀ ਕਰੋ ਮਕੂਲਾ ॥ ੪੩ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੇ ਬਤਾਇ ਤੁਮ ਭੀ

ਕਹੋ ਯਹਿ ਕਿਆ ਕਹੈ ॥ ਬਸ ਸਟ ਯਹਿ ਕਹੇ ਸੁਨਾਇ ਬਾਸ ਨਾਤਿਆ ਗੋਜ
 ਗਕਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹੇ ਯਹਿ ਜੋਗ ਬਤਾਵਤ ਹਮੇ
 ਪੁਛੈ ਹਮ ਕਉ ਨ ਬਤਾਵੈ ॥ ਬੀਨਾ ਪੁਛੈ ਨੇ ਅਪਹੁ ਕੋ ਕਛੁ ਜੋਗ ਬਿਓਗ
 ਨ ਮੇਰਿ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਸਰੂਪ ਜੋ ਮੁਖ ਲਖੈ ਨਹੀਂ ॥ ਅਪਕੋ ਜੋਗ ਸਰੀਰ ਕੀ ਕਾਰ
 ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਰੀਰ ਪਰ ਜਨਨਾਹਿਰ ਖੋਤਾ ਕੇ ਕਾਰ ਜਸੇ ਕਿਆ ਮੇਰਿ ਭਰਮਾ
 ਵੈ ॥ ੪੫ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬਸ ਸਟਿ ਕਹੇ ਪਰਾਸਰਾ ਸਰੂਪ ਜੋਗ ਤੇ ਪਾ
 ਇ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਿ ਓਯਹਿ ਟੁਠ ਕਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਇ ਤੇ ਮਨਿ ਓਨ ਜਾਇ ॥ ੪੬ ॥
 ॥ ਸੋਹ ॥ ॥ ਮੈ ਕਹਤਾ ਹਮੈ ਅਓਰ ਉਪਦੇਸ ਕੈ ਸੇ ਮਨੇ ॥ ਬਸ ਸਟ ਕਹੇ
 ਜਉ ਤੈ ਛਿਰਿ ਏਹ ਕਿਉ ਆਇਓ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਆਇਈ ਹਾਪੁ

ਛੇ ਮੈ ਕਉ ਨਹੀ ਜੀ ਮੈ ਮੈ ਸੇ ਪੁਛੋ ਯਹਿ ਕਹਿ ਬਖਸੇ ॥ ਸਰ ਕਪਟੀ ਕਛ ਕਪ
 ਟ ਕੋ ਕਉ ਤੁਝਾ ਮਾਮ ਕੈ ਸੇ ਕੇ ਜਾਨੇ ॥ ਬ੍ਰਾਮਾ ਕਾ ਯਹੀ ਤੁਹੀ ਮਹੀ ਹੋ ॥
 ਕਹਿ ਓਤ ਮ ਕਉ ਨ ਸਿਏਨੇ ॥ ਬ੍ਰਾਮਾ ਕੋ ਤਬ ਜਾਨ ਲੇ ਵਈ ਹਾਗ ਕਰੈ ॥
 ਮੇਰਾ ਉਠਾਨੈ ॥ ੪੮ ॥ ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਸਰ ਬਜਗਤ ਸੁਪਨਾ ਜਿਵੈ ਮਿਥਿਆ
 ਯਹਿ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸਿਗਤਿ ਸਨਾ ਜਿ ਮਜਾਨੈ ਲੈ ॥ ਮਤੁ ਮ ਕਹਾ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ੪੯
 ॥ ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਬਾਕੀ ਜਾਨੇ ਆਪ ਮ ਉਰ ਉਪਾਵ ਕਹੇ ਕਰੇ ॥ ਮੁਹ
 ਖ ਮੁਓ ਬਾਪ ਬੇਟਾ ਪਾਛੇ ਕਿਵਹੋ ॥ ੫੦ ॥ ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਅਗਿਆਨੀ
 ਸਤ ਸੰਸਾਰ ਪਛਾਨੈ ॥ ਲਪਟਹੇ ਆਪ ਪਰ ਜਾਨੈ ॥ ਪਰਾਸਰ ਸੇਨੇ ਹਿ
 ਸਤ ਸੇ ਕਰੀ ਐ ॥ ਸਰੀਰ ਅਸਤ ਮਨ ਤੋ ਪਗਾਰੀ ਐ ॥ ਮੈਨੇ ਪੁਛਾ ਬ੍ਰਾਮਾ ਕ

੩੪੮

ਹੀਐਸਰਬਅਤੀਤਬਨਪੁਮਹਿਯੀਐ॥ ਅਤੀਤਭਏਤਿਨਕਾਹਿ
 ਤਿਆਗੈ॥ ਗੁਪਸਤਿਤਿਆਗਿਸੋਤਿਆਗੈਅਗੈ॥ ੫੧॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਇਸਤ੍ਰੀਮੁਈਭਰਤਾਗਹਿਭਿਰਤਾਮਰੈਸੁਕਾਇ॥ ਐਸੇਅਤੀਤਤ
 ਸਹਥੈਯਹਿਕੈਸੇਵਸੇਖਕਾਇ॥ ੫੨॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੋ
 ਸਮਝਾਇਕਠਨਥਾਤੈਸਮਝਨੀ॥ ਐਸੇਸਰੀਬਤਾਇਗੁਪਸਤ
 ਛੋਡਿਅਤੀਤਹੋਇ॥ ੫੩॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ ॥ ਤੁਮਐਸੇਅਤੀਤਨਿਸੰ
 ਕੋਵਉਸਰੀਰਨਹੀਅਤੀਤਕਾਵੋ॥ ਦੇਹਿਅਭਿਮਾਂਨਕੋਤਿਆਗ
 ਪ੍ਰਿਥੈਪਰਾਸਰਮਾਨੋਤੁਠਠਹਿਰਾਵੋ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਤੁਠਜਾਨੇਜਬਹੀਤਬ
 ਛੋਛਪਰਾਸਰਕਪੁੰਨਪਾਵੋ॥ ਪਾਪਪੁੰਨਮਹਿਬੰਧਤਬੀਤਕਹੈਜਉਸ

ਗੀਰਆਪਆਪਕਾਵੇ॥੫੪॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਸਰੀਰਬਿਨਾਪੁਨਪਾਪਕੋ
 ਪਾਛੇਕੋਸੋਕਉਨਾਮੈਨੇਕਹਿਓਮੈਨੀਬ੍ਰਹਮਾਪਾਛੇਜਉਨਾ॥੫੫॥
 ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਪ੍ਰਸਹੋਇਕਹੋਜੀਵਕਾਵੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਹਿ
 ਹੈਸੋਇਮੈਰੀਜੀਵਬ੍ਰਹਮਜੋ॥੫੬॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਮੈਨੇਕਹੋਜੋ
 ਸਰਬਤੁਪ੍ਰੀਤੈਕਰਮਕੋਸੋਕਾਪਿਰੋਜਨਾਆਇਮਿਮਾਸਾਕਾਨਸ
 ਗੀਪੈਕਰਮਕੋਜੋਪਾਵੈਗਾਸੋਜਨਾਕਰਮਪਰਪਾਂਨਮੀਮਾਸਾਕੋਨਿਮ
 ਸਕਾਰਕਹੀਬ੍ਰਹਮਕੋਕਰਮਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਚਨਕੋਮੈਆਇਕੈਸਤੁ
 ਕੋਕੈਅਸਤਕੋਗਨਾ॥੫੭॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੋਪਿਸਤੈ
 ਪਰਾਸਰਕੋਸਮਾਸਾ॥ ਜਉਤੁਮਏਕਬ੍ਰਹਮਹੋਫਿਰਕਰਮਕੈਸੋਕਹਿ

੨੪੮

ਪਾਠ ॥ ੫੮ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੇ ਬਖਿਅੰਨ ਮੈਂ ਹੋ ਕਰਮ ਭੀ ਮੈਂ
 ਕਹੇ ॥ ਬਸੇਖ ਕਪਾਤੇ ਆਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹੇ ਸੋਹਣਾ ॥ ੫੯ ॥ ॥ ਚੈਯੀ ॥
 ॥ ਗਿਆਨ ਅਗਿਆਨ ਸਮਾ ਕਰ ਜਾਨੇ ॥ ਇਸ ਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਸਮਾਪ
 ਛਾਨੇ ॥ ਕਾਸ ਸੰਜੁਗਤਿ ਸਭੀ ਜਗੁ ਪਾਰਾ ॥ ਕਪੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਤ ਬਚ
 ਨਾਮਾਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਸਤ ਤੁਮ ਭਾਖੀ ॥ ਪਰਸਰ ਕਹੇ ਕੈਸੇ ਤੁਮ
 ਸਾਖੀ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਹੋ ਤਉ ਕਾਸ ਕਉ ਨਹੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜਉ
 ਨਹੀ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਸਰਬ ਸਮੈ ਮੈ ਆਪੈ ਕਹਾ ਤਉ ਚਿੰਤਾ
 ਕਉ ਨਾ ॥ ਨਿਆਇ ਆਏ ਤਤ ਕਾਸ ਪੀਟੀ ਸਰ ਕਹੇ ਸੋ ਜਉ ਨਾ ॥ ੬੧ ॥
 ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਸਭੁ ਪੀਟੀ ਸਮਾਪੀ ਨ ਕਰਮ ਬੀਜ ਸਮੇ ਸੋਭੇ ॥ ਬੀਨ ਕਾ

ਜਿਉ ਚੀਨਈ ਸਹਆਗਿਆ ਵਰਤੈ ॥ ੬੨ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਤੀਤੋ ਕਹੈ
 ਸਭਈ ਸਹਾਇ ਅਉ ਮੈ ਨੈਕ ਰਿਹੈ ॥ ੬੩ ॥ ਸਭਖਾਨਾ ਵਹੀਈ ਸਹਉਤ
 ਤਕੀਇਤੁ ਮਉਤਪਤ ਕਰਤਾ ਮਕਉ ਨਮਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੋਯੈ ਮੈ ਸੇ ਆਖਦਈ
 ਰਿਮੈ ਨਿਆਇ ਕਹਿ ਰਿਸੈ ਕਰਤਾ ਜਾਨਾ ॥ ਪਹਾਸਹ ਵਾਲਜੇ ਸੁਹਜ
 ਕੀਤੁ ਮਾਝਿ ਸਇਦਿ ਖੈ ਸਭਜੇ ਤਪਛਾਨਾ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਮੈ
 ਕਹਿ ਰਿਹ ਵਾਲਜੇ ਰਹੀ ਵਿਆਪਕ ਮੈ ਰਿਹੈ ॥ ਏਕਹੀ ਵਹੀ ਰਵਾ ਲੀਕੈ
 ਭੀ ਪੁਛੋ ਤਹੀ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਤੁਮਰੇ ਜਾਨੇ ਜਾਨ ਏਕ ਮੈ ਏਕ ਬੀ
 ਚਮੈ ॥ ਸੰਤ ਬੇਦ ਪ੍ਰਮਾਨ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਨਾਗਇਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥
 ॥ ਨਿਆਇ ਕਹੈ ਸਭਖਾ ਵਤੀਨਾ ਛੋਰਤਹੀ ਰਿਸ ਪੁਕੇ ਕਹੈ ॥ ਮੈ ਨੈਕਾ

ਤੁਮਕਉਨੋਜੀਅਉਕੀਕਥਾਇਅਪਾਇਗੇ॥ ਕਹਾਜਗਤਕੋਈਸਰ
 ਨਾਸਕਰੈਅਉਮੈਨੇਕਹਾਜਗਤਕੀਕੋਲੋ॥ ਜਗਤਈਸਰਕੀਸਾਖਾ
 ਜੇਤਉਮੈਨੇਕਹਾਕਹੋਕਾਹਿਅਹੋ॥ ੬੬॥ ਚੋਗਾ॥ ॥ ਜੈਸੇਜਸੇਤਰੇ
 ਗੈਬੁਦਬੁਦਾਠਨਾਠਿਗਾਇ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਕਪੁਰੇਦਕੈਸੇਭਿਨਠਾਹ
 ਇ॥ ੬੭॥ ॥ ਜੈਗੁਰੂ॥ ॥ ਕਹਾਦੁਪੀਕਰਜਾਨਮੈਨੇਕਹਾਕਿਸਖਾਤ
 ਹੈ॥ ਕਹਾਜੀਵਪ੍ਰਮਾਨਕਰਤਾਇਸੇਨਜਾਨੀਐ॥ ੬੮॥ ॥ ਜੈਗੁਰੂ॥
 ॥ ਪਹਾਪੀਨਜੀਵਕਰਜਾਨਾਈਸਰਕਰੇਸਈਸਤਮਾਨਾਮੈਨੇਕਹਾ
 ਈਸਰਤੇਭੁਇਓਕਾਕਾਭੁਇਓਕਛੁਅਉਗਨਾਇਓ॥ ਅਗੇਕਹੋਦੀ
 ਨਕਰਜਾਨਾਮੈਨੇਕਹਾਅਪੀਨਪਰਮਾਨਾਕਹੋਦੁਐਤਨਾਹਾਖੈਗਈ॥

ਤੀਤੇ ਕਹੋ ਜੁ ਹਰਿ ਅਸ ਮਾਈ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ਛੋਹ ॥ ॥ ਜੀਵ ਯਹੀ ਸਹੀਰ
 ਹੈ ਅਥਵਾ ਕਛੁ ਭਿੰਨਾ ਜੀਵ ਸਹੀਰ ਤੇ ਨਿਕ ਸਹੈ ਪੜਾ ਹੋ ਜਤਨ ॥
 ੭੦ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਜੀਵ ਸਹੀਰ ਹੋਇ ਕਹੋ ਜੀਵ ਕਿਆ ਵਸਤੈ ॥ ਕਹਾ
 ਕਰਤਾ ਅੰਸ ਸਮੇਇ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਅੰਸ ਈਸ ਕੀ ॥ ੭੧ ॥ ॥ ਸੋਢਾ ॥ ॥ ਅੰ
 ਸ ਈਸ ਕੀ ਈਸਹੂੰ ਆ ਕਛੁ ਮਓਹੁ ਆ ਸੋ ਕਹੋ ਸਮਝਾਈ ॥ ਨਿਆ
 ਇਕੋ ਅਖੀਸੀ ਸਤਿਗੁਰੈ ਕਾਟਤੈ ॥ ਪੈਰਵਾ ਲਾ ਅਓ ਸੁਹਜ ਆਪਕਾ
 ਈ ॥ ਅਥ ਮਾਰਨੇ ਤੁਮਹਾ ਜੋਗ ਜਾਨਹ ਵਾਸਤੇ ਸਮਤਾ ਸੁਰਪਾਈ ॥
 ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਸੀਸੈ ਪੀਨਹੀ ਅਥ ਕਾਹਿ ਕਾਟੇ ਆਗੇ ਕਟ ਜਾਈ ॥ ੭੨ ॥
 ॥ ਛੋਹ ॥ ॥ ਨਿਆਇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਲਦੇ ਪਕੈ ਕਹਾ ਸਤ ਕਹੋ ਕੇ ਅਸਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਕਾਸਤਾਏਜੀਕੀਉਤਪਤਾ। ੬੩॥ ਸੋਭਨਾ॥ ਪਰਮ
 ਹਮੈਏਜਾਨਸਮਝਾਤੈਸਤਕਿਉਕਧੋ। ਬ੍ਰਹਮਾਥਾਪਨਮਨਸਭੀਕਰਮਤਿ
 ਸਕੇਕੀਏ। ੬੪॥ ਸੋਭਨਾ॥ ਮੈਨੇਕਾਬ੍ਰਹਮਾਕੇਤਾਈ। ਪੈਆਪ
 ਮੁਢਿਨਿਆਇਬਤਾਈ। ਬ੍ਰਹਮਾਕਾਐਸੇਮਤਕਧੋ। ਜਉਹਮਪੈਨਿ
 ਆਇਹਮਲਹਿਧੋ। ਮੈਨੇਕਾਨਿਆਇਕਰਮਪਰੋਈ। ਦੁਹਕਉਨ
 ਕਰਮਬਤਾਵੇਸੋਈ। ਨਿਆਇਆਪਨਾਮਪਕਰੋਧੋ। ਪਤੰਜਲਸਮਾ
 ਇਬ੍ਰਹਮਾਚਰਨਪਰੋਧੋ। ੬੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਤੰਜਲਸਮਾਇਆਖ
 ਤਉਏਦੀਨੇਬੇਦਪ੍ਰਮਾਨਾ। ਪ੍ਰਲਵਸਾਤਜੰਗਕਰਮਸੋਜੀਵਲਮੁਕ
 ਤਕਰਜਾਲਾ। ੬੬॥ ਸੋਭਨਾ॥ ਮੈਨੇਕਹਿਉਤਾਰਿਪ੍ਰਨਵਸਦਾਸੁਤੇ

ਸਿਪੈ॥ ਉਸਕੇ ਕਉਨਿ ਬਾਹਿ ਪਰੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਨਵ ਕਿ ਆਵਸਤ ਜੋ॥ ੬੬॥
 ॥ ਜਾਗਵਲਕ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪਰੇ ਤਾਂ ਹਿ ਕੈ ਸੇ ਜਾਨੇ ਖੁਪ ਨ
 ਪਾਵੈ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੇ ਸਨਾਤਨ ਪੋ ਉਸੇ ਕਉਨ ਕਰੇ ਕੈ ਸੇ ਹੋਇ ਆਵੈ॥ ਕ
 ਹਾ ਜੇ ਗੀ ਕਰੇ ਜੇਗ ਜੁਗਾ ਤਾਂ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੇ ਗੀ ਕਉਨ ਕਹਾਵੈ॥ ਭਸ
 ਮ ਲਗਾਇ ਜਟਾਰ ਪਕੈ ਮੈ ਸੇ ਜੇਗ ਕਿ ਅਉਰ ਸੁਨਾਵੈ॥ ੬੭॥ ਦੋ
 ਹਾ॥ ॥ ਜਾਗਵਲਕ ਕਰੇ ਜੇਗੀ ਜੁਗਤ ਸੇ ਅਪੰਭਾਵ ਜਲਾਇ॥ ਵ
 ਹਿ ਲਾਵੈ ਭਸਮ ਸਰੀਰ ਪਰ ਅਪਨੇ ਆਪ ਸਮਾਇ॥ ੬੮॥ ਸੋਹਣ
 ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਸਮਾਇ ਜੇਗ ਕਰੇ ਕੈ ਸੇ ਜੁਹੈ॥ ਜਾਗਵਲਕ ਬਤਾਇ ਜਹਿ
 ਬਿਪਕਾ ਲਨ ਆਪੀ॥ ੬੯॥ ॥ ਜੇਉ ਜਾਨੈ ਜੇਉ ਜੇਗ ਕਰੇ

ਪੈਸੈ ਕਹਾ ਜੋਗ ਅਗੋ ਕਿਆ ਥਾ ਜਾਗ ਵਲ ਕ ਕਹੇ ਨਾਹੀ ਜਾਨਤ ਪੈਸੈ
 ਕਹਾਂ ਬਿਨ ਜਾਨੇ ਕਹਾ ਥਾ ਕਹਾ ਜੋਗ ਬਿਨ ਮੁਕਤ ਕਠਨ ਪਾਵਨ ਪੈਸੈ
 ਕਹਾ ਉਪਾਵ ਲਾਥਾ ਜਾਗ ਵਲ ਕ ਕਹੇ ਜੋ ਇਸਿ ਮੁਕਤ ਉਪਾਵ ਕਹੇ
 ਦੇ ਹੁਸੀ ਸੁਖ ਥਾ ॥ ੮੧ ॥ ॥ ਏਹੁ ॥ ॥ ਜਉ ਇਛਿ ਆਤਮ ਜੋਗ
 ਕੀ ਕੀਜੈ ਅਲਪ ਅਹੁਰਾ ਖਾਵ ਲਪੀਵ ਲਸੇ ਵਲਾ ਅਹੁਰਾ ਵ
 ਰਵਿਚਾਰਾ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਐਸੇ ਸਾਂਧਨ ਜੋਗ ਅੰਗ ਸਿਖ ਲੋ
 ਏ ਜਾਤੈ ਪੈਸੈ ਕਹਾ ਯਹਿ ਰੋਗ ਖਾਨ ਪਾਨ ਬਿਨ ਬਿਹਬਲਿ ॥ ੮੩ ॥
 ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਏਤਿ ਨਰ ਜਗੇ ਰੁਖਾ ਪਿਆਸ ਸੇ ਅਪੁਤੇ ਅਪਨਿ ਹਬ
 ਲ ਅੰਗ ਰੋਈ ਅੰਗ ਨਿਹ ਬਲ ਤੇ ਬਹੁ ਕੁਪਦ ਪੈ ਕਹੁ ਐਸੇ ਜੋਗ ਕੈ ਸੇ

ਖਸੇਈ ਜਾਗਵਲਕ ਕਰੋ ਤੇ ਤੇ ਨਾਰਿ ਕਹੋ ਤੁਮਹੁ ਰਪਰਤੀ ਤਨਹੀ ਤੁਮ
 ਕਈ ਜੋਗੇ ਤੇ ਸੁਪਾਏ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈ ਨੇ ਕਹਿ ਚਿਨਹਿ ਜਾਨਤ ਜੋਈ ॥ ੮੬ ॥
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਦਿਆਲੋਇ ਕਰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰ ਕਹੋ ਜੋਗ ਸੁਪ ਮਨਹੋਇ ॥
 ਜਾਗਵਲਕ ਤਬ ਕਹਤੈ ਅਥ ਨਿਗੇ ਸੁਨਹੋ ਜੋਈ ॥ ੮੭ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਸਹੀਗ ਬਿਖੇ ਪਚ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਨ ਉਦਿਅਨ ਸਮਾਨਾ ਬਾਹਗਾ ਦੇਵ
 ਜਾਨ ਜਾਤਾ ਖੈ ਚੋ ਅੰਤਰੇ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਜੁ ਹੈ ਅਪਾਨ ਸੇਇ ਸਭਿ
 ਤਹੋਈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਨ ਸਮਾ ਲੇਸੇਈ ॥ ਤੇ ਤੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਹੋਈ ॥
 ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਅਜਾਨੈ ਜੋਈ ॥ ਪਉਨ ਨੀਚੇ ਮਾਰਗ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਿਸਚੇ ਸਬ
 ਦ ਅਨਾਹਦ ਵਾਵੈ ॥ ਸਹੀਗ ਬਿਖੈ ਆਕਾਸ ਵਾਸੈ ॥ ਪਉਨ ਠਾਹ ਜਉਰਿ

ਚੈਸੁ ਅਸੈ ॥ ੮੭ ॥ ॥ ਚੈਸੁ ॥ ਪਉਨ ਠਉਰ ਆਕਾਸ ਨੈ ਪਾਈ ਸੁ ਬੰਦ ਕ
 ਰਾਇ ॥ ਯਾਹਿ ਤੇ ਆਪ ਤੇ ਆਪੈ ਆਗੇ ਅਉਰ ਬਤਾਇ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਚੈਸੁ ॥
 ॥ ਜਾਗ ਵਲ ਕਰੇ ਬੈਨਾਜਿ ਰਬਾ ਲੰਬ ਕਾ ਅੰਤ ਪੀਐ ॥ ਮੈ ਠਿਰਿ ਕਾਹਿ
 ਚਿਐ ਨਾਇਨ ਬੁਧ ਪਏ ਕੁਮਾਰਾ ਲਿਖਿ ॥ ੮੯ ॥ ॥ ਚੈਸੁ ॥ ॥ ਜੇਗੀਪ
 ਉਨ ਕੈ ਸਰੀਰ ਅਗਨ ਤਾਪੈ ॥ ਪਉਨ ਜਬੀਰੋ ਪੀਉ ਪਰੀ ਕੋ ਜਾਪੈ ॥
 ਸਨਤਾ ਲਗਾਵੈ ਗਿਰੇ ਕਪਾਸ ਨਿਖੀ ॥ ਉਪੀ ਅੰਤ ਪਾਵੈ ਪੀਵੈ ਸਿਖ ਸਿ
 ਖੀ ॥ ੯੦ ॥ ॥ ਚੈਸੁ ॥ ॥ ਅਸਿਖ ਤਮਾਰੇ ਸਿਖ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਜਾਗ ਵਲ ਕ
 ਜੀ ਜੋਗ ਬਤਾਵੈ ॥ ਜੇਤੁ ਮਹਿ ਉਪਦੇਸੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਮਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਪੁਰੁ ਜੋ ਪਤਾ ਮਾਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ਰਮੇ ਕਹਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਤਿਆਗੈ ॥ ਕਹੈ ਜਾਗ

ਵਲਕ ਜੋਗੇ ਆਗੇ ਸੁਨੇ ਦਸਵੇ ਜਬ ਥਾ ਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨਾ ਸੁਰ ਪਰਕ
 ਸਾਦਿਖਾਵੈ ॥ ੯੧ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਈਸਰ ਕੋ ਨਿਵਾਸੈ ਜੋਗ ਕਰੈ ਤਉ
 ਪਾਇ ॥ ਪੁਰਖ ਹਾਂ ਜਾਗ ਵਲਕ ਜੀ ਛੁਟਨ ਮੋਹਿ ਬਤਾਇ ॥ ੯੨ ॥ ॥ ਸੋ
 ॥ ॥ ਪਰਕਾਸ ਉਪਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ਇਸਹੀ ਤੇ ਪਰਕਾਸਹੈ ॥ ਪਰੁ ਮੈਸੇ
 ਮੋਹਿ ਬਤਾਇ ਈਸਹ ਮਿਲਾ ਸੋ ਕਉਨਹੈ ॥ ੯੩ ॥ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਜਾਗਦ
 ਲਕ ਕਹੈ ਮੈਨਾਹਿ ਕਹੈ ਤਉ ਬ੍ਰਾਮਾ ਕਹੈ ਜੋਗੀ ॥ ਚੰਤਨ ਕੀਜੈ ॥ ਜੋਗੁ ਤੇਗ
 ਸਨਾਤਨਹੈ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਅਸਤ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਬ੍ਰਾਮਾ ਕਹਾ ਏਕ ਤੇ ਹਿਨ ਮਾਨਤ
 ਅਵਰ ਸਭੀ ਤਉ ਜੋਗ ਪਤੀਜੈ ॥ ਕਹੈ ਤੇ ਜੋਗ ਸਨਾਤਨਹੈ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਤ
 ਮਅਦੁਤੀ ਨਾਪੁਜੈ ॥ ੯੪ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਾਮਾ ਕਹਾ ਜਉ ਪਾਮੀ

ਜੋਗਾਮੀ ਕਰਜਾਨਾ ਤਬਹਮਤੁ ਸਨੀ ਹੋਇ ਗੋਏ ਕਪੜੀ ਪਰਮਾਨਾ ॥੬੫॥
 ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਪਾਛੇ ਪ੍ਰਸਨ ਉਠਾਇ ਕੋਧ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈ ਕਉਨ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਬੀਚਾਰ ਕਰਾ ॥੬੬॥ ॥ ਚੋਖਈ ॥ ॥ ਕਪੜ
 ਮੁਨ ਉਹੰ ਤਬ ਆਏ ॥ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਬੀਚਾਰ ਸੁਨਾਏ ॥ ਸਾਂਖਾ ਬਿਨਾ ਸਹੁ
 ਪਨ ਪਾਈ ਮੈ ॥ ਹਮੇ ਕਹਾ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਸੁਨਾਈ ਮੈ ॥ ਕਪੜ ਕਹੇ ਅਨਿਤ
 ਸਰੀਰਾ ॥ ਤੀਨ ਗੁਨਾ ਕਰ ਜੋ ਵਿਸਥੀਰਾ ॥ ਤੀਨ ਗੁਨਾ ਅਪੀ ਕਾਰੇ ਭੋਭਏ ॥੬੭॥
 ਹਿਸਭੀ ਅਨਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਲਏ ॥੬੮॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜੀ ਤੇ ਸਰ
 ਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪੈਸੋਈ ਨਿਤ ਅਰੁ ਸਾਹਾ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਉਸੇ ਪਛਾਨਹੋ ਮੁਕਤ ਹੋਵਉ
 ਤਤ ਕਾਰਾ ॥੬੯॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾਏ ਕਸੰਤ ਅਰੁ ਏ ਕਪਾਪੀ ਪ

ਪਿਸਟਿਐ ॥ ਭਾਮਾ ਕਹੇ ਅੰਤ ਏ ਕਮਾ ਹੀ ਭਗਪੁਰ ॥ ੮੮੩ ॥ ॥ ਭੈਣਾ ॥
 ਦੋ ਕੀ ਕੈਸੇ ਪਰਤੀ ਤ ਕਰੋ ਤ ਬਕਪਲ ਕਹੇ ਯਹਿ ਸੰਖ ਤੇ ਜਾਨੋ ਮੈਨੇ ਕਾਂ
 ਮੈ ਕਉ ਨਹੀ ਜੀਤ ਬਕਪਲ ਕਾਂ ਤੁ ਮਤੁ ਅਪੀ ਸਮਾਨੋ ॥ ਬਿਅਸਮਾ
 ਏ ਮਾਨ ਬੇਦ ਸਹੁ ਪੈ ਨਿਮਸ ਕਾਰ ਕੀ ਏ ਬ੍ਰਾਮਾ ਸਨਮਾਨੋ ॥ ਆਵਤ ਏ
 ਕਮਦੁਤੀ ਕਹਿ ਓਹੈ ਪੁਰਨ ਪੁਰਗੇ ਭਗਵੀਨੋ ॥ ੧੦੦ ॥ ॥ ਭੈਣਾ ॥ ॥
 ਮੈਨੇ ਕਾਂ ਜੇ ਸਤਹੈ ਏ ਕਨਗਾ ਏ ਲਹੁ ਪਾ ਦੁਸਹਭੀ ਇਕ ਅਵਹੈ ਜੈਸੇ
 ਸੁਹਜ ਪੁਪਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ॥ ਭੈਣਾ ॥ ॥ ਕਹੇ ਬਿਅਸ ਬਿਅੰਨਾ ਗਇਨ
 ਬਿਖੈਨ ਦੁਸਹਾ ਮੈਨੇ ਕਾਂ ਕੈਸੇ ਜਾਨ ਦੁਸਹਾ ਹੀ ਏ ਕਰਿ ਉਕਾ ॥ ੧੦੨
 ॥ ॥ ਭੈਣਾ ॥ ॥ ਬਿਅਸ ਕਹੇ ਏ ਕਨਾ ਹਿ ਕਹੋ ਤ ਉਚਚਨ ਕੈਸੇ ਮੁਖ ਬੀਪਕੇ

੩੫੫

ੴ
 ਸਤਿਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜੀ ॥

ਗੰਧਾਰੀ ਤੇ ਕੋਪਹਾਸਹਜਾਨਤਤੁਸਨੀਗੋਨਹਿਬਚਨਕੇਭਾਂਖੋ। ਮੈਨੇਕਹੰ
 ਧੀਖਿਆਸਸੁਨਾਇਕੈਸੰਤਕੇਪਦਕੇਬੇਦਨਲਾਖੋ। ਬੇਦਸੋਭਿਗੁਨਪੁ
 ਕੇਪੈਸੰਤਰਿਗੁਨਅਤੀਤਸੋਆਖੋ॥ ੧੦੩॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਤੀਭੇਉਤਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਕਧਿਆਸਹੋਇਹੋਖਮੋਸਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕਹਤੇਭਏਪਰਾਸਰ
 ਬਡੇਬਿਹੋਸਾ॥ ੧੦੪॥ ॥ ਕਾਥਿਤਾ ॥ ॥ ਆਪਕੇਬਡਾਜਾਨਪਰਾਸਰਅ
 ਭਮਾਨਤੁੰਤੁਚਾਮਾਸਆਗਿਆਂਨਹੁਪਰਅਸਥਸਾਬਭਗਾਏ। ਤਿਮ
 ਕਾਲਖੰਧਪਰੋਕਾਲਜੇਵਹੀਸਭਗਾਰੋਕਉਕਾਲਤੇਨਤਰੋਜੇਜੀਮਿਥਿਕ
 ਲਪਗਾਏ। ਤਈਲੋਕੀਰਾਜਕਰੋਉਤਪਤਪਰਲੋਕਰੋਸਦਾਕਾਲਤੰਤ
 ਰੋਅੰਤਕਾਲਕਾਲਕਗਾਏ। ਤੁਮਅਭਮਾਂਨਨਾਰਿਕਰੋਪਰਾਸਰਸਦਾਤੁ

ਤੇਜੇ ਉਪਜਿਓ ਮੋਗਰ ਜਾਓ ਜੈ ਸੋਗਰਾਏ ॥ ੧੦੫ ॥ ॥ ਸੋਗਰਾ ॥ ॥ ਮੈਨੇ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਕਹਿਓ ਸਪਤਤੁ ਮਾਰੀ ਜਾਨਾ ॥ ਨਿਸਚੇ ਕਹਿਕੇ ਜਾਨਿਓ ਪਰਾਸਰ
 ਲੇਸਨਾਨਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ॥ ਸੋਗਰਾ ॥ ॥ ਸੋਧੀ ਅੰਤਰ ਮਾਨਤੁ ਮਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
 ਜਾਨਾ ॥ ਪਰਾਸਰਤੁ ਮਮਾਹਿ ਮਾਨਛੁਟਾਨਹਿ ਜੋ ਬਡਾ ਮਾਨਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ॥
 ॥ ਮੈਨੇ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਿਓ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਭਲੀ ਬਤ ਬਖਾਨੀ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਰੂਪ ਬਤਾਇ ਮੁਝੈ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਨੀ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ
 ਜੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰੈ ਏਕ ਆਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟ
 ਮਾਨਸੋ ਨਾ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਸਨਾਤਨ ਨਾ ਸਨਾ ਜਾਨੀ ॥ ੧੦੮ ॥ ॥ ਸੋਗਰਾ ॥ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਸੋਇ ਸਜਾਨੀ ਮੈਨਾ ਨਾ ਸਨਿਹਾਰਾ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਯਹਿ ਨਾ ਸੋਇ ਨਿਸ

੩੫੬

ਚਲਰੂਪਵਿਚਾਰ) ੧੦੬) ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾਵਹੁ ਦੇਖ ਮੈ ਨੇਕਾ
 ਸ੍ਵੈ) ਦੇਖੈ ਕਉਨ ਅਲੇਖ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾਤ ਉਭ ਜਨ ਕਹਾ) ੧੧੦ ॥ ਜੋ ਪਈ
 ॥ ਮੈ ਨੇਕਾ ਸੋਭ ਜਨ ਬਤਾਵੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬੰਧ ਜਨ ਨਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜਬ ਤਕ ਤੁ
 ਭੈ ਨਿਰਬੰਨ ਨਹੋਇ ॥ ਥਿਨਾਵੈ ਗਾਗੈ ਸੇਭ ਜਨੋਇ ॥ ਵਰਨਾ ਅਸ੍ਰਮ ਤੁ
 ਮ ਬੰਧਵੀ ਨਹੋਇ ॥ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਹਿਰਖ ਸੋਗ ਮਾਨਹੋਇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭੁਜ
 ਨ ਸੁਖ ਕੈ ਸੇਪਾਵੈ ॥ ਭਜਨ ਸੁਖ ਜੋ ਆਪਗਵਾਵੈ) ੧੧੧ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਖ ਨਿਰਾਸੈ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸਰਮੋ ਹਿ ਬੈਨ ॥ ਸਰਬ ਕਰਮ ਨਿਪ ਕਰਮ
 ਹੋਇ ਤਬ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਚੈਨ) ੧੧੨ ॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਸਰਬ ਕਰਮ ਕੋਤਿ
 ਆਗਾਗਿ ॥ ਭੰਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ਜਬ ॥ ਦੁਐਤ ਨੀਦ ਤੇ ਜਾਗ ਸੁਭ ਦੇਵਤ

ਕੀਪਨਕਰਹਿ॥੧੧੩॥॥ਕਥਿਤੁ॥॥ਪ੍ਰਿਥਮਚਰਨਕਾਂਧੇਕਾਲਦੁਤੀ
 ਚਰਨਪੈਮਾਲਮਾਗਿਆਮੁਕਤਭਇਓਬਾਲਤੀਦੇਵਤਾਬਿਹਾਰ
 ਹੈ॥ਚਉਥੇਚਰਨਭਗਵਾਂਨਆਇਐਸੇਬ੍ਰਹਮਾਸੁਨਾਇਪਰਸਰਮੈ
 ਝੇਲਖਾਇਸੁਨਭਾਇਆਮੈਖੁਲਾਸੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਸਤਸੰਗਸੁਠਲਜਾ
 ਨਾਬਪੁਤਮਨਹੋਤੈਬਉਗਨਾਅਉਨਾਸਆਪਮਾਨਭਇਓਕਲਤੇ
 ਆਕਲਹੈ॥ਜਉਗੋਬਿੰਦਠਉਰਪਾਈਮਨਬੁਧਹਿਗਾਈ॥ਚਿਤ
 ਹੰਕਾਰਕਉਡਾਈਜੇਆਪਕੇਸੰਮਾਝੈ॥੧੧੪॥॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਕਹਤਪ
 ਰਾਸਰਮੈਝੇਚਰਨਮਾਰਗਾਇਸਡਾਲਾ॥ਆਪਤੇਆਪਪਰਮਾਤਮਾਜਾ
 ਨੇਸਭਘਟਨਾਲਾ॥੧੧੫॥॥ਸੋਹਣਾ॥॥ਕਹਾਐਸਰਬਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਾਕ

੨੫੭

ਹਾਤਉਤੁਭੈਕਿਆ॥ ਮੈਨਕਹਾਕੀਓਹਮੁਮੁਧਾਵਨਤੇਹਪਿਗਿਓ॥ ੧੧੬॥
 ॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਮਨਸੰਤਪਾਈਗੋਬਿੰਦਮਿਲੈ॥ ਸੋਭਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਪੀ
 ਜਾਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੋਤੋਤੇਭੁਜਨਕਰੋ॥ ਆਪਤਿਆਗਗੋਬਿੰਦਸਮਾ
 ਨਾ॥ ਮੈਨਕਹਾਕੋਭੁਜਨਕੈਸੇਕਰੋਭੁਜਨਯਪੀਆਕਾਲਪਛਾਨਾਦੇ
 ਖਨਸੁਨਨਕਰੋ॥ ਕਛੂਪੈਏਕਅਖੰਡਅਵਰਨਪੀਦਾਨਾ॥ ੧੧੭॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ॥ ਗੋਬਿੰਦਦੀਓਸਰੀਗੈਮਾਨਸਦੇਹਸੁਧਾਰਾ॥ ਤੇਸੇਪਾਵੈਜਾਲਕ
 ਮਿਲੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਨਿਹਾਰਾ॥ ੧੧੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਨਐਸੇਦੀਓਸਰੀਰਸਾਥ
 ਪੰਕਾਹਗਵਾਇ॥ ਜੈਸੇਕੋਓਬਸੀਰਸਹਤਸਹੁਪਨਦੇਖਈ॥ ੧੧੯॥
 ॥ ਕਥਿਤੁ॥ ॥ ਤੁਮਸੇਕੰਸਪੀਨਪੈਜੋਕ੍ਰਿਸਨਵੇਹਮੰਨੈਖਾਤਪੀਤਪ੍ਰਨ

ਪੈਵਿਦਮਾਨਕਿਸਾਨਜਾਨਕੈ॥ ਬਾਤਕਰੈਕਿਸਾਨਜਾਨਸਦਾਹੋਸਵਾਪੋ॥
 ਨਉਠਨਅਉਥੈਠਨਮੈਹਰਿਓਕਿਸਾਨਮਾਨਕੈ॥ ਵੈਰਮਾਹਿਭਗਤਜੋਗ
 ਗਾਠਲਨਕਬੀਪੋਗਬਾਹਰਵੈਰਗਾਥੈਅੰਤਰਮਿਤ੍ਰਸਮਾਨਕੈ॥ ਸਰੀ
 ਰਕੀਸੰਕਾਪੀਨਕਰੀਸੀਸਦੀਓਪੁਰੀਪਰੀਬਾਤਜਾਂਨੇਸਭੀਪਰੀਮੈਨ
 ਪੀਕਿਸਨਿਜਾਨਗਿਆਨਕੈ॥ ੧੨੦॥ ॥ ਵੈਰਗਾ॥ ॥ ਪਰਾਸਰਾਐਸੀ
 ਪ੍ਰੀਤਕਰਵਹਮਿਤ੍ਰਸੀਨਹਿ॥ ਪਿਛਾਦੈਵੈਨਹਿਕਪੀਪੁਰਗਹਿਓਸ
 ਰਬਮਾਹਿ॥ ੧੨੧॥ ॥ ਸੋਰਠਨ॥ ॥ ਮੈਨੇਕਹਿਓਤਾਹਿਬਚਨਤੁਮੈਬੁ
 ਧਨਹਿਹੀ॥ ਨਿਸਚਾਯਹੀਨਿਬਾਹਿਸਰਬਗੋਬਿੰਦਮੈਜਾਨਿਓ॥ ੧
 ੨੨॥ ॥ ਵੈਧਈ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੋਗੋਬਿੰਦਪਛਾਨਿਓ॥ ਅਪਨਾਅਪ

੩੫੮

ਕੈਸੇ ਕਰ ਜਾਨਿਓ ਮੈਨੇ ਕਰਿਓ ਮੈ ਜਾਨ ਗੋ ਬਿੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਰਾ ਮੈਸੇ ਸਤ
 ਮੰਦਾ ਗੋ ਬਿੰਦ ਮੁੰਦੈ ਮੈ ਤੁੰ ਕਰਾ ਮੈਨੇ ਕਰਾ ਗੋ ਬਿੰਦ ਜਾਪਾਂਤ ਪਾਂਤ ਜਉ ਤੁੰ
 ਨਾਹਿਤ ਜਾਨ ਕਿਉ ਕਰੈ ਮੈਨੇ ਕਰਾ ਦਿਲ ਜਾਲੇ ਡਰੈ ॥ ੧੨੩ ॥ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਜੀਵ ਮੈ ਮਾਨਿਓ ਜਾਨੇ ਨਾਹੀ ਜੀਵਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕ
 ਰੇ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਛਿੰਨ ਜੀਵਈ ਸਰਕਾ ਜੀਵਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ॥ ਭੋਰਣਾ ॥ ॥
 ਪਰ ਤੁੰ ਪੀਭ ਗਵਾਨ ਮੈਨੇ ਕਰਾ ਭਗਵਾਨ ਜੋ ਆਖ ਕੇ ਕਿਉ ਨਹੀ ਜਾਨ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਰੇ ਮਾਰਗ ਨਹੀ ॥ ੧੨੫ ॥ ॥ ਜੈ ਹਰਾ ॥ ॥ ਏਕ ਤੁੰ ਪੀ ਕੈਸੇ ਜਾਨ ਸ
 ਕੈ ਕਉ ਮਦਹਾਵੈ ਸਉ ਜਾਨ ਕੈ ਜਾਨੈ ਏਕ ਸੁੰ ਪੀ ਨਿਸਚੇ ਭਇਓ ਤਉ
 ਆਵਾਗਵਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪਛਾਨੈ ਸਦਾ ਪਰਾ ਸਰਕਰ ਮਕਰ ਅਉਸ

ਕਬਗੋਬਿੰਦੈ ਜਾਨ ਸਮਾਨੈ ॥ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸਹ ਕਰਨ ਤੇ ॥ ਇਅਚਾਰਿਅ
 ਤਮ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ੧੨੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਾ ਮੁਖ ਵਾਕ ਕਰ ਪਸ
 ਕ ਲਗਤ ਨਹਿ ਦਿਲਾ ॥ ਏਕ ਸੁਆਸ ਅਚਾਰਿ ਹੋਇ ਗੋ ॥ ਆਪਸੋ ਮਿਲਾ ॥
 ੧੧੭ ॥ ॥ ਐਹ ਨਾ ॥ ॥ ਪਹਾਸਹ ਕਛੂ ਨ ਬੋਲ ਮੈ ॥ ਕਹਿ ਓਕਛੂ ਬਚਨ ਕਰ
 ॥ ਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਖੋਲ ਇਛਿ ॥ ਆਪੈ ਕਛੂ ਸੁਨਾਨ ਕੀ ॥ ੧੨੮ ॥ ਚੰਪਈ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੇ ਬਿਸਨ ਕਦੇ ॥ ਨਿਸਚਾ ਕਰ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸਭ ਮੇਧੈ ॥ ਏਤੇ ਮ
 ਹਿ ਬਿਸਨਿ ਚੜ੍ਹਿਆ ॥ ਸਭਾ ਉਠੀ ਡੰਡ ਉਤਕਰਾ ॥ ਹਮ ਨਾਹ ਏ
 ਆਪਨ ਹਮਾਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਹਿ ਆਇ ਬਿਸਨ ਬੈਰਾਨਾ ॥ ਸਭ ਦੇਵਤਿ ਓ
 ਮਿਲਿ ਉਸ ਤਤਕਰੀ ॥ ਬਿਸਨ ਮੁਖ ਵਾਂਕ ਮੁਖ ਚਾਰ ਉਚਰੀ ॥ ੧੨੯ ॥

੩੫੮

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 सिद्धिपूर्वकं भगवत्पदं प्राप्नुयान् ॥ १३० ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३१ ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३२ ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३३ ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३४ ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३५ ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३६ ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३७ ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३८ ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १३९ ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १४० ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਸਾਰਮਹਿਮੁਲਤੁਮੀਕਰਜਾਨਾ॥੧੩੩॥ ॥ਭੋਰਾ॥ ॥ਭੇਦਤੁਈਤੇਭੋਤ ੩੬੦
 ਲਜਾਮਾਨਨਹੋਤਾ॥ਏਕਾਮੀਸਰਬਜੋਤਲਜਾਕੀਸੇਕੀਜੀਐ॥੧੩੪॥
 ॥ਭੋਰਾ॥ ॥ਪਰਾਸਰਮੈਏਸਾਥਕੋਤੁਮਸੰਤਜਾਨਤਕਛੁਬਚਨਸੁ
 ਨਾਵਾ॥ਮੈਏਕੋਕਾਪਲਾਜਗਸਭਮਹਿਬ੍ਰਾਮਾਥਿਸਨਸੰਤਜਾਪਾ
 ਵਾ॥ਮੈਕਾਹਿਕੋਸੰਤਾਨਾਹਿਕੋਈਪਰਾਸਰਕੋਮੋਹਿਥਿਸਨਜਾਨਬਤਾ
 ਵਾ॥ਮੈਏਕੋਥਿਸਨਮੈਸੇਕਾਹਿਓਲਜਾਕੀਸੇਕੋਕਾਪੁਦਮੈਤਨਲਾ
 ਵਾ॥੧੩੫॥ ॥ਭੋਰਾ॥ ॥ਠਿਠਿਪਾਛੈਮੈਸੇਕਾਹਿਓਭੇਦਬ੍ਰਾਮਾਤੁ
 ਛਮਾਹਿ॥ਪਰਾਸਰਮੈਏਕੋਕੋਤੁਮਸਮਬੁਧਿਨਨਾਹਿ॥੧੩੬॥ ॥ਭੋਰਾ॥
 ॥ਉਨਉਤਰਮਾਇਓਨਾਹਿਤੁਮਦੇਖੁਨਿਕਾਬਓਥਿਸਨਕਾ॥੧੩੭॥

ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਰਬਤੁ ਦੇਵ ਜਾਨੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕੋ ਅਧਿਕਾਰਿ ਕਹੈ ਤੁਮ ਬਚਨ ਪਾ
 ਏਹੋ ਏਹੋ ਏਹੋ ਪੈਰਾਨੈ ॥ ਆਪ ਕਹੈ ਅਹੁ ਆਪ ਸੁਨੈ ਆਪ ਬਿਚਾਰਿ ਕਰ
 ਆਪ ਮਾਨੈ ॥ ੧੪੧ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕੇ ਹੋਯਾ ਭਿਦ ਨਹਿ ਆਪੇ ਸੁ
 ਲੇ ਸੁਲਾਹਿ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾਇ ਤਾਸ ਸੁਨਤੁ ਮਤੈ ਨਹਿ ਲੁਕਾਇ ॥ ੧੪੨ ॥
 ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਚਾਮਾ ਤੁਮ ਨਹਿ ਏਹੇ ਕਹਾ ਤਬ ਬਿਸਨ ਕੇ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ
 ਤੁਮ ਜੋਇ ਲਜਾ ਮਨ ਯਹਿ ਵਚਨੈ ॥ ੧੪੩ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਤੁਮ ਕਹਾ ਮੇਰੀ
 ਰੂਪ ਪਰਾਸਰ ਰੂਪ ਅਪਨੈ ਅਬ ਮੇਰੀ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਯਹਿ ਰੂਪ ਮੇ
 ਰਾ ਜੋ ਜਾਪੈ ਕਹਾ ਸਿਵ ਜਾਨ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅਕਹਾ ਜਉ ਸਰੂਪ ਸਭੀ ਪੈ ਪਰਾਸਰ
 ਕਹਾ ਯਹਿ ਮੇਰੀ ਜਨਾਵੈ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਸਭ ਕਰਮ ਅਮ ਤੇ ਜਾ ਕਹਾ ਕਰਮ ਸੀ

ਈਸਖਾਵੇ) ੧੪੪) ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਕਹਾਤੋਕਿ ਆਹਮਾਨਪੈਤੁ ਮਕੇਲਜਾਨ
 ਆਇਆ ਭਿੰਨ ਜਾਨਾਪੈ ਆਪਕੇ ਤੀਤੇ ਸਹੁਪਨ ਪਾਇ) ੧੪੫) ॥ ਏਹਾ ॥
 ਮੈਨੇ ਕਹਿਓ ਤਾਹਿ ਕਛੁ ਨ ਕਹਿ ਚੁਪਕੇ ਹੋ ਆਮਤੁ ਮੈ ਉਪਾਸਕ ਨਾਹਿ ਜਾਨੀ
 ਓ ਆਪ ਸਹੁਪਕੇ) ੧੪੬) ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਜੇ ਸਹੁਪਨ ਜਾਨੇਤੁ ਮਕੇ ਜਾਨੇ
 ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਚੁਪਕੇ ਏਹਾਨੇ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਮੋਹਿ ਬਿਜਨ ਕਾਈ ਆਖੁ ਆ
 ਸਾਖਿ ਬਿਚਨ ਸੁਨਈ) ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਨਿ ਜੀ ਆਪ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੁਮ ਬਿਨ
 ਵਰਨਾਪੈ ਕਉ ਅੰਜਨਾ ਬਿਸਨ ਤੁਮ ਨੀ ਸਿਵ ਜੀ ਆਏ) ਕੈਸੇ ਸਿਵ ਜੀ ਸਰ
 ਬ ਸਮਾਏ) ੧੪੭) ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਆਵਤ ਭ੍ਰਮਾ ਬਿਸਨ ਕਹਿ ਕਹਾ ਪਰ
 ਸਨਾਹਿ ਏਹਾ ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਆਵਤ ਭ੍ਰਮਾ ਬਿਸਨ ਕਹਿ ਕਹਾ ਪਰ

३६२

[illegible]

॥ १५३ ॥ ॥ परासरको मेरे कहु को मेरे सुनो ॥
परासरको सुन कर जाते ॥ ब्रह्माका सिद्धि सनमाते ॥
आदिसरबरी ब्रह्मा जाते ॥ दुतीये सिद्धि अति सनमाते ॥
उतेरु मे पाये परकासा ॥ सिद्धि कराना तुम सासा ॥ १५३ ॥
॥ १५४ ॥ ॥ ब्रह्म पुनः कहु तैरा ॥ ब्रह्म पुनः उरन नहि ॥
उतेरु मुकतौ सिद्धि सिद्धि सासा ॥ १५४ ॥ ॥ १५५ ॥ ॥ ब्रह्माका
ब्रह्माका सिद्धि सिद्धि ते अतीतौ ॥ ब्रह्माका कराना
न कराने ते परो ॥ १५५ ॥ ॥ १५६ ॥ ॥ ब्रह्माका
परासरको मेरे कहु को मेरे सुनो ॥ सिद्धि कराना ते उतेरु परो ब्रह्मा

ਕਾਕਿਸਆਖਬਖਾਨੇ॥ ਅਉਕਾਤਾਹੋਜੋਦਿਸਦਿਪਰੇਸਰਦਿਸਦਿ
 ਮਾਨਇਕਬ੍ਰਾਮਾਮਾਨੇ॥ ਸਰਕੋਬ੍ਰਾਮਾਜਗਤੈਅਬਸਿਵਕਹੋ
 ਪਕਾਹਿਤਮਾਨੇ॥ ੧੫੬॥ ॥ ਟਿਕਾ ॥ ॥ ਸਿਵਕਹਿਰੂਪਅਰੂਪਨਹਿ
 ਤੁਮਨਸੇਤੇਜਾਨੇਭਿਨਾਮੈਕਾਤਾਰੂਪਅਰੂਪਕੋਸਰਮੁਝਹੀਮਹਿਮੀ
 ॥ ੧੫੭॥ ॥ ਟਿਕਾ ॥ ॥ ਵਿਅਕਤਅਵਿਕਤਮੁਹਿਜਾਨਸੁਖਮਅਸ
 ਸੁਖਸਰਮੁਹਿਭਿਖੇ॥ ਸੇਸਭੀਸੁਖਮਾਨਸਿਵਜੀਪੁਛੈਬਿਸਨਤਹਿ॥
 ੧੫੮॥ ॥ ਟਿਕਾ ॥ ॥ ਆਖਜੋਕਿਸਿਵਪੁਛੈਬਿਸਨਤੇ॥ ਮੈਝੇਸੁਨਾਹੁਨਿ
 ਸਚੇਕਰਮਨਤੇ॥ ਮੈਝੇਕਹੋਕਹੂੰਮਾਨਾਹੀਪਾਵੈ॥ ਸੁਚੇਤਕਰੋਅਉਬਾਤ
 ਚਲਾਵੈ॥ ਪਰਾਸਰਕਹੋਚਿਤਾਭਿਨਾਕਿਵਕਹਿਹੈ॥ ਬ੍ਰਾਮਸਤਕਹੁਕੈਸੇ

ਅਹਿਐ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾਸ ਮਤਾਨੀ ਕਰਹੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਾਮ ਕਾਹਿ ਉਚਰਹੀ ॥
 ੧੫੮ ॥ ॥ ਏਹੁ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹੇ ਸਿੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰ ਬਿਸਨ ਤੁੰ ਸਨੀ ॥ ਏਹਿ
 ॥ ਸਿੰਦ੍ਰ ਜੀ ਕਹੇ ਰਿਦ੍ਰੁ ਪਕਰੀ ਉਤਰ ਦੀ ਜੈ ਸੋਇ ॥ ੧੬੦ ॥ ॥ ਸੋਹਨਾ ॥
 ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਅਥਿ ਪੁਛ ਸਿੰਦ੍ਰ ਜੀ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕਿਉ ਕਰੀ ॥ ੧੬੧ ॥ ॥ ਕਹਿਉ
 ॥ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕੋ ਭਲਾ ਜਾਨ ਤੁੰ ਸਨੀ ਭਏ ਮਿਹਿ ਰਬਾਨ ਐਸੇ ਪਰਮਾਨ ਬਚਨ
 ਕਾਨ ਮੈ ਨ ਆਵੀ ॥ ਬਚਨ ਮਾਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ਸਸੰਸਾ ਛੂਟੈ ਸੁਖ ਰਾਸ ਸੰਸੇ
 ਤੇ ਛੂਟੈ ਸੋ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕਹਾਵੀ ॥ ਸਿੰਦ੍ਰ ਕਹਾਸ ਤਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਪੀ ਕਹਾਗਾ
 ਸਗੀਰ ਸਿਖਲ ਹੋਇ ਕਛੁ ਕਾਨ ਭੇਦ ਪਾਵੀ ॥ ਅਨੇ ਤੇ ਜੀ ਸਿਖਲ ਹੋਇ ਕ
 ਹੇ ਤੇ ਨ ਪਰੇ ਜਨ ਕੋਇ ਬਿਸਨ ਕਹਾਸ ਤਕਾ ਸੋਇ ਪਰੁ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜਗਿ ਅਸੀ

ਗਣਨੇ ਛੁਟੈ ਪਾਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ੧੬੬ ॥ ॥ ਜੀਤ ਬਾਜਪੇ ॥
 ਨਨਾ ਮੁਖ ਮਹਿ ਚਰਮ ਨ ਜੋਗੈ ॥ ਚਾਹਿਨਾ ਤਿਆਗ ਬਿਸਰਾ ਮੁਮਿ ॥
 ਤੀਤੇ ਭਜਨ ਕਰ ॥ ੧੬੭ ॥ ॥ ਕਾਢਿ ਭੁ ॥ ॥ ਸ਼ੀਰ ਸੁਪਨਾ ਜਾਨ ਕੈ ਭਜਨ
 ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕੈ ਸੋਨ ਉਕਾਸ ਮਾਨ ਕੈ ਸੰਸਾਰ ਪਾਰ ਪਰੇਗੇ ॥ ਭਜਨ ਮਹਿ ਜ
 ਨਗੋ ਬੰਦੇ ਕਮਾਨੇ ਅਪ ਤੇ ਭੁਲਾਨੇ ਇਸੀ ਨ ਉਕਾਚ ਨਿਤ ਰੇਗੇ ॥ ਸਿ
 ਵ ਕਹਾਂ ਬਿਸਨ ਭਜਨ ਕਰੇ ਸੋ ਬਿਸਨ ਪਾਂ ਮਧੇ ਰੇ ਸਿਵ ਜੋ ਸਿ ਮੇ ਰੇ ਸੋ ਮੁਕਤ
 ਹੋਇ ਹਰੇਗੇ ॥ ਸਿਵੈ ਅਧਮ ਤੀਤੇ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤ ਨਾਮ ਬਿਸਨ ਤਾਹਿ ਕਹੇ
 ॥ ਬਿਨ ਪਾਂ ਮਕਾਹਿ ਕਰੇਗੇ ॥ ੧੬੮ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤੀਤੇ ਤੁਝ ਕੋ ਪੀ ਮੈ
 ॥ ਸਿਵ ਨਿਰਿ ਕੇ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਬਿਸਨ ਕੇ ਮਨੀ ਦੋਹੈ ਸਿਵ ਜੋ ਨਾਮ ਕਾਇ ॥

੧੬੯॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ॥ ॥ ਯਹੀ ਪੰਥ ਕਰ ਜਾਨ ਸਿਵ ਜੀ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ॥ ਬਿਸਨ ਕ
 ਪੇਯਹਿ ਮਾਨ ਭਜਨ ਬਿਸਨ ਕਾ ਸਿਵ ਕੋਰੇ ॥ ੧੭੦॥ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਭਜਨ ਬਿ
 ਸਨ ਕਾ ਸੇਜਨ ਕਰੈ ॥ ਸਿਵ ਸੇਭੁ ਲਦੁ ਖਜਿ ਪਿਪਰੈ ॥ ਮੇਮਹਿ ਦੁਖ ਸੁਖ
 ਦੇਉ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਸਿਵ ਜੀ ਕੇ ਪਿਪੈ ਸਰਬ ਸਮਾਨੈ ॥ ਬਿਸਨ ਰਗਤ ਭੁਮਰੀ ॥
 ਭਲੀ ॥ ਖੇੜ ਕੋ ਕੈਸੇ ਕਰ ਖਲੀ ॥ ਬਿਸਨ ਕਾ ਖੇੜ ਭਿੰਨ ਜਾਨਾ ॥ ਮੁਝ
 ਭੇਭਿੰਨ ਜੋ ਨਿਸਚੇ ਮਾਨਾ ॥ ੧੭੧॥ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਸਿਵ ਜੀ ਕੇ ਪੇਯਹਿ ਭਿੰਨ ਕਿਆ
 ਪੈ ਬਿਸਨ ਕੇ ਪੇਯਹਿ ਭਿੰਨ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ॥ ਬਿਸਨ ਪੈ ਭੁਮਕ ਪੇਯਹਿ ਮਅੰ
 ਨਾ ॥ ੧੭੨॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ॥ ॥ ਸਿਵ ਯਹਿ ਕੇ ਪੇਯਹਿ ਬਿਖਿਆਨ ਆਪ ਕੇ ਪੇਯਹਿ
 ਅਵਰ ਕੇ ॥ ਬਿਸਨ ਕੇ ਪੇਯਹਿ ਸਰਜਨ ਭੁਮਗੀ ਸਚਾ ਕਵਨ ਪੈ ॥ ੧੭੩॥

੨੬੫

॥ १॥ ॥ ਪਰਾਸਰਕੋਹ ਮਕਾਹਿ ਕਹਿਓ ਜਿਸਚੇ ਬੁਧ ਕਰੇ ਕਰਕੈ
 ॥ ਅਬ ਬੁਧ ਤੇ ਨਾ ਸਭਈ ਹਮਰੀ ਹਮਕਾਹਿ ਬਖਿਅਨ ਕਰੈ ਸਰਕੈ ॥
 ਤਬ ਬਿਸਨ ਕੋਹਿ ਨਿਰਲਜ ਭਏ ਤੁਮਰੀ ਕਹਿਓ ਓਹੀ ਬਰਧ ਕਰੈ ॥
 ਸਹੀਰ ਪਹਿਰਾਵੈ ਤੇ ਨਗਨ ਭਏ ਅਬ ਲਜ ਕਰੈ ਕੀਸੇ ਭਰਕੈ ॥ ੧੭੪ ॥
 ॥ ੨॥ ॥ ਬਿਸਨ ਰੂਪ ਕਿਆ ਤੁਮਰੀ ਬਿਸਨ ਕੋਹਿ ਸਿਵ ਰੂਪ ਮੈ ਨ ਕ
 ਹਿ ਸਿਵ ਰੂਪ ਕਹੁ ਕਹਿਓ ਬਿਸਨ ਸਰੂਪ ॥ ੧੭੫ ॥ ॥ ੩॥ ॥ ਏਕ ਨ ਕ
 ਹਿ ਓ ਬਖਿਅਨ ਸਿਵ ਅਉ ਬਿਸਨਿ ਦੋ ਨਾਹੀ ॥ ਸਰੂਪ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਜਾਨ
 ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਆਪਾਹੀ ॥ ੧੭੬ ॥ ॥ ੪॥ ॥ ਮੈ ਕੈ ਐਸੇ ਕਰ ਜ
 ਨ ਸਭਾ ਸਾਹੀ ਪਰਮਾਨ ਏਕ ਆਨਮਾਨ ਆਨਕ ਛਪਰੇ ਸੇ ਕੇ ਹਿ ਭਇ

ਭੀ। ਤੁਮ ਭੀ ਨਗਨ ਹੋਇ ਭਗਵੰਨ ਮਾਇਆ ਅਉਤਰ ਗਏ ਐਸੇ ਨਾਹ
 ਇਜ ਦੁਖ ਤੇ ਹੋਇ ਭੀ। ਐਵੇ ਬਖਾਨੇ ਹਮ ਅਪਨਾ ਧਿਆਨੇ ਨਾਗਨ
 ਹੋਨ ਜਾਨੇ ਤੁਮ ਪੀਜਾਨ ਚਿਉ ਨਗਨ ਹੋਇ ਬਾਇ ਭੀ। ਪਰਾਸਰ ਜਾਨਾ
 ਈ ਸਰਬ ਪਦ ਕੋ ਜਲਾਈ ਸੁਖ ਮਾਸ ਬੁਲਤੋਂ ਨਗਿ ਆਈ ਪਰਾਪ
 ਹੁੰਤੋਂ ਗਇ ਭੀ। ੧੭੭॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਐਵੇ ਕਹੋ ਤੁਮ ਬਡੇ ਹੋਮਾਨੇ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਸਮਾਨ। ਪਰਾਸਰ ਕਹੋ ਦੁਐ ਤਏ ਕਤਾਹ ਪਤ ਸੁਹਿ ਕਰ ਜਾਨਾ। ੧੭੮
 ॥ ॥ ਚੌਥਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ਼ ਮਤੇ ਭਏ ਉਤਪਤ ਸਾਹਿ। ਤੁਮ
 ਕੋ ਕਹੋ ਵਸੇ ਪਹਿਰਿ ਅਤੀਤ ਤਉ ਸੁਖ ਬਡੇ। ੧੭੯॥ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ॥ ਚਾਹਿ
 ਨਾਨਾ ਸਕਰ ਮਨ ਤੇ ਅਉਹੋਇ ਇਕਾਗ੍ਰ ਅਤੀਤ ਕਹਾਵੇ। ਐਵੇ ਕਹੋ ਨਹੀਅ

੩੬੬

ਵਹਉਪਾਵੁਬੈਰਾਗਕਰੋਜਉਮਾਰਗਬਤਾਵੋ॥ ਪਰਾਸਰਕਹੋਤੁਮਪੰਨਭਏ
 ਹੋਚਾਹੀਵੈਰਾਗਕੀਅਨਵਸਾਵੋ॥ ਬੇਗਾਹੀਬਸਤੁਡਾਲਾਜਿਮੀਪਰਕੇਸ
 ਦਾੜੀਕਿਮੁਤਮੁਤਾਵੋ॥ ੧੮੦॥ ॥ ਏਹੁਗਾ॥ ॥ ਸਭੀਕਹੋਪਰਾਸਰੇਮੈੜ
 ਕੀਓਉਪਦੇਸਾਜੋਇਅਤੀਤਅਚਾਨਕੀਸਭਕੇਕਰੇਅਦੇਸਾ॥ ੧੮੧॥
 ॥ ਏਹੁਗਾ॥ ॥ ਪਰਮਸਿਪਸਤੁਆਖਾਅਕੋਭੀਗੁਰਕਹੋਗੇ॥ ਅਰਜੋਕੋ
 ਉਪੁਛੈਤਾਖਵਈਗਾਗਕੀਏਕਿਨਪਦੇਕਹਾ॥ ੧੮੨॥ ॥ ਬਾਝਿਤੁ॥ ॥ ਵੈ
 ਰਾਗੀਸੇਜੋਪ੍ਰਸਾਦਕਰਕੀਸੇਵੈਗਾਗਪਾਹਅਉਰਾਗਲੀਓਕਉਨਕਰ
 ਗਾਸਤਤੇਤਿਅਗਭਗਵੀਨਰਾਗਲੀਓ॥ ਜਉਪੁਛੀਐਮਾਰਗ
 ਬਿੰਦਕਾਕਹੋਭਗਤਕਰਅੰਨੰਦਕਾਰਗਤਕੋਬਤਾਵੋਰਾਮਨਾਮਕਹਿਦੀ

ਜਾਨਜਥਾਰਥਾਏਕਪਰਲੋਕਭੋਗਕਉਤਿਆਗਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮੰਨਸੁਪ
 ਨਾਵਈਰਾਗਾ॥ ੧੬੮॥ ॥ ਚੈਤਨਾ ॥ ॥ ਮੈਕੋਕੋਪੈਕਾਥਕਭੰਡਮਾਥ
 ਥਿਵੰਨਾ॥ ਅਪਨੀਗਥਿਆਕਾਰਨੇਅਤੀਤਹੋਵਨਪਰਵੇਨਾ॥ ੧੬੯॥
 ॥ ਚੈਤਨਾ ॥ ॥ ਪਰਾਸਰਕੋਅਤੀਤਹੋਕਰਮਤਕਛੁਕੀਜੀਮੈ॥ ਏ
 ਕਅਖੰਡਪ੍ਰੀਤਹਛਿਆਤੁਮਗੀਏਸਮਾਹਿ॥ ੧੭੦॥ ॥ ਚੈਤਨਾ ॥ ॥
 ਮੈਕੋਕੋਐਸੇਨਾਹਿਥੈਤਉਤਗਤਭਗਵੰਨਕੀਪ੍ਰੇਮਬਤਾਵੇ॥ ਸੰ
 ਸਾਰਜੇਸੰਸਾਰੁਪਸਾਰੋਕਰਿਰਿਪਾਤਾਹਿਤੇਮੋਹਿਛੁਡਾਵੇ॥ ਪਰਾਸਰ
 ਕੋਧੇਸਾਹਿਭਗਤਭਗਵੰਨਕੀਆਤਮਕੋਭਗਵੰਤਠਹਰਾਵੇ॥ ਨਾਂ
 ਭੀਤਈਸੇਜਗਸਾਰੋਕਰਮਸੀਈਸੀਈਜਾਨਸਮਾਵੇ॥ ੧੭੧॥

ਅਖੰਡ ਸੋਭਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਨਿਸਚਾਜਿ ਸੇ ਅਖੰਡ ਗੋ। ਦੁਖ ਮਹਿ ਸੁਖ ਸਮਾਇ
 ਸਰੀਰ ਭਿੰਨ ਕਰ ਜਾ ਲਯੋ॥੧੯੪॥॥ ਕਾਏਤੁ॥॥ ਸਰੀਰ ਭਿੰਨ ਜਾ ਲਯੋ
 ਮਨ ਸੰਤ ਮਹਿ ਆਲੋਕੈ ਨਿਰਮਲ ਸੁਖ ਮਾਲੋਕੈ ਤਾਹਿ ਨਗਨ ਕਰਿ ਜਾ
 ਲੀਐ। ਹਰਖ ਸੋਕ ਹਾਤਹੋਇ ਗੁਲਇ ਚੀਨ ਸਤ ਕੋਇ ਸਭ ਤੁਝੁ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਪ੍ਰਗਟ ਸੋਇ ਨਹੀ ਕਹਾਂ ਕਉ ਮਾਨੀਐ। ਆਪਨਾ ਮਹਾਖ ਕੈ ਫਿਰ ਬੰਧ ਭਇ
 ਓਲਾਖ ਕੈ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਆਖ ਕੈ ਜਉ ਖਬਰ ਨਾਹਿ ਗਿਆਨੀਐ। ਆਪਨ
 ਹੀਰ ਮਾਨਾਹੋ ਹਰਖ ਸੋਗ ਜਾਨਾਹੋ ਭਇਓ ਜਿਉ ਬਓਗ ਨਾਹੋ ਮੁਖ ਕਹੋ ਬਓ
 ਰਬਾਨੀਐ॥੧੯੫॥॥ ਦੋਹਰਾ॥॥ ਹਰਖ ਸੋਕ ਮਹਿ ਬੰਧ ਭਇਓ ਮੂਰ
 ਖ ਆਪਨ ਜਾਨਾ ਭਲੀ ਪਰ ਕਾਹ ਜਬ ਦੇਖੈ ਏਕ ਅਖੰਡ ਤਗਿ ਮਾਂਨਾ॥

੧੯੬॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਤ ਬੰਧੁ ਭਇਓ ਜਬ ਨਾਸ ਅਪੇ ਮਾਪ ਪ੍ਰਗਟੈ ॥
 ॥ ਜੇ ਮੈ ਤੇ ਮੁਰਖ ਹਾਸ ਕਰਾ ਦਾਤੁ ਭੈ ਆਕਾਰ ਬਾ ॥ ੧੯੭॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ॥ ॥
 ਨਿਸਚਾਨ ਹੀਤੁ ਮਾਧਾਰ ਤਹੋ ਬਿਨ ਨਿਸਚੇ ਕਰਨ ਅਜੋਗ ਕਹਿਓ ॥ ਬਿ
 ਨ ਅਪਕਾਰ ਜੋ ਬਚਨ ਕਹੇ ਤਿਨ ਬਚਨ ਕਾ ਕਿਆ ਸੁਖੁ ਲਹਿਓ ॥ ਇਸ
 ਤੇ ਪਾਛੇ ਨਾਹਿ ਕਹੋ ਕਛੁ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਅਦੁ ਐਤ ਅਹਿਓ ॥ ਸੁਖੁ ਲਾ
 ਜੇ ਅਦੁ ਐਤ ਕਹੋ ਕਰਮ ਸਾਂਈ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਅਵਰ ਹਹਿਓ ॥ ੧੯੮॥
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ॥ ॥ ਸੁਆਂ ਨਿਅੰਈ ਜੋ ਬੰਧੈ ਤਾ ਕੇ ਸੁਖ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਮੈ ਤੇ
 ਕਹੋ ਇਤਾਸ ਕਪੁਰ ਚਉਪ ਜੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧੯੯॥ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ॥
 ਪਹਾਸ ਕਹੋ ਤੁਝ ਕਾਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਬੰਧੈ ਤਾਸ ਕਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁ

ਰਖਠਗਨਕੋਹਮਨਪੀਆਏ। ਨਿਸਚੇਤੋਹਿਨਪੀਸੁਖਪਾਏ। ਮੈਕਿਆਕੋ
 ਮੈਤੁੰਕਛੁਨਾਪੀ। ਜਗਤਜਾਸਸਭਬ੍ਰਹਮਸਮਾਪੀ। ਮੈਏਕੋਕੋ
 ਹਮਨਪੀਕਾਤੇ। ਕੋਥਿਨਾਭੀਤਮਨਪੀਗਾਤੇ। ੨੦੦॥ ॥ ਜੈਗੋਗੋ ॥
 ॥ ਪਰਾਸਰਤੀਕੋਕਾਤੋ। ਅਥਤਕਕਹਿਓਨਕਾਹਿ। ਦੁਐਤਦਿਸੁ
 ਨਪੀਗਾਥੋਏਕਾਏਕਨਿਰਥਾਹਿ। ੨੦੧॥ ॥ ਜੈਗੋਗੋ ॥ ॥ ਪ੍ਰਮਾਦਥਜਾ
 ਨਿਓਜਾਹਿਤੁਸਨੀਹੋਇਨਿਰਥਾਹਿ। ਤੁਮਨਿਸਚੇਆਨਿਓਨਾਪੀਤੀ
 ਤੇਤੁਸਨੀਜਾਨੀਐ। ੨੦੨॥ ॥ ਜੈਗੋਗੋ ॥ ॥ ਸਭੀਐਸੇਕਹੇਸੰਤਨਾਹਿ
 ਕੋਕਛੁਬਿਓਥਾਖੋਲਸੁਨਾਵਨਕੋ। ਸਤਐਸੇਹੀਜਾਨਾਥੋਹਮਨਮ
 ਹਿਸੁਲਨਿਸਚੇਕਰੈਸੁਖਪਾਵਨਕੋ। ਛਪਾਇਆਨਪੀਤੁਸਨੀਕਰਿਕੈ

३६०
 ਜਥਾ ਜੋਗ ਕਹਿ ਭੀ ਲਖਾਵਨ ਕੋ ॥ ਕਰਮ ਸੀਈ ਪਗ ਨਿਸਚੇ ਨਾਹਿ ਕੋ
 ਤਬ ਜਾਨਾ ਲਿਖੇ ਜੋ ਛਪਾਵਨ ਕੋ ॥ ੨੦੩ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਥੇ ਦਸਾ ਸਤ
 ਸਭ ਸੰਤ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਹਿ ਭੀ ਅਖੰਡਾ ॥ ਨਿਸਚਾ ਅਪਨਾ ਨਹਿ ਕੋ ਸੰਤ
 ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਭੰਡਾ ॥ ੨੦੪ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਥੇ ਦਸੰਤ ਕੋ ਸਤ ਮੈ ਤੇ ਨਿ
 ਸਚੇ ਅਨੀ ਮੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੀ ਜੋਗ ਤਬਿ ਸਨ ਕੋ ਸਭ ਮਈ ॥ ੨੦੫ ॥
 ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਤੰ ਤੇ ਕਥ ਛਪਾਇ ਭੀ ਛਪਾਵਤ ਨ ਕਹਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਜੋ ਲਖਾਇ ਭੀ ਸਦਾ ਸੁਖ ਰਾਤਾ ॥ ਕਹਿ ਭੀ ਤਾਂ ਹਿ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਜੋ ਨ ਕ
 ਹੈ ॥ ਤੰ ਤੇ ਛਪੀ ਨਹੀ ਜਾਨੇ ਖਰੈ ॥ ੨੦੬ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਇਸ ਤੇ
 ਭੀ ਛਪਾ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਨਹਿ ਕਹੀ ਲਖਾਨਾ ॥ ਜਾਨ ਲਖਾ

ਹਿਸਮਾਈਪਈਜੈਗਤੰਭੇਭਜਨਗੋਬਿੰਦਕਰੀਜੈਸਰੀਰਮਨੁਖਚੰਤਾ
 ਮਦਪਾਈ॥ਤੁਝਕਉਪ੍ਰਪਤਸਾਜੇਆਈ॥ਨਾਹਿਬਡਾਈਤਾਕੀਜਾਂ
 ਨੀ॥ਸੰਸਾਰਬੰਧਸਜਾਨਹਿਮਾਨੀ॥੨੦੬॥॥ਦੋਹਰਾ॥ਸਰਕਾਰਜ
 ਜਾਇਸੁਆਸਤਕਸਾਸਗਏਕਛੁਨਾਹਿ॥ਅਪਨੀਪਾਰੀਸੁਪਨਵਤ
 ਸਮਝਦੇਖਮਨਮਾਹਿ॥੨੦੮॥॥ਨੋਹਰਾ॥ਜਬਤਕਸਪੀਸਰੀਰ
 ਭੇਜਨਚੰਤਾਨਹਿਕਰੋ॥ਪਰਸੰਨਗੋਗੀਰੀਰਕੀਜੈਭਜਨਗੋਬਿੰਦਕ
 ॥੨੦੯॥॥ਸ਼੍ਰੋਤਾ॥ਚਾਹਿਨਾਛੋਡਿਅਪਾਇਨਹੀਤਉਰਾਜਾਦੇਸ
 ਕੇਦੇਖਪਤੀਜੋ॥ਰਾਜਾਮੁਆਸਾਥਕਾਹਿਠੀਆਸਭਰਾਜਤਿਆਗ
 ਨਾਗੋਪਾਇਕੀਜੋ॥ਤੰਭੇਤੁਝਕਉਕਾਰਜੇਪਾਰਹੋਮਨਤਿਆਗਕਰੋਸੁ

ਖਸਾਧਰੀਜੋਭਜਨਗੋਬਿੰਦਕਰਚਿਤਲਾਇਕੈਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾ
 ਸਧਰੀਜੋ॥੨੧੧॥॥੨੧੧॥॥ਪਰਾਸਭਤਜੇਦੇਹਿਕੀਪੁਚੇਸਾਜੇ
 ਆਇ॥ਚਾਹਿਕਰੇਤਉਵੀਐਅਚਾਹਿਭੀਤੈਸੇਪਾਇ॥੨੧੨॥੨੧੨॥
 ॥ਤੀਤੇਹਿਤਾਕਾਹਿਜੇਹੀਸੋਹਿਗੇ॥ਚਾਹਿਕੀਜੈਨਾਹਿਪ੍ਰਾਸਭਤ
 ਸੇਮਿਲਹੈ॥੨੧੩॥॥੨੧੩॥॥ਪ੍ਰਾਸਭਤਜੇਸਹੀਰਕੀਰਜਾ
 ਹੀਕਮੀਰਕੀਕਟਕਅਥਵਾਪੀਰਕੀਭਜਨਅਉਚੀਰਕੀ॥ਸਹੀਰਚਿ
 ਤਾਕੇਨਾਹਿਚਿਤਾਕੇਅਨਮਾਹਿਅਚਿਤਹੋਇਨਿਥਾਹਿਯਹਿਸਮ
 ਭਅਪਾਪੀਰਕੀ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਕੀਜੈਸੁਆਸਨਹਿਪਤੀਜੈਨਿਕਸਨ
 ਵੈਕਪਾਲੀਜੈਜੈਸੇਛੁਟੈਕਰਤੀਰਕੀ॥ਪਰਤੀਤਕਹਹਿਨਾਹਿਅਉਬੈ

ਹਾਗਕੋਉਮਾਹਿਮੈੜੇਸਮਝਮਨਮਾਹਿਪ੍ਰਮਾਤਮਸਮੀਰਕੀ॥੨੧੪॥੦॥
 ॥੨੧੪॥ ॥ਗੋਬਿੰਦਬਿਨਨਹਿਦੇਖਹੋਨਹਿਜਾਨੋਕਛੁਮਉਗਾਮੈੜੇਕ
 ਹੋਮੈਕਿਆਕਰਮਨਹਿਪਕੜੈਠਉ॥੨੧੫॥ ॥੨੧੫॥ ॥ਕਹੋਪਰਾਸ
 ਹਤਾਹਿਮਾਪਥੰਗੀਜਾਨੀਐਮਨਕੋਰੁਪਕਛੁਨਾਹਿਸਾਸਨਾਤੁਮਕੋਨ
 ਹਿਦਈ॥੨੧੬॥ ॥੨੧੬॥ ॥ਮਨਸੇਭੈਮਨਭਏਤੁਮਹੋਕਛੁਰੁਪਕੋ
 ਮਨਕਾਮੁਝਸੋ॥ਸੰਚਪਥੰਗੀਜਾਨਤਹੋਕਬਹਾਹੁਰੋਕਿਓਮਨਹੀਤੁਝ
 ਸੋ॥ਜਾਕੋਰੁਪਨਹੰਗਨਛੋਕਉਕੈਸੋਰੋਕਹਹਿਓਮਾਹਗਰੁਝਸੋ॥ਪਰ
 ਜਾਣਸੰਕਲਪਵਿਕਲਪਵਹੀਯਹੀਰੁਪਕਹਿਓਮਾਕਾਬੁਝਸੋ॥੨੧
 ॥੨੧੭॥ ॥ਸੰਕਲਪਵਿਕਲਪਆਪੇਕਹਹਿਤਾਪਰਕਹਹਿਹੀਕਥਾ॥

ਸੰਕਲਪਾਵਿਕਲਪਕੋਤਿਆਗਦੇਹਿ ਪਾਛੇ ਏਕਾੰਕਾਗ ॥ ੨੧੮ ॥ ॥ ਸੋ
 ॥ ॥ ਐਸੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਬ੍ਰਾਹਮਾਚੀ ਟੀਆ ਦਲੈ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪ੍ਰਮਾ
 ਲ ਪੂਰਨ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥ ੨੧੯ ॥ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਤੁਮ ਸੁ
 ਨਾਇਓ ਤੁਮੈ ਸੁਆਦ ਨਹੀਆਇਓ ਜਿਉ ਆਪਨ ਹਿਲਖਾਇਓ ਤਉ
 ਮੇਕ ਪੋਕਾ ਹੋਤੈ ॥ ਸੁਲਏ ਤਹਾਸਤੋ ਹਿਸੁਨਾਉ ਪੂਰਬ ਬ੍ਰਾਹਮਾਨ ਕੋਗ
 ਉਸਹੀ ਸਬਰਖਤਪਸਿਅਸੋ ਬਿਸਾਕੀ ਸਮਤੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਆਲ
 ਭਏ ਦਰਸ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਕੋ ਦੇਵ ਕਾਹ ਮੇਤੁ ਮੈ ਭੇਦ ਮਾਨਾਯਹੀ ਬੀਚਖੇਤੈ
 ॥ ਤਪਕੋ ਜੋ ਦੁਖ ਦੇਹ ਸੋਸਭੀ ਦੁਖਾ ਮੈਲੇ ਹਿਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਸਮੇਹਿਕ
 ਹਮਸੀਈ ਅਦੇਤੈ ॥ ੨੨੦ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਹਮਰੇ ਅਪਨ ਬੀਚੇ ਭੇਦੇ

ਦੁਐਤਉਗਾਇ। ਏਕਪਰਮਾਤਮਜਾਨਕੈਸੁਖਸੇਰੈਨਦਿਯਾਇ॥੨੨੧॥
 ॥ਜੋਰਨਾ॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਨਮਨਹਿ। ਬਿਚਾਰਭਜਨ। ਵਿਘਨਦੇਵਤਕਰਹਿ॥
 ॥ਬਿਸਨਾਹੀ। ਵਿਘਨਡਾਰ। ਬ੍ਰਹਮਨਕਾਹਿ। ਓਪੁਕਾਰਕੈ॥੨੨੨॥ ॥ਜੋਰਨਾ॥
 ਜਾਪੋਜਾਪਤੇ। ਆਏਪੋਜੀ। ਮਮੁਰਖਨਾਹਿ। ਜੇਤੋਹਿ। ਪਤੀਜਾਹਿ। ਮਮਨਿ
 ਸਚਾਤਿ। ਮਾਗਨਨਾਹਿ। ਕਰਹਿ। ਮਗਨਜੋਗਨਿ। ਕਾਸਕੈ। ਤੋਹਿ। ਜਲੀਜ
 ਹਿ। ॥ਬਿਸਨਕੋਹਿ। ਮਕਾਹਿ। ਕਰੇਜ। ਬ੍ਰਹਮਪਨ। ਆਪ। ਬਿਚਾਰਨ। ਲੀਜਹਿ।
 ॥ਬਿਸਨਿ। ਅੰਤਰ। ਪਿਆਨ। ਸੋਹੰਤਰ। ਏ। ਬ੍ਰਹਮਨ। ਤਪਤ। ਪਨਤੇ। ਨਾਹਿ। ਸੁਖੀ
 ਜਹਿ॥੨੨੩॥ ॥ਜੋਰਨਾ॥ ॥ਸੁਨਮੈ। ਤੇ। ਆਪਪਛਾਨਹਿ। ਆਪੇ। ਕਰਤਾ
 ਜਾਨ। ਜਬ। ਬਸਗ। ਆਪੇ। ਨਾਹਿ। ਬਿਸਨਕੋਹਿ। ਨਾਮਾਨ॥੨੨੪॥ ॥ਜੋਰਨਾ॥

॥ ॥ ਕਥਾ ਕਥਕੀ ਜਲੀ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਏਕਸਮੇਕਚਪਿਤਸੇਤੀਪੁ
 ਸਨਕਰਾਇਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਪਤਪਿਤਾਤਾਹਿਪ੍ਰਸਾਨਕਰੈਕਰਜੋਰਕੈ ॥ १ ॥
 ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਹੇਪਿਤਾਬਿਦਿਆਬਾਤਪਤੀਬਪੁਚਤਰਭੁਇਓਨਹਿ
 ਆਪਜਨਾਇਓ ॥ ਪਿਤਾਤਾਹਿਕਹੇਸੁਨਪੁਤ੍ਰਅਦਭੁਤਪ੍ਰਸਾਨਤਮਖੁ
 ਬਚਨਾਇਓ ॥ ਅਬਸੁਲਕਉਲਕਹੋਤਮਕੋਯਾਹਿਸਰਬਜਗਤ
 ਤਮਹੂੰਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥ ਤੁਮਅਥਨਾਸੀਜਾਨਾਇਓਕਹਤਕਰਮਸੀਈ
 ਚੀਟੀਬ੍ਰਹਮਾਸਮਾਇਓ ॥ २ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਚੇਤਨਸੁਪ੍ਰਕਾਸਤਮਯਾ
 ਮੈਭੇਦਨਜਾਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਸਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮਾਕਹਿਓਸੋਤਮਪਹਿਕਰੋਬਖਿਆ
 ਨਾ ॥ ३ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਸਾਰਸੁਤਪੰਛੀਇਸਤੀਪ੍ਰਤਕਹਿਐ ॥ ਹੁਪਮੇਰੇ

੩੭੩

ਮੈਕਸੈਲਾਹਿਐ ॥ ਜਗਤਾਦਿਸਟਿਮਾਨਜੋਭਾਸੇ ॥ ਨਾਂਭੀਤਕੈਕਈਤ
 ਆਸੇ ॥ ਸਰਬਅਸਤਾਮਿਗਾਇਸਾਜਾਨਾ ॥ ਬਿਚਾਰਹਤਸੋਸਤਪਛ
 ਨਾ ॥ ਦਿਸਟਿਅਗੋਚਰਬੁਧਤੇਪਰੇ ॥ ਏਕਅਖੰਡਾਰਿਜਾਇਆਹਿਐ ॥
 ੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸਾਰਸੁਤੀਤਬਕਾਤਹੈਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਾ ॥ ਦਿਸਟਿ
 ਮਾਨਮਿਥਿਆਕਹੋਅਦ੍ਰਿਸੁਕਹੋਸੋਵਿਚਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਦਿ
 ਸਟਅਗੋਚਰਹੋਇਤਾਪਰਨਿਸਚੇਕਿਆਕਹੋ ॥ ਸਾਰਸੁਤਕਹਿਹੈਸੋਇ
 ਨਿਸਚੇਮੁਖਪਛਾਨੀਐ ॥ ੬ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਸਾਰਸੁਤੀਕਹਾਮੁਖਕਉ
 ਨਹੈਜੀਸਾਰਸੁਤਕਹੋਜੋਉਪੁਛਤਸੋਉ ॥ ਸਾਰਸੁਤੀਕਹੋਸੋਉਮੈਹੋਪ
 ਰਨਿਗੋਆਪਨੋਮੁਖਨਹੋਉ ॥ ਸਾਰਸੁਤਕਹੋਸਤਚਿਤਅਨਿਦੋਮੁ

ਸੁਤਮਾਗਾਐਸੇਸਖੋਉ। ਸਾਹਸੁਤੀਕਹੇਸੁਨਹੋਨਿਹਬੁਪਨਜੈਸੇਕਹਿ
 ਓਸਭਦੁਐਤਸਮੋਉ॥ ੭॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਸਤਕਾਐਜੇਅਸਤਹੋਇ
 ਚਿਤਕਾਐਜਹੋਇ॥ ਅਨੰਦਕਾਐਦੁਖੁਹੋਇਜਉਹਮਾਇਨਤੇਮੁਕਤ
 ਸਮੋਇ॥ ੮॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਪਰਕਾਐਹੁਪਮੁਹਿਕਉਨਗਰਹੁਆਏ
 ਬਾਹਾਬਿਸਨਕੇ॥ ਕਾਸੰਘਬਿਸਨਯਹਿਜਉਨਦੁਐਤਨਹੀਇ
 ਕਾਬਿਸਨਾਏ॥ ੯॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸਾਹਸੁਤਕਹੇਐਸੇਮਤੁਕਹੀਐ॥ ਯਾ
 ਕਹੇਮਹਿਦੁਐਤਹੀਲਹੀਐ॥ ਕੇਵਲਾਬਿਸਨਿਤਉਜਗਤਕਾਏ
 ॥ ਮੁਹਿਇਸਤੀਨਮਾਨੈਅਖਰਾਏ॥ ਗਰਹੁਕਾਇਸਤੀਕਿਆਜ
 ਨਾ॥ ਏਕਤਾਏਤਉਦੁਐਤਭੀਮਾਨੇ॥ ਸਰੂਪਮਾਹਿਏਕਦੇਕਾ॥ ਕਰ

ਮਪ੍ਰਕਾਸਮਝਛਕਰਾ॥੧੦॥ ॥੧੦॥ ॥ਬਿਸਨਾਹਸਮਾਸੇਕਪਤ
 ਪਿਘਾਤੀਵਿਸਨਪਛੇਨਾਗਰਕਰੇਸਾਰਸੁਤਕੇਭੂਲਾਕੇਪਰਮਾਨ॥
 ੧੧॥ ॥੧੧॥ ॥ਜਬਤਕਭੂਲਨਹੋਇਚਿਤਕਰਾਕੈਸੇਬੇਨਾਦਿ
 ਸਨਿਅਦੁਤੀਹੈਸੇਵਿਸਾਰਸੁਤਯਹਿਜਾਨੀਐ॥੧੨॥ ॥੧੨॥ ॥ਸ
 ਰਸੁਤਕੇਪਾਬਿਸਨਬਾਹਨਕੇਸਰਬਬਿਸਨਪਿਤਉਪਾਨਕਹਾਏ॥
 ਜਗਤਜਨਮਭੂਲਾਇਦੇਵੈਨਿਸਚੈਕਰਾਬਿਖਿਰਿਮਹਿਬੰਧਹਾਏ॥
 ਗਰਕਰੇਅਗਿਅੰਨੀਓਕੋਯਹਿਬਚਨਮੇਰੇਸੁਖੁਨਾਹਿਲਹਾਏ॥ਗਿ
 ਅੰਨੀਓਪ੍ਰਿਤਯਹਿਵਚਨਕੇਸਾਰਸੁਤਕੇਤੁਮਦੁਐਤਗਾਹਾਏ॥
 ੧੩॥ ॥੧੩॥ ॥ਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰਜੇਦੀਸਾਪੈਕੇਵਲਬਿਸਨਨਮਓ॥

ਕਾਗਿਅੰਨੀਮੁਖਕਾਕਪੁੰਨਰਾਖਹਿਠਉਠਾ॥੧੪॥ ॥ਭੋਰਨਾ॥ ॥ਤੁ
 ਝਕੋਅਪਰਾਪਤਮੁਲਮਲੀਨਤਮਹਿਬੀਪੈ॥ਕਾਕਭਸੁੰਡਮਕੁਲ
 ਤਾਤਕਾਲਤਹਾਅਇਓ॥੧੫॥ ॥ਭੋਰਨਾ॥ ॥ਆਇਕੈਆਵਤਬਚ
 ਨਕੋਯਹਿਸਰਬਵਿਆਪਕਰਾਮਹੀਜਾਨੋ॥ਗਰਝਪ੍ਰਸਨਕੋਤਿ
 ਨਸੇਜੋਏਕਰਾਮਤੁਮਕਉਨਬਖਾਨੋ॥ਕਾਕਭਸੁੰਡਕੋਤਿਨਕੋਰਮਦਾ
 ਸਕੀਕਰਸ੍ਰੀਰਾਮਕੋਮਾਨੋ॥ਗਰਝਕੋਤੀਤੇਪੂਰਨਾਕਹੁਦਾਸਕੀਕਰ
 ਕੋਕੈਸੇਗਿਆਨੋ॥੧੬॥ ॥ਭੋਰਨਾ॥ ॥ਰਮਤਾਰਾਮਜੋਏਕੋਤੁਮਦਾ
 ਸਕਾਤੇਆਇ॥ਅਵਿਦਿਆਕਰਿਕੇਕਾਜੋਤਾਂਕੋਉਤਰਸੁਨਾਇ
 ॥੧੭॥ ॥ਭੋਰਨਾ॥ ॥ਕਾਕਭਸੁੰਡਬਿਚਾਰਲਾਗਕਰਨਬਿਚਾਰਕੋ॥

੩੭੫

ਬਿਚਾਰਬੀਚਯਹਿਧਾਰਮਾਨਿਓਦਾਸਸੋਭੁਠੈ॥੧੮॥ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ਮ
 ਕੋਕਭਸੁੰਡਕੋਗਰੁਰਾਇਕੋਰਾਮਮੁਣੀਕੋਜਾਨੋਸਿਆਨੇ॥ ਸਦਾ
 ਅਖੰਡਅਦੁਤੀਸਨਾਤਨਏਕਭਰਪੂਰਹਰਿਓਮਨਮਾਨੇ॥ ਅਗਿਆਨ
 ਬਿਖੇਜਬਬੰਧੁਇਆਥਾਕਾਕਾਪਕੋਰਾਮਨਮਾਨੇ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕਾ
 ਸਪ੍ਰਕਾਸੁਭਏਪੈਕਾਕਕਪਾਪੈਰਾਮਸਮਾਨੇ॥੧੯॥ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ॥ ਗ
 ਰੁਕਪਾਪੈਭਸੁੰਡਕੋਕੋਕੋਬਿਸਨਕੋਜਾਇ॥ ਅਗਿਆਭੰਗਨਕਰਿਗਿਓ
 ਕਾਕਪੀਰਾਮਕਪਾਇ॥੨੦॥ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ॥ ਕਾਕਭਸੁੰਡਬਖਿਅੰਨ
 ਜੋਮੈਜਾਨਿਓਸਤਭੈ॥ ਨਹਬਿਸਨਕਹਨਪਰਮਾਨਮਨਕੀਮਨਮਹਿਪੀ
 ਰਖੇ॥੨੧॥ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ॥ ਹੀਸਥਾਪਨਬ੍ਰਹਮਕਾਆਇਓਅਹੰਬ੍ਰਹ

ਮਯਹਿ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇਓ ॥ ਭੁਸੰਡ ਕੇ ਹੋ ਗਹੜ ਸੁਦਭਾਈ ॥ ਚਾਮਕ
 ਹੋਇ ਸਦਾ ਜਾਨਕਾਈ ॥ ਮੈਨੇ ਹਮ ਅਪਕੋ ਕਹਿਓ ॥ ਇਨ ਕਹੇ ਨੇਕ ਦੁ
 ਦੋਖੁ ਨ ਲਹਿਓ ॥ ਅਚਿੰਤ ਅਪਤੇ ਅਪਾਥਿ ਸਨੈ ॥ ਐਸੇ ਜਾਨਨ ਹੀ ਤਿ
 ਸਨੈ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਗਹੜ ਕਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿ ਦਮਾਨੀ ਸਮਾਨੇ ਕ
 ਹਿਓ ਨਾਹਿ ॥ ਮੈਸਾ ਖੀਤ ਬਦੇ ਪੁਰਾਤੁ ਮਕਿ ਆਕੋ ਹੋਤਾਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ॥
 ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਭੁਸੰਡ ਕੇ ਹੋਤ ਬਥੈ ਨ ਥਿਸਨ ਪਰਕਾਸ ਮੁਝ ਤੇ ਪਾਇਓ ਪ
 ਇਓ ॥ ਮਯੁਰ ਆਏ ਪੈ ਐਨ ਹਰਿ ਪੰਖੋ ਮਹਿ ਪ੍ਰਦਵਜਿਹਿ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਸ੍ਰੇਯ
 ॥ ਆਵਤ ਵਚਨ ਵਿਲਾਸ ਕੀਏ ਸਹਬ ਜਗਤ ਬਿਖੈ ਪਰਕਾਸਾ ਮਾਰ
 ॥ ਭੁਸੰਡ ਕੇ ਐਸੇ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਹਮ ਜੀ ਪੁਰਾਨ ਸਹਬ ਮੰਤਾਰਾ ਮਯੁਰ

ਅਬ

ਕੋਭਸੁੰਡਕਹੋਕੈਉਨਸੀਠਉਹੈਗਮਤੁਮਾਰਾ। ਭੁਸੁੰਡਕਹੋਕੈਮਰਮ
ਹਿਪੁਰਨਮਯੁਰਕਹੋਤੀਤੇਤੁਹੀਮਾਰਾ॥੨੫॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਗਰਬੁ
ਕਹੋਕੈਮਰਕੋਗਮਤਿਪਟੀਤੈਕੀਨਾ। ਆਤਮਾਥਿਖੈਨਪਾਈਐਦਿਸ
ਦੁਸਨਾਦਿਸਟਾਤੀਨਾ॥੨੬॥ ॥ਤੋਹਰਾ॥ ॥ਮੋਹਕਹੋਗਰਬੁਸਰੁਪ
ਅਪਰਾਪਤਤੁਛਕੋ। ਬਾਤਕਹੋਤਹੋਬਰਕੁਤਿਪਟੀਗਮਤੇਜੁਦਾਨਾਹਿ
॥੨੭॥ ॥ਸ਼੍ਰੋਤਾ॥ ॥ਆਤਮਾਤੇਉਤਪਤਭਇਓਸੋਤੋਆਤਮਰੁਪਜਾ
ਨਕਰਕੈ। ਜੈਸੇਮਾਟੀਕੇਭੀਜਨਮਾਟੀਜਾਨਮਾਟੀਪਸਰਹੀਘਟਹੀ
ਘਰਕੈ। ਸੀਸਛਾਹਪਰੈਤਿਸਹੀਨਰਕੈਜੋਜਗਤਵਡੇਕਜਾਨਹਰਿਕੈ॥
ਭਸੁੰਡਕਹੋਮਯੁਰਕੋਗਮਏਕੋਕੋਤੀਨਕਹੋਸਰਕੈ॥੨੮॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥

ਮਯੁਰਕੋਪੈਕਾਕਕੋਜੈਸੇਮਾਨਸਮਾਹਿਚੰਡਾਣਾਤੈਸੇਤੁਮਪੀਖੀਓਥਿਖੈ
 ਸਮੰਤਨਹੀਕਛੁਭਾਣਾ॥੨੮॥ ॥ਸੋਰਣਾ॥ ॥ਬੁਧਪੈਏਇਉਜਾਨਗਮ
 ਏਕਦੋਤਿਨਕੋ॥ਮਯੁਰਕੋਪੈਯਹਿਗਿਅੰਨਦੋਨੋਸਿਖਾਮਰੇਬਨੋ॥
 ੨੯॥ ॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਕਲੰਕਆਇਕੈਬਚਨਉਚਾਰੈ॥ਜਬਲਗਪ੍ਰਾਨ
 ਨਤਜੋਧਿਆਰੈ॥ਤੀਨਗੁਨਕੋਤਿਆਗਨਜਾਵੈ॥ਤਬਲਗਸੁਖਮ
 ਹੁਪਨਹੀਪਾਵੈ॥ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਪ੍ਰਾਨਵੇਤੇਭਏ॥ਰਾਜਸਤਾਮਸਸੀਤਕ
 ਸਮਏ॥ਰਾਜਸਤੇਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਤਾ॥ਸੀਤਕਾਬਿਸਨਪਾਠਨਨਿ
 ਤਾ॥੩੦॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਤਾਂਮਸਤੇਹੁਦ੍ਰਭਏਹੋਤਸਿੰਘਾਰਸਵਾਰਾ॥
 ਕਰਮਸੀਈਪਰਮਾਤਮਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੩੧॥ ॥ਸੋਰਣਾ॥ ॥

੩੭੭

ਇੰਦ੍ਰੀਅਨ ਬੁਧ ਚਿਤ ਚੰਕਾਰ ਹਾਜ ਸਤੇ ਉਤਪਤ ਰਏ ਚਤੁਰਦਸ ਦੇ
 ਵਤਾ ਅੰਤੇ ਕਰਨ ਸੁਪਾਰਸੀ ਤਕ ਤੇ ਵਹ ਜਾਨੀ ਐ॥ ੩੩॥ ॥ ਜੈ ਹਰਿ ॥
 ਪੰਚਤਤ ਸੋਤੀ ਅਸਤੇ ਉਪਜੈ ਹੈ ਮੂਲ ਪ੍ਰਲਯ ਸਭਾ ਭੀ ਕਰ ਜਾਨੇ॥ ਮ੍ਰਿਗ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਜਾਨ ਲਿਓ ਜਲ ਨਾਹਿ ਕਹੂੰ ਪੀ ਅਕੈ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਾਨਾਹਿ
 ਤਿਆਗ ਕਰੈ ਮਨ ਤੋਂ ਇਸ ਕੋ ਤਬ ਆਤਮ ਸੁਖ ਕੈ ਸੇਕਰ ਮਾਨੇ॥ ਅਯੁ
 ਹ ਕਹੈ ਪ੍ਰਲਯ ਤਿਆਗ ਕਰੇ ਕਈ ਨਾਪਾਵਤ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨੇ॥ ੩੪॥
 ॥ ਜੈ ਹਰਿ ॥ ॥ ਜੈ ਸੇਕੈ ਉਤਿਆਗੈ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲ ਜਾਨਾ ਤੈਸੇ
 ਤਿਆਗੇ ਪ੍ਰਲਯ ਕੈ ਤਿਆਗ ਨਹੀ ਪਰਮਾਨਾ॥ ੩੫॥ ॥ ਜੈ ਹਰਿ ॥ ॥ ਤਿਆ
 ਗ ਕੀ ਜੈ ਕਛੁ ਜਾਨ ਜੈ ਕਛੁ ਹੋਇ ਤਉ ਤਿਆਗੀ ਐ॥ ਜੈ ਸਹਬਰੁ ਪਕਰ

ਮਾਨਕਿਆਤਿ ਆਗੇ ਕਿਆ ਗਾਨ ਕਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਸਰਬ
 ਪੰਖ ਪਰ ਪ੍ਰਦਵਾ ਮਾਰੇ ॥ ਇਸ ਬਿਤਰ ਮੇਂ ਜਾਲੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੁਝ ਸੇ
 ਪੈਸੇ ਮੁਝ ਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਗੁਲਤਿ ਆਗ ਕਢੁ ਨਾ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਕੁਲੀ ਗਪੁ
 ਸਾਮਾ ਯੁਹ ਸੇ ਕਰੈ ॥ ਏਕ ਕਰੈ ਠਿਰਿ ਪਰ ਪਰ ਵਿਸਥਰੈ ॥ ਤੀਤੇ ਤੁਮ
 ਤੇ ਏਕਾ ਯੁਏ ॥ ਮੁਝ ਕਰਿ ਪੜੈ ਰਮੈ ਕੇ ਕੁਏ ॥ ੩੭ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਮਯੁ
 ਰਕੇ ॥ ਕੁਲੀ ਗਕੇ ਤੁਝ ਅਪ੍ਰਪਤ ਮੁਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਤਾ ਬਨਿ ਓਮ ਯੁਹ ਕਾ ਸੁਲ
 ਕਰ ਕਰੀ ॥ ਯੁਲਾ ॥ ੩੮ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜਥੈ ਏਕੈ ਕਾਤ
 ਸੇ ਏਕੈ ॥ ਸਾਰ ਸੁਤ ਕੇ ਬਥੇ ਕਮ ਯੁਹ ਅਪ੍ਰਪਤ ਆਤਮਾ ॥ ੩੯ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ॥ ਕੁਲੀ ਗਕਾ ਤੁਮ ਜਾਨਤੈ ॥ ਜਾਪਿ ਤਿਸ ਰੁਪ ਅਪ੍ਰਪਤ ਜਾਨਾ ॥ ਏਕੈ

ਸਾਹਸੁਤੁਕੋਤੈਭੀਸਹੁਪਅਕਾਰਥਮਾਨਾਜਿਸਹੁਪਕੀਜਾਨਹੋਤੀਤੁਮ
 ਕਉਇਨਸਹੁਪਗਤਿਕਿਉਕਹਤੈਦਾਨਾਸਾਹਸੁਤਤਉਤੁਸਨੀ
 ਪੋਤਭਏਕਹਤਕਰਮਸੀਈਤਿਨਸਾਂਚੁਬਖਾਨਾ॥੪੦॥॥ਦੋਹਰਾ॥॥
 ਗਰਬਕਹਤਹੈਸਕੋਤੁਮਲਖਿਓਸਹੁਪਕੇਨਾਹਿਦੇਖਹੈਤਉਤੁਮ
 ਕਹੋਨਾਦੇਖਾਤਉਕਹਤਾਹਿ॥੪੧॥॥ਸੋਹਣਾ॥॥ਹੀਸਕਹਾਰੇਅੰਧ
 ਪਰਗਟਅਪਰਾਪਤਸਹੁਪਕੀਸਮਝਿਦੇਖਮਨਮੰਧਦੇਖਨਅਨ
 ਦੇਖਨਕਹਦਮੈ॥੪੨॥॥ਸੋਹਣਾ॥॥ਜਉਮੈਹੀਹੋਮੇਰੇਬਿਖੇਕਉਨ
 ਦੇਖਦੇਖਨਅਨਦੇਖਨਹੁਪਸਮਾਨੇਤ੍ਰਿਪਟੀਬਿਨਦੇਖਨਨਾਹਿਹੋਵੈਅ
 ਵਿਦਿਆਕਰਦੇਖਨਕੋਲਪਦਾਨੇਪ੍ਰਿਥਮੋਤਵਸਤਅਭਪਤਹੈਪਛੇ

ਤੇ ਦਿਸਦਿ ਪਦਾਰਥ ਜਾਨੇ ॥ ਦਿਸਦਾ ਹੋਇ ਪੋਤ ਬੀਜਾ ਹੋਇ ਕਸਮਾਈ ॥ ੩੬੫ ॥
 ਨਤੀਨ ਬਖਸੇ ॥ ੪੩ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਗਰੁੜ ਕੇ ਹੋ ਮੁਹਿ ਬਚਨ ਸੁਨ
 ਹੋ ਸਕੇ ਕੰਨ ਨਾਹੀ ॥ ਗਰੁੜ ਕੇ ਹੋ ਰਸ ਨਾਹੀ ਬਿਨ ਰਸ ਨਾ ਤੁਝੈ ਸੁਨਾਹੀ
 ॥ ੪੪ ॥ ॥ ਸੋਹਨਾ ॥ ॥ ਮੈ ਹੀ ਤਿਪਟੀ ਜਾਨੀ ਸਕਾਤ ਉਮੈ ਹੀ ਹੋ ਤਿ
 ਪਟੀ ਨਹੀ ॥ ਏਕਤਾ ਦੁਐ ਤਨ ਮਾਨ ਜਾਪ ਦੇ ਤੇ ਮੈ ਮੁਕਤ ਹੋ ॥ ੪੫ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਖੇਦ ਕਾ ਪਤਨਾ ਹਾਇ ਲਏ ਕਾ ॥ ਮਉਰ ਕਾ ਲਏ ਹੀ ਲਖ
 ਬੇਕਾ ॥ ਦੋਨੋ ਸੁਲਕ ਰਤੁ ਸਾਹੀ ਭਏ ॥ ਕੁਝ ਗਮ ਯੁਧ ਪ੍ਰਤ ਮੈ ਸੋ ਕਹੋ ॥
 ਹਮ ਸਿਖ ਤੁਮਾਰੇ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਆਦਿ ਪਰਨਾਹਿ ਸਮਾਨੇ ॥ ਮ
 ਯੁਰ ਕੇ ਮੈ ਸੋ ਉਪਦੇਸਾ ਬਾਕੀ ਹੋਨ ਤੁਮਾਰੀ ਲੇਸੀ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਕੁਲੰਗਕਪੈਰਮਨਹਿਹੋਤੀਨੋਕਛਨਾਹਿ॥ ਨਿਰਬਾਨਉਪਦੇਸਅਬ
 ਕਰੋਅਬੰਧਮੁਕਤਿਛੁਟਾਹਿ॥ ੪੬॥ ॥ ਭੋਰਾ ॥ ॥ ਕੋਮਯੁਰਬ
 ਖਿਆਨਸਭੀਸੰਤਮਾਨਸੇਸੁਨੋ॥ ਅਰੇਬਿਖੇਨਜਾਇਕਹਲਸੁਲਨੁਸ
 ਭਕਾਤੀ॥ ੪੭॥ ॥ ਮੈਯਾ ॥ ॥ ਮਯੁਰਕਾਨਹੀਕਾਤਾਕਨਕਾਖ
 ਹਸੁਨਾਸਾਥਸੁਨਾਵੋ॥ ਸੁਨਤਬਚਨਸਭੀਨਾਸਹੋਵੋਅਉਪਕਾਸਹੋਵੋ
 ਜੋਭਿਲਾਰੋਕਪਾਵੋ॥ ਸਭਐਸੇਕੋਉਪਦੇਸਨਹੀਉਪਦੇਸਟਾਨਹੀਤ
 ਮਕਾਹਿਲਪਾਵੋ॥ ਕੁਲੰਗਕਪੈਰਮਯੁਰਪੁਕੋਸਿਖੁਮੇਰੋਹੋਵੈਨਿਰਬਾਨ
 ਸੁਨਵੋ॥ ੪੮॥ ॥ ਭੋਰਾ ॥ ॥ ਮਯੁਰਕਾਨਅਰੇਬਿਖੇਬਾਨਨਿਰਬਾਲ
 ਜੁਗਨਾਹਿ॥ ਸਭਸੰਤਨਤਬਆਖਿਓਹਮਨਿਅਸਕਾਰਹਮਮਾਹਿ॥

੫੦॥ ॥ ਸ੍ਰੋਤ ॥ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਨਿਮਸਕਾਰ ਸਭ ਹਮੀ ਕਿ ਕਰਤੈ ॥ ਸਰਜਗ ੩੮੦
 ਭੋਗ ਨਹਾਰ ਨਿਸਾਦਿ ਨਾਮ ਕੋ ਜਾਈਐ ॥ ੫੧॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਮਾਨੁਖ ਦੇਵ
 ਤਾ ਹਮੀ ਭਏ ॥ ਸਰਬ ਦਰਸਨ ਹਮਾਰਾ ਹਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਅਹਿ ਸੰ
 ਪਾਰਾ ॥ ਸਭੀ ਅਉਤਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹਮਾਰਾ ॥ ਚਕਵੀ ਚਕਵਾ ਆਵਤ ਭ
 ਏ ॥ ਕਹਾ ਜੇ ਦੀ ਸੈ ਸੋ ਨਾਮ ਸਮਏ ॥ ਨਿਮਸਕਾਰ ਮੇਰੀ ਮੁਝਿ ਮਾਹੀ ॥ ਚ
 ਕਵਾ ਨਾਮੀ ਸਭੀ ਕਹਾਹੀ ॥ ੫੨॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਨਿਮਸਕਾਰ ਹਮਰੀ ਹ
 ਮੀ ਕੋ ਚਕਵਾ ਨਾਮੀ ਜਾਨਾ ॥ ਕਹੇ ਪਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਯਹਿ ਨਿਮਸਕਾਰ ਸੰਤ ਮਾ
 ਨਾ ॥ ੫੩॥ ॥ ਸ੍ਰੋਤ ॥ ॥ ਕਚ ਕਹੇ ਪਿਤਾ ਜਾਨ ਨਿਮਸਕਾਰ ਕੈ ਸੇ ਕਰੀ ॥
 ਸੰਤ ਕੈ ਸੇ ਕਰ ਮਾਨ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਪਹਿ ਪੁਛ ਨ ਕੀਏ ॥ ੫੪॥ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥

ਬਿਹਸਪਤਥਖਾਨੇਪੁਤ੍ਰਨਿਸਚੇਕਰਜਾਨੇਵਹਸੰਤਸੇਸਿਆਨੇਜੋਕਹਾਸਭੀ
 ਸਤਹੈ॥ਚਕਵੇਜੋਕਹਾਸਭਨਾਸੀਹਮਅਹਾਸਭਪੰਚਤਤਠਾਹਾਯਹਿ
 ਜਾਨੇਸੰਤਮਤਹੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਅਤਕਰਨਮਨਬੁਧਜੇਉਵਹਨਸਮਯੋਜਿ
 ਖੇਤਰਕੀਜਾਨਜੋਅਸਤਹੈ॥ਐਕਹਾਜੇਖੇਤਰਹੋਸਭਹੁੰਕੀਆਦਿ
 ਜਗਹੋਖੇਤਰਤਾਰਿਆਖੀਐਸਤਯਾਹੁਮਹਿਇਸਤਤਹੈ॥੫੫॥
 ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਸਭਨਜੋਕਹਾਚਕਵਾਨਹੀਛਿਤਰਗਕੇਦੀਆਉਠਾਇ
 ॥ਨਿਜਸਹੁਪਕੋਨਿਮਸਕਾਰਐਸੇਹੋਸਮਾਇ॥੫੬॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥
 ॥ਛੇਤਰਏਜੋਨਾਸਛੇਤਰਗਭੀਤੀਕੋਕਹੋ॥ਨਿਜਸਹੁਪਸੁਖਹਾਸਤਾਹੁ
 ਮਹਿਵਹਿਪਹੁਚਿਆ॥੫੭॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਹੇਕਚਬਾਰਤਕਹਾਨਾ

ਆਵੈ। ਸੁਨ ਚਕਵਾ ਕੈ ਸੈ ਕੈ ਸੁਨਾਵੈ। ਜੇ ਸੀਤ ਚਕਵਾ ਕਿ ਦੇਖੈ। ਸਭਾਥਿ ੨੮੧
 ਕਾਰਯਾਹੀ ਕਿ ਲੇਖੈ। ਅਮਨਿ ਰਵਿ ਕਾਰਨਿ ਗੇਕਰ ਜਾਨੈ। ਚਕਵਾ ਪਰ
 ਕਿਰਤ ਅਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨੈ। ਠਾਟ ਜਗਤ ਕਾ ਯਾਹਿ ਮਿਲ ਉਨੀ। ਜੈ ਸੇਖ
 ਠਲਮ ਜ਼ਮਿਲ ਬਉਨੀ॥ ੫੮॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਅਮ ਅਕੈ ਸਰਬ ਥਿ
 ਆਪ ਕੈ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ। ਜਗਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਕੈ ਲੈ ਕਰੇ ਜੈ ਸੇ
 ਸੁਰਜ ਪੁਪ॥ ੫੯॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਜਗਤ ਨਾ ਸਤ ਬਹੋਇ ਏਕ ਅਦੁਤੀ
 ਬਾਕੀ ਰਹੈ। ਏਕ ਨਿਰਾ ਸੋਰੇ ਸੋਇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਗਾਖੇ ਕੇਨਾ॥ ੬੦॥ ॥ ਚੋਰ
 ਯਾ॥ ॥ ਪੰਖੇ ਹੁਕੇ ਸੁਨਾਹੋ ਚਕਵਾ ਜਉ ਤੁਮ ਭਏ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਨ ਭਾਸੇ॥
 ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਭਾਸੇ ਤਉ ਤੁਮ ਨੀਕਾਹੋ ਪਦ ਏਕੇ ਨੀ ਦੁਜਾ ਪਾਸੇ॥ ਏਕ

ਤਮਹਿਵਚਨਨਾਹਿਚਲੈਕਹਤਚਕਵਾਚਕਵੀਸਾਥਸੁਹਾਸੇ॥ ਸਭ
 ਨੇਕਹਾਤੈਸਹੁਪਨਜਾਨਤਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਜੋਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ੬੧॥
 (ਜੈਗੁਰੂ॥) ॥ ਆਤਮਾਤੇਤੁਮਭਿੰਨਹੋਆਇਆਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰਿ॥
 ਚਕੋਰਕਹਾਯਾਹਿਸਤਪੈਆਤਮਨਾਹਿਸਮਾਹ॥ ੬੨॥ (ਜੈਗੁਰੂ॥) ॥
 ਆਤਮਮਿਥੈਦੁਐਤਜਾਕੋਗਿਆਨਨਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਗੁਰੁਅਚੇਤਤੁ
 ਮੋਪਾਇਓਹੈਆਤਮਾ॥ ੬੩॥ (ਜੈਗੁਰੂ॥) ॥ ਐਸੇਕਰਨਸੁਨੇਜਬ
 ਹੀਤਬਤੁਸਨੀਹੋਇਗਏਸਬਹੀ॥ ਚਕਵੇਦੇਖਾਚੁਪਕੇਅਬਹੀਮਹਿ
 ਸਿਖਹੋਵਹੁਭਾਖੇਤਬਹੀ॥ ਪਖੈਕੁਕਾਏਨਆਤਮਲਬਹੀਗੁਰਸਿਖਕ
 ਹੋਨਕਾਏਬਹੀ॥ ਚਕਵਾਕਾਏਵਚਨਜੋਕਹੀ॥ ਤਾਂਕੋਦੇਖਨਹੀਅਮਕੋਕਬ

ਹੀ॥ ੬੪॥ ॥ ਜੋ ਕੁਛ ਕਹਾਸੋ ਮੁਖ ਮਹਿ ਮੁਖ ਕੋ ਦੋਖ ਨ ਕੋ
 ਏ॥ ਦੁਖੈ ਖਤਿ ਸੇ ਕੋ ਜਾ ਲੀਐ ਦੁਖੈ ਤਜਿ ਸੇ ਕੋ ਹੋਈ॥ ੬੫॥ ॥ ਜੋ ਕੁਛ
 ਹੀ ਸਕੇ ਸੁਖ ਬਚਨ ਜਾਐ ਬਚਨ ਨਹੀ ਤਹੈ॥ ਬਚਨ ਆਤਮਾ ਕਚਨ ਮੈ ਤੁ
 ਬੀਚਨ ਬੀਜ ਕਛੁ॥ ੬੬॥ ॥ ਜੋ ਪਈ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਤੁਚ ਕਵਾ ਕੋ ਤਿਅ
 ਗਾ॥ ਅਹੰ ਸਤਿ ਮਾਗਾ ਜਹਿ ਕਹਿ ਦੈ ਰਾਗਾ॥ ਪਾਛੇ ਵਚਨ ਕਛੁ ਕਹੇ ਸੁ
 ਨਾਵੈ॥ ਸਗੋ ਕਛੁ ਦੈ ਆਤਮ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਚਕਵਾ ਕਹੇ ਕਹੁੰ ਸਨਾਹਿ ਹੀ
 ਸਨਾਹਿ ਨਹਿ ਚਕਵਾ ਕਹੀ॥ ਹੀ ਸਕਾ ਮੈ ਹੀ ਸਥਿਲਾਨਾ॥ ਚਕਵਾ ਕਹੇ
 ਨਸਾ ਮਹਾ ਜਾਨੈ॥ ੬੭॥ ॥ ਜੋ ਕੁਛ ਕਹਾਸੋ ਮੁਖ ਮਹਿ ਮੁਖ ਕੋ ਦੋਖ ਨ ਕੋ
 ਨਾਹਿ॥ ਸਨ ਮੁਖ ਬਚਨ ਅਸੇ ਕਹਿ ਜੋ ਸਹੁ ਪੈ ਤਉ ਸਰਬ ਕਹਾਹਿ॥ ੬੮॥

੩੮੨

ਮੋਹਨੀਰੈ ਸਹ ਬਮਪੀਰਿ ਵਚਨ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਮਨ ਪਹਤੀ ਤਰਖੀ ਨਿਸਚੇ ॥
 ਕਰ ਪਰਮਾਨਿ ਦਕੋ ਪਾਇਆ ਘਾਵੈ ॥ ਮੈ ਤੂੰ ਛੋਰਿ ਪਵਿ ਤੋਹੈ ਵੇ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਸ
 ਹਨਾਇ ਕੈ ਸਰੂਪ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਭ ਸੰਤ ਕਹੈ ਮਯੂਰ ਪਿਆਰੇ ਮਨ ਮਨ
 ਦਨਾ ਮੇ ਪਾਵੈ ॥ ੬੩ ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ॥ ਹਿਸਕਾਤਾ ਮੇ ਸੁਨੇ ਮੁਕਤੀ
 ਵੇਤ ਤਕਾ ਲਾ ॥ ਬੀਪ ਮੁਕਤ ਸਭ ਕਾਤੀ ॥ ਮਮਿ ਨਾਹਿ ਰਵਾ ਲਾ ॥
 ੬੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਇਸ ਬਿਤਾਪ ਸੇਆਪ ਮੈ ਸੇ ਕਹਿ ਤੁਸੀ ਭਇ ॥
 ਜੈ ਸੇ ਕੁੰਚ ਰਸਾਪ ਬਲਾਨਾ ॥ ਕਛੁ ਕਾਨਕ ॥ ੬੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥
 ਪੰਚ ਸਹਿ ਸਹ ਬਰਖ ਬਿਤਾਏ ॥ ਤੁਸੀ ਗੋਨ ਬਚਨ ਅਲਾਏ ॥ ਬੀਤ
 ਗਏ ਜੈ ਸੇ ਪਲ ਬੀਤੈ ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਆਨ ਬਚਨ ਤਬ ਕੀਤੇ ॥ ਆਤਿ ਮ

ਬਿਸਟੀਸਭਾਨਿਹਾਰੀ ਨਸਿਦੇਖੈ ਕਉਨੈਨਪਸਾਗੀ ਤੁਸਨੀਹੋਨਾਮੁਕ
 ਤਇਨਪਾਈ। ਕਰਮਸੰਈਕੀਖਬਰਨਕਾਈ॥ ੬੬॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਐਸੇਸਮਝਨਜਾਲੈ ਤੁਸਨੀਬਚਾਪੀਕਾਗ। ਕੁਲੀਗਕੋਕਲਾਕਾਤੀ
 ਬੈਨੈਨਪਸਾਗ॥ ੬੭॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਚਨਕਰਤਹੋਤਾਹਿਪਹੁਕੋਕ
 ਲਾਮਾਨੇਆਪਕੋਕੋਕਲਾਤਿਆਗਨਿਬਾਹਿਮਕੁਲੀਗਕੋਤਿਆਗ
 ਹੈ॥ ੬੮॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੋਕਲਾਕੋਗੁਨਤਿਆਗਨੀਕਛੁਕਿੰਨ
 ਹੀਅਬਕਾਹਿਤਿਆਗੋ। ਤੁਮਬੀਧਭੇਇਨਕਰਮਨਮਹਿਕਛੁਮ
 ਤਮਸੁਖਕੋਲੇਸਨਲਾਗੋ। ਆਤਮਸੁਖਅਪਹਾਪਤਜਾਨਹੋਕੁਲੀਗ
 ਕੋਹੋਸੁਨਹੋਵਡਭਾਗੋ। ਕਪੁਕੋਕਲਾਤੁਮਕਉਨਸੁਜਾਨਤਸੇਈਜਾਨੇ

ਕਪਤਸਭਾਗੇ॥ ੬੯॥ ॥ ਸਭਾਗਿ ਦਰਸਨਾ ਮਰਾਮ ॥ ੨੮੪
 ਹਿਦਰਸਨਾਗਿ॥ ਸਭਾਗੇ ਕੋ ਕਲਾ ਕਛੁ ਮਾਤਮ ਬਚਨ ਸੁਨਾਗਿ॥
 ੮੦॥ ॥ ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਯਾਗਿ ਬੈਨ ਤੁਮੈ ਦੇਖਾ ਤਉ ਕਹੋਗੇ॥ ੮੧॥ ॥
 ਮਹਿਕਪਨ ਨੈਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਸੁਖ ਮਾਤਮਾ॥ ੮੨॥ ॥
 ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਭਏ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਸੁਨ ਕੇ ਤਬ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਮਗੁ ਤੁਮਾਰੀ ਸ
 ਕੋ ਤਬ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰਗਟ ਕੈ ਸੇ ਤੁਮਾਰੀ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ
 ਮਹਿ ਮਹਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਭੀ ਪੈ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸਗਿ
 ੮੩॥ ॥ ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਕਪਤ ਸੰਸਾਰੀ ਸਾਰੇ॥ ੮੪॥ ॥ ਮਯੂਕਤ
 ਸਿਖ ਪਤੰਗ ਸਕਲ ਪਾਏ ਤੇ ਹਿ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਕਉ ਤਕ ਮੇਰੇ ਨਾ ਕਛੁ

ਹਨਮੋ॥੮੩॥ ॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਹੰਸਕੋਰਿਅਕਹੋਬਿਨਾਬੈਨਬੈਨਕਰੋ
 ॥ਬਿਨਾਕਾਨਸੁਨਲਾਹੋਬਿਨਾਚਿਤਚਿਤਵਤਕਰਤਾ॥੮੪॥ ॥ਚੋਪਟੀ॥
 ਬਿਨਾਬੁਧਨਿਸਚੇਕਰਕਹੋ॥ਕਹਨਸੁਨਾਦੋਨਨਾਪਹੋ॥ਮੈਰੀਸੁਨ
 ਸੁਨਾਵੇਆਪਾ॥ਦਿਸਦਿਸਨਾਦਿਸਦਾਮੈਥਾਪਾ॥ਕੋਕਲਾਕੋਸੁਪ੍ਰਕਾਸ
 ਪਉਨਾ॥ਪਉਨਸੇਭੰਨਕਾਉਸੋਕਉਨਾ॥ਸਾਰਸੁਤਤਿਹਿਬਚਨਬਖਾ
 ਨੈ॥ਨਿਰਬੁਧਨਿਅੰਟੀਕੋਕਲਾਜਾਨੈ॥੮੫॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਹਮਰੀਹੈ
 ਪਉਨਕਹਾਹੈਸੋਹਮਦੋਬਤਾਇ॥ਹਮਰੀਕਾਤਪਉਨਜਹਿਕੋਕਲਾਕ
 ਹੋਸੁਨਾਇ॥੮੬॥ ॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਪਉਨਬਿਨਾਸੋਕਉਨਕਹਨਸੁਨਾਨਸ
 ਤਪਉਨਾ॥ਮਯੁਰਕਹੋਜੜਪਉਨਸੇਇਅੰਤਸਕਰਪਨਹਿਰਤਾ॥੮੭॥

॥ ਪਉਨ ਚਿਤੰਨ ਜਉ ਜਾਨਤੈ ਤਉ ਤਸਕਰ ਲੇਤਨ ਮਨ ਕਰ
 ਵੈ ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਪਉਨ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਮਨ ਕੋ ਜਉ ਦੁਐ ਤਠਹਰ
 ਵੈ ॥ ਮਯੂਰ ਕੋ ਜੜ ਪਉਨ ਕੋ ਜਾਨੈ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਪਥਰ ਪਉਨ ਸੁਨਾਵੈ
 ਸਾਰ ਸੁਤ ਕੋ ਯਹਿ ਪਉਨ ਆਕਾਸ ਤੇ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਆਕਾਸ ਪਉਨ ਲ
 ਖਾਵੈ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਪਉਨ ਬਿਨ ਆਕਾਸ ਕਉਨ ਕੋ ਪਉਨ ਚਿ
 ਤੰਨ ਕਰ ਜਾਨ ॥ ਭੇਦ ਜੁ ਜਾਨੈ ਪਉਨ ਕੋ ਸਹੁ ਪਗ ਪਤ ਤਿਹਿ ਮਾਨ ॥ ੮੯
 ॥ ॥ ਗਰੁੜ ਕੋ ਕੋ ਬੇਦ ਪਉਨ ਨਿਸਚੇ ਜੜ ਜਾਨੀ ਐ ॥ ਕੋ
 ਕਲਾ ਕੋ ਅਭੇਦ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੋ ਪਉਨ ਹੀ ॥ ੯੦ ॥ ॥ ਜੋ ਪਈ ॥ ਕੋ
 ਲਾ ਕੋ ਪਉਨ ਸੁਵੰਜਾਨ ॥ ਅਚਰ ਜਮਾਨ ਸਭ ਭੇਦੈ ਹੋਗਨ ॥ ਆਤਮ ਸੁਖ

ਹਮਮਗਨਭਏਬੇ॥ਯਹਿਪਉਨਸੁਖਕਹਾ॥ਆਇਗਏਬੇ॥ਸਭਕੋਸੀਕਾ
 ਮਹਿਇਨਡਾਢਾ॥ਹਮਨਹਿਮਾਨੇਬਚਨਬਿਤਾਢਾ॥ਕੋਕਥਾਕਹਾ॥ਹਮਏਕ
 ਅਵੈਤਾ॥ਕੈਸੇਮਾਨਦੁਐਤਨਐਤਾ॥੯੧॥ ॥ਏਹੁਤਾ॥ ॥ਜਉਤੁਮਅ
 ਗਮਨਤੇਸਬਦਬੁਧਮਕੋਧਾਗ॥ਸੁਖਸਬਦਕੋਮਾਦਤੇਨਹਿਤੇਅਵਾ
 ਯਾਗ॥੯੨॥ ॥ਏਹੁਤਾ॥ ॥ਪਉਨਹੀਸੁਪ੍ਰਕਾਸਤਿਆਗੋਨਿਸਚਾਪਉਨ
 ਬਿਨਾ॥ਅਨੰਦਕੋਗਬਿਥਾਸਪਉਨਅਨੰਦਕੋਪਾਇਕੈ॥੯੩॥ ॥ਏਹੁਤਾ॥
 ਮਯੁਰਾਸਕੋਕਥਾਕੋਕਹੇਸਖੇਪਤਮਹਿਕਹੁਪਉਨਕਹਾਯੈ॥ਕੋਕਥਾਕ
 ਹੋਇਸਪਉਨਬਿਨਾਅਵਸਤਾਸਖੇਪਤਕੈਸੇਥਾਯੈ॥ਮਯੁਰਕਹਾਕਹੁਤੁ
 ਹੀਆਬਿਖੈਜਾਗਬਿਸਨਇਸਥਾਨਪਉਨਕਹਾਯੈ॥ਕੋਕਥਾਕੋਬਾਤ

ਤੁਹੀ ਅਕੀ ਕਹੁ ਪਉਨਾ ਬਿਨਾ ਕਉ ਕੈ ਸੇਗੀ ਹੈ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ਸਿ
 ਕੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਝ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਹਾ ॥ ਬੇਦ ਭੀ ਸਾਖਾ ਦੇ ਤੈ ਪ੍ਰਾਨ
 ਈ ਸਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਹਾ ॥ ੬੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਈ ਸਹ ਆਤਮ ਰੂਪ ਤੇ ਤੈ ਸ
 ਭ ਆਤਮਾ ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਅਨੂਪ ਨਗਾਇਲ ਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨ ਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥
 ਤੀ ਤੇ ਨਾਗਾਇਲ ਪ੍ਰਾਣ ਭੇਦ ਕ੍ਰੋਧ ਵੰਨ ਭੇਦ ਸਭ ਹੀ ਸੁਨ ਕੈ ॥ ਅਜੇਗੁ ਕੋ ਜ
 ਪਉਨ ਕੋ ਅਯੁਰ ਕੋ ਸਿਰ ਕੋ ਪੁਨ ਕੈ ॥ ਅਸਤ ਨ ਕ ਬਾਹੁ ਸਤ ਪਵੈ ਕੋ ਕ
 ਕਲਾ ਕਾ ਓਸ ਤ ਪ੍ਰਿਚੁ ਲਕੈ ॥ ਅਨਿਤ ਹੀ ਸਕਤ ਮੈ ਰਾਖ ਤਹ ਅਸਤ ਕ
 ਸਤ ਕ ਹੰਗੁ ਲਕੈ ॥ ੬੭ ॥ ਚੌਹਾ ॥ ॥ ਸਭੀ ਕਹੈ ਅਪਉਨੈ ਅਯੁਰ
 ਕੋਇ ਉਨਾਹਿ ॥ ਕਹਨਾ ਮਾਝੈ ਕਹਤ ਹੋ ਸੋ ਸਭ ਕਹਦੇ ਆਹਿ ॥ ੬੮ ॥

੩੮੬

ਸੋਠਾ॥ ॥ ਕੋਕਲਾ ਕਹਿਐ ਪਉਲ ਅਉਰ ਕੋ ਕਹੁ ਚੁਪ ਕੋ ਚੁਪ ਪਉਰੀ
 ਜਉ ਨ ਜੋ ਕਛੁ ਪੈਸੇ ਪਉਨੈ॥ ੯੯॥ ਸੋ ਪਈ॥ ॥ ਅੰਸ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕਹ
 ਐ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪਉਨ ਜੀ ਲਹਿਐ॥ ਸਭ ਕਰਮ ਕਾ ਕਰਤਾ ਮੈਂ ਹੈ॥ ਕੋਕਲਾ
 ਕੋ ਪੈਸੇ ਪਉਨ ਸਮੈ ਹੈ॥ ਅੰਸ ਕੋ ਜਨ ਜੁਚੈ ਤਨ ਜੋਗਾ॥ ਕੋਕਲਾ ਕੋ ਪਉਨ ਸੀ
 ਜੋਗਾ॥ ਜਨ ਜੁਚੈ ਤਨ ਇਕ ਪਉਨ ਉਪਾਏ॥ ਕਰਮ ਸਾਈ ਉਪਾਇ ਪਾਏ॥
 ੧੦੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸਾਰ ਸੁਤ ਕਹੁ ਤ ਸਾਰ ਸੁਤੀ ਕੋ ਚਾਹੀ ਮੈ ਨਿਸਚੈ ਏਹਿ॥
 ਜੈ ਸੋ ਕੋਕਲਾ ਪਉਨ ਕੋ ਤੁਮ ਆਤਮ ਨਿਸਚਾ ਲੇਹਿ॥ ੧੦੧॥ ਸੋਠਾ॥ ॥
 ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਭ ਭਾਖੀ ਤਪ ਵਨ ਕੋ ਜਨੁ ਕੋ॥ ਕੋਕਲਾ ਨਿਸਚੈ ਰਾਖ
 ਅਢਕਿ ਸੀਕੀ ਨਹਿ ਮੈ॥ ੧੦੨॥ ਸ੍ਰੋਤਾ॥ ॥ ਕੋਕਲਾ ਕੋ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ

ਕੇਏਕਪਉਨਕੋਨਹੀਅਵਭਾਵੈ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਸਭਪਉਨਲਖੋਪਉ
 ਨਸੁਪ੍ਰਕਾਸਕਉਅਵੈਨਜਾਵੈ॥ਜਲਕੁਰਕਟਾਆਇਕੋਤਬਹੀਪਰ
 ਲੋਕਾਸਈਸਰਪਉਨਕਾਠਾਗਵੈ॥ਕੋਕਲਾਕੋਈਸਰਪਉਨਹੀ
 ਆਪਕੋਖੈਚਆਪਬੀਚਰਖਾਵੈ॥੧੦੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਜਲਕੁਰਕਟਾ
 ਤਬਕਾਤੋਈਸਰਜਗਤਉਪਜਾਇ॥ਮੁਲਸਰਬਕੋਈਸੋਪਉਨ
 ਤਾਹੋਤੇਆਇ॥੧੦੪॥ਸੋਹਣਾ॥ਪੁਰਖਤੇਨਿਉਪਰਕ੍ਰਿਤਮਾਦਰੀ
 ਕਾਰਉਤਪਤਭਇਓ॥ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਪ੍ਰਵਿਰਤਿਜਗਤਠਾਦਮਾਦਰੀ
 ਕਾਰਤੇ॥੧੦੫॥ਚੌਪਈ॥ਮਾਦਰੀਕਾਰਬਿਨਪਉਨਕਾਥਾ॥ਕੋਕ
 ਲਾਕੋਈਕਾਰਪਉਨਲਾਥਾ॥ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਬਿਖੇਕਾਪਉਨਕਾਹੈ॥ਕੋਕਲਾਕੋ

੩੮੭

ਪਉਨਪੁਰਗਾਜੈ॥ ਪੁਰਖਪਉਨਮੁਹਿਨਿਸਚੇਜਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਸਰਬਗਪ
 ਉਨਕੇਮਾਨੈ॥ ਸੁਨਅਸਚਰਜਮਾਨਸਭਭਏ॥ ਗਰਬਕਰੋਬ੍ਰਹਮਸਰਬ
 ਸਮਏ॥ ੧੦੬॥ ਜਿਹਾ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਅਰੁਪਕੇਕਲਾਕਰੋਪਉਨਅਰੁਪ
 ਭੀਜਾਨਾ॥ ਸੰਸਾਰਿਕੋਨਹਿਕਰੋਨਿਸਚੇਪਉਨਕੇਮਾਨਾ॥ ੧੦੭॥ ਸੋਹਣਾ॥
 ਕੇਕਲਾਕਰੋਪਉਨਸਰਬਸੁਨਕੈਤੁਸਨੀਭਏ॥ ਗਰਬਕਰੋਕਿਉਮਉਨ
 ਕਾਕਭੁਸੰਭਉਤਰਦੇਹੋ॥ ੧੦੮॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ॥ ਭਸੰਭਕਰੋਅਥਕਿਆਕ
 ਹੀਐਅਸੰਤਸਭਾਬੁਧਆਇਗਵਾਈ॥ ਬੁਧਧਿਨਕਛੁਕਹਿਨਸਕੋਤੀ
 ਤੇਕਿਆਕਹੀਐਤੁਮਕਹਿਓਨਜਾਈ॥ ਕੇਕਲਾਕਰੋਉਤਰਦੇਹਨਹੀਤੀ
 ਜੋਗੁਕਰੋਸਭਕਰਮਤਜਾਈ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਪਾਵੈਜਬਜੋਗ

ਕੀਜੁਗਤਸੇਰੋਸਮਾਈ॥੧੦੮॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਸਕੋਪਖਲੇਕੋਪਖ
 ਸਰੀਰਤਕਜਾਨਾ॥ਸਰੀਰਨਸਜਬਹੁਤੋਪਖਭੀਨਾਏਆਨ॥੧੧੦॥
 ਸੋਰਠਾ॥॥ਜੋਗਕੋਤਉਰੋਇਥਿਕੀਏਪੈਨਹੀ॥ਕੋਕਲਾਕੋਸੁਨਸ
 ਇਜੋਗੁਜੁੜਨਾਕਪੁਦਸਤਸੇ॥੧੧੧॥ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥॥ਪਉਨਹੀਸਿੰਜੁੜਜੋਗੁ
 ਕੋਰੋਸਭਪਉਨਸਮਾਇਯੋਭਿਜਗਸਾਰੇ॥ਸਭਸੀਤਕੋਤਤੁਆਰਤੋ
 ਪਾਛੇਪੁਛੇਗੇਕਪੁਪਉਨਪੁਕਾਰੇ॥ਕੋਕਲਾਕੋਪਉਨਕਉਨਮਾਰੇਸਰੀਰ
 ਛੁਟੈਤਬਅਉਰਸਰੀਰਕੋਜਾਇਸਮਾਰੇ॥ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਯਹਿਪਉਨਜਾ
 ਨਹੀਸਕੋਕਪੁਬਾਦੀਲੇਵਪੁਬੁਧੁਬਿਚਾਰੇ॥੧੧੨॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਕੋਕ
 ਲਾਕੋਇਸਬਚਨਤੇਪਉਨਇਸਥਿਤਕਰਜਾਨਾ॥ਬੁਧਮਪੁਰਨਕੋਕਲਾਤ

੩੮੮

ਪੈਪੁਰਾਪਵਨਪਛੋਨਾ ॥੧੩॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸਭਅਪਸਮਿਸਕੀਨਬ੍ਰਾਮ
 ਪਾਇਨਿਗੇਕਰਹਿ ॥ ਬ੍ਰਾਮਾਸਭਪ੍ਰਬੀਨਜੋਕਛੁਕੇਸੋਮਾਨੀਮੈ ॥੧੧੪
 ॥ ਸੈਫੁਸਾ ॥ ਕੋਕਲਾਕੋਪਛੁਬ੍ਰਾਮਾਕੋਪਛੁਕੋਬਚਨਬ੍ਰਾਮਾਕੋਨਮ
 ਨਾਸਭਸੰਤਕੋਜੈਸੋਹੋਇਸੋਹੋਇਕੋਬੇਹੀਚਲਬ੍ਰਾਮਾਪਾਇਜਾਨੋ ॥
 ਬ੍ਰਾਮਪਤਕੋਸੁਤਕਚੀਕੋਸਭਬ੍ਰਾਮਾਮਾਗਰੀਓਪੀਆਨੋਕਚ
 ਕੋਪਿਤਾਉਤਗਤਿਨਾਤੇਆਇਓਨਪੀਕੋਸੇਸੰਤਹਿਆਨੋ ॥੧੧੫॥ ਏਹ
 ਰਾ ॥ ਬ੍ਰਾਮਪਤਕੋਹੈਕਚਕੋਨਿਸਚੇਕੋਛਲਜਾਨਾ ॥ ਝੁਠਨਿਸਚੇਜ
 ਬਧਾਰੀਐਝੁਠਸਚੁਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥੧੧੬॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕਰੀਤੰਡਉਤਤਿਨ
 ਜਾਇਬ੍ਰਾਮਾਜਾਨੀਰਿਦੇਕੀ ॥ ਵਸਸਟਿਕੋਕੋਬੁਲਾਇਬਾਤਾਇਨਕੀ

ਸ੍ਰਵਣਕਾ॥੧੧੭॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ਆਬ੍ਰਮਾਕਰਕੈਸੇਆਏਏਪੰਛੀਪੰਛੀ ੩੮੬
 ਕੋਯਹਿਸੰਦੇਹੁਮਾਓ॥ਸਰਬਬ੍ਰਮਾਮਜਾਨਤਹੈਕਾਰਿਕੋਕਲਾਕਾ
 ਤੀਪੈਓਨਕੋਪਾਓ॥ਤੁਮਜਾਨਤਹੈਸਭਾਧਿਪਕੋਰਮਤੈਸੇਪਾਓਜੈਸੇ
 ਬਚਨਉਚਾਓ॥ਬ੍ਰਮਾਕੋਉਤਪ੍ਰਸਾਦਕੋਰਮਪਾਏਕੋਗੋਬੁਪਾਧਿਚ
 ਓ॥੧੧੮॥ਦੇਹਕਾ॥ ਹਿਸਕੋਰਮਜਾਨਹੈਮੋਸਰਬਪਰਕਾਸਾਹ
 ਰਕੁਕੋਤੁਮਪ੍ਰਕਾਸਹੈਮਦ੍ਰਿਸਟਾਸਰਬਪੁਲਾਸ॥੧੧੯॥ਸੋਰਠਾ॥
 ਗਰਕੁਕੋਮਯੁਰਸਰਬਪੁਰਾਨਮਜਾਨਕੈ॥ਬ੍ਰਮਾਮਭਯੁਰ
 ਬਚਨਕੋਜੋਪਮੀਹੈ॥੧੨੦॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ਗਰਕੁਕੋਪ੍ਰਕਾਸਹੈਤੈਕੁ
 ਲੀਗਕੋਰਪਧਿਬਸੇਕਾਸਾਛਾਤਦਾਸਾਤਮੇਗੋਬਿਖੇਨੀਮੈਰੀਦੁਰਸ

ਭੂਤਿ ਨੇਹਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਸਾਮਰੀ ਚਕਰੇ ਅਉਰ ਅਉਰ ਪੁਤ੍ਰ ਸਭ ਕਹੇ ਨ ਬੋਹਾ
 ॥ ਤੁਮ ਐਸੇ ਜਾਨਾ ਉਤਪਤ ਕਹਾ ਕਿਛੁ ਆਤਮਾ ਸੁਖ ਕੇ ਸੁਖੁ ਨਾਹੇ ॥ ੧੨੧ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਬਡਿ ਓਤਿ ਪੀਨੈ ਤੁਛ ਨ ਦਿਨ ਕਹ ਜਾਨਾ ਕੁਝੀ ਗ
 ਕਾਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਕੇ ਸਮਤ ਤੋਹਿ ਨਿਗਿ ਮਾਂਗਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਸਭ ਉਤ
 ਪਤਤੁ ਮਾਭਲਾ ਬੁਧਾ ਕਿਉ ਕਹਤ ਹੈ ॥ ਗੋਇਗੇ ਤੁਮ ਪਾਹ ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਆ
 ਸੋ ਤੁਮ ਕੀਆ ॥ ੧੨੩ ॥ ਸ੍ਰੋਧਾ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਸਾਤਿ ਪੁਛਤ ਹੈ ਤੁਮ ਕਉਨ
 ਕਹੈ ਸਭਾ ਹਿ ਮਕੋ ਕੁਝੀ ਗ ਕਹੇ ॥ ਮਾਤਮਾ ਹੈ ਜਾਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਿਸਨ ਬਨੇ
 ਸਮਕੋ ॥ ਉਤਪਤ ਪ੍ਰਦਵਤੇ ਤੀਨ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਮਾਇਆ ਰੂਪ ਜਾਇ ਤੁਮ ਕੋ
 ॥ ਸਭੀ ਸਰੀਰ ਮਾਇਆ ਕਹਿ ਕੈ ਅਉਰ ਮਾਇਸਟਾਹ ਹੀ ਦੇ ਮਕੋ ॥ ੧੨੪ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਚਨ ਕੁਲਿਗ ਕੇ ਸੁਦ ਕਰ ਭਇਓ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਹਮਰੀ ਬੰਦ
 ਨਾ ਹਮ ਕੋ ਅਵਗਾਹੀ ਕਿਉ ਐਨਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਮੁਝ ਕੋ ਵਿਗੁਣ ਮਤੀ
 ਤਦੇ ਪਾਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸਤੈ ॥ ਕਾਦਮਾ ਤੁਹਾਦਮੀ ਤਨਹੀ ਤਉ ਹਮਰਾ ਹੁਪਸਤਾ ॥
 ੧੨੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਗਰਹ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਖੈ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਿਓ ਸੋ ਕਹੈ
 ਸੁਜਾਖੈ ॥ ਗਰਹ ਕਹਾਸਤਾ ਬਿਸਨ ਕਹਨਾਨਾ ॥ ਮਯੂਰ ਕਹਾਤੁ ਪੀ ਬਿਸਨਿ
 ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਸਭਾ ਮਿਲੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪ੍ਰਿਤਭਾਖੀ ॥ ਕਹੈ ਪਉਨ ਕੀ ਕਿਸੇ ਸਾਖੀ ॥
 ਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੇ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਪਉਨ ਪ੍ਰਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧੨੭ ॥ ਦੋਹ
 ਰਾ ॥ ਕਿ ਕਲਾ ਲੀਏ ਉਪਾਧੈ ਕੋ ਕਹੈ ਪਉਨ ਕੋ ਸਤਾ ॥ ਪੀਚੈ ਤਤੈ ਕਮਾਂਤ
 ਮਾਤੈ ਪਾਈ ਜੈ ਉਤਪਤਾ ॥ ੧੨੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ਬਉਠਾਇ ਕੋ ਕਲਾ ਕ

ਗੀਪੁਕਾਗੈ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਕੋਸੁਨਾਇਕਡਿਅਈਛੋਡਿਬਿਖਮਤਾਯਈ॥ ੧੨੯
 ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ ਮੇਰੇਬਿਖੇਉਪਾਧਕਾਗੈਤੁਪੀਬ੍ਰਹਮਾਜਿਨਸਰਬਉਪਾਏ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾਕੋਕੋਕਲਾਕੋਪਨਕਰੀਐਬਿਚਾਰਕੋਪਉਨਕਰਾਂਤੇਆਏ॥ ਕੋਕ
 ਲਾਕਾਮੈਜਾਨਤੋਤੁਮਪਉਨਾਬਿਨਾਬ੍ਰਹਮਾਕਾਰਿਸੁਨਾਏ॥ ਤੀਤੇਪਉ
 ਨਪਰਸਿਪਭਏਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦਕੋਕੋਤੁਮਕਾਰਿਸੁਕਾਏ॥ ੧੩੦॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੋਬੇਦਯਿਉਕੋਨਖਸਿਖਨਗਾਇਨਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਾਨਇੰਦ੍ਰੀ
 ਗੁਣਤੀਨਉਤਪਤਨਗਾਇਲਮਾਨ॥ ੧੩੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਭੂਤਭਵਿਖ
 ਤਮਾਨਸਰਬਅਖੰਡਤਜਾਨੀਐ॥ ਕੈਸੇਪਵਨਪ੍ਰਮਾਨਈਸਰਕਰੇਸੋਹ
 ਤਪੀ॥ ੧੩੨॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ ਕੋਕਲਾਕੋਤੁਮਈਸਹਾਸਰਬਕਰਮਤੁਮ

ਪ੍ਰੀਕਰਥਾਧੋ॥ ਪ੍ਰਾਨਕੋਕਛੁਨਾ॥ ਪ੍ਰੀਕਰਸਰਬਕਰਮਤੇਰੋਕਛੁਨਾ॥ ਪ੍ਰੀਸਿਤਾਧੋ॥ ੩੮੯
 ਅਹੁਯਾਪਿਤੁਕੋਪ੍ਰਾਨਨਗਾਇਲਤੇਉਤਪਤਭਏਪਉਨਾਇਸਤਤਭਏਸ
 ਮਝੋਤੁਮਆਧੋ॥ ਮੁਲਸਾਖਾਮਹਿਭੇਦਨਾਪੀਜਿਉਵਿਚਾਰਕਰਤਉਪ
 ਉਨਪੀਜਾਧੋ॥ ੧੩੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਗਾਇਲਤੇਉਤਪਤਭਏਸ
 ਇਨਪ੍ਰਾਨਤੇਜਾਨਾ॥ ਬੇਦਬਿਖੇਤੁਮਹੀਕਰਾਹਮੇਸੇਪ੍ਰਾਨਉਪਾਨ॥ ੧੩੪॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਕੋਹਬ੍ਰਹਮਾਤੁਮਸਤਸਤਕੋਹਕੇਮਿਥਿਆ॥ ਪ੍ਰਾਨਤੇਉਤ
 ਪਤਕਰਮੋਕੀਬ੍ਰਹਮਾਕੋ॥ ੧੩੫॥ ਸ਼੍ਰੋਤਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਨਅਉਕਰਮਕਾਏ
 ਕਰਕੇਏਕਾਮੀਪ੍ਰਾਨਕਰਮਾਥਿਨਾਸੀ॥ ਕੋਕਲਾਕੋਸਭਾਮਿਥਿਆਕੋ
 ਸਾਰੀਬਡੈਸੇਛੋਟੈਕੋਸੋਰਾਸੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਤੁਮਮਕ੍ਰੋਹਤਉਪਕ

ਪੋਅਪਨਜੋਬਿਲਾਸੀ॥ ਬ੍ਰਾਮਾਕੋਜੋਕੋਗਿਅੰਨਾਹੀਕਰਮਸੀਈਕੋ
 ਕਪਲਤੋਕੋਹੀਸੀ॥ ੧੩੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਨਿਨਲਖਿਓਤਿਨਕਿਮਾਕੋ
 ਅਨਲਖਿਓਕਪਨਨਜੋਗ॥ ਕੋਕਲਾਕੋਜੋਏਕਹੀਲੁਖਲਾਕੋਸੇਸੰਜੋ
 ਗੁ॥ ੧੩੭॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਕੀਨਦੇਖਾਏਕਨਾਦੇਖਾਸੋਕਉਨਤੋਂਦੇਖਨਕੋ
 ਬਬੇਕਤ੍ਰਿਪਟੀਬਿਨਾਨਬਨਤੈ॥ ੧੩੮॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਜਉਮਹੋਤ੍ਰਿਪ
 ਟੀਕਿਅਕਹੀਐ॥ ਬ੍ਰਾਮਾਉਠੈਤਹਨਾਕਹੀਐ॥ ਤੀਤੋਬਿਸਨਪਾਹਿ
 ਚਲੇਪੈਖੇਗੁ॥ ਬਿਸਨਜਾਂਸੋਈਜਾਈਹੋਗੁ॥ ਛੀਰਸਮੁੰਦ੍ਰਪਹੁਤੇਜਾਈ
 ॥ ਉਸਤਤਬਿਸਨਕੀਜਾਈਅਲਾਈ॥ ਹੇਭਗਵੰਨਸਹਬਸਮਸਾਰਾ॥
 ਕਰਮਸੀਈਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ ੧੩੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਕ੍ਰਕਰਤਾਵਿਸਕੋ

ਸਰਬਰੂਪਭਗਵਾਨ। ਕੋਕੋਕਲਾਉਸਤਤਮੈਕੋਰੋਬਿਸਨਉਤਪਤਮੂਰਿ ॥੧੪੦॥ ਸੋਰਠਾ॥। ਚਤੁਰਭੁਜਜੇਰੂਪਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਪਚਮੈ॥
 ਪਮੇਤੇਸਭੀਸਰੂਪਮਕੋਆਵਾਗਉਨਨਹਿ॥੧੪੧॥ ਸ੍ਵੈਯਾ॥। ਬਾਰ
 ਬਾਰਕੋਰੋਨਿਮਸਕਾਰਅਵਾਪਨਬਿਸਰਜਨਜੰਮੈਨਹੀ॥ ਪੰਸਕੋਰੋਯਹਿ
 ਉਸਤਤਨਾਪਨਨਿਦਿਅਕੋਰੋਕੋਕਲਾਅਵਗਾਹੀ॥ ਕੋਕਲਾਕੋਅਹਿ
 ਅੰਨੀਪੋਨਹਿਬਚਨਕੋਬ੍ਰਹਮਾਵਿਦਮਾਹੀ॥ ਬਿਸਨਅਵਤਪੈਤਤਕ
 ਲਕੋਉਸਤਤਨਿਦਿਅਸਰਬਤਜਾਹੀ॥੧੪੨॥ ਦੋਹਰਾ॥। ਮਯੂਰ
 ਅਵਾਪਨਕਰਤਪੈਨੇਹੀਪ੍ਰੀਤਿਮਨਾਹਿ॥ ਨਕੋਉਅਵੈਨਜਾਵਹੀਨਿਮਸਕ
 ਰਮੁਝਮਾਹਿ॥੧੪੩॥ ਸੋਰਠਾ॥। ਕੋਰੋਬਿਸਨਿਜੀਆਉਆਵਨਜਾਵੁ

੩੮੨

ਨਤੁਤਥਿਥੈ ਕੁਲੰਗਕਾਧੈ ਸੁਭਾਉ ਸਿਕੋਕਲ ਮਯੁਗਨਹਿ ॥੧੪੪॥
 ॥ ਥਿਸਨਨ ਬ੍ਰਾਮਾਨਹੁ ਦ੍ਰੋਈਹ ਮਆਪਸਹੁ ਪਕੋਆਪ ਬੁਲਾ
 ਵੈ ॥ ਮੈਸੇ ਬਚਨ ਸੇਉ ਪਜਪਗੇ ਥਿਸਨ ਦੇਵ ਜੀਉ ਜੈਸੇ ਉਦਾਰ ਲਸੇ ਸੁ
 ਰਚ ਕਾਵੈ ॥ ਛੀਹ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਆਵਤ ਹਿਸੇ ਤੇ ਸਹਬ ਪੰਛੀ ਸੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲ
 ਵੈ ॥ ਕਉਨਤੁ ਮੈਕੋਕਲਾ ਕਹਿਯੈ ॥ ਮਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੁਮ ਪਾਵੈ ॥੧੪੫॥
 ॥ ਥਿਸਨ ਲਜਾਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ਮਕੋ ਪੁਛੈ ਕਉਨਾ ਪੰਚਤਤ
 ਚਕ੍ਰ ਜਾਨੀ ਮੈਆਤ ਮਾਵਚਨ ਤੇ ਮਉਨਾ ॥੧੪੬॥ ॥ ਜੋਹਣਾ ॥ ਉਤਰ
 ਦੇਵੈ ਕਉਨ ਵਿਸਨ ਕਾ ਕਿਆ ਪੁਛੈ ॥ ਕੋਕਲਾ ਕਹੈ ਬੈਨ ਆਪੇ ਉਤਤ
 ਮਦੀਆ ॥੧੪੭॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਤੁਮ ਜੋ ਪੁਛਾ ਕਉਨਾ ਮਨਕੋ ਸਹੁਪ

ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਨਤੁ ਮਨਕੋ ॥ ਤੁਮ ਤੋਂ ਕਿਆ ਪੁਛੈ ਹਮਰੀ ਆਂਨਾ ॥ ਅਪਨੇ ਸ
 ਰੂਪ ਕੋ ਅਪਨ ਕੋ ॥ ਅਥ ਸਿਵ ਲੋਕ ਜਾਤਾ ਮਜਾਨਾ ॥ ਵੈਦੀ ਤਨ ਦੇਖਿ ਮਾਇ
 ਸਨ ਪਰਮਾਨੋ ॥ ਬਿਨ ਕੋ ਹਮ ਈ ਸਰਸਾਰਾ ॥ ਅਨਿਤ ਸਕ ਬਰਾਖੇ ਬਿਸੀ
 ਆਰਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਬ ਪਖੇ ਭੁਭਿ ਆਏ ਹੋ ਕਿਹਿਕਾ
 ਮਾਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਹੁ ਪਉਨੈ ਹੋ ਕਿਕਰ ਮਕਹੋ ਬਿਸਰਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥
 ਬਿਸਨ ਕਹੋ ਹੋ ਕਰ ਮਸਭ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪਖੀ ਭਏ ॥ ਕੋਕਲਾ ਕਹੋ ਅਪਰ ਮਇ ਸੀਬ
 ਪਈ ਸਰਜਗਤ ॥ ੧੫੦ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਕਹੁ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਪਵਨ ਕੋ ਕਰ ਮਾਇ
 ਸਨ ਕਹੋ ਜੈ ਸੇਤੁ ਮਬਖਾਨਾ ॥ ਕੋਕਲਾ ਕਹੋ ਅਥ ਈ ਸਰਹੋਤੁ ਮਪਉਨ ਕੋ ਸ
 ਤ ਕਹੋ ਜੈ ਸਿਆਨੇ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹੋ ਸਤ ਕੈ ਸੇ ਕਹੋ ਹੋਇ ਅਸਤ ਸੇ ਸਤ ਕਿਉਮ

੩੯੩

ਨੇ ਕੋਕਲਾ ਕੋ ਅਸਤ ਕਿਉ ਕਹਤੇ ਹੋਇ ਜੋ ਸਤ ਸੋਈ ਸਤ ਜਾਨੇ ॥੧੫੧॥
 ॥ ਚਿੰਤਾ ॥ ॥ ਬਿਸਨਿ ਕੋਇ ਉ ਜਾਨੀ ਐ ਪਵਨ ਕਹਾ ਸਹੀਰਨਾਸਾ ਕੋਕ
 ਲਾ ਕੋਇ ਸਿਸਮਤਾ ਮਹਿ ਕੋ ਉਨ ਕਹਿ ਹੈ ਗਾਸਾ ॥੧੫੨॥ ॥ ਚਿੰਤਾ ॥ ॥ ਪਦ
 ਜੋ ਹੋਵਨਾਸ ਅਕਾਸਨਾਸ ਨਹਿ ਮਾਨੀ ਐ ॥ ਤੈਸੇ ਸਹੀਰ ਬਿਨਾਸ ਪਉਨ ਤੇ ਸੁ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੀ ॥੧੫੩॥ ॥ ਚਿੰਤਾ ॥ ॥ ਬਿਸਨਿ ਕੋਇ ਪਉਨ ਲੀਨ ਭਇ ਓ ਮਹਿ
 ਜਾਨ ਲਿਓ ਪਉਨ ਕਾ ਕੋ ਪਈ ਐ ॥ ਕੋਕਲਾ ਕੋ ਜੇ ਲੀਨ ਭਇ ਓ ਸੋ ਕਉ
 ਕੋ ਜੋ ਜੋ ਹੀ ਸਮਈ ਐ ॥ ਬਿਸਨ ਕੋ ਅਸਮੇਰ ਹੀ ਜਾਨੈ ਜੈ ਸੇ ਰਵੇ ਤੇ ਰਵ
 ਲ ਸਮਈ ਐ ॥ ਕੋਕਲਾ ਕੋ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੁਏ ਭਗੰਦੀਨ ਅਖੰਡ ਨ ਤੇ ਹਿ ਕੋ ਕਹੀ
 ਐ ॥੧੫੪॥ ॥ ਚਿੰਤਾ ॥ ॥ ਕਹਿ ਅਸਿ ਜੇ ਤੁਮਹਾ ਤਾਂ ਕੋ ਰੁਪ ਬਤਾਇ ॥

ਬਿਸਨਿਕਰਾ ਅਰੁਪਰੇ ਅੰਸ ਅਰੁਪਸਮਾਇ ॥ ੧੫੫ ॥ ॥ ॥ ॥
 ਕੋਕਲਾਕੋ ਅਰੁਪਸਤਪਉਨ ਅਰੁਪਰੇ ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਹਜ ਪੁਪਯਾਤੁ ਸੁ
 ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ੧੫੬ ॥ ॥ ॥ ॥ ਬਿਸਨਿਕੋ ਪਚਿਤਤ ਬਿਨਾਸੀ ॥
 ਪਉਨ ਕੈਸੇ ਕਰਹਾਇ ਰਾਸੀ ॥ ਕੋਕਲਾਕੋ ਕੈਸੇ ਨਾਸੀ ॥ ਬਿਸਨ
 ਕੋ ਮਾਦੀ ਕਾਰ ਸਮੇਵਹਿ ॥ ਕੋਕਲਾਕੋ ਜੇ ਮਾਦ ਸਮਾਇ ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ
 ਸੋ ਪਉਨ ਲਖਾਇ ॥ ਨਾਸੀ ਤੇ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਪਾਇ ॥ ਬਿਸਨਿਕਰਾ ਤੇ ਕੋਕਲਾ
 ਕੋ ਜਨਾਇ ॥ ੧੫੭ ॥ ॥ ॥ ॥ ਪੁਰਖ ਬਿਖੈ ਨਹਿ ਪਉਨੈ ਪਰਕਿਰਤ
 ਕਰੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਕੋਕਲਾਕੋ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਬਿਸਟਿ ਕਰੈ ਮੁਹਿ ਰਾਸ
 ॥ ੧੫੮ ॥ ॥ ॥ ॥ ਤੁਮਕੀ ਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਿਸਨ ਕਰੈ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਕੋਕ

ਲਾਕੇ ਕੁਰਾਸ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਯਹਿ ਪਉਨ ਕਹਿ ॥ ੧੫੯ ॥ ॥ ਪਉਨ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਖੇ ਤੁਮਹੀ ਸਭ ਪਉਨ ਉਠਾ ਲੈ ਕੇ ਗੋਇ ਉਠਾ ਲੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ
 ਪੰਖੇ ਕੁਉਠੇ ਪ੍ਰਸਨ ਪੁਛਨ ਸਿਵ ਗੀਸ ਮਾਣੀ ॥ ਰਲ ਮਿਲ ਪੰਖੇ ਕੁਉਮਿਸ
 ਕਰੀ ਇਸ ਕੋ ਕਲਾ ਕੋ ਨਾਸ ਕਰਹਿ ਕਰ ਘਾਣੀ ॥ ਪਰਮ ਸਾਸੰਤੁ ਮਹਿ ਮੈ
 ਸੇ ਲਖਿ ਚਿਹ੍ਰਿ ਬਹੁ ਤਿਓ ਕੇ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਮੁਹਿ ਕਾ ਲੀ ॥ ੧੬੦ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਕਹਿਓ ਬਿਸਨ ਕੇ ਪੰਖੇ ਕੁਉ ਕਰੋ ਘਾਤੁ ॥ ਘਾਤ ਅਰੋਹੇ ਨ ਤੇ
 ਸੇਵੇ ਵਿਸਨ ਜਗਤ ਸਮਾਤ ॥ ੧੬੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਬਿਸਨਾ ਸੇਵਾ
 ਕਾਰ ਘਾਤੁ ਨ ਏਸ ਕਾ ਕਰੋ ਤੁਮ ॥ ਚਲੇ ਸਿਵੇ ਸਮਾਰਤਾ ਤਕਾ ਲਪ
 ਹੁਤੇ ਤਾਂ ॥ ੧੬੨ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਦਰਸਨ ਸਿਵ ਕੇ ਜਾਨਿ ਹੋਰੇ ॥ ਨਿਮ

ਸਕਾਰ ਨਹਿ ਕਿਨੁ ਉਚਾਰੇ ॥ ਨਿਮਸਕਾਰ ਸਭ ਕੋ ਧਮਨ ਕੇ ॥ ਉਤਰ ਦੀਨ
 ਸਿਵ ਜੀ ਉਨ ਕੇ ॥ ਨਹਿ ਮਨ ਹਿ ਤੁਮ ਧਮੀ ਸਮਾਏ ॥ ਤੁਸਨੀ ਭਏ ਪੀਖੇ ਹੁਸ
 ਬਾਏ ॥ ਸਿਵ ਪੀਖੇ ਹੁ ਭਿਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਬਿਸਨ ਕੇ ਰੇ ਕਿਆ ਕਉਤਕ ਧਾਰੇ ॥ ੧੬੩
 ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ॥ ਬਿਸਨ ਕੇ ਰੇ ਤੁਮ ਜਾਨੋ ਸਭ ਕੇ ਭਏ ਨਿਹਾਰਿ ॥ ਸਰਬ ਪੀਖੇ
 ਹੁ ਕਾਤ ਪੈ ਸਿਵ ਕੇ ਮੰਗ ਲਧਾਰ ॥ ੧੬੪ ॥ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਸਿਵੈ ਭਿ
 ਚਾਰ ਪੰਛੀ ਬਿਸਨਿ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਕੇ ॥ ਧਮਤੁ ਮਹਾ ਬਿਓਧਾਰ ਜਾਨੁ ਉਪਾਸਕ
 ਪਉਨ ਕੇ ॥ ੧੬੫ ॥ ॥ ਏਹ ਗਾ ॥ ॥ ਧਮ ਪਉਨ ਕੇ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਜਾਨੇ ਤੁਮ ਕੇ ਸੇਜ
 ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ॥ ਸਿਵ ਤਾਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸਨ ਉਤਕਾਰ ਮਾਛੇ ਕੋ ਗੇ
 ਤੇ ਹਿ ਲਖਾਈ ॥ ਹਿਸ ਕੇ ਸਰਬ ਦਰਸਨ ਮੇਰੇ ਮਯੂਰ ਕੇ ਸਕੁ ਮੇਰੇ

੩੮੫

ਮਾਈ। ਕੁਲੀਗਿਕਾਸਰਚੇਥੇ। ਮਾਰੇਸਿਵਸੁਲਕੈਪਟਿਧਿਅੰਨਲਗਾਈ
 ॥੧੬੬॥ ॥੧੬੬॥ ॥ਕੋਕਲਾਕਹਿਪਉਨਕੋਸੁਪ੍ਰਕਾਸਸੁਨਾਇ। ਸਿਵ
 ਜੀਉਤਰੇਪਿਆਨਤੇਕੋਕਲਾਪੀਨਕਹਾਇ॥੧੬੭॥ ॥੧੬੭॥ ॥ਜਾਕੀ
 ਦ੍ਰਿੜਤਾਜਾਨਤੁਠਸਾਚਸਾਜੇ। ਇਗਿਚਿ। ਆਪਕੋਕਲਾਹਿਰਦੇਮਾਨਤਮ
 ਹੀਅਗੇਨਿਅਉਪੈ॥੧੬੮॥ ॥੧੬੮॥ ॥ਬਿਚਾਰਕਰੋਪਉਨਤੁਮਤੇ
 ਭਏਇਨਕਾਰਿਦੁਖਾਵਹੁਪਤੁਮਾਰੇ। ਕੋਕਲਾਤੁਮਨੀਹੋਤਭਈਜਉਮੈ
 ਸੇਕਹੋਨੀਉਜਹਾਮਾਰੇ। ਬ੍ਰਹਮਪਤਕਚਕੈਸੇਕਹੋਪੁਰੈਸੇਨਿਸਚੈ
 ਨਿਸਚਲਪਾਰੇ। ਜਾਨੇਆਪਨੇਕਹੋਪਰਤੀਤਨੀਜੈਸੇਕਹੋਸੁਨੇਸਭਕੁਜ
 ਸਮਾਏ॥੧੬੯॥ ॥੧੬੯॥ ॥ਪ੍ਰਿਥਮੇਸੁਲਕੈਦ੍ਰਿੜਕਰੋਨਿਸਚੇਗਾਥ

ਪਾਠਾਜੇਅਪਨੇਅਪਨਦਿਕਲੇਸੁਲਕਪਲਾਕੁਜਤੁਮਾਹ॥੧੬੦॥ ॥
 ॥ਕੋਦਿਸਲਾਬੁਮਜਾਨਬੁਮਪੋਤੇਭਾਖੈ॥ਕੋਪਨਿਸਚੇ
 ਮਾਨਕਾਏਤੇਸੁਲਕਰਕੋ॥੧੬੧॥ ॥ਸਥਿਆਤਾਥਿਨਾਸੁਖਨ
 ਹਿਲੇਅਉਥਿਚਾਰਥਿਨਾਸਥਿਆਤਨਪਾਵੈ॥ਤੀਤੇਸਰਬਥਿਸਾਕਦ
 ਜਾਨਿਓਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਸਰਬਸਮਾਵੈ॥ਪ੍ਰਾਸਰਤਤੇਦੁਖੁਦੈਵੈਤੁ
 ਤਕੇਤੁਮਜਾਨਾਥਿੰਦਨਦੇਸੁਲਗਾਵੈ॥ਕਚਕੋਜੇਏਕਗਥਿੰਦੈਕਿ
 ਸਕੇਦੁਖਅਉਕਉਨਦਿਵਾਵੈ॥੧੬੨॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਕਤਕ੍ਰਿਸਪਤ
 ਥਿਸਨਹੀਦੈਵੈਦੁਖੁਦਿਵਾਇ॥ਸਹੁਪਥਿਖੇਨਹਿਦੁਐਤਹੈਪਰਤਿਗਿਆ
 ਬਦਲੇਪਾਇ॥੧੬੩॥ ॥ਅਪਨੇਕੋਪਰਤੀਤਕਰਤਾਏਕੇਨ

੩੮੬

ਹਿਕੇ ਗਏ ਕਹਾਖੇ ਮਨ ਚੀਤ ਪੁਤ ਨਿਸਚਾ ਬ੍ਰਾਮਕਾ ॥ ੧੬੪ ॥ ਸਰੀਰ
 ਸਰੀਰ ਕੇ ਨਾਸ ਹੋਵੈ ਤਉ ਹੋਵੈ ਕਬੂ ਨਿਸਚੇ ਅਪੋ ਕੇ ਨਾਹਿ ਤਿ ਆਗੇ ॥ ਸਰੀਰ
 ਭੀ ਬ੍ਰਾਮਸਮਾਨ ਜਾਨੇ ਆਗੂ ਕਚ ਕਹੇ ਪੰਚਤਤ ਕੇ ਲਾਗੇ ॥ ਪੰਚਤਤ
 ਸਤ ਅਸਤ ਸਦਾ ਕੇ ਸੇ ਬ੍ਰਾਮਕਾ ਬੇਦ ਕਹੇ ਤੈ ਆਗੇ ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ
 ਕੇ ਨਾਹਿ ਨਿਸਚੇ ਮੇਰਿ ਪਾਇ ਸੇ ਕਾਰ ਜਹੇ ਹਿ ਸਭਾਗੇ ॥ ੧੬੫ ॥ ਜੈਸੇ
 ਜੈਸੇ ਕਚਤੁ ਮਕਾਤ ਹੋ ਤੈਸੇ ਹੀ ਜਾਨਾ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਦਵ ਕੇ ਸੁਕ੍ਰਪੈ ਨਾਸ ਹੋ
 ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਸਰੀਰ ਬ੍ਰਾਮਕਾ ਜਾਨ ਵਰਨ ਆਸੁ ਮਨ
 ਹਿਤੁ ਭਾਖਿ ਪੈ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤ ਅਭਿਮਾਨ ਛੁਟ ਜਾਹਿ ਸੀਸਾਹ ਤਹਿ ॥ ੧੬੭ ॥
 ॥ ਬ੍ਰਾਮਜਾਣ ਲਛਨ ਸਭ ਨਾਮੇ ॥ ਸਰੀਰ ਨਾਸ ਆਤਮ ਪ੍ਰ

੩੬੭

ਕਾਸੇ ਕੇਵਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਕਰ ਜਾਨਾਇ ਸਉ ਪਦੇ ਸਕੋ ਨਿਸਚੇ ਮਾਨਾ ਕਚ
 ਕੋਕਣੁ ਤਪਉ ਪਦੇ ਸਾਥੀ ਸਪਤਿ ਕਰੇ ਏਕ ਬ੍ਰਾਮਪ੍ਰਵੇਸਾਇ ਝੀਮ
 ਨਬੁਪ ਬ੍ਰਾਮਪਛਾਨਾਇ ਸਤੇ ਪ੍ਰਤਪੁਨੀ ਜਾਨਾ ॥੧੭॥ ॥ ਏਕਾ ॥
 ਪੂਰਾਤਪੁਪਛਾਣਨਾ ਅਪਨਾ ਅਪਸਰੂਪਾ ਸਰੂਪਾ ਅਪਕੋਸਗਰਾ
 ਐਸੇ ਤਪ ਅਨੂਪਾ ॥੧੮॥ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਅਸਪਦਤਿ ਆਗਤ
 ਤਪਦਗਾਖੇ ਮਗਨਾਇ ॥ ਕਚਕੋ ਮਹਾਰਾਜ ਸੰਤਨ ਤੇ ਕਛੁ ਮੈ ਸੁਨਿਥੀ ॥
 ੧੯੦॥ ॥ ਜੈ ਪਦੀ ॥ ॥ ਭਵਾ ਲਸੁਰਜ ਪਦਤਿ ਆਗਨਾਇ ॥ ਭਵਾ ਲ
 ਸੁਰਜ ਕੇ ਮਾਹਿਸ ਮੈਵੈ ॥ ਜੈ ਸੇਬੁੰਦ ਸਮੁੰਦ ਨਾਹਿ ॥ ਜਸ ਕਾ ਤੇ ਮਾਨੇਤ
 ਹਿ ॥ ਤੁਮ ਕਾ ਤੇ ਬੁੰਦ ਆਈ ॥ ਤਿ ਆਗਾ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਕਰਵਈ ਰਾਗਾ

ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿਕੋਐਸੇਕਿਆਕਾਹਲਾ॥ ਇਨਬਾਤਮਹਿਬੀਪਨਹਾਹਲਾ॥
 ੧੮੧॥ ॥ ਭੈਰਵਾ ॥ ॥ ਫੁੰਪਦਮਰੁਤਤਪਦਮਸਪਦਤੀਨੋਜਾਨਾਤੀਨੋ
 ਮਾਤ੍ਰਕਾਨੀਨਹੀਬ੍ਰਹਮੇਤੋਆਨਾ॥ ੧੮੨॥ ॥ ਭੈਰਵਾ ॥ ॥ ਕਚਕੋਯਾਨ
 ਨਾਹਿਸੰਤਕਿਉਇਸਤਤਕੀਏ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਟਾਕਾਸਾਹਿਕਹਿਓ
 ਪੈਦਿਕਤਾਦੇਖਲੀ॥ ੧੮੩॥ ॥ ਜੈਯਾ ॥ ॥ ਤੁਮਦਿਕਤਾਕੋਵਿਚਾਰ
 ਤੋਜੇਏਤਵਿਚਾਰਸਰੂਪਕੋਪਾਵੈ॥ ਨਹੀਤੀਨਤੁਛਨਜਾਨਕਛੂਜਉ
 ਤੀਨਹੀਤੇਤਉਓਪਾਧਉਠਾਵੈ॥ ਕਚਕੋਪਿਤਾਸੰਤਭੀਯਹਿਵੇਰਵਾਕੀ
 ਰੀਤੀਨਠਹਾਵੈ॥ ਦੇਖਕਾਕੇਸ਼ਵਲਕਰਕੇਸੁਨਾਪੁਤ੍ਰਸਭਸ਼ਵਲ
 ਬਹਿਕਾਵੈ॥ ੧੮੪॥ ॥ ਭੈਰਵਾ ॥ ॥ ਅਪਤੋਭਿਨਸਕਉਨਾਜੇਏਤੀਨ

ਕੇਸੁਨਾਇ। ਕਚਕੇ ਅਸਚਰਜੈ ਸੰਤ ਨਿਰਬੀਜ ਕਾਇ॥੧੮੪॥
 ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਕਿਆ ਸਿਪ ਸੰਗ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਉ ਕਹਾਇ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ
 ਕੇ ਸਬੁ ਪਸੰਤ ਕਾਨਤਿ ਆਗੀਐ॥੧੮੫॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ ਸੰਸਾਰ ਅਗਾ
 ਪਸੰਤੁ ਹੈ ਅਗਿਆਨੀ ਰਿਕਨ ਉਕਾ ਸੰਤ ਲਘਾਵੈ॥ ਤੈ ਕੇ ਸੰਗ ਨਤਿ
 ਆਗਭਲਾ ਸੰਤ ਸੰਗ ਤੇ ਆਪ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਪਾਵੈ॥ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਸੰਤ ਅਸੰਤ
 ਕਾ ਤਾਂ ਤੇ ਸੰਗ ਇਨ ਕਾ ਦੁਐ ਤ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਕਚਕਾ ਵਰੁ ਬਾਤ ਕੇ ਪਖੇਰੁ
 ਕੇ ਕਲਾ ਕੇ ਸੁਨਾਵੈ॥੧੮੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਤੂੰ ਸਾਨੀ ਜਬ ਭਈ ਕਿ
 ਆਤੀ ਨ ਦੇਵ ਕਾਇ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤ ਕਹਿ ਪੈ ਕਚਕੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨ ਕਰੈ
 ਕਾਇ॥੧੮੭॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਕਚਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਬੁਧ ਨ ਹੀ ਤੁ ਅਸੰਗ ਤੇ

॥ ਅਥ ਮੁਹਿ ਆਵੈ ਲਾਜ ਪ੍ਰਤੀਤ ਅਪ੍ਰਤੀਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ॥ ੧੮੯ ॥
 ॥ ਕਚ ਪਿਤ ਕੋ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਨਿਸਚੈ ਕਪਾਵੈ ਨਿਰਉ ਪਾਧ ਕਹਿ ਲਖਾਵੈ
 ਮੈ ਆਤਮ ਸਰੂਪ ॥ ਅਕ੍ਰੈ ਅਥਿਨਾਸੀ ਜਗਾ ਮਿਹ ਤੇ ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਆਪਣ
 ਸਕ ਅਉਦਾਸੀ ਜੈ ਸੇ ਸੁਹਜ ਸਮਾਪੁ ਪਾਓ ॥ ਦਿਨ ਅਉਨਹਾਤ ਪਾਈ ਐਉਦੇ
 ਅਸਤ ਕਿ ਆਠ ਹਿਰਾਈ ਐ ਸਰਬ ਸਰੂਪ ਮਹਿ ਸਮਾਈ ਐ ਸਦਾ ਇਸ ਬਿਤ
 ਅਨੁਪਾਓ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤ ਨਾਮੁ ਅਥ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੁਭਾਵੈ ਜਾਹਿ ਭਾਵੈ ਬਹੁ ਐਤ
 ਆਤਮ ਮਾਭੁਪਾਓ ॥ ੧੯੦ ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਤ ਕਚ ਕੋ ਕਹਤੋਹ
 ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਸੁਖ ਚੀਨਾ ॥ ਆਪਾ ਦੀਓ ਜਲਾਇ ਕੈ ਅਉ ਆਪੇ ਮਹਿ ਲੀਨਾ ॥ ੧੯੧
 ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤ ਨਾਮੁ ਤਾਹਿ ਸਭ ਮਿਲੈ ਕੈ ਰਮ ਰਮ ਕਹੋ ॥ ਪੈਨਾ ਜੀਨਾ

ਹਿਨਾਹਿਚੈਨਾਹਿਚਮਮਹਿਨਾਹਿ। ੧੬੩। ਚੌਪਈ। ॥ ਕੁਲੀਗਕਹੈਨਾਹਿਤੁ
 ਮਕਹਾਉਪਾਧਸਿਧਕਹੇਨਮਹਿਲਾਹ। ਸਭਕਹਿਚੈਉਪਾਧਮਮਾਹੀਧ
 ਨੀਦਸਿਦ੍ਰੀਹਮਰੇਮਾਹੀ। ਪਾਪਪੁਨਸਭਮਕਜਾਨਾਹੈਮਰੁਨਾਹਿਮੀ
 ਕੇਮਾਨਾਦਿਨਰਜਨੀਕਿਰਿਆਕਰਮਸਬਾਏ। ਭੋਗਭੋਗਤਾਹਮੀਸਮਾ
 ਏ। ੧੬੪। ਚੌਪਈ। ॥ ਉਪਾਦਾਨਕਾਰਨਇਸਕਾਤਹੈਪਦਮਾਟਕਿ
 ਜਾਨਾਏਕਨਮਿਤਕਾਰਨਕੋਕਾਰਨਕਰਤਾਕੇਭਿਨਮਾਨ। ੧੬੫। ॥
 ਸੋਰਠਾ। ॥ ਕੋਕਲਾਕੋਬਖਿਅੰਨਤੁਮਾਖਿਖਿਅੰਨਮੈਸਕਰਾਮਟਜ
 ਸਮਾਹਿਤੁਬਾਨਜੈਸੇਸਬਦਕੋਕਰਤਾਹੈ। ੧੬੬। ਸੈਯਾ। ॥ ਜੋਪੁਰਨੈਸ
 ਕਾਹਿਕੋਤਿਨਮਾਗੇਕਹਿਓਸਭਸੰਤਬਖਾਨੇ। ਕਿਆਓਪੁਰਨਨਾਹਿਭਏ

੩੬੬

ਕੇਕਲਾਕੇਸਭਸੰਤਇਆਨੇ॥ਕਾਹੇਤੇਜਾਨਲਾਦੁਐਤਯਾਸਿੰਤਅਨਿਛ
 ਤਸਰਬਸਮਾਨੇ॥ਕਿਆਕੋਜੋਚਾਹਿਨਾਹਿਗਥੇਕੋਸੋਚਾਹਿਨਾਬੀਚੁ
 ਭਾਨੇ॥ਸਭਨੇਕਹਾਸੰਤਆਪਤਕਾਂਮਪੈਵਚਨਕੋਕੇਚੁਪਹੀਠੇ॥੧੮੬
 ॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਕੁਲੀਗਕਾਂਅਪਤਕਾਂਮਕੋਪਹੁਦ੍ਰਿਸਟਾਕੋਕਾਇਮ
 ਯੁਗਕੋਤੀਨਦੇਵਤਾਅਪਤਕਾਂਮਕੇਦ੍ਰਿਸਟਾਸੁਲਾਇ॥੧੮੭॥ਸੋਰ
 ਠਾ॥॥ਕੁਲੀਗਕੋਯਹਿਬਾਤਮਦੇਖਹਿਸਭਅਪਤਕਾਂਮਸਰੀਰਜੋ
 ਕਾਮਸਮਾਤਐਸੇਕਹਨਅਸਤੀ॥੧੮੮॥ਜੋਪਈ॥॥ਜਤ੍ਰਸਰੀਰਕਿ
 ਆਚਾਰਿਉਠਾਵੈਜੈਸੇਸਿਲਾਖਾਹਿਸਨਾਹੀਪਾਵੈ॥ਆਤਮਾਸਰੀਰਅਤੀਤ
 ਪਛਾਨਾ॥ਤੀਕੋਪ੍ਰਜਾਨਕਛੂਨਜਾਨਾ॥ਆਤਮਾਦੇਹਿਅਚਾਰਿਠਹਿਗਏ॥ਕ

ਚੰਗੀ ਨਾਕੀ ਮੇ ਪਾਏ ॥ ਕੁਲੰਗ ਕੋ ਚਾਹੀ ਮੇ ਨੇ ਉਠਾਵੈ ॥ ਮਨ ਅਸਤ ਕਾ ਰਜ
 ਅਸਤ ਪਾਵੈ ॥ ੧੯੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸਿਵ ਜੀ ਕੋ ਕੁਲੰਗ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਕ
 ਉਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜੁ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤ੍ਰ ਜ ਉਨਾ ॥ ੨੦੦ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਸਿਵ ਜੀ
 ਕੋ ਬਖਿਅੰਗ ਕੁਲੰਗ ਗੁਰੁ ਤੁਮ ਕ ਉਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਹਮ ਜਾਨ ਯਾਹਿ ਦਿ
 ਦਿਅ ਕਾ ਸੀਖਿ ਓ ॥ ੨੦੧ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਆਪੇ ਵਿਦਮਾਨੀ ਕਾ
 ਕੋ ਸਿਖਾਵੈ ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਜਾਨੀ ਸਿਵ ਕੇ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਕਹੈ ਸਿਵ ਜਾ ਤੰ ਕਾ ਪੈਤ
 ਮਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਤ ਪਾਤੰ ਸਹ ਬਜੇ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੨੦੨ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ ॥
 ਸਿਵ ਯਾਹਿ ਬਖਾਨੀ ਜਾਤ ਉਪਾਧ ਜਾਨੇ ॥ ਤੁਮ ਨਿਰ ਉਪਾਧ ਜਾਨੀ ਸੁਪਤਾ ਸਮਾ
 ਨਾ ॥ ਕੁਲੰਗ ਕੋ ਸਿਵ ਯਾ ਕੋ ਵਚਨ ਕਾ ਲਾ ॥ ਬੁਧ ਸੇ ਉਪਯੋਗੀ ਇਸ ਬਿਰ

॥ २०३ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ सिद्धजीका मन्त्र कण्डोपि कण्डोपि
 पैकागि कण्डोपि धीपनोदोपि आतमरा मन्त्रागि ॥ २०४ ॥ ॥ ॐ ॥
 ॥ सिद्धपूत विमल विमल अंतरे धरु लीग विमल कण्डोपि
 मन्त्रगदोन मुल उपादे मन्त्र ॥ २०५ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ दित कण्डोपि
 नमुल नाने गी ॥ धूमाको कण्डोपि अन्ते गी ॥ विमल कण्डोपि अन्ते
 आचा ॥ पूल दूरे जाटे पण्डे घाटा ॥ पूल दूरे उती नै देवता ना ॥
 गी अन्त पादि नै नमाना ॥ दित कण्डोपि अन्त पादि ना ॥ आये माप
 यण्डोपि विमल ॥ २०६ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ सिद्धजी अन्ते आये देवी ल
 की मन्त्रागि कण्डोपि दूरे उती नै देवता ना ॥ २०७ ॥ ॥

॥ ਸੁਨੋ ਬਿਸਨਿ ਇਕ ਗਾਥ ਕਥਾ ਜੁ ਹਾਜਾ ਭਰਖਰੀ ॥ ਓਪੈ ਭਰਖ
 ਜਿਹ ਮਾਥਾ ਓਇ ਇਕ ਗਾਥਿ ਰਸ ਲੇਖੈ ॥ ੨੦੮ ॥ ॥ ਭਰਖਾ ਭਰਖਾ ॥
 ॥ ਭਰਖਾ ਨਾਮ ਜੋ ਰਾਜ ਬਾਭਾ ਭਰਖਾ ਭਰਖਾ ਭਰਖਾ ॥ ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰ ਕ
 ਸਉ ਪੈ ਕੇਤ ਪਥਨ ਗਿਰਿ ਪਰਬੀਨ ॥ ੧ ॥ ॥ ਭਰਖਾ ॥ ॥ ਦੇਖੋ ਕਈ ਤਪਕਰ
 ਤੇ ਕਈ ਦੇਖੋ ਜਪਕਰ ਤੇ ਪਿਆਨ ਮਾਹਿ ਕੇ ਤੇ ਜੋ ਪਿਆਨ ਕੋ ਪਰਤੈ ॥ ਏਕ ਸੰਤ
 ਦੇਖਾ ਮਾਤਮ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਤੇ ਲੇਖਾ ਤੀਨ ਚਾਰ ਸਾਥੀ ਸੰਬਾਦ ਕੇ ਕਰਤੈ ॥
 ਨਮੋ ਨਤੁ ਮਨ ਜਗਤ ਕਿਤੇ ਕੋ ਮਏ ਕ ਬਿਸਨ ਚੈ ਤਨ ਭਰਖਾ ਨਿਕਟਿ ਜਾਇ ਕੋ ਤਿ
 ਹਿ ਚਰਨ ਪਰ ਪਰਤੈ ॥ ॥ ਬਿਜੋਰ ਅਰਜ ਕਰੈ ਮਹਾਰਾਜ ਸਰਨ ਪਰੇ ਭਉਜ
 ਲਸੰ ਸਾਰੇ ਤੇ ਮੈ ਕੋ ਲੇ ਕਰਤ ਰਤੈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਭਰਖਾ ॥ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਮੁਹਿ ਗਿਅੰ

ਨਕਪੁਦਈਗਸੰਜੁਗਤਿਜੋਗੋਇਅਹਿਕਾਰਿਨਿਹਵਿਰਤਿਪੋਇਸੰਸਾਰੇਨ
 ਕੋਇ॥ ੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਸੰਤਕਪਾਯਹੀਗਿਆਨਏਕਬਿਸਨਕੋਜਾਲੀਐ॥
 ਰਾਜਾਸੁਦਕਰਮਾਨਯਾਗਕਰਲਾਇਚਾਰਕੋ॥ ੪॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ ਸੰਤਕਪੋ
 ਸੰਤੋਸਤਕਪੋਜਿਨਸਰਬਾਬਿਸਨਕਰਜਗਤਪਛਾਤਾ॥ ਸਰਬਾਬਿਸਨਭ
 ਏਹਮਕਉਨਭਏਅਥਵਾਹਮਭੀ॥ ਬਿਸਨਐਸੇਕਰਜਾਤਾ॥ ਪਰਐਸੇਨ
 ਹੀਬਿਸਨਜਾਨਾਪੈਐਕਉਨਭਇਓਜੋਬਿਸਨਕੋਗਿਆਤਾ॥ ਠਿਰਿਪ੍ਰਸਨਕੀ
 ਆਕਰਜੋਕੈਸੰਤਪਹਿਸੰਸਾਦੁਰਿਕੋਮੁਕਤਦਾਤਾ॥ ੫॥ ਏਹਰਾ॥ ॥
 ਬਿਸਨਕੋਜਾਨਾਜਾਨੈਜਿਨਜਾਨਸੋਕਉਨਾ॥ ਸੰਤਕਪੋਤੁਮਬ੍ਰਹਮਪੋਸਮ
 ਭਰਖੋਗਹਿਮਉਨਾ॥ ੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਈਨਾਵਚਨਵਿਚਾਰਛਿਕਰਸੰਤਕ

ਕਹਤੈ॥ ਮਾਹਾਜਮੁਹਿਪਾਗਬਿਸਨਜਿਵੈਤਿਵੈਬ੍ਰਾਮਲਖਾ॥ ੬॥
 ਚੰਪਈ॥ ॥ ਜਿਨਲਖਿਆਮੈਤਾਹਿਨਜਾਨੈਸੰਤਕਹੋਉਪਜਿਓਬਗਿਆ
 ਨੈ॥ ਯਾਤੇਵਚਨਅਗੇਨਹੀਚਾਲੇ॥ ਜੀਵਈਸਬ੍ਰਾਮਜੋਉਭਾਲੇ॥ ਕਪਮ
 ਤਤੀਨਿਕਯਾਨੈ॥ ਨਿਹਵੇਸੇਖਨਹਿਕਪਨਪਛਾਨੈ॥ ਭਰਖਬਚਨਸੁਨਣੀਨ
 ਹੋਇਗਏ॥ ਸੰਤਕਿਹਪਾਕਿਦਾਰਥਭਏ॥ ੮॥ ਏਹਾ॥ ॥ ਸੁਨੋਬਿਸਨਤਿਹਿ
 ਬਾਰਤਾਏਕਸਮੇਪਰਮਹਾਇ॥ ਕਾਲਪਠਾਏਭਰਖਪਹਿਜਾਹੁਤਿਸੇਲੇਅ
 ਏ॥ ਈ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਕਾਲਮਾਗਿਆਕੋਪਾਇਆਏਨਿਕਦਸੇਭਰਖਕੇ॥
 ਭਰਖਨਦਰਸਦਿਖਾਇਅੰਤਰਬਾਹਰਿਭਗਵੀਨਹੈ॥ ੧੦॥ ਕਬਿਤੁ॥ ॥
 ਕਾਲਮਚਰਜਮਾਨਹੋਇਕਾਭਰਖਸਿਓਸੋਇਧਰਮਪਹਿਲੈਜਾਵੇਜੋਇਹਿ

ਰਿਪੋਛੋਕੋਧਾਇਓੴ ਧਰਮਪਰਿਕਰਿਓਜਾਇਸਭਸੰਤੋਕੋਧਪਾਇਨਮਏ
 ਕਿਤੇਦਾਇਭਰਬਮੁਲਾਹੀਨਪਾਇਓੴ ਧਰਮਰਾਇਕਾਲਅਏਅਮੋਪਹਿਚ
 ਲਭਰਬਪਾਇਓਨਾਹੀਖਿਆਲਅੰਨਪਾਲੀਤਿਸਕਾਸੋਬਾਕੀਨਹਿਰਾਇ
 ਓੴ ਸਿਵਬਿਸਨਿਪਰਿਕੋਰਮਭਰਬਜਾਇਲੋਅਗੇਲੇਸਹੀਨਾਰੇਸ
 ਰਬਆਪਹੀਕਰਾਇਓੴ ॥੧੧॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਅੰਕਰਾਤੁਮਧੀਨਾਸਰੁਪ
 ਜੁੜੇਭਰਬਰਾਇਆਮਸੇਂਕਪੁਤ੍ਰਮਕਉਨਾਏਦੁਸੁਪੁਬਤਾਇ ॥੧੨॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਉੜਕਛੁਨਦੀਨਹਿਰਾਮਪੁਛਿਓਤਾਸਕੇ ॥ ਭਰਬਭਏੴ
 ਲੀਨਅਗੇਉਤਰਨਹਿਕੋ ॥੧੩॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ ॥ ॥ ਪੁਛਿਓਤੀਨਬਾਰੀਕਿ
 ਉਤਰਸੁਪਾਰੇਰਾਜਾਮਹਿਨਿਹਾਰੀਪੁਛਿਕਿਸਾਪਿਆਰੇ ॥ ਸਦਾਸਿਵਪੂਰਾ

ਪੁਛੋ ਅੰਨ ਕਉਨਾ ਸਦਾ ਪੀਤਾ ਹੋ ਕਉਨ ਜਉਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਭੁਜੀ ਗਛੈ ਦ
 ॥ ਜਉ ਪੁਛੋ ਭਰਖਤੀ ਈ ਭਰਖੇ ਕਾ ਲਖਾਇਕਾ ਗੁਇਓ ਛਾਂਈ ਮਾਂਈ ਸੋ ਕ
 ਲੋਖ ਪਾਇਕਾ ਭਰਖ ਅਗਿ ਅੰਨ ਕਰੀ ਯੈ ਸੋ ਗਿ ਅੰਨ ਕਾ ਲਖ ਮਾਰੇ ॥
 ਐਸੇ ਗਿ ਅੰਨ ਲਖੀ ਯੈ ਧਿਗਿ ਅੰਨ ਕੋ ਲਖ ਮਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹਮੇ ਕ
 ਹਿਓ ਹਮ ਅਇਓ ਭਰਖ ਹਾਜਤੁ ਮਪਾਸਾ ਕਛੁ ਸੰਬੰਦਾ ਹਮੇ ਕੋ ਕੋਲੇ
 ਵੇਤੁ ਮਥਾਸਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਆਵੁ ਲਜਾ ਵਲਕਾ ਪਤਾ ਨਿਕਟ ਦੁ
 ਰਨ ਪਿਤਾ ਨਾ ॥ ਕੈਸੇ ਕਹੈ ਥਖਿ ਅੰਨ ਸਰੂਪ ਇਸਾ ਬਿਤ ਸੁਪ੍ਰਸਾਹੀ ॥ ੧੭ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਕਹੈ ਬਿਸਾਨਿ ਰਿਕਾਰਤਿ ਅਗੇ ॥ ਕੈਸੇ ਜੀ ਮਕੰ ਕਰਤਿ ਹਿਲ
 ਗੇ ॥ ਬਿਸਾਨ ਇਤਹਾਸ ਸੁਲਐਸੇ ਕਹਾ ॥ ਸੁਲਐ ਸਿਵ ਜਿਨ ਅਨਭੈ ਲਾ ॥

ਹਮੇਪਲਾਜਗਕੀਕਰੈ॥ ਅਪਤਕੀਮਾਮਕੋਪ੍ਰਤਪਰੈ॥ ਏਸੀਬਾਤਦਿ
 ਤਹਾਸਸੁਨਾਉ॥ ਏਕਹਾਜਾਸੁਤਤਾਕੇਗਾਉ॥ ਥੈਠਤਉਠਤਬਿਸਨਾਪਿ
 ਆਵੈ॥ ਚਲਤਛਿਤਕਛੁਬਿਲੀਮਨਲਾਵੈ॥ ੧੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਖਾ
 ਤਪੀਅਤਸੇਵਤਸਦਾਬਿਸਨਾਬਿਸਨਾਜਿਹਿਪਿਆਨਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਾਬਿਸੁਪ
 ਨਾਚਤਛਿਰੈਰਖੈਨਾਕਾਪੁਕਾਨ॥ ੧੯॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਪਿਤਾਕੇਸੁਨਤਾਤ
 ਜਉਮੈਸਰੀਰਤਿਆਗਾ॥ ਕਠਾਹਾਜਕੀਬਾਤਸੇਤਮਤੇਕੈਸੇਬਾਨੇ॥
 ੨੦॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ ॥ ਬਿਸਨੀਬਿਸਨਿਕਹਤੈਭੂਤਨਿਆਈਹਾਤਹੈਕਹੈ
 ਸੁਪਕੋਨਲਾਤਹੈਪਾਛਹਾਜਕਉਨਕਰੇਗੋ॥ ਬਾਰਬਾਰਜੇਬੁਲਾਈਐ
 ਕ੍ਰਿਪਕਰੇਜੇਅਕਾਈਐਨੇਕਨਚੀਜਾਪੁਨਪਾਈਐਆਗੁਕ੍ਰਿਪਕਰਲੇਗੋ॥

ਤੁਮਸਦਾਤਿਹਿਚਿਤਾਰੇਵਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਕੋਨਪਾਰੋਕਦੀਸਮਸਤਸੁਤਾਧਿਅਹੋਕਬੀ
 ਪ੍ਰੇਮਭੂਤਦੇਹੋ॥ਪੁਤ੍ਰਧਿਤਾਕਬਤਾਵੈਈਸਹਜਾਪੀਤਿਕਾਵੈਕਬੁਕ੍ਰਿਪ
 ਕੋਨਪਾਵੈਜੋਨਾਮਜਪੇਤਹੋ॥੨੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਕਿਤਕਕਾਸੁਜਬਬੀਤਿ
 ਰਿਗਜਿਗਿਓਸਮਾਇ॥ਬੇਟਾਜਿਉਕਾਤਿਉਹਰਿਓਰਾਜਕੀਸੁਪਨਕਾ
 ਈ॥੨੨॥ਸੋਹਣਾ॥ਰਾਜਨਸਦਕੋਪਾਇਰੇਸਿਵਮੈਤਿਸਪਹਿਗਿਓ
 ॥ਕਹਿਓਪੁਤ੍ਰਰਾਜਕਮਾਇਸੁਪਰਾਜਕੀਮੈਲੇਵੁ॥੨੩॥ਸੈਯਾ॥
 ਕਹਾਤੋਹਿਨਚਾਹਿਨਾਰਾਖਤੋਅਬਰਾਜਕੀਖਾਤਰਮੋਹਿਨਕਾਈ॥ਤੁ
 ਤੇਕਉਨਦਸੇਖਕਹੋਜੋਤੁਮਕੋਤਿਆਗਕੈਰਾਜਕਮਾਈ॥ਤੁਛਰਾ
 ਜਤੋਤ੍ਰਿਦੋਸਮਾਨਜਾਨਾਅਬਹਿਰਖਸੋਗਮੁਣੈਨਾਪਨਭਾਈ॥ਐਸੀਅ

ਵਸਥਾਤਾਗੀਭਈਯੋਇਅਉਪੁਤਬਨੋਮਾਹਿਜਾਈ॥੨੪॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਬਨੋਮਾਹਿਬਿਚਰਨਲਗੇਸਹਬਾਬਿਸਨਕਰਜਾਨ॥ਆਪਾਬਿਸਨਜਗ
 ਬਿਸਨਿਐਅਉਰਨਾਹੀਕੋਉਅੰਨ॥੨੫॥ਸੋਹਣਾ॥ਏਕਰੈਨਬਨਜਾ
 ਇਮਿਹਤਕਜਲਤਾਦੇਖਿਆ॥ਬਿਸਨਿਹੀਬਿਸਨਿਸਮਾਇਅਗਨਿ
 ਮ੍ਰਿਤਕਸਭਬਿਸਨਿਐ॥੨੬॥ਚੋਪਈ॥ਅਨਸੂਅਸੂਤਦਤਾਏਅ
 ਏ॥ਪ੍ਰਸਨਕੀਏਤੁਮਕਉਨਲਪਾਏ॥ਰਾਜਕਉਹਵਿਸਨਦਾਸਕਐ
 ॥ਅਵਪੁਤਕਐਅਸਚਰਜਾਨਹਿਲਾਐ॥ਅਚਰਜਸੇਵਕਅਉਸੁ
 ਅਮੀਜਾਕੋ॥ਅਬਤਕਭਰਮਨਲਾਹਿਓਤਕੋ॥ਨਿਹਉਪਾਧੁਤਮਤਾ
 ਹਿਨਕੀਆ॥ਉੜਕਐਇਕਾਬਿਸਨਸਮੀਆ॥ਅਮਤੁਮਬਿਸਨਦੇਕਕ

ਰਜਾਨਾ) ਇਸ ਉਪਾਧਿਕਿ ਵਛੁਟੇ ਸੁਜਾਨਾ) ੨੭) (ਦੋਹਰਾ) ॥ ਸਰਬ
 ਬਿਸਨਤੁ ਮਜਾਨਿ ਓਤੁ ਮਕਉ ਨਜੁ ਮਾਨ ਦਾਸਾ) ਪੈਲ ਕਹੈ ਮੈ ਬਿਸਨ
 ਦਾਸ ਤੇ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸਾ) ੨੮) (ਸੋਹਣਾ) ॥ ਬਿਸਨਿ ਕੇ ਦੇਖਾ ਮਾਨ ਯਾਤ
 ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਪਿਗਾ) ਆਪੇ ਬਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਦੇਖਾ ਅਵਰ ਸੋ ਕਉਨੈ) ੨੯
 ॥ ਸੁਯਾ) ॥ ਰਾਜਾ ਸਰੀਰ ਅਮਰਤ ਜਾਨੈ ਅਸਾਰ ਜਾਨੈ ਤੀਨ ਤਰਾ ਸੋ ਜਾ
 ਤੇ) ॥ ਖਾਵੈ ਸਰੀਰ ਸੋ ਵਿਸਦਾ ਹੋਵੈ ਅਉ ਪਕਾ ਹੋਤ ਉਕਿਰ ਮਸਮਾਤੇ) ॥
 ਜਾਲ ਦੀ ਆਤ ਉਭਰ ਸਮਝਇਆ ਅਥਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿ ਆਗੇ ਯਾਹੀ ਕੀਰਤ
 ਤੇ) ॥ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨਿਦ ਜੋ ਪੁਤਰਾ ਤਾਹਿ ਜਾਇ ਬਿਹੋਤਿ ਆਗੇ ਕੇ ਗਤ
 ॥ ੩੦) (ਦੋਹਰਾ) ॥ ਜਉ ਤੂੰ ਸਰੀਰ ਨਤਿ ਆਗੈ ਤਿ ਆਗਾ ਜਾਵੈ ਗਤ

ਸਿ। ਹਾਜ਼ਾ ਅਤਮ ਜਾਣਕੈ ਤਿ ਅਗੋ ਇਸ ਕੋ ਮੋਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥
 ਸਹੀਰ ਸੁਪਨ ਵਤ ਜਾਨ ਬੁਢ ਬੁਢਾ ਜਿਉ ਦਹੀ ਆਉ ਕਾ ॥ ਗਿਅੋ ਨੀ
 ਦੇਹਿ ਨ ਮਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਕਰੇ ਤੇ ਦਹੀ ॥ ੩੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਜਾਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਜਾ
 ਪੁਰੀ ਤਿ ਅਗੋ ॥ ਜੋ ਦਿਸੈ ਮਾਨ ਨਹਿ ਤੇ ਸੇ ਸਾਗੋ ॥ ਗਿਰੇ ਸਹੀਰ ਤ
 ਤੇ ਮਿਲ ਜਾਈ ॥ ਸਹੁਪ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਨ ਕਰੇ ਪਾਈ ॥ ਹਾਜੇ ਕਾ ਅਵੁਪੁਤ
 ਪਿਅਾਰੇ ॥ ਵੇਰ ਗਭਾਇ ਓਮੋ ਹਿਗਿਅਾਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਅਵੁਪੁਤ ਕਾਨ
 ਮਹੁਪਤਿ ਆਗਾ ॥ ਜਾਣੈ ਸਤ ਸਹੁਪ ਵਡਿ ਭਾਗਾ ॥ ੩੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜੋ
 ਕਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੁਮੀ ॥ ਪਿਥੇ ਬੁਧ ਕੈ ਤਿ ਆਗਾ ॥ ਕੇਜੇ ਕਾ ਜੋ ਮੈ ਸੀ ॥ ਕਾਹੇ ਭਰਮ
 ਕੇ ਸਾਗਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਜਾਣਿ ਓਮੁ ਏਸਹੁਪ ਮੋਹ ਸਭੀ ਸਹੁਪੀ ॥

ਅਵਤੁਤਕਰੇਯਹਿਅਨੁਪਸਰੁਪਪ੍ਰਾਪਤਜਾਨਿਓ॥੩੫॥ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥
 ॥ਗਾਜਾਸਰੁਪਲੀਨੀਗੰਓਥਿਸਨਿਤਪੈ॥ਕਹਿਓਤਿਹਿਪਰਬੀਨੀਸਉਪੈਸ
 ਰੀਰਮਾਪੈ॥ਕਰੋਪਾਸਤਾਰੀਮੈਸੈਬਤਾਇਓ॥ਸੁਨੋਗਤਿਯਾਰੀਜੈ
 ਸੈਯੁਗਮਾਇਓ॥੩੬॥ਭੁਜੰਗਛੰਦੁ॥ ॥ਬਿਸਨਕਰੋਪਾਸਤਰੀ
 ਮੁਢਤੋਪ੍ਰਕਾਸਪਾਇਓ॥ਮੈਆਤਮਾਸਮੋਰਨਆਇਓਨਜਾਇਓ॥
 ਹਮਅਚਰਜਮਾਨੀਯਹਿਦਾਸਥਾਕਹਾਵੈ॥ਭੁਇਓਇਸੇਗਿਆਨੰਦੁ
 ਭੁਤਾਮਿਦਾਵੈ॥੩੭॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥ਮੈਨੇਪੁਛਾਰੁਪਕਹੁਕਹੋਰੁਪਮੋਹਿਓ
 ਹਿ॥ਅਜੇਤੁਕੈਕਛੁਰੇਦੀਹਮੈਅਰੇਦਮਦੇਹਿ॥੩੮॥ਸੋਰਠਾ॥
 ਹਮਅਪੋਨੋਗੇਇਸਥਾਨਅਪਤਰਾਂਮਮੋਹਿਪਾਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਾਕਥੇਗਿਆ

ਨਸੁਨੇ ਬਿਸਾਯਾ ਬਿਬਾਹਤਾ ॥ ਐਸੇ ਐਨਮਾਨ ਜੇ ਚਾਮਾ ਜਗਤ ਉਪ ਜਾਵੀ ॥
 ॥੨੬॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਆਤਮਾ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਚਾ ਅਦੁਰੀਦੁ ਐਤਨਾ ਹਿਰਿ ਏਸ
 ਭੀ ਉਦਾਸ ਚਰਚਾ ਕਰ ਗਛਤ ਭਏ ॥੪੦॥ ਕਥਾ ਕਾ ਕੁਰੁ ਸੁੰਡ ਕੀ ॥ ॥
 ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਅਵਪੁਤਤ ਦਾ ਕੈ ਕਾ ਕੁਰੁ ਸੁੰਡ ਕੇ ਆਸ਼ੁ ਮਾਏ ॥ ਨ
 ਗਰੰਤ ਬਾਹਰ ਸੋਇ ਹੋ ਆਗੇ ਕਾ ਕੁਰੁ ਸੁੰਡ ਸਿਕਾਰ ਸਿਪਾਏ ॥ ਸੁਤਵਾ ਕਾ ਜੇ
 ਕਾ ਕੁਰੁ ਮਾਰੈ ਸੁਨਤ ਅਉਪੁਤ ਆਇ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ਸਿੰਘ ਨਿਯੰਤੀ ਸੋਏ
 ਪੜੇ ਕਾਤ ਕਰਮ ਸੀਟੀ ਸਰੀਰ ਭਲਾਏ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਕੇਤ ਕਪੜੀ ਸੀ
 ਸਪਰਬੈ ਠੇਕ ਹਰਿ ਕਲੇਸਾ ॥ ਕੁਮਾਰ ਸੁਰੇ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਆਗੇ ਕਛੁ ਨ ਬੋਲ
 ॥੨॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕੁਮਾਰ ਗਏ ਤਿਹਿ ਠਉਰ ਪੈਤਾ ਜਾਇ ਪਰਗਟ ਕਰੀ ॥ ਸੀ

ਅਯੋਇਕਮਭਿਰਪਰਮਾਸਮਭਿਪੁਤਰੈ॥ ੩॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਕਾਕਰੁਸੰਤ
 ਸੁਲਥਚਨਸਿਧਾਏ॥ ਮਾਨਗਾਰਦਭਿਰੁਸਮਏ॥ ਜੇਖੇਸਿਧਾਨਿਅੰਈਸ
 ਏ॥ ਸਰੀਗਥਿਪਤਪੁਰਸੋਏ॥ ਮਨਹਿਵਿਚਾਰਕਰਤਸੋਭਏ॥ ਵਰਨਅ
 ਸ਼ਮਮਨਾਹੀਜਾਤਲਖਏ॥ ਰਾਮਰੂਪਤੁਮਕਭਿਨਬਤਾਵੇ॥ ਅਭਿਪੁਤਰ
 ਸੇਕਾਅਚਰਜਆਵੇ॥ ੪॥ ਚੌਗਾ॥ ॥ ਆਪੇਅਖੋਰਾਮਰੂਪਾਠਿਰੂਪੁ
 ਛੇਤੁੰਕਭਿਨਾਵਰਨਅਸ਼ਮਅਤੀਤਹਦੇਖਮੈਜਭਿਨਾ॥ ੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥
 ਪ੍ਰੇਜਨਸਿਧਾਏਵਰਨਅਸ਼ਮਤੁਮਬੀਧੋ॥ ਵਰਨਅਸ਼ਮਮਹਿਜਿ
 ਇਜਾਇਮਿਥੇਵਰਨਅਸ਼ਮੀ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ ਵਚਨਸੁਨਤਹੀਮਾ
 ਗਾਹੀਠਿਰਿਪੁਛਤੈਕਾਹੇਨਾਗੇਠਿ॥ ਕਹੁਬਸਤਾਥਨਆਵਤੈਜੈ

ਸੇਕੈਸੇਤੁਮਬਚਨਕਰੇ॥ ਅਵਪੁਤਕੋਦਿਗਬਸਤੁਗਘੋਬਸਤੁਪੁਬ
 ਸਤਕਾਧੋਧੋ॥ ਜੇਪੁਛਤੈਕਉਦੈਬਸਤੁਪਾਧੋਪਾਥਤਵਰੇ॥
 ੬॥ ਜੇਹਰਾ॥ ॥ ਭਿਜਨਅਵੇਖਾਤਹੋਸਿਰਜਾਸੈਨਕਰਾਇ॥ ਕਾਂਟਿਓ
 ਪ੍ਰਜਉਆਇਬਨੇਹਿਰਖਨਸੋਗਸਮਾਇ॥ ੮॥ ਜੇਹਰਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਥਤਤ
 ਸਹੀਰਆਇਬਨੇਸੁਖਮਾਨਪੁੰ॥ ਅਥਵਾਸਾਗਅਉਖੀਰਖੀਧੀਆਪਾਇ
 ਅਘਾਵਦੀ॥ ੯॥ ਜੇਹਰਾ॥ ॥ ਕਾਕਭੁਸੁੰਡਮਹਿਵਚਨਤੇਤੁਮਸਾਭੁਕਿ
 ਅਜੇਬਚਨਚਲਾਵੇ॥ ਅਉਪੁਤਅਚਾਰਿਸਦਾਤੁਮਹੋਇਇਕੀਤ
 ਸੀਰਾਅਪਿਆਵੈ॥ ਭੁਸੁੰਡਕੋਅਬਨਗਰਚਲੇਅਵਪੁਤਕੋਪ੍ਰਸੰਨਾਜਾ
 ਵੇ॥ ਬਨੇਬਿਖੇਅਪਰਸੰਨਾਹੀਸਦਾਪ੍ਰਾਨਜੇਸਮਸਮਾਵੇ॥ ੧੦॥ ਜੇਹਰਾ॥

ਨਗਰ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕਰਤੈ ਸਰੀਰ ਨਗਰ ਕਰ ਜਾਨਾ ਜਿਉ ਕੁਛੁ ਭੈ ਭੁਖ ਮੇ ਕੇ
 ਹੈ ਜਾਇ ਨਗਰ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਭੁਖੁ ਭਰੋ ਅਉ ਪੁਤ ਅਨਿਛ
 ਤ ਨਗਰ ਨਹਿ ਤਿਆਗਾ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕੋ ਸੁਨ ਪੁਤ ਚਲਤਾ ਭੁਖੁ ਭਰ
 ਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ॥ ਯਹੀ ਭੁਖੁ ਨਾਮ ਜੋ ਰਾਖਾ ਪੀਕਾਰ ਕੀਆ
 ਕਰ ਬਹੁ ਅਭਲਾਖਾ ॥ ਯਹੀ ਪੀਕਾਰ ਸਉ ਪਾਸ ਮਾਹੀ ॥ ਚਲੇ ਨਗਰ ਕ
 ਛੁ ਸੀਸਾ ਨਹੀ ॥ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਮ ਕੇ ਕੋ ॥ ਸੁਮੇਰ ਸੁਣਿ ਨਾ ਕਾਚਿ ਤਨ ਪਰ
 ॥ ਅਖੀ ਕੋ ਹਮ ਗੁਰੂ ਬਨਾਇ ॥ ਪੁਨਹਿ ਪੁਨਹਿ ਕਰ ਮਪਸੰਚਾਇ ॥ ੧੩ ॥
 ਚੈ ਰਾਗ ॥ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮੈ ਸੋਚਿਤ ਕਰ ਬਹੁ ਪਰਵਾਹੁ ਵਧਾਇ ॥ ਰਲ ਮਿਲਤਿ
 ਨ ਸੇਭ ਗੋਚਿ ਨ ਤਿਨ ਭੋਜਨ ਪਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥ ਕਉ ਆਇ ਗੋਭਿ

ਪਲੈਵਨਕੋਤਿਨਆਇਕੈਪੁਆਰੇਸੁਮਚਾਇਓਓਡਗਈਮਖਕਸਰ
 ਈਤਿਨਮਧਕਲਾਹਿਕੇਲੇਤਿਸਿਧਾਇਓਓਮੈਸਦੇਖਮਚਰਜਆਇ
 ਓਮੋਹਿਸੰਗਰੇਕੋਤਬਤਿਆਗਕਰਾਇਓਕਾਕਭਸੁੰਡਜਓਮੇਸੁਰਾ
 ਮੁਹਿਧਨਪੀਮਕੀਚਾਹਿਓਇਤੇਗਵਾਇਓ॥੧੫॥ਦੋਹਰਾ॥ਧਾਥਿ
 ਨਕੋਜੋਗਜਕਾਕਰਤਬਚਾਏਨਾਹਿ॥ਨਿਰਬੁਧੋਕੀਸਮਣੈਪ੍ਰਾਸਭ
 ਤਸੁਪਾਹਿ॥੧੬॥ਸੋਹਣਾ॥ਜੋਪੋਏਸੋਹੋਇਪ੍ਰਾਸਭਤਸੰਜੋਗਤੇ॥
 ਭਜਨਕੋਜੋਕੋਇਹੋਇਨਗਾਇਨਹੁਪਸੇ॥੧੭॥ਕਾਥਿਤੁ॥ਕਾਕਬੁਧ
 ਤਿਆਗਮਉਹਮਰੇਕੋਲਾਗਪ੍ਰਾਸਭਤਦੋਹਕੀਸੋਦੇਹਿਹੀਨੇਖਵਨੀ॥
 ਘਟਕੀਨਵਾਪਹੋਇਵਾਪਕੀਨਘਟਹੋਇਜੈਸਕੈਸੋਹੋਇਜੈਇਨਹਿਈਸ

ਹਤੇ ਪਦਾਵਲੀ ॥ ਚਿਤਾ ਤੇ ਪਾਇਨਾਗਿ ਚਿਤਾ ਪਦਾਇ ਅਨਥਾਨ ਜਾਇ ॥
 ਸੇ ਪ੍ਰਾਸਤਰਤ ਪਾਵਲੀ ॥ ਜੋਨੀ ਸੋਹਾਇ ਅਨਾਗੀ ਨਾਹਿ ॥ ਐਸੇ ਨਕੋਇ ਜੋਇ
 ਜੋਨੀ ਕੋ ਮਿਦਾਵਲੀ ॥ ੧੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਦੇਹਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕੋ ਤਿਆਗ
 ਚਲੇ ਨਗਰ ਤੁਮਰਾ ਜਾ ਕਾ ਕੁਝੁ ਭਰਾ ਤੇ ਭਏ ਪਰਭਗਤਿ ਸਹੀਰਦ
 ਰਾਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਜਿ ਪਰਭਗਤ ਭਗਵਾਨ ਤਿਹਿ ਸਹੀਰ ਕਿਉ
 ਤਿਆਗਾ ॥ ਅਵਧੂਤ ਕੋ ਨਹਿ ਮਾਨ ਚਾਹਿ ਨਹੀ ਤੁਮ ਨਗਰ ਕੀ ॥ ੨੦ ॥
 ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਸੁਨ ਤੇ ਥੇ ਪ੍ਰਮਾਸਤਰਤੁ ਭੋਪੈ ਨਾਹਿ ਦੇਖਾ ਅਭਿਕਾ ਕਨਿਹਾਰਿ ॥
 ਅਥ ਜਾਤਾ ਪੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਪਰੋ ਜਨ ਸਿਆਨਾ ॥ ਕਾਕ ਵਿਸਟਾਹਿ ਤਪਾਹਿ ॥
 ਵਿਸਟਾਹੀ ਸਹੀਰ ਸਾਹਾ ਜਿਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਹੀ ਸੋਈ ਕਾਕ ਵਿਚਾਰਿ ॥

੩
 ੪੦੮

ਜਾਕਾਭਜਾਨੁਕੇਤੁੰਤਸੁੰਨਤਾਹੀਨਿਰਜਨਕੀਰਤੀਮਾਰਿਓ॥੨੧॥
 ਚਰਾ॥ ॥ਯਹੀਰਾਮਮੁਣਕੋਕੋਭਜਨਰਾਮਯਹਿਜਾਨਾਬ੍ਰਹਮਾਚੀਲੀ
 ਆਦੈਸਰਬਰਾਮਕਰਮਾਨ॥੨੨॥ਜਿਹਠਾ॥ ॥ਵਹੀਏਕਰਮਜਾ
 ਨਅਵਾਨਦੁਜਾਨਾਦੀਐ॥ਭਸੁੰਰਸਤਕਰਮਾਨਜਗਤਯਹਿਐ
 ਤਰਾਮੀ॥੨੩॥ਕਾਬਿਤੁ॥ ॥ਕੈਸੇਤੁਮਜਾਨੈਪਤਾਕਾਕਮਾਤਾਹੀਸਮ
 ਨੇਮਾਮਹਿਮਾਨਉਤਮਾਇਆਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵਦੀ॥ਤੁਮਆਪਮ
 ਏਆਉਪਨਿਕਟਿਕੈਸੇਆਵੈਕਾਕਭੂਪਇਸੀਮਾਇਆਜਾਨਸਰੀਰ
 ਨਾਸੀਆਬਿਨਾਸੀਕਰਵਿਖਾਵਦੀ॥ਦਾਸਆਪਮਾਨਾਸੁਆਮੀਅਮੁ
 ਕਾਕਰਜਾਨਤੁੰਤਅਸਤਏਕਗੋਬਿੰਦਸੁਤਐਸੇਕਰਗਾਵਦੀ॥ਕਾਮ

ਇਆਕਾਗਿਕੋਭਸੁੰਡਕੋਜੈਸੇਲੋਮੋਹਿਮਾਇਆਜੋਸਭਕੋਭਰਮਾਵ
 ਦੀ॥੨੪॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਅਵਪੁਤਕੋਮੋਹਿਕਿਅਭਸੁੰਡਕੋਪਨਹਾਜਾ॥
 ਅਵਪੁਤਕੋਸਮਭਿਓਨੀਸਰੀਰਮੂਓਤਅਕਾਜਾ॥੨੫॥ਸੋਹਣਾ॥
 ਭਸੁੰਡਕੋਕਖਿਅੰਨਵੰਪਦਮਾਇਆਨਜਾਲੀਮੈ॥ਤੁਛੀਕਾਰਕ
 ਰਜਾਨਥੇਕੇਕਾਕਿਆਬਾਦਰੋ॥੨੬॥ਚੌਪਈ॥॥ਅਵਪੁਤਕੋਇ
 ਸੇਤੁਛੁਨਜਾਨੋ॥ਵੰਪਦਮਾਇਆਮੁਲਪਛਾਨੋ॥ਭਸੁੰਡਕੋਸੀਤਤਰ
 ਪਦਕਾ॥ਅਵਪੁਤਕਾਮਾਇਆਮਾਹਿਰਾ॥ਜਾਨੇਤਤਪਦਮਾਪਪ
 ਛਾਤਾ॥ਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਸੋਭਇਓਸਨਾਤਾ॥ਕਾਰਜਕੋਤਿਆਗਕਰਭਾਵਿ
 ਸਿਆਨਾ॥ਅਰਅਸਪਦਨਿਰਭੈਪਦਜਿਹਿਜਾਨਾ॥੨੭॥ਦੋਹਰਾ॥॥

ਅਸਪਦਯਾਗਾਥਿਗਿਅੰਤੋਪਰਮਸੁਖਸੁਖਸਾਹਾਜਮਸੁਨੁਤੇਸੇਮਾਇ
 ਆਮੁਕਤਹੈਪਰਦੇਖਾਮਾਇਆਮਹਿਵਿਵਹਾਰ॥੨੮॥ਸੋਰਠਾ॥॥
 ਜੇਚਾਹੇਸਤਸੰਗਸੰਤਾਕਿਆਪ੍ਰੇਜਨਤੁਝੈ॥ਅਪਤਕਮਾਗਿਰਿਸੰਗਕਾਮ
 ਨਾਪੰਨਕੀਨਹਿਰਖਾਹਿ॥੨੯॥ਸੈਯਾ॥॥ਮੈਤੋਅਚਰਜਤਾਰੀਤੇਰਾਇਅ
 ਰੇਏਤੀਅਉਧੋਗਥਿੰਦਧਿਆਏਕਛੁਸੁਖਾਭਾਇਆਤਮਕੈਮਾਮਹਿ
 ਏਤਾਭਜਨਕੀਏਕੇਕਿਆਛਲਪਾਏ॥ਅਥਜਾਤਾਹੋਉਠੀਚਲਿਆਤ
 ਬਕਾਕਭਸੰਤੁਕਰਜੋਰਠਾਹਾਏ॥ਯਹੀਜਾਨਤਸਾਕਛੁਤਗਤਰਲੀਉਪ
 ਦੇਸਕਰੋਆਤਮਜਿਉਲਖਾਏ॥੩੦॥ਦਿਹਾਰਾ॥॥ਸੰਸਾਰਅਗਨਮਹਿ
 ਜਲਤਹੋਗਛਿਆਕਰਨੀਜੋਗੁ॥ਅਉਪੁਤਕਹੋਯਿਉਮੁਕਤਹੈਕਹੁਮੈਰਾਮ

ਅਰੋਗੁ॥ ੩੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਏਤੇ ਮਾਹਿ ਮੀਮਾਸ ਆਵਤ ਕਰਮ ਉਪਦੇਸਿਅ ੪੧੧
 ॥ ਕੈਸੇ ਮੁਕਤ ਕੀ ਮਾਸ ਜਉ ਲਉ ਕਰਮ ਨ ਸੁਪੁਕਰੇ॥ ੩੨॥ ਚੌਪਈ॥
 ਅਉਪੁਤ ਕਹੈ ਮੀਮਾਸਾ ਤਾਈ॥ ਕਰਮ ਸਰੀਰ ਤੇ ਕੇ ਆਤਮਾ ਕਰਾਈ॥ ਜੋ
 ਕਹੈ ਸਰੀਰ ਕਰਮ ਕੋ ਕਹੈ॥ ਨਿਸਚੇ ਜਾਨ ਸਰੀਰ ਤੇ ਜਹੈ॥ ਆਤਮਾ ਅਕੇ
 ਸਰੀਰ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਕਰਮ ਕਹੈ ਸੋ ਕਉਨ ਪੁਮਾਨੈ॥ ਮੀਮਾਸਾ ਤਉ ਤੁਸੀਭਏ
 ॥ ਵੈਸੇਖ ਕਤ ਬ ਆਵਤ ਨਏ॥ ੩੩॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਵੈਸੇਖ ਕਤ ਬ ਅਖਿਓ
 ਕੁਜਗ ਕਾਲ ਅਪੀਨਾ॥ ਅਉਪੁਤ ਉਤਤ ਬ ਕਹਤੈ ਕਰਮ ਪਰ ਕਾਲ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥
 ੩੪॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਅਕੈ ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕਰਮ ਤ ਕਹੀ ਕਾਲੈ॥ ਵੈਸੇਖ ਕਖ
 ਮੇਸਾਖਿ ਮਾਸ ਨਿਮਾਇ ਆਏ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ॥ ੩੫॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਅਉਪੁਤ

ਕੇਹੇਕਰਤਾਕਰਮਾਤਕਕਰਮਾਨੀਕਰਤਾਕੇਪਯੋਗਨਿਆਇਤਉਤੁਸਨੀਹੋ
 ਤਭਏਪਤੰਜਲਅਏਕੈਜੋਗੁਬਤਯੋਅਉਪੁਤਕੋਜੋਗਸੁਪ੍ਰਕਾਸਕੇ
 ਅਉਗੀਕਰਕੇਜੋਗੁਕਈਯੋਪਤੰਜਲਕੋਏਤੰਜਾਨਤਹੋਕਿਸੇਅਉਗੀਕ
 ਰਕੇਜੋਗੁਠਾਰਯੋ॥੩੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਅਉਪੁਤਕੋਕਿਆਪ੍ਰੇਜਨਅ
 ਉਗੀਕਰਕੇਜੋਇਸਾਖਅਏਤਤਕਾਲਹੀਨਿਤਅਨਿਤਬਗੋਇ॥੩੭॥
 ਗੋਰਠਾ॥ਨਿਤਅਨਿਤਪਛਾਨਅਤਮਨਿਤਅਨਿਤਜਗਤਾਤਬ
 ਲਗਸੁਖਨਮਾਨਵਿਨਵਿਚਾਰਨਹਿਸਰਪਲਖਾ॥੩੮॥ਚੌਪਈ॥
 ਅਉਪੁਤਕੋਵਿਚਾਰਪਛਾਨੋਨਿਤਅਨਿਤਦੁਐਤਕੇਜਾਨੋਆਤਮਾ
 ਇਨਤੋਸਦਾਅਤੀਤਾਸਾਂਖਤੁੰਸਨੀਹੋਇਹੋਚੀਤਾਪਾਛੇਸਤਚਿਤਅ

ਨਿਦੀਆਏ। ਰਾਮਉਪਕਰਪਨਖਛਕਾਏ। ਅਵਪੁਤਕੋਭੁਸੰਡਕੇਤਾਈ
 ॥ ਕਹੁਮੈਰਾਮਹੋਆਪਗੁਸਾਂਈ॥ ੩੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਨਹੀਤਿਤੁਛਤੇਰੇਰਾਮਕੇ
 ਭਸਮਕੋਰੇਯਕਥਾਰਾ। ਰਾਮਹੋਸੇਅਰੁਕਾਤੀਕਹੁਭੁਸੰਡਮੈਰਾਮਅਵ
 ਤਰਾ॥ ੪੦॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਸਰਬਜਗਤਾਈਕਜੋਤਬਿਆਪਹਿਓਮੈਤੂੰਕ
 ਹਾ। ਤੁਮਨਿਸਚੇਨਹੀਹੋਤਕੇਵਲਰਾਮਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥ ੪੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥
 ਭੁਸੰਡਪੁਰਨਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਥਿਗਾਸਿਕਹਿਓਮੈਰਾਮਾ। ਪਾਕਰਦੀਪਗਾਜਾ
 ਕਥਾਸੁਲਪਾਵੈਥਿਸਰਾਮਾ॥ ੪੨॥ ੧॥ ਕਥਾਪੁਕਰਦੀਪਕੇਗਾਜਾਕੀ
 ਚਲੀ॥ ॥ ਸੋਯਾ॥ ॥ ਏਕਗਾਜਾਥਾਪੁਕਰਦੀਪਦਿਖੈਨਿਕਟਕਪਲਮੂਨ
 ਸੁਤਦੇਵਪੁਤਕੇਅਸਨਮਾਇਆ। ਚਰਨੋਲਾਗਕੈਪ੍ਰਸਨਕੀਆਯਜਿਜ

ਗਤਕੈਸੇਹਮਤੁਮਥਸਾਇਆ ॥ ਕਪਲਮੁਨਕਪਾਪੀਨਗਜਾਹੋਜਿਨਮੈਸੇਪ੍ਰ
 ਸਨਾਇਦਮਾਨਚਲਾਇਆ ॥ ਨਾਹਮਨਤੁਮਜਗਤਜੀਜਾਸਹੀਏਕਬੂਹ
 ਮਸਭਮਾਹਿਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੁਨਤਗਜਾਥਿਸਮੈਭਇ
 ਚਿਮਤੁਮਜਗਕਛੁਨਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਿਆਨਾਪੀਜਾਨਾਹੋਕਪਲਸੁਨਾਵੇ
 ਤਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕਪਲਕਹੇਸਤਮਾਨਬ੍ਰਹਮਤੁਝੇਤੋਪ੍ਰਗਟਿ
 ਰਇਚਿ ॥ ਤੁਮਬ੍ਰਹਮਕੇਦਿਸਟਾਨਾਨਤਰਾਜੇਕਪਮੈਕਉਨਾਹਿ ॥ ੩ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਕਪਲਕਹਾਸਤਚਿਤਮਾਨਿਦਾ ॥ ਅਦੁਤੀਰੁਪਸਰਬਸੁਛੰਦ
 ॥ ਰਾਜਕਹਾਮੈਸਹੀਸਹੀਰਾ ॥ ਕਛੁਇਸੇਤੇਭਿਨਕਹੋਮਤਪੀਰਾ ॥ ਕਪਲਕ
 ਹਾਸਹੀਰਨਜਾਨਾ ॥ ਸਹੀਰਪ੍ਰਗਟਤੁਝਨਿਸੇਚੇਮਾਨਾਰਾਜਾਸਾਅਉ

ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਦੁ ਮੈ ਤਪਦ ਮੁਹਿ ਕੈ ਸੇ ਪਾਹਾ ॥ ੪ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ॥ ਪ
 ਹੇ ਕੋ ਸਹੀਰ ਨਹਿ ਬਹੁ ਹਿਕੋ ਅਦੁ ਮੈ ਤ ॥ ਤੁਮ ਕਾਲੇ ਮਹਿ ਦੇ ਪਦ
 ਏ ਜੜ੍ਹ ਚੈ ਤੀਨ ਸਮੇਤ ॥ ੫ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਕਪਲ ਕੋ ਸੁਲਹਾ ਜੁਜ ਉਸ
 ਹੀਰ ਨ ਜਾਨੇ ਭੀਨ ਕਰਾ ॥ ਸੋਹਣ ਕੋ ਉਕਾਜ ਸੁਖ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾ ॥ ੬ ॥
 ਭੁਜੀ ਗਛੰਦਾ ॥ ॥ ਬਿਨਾ ਸਹੀਰ ਤਿ ਮਾਹੀ ਕਪਨ ਮਾਤ੍ਰ ਜਾਨੇ ॥ ਕਠਨ ਭ
 ਗਾਜਾ ਹੀਨ ਮਾਤ੍ਰ ਸੁਖ ਮਾਨੇ ॥ ਹਾਜਾ ਕੋ ਮੁਨ ਕੋ ਕੋ ਜਾ ਲੇ ਸੁਖ ਪਈ
 ॥ ਕੋ ਮੋਹੁ ਨ ਕੋ ਕਪਲ ਕਉ ਲ ਕੋਈ ॥ ੭ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ॥ ਕਪਲ ਜਾ
 ਨ ਲਕੀ ਬਾਤ ਬਖਾਨੇ ॥ ਤੁਮ ਜਾਨਾ ਮ ਕਛੁ ਨਹੀ ਜਾਨੇ ॥ ਕਪਲ ਕਾ ਤੁਮ
 ਸਤ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਪਲ ਜਾਨ ਲ ਤੁਮ ਮਹਿ ਨਹਿ ਪਾਰੇ ॥ ਏਨ ਪ੍ਰੇਸ ਹੁਪਤ ਮਾਰੇ ॥

੬੧੩

ਕਹਾਨਾਨਲਸੁਲਬਚਨਾਮਾਰੇਕਾਪਲਾਸੰਤਮਉਬੇਦਸੁਲਕਰੇ॥
 ਜਾਨਲਾਉਸਪਰਨਿਸਚਾਰਰਹੇ॥੮॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਤਦਹੁਪਾਇਤੁ
 ਹਿਮਹਿਰਾਜਾਕਾਬਤਾਈ॥ਕਪਲਕੋਇਛਰਖੇਸੁਨੋਬਚਨਮਨਸ
 ਏ॥੯॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਨਿਸਚੇਤਬਹੋਇਜਾਇਕਬਜਬਹੋਇਬਿਗਿਆ
 ਨਹੂ॥ਬਿਗਿਆਨਗਿਆਨਤੇਪਇਗਿਆਨਪਾਈਐ॥ਭਗਤਤੇ॥੧੦
 ॥ਸ੍ਰੋਤਾ॥॥ਭਗਤਬੋਲੇਸੁਭਕਰਮਨੇਤੇਸਭਬਾਤਬੋਲੇਵਈ॥ਗਕਮ
 ਵੈ॥ਵਈਗਕਸਹੁਪਲਖਾਵਤੈ॥ਗਾਜਾਕਹੇਮਹਿਐਸੇਨਭਾਵੈ॥ਜ
 ਉਮੈਰੋਵੈਗਕਾਅਉਨਿਸਚੇਤਕਾਮਕਾਹਿਰਾਵੈ॥ਕਪਲਕੋਜ
 ਬਤੁਮਸਮਝਾਵਤਬਨਿਸਚੇਕੋਭੀਤਮੀਕਾਵੈ॥੧੧॥ਦੋਹਰਾ॥॥

ਅਪੇਕਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਿਰਿ ਨਿਸਚੇਕਾ ਹਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਨਿਸਚੇਕ ਲਪ ਨਾ ਪਤੀ ਕੈ
 ਸੇਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਨਿਸਚੇ ਅਨਿਸਚੇ ਨਾ ਹਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਨ ਪਿਧਾਈ
 ਐ ॥ ਕਪੁਕੈ ਸੇਕਰੇ ਤੰਗਿ ਕਉਨ ਦਸਤ ਨਿਸਚੇ ਕਉ ॥ ੧੩ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥ ਮੁ
 ਫਾ ਬਿਨ ਅਵਰਾਨੀ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ॥ ਕਪਲ ਕਰੇ ਸੁਸਮਰੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਰਾਜ
 ਕਰੇ ਸਹੀਰ ਜੜ ਜਾਨਾ ॥ ਪਤਰੀ ਲਕਰੀ ਕੀ ਕਰਮਾਨਾ ॥ ਇਸ ਮਹਿ ਕਿਹਾ ਸ
 ਮਾਵਨ ਮੇਰਾ ॥ ਕਪਲ ਕਰਾ ਬੇਦ ਕੀਰਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਜਾਗੁ ਤਨੈ ਤੇ ਸੁਪਨੈ ਕੀਰ
 ਹੀ ॥ ਸਥੇ ਪਤਰਿ ਦੈ ਤੁਰੀਆ ਦਸੈ ਵੇ ਜਾਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਚੋਗਾ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਕ
 ਰਾਜਾ ਪਿਚਾਰ ਠਉਰ ਅਉਰ ਨ ਕਿਆ ਪਾਪ ਕੀਨਾ ॥ ਕਪਲ ਕਰੇ ਸੁਕ ਜਾਜਿ ਮੈ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਹ ਬੋਚੀਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਸੁਰਜੀਏ ਕਠਉਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕ

ਰੇਸਭਠਉਹਕੋ ਤੈਸੇਤੁਮਸਿਹਮੋਰਸਹਥਸਹੀਰਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥੧੬॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥
 ਸਭਅੰਗਮਹਿਵਿਆਪਕਏਕਤੁਪੀਜਓਦੇਖਤੈਤਉਨੇੜਮਾਹੀ॥ ਰਾਜਾ
 ਕਾਜਾਮਸੁਫਲਭਇਆਹੀਕਾਰਗਾਤਹਮਭਏਇਥਾਹੀ॥ ਅਬਦੇ
 ਹਿਅਭਿਮਾਂਕੋਤਿਆਗਭਇਆਜਗਤਤੇਮੁਕਤਭਏਮਨਾਹੀ॥ ਕ
 ਪਲਕਹੈਐਸੇਨਾਹਿਕਹੈਅਜੇਅਦੁਐਤਕੇਬਚਾਬਕਾਵਤਮਾਹੀ॥੧
 ੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਬੀਗਿਆਨਤੁਝੈਨਾਭਿਇਓਰਾਜਕਹੈਬਤਾਇ॥ ਅਦਿ
 ਚਾਰਭੇਦਜਿਉਨਸਹੈਇਤੇਸੇਬਿਚਾਰਸੁਨਾਇ॥੧੮॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਕਪਲ
 ਕਹੈਯਹਿਉਪਾਵਸਭਮਹਿਅਤਮਜਾਈਐ॥ ਰਾਜਾਗਾਖੇਭਾਵਚਾਤਹ
 ਥੁਮਜਗਕਰੋ॥੧੯॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ ਤਤਕਾਲਉਪਾਦਤਾਏਆਏਸਭਜ

ਗਤ ਕਰੇ ਜਹਿ ਖੇਲਾ ਮਾਰੈ ਮੈਰੈ ਪੁਸਤਕੀ ਅਯੋ ਪਹਾਸਹੁ ਰਾਖ ਖੰਡ ਅਉ
 ਪੁਤ ਵਿਚਾਰੈ ਕਪਲ ਮੁਨ ਪੁਰ ਕਰ ਦੀ ਪਥਿਖੈ ਅਉ ਪੁਤ ਕੈ ਸੇਉ ਪਾਪਗਾ
 ਨੈ ਬੁਧਗਈ ਤੁਮਰੀ ਕਾਤੇ ਕੈ ਮੈਰੀ ਮੁਕਰਿ ਦਾ ਅਧਿ ਮਾਰੈ ॥ ੨੦ ॥ ਚੋ
 ਰਾ ॥ ॥ ਕਾਤ ਪਹਾਸਕ ਬੁਧਗਈ ਜਬਤੁ ਮੇਰੇ ਏ ਮਿਲਾ ਪਾਸੁ ਲਸੀਤ
 ਵਿਆਪਕ ਸਰਬ ਮਹਿ ਜਿਨੋ ਪਛਾਤਾ ਆਪ ॥ ੨੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਏਵਿ
 ਅਕਹਿ ਤਿਜਾ ਹਿਤੈ ਕੋਭੇ ਦਨ ਰਾਸੈ ॥ ਸਮਝਦੇ ਖਮਨ ਮਾਹਿ ਪੁ
 ਕਰ ਦੀ ਪਕੈ ਸੇ ਅਚਰਜ ॥ ੨੨ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਸੁਣ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੇ ਸਭ ਮੈ
 ਹੀ ॥ ਕਪਲ ਕਹੇ ਤੁਮ ਕਉਨ ਜੁਤੈ ਹੀ ॥ ਮਨੁਖ ਦੇਵਤਾ ਪਸੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ
 ਤੁਮਨੀ ਨੈਨ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਰਾਜ ਸਹੁ ਪਮਹਿ ਇਸਤਤ ਪਾਈ ॥ ਕਪਲ ਸਮਾਧ

ਬੈਠੇ ਸਭ ਲਾਈ ਅਤੇ ਸਾਂਸ੍ਰ ਬ੍ਰਖ ਬੀਤਾਏ। ਤੁਸੀਂ ਰਿਏ ਨਬ ਚਾ ਅਲਾਏ।
 ੨੩॥ ਚੌਹਾ॥ ॥ ਪਾਛੇ ਹੋ ਅਉ ਪੁਤ ਜੀ ਪਦ ਅਪਦ ਮੁਢ ਮਾਹਿ। ਕਪ
 ਲਕਾਤ ਬਤਿਨਿ ਰਿਏ ਪਦ ਅਪਦ ਠਹਰਾਹਿ॥ ੨੪॥ ਜਿਹਾ॥ ॥ ਕਹਿ
 ਹੈ ਅਉ ਪੁਤ ਬਖਿਅੰਤੀ ਨਕੋ ਮੈ ਕਾਤ ਹੋ। ਅਥਵਾ ਕਉ ਮਾਨੁ ਤੁ
 ਬਿਨਾਨੀ ਅਵਰਕੋ॥ ੨੫॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ॥ ਕਪ ਲਕਾਤ ਬਗਾਜ ਕੋ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਜਗ ਕੋਰੇ ਤੁਮਹੁ ਪੈ ਆਏ। ਰਾਜਾ ਕਾ ਅਥਕਾਰੀ ਕਰੋ ਕਰਨ
 ਅਕਰਨ ਠਹਿਰਾਪਾਏ। ਕਪ ਲਕਾਤ ਅਉ ਪੁਤ ਪੁੰਕੋ ਕਿ ਮਾਹੁ ਪਤੇ ਹਮੇ
 ਦੇਹੁ ਬਤਾਏ। ਰੁਪ ਮੇਰਾ ਵਿਆਪੁ ਛਤੀ ਮੁਹਿਨਾ ਮੁਹੁ ਪਨਾਹੀ। ਅਪਸਮ
 ਏ॥ ੨੬॥ ਚੌਹਾ॥ ॥ ਤੁਮਕੋ ਸਹੁਪ ਅਪਗਾਪਤਾ ਕਹੀ ਕਛੁ ਨਹੀ ਏ।

ਜੇਜਾਨਾਜੈਸਰੁਪਕੇਅਗੇਵਚਨਕੋਇ॥੨੭॥ਸੋਰਠਾ॥ਕਪਲਕਾਪੈ
 ਤਹਿਜਾਨਾਅਜਾਨਲਾਮੁਖਵਿਖੈ॥ਐਸੇਕੋਨਿਬਾਹੀਪਾਛੇਤੁਸੀ
 ਕਰਹੋ॥੨੮॥ਚੋਪਈ॥॥ਰਾਜਾਕਾਤੁਸੀਮਭਰੁਜੈ॥ਸਰਬਲੁਪਤੁ
 ਮਬਚਨਕਹੀਜੈ॥ਅਉਪੁਤਕੋਬੁਪਬਚਨਬਖਾਨੇ॥ਬੁਧਾਧਿਨਾਮੁਖ
 ਕਉਨਕਾਜਾਨੇ॥ਰਾਜਾਕਾਤੁਮਬੁਧਅਪੀਨਾ॥ਅਉਪੁਤਤੁਸੀਭ
 ਏਪਰਬੀਨਾ॥ਮੁਕੰਦਮਾਏਕਾਕਛੁਕਹਿ॥ਜੀਮੈਕਹਾਇਨਾਮੀ
 ਲਹਿ॥੨੯॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਰਾਜੇਕਾਤੁਮਕਉਨਪੋਮੁਕੰਦਕਾਤੁਮਜ
 ਓਨਾ॥ਰਾਜੇਕਾਮੈਕਉਨਪੋਕਾਤੁਪੀਸਮਝਕਰ ਮਉਨਾ॥੩੦॥
 ਸੋਰਠਾ॥॥ਜਉਤੁਪੀਇਕਜਾਨਤਉਤੁਫਕਉਕਪੁਕਕੋ॥ਰਾਜਾਨਿ

NamdhariLibrary@gmail.com

ਲਵਹੀਸਮਾਨਾ॥ ਕਹੋਕਪਲਦੇਵੰਦਚਨਪ੍ਰਵਦਮਾਹੀ॥ ਪਾਇਓਜਿਨਿਭੇ
 ਜਪਿਓਪ੍ਰਵਦਜਾਹੀ॥ ੩੫॥ ॥ ਅਉਪੁਤਕਹੋਕਪਲਦੇਵਸੁ
 ਟੇਪ੍ਰਵਦਅਪੀਨਅਤਮਕੋਠਾਗਾਵੋ॥ ਪ੍ਰਵਦਚੈਤੀਨਅਪੀਨਅਤਮੈ
 ਤਾਂਤੇਜੜਤਨਾਲਮਿਲਾਵੋ॥ ਸੰਤਕਹੋਬੁਪਨਾਹਿਲਖੈਬੁਪਸਕਤਨਹੀਇ
 ਕਅਛਰਪਾਵੋ॥ ਸੰਤਕੇਵਚਨਬੁਪਨਾਹਿਲਖੈਬੁਪਵਾਨਨਹੀਸੰਤਭੇਦ
 ਸੁਨਾਵੋ॥ ੩੬॥ ॥ ਬੁਪਵਾਨਅਪੀਨਹੈਬੁਪਕੈਸੰਤਮੁਕਤਬੁਪ
 ਜਾਨਾ॥ ਬਚਨਮਰੇਸੋਜਨਲਖੈਜਾਕੋਆਤਮਾਗਿਆਨ॥ ੩੭॥ ॥
 ਗਿਆਨੀਸੁਨੈਜਹਿਭੇਦਨਿਸਚੇਸਰੂਪਮਹਿਪਾਵਹੀ॥ ਭਗਤਸੁਨੈਜਹਿਭੇਦ
 ਗਿਆਨਨਿਸਚੇਕਰਪਾਵਦੋ॥ ੩੮॥ ॥ ਭਗਤਵਹੀਜੋਗੋਬਿੰਦ

੪੧੭

ਬਿਨਾਨਿਜਾਨਪਛਾਨਕਾਗੁਰੂਕੀਰਖਾਵੈ॥ ਮੁਕੰਦਕਰੋਯਹਿ ਵਚਨਤੇਰਾਸੁ
 ਖਨਾਹਿਰਖੇਅਵਧੁਤਜੀਅਗੇਤੇਵਚਨਸੁਨਾਵੈ॥ ਵਚਨਮੇਰਾਮੈਸਜਾ
 ਨਲਿਯੋਜਾਮੈਵਚਨਅਵਚਾਨਅਖਲਖਾਵੈ॥ ਸਰਬਵਿਆਪਕਅ
 ਕ੍ਰੋਧੁਅਭਿਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸਮੈਹੀਮਹਿਸਮਾਵੈ॥ ੩੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅੰਤਰ
 ਬਾਹਰਕੇਸਰਬਰਸਲੇਵਅਤੀਤਕਾਇ॥ ਤਉਅਪਾਸੁਖੁਕਿਆ
 ਕਹੋਹਹਿਓਸਰਬਸਮਾਇ॥ ੪੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਕਰੋਮੀਸਾਰਵਿਸਥਾਰ
 ਠਹਿਰਿਅਪੋਮਹਿਲੀਨਕਰਾਕਪਲਕਰੋਵਿਚਰਨਾਤੁਨਾਮੈਮੈਹੀਯੋ॥ ੪੧॥
 ਚੌਪਈ॥ ॥ ਸਭਨੋਕਾਅਤਮਸੁਖਕੀਮੈ॥ ਕਹਾਸੁਖਮੇਰਾਕਹਲਸੁ
 ਲਨਲਧੀਮੈ॥ ਅੰਤੇਕਹਲਇੰਦ੍ਰੀਆਸੁਖੀ॥ ਅਰਅਪਰਕਾਮਅਭਿਕ੍ਰੋ

ਧੀਮੈ ਅਉਸਰੀ ਰਜੁ ਦਾ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਆਪ ਸਮ ਸਰਬ ਸਮਾਹੀ ॥ ਭੇਦ
 ਅਭੇਦ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਰਾਖੋ ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਆਪ ਜੁ ਲਾਖੋ ॥ ੪੨ ॥ ਚੋ
 ਰਾ ॥ ॥ ਕੋ ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈ ਫੈਸੀ ਤ ਅਨਿਦ ਬਖਿਅਨਾ ॥ ਆਪ ਸਮਾਹਿ ਸੀ ਬਾ
 ਦ ਕਰਤੁ ਮ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਜਾਨਾ ॥ ੪੩ ॥ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਕੈਸੇ ਸਰੁਪ ਕੋ ਪ
 ਹਿ ਵਚਨ ਕੋ ਨਹਿ ਕਾਤੈ ॥ ਮੈ ਫੈ ਆਖ ਸੁਨਾਹਿ ਗੁਰ ਸਮਾਨ ਤਾਨਹਿ ਭ
 ਲੀ ॥ ੪੪ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥ ਵਚਨ ਸਮਾਨ ਕਰਤੁ ਮ ਸੇ ਸਗੋ ਬਿਗੜ ਜਾਵੈ ਗੁਰ
 ਸੇ ਸਮਤਾਈ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕੋ ਮੈ ਫੈਸਤ ਸੰਗ ਕਰੇ ਅਉਚਾਹਿ ਰਖੇ ਮਨਾ
 ਹਿ ਛੁੰਦਾਈ ॥ ਜਉਚਾਹਿ ਤੈ ਆਪ ਨਾਹਿ ਹੋ ਬਿਗੜ ਜਾਵੈ ਰਾਖੇ ਲਜ
 ਨ ਕਾਈ ॥ ਖੇਦ ਕੋ ਪਰਮ ਸੁਖ ਲੋਯੋ ਆਪ ਤਿ ਆਗੈ ਆਪ ਰਾਈ ॥

੪੧੮

੪੫॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੈਂ ਕੇ ਕਰੋ ਅਪਤਿ ਅਗਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਕਿਸ ਹੋਇ ॥ ਪਰਮ
 ਕਰੋ ਸੁਖ ਬਡ ਗੈ ਅਪੇ ਜਾਏ ਸੋਇ ॥ ੪੬॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸਮਤ ਹੋਇ
 ਤਾਂ ਕੇ ਸੁਖ ਕਪੁਰਿ ਆ ਕਹੇ ॥ ਮੈਂ ਕੇ ਕਰੋ ਸੋਇ ਬ੍ਰਾਮਸੜ ਅਬ ਭਾਖੀ ਮੈ ॥
 ੪੭॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪਰਮ ਸਰਕਾ ਅਬ ਤਕ ਅਗਿਆ ਬ੍ਰਾਮੇ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਕਰ
 ਕਿ ਅਗਿਆ ਭਾਨ ਜੋ ਉਕਰੋ ਬ੍ਰਾਮਸੜ ਜਾਨੇ ॥ ਭੇਦ ਬ੍ਰਪਤਿ ਅਗਿਆ ਸੋਮ
 ਨੇ ਕਪਲਕ ਮੈਰੀ ਮੁਝ ਮਾਹੀ ॥ ਮੁਕੰਦ ਕਰਾ ਮੈਰੀ ਮੈਨਾਹੀ ॥ ਕਪਲਕ
 ਹਾਥੇ ਦਮਦੁਤੀ ਬਖਾਨੇ ॥ ਨਿਸਚੇ ਭਾਇਓ ਜੋ ਮੈਰੀ ਜਾਨੇ ॥ ੪੮॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਮੁਕੰਦ ਕਰਾ ਮੈ ਸੁਨਾਥਾ ਤਮੋ ਪ੍ਰਮਿਗਿਆ ਅਬ ਤਕ ਤੁਮ ਜਾਨੀਓ
 ਠਹੀ ਨਿਸਚੇ ਜਾਨ ਅਗਿਆ ॥ ੪੯॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਜਾ ਬ੍ਰਾਮ ਤੁਨਾ ਕਿਪ

ਲਕਾਸਤਕਾਤੈ॥ ਨਹਿਸਮਾਈ॥ ਮੁਢਿਮਾਹਿਗਿਅੰਨਮਹਿਅੰਨਹਿ
 ਪਾਈਅਹਿ॥ ੫੦॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥ ॥ ਅਉਪੁਤਕੋਮਹਿਕਪਲਮੁਕੰਦਰਹਿਓਮੈ
 ਸਰਬਮਹਿਅੰਨਸਮਾਈ॥ ਕਪਲਕਾਜਾਹਮਾਹੀਤਬਤਮਕਾਅ
 ਓਪੁਤਕੋਮੈਸੁਤੈਕਾਈ॥ ਕਪਲਕੋਤਮਸੁਤੈਪ੍ਰਕਾਸਤਓਮੈਕੈਸੇਨ
 ਪੀਦੇਹੁਬਤਾਈ॥ ਅਉਪੁਤਕੋਸੁਪ੍ਰਕਾਸਤਓਏਕਾਹੀਤਮਕੈਸੇਵਿਚ
 ਟੁਠਬਠਾਈ॥ ੫੧॥ ਚੋਗਾ॥ ॥ ਤੰਤੈਤਮਕਪੁਕਾਹੋਸਰਬਰੁਪਾਮਾ
 ਪਾ॥ ਕਪਲਕਾਏਕਕਾਲਤੇਦੁਮੈਤਰਖਤੋਬਾਪਾ॥ ੫੨॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥
 ਅਉਪੁਤਕਾਹੈਆਪਆਪਕੋਆਪਸੁਨੋਹੋ॥ ਦੁਮੈਤਕਾਬੇਦੀਬਾਪ
 ਕਪਲਕੋਅਬਸੁਲੇਜਿਓ॥ ੫੩॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਕਾਲਸੁਨਲਸਹੀਰਮੁਹਿਨ

੪੯੬

ਤੇ ਮਸੀਪਈਐ ਤੇ ਤੇ ਮਾਤਮਾ ਅਗਿਆਤ ਅਉਪੁਤਾ ਜਿਉ ਕਹਿਐ ॥
 ਕਪਲ ਕਹੇ ਗਿਆਤ ਅਗਿਆਤ ਨ ਜਾਨੇ ਅਉਪੁਤ ਕਹੇ ਤੇ ਉਕਿਆ ਕਰ
 ਮਾਨੇ ॥ ਕਪਲ ਕਹੇ ਸੋ ਮੈਰੀ ਭਇਆ ਅਉਪੁਤ ਕਹੇ ਤੇ ਤੇ ਤੀਨ ਤਮਲ
 ਇਆ ਤਮ ਅਖੰਡ ਕਿਉ ਤਿਪਟੀ ਧਾਰੇ ॥ ਕਹੇ ਅਖੰਡ ਹੋਇ ਤਉ ਖੰਡ
 ਭੀ ਨਾਰੇ ॥ ੫੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਖੰਡ ਅਖੰਡ ਅਉਇ ਕਤਾ ਵਚਨ ਤਮ ਮਹਿ ਪ
 ਇ ॥ ਵਚਨ ਅਵਚਨ ਤਮ ਹੋ ਬਿਖੇ ਅਉਪੁਤ ਜਿ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ੫੫ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕਪਲ ਕਹੇ ਮੁਹਿ ਮਾਹਿ ਬਚਨ ਕਰਮ ਰਸਨਾ ਕਾ ॥ ਸੁਣਨਾ ਪ
 ਰਮ ਸੁਵਣਨਾ ਹਿ ਮਇ ਚੀਉ ਤੇ ਪਾਰੇ ॥ ੫੬ ॥ ਸੈਫਾ ॥ ॥ ਅਉਪੁਤ ਕ
 ਹੇ ਕਰਮ ਗਿਆਤ ਭਉ ਨਉ ਗਿਆਤ ਭਉ ਮਿਹਤ ਕਨਾਹਿ ਬਖਾਨੇ ॥ ਕਹੁ ਮੁ

ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਭਏ ਅਉਕਾ ਲਸੁਨਾ ਸਭ ਮਾਧਿਯਾਨੇ ਕਪਲ ਕਹੇ ਤਗ
 ਵੀਨ ਕਹੇ ਅਉ ਬੇਦ ਕਹੇ ਬੇਦ ਹੋਇ ਸੁਨਾਨੇ ਅਉ ਮੈਰੀ ਸੁਨ ਸਭ ਕਰਮ
 ਕਰ ਕਰਤਾ ਭੁਗਤਾ ਕਢੁਨਾ ਹਿਭੁਗਾਨੇ ॥ ੫੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਹੇ ਨਿਰੰਕ
 ਹੋ ਸਹੀਰ ਪ੍ਰਗਟ ਮਾਧਿਯਾਨਾ ਮੈ ਸਹੀਰ ਅਲਿਪਤ ਹੋ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਹੀਨ
 ॥ ੫੭ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਪਲ ਤੁਮ ਜਾਨ ਕਾ ਲਸੁਨਾ ਲਸੁਨਾ ਮੁਢ ਬਿਖੈ
 ਕਪਲ ਕਹੇ ਬਖਿਅੰਤੈ ਨੈਪਦ ਨਿਸਚੇ ਕੀ ਮਹਿ ॥ ੫੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਕਾ ਲਸੁਨਾ ਲਾਚਿਤਾ ਮੈ ਮਹਿ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੇ ਮਹਿ ਤੀਨੋ ਤੋ ਮਹਿ ॥ ਕਾ
 ਲਸੁਨਾ ਲਸੁਨਾ ਮਹਿ ਤੁਮੀ ਬਿਗਾਜਾ ਜਾਹੀ ਕਾਰ ਕਾਨ ਕਰ ਕਾਜੇ ॥ ਜਾਹ ਸ
 ਰੂਪ ਮੈ ਰਿਉ ਨਹੀ ਕਹੀ ॥ ਕਾ ਲਸੁਨਾ ਲਸੁਨਾ ਮਹਿ ਵਿਹੀ ॥ ਕਪਲ ਕਹੇ

ਕਾਗਿਰੀਕਾਰਠਾਹੋ। ਕਰਮਸੀਈਤੁਮਕੈਸੇਪਾਠੋ। ੫੯। ਦੋਹਰਾ।
 ਅਭਿਪੁਤਕਰੇਹਮਭਿਪੀਜਾਤੇਦੋਨਜਾਨ। ਦੋਨਤੇਅਤੀਤਹੋਦੁਮੈਤਨ
 ਪੀਮੁਹੀਆਨ। ੬੦। ਸੋਰਠਾ। ॥ ਕਪਲਕਰੇਸੰਤਜਾਨਕਪਨੇਤਨਹਿਦ
 ਪੈਸੁਵਛਨਿਸਚੇਕਰਮਾਨਕਪੁਅਭਿਪੁਤਤੁਮਕਉਨਕੋ। ੬੧। ॥
 ਸ੍ਵੈਯਾ। ॥ ਕਪਲਕਰੇਤੁਸਰੀਰਕੇਆਤਮਾਅਵਪੁਤਕਰੇਦੁਪੁਨਗਨਪ
 ਛਾਨ। ਮੁਰਖਕਰੇਸਰੀਰਨਾਹਿਨਆਤਮਾਸਰੀਰਆਤਮਸਮਏਕਹੀ
 ਜਾਨੇਆਤਮਾਪੁਰਾਨਪਸਰਿਗਹਿਓਕਪੁਦਿਖਮਤਾਹਾਖਤਨਾਹਿਸਮਾਨੇ।
 ਸਰੀਰਆਤਮਾਦੋਰਾਸਤਹੈਸੇਈਅਗਿਆਨੀਨਿਸਚੇਆਨੇ। ੬੨। ਦੋਹ
 ਰਾ। ॥ ਅਕੈਸੇਜਾਨਕਪਲਤੁਮਕਉਨਹੋਕਰਗੈਕਪਲਬਖਿਅੰ

ਨਕਿਅਕਾਹੋਜੋਤੁਮਸਭੀ॥੬੪॥ਸੈਯਾ॥॥ਅਵਪੁਤਕੋਮੁਹਿਕਉਨਕਾ
 ਤਥਕਪਲਤੁਮਮੋਹਿਸਮਾਨੇ॥ਅਵਪੁਤਕਾਜਾਮੈਤੁਨਾਪਨਕਪਲਕਾ
 ਮੈਹਿਕਰਮਾਨੇ॥ਅਵਪੁਤਕੋਵਚਨਸੁਖਤਿਮੀਕੋਨਿਸਚੇਜਿਮੇਸਿਪੀਤ
 ਪਛਾਨੇ॥ਕਪਲਕਾਤੁਮਕਉਨਕਾਹੋਅਉਪੁਤਕਾਤੁਕਾਹਿਪੁਛਾਨੇ॥
 ੬੫॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਰਮਰਿਖਆਵਤਭਏਕੈਸੇਆਏਜਾਨ॥ਅਸੰਖਬ੍ਰਹ
 ਮਾਥਿਸਨਦੇਖਿਅਜੋਗੀਤਾਕੋਮਾਨ॥੬੬॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਦੀਪਪੁਰਨਕ
 ਹਿਤਾਹਿਜੋਦੇਖਾਦੀਪਤੇਭਿਨਨਹਿ॥ਉਤਪਤਪ੍ਰਯੋਗਿਭਾਹਿਸਭਜਾਨੇਯਹਿ
 ਦੀਪਤੇ॥੬੭॥ਤੁਲੀਭਛੰਡਾ॥॥ਕਹੋਅਉਪੁਤਤਾਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾਦੀਪਕਉਨੀ॥
 ਰਮਰਿਖਜੀਹਸਾਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾਦੀਪਜਉਨੀ॥ਦ੍ਰਿਸਟਾਦ੍ਰਿਸਟਦ੍ਰਿਸਤੀਨ

੬੨੯

ਦੀਪਮਾਰੀ॥ਦੀਪਵਿਖੇਵਸੰਕੋਪਰੇਦੀਪਮਾਰੀ॥੬੪॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਰੋ
ਮਹਿਖਬਿਗਸਤਭਏਕਹਾਦੀਪਮੁਰਿਜਾਨਾ॥ਦੀਪਾਬਿਖੈਪਗਦਭਏਦ
ਪਾਬਿਨਾਨੀਆਨ॥੬੫॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਅਉਪੁਤਕਹੇਤੁਤੁਮਾਰਿਆਦ
ਅੰਤਿਨਹਿਪਾਈਐ॥ਰੋਮਹਿਖਤਾਹਿਸੁਨਾਹਿਮੁਹਿੰਕਾਰਕਛੁਬੰਧ
ਨਹਿ॥੬੬॥ਸੈਯਾ॥॥ਅਉਪੁਤਜੀਤੁਸਨੀਕਰਤਭਏਸਭਆਪਸ
ਮਹਿਦੇਖਦਿਸਟਿਥਗਾਈ॥ਕੇਤੀਕੁਅਉਪਐਵੇਬੀਤਗਈ॥ਪ੍ਰੇਮ
ਮਅਨੰਦਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਬਹੁਕਿਆਪਸਮਹਿਕਹਾਦਲਗੇਹਮਐ
ਅਉਪੁਤਕਹੇਸਭਾਬਿਨਾਮਸਾਂਈ॥ਕਪਲਕਹੇਜਉਤੁੰਏਕਕੋਤਉਸ
ਭੀਕੋਗੇਸਭੀਸਭਾਈ॥੬੭॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਜਉਤੁਮਨਾਹਿਤਉਸਭਨ

ਹੀਏਕਤਮਾਹਿਅਨੇਕਾਏਕਕਾਹੀਏਤਉਸਰਬਭੀਅਨੇਕਕਹਾਨਾਹੀਏਕ
 ॥੬੩॥ਸੋਰਠਾ॥ਅਉਪੁਤਕਹੋਮੇਰੇਬਿਖੇਏਕਅਨੇਕਨਜਾਨਾਕਥਲ
 ਕਹੋਤੁਮਕਹਿਸਿਖੈਏਕਕੇਦੇਕੇਤੀਨਪਰਮਾਨ॥੬੪॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਅਵੁਪੁ
 ਤਕਹੋਸਰਗੁੰਮੁਝਮੈਸਪਤਰਿਖਸਤੋਦੀਪਨਤੇਅਏਆਵਲਜਾ
 ਟਸਮਾਗਮਕੋਤਿਨਆਤਮਸੁਖਸਤਸੰਗਤੇਪਾਏਤਿਨਅਵਤ
 ਤਜਨਗੋਬਿੰਦਕਹੋਤੀਤੇਭਗਤਭਲੀਜੋਸਹੁਪਲਖਾਏਏਕਬਿਸਨ
 ਹੀਪੁਰਾਨਸਰਬਠਾਈਜੋਨਜਹਕਰੇਸੋਆਪਕੁਲਾਏ॥੬੫॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਅਵੁਪੁਤਕਹੋਭਗਵਾਨਤੇਭਗਤਮੇਰੀਪ੍ਰਦਾਨਜੋਮੁਝਕੋਅਇਸਿਲ
 ਤੀਰੁਪਮੇਰਾਕਰਜਾਨ॥੬੬॥ਸੋਰਠਾ॥ਭਗਤਕਰੇਭਗਵਾਨਕਿਰ

੬੨੨

NamdhariLibrary@gmail.com

ਰਿਖਯਹਿ ਬਖਾਨੀ ਹਮਨੀ ਭਗਵੰਨ ਜਾਨੀ ਹਮਨੀ ਆਪਮਾਨੀ ਬੈਰਾਗ
 ਕਉਨ ਮਾਨੀ ॥ ਅਵਪੁਤਯਹਿ ਬਤਾਏ ਜਾਏ ਅੰਮਾਨੀ ॥ ਸਭੀ ਸੰਤੁਰਤ
 ਪਾਏ ਹਉ ਮਾਤਾਨ ਤਨੈ ॥ ੮੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜਬ ਅਮਤ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਵਲ
 ਏਕ ਭਗਵੰਨਾ ਸਪਤ ਰਿਖੈ ਰਾਹਮਨੀ ਕਹੁ ਪਾਏ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ੮੨ ॥ ਸੋ
 ਰਣਾ ॥ ॥ ਅਵਪੁਤ ਕਹੇ ਵਿਚਾਰ ਸਰਬ ਬਿਸਨਿਤੁ ਅਬਿਸਨਾਏ ॥ ਤਬ ਰਿ
 ਖ ਕਹੇ ਸਮਾਗ ਬਿਸਨਈ ਸਹਮਈ ਸੋਧੈ ॥ ੮੩ ॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਅਉਪੁਤ
 ਕਹੇ ਜਬ ਤੁਮ ਪੋਤੀ ਤਬਈ ਸਰਕਉਨ ਸੋਧੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸਪਤ ਰਿਖ ਕ
 ਹੋਏ ਕਮਾਤ ਮਾਈ ਸਹਮਉਪੁਤ ਕਹੇ ਨਹਿ ਬੇਦ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ॥ ਈਸਰ ਰੂਪ
 ਕੋ ਬੇਦ ਕਹੇ ਅਉ ਮਾਤਮ ਰੂਪ ਨਹੀ ਕਿਨੁ ਜਾਨੀ ॥ ਤੁਮ ਅਮਤ ਮਦੇਖ ਕਈ

੪੨੩

ਸਰਕੋ ਕੇ ਬਿਨ ਦੇਖਿਆ ਹੀ ਈ ਸਰਮਾਨਾ ॥ ੮੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਉਨੋ ਕਾ ਬੀਚ
 ਰਸੇ ਬੁਧੁ ਨਿਸਚੇ ਕੀਨਾ ॥ ਆਤਮਾ ਈ ਸਰਸਰ ਬਸਕਤ ਰਿਖ ਕੇ ਪ੍ਰਬੀਨ
 ॥ ੮੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕੇਹੇ ਅਵਤੁਤ ਬਾਖੀ ਆਨ ਬੁਧ ਕੇ ਰੁਪ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਸਪਤ ਰਿਖ ਕੇ ਗਿਆਨ ਸੰਤ ਕੇ ਬੁਧ ਰੁਪ ਨਹਿ ॥ ੮੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਕਾਲਮਾਤ੍ਰ ਬੁਧ ਕੇ ਜਾਲਹਿ ॥ ਨਿਸਚੇ ਪਾਰ ਬੁਧ ਮਹਿ ਆਲਹਿ ॥ ਅ
 ਵਤੁਤ ਕੇ ਨਿਸਚੇ ਆਪ ਕਹੈ ॥ ਨਿਸਚੇ ਆਤਮ ਬੁਧ ਤੇ ਜਹੈ ॥ ਮੁਖ
 ਵਸਤ ਜਾ ਕੇ ਕਢੁ ਨਾਹਿ ॥ ਉਸ ਕੇ ਨਿਸਚੇ ਕੈ ਸੇਠ ਹਿਰਾਹਿ ॥ ਕੋ ਕਵਣ
 ਤੁਮ ਈ ਸਕੇ ਅਉਗਾ ॥ ਬਪਰੀ ਨਹਿ ਈ ਸਰਠ ਉਗਾ ॥ ਉਨਾ ਕਾ ਮਥੁ
 ਹਮ ਸਨਾਤਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਗਿਆਨ ਤੇ ਨਿਸਚੇ ਕਰਮਨਾ ॥ ੮੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਅਵਪੁਤਕੋਰਹਮਨਿਹਵਿਰਤਕਰਕੋਰੁਮਾਥਿਗਿਆਨਾ ॥ ੮੮ ॥ ਸਤਸੰ
 ਗੋਕਯਹੀਰਿਸਰਬਬ੍ਰਹਮਕਰਜਾਨਾ ॥ ੮੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਹਾਜੇਕਰਮੈਦੇਖ
 ਕਾਹੋਕਰੋਬਿਬਾਦਕੋ ॥ ਮੁਕੰਦਕੋਦਸੇਖਜੇਦੇਖੋਸਮਾਹੀਹੋ ॥ ੯੦ ॥ ਸੈਯਾ
 ॥ ਅਵਪੁਤਕੋਮੁਕੰਦਸੁਦੇਜਉਮੈਹੀਹੋਤਉਮੈਕਉਨਜਾਨਾ ॥ ਹਾਜੇਕਰ
 ਰੁਪੁਤੋਰਯਹੀਰਿਮੈਹੀਮੈਹੋਸਰਬਸਮਾਨਾ ॥ ਯਹਿਸੁਖਵਚਨਮਹਿਅਵ
 ਤਨਾਹਨਬੁਧਨਾਹੀਤਉਕਾਹਿਬਖਾਨਾ ॥ ਉਸੀਸਮੋਸਿਧਅਉਪੁਤਅਏ
 ਚਉਦਾਸਹੀਸਰਸਿਧਸਮਾਨਾ ॥ ੯੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਉਪੁਤਕੋਸਿਧਕਾ
 ਪੈਦੇਕੋਮੋਰੁਪੁ ॥ ਸਿਧੋਕਾਅਉਪੁਤਨਹਿਮਹੀਸਦਾਅਨੁਪੁ ॥ ੯੨ ॥
 ਅਉਪੁਤਬਖਾਨੇਬੈਨਾਹਸੀਧੋਤੁਮਆਪਹੀ ॥ ਅਤਐਨਕੋਐਨਾਸ

੪੨੪

ਨਰੋਨਾਨਹਿਮੁਝਾਥਿਖੈ॥੮੩॥ਚੋਪਈ॥ਅਉਪੁਤਕਹੋਆਪਭਿੰਨਾਜ
 ਨ॥ਤੀਤੇਸਿਪਨੀਤੁਮਮਾਨਾਈਘਾਅਕਾਰਥਆਏਕਾਹੋ॥ਕਹੋਸਨਰ
 ਨਾਮਾਮੀਘੋ॥ਸਿਪਕਹੋਤੁਮਾਸੋਅਉਪੁਤਾ॥ਅਥਿਨਾਸੋਬਾਝ
 ਕੇਪੁਤਾ॥ਅਉਪੁਤਕਹੋਮਤੁਮਾਥਿਨਾਸਤੇ॥ਸਹਿਸਬਰਖਬੀਤੇਮ
 ਰਸਤੇ॥੮੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਬਹੁਕਿਕਹਿਓਅਬਹੁਦਾਕਰਸਿਪਕਹੋਮੁ
 ਰਖਨਾਹਿ॥ਕਹਾਗਿਆਨਅਵਪੁਤਕਾਯਾਹੀਕਹੋਜੇਤੁਮਰੇਆਹਿ॥੮੪॥
 ਸੋਹਣਾ॥ਉਨੇਕਾਵਚਨਾਹੀਗਿਆਨਮਾਰੇਅੰਤਰੇ॥ਅਉਪੁ
 ਤਜੀਕਹੋਤਾਹਿਯਾਹਿਭੀਵਚਨਤੁਮਨੇਕਹਾ॥੮੫॥ਸ੍ਰੈਯਾ॥ਸਿਪਕੁ
 ਮਾਰਕਹੋਤਿਨਕਉਜਬਜੇਗਕਰੋਪੁਆਪਨਿਹਾਰੇ॥ਬਚਨਪਰਵੇਸ

ਨਤਾਹਿ ਕਰੇ ਮੈ ਐਸੇ ਸਹੁ ਪਕੇ ਬਲ ਬਲ ਹੋਰ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੇ ਜੋਗ ਬ ੪੩੫
 ਚਨਾ ਬਿਨਾ ਪੈ ਅਬ ਕਹੇ ਕੇ ਬਚਾਉ ਚਾਰੇ ਅਪਕਾ ਪੁਨਾ ਵਤ ਪੈ ਜੋਤ ਦੀ
 ਦਰਬਤੁਰ ਭੁਜ ਦੀ ਦਾਰੇ ॥ ੬੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਏਕ ਕਹਤ ਪੈ ਸੁਨੈ ਬਚ
 ਨਾ ਬਿਨਾ ਕਹੇ ਕਉਨਾ ਜੋਗਤ ਉਬਚਨ ਸਮੇਤ ਪੈ ਤਮ ਬਾਲੇ ਬੁਧ ਰਹਿਨ
 ॥ ੬੭ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਸੀਤ ਨਕ ਕਰ ਸੰਗ ਨਿਰਮਲ ਤਾਤ ਬਪਾਵੈ ਕੁਮ
 ਰ ਕਹੇ ਮੁਹਿਰੰਗ ਸਰੀਰ ਤਿਅੰਗ ਜੋਗ ਬਲ ॥ ੬੮ ॥ ਸ਼੍ਰੋਤਾ ॥ ॥ ਅਉਰ
 ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰ ਕਹੇ ਗਿਆਨ ਕੇ ਪਾਏ ਤੇ ਕਿਆ ਗੁਨੈ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੇ
 ਮੁਖ ਪਲਾਜਨ ਅਵਤਰੰਤ ਸਭਾ ਜੋ ਕਹੇ ਸੁਨਾਏ ॥ ਗਿਆਨ ਸਰੀਰ ਤਿਅੰ
 ਗ ਕਹੈ ਸਰਬ ਠਉਰ ਵਿਆਪਕ ਹੋਇ ਨਾਏ ॥ ਕੁਮਾਰ ਕਹੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਕੀਏ ॥

ਬਓਡਜਾਉਜੋਕਹੋਗੁਨੈ॥੬੬॥ਦੇਹਗਾ॥ਅਓਪੁਤਕਹੋਓਡਜਾਇ
 ਤਉਜਉਅਗੇਨਹਿਹੋਇ।ਕੁਮਾਰਕਹੋਸੁਆਸਆਵਤੇਜਾਭੇਲੇਖੋ
 ਕੇਇ॥੧੦੦॥ਸੋਰਠਾ॥ਜੇਗੀਸਾਸਸਮਾਰਸੁਆਸਸੁਆਸਰਸਪੀ
 ਵਹੈ।ਸੋਹੀਸਾਧਾਰਜੇਗੀਪਾਵੈਸੁਖਸਦਾ॥੧੦੧॥ਚੰਪਈ॥ਅਓ
 ਪੁਤਕਹੋਗਿਅੰਨੀਲਜਮਾਵੈ।ਪ੍ਰਾਨਸੁਆਸਤੇਜਉਸੁਖਪਾਵੈ।ਜਿਸੇ
 ਪਦਨਜੇਗੀਸੁਖੁਹਾਏ।ਗਿਅੰਨੀਤਕੋਜਕੁਰੀਲਾਏ।ਆਪਸਹੁਪਸ
 ਹੁਪਸੁਖਪਾਵੈ।ਪ੍ਰਾਣਮਹਿਤੁਮਸੁਖਠਹਿਰਾਵੈ।ਆਪਅਪ੍ਰਾਪਤਸੁਖ
 ਨਪਾਵੈ।ਆਸਸੁਆਸਕੀਮੁਕਤਿਨਜਾਵੈ॥੧੦੨॥ਦੇਹਗਾ॥ਆਦ
 ਗਿਅੰਨਕੇਪੰਚਤਤਮਿਥਿਆਜਾਨੇਸੋਇ।ਏਕਪਉਨਸੋਕਉਨੈਚੀਰੀ

ਮਾਰਗਜੋਇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਰੰਗ ਮਜਾਨ ਉਡ ਜਾਵੈ
 ਤਦ ਤਿਥਿ ਨਾ ॥ ਧਿਰੰਗ ਮਨਾ ਮਸਿਪ ਮਾਨ ਕਰੇ ਪਾਸ ਨਾ ਜੋਗ ਕੀ ॥ ੧੦੪ ॥
 ॥ ਸੋਢਾ ॥ ॥ ਹੇ ਮਦ ਪੁਤ ਕਿ ਮਾਸ ਕਤਿ ਕਿ ਸੇ ਜੋ ਜੋਗ ਨਿਰਦਿਰ ਤਿ ਕੋ ਕੋ
 ਉਕੋਰੈ ਜੋਗ ਸੁਤੇ ਸਿਪ ਜਾਨ ਲਿਹੋ ਜਿਹੋ ਜੋਗ ਕਰੇ ਸਭ ਸਾਖ ਜੁਠੈ ॥ ਤੀ
 ਤੇ ਗਿਆਨ ਕੋ ਜੋਗੁ ਜਾਨ ਸਭ ਜੋਗ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜੋ ਗਿਆਨ ਵੇਰੈ ਸਭ ਸਾ
 ਕਾਦ ਕਮ ਉਬ੍ਰਹਮਾਦ ਕਸਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਮਾਪ ਹੋਰੈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਤੁਸਨੀ ਕਿਹ ਗੇਰਾ ਜਾ ਬਚਾਉ ਚਾਰਾ ਹੇ ਸਿਪ ਮਿਥਿਆ
 ਮਤ ਕੋ ਹੋ ਗਿਆਨ ਜੋਗ ਸਮਾਭਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਗਿਆਨ ਮੈ ਸੋਕ
 ਰਜਾਨਾ ਮੈ ਮੇਲਾ ਵਿਛੋੜਿ ਨਹਿ ॥ ਸਿਧੋ ਕਾ ਬਖਿਅੰਨ ਹਾਜਾ ਸਰੂਪ ਨ

੪੨੬

ਪਾਇਓ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਕਰਾ ਜੋਗ ਮੈਰੀ ਕਰੋ ਜੋ ਸੁਤੇ ਸਿਪਰੁਪਤ
 ਹਿਬਖਨੇ ॥ ਸਿਪੋਕਰਾ ਆਤਮ ਰੁਪਕਰੋ ਜਬ ਰੁਪਨੀ ਜੋਗ ਕਾਰਿ ਪੁਛਾ
 ਨੇ ॥ ਏਕਰੀ ਪਦਨ ਅਵਰ ਕਈ ਤੇਤੇ ਜੋਗ ਕੇ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥ ਰਾਜਾ ਕ
 ਰਾਕਰੀ ਸਿਖਿਓ ਨਸਾਸਤ ਜੋਗ ਕੇ ਸੁਤੇ ਸਿਪਨ ਮਾਨੇ ॥ ੧੦੮ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥
 ਸਿਪੋਕਰਾ ਜੋਗ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁੰਦਰੁਪਕਰਨਾ ॥ ਜੋਗ ਸਰੁਪ ਪ੍ਰਾਪਤੋ ਏ
 ਰਿਕਪਲਕਰੋ ਬਖਿਅੰਨ ॥ ੧੦੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਸਰੁਪ ਜੋਗ ਤੇਰੇ ਇਜੋਗ
 ਨਜਾਨੇ ਸਰੁਪ ਹੀ ॥ ਜਉ ਸਰੁਪ ਹੀ ਨਿਸਚੈ ਜੋਇ ਜੋਗ ਪਰ ਜਾਨਾ ਹਿਰਾਇ ॥
 ੧੧੦ ॥ ਜੈਪਈ ॥ ॥ ਕੁਮਾਰ ਕੋ ਜੋਗ ਸਰੁ ਜੋਗਾ ॥ ਕਪਲਕਰੋ ਜੋਗ ਕਰਤਾ
 ਰੋਗਾ ॥ ਕੁਮਾਰ ਕੋ ਜੋਗ ਕਰਤਾ ਜੋਗੀ ॥ ਕਪਲਤੁ ਸਾਹੀ ਪਾਇਸ ਜੋਗੀ ॥ ਮੁਕੰ

ਦਕੋਆਤਮਕੇਆਰਗਾਕਪੁੰਗਿਅੰਨਕਪੁੰਜਗਸੁਪਾਰਗਾਕਉਭਗਤ
 ਕਰਾਉਪਾਧਿਅਵੈਕਉਰਿਕਾਰਅਉਮਾਨਮਿਦਾਵੈ॥੧੧੧॥ਦੋਰਾ॥
 ਕਉਕਰੈਵਈਗਗਕਉਜੋਗੁਕਮਾਇ॥ਯਹਿਸਭਸਾਧਨਜਾਨੈ॥੧੧੨॥
 ਨਿਸਚੈਗਿਅੰਨਸੁਭਾਇ॥੧੧੩॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਮੁਕੰਦਪਸੇਟਪਕਾਰਗਿ
 ਅੰਨਨਿਸਚੈਕਉਦੁਜੈ॥ਕੁਮਾਰਕਪੋਵਿਚਾਰਨਿਸਚੈਕਉਤਦਰੁਪਕਰਾ॥
 ੧੧੪॥ਸੈਯਾ॥ ॥ਤਦਰੁਪਜਾਨੈਸਤੋਗੁਪੀਪੈਜੋਗੁਸੁਪ੍ਰਕਾਸਕਰੈਪਰ
 ਕਾਸਾ॥ਮੁਕੰਦਤਉਤੁਸਾਗਿਤਭਏਰਮਰਿਖਕਾਸੁਲੈਸਿਪਪੁਲਾਸਾ॥
 ਜੋਗਮੁਢੇਤਪਰਮਾਨਰਖੈਜਉਮਹੀਕਰਤਉਜੋਗੁਤਮਾਸਾ॥ਜੋਗੁਬਿਓਗੁ
 ਨਮੋਰੇਬਿਖੈਕੁਮਾਰਕਪੋਦੋਨਜੋਗਜਮਾਸਾ॥੧੧੫॥ਦੋਰਾ॥ ॥ਰਮਰਿਖ

ਹਾਸੀ ਕਰਹਿ ਜੋਗ ਅੰਗ ਦਿਖਾਇ ॥ ਸਹੁ ਪ੍ਰਮਾ ਪਤਿ ਹਰ ਤੈ ਜੋ ਕਉ
 ਜੋਗ ਸਮਾਇ ॥ ੧੧੫ ॥ ਮੈਯਾ ॥ ॥ ਕੁਮਾਰ ਕਹਾ ਜਾ ਜੋਗ ਜਾਨੈ ਤਹੁ ਪਨ
 ਹੀ ਪੈ ਜੋਗ ਅਹੁ ਪਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਛਾਨੈ ॥ ਰੋਮ ਰਿਖ ਤਉ ਤੁਸੀ ਕਰਤ ਭਏ ਸ
 ਪਤ ਰਿਖ ਕਹਾ ਜੋਗ ਬਿਸਨ ਕੇ ਜਾਨੈ ॥ ਸਿਨ ਬਿਸਨ ਕੇ ਜਾਨ ਮੁਕਤਿ ਭਇ
 ਅ ਕੁਮਾਰ ਕਹੇ ਤੁਮ ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੈ ॥ ਭਗਤ ਵਹੀ ਸੁਆਮੀ ਮਿਲਣ
 ਜੁਗਤ ਤਾਂ ਤੇਯਾ ਜੋਗ ਸਮਾਨੈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸਪਤ ਰਿਖ ਤੁਸੀ
 ਭਏ ਗਾਨਾ ਕੋ ਬਖਿਅੰਨਾ ॥ ਫੁੰ ਪਦ ਕੇ ਹੀ ਕਾਰਤਕ ਤਤ ਪਦ ਜੋਗ ਨ ਜਾਨਾ ॥
 ੧੧੭ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਈਸਰ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਜੇ ਤਤ ਪਦ ਪੈ ਜੋਗੁ ਕਿਉ ਕਰੇ ॥ ਕੁਮ
 ਰ ਕਹੇ ਸਮਾਰ ਪਰਮ ਈਸਰ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ॥ ੧੧੮ ॥ ਮੈਯਾ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਕ

ਥਾਪਰਮਈਸਰਕਾਸਰਈਸਰਕੇਯਹਿਜਗਤਪ੍ਰਗਟਾਏ। ਤਾਹੁਤੇਪਲਾ
 ਹੋਤਸਦਾਹੋਤਾਹੁਉਪਾਇਕੈਤਾਹੁਸਮਾਏ। ਕੁਮਾਰਕਾਤਾਂਤੇਜੋਗੁਭਇਅ
 ਹੋਯਾਹੁਉਪਾਇਕੈਯਾਹੁਤੇਆਏ। ਹਾਜਾਕਾਜੋਗਅਸਪਦਕਾਹੋਕੁ
 ਮਾਰਕਾਕਛੁਸੁਖਨਹੀਜੋਬ੍ਰਹਮਬੁਲਾਏ॥੧੧੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਕਾਤਉਕਿਆਭਇਅਨਬਲਗਜੁਜਨਪੀਜਾਇ। ਹਾਜਾਤ
 ਉਤੁਸਨੀਭਇਓਸਰਦੇਖਹਿਮੁਸਕਾਇ॥੧੨੦॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਅਉਪੁਤ
 ਕਹੋਜਉਬ੍ਰਹਮਤਉਭਿਨਵੀਤੇਕਉਨਾਹੈ। ਜੋਗੁਕੇਯੋਸਾਮਕੁਮਾਰਤੁ
 ਸਨੀਤਬਭਏ॥੧੨੧॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਅਉਪੁਤਕਹੋਤੁਮਲਜਾਨਮਾਵੈ॥
 ਸੰਤੋਸਭਾਸਮਬਚਾਚਲਾਵੈ। ਅਉਹਸੀਕਾਜੋਤੁਮਮਹਿਕਉ। ਖੋਲ੍ਹਨਾ

ਵੇਹਮਕੋਸੋਭਿ॥੨੨॥ਕੁਮਾਰਕਾਕਾਅਬਕਿਆਕੀਐ॥ਤੁਮਰੁਪਾਮਾ
 ਰੇਅਵਰਨਲਾਗੀਐ॥ਜੇਤੁਮਕੋਸੋਭਾਮਾਕਿਹੀਐ॥ਅਉਪੁਤਕੋਰਮਤੁ
 ਮਾਥਿਨਲਾਗੀਐ॥੧੨੨॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਕੁਮਾਰਤੁਸਨੀਭਏਹੈਸਿਪਕੋਤੁਮ
 ਕਉਨਾ॥ਅਉਪੁਤਕੋਰਮੈਵੀਹੈਜੇਤੁਮਸਮੈਜਉਨਾ॥੧੨੩॥ਸੋਹਣਾ॥
 ਏਤੀਸਕਤਤੁਮਹਾਖਸਕਲਬ੍ਰਾਮੰਡਪੁਰਾਹਵਹਿ॥ਅਉਪੁਤਸੁਨ
 ਵੇਅਖਮੈਮਹਿਪੁਰਾਨਉਗਨਾ॥੧੨੪॥ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥॥ਸਿਪਤਉਤੁਸਨੀਹਿਤਭ
 ਏਅਉਪੁਤਕੋਰਤੁਸਨੀਮਤਹੋਵਉ॥ਕਉਤਕਤੁਮਹਾਜਾਨਸਭੀਕਪਲ
 ਕੋਰਤੁਸਨੀਵਚਨਮਹਿਨਾਹਿਸਮੋਵਉ॥ਅਉਪੁਤਕੋਰਤੁਮਤੀਨਭਏਪ
 ਦਬ੍ਰਾਮਮਹਿਏਕਥੀਨਾਹਿਖਲੋਵਉ॥ਕਪਲਤਉਤੁਸਨੀਕਰਤਕੋ

ਅਉਪੁਤਕੋਹਮਪਰਮਾਰਥਵਉ॥੧੨੫॥ਦੋਹਰਾ॥ਯਹਿਸੁਖਹੋਇ
 ਭੀਅੰਨਤੋਰਮਰਿਖਕੋਤਹਿਨਾਹਿ॥ਅਪੋਸੁਖਮਹਿਤੁਮਸੁਖੀਅਪਪ੍ਰ
 ਕਾਸਸਮਾਹਿ॥੧੨੬॥ਸੋਹਣਾ॥ਕੋਅਉਪੁਤਬਖਿਅੰਨਭੀਅੰਨ
 ਪ੍ਰਕਾਸਅਤੀਤਹੋ॥ਆਪਆਪਕਰਜਾਨਹਾਜਾਕੋਲਜਾਨਹੀ॥੧੨੭
 ॥ਚੈਪਈ॥ਅਉਪੁਤਕੋਲਜਕੀਸੇਕਹੋ॥ਅਉਰਕੇਦੁਜਾਜਾਸੇ
 ਡਹੋ॥ਹਾਜਾਕਹਾਤੁਮਰੁਪਬਤਾਵੇ॥ਰੁਪਅਰੁਪਨਮੋਹਿਸਮਾਵੇ॥
 ਤੀਤੇਯਹੀਜੁਸਹਬਅਉਪੁਤਾਸਭਨਕਹਾਐਸੇਅਨਸੁਤਾਇਸਤੇਏ
 ਕਨਿਸਚੇਕਰਜਾਨਾ॥ਮੈਕੇਪ੍ਰਾਸਹਪ੍ਰਸਨਬਖਾਨਾ॥੧੨੮॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਇਨਸੀਤੋਬਿਨਅਵਭੀਸਭਾਬਿਖੈਪੈਨਾਹਿ॥ਪਰਾਸਹਕੋਤਮਨਹਿਨ

੪੨੬

ਖਿਓ ਬਹੁਤ ਕੋਹ ਗੁਨ ਕਾਹੀ। ੧੨੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਏਤਾ ਕੀਓ ਓਪਦੇ ਸਮਕਾ
 ਰਥ ਕਰ ਜਾਨਿਓ। ਮੈਥੋ ਕੋਰ ਅਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਨਿਸਚੇ ਨਹੀ। ੧੩੦॥ ਸ੍ਰੀ
 ॥ ਹੁਪੁ ਮੇਰਾ ਦੇਖ ਮੈਥੋ ਸੇਕਰੋ ਨਿਸਚੇ ਜਿਉ ਆਪ ਬਤਾਵਤੋ। ਪਰਾਸਰ
 ਕੋਭਉ ਮਤ ਕਰੋ ਜਉ ਤੁਹੀ ਤਉ ਨਿਸਚੇ ਤੁਹੀ ਠਹਰਾਵਤੋ। ਮੈਥੋ ਕ
 ਰੋ ਨਿਸਚੇ ਕੈ ਸੇਕਰੋ ਹੁਪ ਅਹੁਪ ਨਗੁਰ ਸਿਖ ਪਾਵਤੋ। ਪਰਾਸਰ ਕਰੋ
 ਨਿਸਚੇ ਯੋਹੀ ਕਰੋ ਅਹੁਪੀ ਆਪ ਸਮਾਵਤੋ। ੧੩੧॥ ਏਹ ਰਾ॥ ॥
 ਮੈਥੋ ਕੋਹੋ ਵਿਕਾਰ ਜਹੀ ਨਿਸਚੇ ਕਰਨ ਜੋਇ। ਮੈਥੋ ਮੁਝ ਕੋਤੁ ਮਕੋ ਜਹ
 ਨਿਸਚੇ ਬਿਕਾਰ ਨਹੀ। ੧੩੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਰੋ ਬਖਿਅੰਨਯੋ
 ਹੀ ਕੋਹੋ ਜਹੀ। ਮੈਥੋ ਕੋਹੋ ਨ ਜਾਨ ਜੋ ਮੈਥੋ ਹੋਤਉ ਕਿਉ ਕਰੋ। ੧੩੩॥ ਸ੍ਰੀ

ਪਰਾਸਰਕੇ ਮੈਂ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨੇ ਤੇ ਪਰਮ ਸੁਖੀ ਸੁਖ ਸੀਤ ਸਮਾਵੇ। ਤੇ ਤੇ ॥ ੧੩੦ ॥
ਸਚੇ ਕਰੋ ਰੂਪ ਅਰੂਪ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਕੇ ਕੋ ਮੋਹਿ ਕਾ ਹਿ ਲਖਾਵੇ। ਪਰਾਸਰਕੇ ਮੈਂ
ਤੇ ਦੇਖ ਆਪਾ ਬਿਨ ਮੈਂ ਕੇ ਕੋ ਕਿਆ ਸਿਧਤਾ ਪਾਵੇ। ਪਰਾਸਰਕੇ ਹਿ ਰੂ
ਹਿ ਓ ਕੀ ਨਿਅੰਤੀ ਤੁਮ ਮੈਂ ਸੈ ਕੈ ਸੇ ਬਚਨ ਨਾ ਹਿ ਸੁਨਾਵੇ। ॥ ੧੩੧ ॥ ਦੋਹਰਾ
ਮੈਂ ਕੇ ਕਹਿ ਤੇ ਮੁਹਿ ਬਿਖੈ ਗੁਰ ਅਉ ਸਿਖ ਨ ਜਾਨ। ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਭ ਪੁਤ੍ਰ ਪ
ਰੇ ਅਪੇ ਆਪ ਪਰਮਾਨ। ॥ ੧੩੨ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਕਹੇ ਪਰਾਸਰ ਤਾ ਹਿ ਮੈਂ ਸੇ ਨਿ
ਸਚੇ ਨ ਭਿਆਗੀ ਓ। ਸਰੀਰ ਪਾਤੋ ਦਿ ਜਾ ਹਿ ਨਿਸਚੇ ਨ ਦੀ ਜਉ ਜਾਨ ਕੇ
॥ ੧੩੩ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੁਟਾ ॥ ਮੈਂ ਕੇ ਕਹਿ ਬਖਾਨੀ ਸਭੀ ਰੂਪ ਮੇਰੇ। ਮੈਂ ਕੇ ਕਉ
ਨ ਜਾਨੀ ਆਵੇ ਮੋਹਿ ਨੇਰੇ। ਪਰਾਸਰਕੇ ਪਨ ਮੈਂ ਸੇ ਨਿਸਚੇ ਪਾਓ। ਨਹੀਂ ਸੁਖ ਅ

ਨਿਐਸੇਜੋਬਿਚਾਰੇ॥੧੩੭॥ਦੇਹਾ॥॥ਮੈਭੇਕੋਦਹਿਸਿਖਾਹੀਜਿਗਰਉਪਦੇ
 ਸਾਧਾਰਾ॥ਮਨਉਤਜੇਦੇਹਅਭਮਾਂਨਕਦੇਵੈਬਚਨਬਿਦਾਰਾ॥੩੮॥ਸੋ
 ਠਾ॥॥ਕਰੇਪਰਾਸਰਬੈਨਸਰਬਰੁਪਮੈਭੇਕੋ॥ਮੈਭੇਕੋਮੈਐਨਬਚਨ
 ਅਗੋਚਰਜਾਨੀਐ॥੧੩੮॥ਸੁਯਾ॥॥ਪਰਾਸਰਕਰੇਐਸੇਨਾਹਿਕਰੋਜਾਤੇ
 ਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਕਾਹਿਤਿਆਗੇ॥ਮੈਭੇਕੋਹਤਿਆਗਤਬਕਰੋਜਉਭਿੰਨ
 ਹੋਵੈਬ੍ਰਹਮਸਭਕਰੋਜੈਕੈਸੈਐਆਗੇ॥ਸੰਤਜੋਸਭੀਇਕਭੇਰੁਏਕਿਆਖ
 ਚਾਕੀਏਮਹਿਕਰੋਸਭਾਗੇ॥ਪਰਾਸਰਕਰੇਕਿਆਲਾਭਤੁਏਸੰਤਵਚਨ
 ਕਰੋਤੁਅਕਉਨਲਾਗੇ॥੧੪੦॥ਦੇਹਾ॥॥ਮੈਭੇਕੋਅਚਰਜਪੈਲਾਗੇ
 ਜਉਭਿੰਨਹੋਇ॥ਸਪਰਸਨਜੋਮਹਿਕਰਮਕੈਕੈਸੇਲਾਗੇਸੋਇ॥੧੪੧॥

॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰੇ ਬਖਿਅੰਗ ਮੈ ਵੇਭੈ ਮਤ ਕੀ ਜੀਐ ॥ ਸਪਹ ਸਾਧੀ
 ਤੁਹਿ ਜਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੁਮੀ ਤਿਗਾਖੀ ॥ ੧੪੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤ੍ਰਸੁਨ
 ਸਿਧ ਐਸੇ ਕਹੀਐ ॥ ਜੇਦੀ ਸੈਸਭ ਜਗਤ ਐਸੀ ॥ ਕਪਲ ਕਪਲ ਜਗਾ ਬਿਓ
 ਗਾਨਾਨਾ ॥ ਸਿਧ ਕਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਅੰਗਨ ਮਾਨਾ ॥ ਯਹੀ ਅਗਿਆਨ ਗਿਆਨ
 ਸੁਭ ਭਾਖੈ ॥ ਯਹੀ ਅਗਿਆਨ ਜਗਤ ਪੀਲਾਖੈ ॥ ਰੋਮ ਰਿਖ ਤਬ ਚਨਚ
 ਲਾਏ ॥ ਸਿਧੇ ਅਜੇਗਿ ਅੰਗਨ ਪੀਏ ॥ ੧੪੩ ॥ ਚੌਰਹਾ ॥ ॥ ਭੁਲ ਭੁਲ
 ਗਿ ਅੰਗਨ ਜਾਨ ਲਾਜਾਹਿ ਤਿਅਗਿ ਅੰਗਨ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇਰ
 ਪਨ ਤਿਅੰਗਨ ਅੰਗਨ ॥ ੧੪੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਚੋਰੇ ਤੁਸਨੀ ਚੋਇ ਗਾਜਾ ਬਚ
 ਨ ਉਚਾਗੈ ॥ ਚਾਹਿਨਾ ਕਰੇ ਜੇਕੋ ਇਕੈ ਸੇਸ ਹੁਪ ਕਪਾਵਈ ॥ ੧੪੫ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ॥

ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਬਿਚਾਰ ਕਰੈ ਅਉ ਪੁਤ ਕਰੇ ਅਨਿਤ ਤਿਅਗੇ ॥ ਰਾਜਾ ਕਰੇ ਅ
 ਨਿਤ ਕੈਸੇ ਅਉ ਨਿਤ ਕੈਸੇ ਅਉ ਪੁਤ ਕਰੇ ਸਰੀਰ ਕੇ ਲਾਗੇ ॥ ਆਤਮਾ ਨਿਤ ਸਰੀ
 ਰ ਅਨਿਤ ਹੈ ਅਗੇ ਅਨੀਸੋਈ ਅਨਿਤ ਮਹਿ ਜਾਗੇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗੇ ਨਿਤ
 ਤਮਾ ਮਹਿ ਅਉ ਪੁਤ ਕਰੇ ਅਉ ਪੁਤ ਤੇ ਅਗੇ ॥ ੧੬੬ ॥ ਏਕਾ ॥ ॥ ਰਾਜਾ
 ਪੁਣੇਤੁ ਮਕਉ ਨਾਹਿ ਕਾ ਅਥ ਤਕ ਜਾਨੇ ਨਾਹਿ ॥ ਰਾਜਾ ਕਰੇ ਅਗੇ ਅਨੀ
 ਜਾਨ ਲੁਧ ਮਰੇ ਮਾਹਿ ॥ ੧੬੭ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਕਰੇ ਤੇ ਬੁਧ ਨਾਹਿ ਅਦਿਵਿਚ
 ਰ ਬੁਧ ਨਾਹਿ ਰੇ ॥ ਰੂਪ ਮੇਹਿ ਪੈਤਾਹਿ ਜਾਮੈ ਬੁਧ ਨਾਪਾਈਐ ॥ ੧੬੮ ॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਕਹੁ ਅਉ ਪੁਤ ਜੇਤੁ ਮਰੇ ਮਾਹਿ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਅਉ ਪੁਤ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ਰਾਜਾ
 ਕਾਨਏਕ ਅਨੇਕ ॥ ਤਮਾਭੀ ਨਾਹਿ ਜਾਹਿ ਬਬੇਕੀ ॥ ਜਾਹਿ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਅਗੇ ਕਿਅ

ਕਹੀਐ ਸਰਬਤਿ ਆਗ ਅਵਸੇਖ ਪਦ ਲੀਐ ਅਵਸੇਖਤਿ ਆਗ
 ਕੈ ਸੇਕ ਹੋਇ ॥ ਅਉਪੁਤ ਕਹੇ ਗਾਜਾ ਸੁਲੇਸੇਇ ॥ ੧੪੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਗਾਜਾ ਯਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਅਵਸੇਖ ਕਹੇ ਸੇਕ ਉਨ ਜਾਮਹਿ ਦੇਉ ਨ ਪਾ
 ਈ ਅਧਿਜਾਨ ਅਵਸੇਖ ਪੈ ਜਉਨਾ ॥ ੧੫੦ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਕਪਲਕਾਹੀ
 ਕਰ ਅੰਤ ਤਸਕਨ ਸੈ ॥ ਗਾਜੇ ਕਾ ਵਿਚਾਰ ਗੁਰ ਤੁਝ ਅਪਹੀ ਬੁਧ
 ਖੋਈ ॥ ੧੫੧ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ਪੰਕਾਹ ਕਨਾਸ ਅਵਸੇਖ ਤੋਹ ਤੋਹ ਕਪਲਕਾਹੀ
 ਜੋਦ ਚਨ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥ ਸੋਈ ਅਵਸੇਖ ਪੈ ਗਾਜਾ ਕਾ ਚੁਪ ਕਉਨ ਸੀਠ ਉ
 ਰ ਮਹਿ ਕੋ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥ ਕਪਲਕਾਹੀ ਅੰਦਨਿ ਜਨ ਉਸ ਮਹਿ ਅਵਸੇਖ
 ਸੇਕ ਉਨ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਗਾਜਾ ਕਾ ਸੁਨਾਓ ਕਪਲ ਦੇਵਨ ਮਾਤਾ ਤੁਝੈ ਉਪਦੇਸ

੬੩੨

ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੧੫੨ ॥ ਟੇਹਰਾ ॥ ॥ ਜਾਨਤਖੀ ਇਸ ਬੁਧਨਪੀਯੀ ਤੇ ਕੀਏ ਉਪਦੇਸ
 ॥ ਜਾਂ ਮੈ ਬਚਨ ਨ ਚੁਪਾਏ ਸੋਈ ਜਾਨ ਅਵਸੇਸ ॥ ੧੫੩ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਕਪਲ
 ਤੁਸੀਂ ਹੋਇਰ ਮਰਿਖ ਬੋਲਤ ਭਏ ॥ ਅਵਸੇਖ ਅਸਪਦ ਤੇ ਸੋਇ ਗਾਯਕ
 ਹਾ ਅਵਸੇਖੀ ॥ ੧੫੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਅਸਪਦ ਕੇ ਸੋਈ ਅਵਸੇਖੀ
 ਕਪਲ ਕੇ ਕਪੁ ਅਰਬ ਵਸੇਖੀ ॥ ਗਾਯਕ ਹਾ ਜਾ ਤੇ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਹੋਇ
 ਵਹਿਬਾਰੀ ਸੋਇ ॥ ਕਪਲ ਕਾ ਮੈ ਸਰਬ ਅਤੀਤ ॥ ਅਵਸੇਖ ਨਹੀ ਕਬੂ
 ਪਮੇਰੇ ਚੀਤਾ ॥ ਗਾਯਕ ਹਾ ਅਤੀਤ ਪਦ ਪਾਏ ॥ ਸੋਈ ਅਵਸੇਖ ਕਰਮ ਸੀ
 ਈ ਨਹਾਏ ॥ ੧੫੫ ॥ ਟੇਹਰਾ ॥ ॥ ਅਵਪੁਤ ਕੇ ਜਾਹਮ ਬਸੇ ਅਵਸੇ
 ਖਨਹੀ ਤਹੇ ਲੇਸਾ ॥ ਗਾਯਕ ਹਾ ਅਵਸੇਖ ਹੋ ਤੁਮਹੀ ਸਦਾ ਹਮੇਸਾ ॥ ੧੫੬ ॥

॥ ਰਮਾਰਿਖ ਕਹੇ ਬਖਿਅੰਗ ਜਾਗੁ ਤਸੁ ਪਾਨ ਸੇਖ ਪਤਾ ਤੁਰੀ ॥
 ਆ ਅਵਸੇਖ ਕਰ ਜਾਨ ਮਤੇ ਤੁਰੀ ਆ ਅਤੀਤ ਹੈ ॥ ੧੫੬ ॥ ॥ ਰਮਾਰਿਖ ॥
 ॥ ਅਰੇ ਬਿਖੇ ਅਵਸੇਖ ਕਹੈ ॥ ਰਾਜਾ ਕਹੇ ਵਾਜਾ ਕਹੈ ॥ ਜਾਤੇਖ
 ਤੇ ਅਵਰ ਨਾਹਿ ਹੋਇ ਤੁਰੀ ਆ ਅਤੀਤ ਅਵਸੇਖ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਸਿਧੋ ਕਹਾ ਅ
 ਵਸੇਖ ਕਹਾਂ ਤੇ ॥ ਰਾਜਾ ਕਹਾ ਅਵਸੇਖ ਕਹਾਂ ਤੇ ॥ ਸਿਧੋ ਕਹਾ ਜੋਗ ਅਵਸੇ
 ਖ ॥ ਰਾਜਾ ਕਹਾ ਜੋਗ ਤਿਹਿ ਲੇਸਾ ॥ ੧੫੮ ॥ ॥ ਰਮਾਰਿਖ ॥ ॥ ਸਿਧੋ ਕਹਾ ਜਉ
 ਜੋਗੁ ਨਹਿ ਤਬ ਕਹਾ ਅਵਸੇਖ ॥ ਰਾਜਾ ਕਹਾ ਉਠਲ ਜੋਗ ਕਾ ਅਵਸੇ
 ਖ ਤੇ ਹੋਇ ਮੇਸਾ ॥ ੧੫੯ ॥ ॥ ਰਮਾਰਿਖ ॥ ॥ ਮੀਮਾਸਾ ਜੀ ਆਇ ਕਾ ਕਰਮ ਅਵਸੇ
 ਖ ਹੈ ॥ ਰਾਜਾ ਕਹੇ ਸਮਝਾਇ ਕਰਮ ਅਵਸੇਖ ਤੇ ਜਾਨੀ ਐ ॥ ੧੬੦ ॥ ॥ ਰਮਾਰਿਖ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀਤਰੁਏਵੈਸੇਖਕਆਇਕੈਕਾਸਥਪਾਨੇ॥ ਰਾਜਕਾਕ
 ਲਪੁਰਬਕਉਨਾਵੈਸੇਖਕਕੋਕਾਸਪਾਏਜਾਨੇ॥ ਰਾਜਕਾਕਾਸਅਵ
 ਸੇਖਭਇਆਉਨਾਹਿਕਰੋਅਵਸੇਖਪਛਾਨੇ॥ ਵੈਸੇਖਕਤੁਸਨੀਹਿਤਭ
 ਏਨਿਆਇਆਵਤਹੀਕੋਕਰਤਾਜਾਨੇ॥ ੧੬੧॥ ॥ ਜੋਕਦੁ
 ਪੈਕਰਤਾਕਰੋਕਾਕਰਤਾਬਿਖੇਅਵਸੇਖਾ॥ ਰਾਜਕਾਕਾਅਥਅਰਥਕਰ
 ਕਾਕਰਤਾਹੈਸੁਭਲੇਖਾ॥ ੧੬੨॥ ॥ ਰਾਜਕਾਕਾਅਵਸੇਖਸਭ
 ਕਦੁਪੋਇਅਵਸੇਖਤੇ॥ ਨਿਆਇਕੋਮਿਟਾਵੇਰੇਖਡੰਡਦੇਨਕੇਬਚਾਕ
 ਹਿ॥ ੧੬੩॥ ॥ ਰਾਜਕਾਕਾਅਵਸੇਖਪਛਾਨਾ॥ ਡੰਡਦੇਲ
 ਜੋਗੁਅਉਗਮਾਨਾ॥ ਸੁਖਕਾਸਅਵਸੇਖਅਪਾਹਾ॥ ਨਿਆਇਕਾਅੰਸੇ

ਮਤਧਾਰਾ ਜਥਿ ਅਵਸੇਖਤਿ ਆਗਨ ਕਰਹੈ ॥ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਕੋ ਕਬੂਤ ਕਰਹੈ ॥
 ॥ ਰਾਜਾ ਕਰਾ ਸੁਖ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰੇਜਾ ॥ ਆਪ ਸਰੂਪ ਜਾਨਿ ਚਿਹੈ ਜਿਹਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧
 ੬੪ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਨਿਅੰਤਿ ਕਰਾ ਅਵਸੇਖ ਤੇ ਉਚਾ ਕਰ ਕੈ ਜਾਨਾ ॥
 ਰਾਜਾ ਕਰਾ ਅਵਸੇਖ ਪਰੇ ਸੋਈ ਅਵਸੇਖ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੧੬੫ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥
 ॥ ਨਿਅੰਤਿ ਤੁਸੀ ਜੋਇ ਪਾਤੰ ਜਲ ਆਵ ਤਰੁਣੇ ॥ ਕਹੈ ਰਾਜਾ ਕੋ ਸੋਇ ਕ
 ਪੁਰਾ ਜਾ ਤੁਕੁ ਉਨੈ ॥ ੧੬੬ ॥ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਕਰੇ ਅਵਸੇਖ ਮਹੀ ਪ
 ਜਾਗਵ ਸਕ ਕਰੇ ਅਨਾਦਿ ਸੁਮਾਵੈ ॥ ਰਾਜਾ ਕਰਾ ਅਰਥਾਇ ਚੀਕ ਉਤ
 ਕਦੇਖ ਕੈ ਅੰਤਰ ਮੁਖ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋਇ ਸੋਇ ਸਬਦ ਕਰੈ ਅਨਾਦਿ ਪੁਨਸੇ
 ਪਰਚਾਲਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਅਵਸੇਖ ਪਰ ਤਖਸੀ ਜਾਗਵ ਸਕ ਤਬ ਬਚਨ ਸੁ

ਨਵੇ॥੧੬੭॥ਦੇਹਰਾ॥॥ਜਬਲਗਾਅੰਗਸਰੀਰਕੇਦੇਖੇਨਾਪਿੰਜਾਰਾ॥੩
 ਬਲਗਸੁਖਨਪਾਵਹੀਕਿਆਪੁਰਖਕਿਆਨਾਰਾ॥੧੬੮॥॥ਸੋਹਣਾ॥॥
 ਰਾਜਾਕਾਵਹਿਦੇਖਸੇਸਭਜਾਇਅਵਸੇਖੈ॥ਸਰੀਰਤੂਠਸਭਰੇਖਅੰ
 ਗਦੇਖਨਕਿਆਲਾਭੁਸੀ॥੧੬੯॥॥ਚੋਪਈ॥॥ਪੀਚੋਤਤਅਸਤਜਤ
 ਜੋਨ॥ਅੰਗਦੇਖਨਤੇਕਿਆਸੁਖਮਾਨੇ॥ਜਉਲਉਸਰੀਰਕੋਭਿੰਨਨਗਿ
 ਨੇ॥ਤਉਲਉਸੁਖਪਾਇਓਹੈਕਿਨੇ॥ਜਾਗਵਲਕਕਾਪਿਟੀਸਰਤਬਪਾ
 ਈਐ॥ਜੋਗਜੁਗਤਕਰਮਾਠਾਹਾਈਐ॥ਰਾਜਾਕਾਜਉਪਮੀਭੇਦ
 ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕਾਪੂਕੇਲੇ॥੧੭੦॥॥ਦੇਹਰਾ॥॥ਜਾਗਵਲਕਕੇਰੇਜ
 ਉਤਮੀਭਿੰਨਅੰਗਕੇਰੇਪਾਰਾ॥ਰਾਜਾਕਾਪੰਨਿਕਲੇਸੇਸੈਗਿਅੰਨਸੁ

ਗਮਵਿਚਾਰਾ ॥ ੭੧ ॥ ॥ ਗਾਥੇ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜੋ ਗਮਾਇ ਬੋਝਾਖਾਵ
 ਲਾਗੇ ਚੋਟਿ ਕੇ ਤਕੇ ਬਾਸ ਜੋ ਵਨ ਚਲਨਾ ਪਰਾਗੇ ॥ ੭੨ ॥ ॥ ਗਾਥੇ ਸੁਤੇ ॥
 ਗਿਅੰਨ ਬਿਖੈ ਸਭ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੁਖ ਬੋਲ ਲਚਾਲਨ ਸਾਜ ਸੁਭਾਈ ॥
 ਗਿਅੰਨ ਅਉ ਜੋ ਗਨੀ ਜਾਇ ਦੇ ਨ ਸੀ ਨਿਸਚੇ ਅਵਸੇਖ ਕਾਈ ॥ ਜਗ
 ਵਲ ਕਤ ਉਤੁ ਸਨੀ ਪੋਤ ਭਏ ਸਾਖ ਆਏ ਆਇ ਬਚਨ ਚਲਾਈ ॥ ਕ
 ਰਾਨਿਤ ਅਨਿਤ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਾ ਕਹੂੰ ਆਤਮ ਸੁਖ ਕੀ ਲੇਸ ਨ ਪਾਈ ॥ ੭੩ ॥
 ॥ ਸਟੇ ਪਰਾ ॥ ॥ ਗਾਥੇ ਸੁਤੇ ਸਭੀ ਨਿਤ ਅਨਿਤ ਵਿਚਾਰਾ ਸੇਈ ਸੁਤ
 ਅਵਸੇਖ ਪੈਯਾ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਪਾਹਾ ॥ ੭੪ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਸੀਖ ਤੁਸਨੀ ਜੋ
 ਇਐ ਆਏ ਪੈਯਾ ਸਜੀ ॥ ਕਰਾਨਿਤ ਅਨਿਤ ਕੋਇ ਜਉ ਮੈਂ ਤਉ ਮੈਂ ਏਈ

੬੩੫

॥ १६५ ॥ ॥ ਵਸੇਖ ਅਵਸੇਖ ਕਹੂੰ ਨਹਿ ਪਈਯੈ ॥ ਮੁਝ ਤੇ ਭਿੰਨ
 ਨ ਮੁਝ ਮਹਿ ਬਈਯੈ ॥ ਰਾਜਾ ਕਾ ਰਾਖਿਆ ਸਨ ਰਾਜਾ ॥ ਮੈਰੀ ਮੈਰੀ ਸਰਬ
 ਬਿਰਾਜਾ ॥ ਬਿਅਸ ਕਾ ਜਾਗੈ ਤੂੰ ਨਹਿ ॥ ਅਵਸੇਖ ਨਹੀ ਸਭਾ ਮੀਸ
 ਮਾਹਿ ॥ ਰਾਜਾ ਕਾ ਜਾਗਤੀ ਨਾ ਪਵੈ ॥ ਸੋਈ ਅਵਸੇਖ ਸੁਤੇ ਸਿਪਕਾਵੈ
 ॥ १६६ ॥ ॥ ਵਿਅਸ ਕੇ ਹੋਯਹਿ ਮੁਝ ਬਿਖੇ ਵਸੇਖ ਅਵਸੇਖ ਕ
 ਛੁਨਾਹਿ ॥ ਰਾਜੇ ਕਾ ਤਬ ਜਾਨ ਲੈਤੁ ਹੀ ਅਵਸੇਖ ਕਾਹਿ ॥ १६७ ॥ ਸੋਰ
 ਠਾ ॥ ਵਿਅਸ ਤੁਸੀਂ ਹੋਇ ਸੰਤ ਸਭੀ ਅਚਰ ਜਮਾਨਾ ॥ ਬਿਅਸ ਸਮਨਹੀ
 ਕੋਇ ਅਵਸੇਖਾ ਸਕਾਉ ਠਾਇਕੈ ॥ १६८ ॥ ਮੈਧਾ ॥ ॥ ਅਓ ਪੁਤ ਕੇ ਜੋ ਕਾਹਦ
 ਮਹਿ ਆਵੈ ਸੋਈ ਅਵਸੇਖ ਸਦਾ ਅਥਨਾਸੀ ॥ ਜਾਪਦ ਨਹੀ ਤਾਂ ਰੁਪ ਮੇਰਾ

ਤਬਹਾਜਾਕਾਅਵਸੇਖਬਿਲਾਸੀ॥ਅਵਪੁਤਤਉਤੁਸਨੀਕਰਤਭਏਪੁ
 ਹਾਸਕਾਕੈਸੁਖਹਾਸੀ॥ਐਭੀਗਿਆਜਾਇਦੇਖਹਾਸਭਰਪੁਮੇਹੀ
 ਭਾਮਪ੍ਰਕਾਸੀ॥੧੭੬॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਤਬਮੈਕਾਹਾਜਾਸਤਹੈਪਰਜਿਨ
 ਅਵਸੇਖਹੈਥਾਪਾ॥ਤੰਕਦੇਖਸਹੀਕਰਕਾਵਹੀ॥ਅਵਸੇਖਹੈਆਪਾ॥੧੭੭
 ਸੋਹਣਾ॥॥ਹੇਮੈਕੈਕਹੈਕਾਹੀਰਾਜਾਇਸਥਿਤਆਪਮਹੀ॥ਕਉਨਉਠਾਵੈ
 ਤਾਹਿਨਿਸਚਾਜਾਕੋਸਤਸੋ॥੧੭੮॥ਚੌਪਈ॥॥ਹਾਜਾਕਾਸੰਤਸਭ
 ਜਾਨੋ॥ਸਾਸਤ੍ਰਉਪਰਅਵਸੇਖਬਖਾਨੋ॥ਅਵਪੁਤਕਾਸਾਸਤ੍ਰਮੁਖਾ
 ਹੀ॥ਅਵਸੇਖਠਉਰਪਕਜੇਤਹੀਤਾਹੀ॥ਮੁਝਮਹੀਸਾਸਤ੍ਰਠਉਰਨਪਾਵ
 ਹੀ॥ਅਵਸੇਖਕਉਨਸੀਠਉਰਨਾਹਾਵਹੀ॥ਰਾਜਾਤੁਸਨੀਭਏਤਦਾਹੀ॥

ਸਤਸੰਗੁ ਭਾਇਓ ਸੁਖ ਉਪਜਿ ਰਿਤਾਹੀ ॥ ੧੮੨ ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜੇ ਮੈ ਕੇ ਸਤਸੰ
 ਗ ਕਰਹਾ ਜਾ ਕਿੰਚਤ ਕਕਾ ਲਾ ॥ ਆਪਸ ਰੁਪ ਕੋ ਪਾਇਓ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਗੀਹ
 ਲਾ ॥ ੧੮੩ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਕੋ ਰੋ ਉਪਦੇਸਤੁ ਮੈ ਪਰਵੇਸ ਨਾ ਤੈ ॥ ਸਤ
 ਸੰਗ ਨਾਹਿ ਤੁਮੈ ਸਾਥੈ ਸਾਵੇ ਲਾ ਕ ਬ ਮਿਲੈ ॥ ੧੮੪ ॥ ॥ ਕਰਕੀ ॥ ੧੮੫ ॥
 ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ॥ ਨਿਦਾਖ ਗਾਜਾ ਰਿਖ ਭਦੇ ਵਹੁ ਪਹਿ ਆਇ ਪ੍ਰਸ
 ਨ ਕੀਏ ਸੰਸਾਰ ਭਗਵਾ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਅਪਾਰ ਧ੍ਰੁਵੈ ਰਿਹਾ ਕਰਿ ਕੈ ਕਵ
 ਥਿ ਲਸਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਰਿਖ ਭਦੇ ਵ ਕਹੈ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦ੍ਰਿਸ ਨਾਹਿ ਪਰੈ ਜਉ ਨ
 ਉਕਾ ਲਿਖਾਵੈ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹੈ ਮੈ ਕੇ ਜੈ ਸੇ ਤਹਿ ਉਪਦੇਸਤੁ ਬੈਸੈ ਰਿਖ ਭਦੇ ਵ
 ਤਾਹਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ॥ ਰਿਖ ਭਦੇ ਵ ਨਿਦਾਖ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕੀਏ ਸਮ

ਭਾਇ॥ ਦਸਸਹਿਸਰਬਰਖੀਤਿਆਤਾਹੀਪ੍ਰਵੇਸਨਪਾਇ॥ ੩॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਕੈਸਕੋਉਪਦੇਸਜਬਲਗਸਮਝੇਆਪਨਹਿ॥ ਨਹਿਤਹਿਜੇਇਪਰਵੇਸਬ
 ਸਸਟਿਭੀਅਗੇਆਖਿਓ॥ ੩॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਬਸਸਟਿਗਮਪ੍ਰਿਤਬ
 ਚਨਉਚਾਰੇ॥ ਕੀਚਫਲੇਬਲਹਾਥਾਨਿਕਾਰੇ॥ ਜਾਕਾਮਾਇਦਿਛਿਆਮਹਿ
 ਬੰਧਾ॥ ਤੈਕੋਕੋਉਨਬਨੇਸਰਬੰਧਾ॥ ਤੈਤੇਜੋਗਬਿਚਾਰਆਪਕਰਾ॥ ਬਿਨਾ
 ਬਿਚਾਰਨਕਾਰਜੈਸਰਾ॥ ਬਪੁਤ੍ਰਿਨਿਦਾਖਗੁਰੋਪਹਿਭਾਖੀ॥ ਗਤਸੁ
 ਪਨਦੇਖਿਓਆਖੀ॥ ੪॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸਰੀਰਮੇਰੈਬਿਨਸਿਓਲੋਗਏ
 ਕੰਕਰਮੇਰਿ॥ ਪਰਮਗਾਇਤਬਪੁਛਿਓਕਿਆਕਮਾਨਤੋਰਿ॥ ੫॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਭਲਾਬੁਧਾਕਪੁਆਪਆਪਕਹੈਤੁਮਕਉਨਹੋ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਨਜਾਪਅਪਨ

ਜਨੇ ਆਪਈ॥ ੬॥ ਮੈਯਾ॥ ॥ ਪਰਮਹਾਇਕਾਜਉ ਆਪਨਾਨਤਮ
 ਸਾਜੇਗੁਭਈਤੁਮਕੋਉਪਦੇਸਤੁਮੈਤਬਯਾਦਿਆਏਪਰਮਹਾਇਚਿ
 ਤਨਜਾਨਮਕੋ॥ ਪਰਮਹਾਇਤਉਤੁਸਾਜਿਤਭਏਜਉਨੇਤਖੁਭੈਨ
 ਰਹਿਓਗਮਕੋ॥ ਨਪਰਮਕੰਕਹਦਿਜਟਿਪੇਰਮਨੇਗਜਭਏਜਦੇਖੈਤ
 ਮਕੋ॥ ੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਰਿਖਭਦੇਵਤਬਕਹਤਹੈਗਜਾਮੈਸੇਜਾਨਮਨ
 ਹਾਜਨੇਮਨਰਚੇਜਾਗੇਸੁਪਨਸਮਾਨ॥ ੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਜਬਜਾਗੇਅ
 ਵਿਦਿਆਨੀਦਨਗਤਭਰਮਕਰਜਾਨੈ॥ ਗਾਜਾਕਹੇਰਿਖਭਦੇਵੀਦਜੋਗੀ
 ਕਾਮਤਥਿਅਏਤੁਮ॥ ੯॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਜੈਸੇਜੋਗੀਨੀਦਿਤਿਆਗੇ॥ ਰਿ
 ਖਭਦੇਵਕਹਤਹੈਆਗੇ॥ ਬੁਧਤੇਹਿਕਛੁਸਮਣਨਪੇਰੇ॥ ਮੈਅਉਰਕਹਤੁ

ਮਾਓਰ ਅਪਰੋਯੋਗ ਨਿਦਾਹੁ ਮੈ ਕੋ ਕੀਯੈ ॥ ਰੋਜਾਗਨ ਮੈ ਸੇ ਨੀਲ
 ਸਿੰਧੀ ॥ ਚੰਦ ਸੰਤ ਕਛੁ ਅਉਰ ਬਖਾਨੈ ॥ ਜਗਤ ਲੋਕ ਕਛੁ ਅਉਰ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥
 ੧੦ ॥ ਚੋਪਰਾ ॥ ॥ ਕੈਸੇ ਛੁਦਹਿ ਹੀ ਕਰਤੇ ਜਬ ਲਗ ਮਰਮਨ ਪਾਇ ॥ ਰਾਜਾ
 ਖੰਡਾਗਿ ਆਂਨ ਲੈ ਕਾਟਹਿ ਮੇਥਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਰਭੈ
 ਕਾਲਾਪੀ ਕਾਲ ਭੈ ਦੇਇਗਾ ॥ ਕਛੁ ਨਿਭਾਏ ਨਾ ਲਵਈ ॥ ਰਾਗ ਕੁੰਜੀ ਕਰ
 ਕਰ ਪੋਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥ ਵਈ ਰਾਗ ਯਹੀ ਬਿਨ ਆਤਮਾ ਕੋ ਕਛੁ ਹੋਇ
 ਓਨ ਪੀਜਗ ਜਾਨ ਅਸਾਰੀ ॥ ਰਾਜਾ ਕੋ ਜਾ ਕਉ ਗਿ ਆਂਨ ਖੁਲੇ ਤੰ ਕਉ ਕਉ
 ਨ ਲਛਨ ਜਉ ਜਾਇ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਰਿਖ ਭੇਦ ਵਕੋ ਜਉ ਲਉ ਨਾਹਿ ਖੁਲੇ ਦਿ
 ਗਾਉ ਮਨ ਕੈ ਜਉ ਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ॥ ਇਨੇ ਤੇ ਸੰਕਥ ਦੇਖ ਸਕੈ ਕਾਤਕਰਮ

ਸੀਈਅਪਨੇਯਾਰੀ॥੧੩॥ਦਿਹਰਾ॥॥ਦੇਹਅਭੁਮਾਂਨਮਿਦਾਇਓਨਿਅਮੁ
 ਪਤੇਛੁਦਾਤੋਕੋਗੁਬਨਦੇਕਰੈਪ੍ਰਾਨੁਭਤਅਪੁਟਾ॥੧੪॥ਸੋਰਠਾ॥
 ਪ੍ਰਾਨੁਭਤਸੰਜੋਗਾਨਿਹਜਾਬਨੇਤਉਰੋਗਰੈ॥ਕੰਟੇਬਨੇਨਹਿਸੋਗਸੁਖਦ
 ਖਸਮਕਰਜਾਨੀਐ॥੧੫॥ਚੋਪਈ॥॥ਆਪਤੇਭਿੰਨਮਦਰਨਾਪੀ
 ਜੋਨਾਹੀਕਾਰਸਰੀਰਬਿਰਥੇਕਰਮਨੇ॥ਨਿਦਾਖਕਰਾਉਪਾਵਕਰਤ
 ਹੈ॥ਹੀਕਾਰਤਿਆਗਅਤੀਤਹੋਵਤੈ॥ਰਿਖਭਦੇਵਜੀਤਾਹਿਬਤੈਵ
 ॥ਅਤੀਤਹੋਵਨਹੀਕਾਰਨਜਾਵੈ॥ਅਸਥੁਲਤਿਆਗਅਤੀਤਕਰਾਵੈ
 ॥ਸੁਖਮਤਿਆਗਬਿਨਸੁਖਨਸੋਵੈ॥੧੬॥ਦਿਹਰਾ॥॥ਕਾਰਨਆਵਗ
 ਉਨਕਾਯਹੀਸੁਖਮਹੀਕਾਰ॥ਤੀਤੇਸੁਖਮਤਿਆਗਕਰਯਾਤੇਉਤੇਰੇਪਾਰ

॥੧੭॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਕਹੈ ਬੈਸਾ ਸੁਖ ਮਾਸ ਬੁਝਨ ਜਾਨੈ ॥ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰੇ ਤੁਮ ਮੈਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਜੁਗ ਜਾਨੀ ਮੈ ॥ ੧੮ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥ ਰਿਖ ਭੇਦ
 ਕੇ ਘੋਰਾ ਪਰਮਤਿ ਮਾਗੈ ਅਤੀਤ ਹੋਵੈ ਅਸ ਬੁਝ ਪਛਾਨੈ ॥ ਅਤੀਤ
 ਹੋਵੈ ਤਬ ਚਿਤਾ ਕਰੈ ਅਥਕਾ ਹਿਕਰੋ ਕਛ ਜਾਨਾ ਜਾਨੈ ॥ ਅਥ ਸਿਮਰ
 ਨ ਕਾ ਹਿਕਰੋ ਕਿਸ ਕਾ ਜਬ ਬੁਝ ਲਗੇ ਕਿਸ ਕਾ ਹਿ ਮਗਾਨੈ ॥ ਇਸ ਬੁਝ
 ਤਿ ਮਾਗਤ ਉਸੁਗਾ ਮਭੇਦ ਅਉ ਸੁਖ ਮਤਿ ਮਾਗ ਕਠਾ ਕਰ ਮਾਨੈ ॥ ੧੯ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੁਖ ਮਕੇ ਤਿ ਮਾਗੈ ਕਈ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਧਾਨ ॥ ਜੰਗ
 ਅਭਿ ਮਾਸ ਭਿਛਿ ਮਾਰਣਾ ਇਨ ਬਿਧ ਨਾ ਹਿ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਜਤਨ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਧਾਰ ਮਾਰਗ ਤਾ ਹਿ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਪੁਛਹਿ ਗੁਰਾ ਸਮਾਰ

ਤੀਰਥਕਰਪੁਤਉਛੁਟਪਯੋ॥ ੨੧॥ ਕਾਥਿਤੁ॥ ॥ ਰਿਖਰਦੇਵਜੀਸੁਨਾਦੇ
 ਹਾਜਾਤੀਰਥਜਥਜਾਵੈਪੰਕਾਹਕੇਵਧਾਵੈਬਪੁਲਕਮਤਪਾਇਕੈ॥ ਮਨਚੰ
 ਚਲਤਾਕਰੈਅਭਿਮੰਗਮਾਪੇਰਗੁਰਸੰਤਤਨਡੇਰਹੇਸੁਖਮਬਛਾਇਕੈ
 ॥ ਸੁਖਮਬਛਾਇਬੁਧਪੀਲਤਾਕੋਪਾਇਐਸੇਬਛਾਇਜਉਮਾਰੇਮ
 ਹਜਾਇਕੈ॥ ਮੁਏਕੋਜਿਵਾਵੈਬਚਨਬਿਰਥਾਨਜਾਵੈਖਵੈਨਖਾਵੈਸਦ
 ਹੋਪਿਆਂਲਾਇਕੈ॥ ੨੨॥ ਚੋਗਾ॥ ॥ ਹਾਜਾਜਿਨਮਹਿਯਹਿਬਸੇ
 ਭਰਮਬੁਧਾਬਿਨਥਾਹਾਸਰੁਪਗਿਆਨਲਖਸਕੈਅੰਬੁਧਕੋਧਾਹਾ॥
 ੨੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਭਜਨਤੋਦੋਪ੍ਰਕਾਰਏਕਚਾਹਿਸੰਜੁਗਤੀ॥ ਕਰੇਭਜਨ
 ਮਨਧਾਰਪਾਵੈਸੁਅਹਗਬਪੁਭੋਗਕੋ॥ ੨੪॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਜੇਤੋਸਰੁਪਮ

ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਉ ਆਪਦਾ ਹਰਿ ਜੇ ਸੋਭਿ ਪਾਵਤੈ ॥ ਦੁਸਹ ਭਜਨ ਨਿਰੀ ਕਮ
 ਜਾਨੈ ਜੇ ਸਹ ਬਵੀ ਸੁਖੁ ਮਾਵਤੈ ॥ ਇਕ ਸਾਂਈ ਬਿਨ ਅਵਰ ਕਛੁ
 ਪੀਨਿ ਰਸ ਮੇਭਇ ਅਸਮਾਵਤੈ ॥ ਸੁਖ ਮਜਾਨਤਿ ਆਗਾਊ ਕੈ ਨਿਤ ਕ
 ਰ ਮਾਂਈ ਗੁਨ ਗਾਵਤੈ ॥ ੧ ॥ ਚੌਥਾ ॥ ਨਿਦਾਖ ਕਹੇ ਕਪੂਪ ਰਮ ਰੁਚ
 ਸੁਖ ਮਕਿਹਿ ਬਿਪ ਜਾਇ ॥ ਰਿਖ ਭਏ ਵਕਹੇ ਕਿ ਅਸ ਕਤੈ ਜੁ ਸੁਖ ਸਕੇਗ
 ਵਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਮਹੀਚ ਆਇ ਲੈ ਜਾਨ ਸੁਖ ਮਤੇ ਨਹਿ ਛੁਟ
 ਸਕਹਿ ॥ ਤੁਮ ਕੈ ਸੇਛੁ ਏ ਪਰਮਾਨ ਜੇਭਿ ਪਾਤਿ ਭਿ ਸੋਭੈ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ॥ ਜਪ ਕਰਤ ਪਕਰਨਾਹਿ ਛੁਟੇ ਕਪੂਈ ਸਹ ਸਤ ਪਕੀਏ ਕਪੂ ਸੁਖ ਮਤੇ ਵਪ
 ਛੁਟਾ ਜਾਵੈ ॥ ਸੁਖ ਮਅਥਾਹਿ ਸਮੁੰਦ ਬਡੇ ਤਹੀ ਕਈ ਜਗ ਅਸੀਨ ਭਿ

ਤੁਥਾਵੈ ਜਾਕੇ ਸੁਖ ਮਾਧਿਕਾਰ ਬਸੇ ਮਾਮਾਹਿਤ ਕੋ ਪਾਤਜੋਗ ਜੋ ਬ੍ਰਾਮਕ
 ਹੁਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ਮੁਖ ਸੇ ਕੇ ਬ੍ਰਾਮਾਹਿ ਸੁਖ ਮਾਨ ਕੇ ਮਾਹਿ ਸੁਖ
 ਪੋਕੋ ਕਛੁ ਨੀਜ ਉਸੁਖ ਮਛੁਟ ਕੈ ਨਾਹਿ ॥ ੨੯ ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ਨਿਦਾ
 ਖਬ ਖਾਨੇ ਤਾਹਿ ਸਭ ਬ੍ਰਾਮਾਜ ਉਏ ਕਹੈ ॥ ਪੰਕਾਰ ਤਾਂ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਜੈ
 ਸੇਜ ਲਮਾਹਿ ਬੁਦ ਬੁਦੇ ॥ ੩੦ ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ਰਿਖ ਭਦੇ ਵਕੋ ਨਿਅੰਤਿ
 ਜੇ ਮਾਵੈ ॥ ਮੈਸੇ ਬਚਨ ਜਬਾ ਕਟਾਵੈ ॥ ਯਾਹਿ ਜੀਵ ਸੁਖ ਮਾਨ ਕੀਧ
 ॥ ਆਵਾਗਵਾਤਾਹਿ ਕੋ ਪੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਾਮਾ ਕੋ ਤਉ ਪਾਪੀ ਜਾਨਉ ॥ ਨਿਦਾਖ
 ਕੋ ਸਤ ਕਰਮਾਨਉ ॥ ਜੀਵ ਜੁ ਆਵਾਗਵਾਨ ਮਾਹਿ ਪਾਏ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੇ ਕੋ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਸਮਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ਰਿਖ ਭਦੇ ਵਤਿ ਹਿਅ ਖਪੈ ਸੰਤ ਸੇ ਤੁਮ

ਕਾਹਿ ਪੁਰਨ ਕ੍ਰਮ ਵਹਿਅ ਪੈ ਸੁਖ ਮਜਿਨ ਮਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ੩੩ ॥
 ਕਿਸਾ ਕਰੇ ਸਿਖ ਮੋ ਰਿਪਾਤ ਕਰਨ ਤੁਮ ਜੋ ਗੁਰੇ ॥ ਹਮ ਮਹਿ ਮੋਹਿਨ ਤੇ ਰਿਜ ਭਿ
 ਸਿਖ ਜਾਨੇ ਪ੍ਰਿਕਾਰ ਹੀ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ਨਿਦਾਖ ਕਰੇ ਤੁਮ ਨਾਹਿ ਪਰ
 ਜਾਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨਾਹਿ ਮੁਢਿ ਤਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਹਮ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਦੇਹੁ ਛੁਡਾਇ ॥
 ਕੈ ਸੁਖ ਮਛੈ ਡਪਰ ਮੋ ਰਿਪਰੇ ॥ ਰਿਖਰ ਦੇਵ ਕਰੇ ਮਨ ਵਸ ਕਰੇ ਤਉ ਸੁਖ ਮ
 ਛੁਟੈ ਹੋਇ ਕਿਨਾਰੇ ॥ ਜਉ ਐਸੇ ਕਰੇ ਮਨ ਵਸ ਕਰੇ ਕਿਵ ਜਾਨੇ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨ
 ਸੰਸਾਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੁਪਨ ਮਹਿ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸੈ ਜਾਗੁ ਤੇਰੇ ਖਨ ਏਕ ॥
 ਨਿਦਾਖ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕਰੇ ਮੋਹਿ ਮਨ ਕਉ ਪਬ ਬੇਕ ॥ ੩੫ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਰਿਖਰ
 ਦੇਵ ਤੁਮ ਜੀ ਅਮਨ ਕਉ ਪਸੈ ਕਿਸਾ ਕਰੇ ॥ ਆਏ ਅਸੁ ਵਕ੍ਰ ਜੀ ਅਸਰ ਬ

ਜਗਤ ਆਤਮ ਕੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮ ਸਭੀ ਤਉ ਮਾਨਕਾ ॥
 ਉਕਤਿ ਅਸਟਾਵਕ੍ਰੁ ਆਗੁ ਕੋ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋ ॥ ਰਿਖ ਭਦੇ ਵਕੋ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਏਕ ਅਨੇਕੀ ਆਗੁ ਕੋ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋ ॥ ਤੁੰਭੀ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕ ਅ
 ਖਡੰਗੀ ਰਿਖ ਭਦੇ ਵਕੋ ਐਵੇ ਹੋਇ ਪੋ ॥ ੨੭ ॥ ਚੋਗਾ ॥ ॥ ਜਬ ਲਗ
 ਪੰਚਨਤਿ ਆਗੈ ਸੁਖ ਸਹੁ ਪਨਹਿ ਪਾਇ ॥ ਅਸਟਾਵਕ੍ਰੁ ਕਾਤੀ ਬ੍ਰਹਮ
 ਪੁਰਨ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਉਸ ਬਿਨ ਅਵਰਨ ਕੋਇ ਤੀਨ
 ਚਾਰ ਅਉਪੀਚ ਕਿਆ ॥ ਰਿਖ ਭਦੇ ਵਕੋ ਜੋਇ ਪੰਚ ਵਸ ਕਰਨਾ ਉਸੀ ਤੇ
 ॥ ੨੯ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਅਸਟਾਵਕ੍ਰੁ ਕਿਆ ਹੁਪਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ਕਹਾ ਜਾਗਤ ਸੁ
 ਪਨ ਸਬ ਪਤਭੇਨਿ ਮਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਪਤੁ ਮਾਰਾ ਤੁਮ ਹੀ ਕੋ ॥ ਰਿਖ ਭਦੇ ਵਕੋ

ਤੁਹੀਆਪਰੋਲਾਓ॥ ਅਸਟਵਕ੍ਰਕੋਤੇਆਪਬਡਾਨਾ॥ ਬ੍ਰਾਮਾਬਿਖੈਚ
 ਰਪੀਚਕਾਨਾ॥ ਰਿਖਭਦੇਵਕਾਤੁਮੀਵਿਚਾਰੋ॥ ਸਖੇਪਤਤਿਆਗਈ
 ਸਰਕਯਾਰੋ॥ ੪੦॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਤੁਹੀਆਅਤੀਤਸੋਬ੍ਰਾਮੁਪੈਦਸਗੁਰੇ
 ਉਚਾਉਸੀਸਮੇਆਵਤਭਦੇਦਤਤ੍ਰੇਮਾਮੁਚਾ॥ ੪੧॥ ਸਿਰਠਾ॥ ॥ ਅ
 ਵਤਬਚਨਉਚਾਰਾਮਰੀਨਿਮਸਕਾਰਾਮੀਕੋ॥ ਦੇਸਕਾਲਤੇਪਾਰਪਰ
 ਮਜੋਤਪਰਮਾਤਮਾ॥ ੪੧॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਅਸਟਾਵਕ੍ਰਕੋਦੇਸਕਾਲਪੈਕੋ
 ਮੈਅਉਪੁਤਕੋਦੇਸਕਾਲਪਰੋ॥ ਅਸਟਾਵਕ੍ਰਕੋਅਦੁਤੀਕਪੀਅੈ
 ਅਦੁਤੀਤਬੇਦੇਸਕਾਲਪਰੋ॥ ਅਉਪੁਤਕੋਤਮਕਉਨਕੋਅਗੁ
 ਕੋਪੁਰਨਬ੍ਰਾਮਪਰੋ॥ ਅਉਪੁਤਕੋਅਦੁਤੀਨਭੇਪੁਰਨਤਉਜੋਅਉ

ਰਾਮਸੇਧੈ॥੪੨॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਵਚਨਤਉਹਸੇਨੇਜੋਗੈਸਰੁਪਜਾਇਚੁਪੈ
 ਏ॥ਅਸਦਾਵਕ੍ਕਾਤਹੈਚੁਪਅਚੁਪਹਿਕਾਰੈਸੋਇ॥੪੩॥ਚੋਪਈ॥
 ਜਾਤੇਨਿਹੀਕਾਰਸੇਕਹੀਐ॥ਅਉਪੁਤਕਾਰਿਖਭਦੇਵਪੁਛਈਐ॥ਸਿ
 ਖਅਪੋਜਿਹਿਭੈਬਹੁਦੀਨਾ॥ਸਰੁਪਅਹਿਸੋਹੈਨਿਨੀਨਾ॥ਰਿਖਭਦੇ
 ਵਹਅਸਿਖਤਮਾਰੇ॥ਕਰਉਪਦੇਸਜਹਿਚਾਹਿਅਮਾਰੇ॥ਹੇਅਵਪੁਤੁ
 ਮਯਹੀਅਗਿਆਨਾ॥ਅਬਤਕਗੁਰਪਾਹਨਕੀਚਾਹਨਾ॥੪੪॥ਦੋ
 ਹਰਾ॥ ॥ਅਗੇਚਵੀਸਗੁਰਕੀਏਨਿਸਚੇਕਛੁਨਪਾਗ॥ਅਬਾਮਕ
 ਗੁਰਕੋਰੇਹਮਰੇਕਿਆਉਪਕਾਰ॥੪੫॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਅਉਪੁਤਕਹੈ
 ਗੁਰਦੇਵਸਿਖਉਪਦੇਸਕਿਹਿਉਪਰੇ॥ਸਹੀਰਨਕਤਅਭਵਅਤਮਉਪ

ਦੇਸ ਅਗੋਚਰੀ ॥ ੪੬ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਕੇਵਲ ਬਚਨ ਜੋ ਅਖ ਦੀਏ ਗੁਰਮੁਖ
 ਉਸਿਖ ਜਾਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਅਗਿਆਨ ਤਾਮਾਹਿ ਹੀ ਬੰਧਹੋਹੁ ਅਮ
 ਉਪੁਤਨ ਗੁਰਮਿਖ ਪਾਰੀ ॥ ਜੇਕਰੋ ਤੇ ਅਥਾਹਿ ਭਸਮ ਕਰੋ ਗੁਰਮੁਖ ਉਸਿ
 ਖਦੋ ਨ ਏਕ ਬਾਰੀ ॥ ਰਿਖ ਭਦੇ ਵਕੋ ਸੁਖ ਮਾਸ ਭਏ ਤਉ ਨਾਸਹੋ ਵੈਰੀ
 ਸੁਸਟਿ ਹੀ ਸਾਰੀ ॥ ੪੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੁਖ ਮਜਾ ਤੇ ਨਾਸਹੋ ਏਕੋਈ ਕੋਊ
 ਪਾਇ ॥ ਅਉਪੁਤ ਕਰੋ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਪਾਇ ਓਯੋ ਸਾਸ ਤ੍ਰਥੇ ਦਸੁ ਨਾਇ ॥ ੪੮ ॥
 ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਕਰੋ ਅਉਪੁਤ ਵੰਗੁ ਸੁਖ ਮਾਸ ਸਿਵ ਜਾਨੀਐ ॥ ਯਹਿ ਤੋਹ ਸੀ
 ਨਾਗੁ ਸੁਖ ਮਾਸ ਸੁਲਯਹਿ ਸਰਬ ਸਿਵ ॥ ੪੯ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਜਬ ਪੂਰਨ
 ਸਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਜਾਨਾ ॥ ਦੋਨੋਂ ਕਾਰ ਕੀਏ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਜਾਤੇ ਉਪਰੰਤ ਕਰੋ ਜ

੪੪੩

ਜਾਨੇ। ਰਿਖਭ ਦੇਵ ਕੇ ਹੋ ਸਿਵ ਮਾਨੇ। ਅਵਤਾਰ ਕੇ ਅਉ ਦੁਤੀ ਸਮਾਏ।
 ਅਪਨੇ ਅਪਨ ਜਾਨੀਓ ਜਾਏ। ਅਵਤਾਰ ਇਤ ਉਸੇ ਹੀ ਪਾਏ। ਬਸ ਸਦ
 ਆਏ ਹੈ ਸਾਜ ਸੁਭਾਇ। ੫੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਆਵਤ ਬਚਨ ਤਿਨ ਯਹਿ
 ਕੀਏ ਮੁਕਤ ਜੋਗ ਬਿਨ ਨਾਹਿ। ਜਾਗੀ ਅਸੀ ਕੋ ਜੋਗੁ ਹੈ ਸੁਚੇਤ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾ
 ਹਿ। ੫੧॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਪਹਿਲੇ ਅਸਨ ਪਾਰ ਪ੍ਰਾਣਾ ਜਾਮ ਕਰ ਸੁਪ ਹੋਇ।
 ਅਉ ਪੁਤ ਹੋ ਸੁਖ ਸਾਹ ਅਸਟਾਵਕ੍ਰ ਜਿਉ ਕੋਹੇ। ੫੨॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ ॥ ਸਤ
 ਕੋ ਜੋਗ ਕਉਨ ਕੋਹੇ ਕਹੁ ਸਤ ਅਸਤ ਬਿਖੇ ਜੋਗ ਨਾਹੀ। ਬਸ ਸਟਿਕ ਹੋ
 ਮਾਧਿਯਭਏ ਤੁਮ ਬਾਲਕ ਸਮਤ ਕੋਹ ਨ ਕਾਹੀ। ਤੁਮੇ ਜੋਗ ਕੀਏ ਨ
 ਬਨਾਇ ਕੇ ਸੁਪਨਾ ਹੀ ਮਨ ਤੁਮ ਹੋਤਾ ਹੀ। ਅਸਟਾਵਕ੍ਰ ਕੋਹੇ ਮਜੋਗੀ ਸ

ਦਮਿਲਾਪਮਹਿਜੋਗਨਜੋਗਠਾਹਗਾਹੀ॥੫੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਕਹੋਆਸਨਕੈ
 ਸੇਕਉਪ੍ਰਾਣਸੁਪਕਿਵਹੋਹਿ॥ਬਸਸਟਿਕਹੋਯਹਿਜੋਗਥਿਨਜੋਗਨਕਰ
 ਨਸੋਹਿ॥੫੪॥ਸੋਹਣਾ॥ਅਉਪੁਤਕਹੋਸੁਦਜੋਗਤੁਮਕਹਤੇਆਸ
 ਨਕਹੋ॥ਮਤੇਭਏਅਰੋਗਹੋਇਨਿਸੰਕਅਬਸੇਵਤੇ॥੫੫॥ਚੌਪਈ॥
 ਤੁਮਕਹਤੇਪ੍ਰਾਣਕੋਰੋਕਾ॥ਮਕਹਤੇਛੋਡਪ੍ਰਾਣਮਸੋਕਾਹੋਬੁਛੋਜੋ
 ਗਐਸਾਬਤਾਵੋ॥ਸਰਬਜੋਤਆਤਮਕੋਪਾਵੋ॥ਜੋਗਤੇਹਿਅਠਾਪਥ
 ਕਰਜਾਨਾ॥ਬਾਹਰਖੈਚਅੰਤਰਕਰਹਿਅੰਨਾ॥ਜੋਗਮਹਿਸਰਬਗ
 ਸੁਚੇਤਾ॥ਅੰਤਰਬਾਹਰਿਸਿਵਕਚੇਤਾ॥੫੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਬਸਸਟਕ
 ਹੋਜਬਨਾਸੁਨੈਅਨਾਦਪੁਨਆਕਾਸਾ॥ਤਬਲਗਸੁਖਨਪਾਵਹਿਜੋਕਛ

੪੪੪

ਕਰੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੫੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਅਵੁਪੁਤ ਕਹੋ ਬਖਿਅੰਤ ਸੁਖ ਮਨ ਕਹੋ ਮ
 ਪਨਾਸਕਾ ॥ ਸੰਤ ਕਹੋ ਜਉ ਜਾਨ ਸੁਖ ਮਨਾਸਾ ਜਾ ਅਵਸਥਾ ॥ ੫੭ ॥ ॥
 ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥ ਜਾ ਕੋ ਸਾਹਿਬਾਇ ਓਸੋ ਤੋ ਕਾਹਿ ਕਰੇ ਸੁਖ ਮਨਾਸੋ ਮਾਪ ਕੀ ਕ
 ਹਿ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਜੋ ਕਹੋ ਥੀਪ ਕਾ ਛੇਦ ਅਮੀਰ ਸਪੀਦ ਤਸੋ ਥੀਪ ਕਾ ਕਹੁ ਕੈ
 ਸੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜੰਬ ਜੰਗੀ ਪਉ ਐਉ ਪਰਖੈ ਚਤੁਰ ਮਨ ਤਾਸੇ ਮਿਖ ਪਰੇ ਮੁਹਿ
 ਰਾਗੇ ॥ ਤਿਸੀ ਬੂੰਦ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਆਖਾਤ ਪੀਵਤ ਮਿਖ ਨ ਜਾਨ ਸੰਭਾਰੇ ॥
 ੫੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਨ ਅਗਿ ਅੰਨ ਕੀ ਛੋਰੁ ਸਮੁੰਦ ਅਥਾਹਿ
 ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੈਤਾਂ ਪਰਨਾਹਿ ਨਿਗਾਹਿ ॥ ੬੦ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥
 ਬਸ ਸਟਿਕ ਹੋ ਪੈਤਾਹਿ ਬ੍ਰਿਸਟਿਕੀ ਅਸੰਸਾਰ ਤਮਾ ॥ ਅਉਪੁਤ ਕਹੋ

ਵਾਹਿ ਸਰੂਪ ਪਾਇ ਕੈ ਬਿਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ੬੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ
 ਛੁਟਾ ਜਾਨਾ ਤਾਂ ਕੈ ਬਿਸਟਿ ਕੇ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਜੋਗੀ ਸੇਵਨ ਜੋਗਾ ਜਾਨੇ ॥
 ਆਸਨ ਪਾਗਨ ਬਚਨ ਪਰਮਾਨੇ ॥ ਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪਵਨ ਕੈ ਕਰੈ ॥ ਆਵ
 ਤ ਜਾਤ ਕਉ ਨ ਮਾਰਗ ਸਰੈ ॥ ਪਰੁ ਐਸੇ ਜਾਨਨ ਜਾਨਤ ਸੇਈ ॥ ਨਿਹਿ
 ਕਾਰ ਵਿਕਾਰੀ ਹੋਈ ॥ ੬੨ ॥ ਛੋਪਈ ॥ ॥ ਐਸੇ ਸਮਝਨ ਹੋਈ ਪੰਚਤਤ
 ਤ ਜਾਨੀਆ ॥ ਏਕ ਪਵਨ ਕੀ ਕਿ ਆਚਲੀ ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਜੀਆ ॥ ੬੩ ॥
 ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਬਸ ਸਟਿਕੋ ਤੁਸੀ ਮ ਅਓ ਪੁਤ ਕੋ ਸੁਪਰਕਾਸੀ ॥ ਕ
 ਪਲ ਆਵੇ ਤੇਈ ਅਕਾਸ ਆਤਮਾ ਬਿਸਟਿ ਸੋ ਜੋਗ ਕਰੇ ॥ ੬੪ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਯਾਤਿ ਤੇ ਸਰਬਈ ਸਰ ਜੋਗ ਕਉ ਨ ਕਰੈ ਬਸ ਸਟਿ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪੋਤ ਰਏ ॥

ਅਵਤਾਰਕੋਯਾਤੋਚੁਪਰਲੀਪੈਰਿਖਰਦੇਵਕੋਸੁਖਮਾਯਿਕਰਲਏ॥
 ਅਉਪੁਤਕੋਚੋਲਲਚੁਪਦਉਮੋਗਬਿਖੇਨਾਪੀਕਉਪਏ॥ ਜਉਮੋਗ
 ਏਕਰਗਪੁਰਗਇਓਤਉਸੁਖਮਾਮਸਥੁਲਕੇਮੁਲਗਏ॥ ੬੫॥ ॥
 ਚੋਗਾ॥ ॥ ਅਸਟਾਵਕ੍ਰਕਾਤਪੈਕਾਨਤੁਸਾਨੀਨਾਹਿ॥ ਜਿਏਖੋਸਮਾਪ
 ਹੀਪੁਰਗੇਸਰਮਾਹਿ॥ ੬੬॥ ਸੋਗਠਾ॥ ॥ ਬਸਸਟਕਾਤਪੈਤਾਹਿਏ
 ਖਲਸਰਦੁਐਤਾ॥ ਤਾਤੇਜੋਗਾਨਿਬਾਹਿਯਾਹੀਜੋਗਕਰਜਾਨੀਐ॥
 ੬੭॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਅਸਟਾਵਕ੍ਰਬਚਨਉਚਾਗੇ॥ ਦੇਖੁਨਦੇਖਾਹੁਪਾਮਾਏ
 ॥ ਦੁਐਤਕਾਜੋਗਕਉਕੀਜੈ॥ ਅਉਪੁਤਕਾਸਹੁਪਕਾਹੀਜੈ॥ ਅਸ
 ਟਾਵਕ੍ਰਸਹੁਪਬਖਾਨੇ॥ ਨਾਮਹੁਪਆਪਾਨੀਜਾਨੇ॥ ਅਉਪੁਤਕਾਤ

ਉਤੁਸਨੀਹੋਇ। ਅਸਟਵਕੁਕੋਪੋਰਜਨਨਹੀਕੋਇ। ੬੮। ਦੋਹਰਾ
 ਨਾਰਦਰਿਖਤਬਮਾਇਆਬੰਸਕੀਸਬਦਬਜਾਇ। ਨਾਰਾਇਨ
 ਰਾਇਨਕੋਬੰਸਹੀਪੁਨਉਪਜਾਇ। ੬੯। ਸੋਰਠਾ। ॥ ਸਭਨੋਤੁਸ
 ਨੀਕੀਨਨਾਰਦਤਿਨਕੋਜਿਉਕੋ। ਜੋਸੰਤਮਾਪਰਬੀਨਸਬਦਪਰ
 ਮਾਰਬਕਰਨਕੋ। ੭੦। ਚੌਪਈ। ॥ ਤੁਸਨੀਕਰਨਾਨਾਹਿਵਸੇਖਾ। ਅ
 ਉਪੁਤਕੋਨਾਰਾਇਨਅਥੇਖਾ। ਕਹੈਤੇਕਿਆਸਾਰਬਤਾਵੈ। ਨਾਰ
 ਦਕੋਪਰਮਾਰਬਪਾਵੈ। ਅਉਪੁਤਕੋਤੁਮਆਪਰੁਸਾਏ। ਕੁਲਚਿ
 ਤਾਰਨਾਮਮਾਹਿਪਾਏ। ਨਾਰਦਕਾਥਿਸਨਾਧਮਤੇਆਇਓ। ਸੰਤਸ
 ਰਾਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਓ। ੭੧। ਦੋਹਰਾ। ॥ ਉਹਭੀਯੋਹੀਚਰਚਥੀਲ

੪੪੬

ਛਮੀਕੇਭਗਵਾਨਾਸੰਤਸਰਾਮੈਜਾਤਹੋਅਬਆਵੈਸਤਮਾਂਨ॥੬੨॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਅਉਪੁਤਕੇਸਤਾਧਿਕਵਚਤਮਸੇਰੋ॥ ਆਵਲਜਾ
 ਵਲਤੋਹਿਬਿਸਨਾਬਿਖੇਕਛੁਪੈਨਾਪੀ॥੬੩॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਹਮਕੋਤੋਬਿਸ
 ਨਕੀਚਾਹਿਨਾਪੀਜੇਸਰਬਾਵੈਆਪਕਬਿਸਨਕੋਜਾਨੇ॥ ਇਤੋਮਹਿਬਿ
 ਸਨਿਜੀਆਇਗਏਕਹਾਸੰਤਨਿਹਸੰਸੇਬਿਸਨਕੋਮਾਨੇ॥ ਹਮੇਬਿਸਨਿ
 ਸਰਬਾਬਿਸਨਾਪੀਜਿਨਿਐਸੇਜਾਨਾਸੇਸਰੂਪਸਮਾਨੇ॥ ਉਸਮੇਰੋਬਿ
 ਖੇਭੇਦਨਾਪੀਹੈਸੰਤਬਿਸਨਦੇਕਹਾਨਕਹਾਨੇ॥੬੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਉ
 ਪੁਤਕੇਸੁਨਾਹਦਾਬਿਸਨਕੇਸਰਾਬਿਸਨਾ॥ ਤੂੰਆਪਨਾਰਦਕੋਤਿ
 ਨਜਾਨਾਹੈਬਿਸਨਾ॥੬੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਆਪੇਕੋਲੋਬਿਚਾਰਏਕਬਿਸਨ

ਨਾਨਕ ਕਾਹਾ ਜਤਨ ਭਰ ਬਾਏ ਤਤਕਾਰ ਜਟਾਛਾ ਪ੍ਰਮੁਖ ਭਸਮ ਸੋ ॥ ੬੬ ॥
 ਆਚੈ ਪਈ ॥ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਨਿ ਜਤਨ ਭਰ ਬਸਮ ਸੋ ॥ ਜਤਨ ਭਰ ਬਾਏ ਬਿਸਨ ਏਕ
 ਬਿਸਨ ਹੀ ਮਾਨੇ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਹਾ ਬਿਸਨ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਮੁਖਿ ॥ ਬੁਸਨੀ ਓਕੀ ਸਿ
 ਆਈ ਕਹੇ ਸਭੀ ਤੁਹਿ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਸੁਮੇਹ ਸਿਧਾਏ ॥ ਜੋਗੀ ਦੇਖਾ ਪਿਆਨ ਬ
 ਗਾਏ ॥ ਨਿਮਸ ਕਾਰ ਕਰ ਪ੍ਰਸਨ ਚਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਜੋਗੀ ਕੈ ਸੇਕ ਗਾਇ ॥
 ॥ ਕਹਾਹੁ ਉਮੇਤ ਏਸ ਨਾਨਕੀ ਓਹੈ ॥ ਬਹੁੜਿ ਪੁਛਾ ਕਿਆ ਭਸਮ ਲੀ
 ਓਹੈ ॥ ੬੭ ॥ ਏਹਾ ॥ ॥ ਕਹਾਹੀ ਕਾਰ ਜਲਾਇ ਕੈਰ ਸਮੁਕਾਈ ਅੰਗ
 ॥ ਪੁਛਾ ਆਸਨ ਕੈ ਕਹੈ ਆਸਨ ਨਿਸਚਲ ਸਰਬੰਗ ॥ ੬੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਅਚਰ ਜਮਾਨ ਤਿਰਿ ਦੇਖ ਪਾਨ ਅਪਾਨ ਠਿਰਿ ਪੁਛਿਆ ॥ ਆਗੇ ਕਹੇ

੪੪੬

ਸੇਖ ਜੋਗੀ ਤੁਮ ਦੇ ਏਕੈ ॥ ੬੮ ॥ ਸੈਯਾ ॥ ॥ ਪੁਛਾਇ ਨਾਧਿੰਗ ਲਾਸੁਖ ਮਨਾ ਕੈ
 ਸੇਕਰ ਕੈ ਅਭਿਆਸ ਕੀਆ ਹੈ ॥ ਕਾਇਨਾ ਜੀਵੀ ਪੰਗਲਾਈ ਸਰ ਸੁਖ ਮਾ
 ਬਾਅਇਨ ਮੁਝ ਤੇ ਪਰਕਾਸ ਲੀਆ ਹੈ ॥ ਪੁਛਾਧਨਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਸਰਬ ਮੈ
 ਈ ਪੁਛਾ ਸੇਹ ਅਰਥ ਕਹਾ ਚੀਟੀ ਬਾਅ ਅਹਿ ਸਰਬ ਬੀਆ ਹੈ ॥ ਜੇਸੁ
 ਆਸ ਅਰਧ ਕੇ ਜਾਵੇ ਸੇਕਰੇ ਅਭਿਓਰ ਪਕੇ ਜਾਵੇ ਅਹਿ ਟੀਆ ਹੈ ॥ ੮੦
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਰਥ ਯਹੀ ਅਤਰ ਬਾਹਰਿ ਪੁਨਾਹੇ ਸਭ ਠਉਰ ॥ ਪੁਛਾ
 ਨਾਸਕਾ ਅਗ ਕਹਾ ਯਹੀ ਪੈ ਨਹੀ ਮੁਝ ਬਿਖੇ ਅਭਿਰ ॥ ੮੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਪੁਛਾ ਰਿਕੁਟੀ ਕਉਨ ਕਹਾ ਸਤਰ ਜਤਾ ਅਸ ਜਾਨਾ ਠਿਰਿ ਪੁਛਾਹੈ
 ਜਉਨ ਜੋਗੀ ਸਰੀਰ ਨਾਗਿ ਰਤ ਹੈ ॥ ੮੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਕਹਾ ਜੋਗੀ ਸਰੀ

ਰਕਾਂਗਿਜਾਇ॥ ਪੰਚਤਤੋਪਰੇਕਾਇ॥ ਤੀਨਪ੍ਰਕ੍ਰਮਾਤਿਨਾਮਕ
 ਰੀ॥ ਚਰਨਪੈਇਚਰਨਾਮਤਪਰੀ॥ ਤਬਾਮਕਾਤੁਮਸਤਗੁਰਜਾਨ
 ॥ ਅਗੇਕਾਗੁਰਨਿਖਨਮਾਨਾ॥ ਸੁਨੀਬਿਸਾਗੁਰਕਥਾਸੁਨਾਈ॥
 ਅਓਪੁਤਕੇਅਚਰਜਨਕਾਈ॥ ੮੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜੋਗੀਜਾਨੇਸ
 ਰੁਪਕੇਚਾਹਿਮਿਟਵੈਜਾਇ॥ ਕਰਮਜੋਗਮੈਗੁਰਕੀਓਅਬਭਾਖਸੁਨਾ
 ਵੈਸੋਈ॥ ਕਰਮਜੋਗਮੈਗੁਰਕੀਓਅਬਭਾਖਸੁਨਾਵੈਸੋਈ॥ ੮੪॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਏਕਸਮੇਮੈਜਾਇਫੁਲਾਚਲਪਰਬਤਦੇਖਿਓ॥ ਦੇਖੀਗੁ
 ਠਾਅਪਕਾਇਬਾਵਨਜੋਜਨਜਾਨਲੈ॥ ੮੫॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ ॥ ਕਰਮਦੇਵਦੇ
 ਖਾਮੈਚਾਹਿਕਰੀਜਾਇਨਿਕਟਿਨਿਹਾਰਕਰੁਦਰਸਨਾ॥ ਤਬਵਾਨੇਕਾ

ਹਮਭੋਜਨਕਰਤੈਪਾਛੇਕਰੀਦਰਸਨਪਰਸਨਾਮੈਨੇਕਾਕਾਪੁਰੁਪਮੇਗੇਇ
 ਸਨਾਨਤੁਮੈਕੈਸੇਕਰਸਨਾਕਾਪੁਰੁਮੈਪੈਇਸਨਾਨਕੀਏਪੁਛਾਚਉ
 ਕਾਕਾਹੀਕੀਰਿਸਰਸਨਾ॥੮੬॥ਦੇਹਰਾ॥॥ਕਾਚਤਰਥਮੰਤੋਕਰਨ
 ਕਾਚਉਕਾਦੀਆਬਨਾਇਪੁਛਾਚਲੁਤੁਮਰਾਕਵਨਾਪੈਕਾਏਕਜਨੁ
 ਰਥਦੁਆਕਾਰਮਕਰਾਇ॥੮੭॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਕੋਪਕਾਵਨਕਾਹਿਕ
 ਹਾਗਿਅੰਨਾਬਿਗਿਅੰਨਾਮਨਾਜੈਪੁਛਾਖਾਵਨਕਾਹਿਕਾਰਮਕ
 ਕੋਪਬਿਗਿਅਨਾਕੇ॥੮੮॥ਚੌਪਈ॥॥ਪੁਛਾਈਪਨਦੋਰਬਗਇ
 ॥ਕਾਚਾਹਿਨਈਪਨਦੀਰਿਜਲਾਇਜਉਤੁਮਾਮਸਾਤਉਤੁਮ
 ਅਵੈਪੁਛਾਕਿਸਕੋਭੋਗੁਲਗਾਵੈਕਾਹੀਕਾਰਭੋਗਭਗਵੈਨ

ਕੇਦੀਆਗੁੰਕਾਰਗਵੰਨਆਪਹੀਥੀਆਯਾਭੇਸਿਸਟਿਭੋਗਨ
 ਜਾਨਾਕਰਮਸੀਈਸੋਭੋਗਅਧਾਨਾ॥੮੯॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ਪੁਛਾ
 ਸਭਿਲਾਕਿਆਤੁਮਕਾਦਿਸਟਿਮੋਨਆਪਜਾਨਾਮੈਨਕਾਤੁਮਗੁ
 ਹਮੇਕਾਵੈਸਨੁਹਮਕੋਮਾਨਾ॥੯੦॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਮੁਝਮਹਿਗੁਰਸਿਖ
 ਨਾਹਿਗੁਰਸਿਖਪਾਲੇਨਾਸਕਰਾਤੀਤੇਜੋਗਸਮਾਹਿਠਿਰਿਮੈਸੇਦੁਖਨ
 ਹੀਦੇਵੋ॥੯੧॥ ॥ਸੋਹਣਾ॥ ਹਮਸੇਕਰਮਜੋਗੀਨਾਮਪੁਛਾਜੜਭਰ
 ਥਕਹੇਮੁਹਿਨਾਮਸੁਨਾਏ॥ਤੀਤੇਕਾਸੰਗਨਾਹਿਬਨੇਜੜਮਿਰਤਕਕੋਨ
 ਹਿਸਾਥਰਥਾਏ॥ਤੁਮਤਿਸਕਸਦਸਾਥਰਖੋਤਿਹਿਤਿਆਗਬਿਨਾਨ
 ਹੀਮੋਹਿਸਮਾਏ॥ਹਮਹੋਇਅਚਰਜਤਿਹਿਨਾਮਪੁਛਾਕਾਮੋਮਹਿਨਾਮ

ਅਉਰੁਪਨਾਏ॥੬੩॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਕਾਰਮਕਰਗੁਰਮਪਾਰਿਓਕਨਿਓਕ
 ਸਾਸੁਨਾਇ॥ਉਸੀਸਮੇਥਾਮਦੇਵਜੀਆਏਸਹਜਸੁਭਾਇ॥੬੩॥ਸੋਰ
 ਠਾ॥॥ਕਾਏਕਨਾਗਾਇਲਜਾਨਮਦੁਤੀਅਭੋਚਰਬਚਨਤੇ॥ਬਿਨਾਨ
 ਗਾਇਨਨਿਸਚੇਕੀਅਸੋਤਿਆਗੀਐ॥੬੪॥ਚੌਪਈ॥॥ਅਉਪੁ
 ਤਕੋਵਾਂਮਦੇਵਸੁਨਾਏ॥ਰੁਪਨਾਗਾਇਲਦੇਹੁਬਤਾਏ॥ਕਾਨਗਾਇ
 ਨਰੁਪਸਮਾਨਾ॥ਏਕਅਨੇਕਸਰਬਮਹਿਜਾਨਾ॥ਅਉਪੁਤਕੋਮੁਹਿ
 ਏਕਨਚਾਰੀ॥ਅਨੇਕਚਾਰਿਕੋਕਉਨਨਿਬਾਰੀ॥ਕਪਲਕੋਅਉਪੁ
 ਤਧਿਅਭੋ॥ਸਰਬਰੁਪਤੁਮੇਰੀਧਾਰੇ॥੬੫॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਦੁਰਬਾਸ
 ਰਿਖਿਅਾਇਓਕਿਰਮਅਗਨਕੋਧਾਰਾ॥ਕਾਸਭੀਭਗਵਾਂਨਕੋਮੁਖਤੇ

ਕਰੋ ਉਚਾਰਾ ॥ ੬੬ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਤਬ ਮਾਇਕਾ ਦੁਰਬਾ
 ਮਾਤ੍ਰ ਜਨਕ ਹੁ ॥ ਦੁਰਬਾ ਸਾਕੋ ਸੁਨਾਇ ਬਿਸਨ ਬਿਸਨ ਮੁਖ ਸੇ ਕਰੋ ॥ ੬੭ ॥
 ॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਕਾਪੈ ਦੁਐਤ ਬਖਾਨ ਤਏ ਕਨਹੀ ਤਉ ਅਨੇ ਕਠਾ
 ਰਾਏ ॥ ਦੁਰਬਾ ਸਾਕਾ ਸਭੀ ਭਸਮ ਕਰੋ ਤੁਮ ਜਾਨਤ ਨਹੀ ਮੁਹਿ ਹੁਦੁ
 ਪੈ ਆਏ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕਾ ਹੋ ਦੁਹ ਦੁਹ ਨ ਕੋ ਕਾਤੀ ਹੁਦ ਨ ਕਰੋ ਸਭ ਲੋਕ
 ਸੁਨਾਏ ॥ ਦੁਰਬਾ ਸਾਕੋ ਦੁਸਟ ਮੈਨੇ ਸੁਨਾਏ ਲੋਕ ਸਭੀ ਭਿਸਟਿ ਤੈ
 ਕਰਾਏ ॥ ੬੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪਾ ਲੇ ਭਸਮ ਤੁਮ ਕੋ ਕਰੋ ਅਉ ਪੁਤ ਕਾ
 ਮਾਟੀ ਹੋਇ ॥ ਸਭ ਮਾਟੀ ਤਉ ਪਾਜਿ ਆਸਾ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋਇ ॥ ੬੯ ॥ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਜਉ ਤੁਕਾ ਹੋ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਾ ਕੀਏ ਰਿਧ ਸਿਧ ਮਿਲੈ ॥ ਅਕ

੬੬੫੦

ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਨਾਮ ਸਮਾਨ ਦੀ ਲੋਕ ਹੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਤਈ ਲੋਕ
 ਭਸਮ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਦੁਰਥਾ ਸਾਕੇ ਸਮਤਾ ਬਖਿਆਨਾ ॥ ਜੋਗੀ ਕਾ ਰਮ
 ਕੋ ਜੋਗੁ ਦੁਬਖਾਨਾ ॥ ਤੁਮੋ ਜੋ ਮਾਨੇ ਹਮਾਨੀ ਜਾਨੇ ॥ ਸਭੀ ਸਿਖਾ ਮਰੇ ॥
 ਬੋਵਉ ॥ ਨਹੀ ਭਸਮ ਕਰ ਥਾ ਕਰਮੋ ਵਉ ॥ ਬਿਸਨ ਕੇ ਸਭੁ ਭਸਮ
 ਨ ਕਰੀਐ ॥ ਆਪਾ ਬਿਆਪ ਅਉ ਪੁਤ ਕੇ ਹਰੀਐ ॥ ੧੦੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਕੇ ਦੁਰਥਾ ਸਾ ਬਿਸਨ ਕੇ ਜਉ ਭੁਮ ਮਰ ਜੀ ਨਾਹਿ ॥ ਕਿਉ ਆਇਓਇ
 ਸਸਭਾ ਮਹਿ ਪੁਰ ਮਰ ਜੀ ਜਾਨੇ ਤਾਹਿ ॥ ੧੦੨ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਮੁਰਖ ਕ
 ਰਮ ਕੇ ਹਉ ਬਿਸਟਿ ਨਹੋ ਵਉ ਸਭੀ ਤੁਮ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਕੇ ਤਬ ਏਹੁ ਦੁਰ
 ਥਾ ਸਾ ਕੀਏ ਕਰਮ ਨਾਸ ॥ ੧੦੩ ॥ ਸੈਫਾ ॥ ॥ ਦੁਰਥਾ ਸਾ ਕਹ ਕਰਮ

ਨਾਸਕੀਏਤੁਮਨਾਸਨਕਰਮੇਕੇਸਾਥਭਏ॥ ਅਉਪੁਤਕਰੋਕਰਮਪ੍ਰਗਟ
 ਕੀਏਮੈਮੀਮੀਸੋਸਮਾਇਗਏ॥ ਅਰਮੈਜੈਸੋਕਤੈਸਾਧਦੁਰਬਾਸ
 ਕਰੋਕਰਨਾਸਦਏ॥ ਅਉਪੁਤਕਰੋਕਿਆਸਕਤਤੁਮਾਰੀਨਾਸਕਰੋਇਕ
 ਰੋਮਲਏ॥ ੧੦੪॥ ਚੋਗਾ॥ ॥ ਜੋਤੁਝਤੇਭਇਹਾਖੈਕਰੋਭਸਮਤਿਹਿ
 ਜਾਇ॥ ਅਮਤੁਝਤੇਨਹਿਭਏਹਾਧਿਅਕੋਕਾਇਨਕਾਇ॥ ੧੦੫॥ ॥
 ਸੋਠਾ॥ ॥ ਦੁਰਬਾਸਕਰੋਤੁਮਭ੍ਰੰਤਾਮਜਨਭਰਭਕਰੋਜਨਭ੍ਰੰਤੀ॥
 ਤੁਮਜਨਭਰਭਾਤਤੈਤੇਕਰਨਾਨਾਸੈ॥ ੧੦੬॥ ਸ੍ਰੁਯਾ॥ ॥ ਅਮਸ
 ਮਾਨਪਾਵਤਆਇਗਏਪਛੁਤਾਇਹੋਕਿਉਸਭਾਨਿਹਾਰੀ॥ ਮਾਰਗ
 ਬ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖਾਤੁਮਹਾਮੀਮਾਸਾਆਏਆਇਬਜਾਉਚਾਰੀ॥ ਕਰਮਾਥ

੪੫੯

ਨਾਕਾਰਜਸਿਪਨੀਦੁਰਬਾਸਾਪ੍ਰਸਤਭਏਜਰਿਪਖਾਮਾਰੀ। ਤੁਮਸ
 ਨਮੁਖੋਇਕੈਬਾਤਕਰਮੈਪਾਛੇਸਾਇਕਰੋਗਾਤੁਮਾਰੀ॥ ੧੦੬॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਉਪੁਤਕਰੋਮੀਮਾਸੈਕੋਕਉਨਸੋਕਰਮਬਤਾਇ। ਸਰਬ
 ਕਰਮਾਤਿਨਿਤਿਹਿਕਹਿਆਅਉਪੁਤਕਰੋਤੁਸਨਾਇ॥ ੧੦੭॥ ਸੋਹਣਾ॥
 ਕਪਲਕਾਸਮਝਾਇਨਿਤਅਨਿਤਕੋਭਿੰਨਕਰਾ। ਠਿਰਿਕਿਉਕਰਮ
 ਕਮਾਇਮੀਮਾਸਾਕਰੋਯਹੀਕਰਮਯੋ॥ ੧੦੮॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਨਿਤਅਨਿ
 ਤਭਿੰਨਕਰਜਾਨਾ। ਸਭੀਕਰਮਾਨਿਸਚੇਕਰਮਾਨਾ। ਜਉਤੁਮਕਾਉ
 ਕਰਮਤੇਛੁਟੈ। ਅਨਾਹਿਮਾਨਕਰਮਜੂਟੈ। ਕਰਮਕਰਸਰੂਪਕੋਪਾਵੈ
 ॥ ਕਪਲਕਾਅਗਿਅੰਨਬਤਾਵੈ। ਗਿਅੰਨਨਮਿਤਕਰਮਕੇਕਰੀਮੈ॥

॥ ਗਿਆਨ ਪਾਇ ਕਰਮ ਪਹੁੰਚੀਐ ॥ ੧੧੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੀਮਾਸਕੋ
 ਬਕਥਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨ ਕਰਮ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਬੀਜ ਬਿਛ ਮਹਿ ਭੇਦ ਨਹਿ
 ਬੀਜ ਪੀਠ ਸਕਰਮਾਨਾ ॥ ੧੧੧ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ਚੀਜ ਕਰਮ ਪੈ ਗਿਆਨ ਠ
 ਸਕਰਮ ਕਾ ਗਿਆਨ ਪੈ ॥ ਐਸੇ ਨਹਿ ਪਰਮਾਨ ਸਰੀਰ ਕਰਮ ਬਿਨਹਿ
 ਸਕਤਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰ ਗਿਆਨ ਪੈ ਵੈ ਸੁਭ ਕਰਮ ਤੇ
 ਪਰਮਾਹੁ ਥਾਵੈ ॥ ਕਪਸ ਕੋਇ ਛਿਅ ਰਾਖ ਤਹੁ ਪਦ ਅਪਦ ਸੇਕ
 ਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮੁਝਾ ਬਿਖੈ ਕਹੂੰ ਪਦ ਨਹੀ ॥ ਉਕਰਮ ਸਾਥਨ ਮਹਿ ਬਾਨਾ
 ਵੈ ॥ ਮੀਮਾਸਕੋ ਯਹੀ ਕਰਮ ਜਾਨੈ ॥ ਚਾਹਿ ਅਚਾਹਿ ਯਹਿ ਕਰਮ ਕਰ
 ਵੈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਸ ਸਟਿਕੇ ਯਹਿ ਸਤੈ ਬਚਨ ਮੀਮਾਸਕੀ

ਨਾਨਕਉਤ੍ਰਿਜੋਗਾਨਜਾਨੈਸਹੁਪਨਕਿਵਹੀਚੀਨ॥੧੧੪॥ਸੋਰਠਾ॥
 ਮੀਮਾਸਾਕੋਜੋਗੁਕਰਮਵਸਸਦਿਜੀਤੁਸਨੀਭਏ॥ਨਿਦਾਖਕਹਿਕਰ
 ਮਮਕਰਮਸਭੀਯਹਿਕਰਮਸਰੀਰਕੀ॥੧੧੫॥ਚੌਪਈ॥॥ਅਸਰੀ
 ਰਕਹੋਕਿਅਕਰਮਕਮਾਏ॥ਮੀਮਾਸਾਕਹਾਸਰੀਰਬਿਨਅਸਰੀਰ
 ਕਉਨਕਹਾਏ॥ਸਰੀਰਕਰਮਨਿਸਚੇਕਰਜਾਨੈ॥ਬਿਨਾਕਰਮਪ੍ਰਮਾ
 ਨਨਮਾਨੈ॥ਨਿਦਾਖਕਹਾਨਹਿਸਰੀਰਪੌਰਜਨਾ॥ਕਹੁਕਿਅਕਰਮਕਰੈ
 ਪੈਸੋਜਨਾ॥ਮੀਮਾਸਾਕੋਕਰਮਤੋਕਹੀਐ॥ਬਿਨਸਰੀਰਕਹਾਕਹਾਨ
 ਲਹੀਐ॥੧੧੬॥ਚੌਪਈ॥॥ਨਿਦਾਖਕਹਾਜੋਲੋਕਤੇਅਉਪਰਲੋਕ
 ਨਿਰਾਸਾਸੋਕਹੁਕਰਮਕੈਸੇਕਰੇਰਖੇਨਕਾਈਆਸਾ॥੧੧੭॥ਸੋਰਠਾ॥

ਕੇਹੀਮਾਸਾਬੈਨਲੋਕਪ੍ਰਲੋਕਤਿਆਗਯਹਿਕਰਮੈ॥ ਨਿਟਾਖਤੁਸੀ
 ਐਨਦੁਰਬਾਸਾਕੋਕਰਕਰਮਸਭਾ॥ ੧੧੮॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥ ॥ ਕਰਮਥਿਨ
 ਸੁਖਨਾਹਿਪ੍ਰਾਪਤਜਉਲਉਫਲਸੁਖਤੋਜਨਪਾਵੈ॥ ਰਿਖਭਦੇਵਰਾ
 ਕਰਮਸੁਪ੍ਰਕਾਸਕੇਪਰਪ੍ਰਕਾਸਸੇਖਲਸੁਨਾਵੈ॥ ਮੀਮਾਸਾਸੁਪ੍ਰਕਾਸਕ
 ਪੈਜੈਸੇਕਰਮਕਰੈਤੈਸੇਰਖਿਆਵੈ॥ ਇਛਿਆਕਰੇਸਉਇਛਿਆ
 ਮਿਲੈਅਨਿਛਿਆਕਰੈਸੋਸਰੁਪਸਮਾਵੈ॥ ੧੧੯॥ ਚੋਰਾ॥ ॥ ਰਿਖ
 ਭਦੇਵਤਬਕਰਤੈਇਛਿਆਨਾਮਜਿਹੀਕੀਨਾ॥ ਕਰਮੋਤਕਤਿਹਿ
 ਕਿਆਹੀਓਉਤਕਰਹਿਪਰਬੀਨਾ॥ ੧੨੦॥ ਸ੍ਰੋਯਾ॥ ॥ ਕੇਹੀਮਾ
 ਸਾਤਾਹਿਇਛਕਰਮੋਤੋਭਈ॥ ਕਰਮੋਹੀਕੇਹੀਤਿਆਗਇਛਾਕ

੪੫੩

ਸੰਭਵੈ ॥੧੨੧॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਬਿਨਾ ਕਰਮ ਚੰਡਾ ਲਸ ਜਾਨੇ ॥ ਰਿਖ ਭੁਭੁਖ
 ਹਤ ਪਰਮਾਨੋ ॥ ਚੰਡਾ ਲਸ ਮਾਤਮਾ ਭੀਨ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥ ਚੰਡਾ ਲਸ ਮਾਤਮਾ
 ਏਕ ਹੀ ਲਾਹੀਐ ॥ ਕਰਮਾਤਿ ਆਗ ਚੰਡਾ ਲਕਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਤਮਾ ਹੀਆ
 ਛਾਭਾਵੈ ॥ ਤੀਤੇ ਮੁਢੇ ਚੰਡਾ ਲਪੀ ਜਾਨੇ ॥ ਚੰਡਾ ਲਕਾ ਮਲ੍ਹਾ ਕਾਗ
 ਕਾਨੇ ॥੧੨੨॥ ਚੌਰਾ ॥ ॥ ਪਦਵਾਂ ਕੇ ਅਕ੍ਰੇ ਭਇਓ ਮੀਆ ਸਾਕੇ ਹੀ
 ਉਨਾ ਹੀ ॥ ਕਰਮਾ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋਤੈ ॥ ਅਕ੍ਰੇ ਪਦ ਨਿਰਥਾ ਹੀ ॥੧੨੩॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਅਉ ਪੁਤ ਕੇ ਬਖਿਅੰਗ ਜੜਭਰ ਥਉ ਤਰਕ ਹੋਤਮਾ ॥ ਜੜਭਰ ਥਕੇ
 ਸਹੀਗਿ ਅੰਗ ਪਦ ਬਿਖੇਯਾ ਹੀ ਕਰਮਾ ॥੧੨੪॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥ ਮੀਆ
 ਸਾਕੇ ਹੀ ਪਦੇ ਤੇ ਤਤਪਦ ਪਾਵਤੈ ॥ ਸੇਤ ਕਰਮ ਕਰਤਤਪਦ ਕਰਾਹੀ ॥

ਉਤਪਤ ਅਉਪਾਸਨਾ ਨਾ ਸਕੈ ਗੈ ਬੀਨ ਕਰ ਮੇ ਤੇ ਕਛੁ ਵਤਾਹੀ । ਜਰ
 ਤਰਬ ਕੋ ਅਕੋਰੁ ਪਜਾਨੈ ਅਸਪਦ ਮਹਿ ਕਰ ਮਕਹੁ ਕਾ ਠਹਰਾਹੀ । ਮੀ
 ਮਾਸਾ ਕੋ ਕਾਇਨਾਹੀ ਬਨੈ ਅਸਪਦਿ ਕਰ ਮੇ ਕਹੈ ਵਤਤਾਹੀ । ੧੨੫
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਵੁੰਪਦਤਤਪਦ ਅਸਥੁਲ ਕਰ ਮੈ ਅਸਪਦ ਸੁਖ ਮਜਾ
 ਨਾਹੀ ਦਾਖ ਕਹਾ ਜੋ ਪੂਰਨ ਕਰ ਮਕਾ ਭਿਨ ਮਾਨ । ੧੨੬ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥
 ਮੀਮਾਸਾ ਕਾ ਅਉਪੁਤ ਕਰ ਮਸਤਕੇ ਅਸਤਰੈ ॥ ਅਵਪੁਤ ਕਾ ਸ
 ਤਸੁਤ ਮੀਮਾਸਾ ਕਾ ਭੁਲਾ ਪੂਰਖ ਤੂੰ ॥ ੧੨੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਅਸਤ
 ਕੋ ਤੁਮ ਲੋਕ ਕਿਹਾਹੈ ॥ ਅਉਪੁਤ ਕੋਹ ਮਤੁ ਮੈ ਪਿਆਹੈ ॥ ਮੀਮਾ
 ਸਾ ਕੋ ਜੋ ਕਰ ਮਕਾ ਵੈ ॥ ਅਸਪਦ ਜਾ ਵੈ ਜਾ ਜਸ ਮਾ ਵੈ ॥ ਪਰਾਸਰ

ਮਹਿਮਾਵਨਾ ॥ ੧੩੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਵਚਨ ਸੁਨੇ ਨਿਸਚਾਟੈ ਤਿਨਿ ਨਿਸਚੇ
 ਕਿ ਮਾਲਾਗਾ ਸੀਸ ਜਾਇ ਤਉ ਜਾਨ ਦੇਇ ਨਿਉ ਬਛਰਾ ਜੇ ਦੇਖਾ
 ਰਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਜੇ ਮੈ ਤੇ ਨਿਸਚਾ ਜਾਇ ਵਚਨ ਕੁ ਵਚਨ ਤੇ ਕਪਟ
 ਹੈ ॥ ਇਸ ਪਰਕਥਾ ਸੁਨਾਇ ਦੇਵਦਤ ਕੀ ਜਿਉ ਬਈ ॥ ੧੩੩ ॥ ॥
 ਕਥਾ ਸੁਦੇਵਦਤ ਕੀ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਕਰਮ ਕੁਮਾਰਾ ਬਖੀਡ ਮਾਰੀ
 ॥ ਹਾਜਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ਮਾਏ ਗਾਹੀ ॥ ਇਸ ਤੀਵੀ ਕੀ ਗੁਰਗੁਨ ਗਈ ॥ ਦਸ ਮ
 ਸੁਖੀ ਤਿਤਿ ਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲਈ ॥ ਸਤ ਕਰ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਮ ਕੈ ਸੇਆਏ ॥ ਪਿਤਾ ਸੁ
 ਕੁ ਕੇ ਅਉਰ ਬਾਏ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਸੁਨਾ ਮੋਹੀ ਮਾਤਾ ॥ ਪਿਤਾ ਸੁਕੁ ਅਉਰ
 ਤਾਗਤਾ ॥ ਤਾਹਿ ਉਤਪਤ ਸਗੀਰ ਕਾਏ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਨ ਲੋਸਟ ਪਾਏ ॥ ੧

੬੫੬

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਹਮਚੈ ਤਨ ਅਹੁ ਪਹੋ ਅਜ ਕਰੈ ਮੁਹਿ ਜਾਨਾ ਭੂਤ ਭਵਿਖਤ
 ਪੂਰਨੋ ਪਿਤਾ ਸੁਕੁ ਕਿਵੇ ਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਮਾਤਾ ਕਹੈ ਸੁਜਾਨਾ ਅ
 ਕਰਮਾ ਮੁਏ ਤੇ ਕਛ ਭਾਇਓ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹੈ ਪਰਮਾਨ ਪਿਤਾ ਸੁਕੁ ਤੇ ਮੁਖਾਨਾ ॥
 ॥ ੩ ॥ ਸੁਯਾ ॥ ॥ ਸਰੀਰ ਤੇ ਪੁਤਰੀ ਕਾ ਠੁੰਕੀ ਮੈਨਾ ਮਹੁ ਪਾ ਅਤੀਤ ਕਾ
 ਵੇ ॥ ਐਸੇ ਕਹੈ ਤੁਮ ਸੁਕੁ ਪਿਤਾ ਤੇ ਤੁਮ ਹੋ ਕਹੈ ਮੈਸੇ ਮਾਨਾ ਵੇ ॥ ਤਮੇ
 ਦਿਸਦਿ ਸਰੀਰ ਪਰੀਸੁ ਤੇ ਸੁਪਾਨਾ ਸਮਾਨ ਮਿਗਾ ਕਿਸਾਨਾ ਜਨਾ ਵੇ ॥ ਮਾਤਾ
 ਕਹੈ ਪਿਤਾ ਸੁਕੁ ਮੁਕੁ ਤੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਿਸਦਿ ਸਭ ਬੇਦ ਸੁਨਾ ਵੇ ॥ ੪ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹੈ ਸਤ ਕਾ ਤੈਨਾ ਮਹੁ ਪਾ ਮੁਹਿ ਜਾਨਾ ਤੀਤੇ ਜਾਨਾ ਕਿ
 ਸਦਿ ਮੁਹਿ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕੇ ਮਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਭੰਡੈ ਤਾਹਿ ਸ

ਹੀਰਜੋਮਾਨੇਆਪਕੋਜੋਅਸਰੀਰਨਿਬਾਹਿਸਾਸਤਰੰਡਤਿਹਿਕਿਆਕ
 ਰੇ॥੬॥ਚੋਪਈ॥॥ਮਾਤਾਕੋਪੁਤ੍ਰਕਉਨਕਹਾਵਉ॥ਮਾਨੁਖਦੇਵਕੇ
 ਪਿਸਾਚਸੁਨਾਵਉ॥ਪੁਤ੍ਰਕੋਇਨਮੋਹਮਨਾਹੀ॥ਸਭਪ੍ਰਕਾਸਕਸਭਕੇ
 ਮਾਹੀ॥ਮਾਤਾਕੋਤੁਮਈਸਰਭਏ॥ਜਮੇਰੇਉਦਰਕੀਅਕਿਹਿਭਏ॥
 ਮਾਤਾਬਿਚਾਰਨੇੜੇਤੇਅੰਧਤੁਮਜਾਨੋ॥ਕਹਾਕਹਤੁਮਨਾਹੀਸਿਤਾਨੋ
 ॥੭॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਬਿਚਾਰਕਰਮੈਅਦਨਾਹਿਅਬਆਇਓਤੁਸੁਮਾ
 ਹਿ॥ਸਰਬਾਬਿਆਪਕਜਾਨਸੈਮਾਤਮਦੇਵਸਮਾਹਿ॥੮॥ਜੋਰਠਾ॥
 ਸਤਚਿਤਮਨੀਦਜਾਨਜਾਨਮਮਹਨਤੇਰਹਤਾ॥ਸਰਬਕਰਮਅਤੀਤ
 ਪਰਮਾਨਨਿਮਸਕਾਰਮੂਹਿਮੁਣੀਕੋ॥੯॥ਸੈਯਾ॥॥ਕਹੋਤੇਸਰਬਪੁਰਾਖ

ਹਜਾਨਾ ਮਾਤਾ ਕੇ ਕਛੁ ਜੋਗੁ ਕਹੀ ਜੈ ॥ ਜੋਗਾ ਬਿਨਾ ਮਨ ਸੁਪਨਾ ॥ ੬੩ ॥
 ਗਕਰੇ ਕਰਮੈ ਲਤਿ ਆਗੀ ਜੈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰੇ ਮੈ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ॥ ੬੪ ॥
 ਸਰਬ ਪਦੇ ਮੋਹਿ ਲੀ ਜੈ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤਿ ਸਨਾਤਾ ਜਾਨ ਮੋਹਿ ਕੋ ਕਰਮ
 ਸੀਈ ਸਭ ਮੋਹਿ ਸਮੀ ਜੈ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ਤੁਝ ਕੋ ਰੁਚ ਮਛਾ
 ਦਿਓ ਜੋਗ ਸਮਾਪ ਬਤਾਇ ॥ ਜੇ ਅਦੁ ਮੈ ਤਖੰਗ ਕਰੈ ਬੀਪਨ ਮਾਹਿ
 ਸਮਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਜੋਗੁ ਪਤਾ ਕੇ ਬਿਖੇ ਕਰ
 ਤਬ ਨਹੀ ॥ ਕਉਨ ਕਰੇ ਜਪ ਜੁਪ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਜਾਨੀ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ੬੭ ॥
 ॥ ਮੁਏ ਜੋਗ ਸੋ ਕਾਹਿ ਪਹੰ ਜਾਨਾ ॥ ਭੂਲਾ ਜੋਗ ਕਰੇ ਗਾਸੋ ਜਾਨਾ ॥ ਕਿ
 ਸੀ ਦਿਸਤ ਸੋ ਜੁਗੁ ਜੋਗੁ ॥ ਮੇਰੇ ਵਿਖੇ ਨਹੀ ਦੁਐ ਤਵਿੰ ਜੋਗੁ ॥ ਮਾਤ ਕ

੪੫੬

ਹੇਕਰਮਾਕੋਕਰੀਏ॥ ਬਿਨਾਕਰਮਸੁਖਨਹਿਪਰੀਏ॥ ਪੁਤਕਰੋਜੋਆਦਿ
 ਦੁਖਹੁਪਾ॥ ਪਾਛੇਤੀਕੇਕਿਆਸੁਖਸਹੁਪਾ॥ ੧੩॥ ॥ ਭੁਮ
 ਰੋਜਹੀਸਹੁਪਾਯੋਯਾਮੈਦੁਖਸੁਖਨਾਹਿ॥ ਮਾਤਾਤੁਸਨੀਕਰਹੀਵਿਚ
 ਹਕਰੋਮਨਮਾਹਿ॥ ੧੪॥ ॥ ਪੁਤਕਰੋਸੁਖਮਾਤਕਾਹੇਤੁਸਨੀ
 ਹੋਇਹੀ॥ ਉਤਰਪ੍ਰਸਾਦਥਿਆਤਜਾਤੇਨਿਸਚਾਹੋਇਤੁਮਾ॥ ੧੫॥
 ॥ ਜਉਪੁਛੇਤੁਮਕਉਨਕਾਹੋਤਉਜਾਨਾਉਓਅਦੁਤੀਅਪ
 ਹਾ॥ ਯਹਿਬ੍ਰਹਮੰਡਮੁਖਪ੍ਰਗਟਭਇਓਸਦਾਨਿਰਭੇਪਸਦਾਹੀਨਿ
 ਆਰਾ॥ ਮਾਤਾਕਾਬਚਾਤੇਹਿਨਿਅੰਈਮਾਤਗਕਰਨਹੀਬਚਨਉਚਾ
 ਹਾ॥ ਬਾਹਿਰਿਆਇਕੈਬਚਨਕੋਕਾਅੰਤਰਬਾਹਰਨਾਹਿਸਮਾਹ

॥ मातकोसतसंगिकरदरसनपुतकविभानामु
 द्वाककधकसकैदरसनसंतमुजान॥ १७॥ ॥ अमृत
 जगत्पदेसजगीतिनैकादरसौ॥ कदमभविचारमेसगिभान
 जुगतिकरजानी॥ १८॥ ॥ चोपदी॥ ॥ विनाविचारसंतकिअ
 करगै॥ तिआगद्वारबुभकैतगै॥ अंतरजामीअंतरजानाम
 तकोकपुततगिभाना॥ पुत्रकोतबगिभानसुनदो॥ मनमलीन
 तचारिमिटादो॥ जेकहुकोसतकरजाना॥ असतकोतउकैस
 भान॥ १९॥ ॥ चोपदी॥ ॥ पुत्रकोकिदपादो॥ मुहतेततगिभानाअ
 बगिअसतविचारगैकैसो॥ इकविभाना॥ २०॥ ॥ ॥ अत

ਕਹਾਸਕੁਤਿਆਗਜੋਕਛੁਕਹੇਸੋਕਰਤੋ। ਪੁਤ੍ਰਕੋਵਡਿਭਗਕਹੁਨ
 ਪੁਤ੍ਰਨਮਾਤਮੈ॥੨੧॥ ॥ ਜਬਨਿਸਚੇਕੀਏਐਸੇਜਾਨਹੁਕੈਆਪ
 ਆਪਤੇਮੁਕਤਕਾਇਆਨਜਾਨੋ। ਮਾਤਕਹੇਉਪਦੇਸਕਰੋਕਛੁਨਾਸੀਜਾ
 ਨੇਅਉਤਤਪਛਾਨੋ। ਪੁਤ੍ਰਕਹਾਐਸੇਨਾਹਿਭਇਓਕਾਰਸਾਤਕਬੂ
 ਉਪਜਤਗਿਆਨੋ। ਪਰਮੈਤੁਫਕਉਪਦੇਸਕਰੋ। ਸਰਬਗੋਬੰਦਏਕ
 ਕਰਮਾਨੋ॥੨੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜਿਤਉਏਕਗੋਬੰਦਏਸਹੀਰਭਿਨਨਜਿਜਾ
 ਨਾਨਾਸਕਰੋਕਛੁਨਾਗਹਿਓਸਹਿਉਪਪਛਾਨਾ॥੨੩॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਖਦ
 ਸਾਸਤ੍ਰਮਾਹਿਉਤਪਾਉਆਤਮਪਾਵਨਕੋਕਹਿਓ। ਨਿਸਚੇਧਾਰਸੁਭਾ
 ਉਮਾਤਮੁਲਨਾਮਵਰਕਛੁ॥੨੪॥ ॥ ਮਾਤਕਹੇਤੁਹਿਸੀਗ

ਤੇ ਪਾਇਓ ਆਤਮ ਪੁਰਕਾਰ ਮਚੁ ਕਾਇਓ ਨਾਤੁ ਮਪੁਰਨਾ ਮਮਾਤੁ ॥
 ਏਕਗੋਬਿੰਦ ਜਾਨੈ ਤਾਤਾ ਉਸੀ ਸਮੇ ਪੁਰਜਾ ਮਮਾਏ ॥ ਜਿਉ ਪੁਰਾਣ ਦਿ
 ਸਾ ਸੁਰ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਰਾਜਾ ਸੁਲਕ ਰਿਆਇ ਅਨੀਦਾ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਇੰਦਿਸ
 ਤੀ ਸੁਖ ਛੰਦਾ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਕਾਹੁ ਲੀਤੁ ਮਕਉ ਲਯੈ ਅਉਸੁ
 ਤਤੁ ਮਰਕਉ ਨਾ ॥ ਮੈਜ ਪੁਛੋ ਕਉ ਜੋ ਬਾਤ ਕਹੈ ਜਉ ਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ॥
 ॥ ਰਾਣੀ ਕਾਨਤੀ ਨਾਮ ਪੁਰਗੋਬਿੰਦੈ ॥ ਰਾਜਾ ਕਾਹੈ ਓਹੀ
 ਯਾਹਿ ਵਿਚਾਰ ਕਾ ਪਾਇਓ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਰਾਣੀ ਕਾਹਿ ਵਿਚਾਰ
 ਧੀ ਮੈਨਾਇ ਕਗੋਬਿੰਦ ਪਛਾਨਾ ॥ ਮੈਤੁ ਪੁਤਗੋਬਿੰਦ ਭਏਹੈ ਯਾਹਿ ਵਿ
 ਚਾਰਨ ਅਉਰ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ਪੁਰਸੇ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਇਤੁ ਮਕਉ ਜੋ ਪੁਰਕਾਰ ਮੈਨਾ

ਹਿਕਾਨਾ ਮੈਂ ਹੀ ਹੋਤ ਉਕਾ ਹਿਕਾ ਹੋ ਕਾਤ ਕਰਮ ਸਾਂਈ ਹੈ ਸਹ ਬਸਮਾਨਾ
 ੨੮॥ ਚੋਹਰਾ॥ ॥ ਭੁਰਬਕਾ ਸੁਤ ਪੀਨਾ ਹੋਤੁ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਕੋ ਪਾਇ॥ ਰਾਵੀ ਸ
 ਲੇਹ ਮਮੁਕਤ ਹੋਈ ਨੇ ਸਹੁ ਪਲਖਾਇ॥ ੨੯॥ ਸੋਹਣਾ॥ ॥ ਪੁਤ ਕਹੇ ਪਿ
 ਤਾ ਜਾਨ ਅਗੇ ਸਹੁ ਪਕ ਬਠਿ ਨ ਥਾ॥ ਅਥ ਪਾਇ ਅਗੈ ਮਾਨ ਸਦਾ ਮਿ
 ਲੇਤੁ ਮਆਪ ਸੇ॥ ੩੦॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਭੁਰਬਕਾ ਰਿਸਨਾ ਮੁਹਿ ਲਾਗੀ
 ॥ ਕੈਸੇ ਸੁਖ ਜਤਿ ਨਾ ਹਿਤਿ ਮਾਗੀ॥ ਪੁਤ ਕਾ ਰਿਸਨਾ ਹੁਪ ਬਤਾਵੇ॥ ਰਾ
 ਜਾ ਕਾ ਯਹੀ ਚਾਹਿ ਮਿਟਾਵੇ॥ ਪੁਤ ਕਾ ਰਿਸਨਾ ਕਿਹਾ ਪੀ॥ ਤੋ ਕੋ ਜਾ
 ਲੇਤ ਉ ਰਿਸਨਾ ਨਾਹੀ॥ ਰਾਜਾ ਕਾ ਪਾਇ ਛਾਜਾ ਰੋਹੋਇ॥ ਨਿਸਚੇ ਬਿਸਨ
 ਜਾਨਾ ਹੋਸੀ॥ ੩੧॥ ਚੋਹਰਾ॥ ॥ ਪੁਤ ਕਾ ਕਿਅ ਕਾਤ ਹੋ ਬਚਨ ਤੋ ਹਸੀ

੪੫੯

ਜੇਗੁ। ਜਥਿ ਇਛਿ ਅੰਗੈ ਬਿਸਨਿ ਤੇ ਤਉ ਤੁਝੈ ਕਿਆ ਸੰਜੋਗਾ॥ ੩੩॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਭਰਥਕਾਗੈ ਪੁਤ ਇਛਾ ਤਿਆਗ ਕੋ ਤਿਆਗਿਓ॥ ਅਥਾਹੋਵੇ ਅਉ ਪੁਤ
 ਰਾਜਾ ਤਿਆਗ ਅਥ ਕਰਤ ਹੋ॥ ੩੪॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾਤੁ ਮਹਾਜਾਤਿ
 ਆਗ ਗਏ ਬਨ ਕੋ ਅਉਚਾ ਪਨਾ ਬੀਚਰੀ ਮਨ ਕੋ॥ ਕਿਆ ਠਾਇ ਦਾਤਿ
 ਆਗ ਕੀਏ ਪ੍ਰਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਕੋ ਰਾਜਾ ਨੋ ਅਨ ਕੋ॥ ਯਹੀ ਗਿਆਨ ਬੀਗਿ
 ਅੰਨ ਚੜ੍ਹੇ ਚਨ ਕੋ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਿ ਮਿਟੇ ਤਨ ਕੋ॥ ਰਾਜਾ ਕਹਾ ਸਤ ਸੰਗਿ ਕ
 ਰੇ ਪਰਮਾਰਥ ਪਾਇ ਭਿਖਿ ਆਕਨ ਕੋ॥ ੩੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਰਿਖ ਭਏ ਵੇ
 ਅਸਨੈ ਸਤ ਸੰਗਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜਗਤ ਹੋਤੈ ਪਾਇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਸੰਗਾ॥ ੩੫॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਗਜਾਗਦੀ ਪੁਤ ਪਾਉਤੈ ਤਹ ਜਾਇ ਕੈ॥ ਦਿਖਤ ਹੋ ਕਾ ਸੁਤ ਮੀਅ

ਸਾਕੇ ਸਰਬ ਕਰਮੈ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਬਿਨਾ ਸਭ ਤਾਹਿ ਸ
 ਹਾਇਕਾ ਵਚਨ ਮੀਮਾਸਾ ਪਾਇ ਲਾਇਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਕੋ ਸੰਤ ਦਿਖਾਏ ॥
 ਮੀਮਾਸਾ ਸੇਬ ਚਨ ਚਲਾਏ ॥ ਕਰਮ ਰੂਪ ਤੁਮ ਕਰਮ ਕਹਾਤੇ ॥ ਕੀਤੇ ਉਪਜ
 ਤਲੀਨ ਜਹਾਤੇ ॥ ਮੀਮਾਸਾ ਕੋ ਕਰਮ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਥਾ ਲਕਸ਼ਾ ਅਉ ਕਰ
 ਤ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਏਤੀ ਪੁਮ ਤੁਮ ਰਾਣੀ ਮਾ ਕਰਮ ਕਹਾ ਸੁ
 ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਪੁਰਨ ਕੇ ਉਗ ਪੇਲ ਕਹੇ ਜਿਉ ਰਾਸਾ ॥ ੨੮ ॥ ॥
 ਮੀਮਾਸਾ ਬਚਨ ਉਚਾਰ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਪੁਰਾ ਕਹਾ ॥ ਥਾ ਲਕਸ਼ਾ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਪੁਰਾ
 ਨਹਿ ਕਰਤ ਬੀਰੈ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਜਉ ਕਰਤ ਬਨੀਤ ਉਕਰਮ ਕਾ
 ਕਪੁ ਪੁਰਾ ਕਛੁ ਕਰੇਨ ਕਰਕੈ ॥ ਮੀਮਾਸਾ ਤੁਸੀਹਿ ਤਭੇ ਸਭ ਸੰਤ ਕਹੈ ॥

੪੬੦

ਤਮਰਹਕੈਗਭਰਥਪੁਤ੍ਰਕਕਪਤਭਟੇਤਮਸਰਭੇਉਚਨਾਨੇਪਰਕੈਗਪੁਤ੍ਰਕ
 ਹਾਐਸੇਜਾਨਦੇਕਹਿਮਥੀਚਰਾਭੇਜੇਜਾਵੇਗਰਕੈ॥੪੦॥
 ਉਚਨੀਚਸਹੁਪੈਕੈਸੇਉਚਨੀਚਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਹਾਏਬਾਲਕੇਤੁਮਪੁਰਾ
 ਦੇਖਸੋਇ॥੪੧॥ ॥ਬਾਲਕਕਹੇਅਗਿਆਨਪੁਰਾਨਬ੍ਰਹਮ
 ਅਬਦੇਖਿਓਹਦ੍ਰਿਸਟਕੋਤਿਹਿਜਾਨਜੇਦੇਖੈਪੈਬ੍ਰਹਮਕੋ॥੪੨॥
 ॥ਬਾਲਕਕਹੇਅਉਪੁਤਤੁਮਨਾਮਾ॥ਅਉਪੁਤਕਹੇਕਹੁਬਾ
 ਲਕਰਾਮਾ॥ਬਾਲਕਕਹੇਸੁਦਤਦੇਵਕਹਾਵੋ॥ਅਉਪੁਤਕਹੇਕਿਸਕਾ
 ਹਨਬਰਾਵੋ॥ਕਹਾਜੈਸੇਤੁਣਦੇਵਦਤਕਹਾਭੈ॥ਤੈਸਹਮੈਸੁਦਤਦੇਵ
 ਲਾਭਹੈ॥ਅਉਪੁਤਕਹੇਅਪਨਾਰੂਪਆਖੀ॥ਅਬਤਕਕਹਾਭੁਮਨ

ਹੀਲਾਥੋ॥੪੩॥ ॥ ਰੁਪਚਮਾਰਾਜਾਨਾਥੈਜਾਮੈਨਾਮਨਰੁਪ॥
 ਅਉਪੁਤਕੋਨਾਮਰੁਪਸਰਤੁਮਭਿੰਨਕਉਨਸਰੁਪ॥੪੪॥
 ਬਾਲਕਬਤਵੈਤਾਹਿਰਸਨਾਨਪੀਤਉਕਿਆਕਹੋ॥ ਅਉਪੁਤਕੋ
 ਪੈਵਾਹਿਤਾਤੋਤੁਸਨੀਜੁਜੀਮੈ॥੪੫॥ ॥ ਬਾਲਕਕਹਾਅ
 ਉਪੁਤਨਾਪੀਬਿਚਾਰਕਰੋਕਛਰਸਨਾਤੇਭਾਖਿਓ॥ ਰਸਨਾਸਕਤਨਰ
 ਖਤਪੈਕਛਬਨਕਰੋਕੇਬਚਨਕਲਾਖਿਓ॥ ਅਉਪੁਤਹਸਾਅਉ
 ਬਾਤਕਹੀਸਰੁਪਜਾਨਾਤਿਨਸੁਖੁਨਆਖਿਓ॥ ਕਹੈਤੇਬਚਨਮਹਿ
 ਆਵਤਨਾਨਬਾਲਕਕਹੋਅਕਹੈਜੋਚਾਖਿਓ॥੪॥ ਚੋਰਕਮ॥
 ਅਪਨੇਸੁਖਮੈਕਹਾਤੋਜਾਮੈਸੁਖਦੁਖਨਾਰੀ॥ ਅਉਪੁਤਕੋਨਿਰਬ

੪੬

ਨਕਹੁ ਚਾਖਕ ਕਹੇ ਸੁਣਤਾਹਿ॥੪੬॥ ॥ ਜੋਰਨਾ ॥ ਤੁਮ ਸੁਣਨ ਕੋ ਤਿਆ
 ਗਾਮਰ ਸਨਾ ਕੋ ਤਿਆ ਗਾਉ॥ ਬਿਨਰ ਸਨਾ ਕਹੇ ਸੁਹਾਗ ਤੁਮ ਬਿਨ ਸੁਣਨ
 ਨ ਕਰੇ॥੪੭॥ ॥ ਅਉ ਪੁਤ ਨਹੀਂ ਮਯਾਹੀ ਨਿਰਥਨਾ॥
 ਅਉ ਪੁਤ ਕਹੇ ਕਪੁਜੇ ਇਸਥਾਨਾ॥ ਚਾਖਕ ਕਹੇ ਯਹਿ ਬੇਦ ਬਤਾਵ
 ਹਿ॥ ਜਾਗੁ ਤਨੇ ਕੰਠ ਸੁਪਨਾ ਪਾਵਹਿ॥ ਸਖੇ ਪਤਰਿ ਦੇ ਤੁਹੀਂ ਆਸੀਸ
 ਮਾਹੀ॥ ਪਰੁ ਹਮੇਰੇ ਦੇ ਯਹਿ ਆਵੈ ਨਾਹੀ॥ ਆਤਮ ਅਖ ਥਾਹਮੰ
 ਡ ਸਮਾਇਓ॥ ਕਉਨ ਥਾਨ ਅਉ ਕਉਨ ਨ ਪਾਇਓ॥੪੮॥ ॥ ਜੋਰਨਾ ॥
 ਏਕ ਠਉਗ ਇਸਥਾਪੀ॥ ਐ ਅਉਗਨ ਕਿਆ ਅਪਰਾਧਾ॥ ਏਕੋ ਪੁਰਾਪ
 ਸਰਿਆ ਯਾਰ ਚਰ ਸਮਸਾਧਾ॥੪੯॥ ॥ ਜੋਰਨਾ ॥ ਅਚਰ ਜਪੈ

ਜੇ ਅਪਪੁਛਾਪਾਪੀਆਖੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਰੇ ਵਿਰਥਾਪਕਿਆ ਕਰੇ ਜੇ ਬੀਪਮ
 ਨ॥ ੫੧॥ ॥ ਜੇ ਕਉ ਕਰੇ ਤੁਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀਤ ਬਤਾਧੂ ਕੇ ਸਾਬ
 ਬਿਖਾਧਉਠਾਵੈ॥ ਅਉਪੁਤਤਿ ਅਗਕਰਮਾਨਕਾ ਅਉਪੁਤਕਰੇ ਮਨੇਰ
 ਨਾਵੈ॥ ਵਹੁਕਾਤਾ ਹੈ ਕਿਰਮਾਨਕਕਾਹੁ ਸਮਤਾ ਬਿਖੇ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮੁ
 ਮਾਵੈ॥ ਕਿਆਨਕਕੇ ਕਿਰਮਾ ਬਿਖੇ ਨਹੀ ਆਤਮਾ ਸਭੀ ਚਾਹਤ ਹੈ ਸੁਰਮ
 ਹਰਕੇ ਪਾਵੈ॥ ੫੨॥ ॥ ਪੰਨਵਹੀ ਨਹਿ ਕਰਤੈ ਨਰਕ ਨ ਕੋਨੈ
 ਖੇਧਾ ਬਾਲਕ ਕਰੇ ਕਿਉ ਕਰਤੈ ਨਰਕਾ ਬਿਖਾਧ ਕੇ ਮੇਧਾ॥ ੫੩॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਅਉਪੁਤਕਰੇ ਕਿਉ ਨਾਹਿ ਜਉ ਕੀ ਕਰੇ ਨਖੇ ਪਕੇ॥ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕੇ ਮਾਹਿਕਾਨ
 ਅਕਾਨ ਪੂਰਨ ਬਿਖੇ॥ ੫੪॥ ॥ ਬਾਲਕ ਕਰੇ ਜੇ ਸਰਬ ਕਰ

੪੬੨

ਜਾਨਾ ਬ੍ਰਾਹਮਕਾਨਤੋ ਕਿਉ ਸਰਮਾਨਾ ਅਉ ਪੁਤਕਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਕਹਿ ਅਯੋਤ ਨਹੀ ਕਛੁ ਰਾਸਾ ਬਾਝ ਕਕਰੇ ਜੇ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਪਾਪੀ ਪੁਨੀ
 ਮਾਨੇ ਵਾਸੀ ਅਉ ਪੁਤਕਰੇ ਪੁਰਨ ਸਰਮਾਹੀ ਪਾਪੀ ਪੁਨੀ ਕਿਉ ਮਾਨੇ ਨਹੀ
 ॥੫੫॥ ॥ ਭੋ ਹੁਰਾ ॥ ॥ ਪਰਮ ਅਪਰਮ ਮਹਿ ਸਮ ਸਦਾ ਨਾਹਾਇ ਨਾਇਕ
 ਜਾਨਾ ਬਾਝ ਕਕਰੇ ਸਹੁ ਪਕਉ ਪਾਉਨ ਆਖੇ ਮਾਨਾ ॥੫੬॥ ॥ ਭੋ ਹੁਰਾ ॥
 ਅਉ ਪੁਤਕਰੇ ਸੁਤੇ ਸਿਧਤੀ ਮਹਿ ਕਾਹਿ ਉਪਾਵੈ ਨਿਦਾਖ ਕਰੇ ਹੈ ਬੁਧ
 ਪੁਰਨ ਮਕੇ ਜਾਨੈ ॥੫੭॥ ॥ ਭੋ ਹੁਰਾ ॥ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਰਬਾ ਬਿਖੇ ਸਮ
 ਪੁਰਨ ਸਮਤਾ ਬਿਖਮਤਾ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਰਮਾਰੇ ਅਵੁ ਪੁਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਖੇ
 ਮਤੇ ਅਵੁ ਪੁਤਕਰੇ ਹਮਤੁ ਮਨਾਹਿ ਰਮਸਾਰੇ ਜਨਕ ਕਾ ਅਭੇਦ ਨਾਹਾਇ

ਅਵਪੁਤਕੋਰੇਦਅਰੇਦਨਿਹਾਰੇ॥ ਸੁਨਮੈਰੇਤੁਸਨੀਜਿਤਭਏਪੀਚਸਮੀਸ
 ਬਰਖਗੁਦਾਰੇ॥ ੫੮॥ ॥ ਏਕਪਰੀਨਹਿਜਾਨੀਐਬੀਤੇਬ
 ਰਖਾਜਾਨਾ॥ ਬਾਹੁਪਿਛੇਤੇਬੋਲਿਆਬਾਸਨਾਬੀਧਨਕਾਰ॥ ੫੯॥
 ॥ ਬਾਲਕਬਚਨਉਚਾਰਬਾਸਨਾਬੀਧਤਉਕਿਆਰੈ॥ ਜ
 ਉਛੁਟੈਬਾਸਨਾਰਤਾਤੇਪਾਛੇਕਉਨਕੇ॥ ੬੦॥ ॥ ਅਉ
 ਪੁਤਕੋਰੇਬਾਸਨਾਜੀਵਕਹਾਵੈ॥ ਤਿਯਗਬਾਸਨਾਸਿਵੈਸਮਾਵੈ॥ ਬਾਸ
 ਨਾਤਿਆਗਾਬਿਨਸੁਖੁਨਹੀਕੋਈ॥ ਬਾਸਨਾਤਿਆਗਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥
 ਬਾਲਕਹਾਜੇਬਾਸਨਾਤਿਆਗੇ॥ ਬਰਾਹੋਵੇਨਹੀਛੋਟਾਸਾਗੇ॥ ਜਨਕ
 ਥਕੇਤੁਵੈਗੀਅੰਨਨਪਾਇਓ॥ ਵਾਸਨਾਸਾਤਸੁਖਨੇੜਨਆਇਓ॥

੬੩

੬੧॥ ॥ ਬਾਸਕਕਹੇਸੁਖਹੁਪਕਪੁਜਤੁਰਬਕਹੇਸੁਖਜਾਨਾ॥
 ਹਾਲੀਬਿਨਸੁਖਨਹਿਭਭੈਸੰਤਨਕਰਤਪਰਮਾਨ॥ ੬੨॥ ॥
 ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਮੁਏਜਲਾਇਸਰੀਰਅਗਨਿਗਿਆਨਕਰਾਤਉਸੰਤਕਹੇਸ
 ਤਭਾਇਬਚਨਵਿਸਵਾਸਪਰਮਰਕਹਾਰਿ॥ ੬੩॥ ॥ ਬਾਸਕ
 ਕਹੇਕਰਨਮਾਰਿਪਾਵਿਤਨਾਹਿਕਰੇਅਪਾਵਿਤਕਹਾਵੇ॥ ਜਤੁਰਬਕਹੇ
 ਬਿਨਬਾਸਨਾਤਿਆਗੈਕੇਅੰਤਕਰਨਮਲੀਨਠਹਿਰਾਵੇ॥ ਬਾਸਕ
 ਕਹੇਮਨਨਾਹਿਉਵੈਜਿਸਪੁਜਨਕੇਜਤੁਰਬਕਹੇਮਨਗੁਤਮਨਾਵੇ
 ॥ ਅੰਧੇਸੇਮਾਨਿਓਮਨਨਾਹਿਮੇਰੇਮਹਿਇਸੀਜਾਨਲਕੋਤਿਅਗਕਰਾਵੇ
 ॥ ੬੪॥ ॥ ਬਾਸਕਕਹਾਜਉਜਾਇਆਤਉਪਾਛੇਮੈਕ

ਉਨਾ ਨਹਿ ਜਾਇਆ ਤਉ ਕਿਆ ਪੈ ਕਾਜੁ ਜਤ ਰਥ ਪੈ ਜਉਨਾ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ੬੬ ॥
 ॥ ਜਤ ਰਥ ਕੋ ਪੈ ਤਾਹਿ ਅਗਿਆਨ ਅਪੈ ਗੀ ਨਿਸਜਿ ਵੈ ॥ ਭਿ
 ਆਨ ਸੁਰਜ ਸਮ ਆਹਿ ਏਤਾ ਭੇਦੀ ਜਾਇਆ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ਜੋ ਪੁਰੀ ॥
 ਬਾ ਲਕ ਕਾ ਮੈ ਦੋਨ ਪਰੇ ॥ ਰਥ ਕਾ ਸੁਭੀ ਸੰਤੀ ਪਰੇ ॥ ਏਤਾ ਦੁਖ ਇ
 ਦੇਨਾ ਜੋਗਾ ॥ ਜਉ ਜਾਨਾ ਪੈ ਤਉ ਤੁਛ ਸੁਖੁ ਪੋਗਾ ॥ ਰਾਜਾ ਕੋ ਬਾ ਲਕ ਬਖਿ
 ਆਨਾ ॥ ਭੇਦ ਬੁਧ ਕੋ ਛੋਡ ਸਿਆਨਾ ॥ ਮੋਹਿ ਸੁਤ ਮਾਨ ਸੰਤ ਇਨ ਜਾਨੇ ॥
 ਤਿਆਗਾ ਜੀ ਅਗਿਆਨ ਸਮਾਨੇ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਜੋ ਪੁਰੀ ॥ ॥ ਮੁਛ ਅਹਿ ਪਿ
 ਤਾਨ ਪੁਰੀ ਜਤ ਰਥ ਕੋ ਠਿਰਿ ਬੈਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਇਸੇ ਨ ਬਰਜੀ ਉਬਾ ਲ
 ਕ ਅੰਨ ਕੋ ਅੰਨਾ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ਜੋ ਪੁਰੀ ॥ ॥ ਜੋ ਕਉ ਕੋ ਸੋ ਆਪ ਅਉਗਾ ਕਾ

ਪੁਕਾਰਤੈ ਜਤੁ ਭਰ ਥਕੇ ਤਿਹਿ ਜਾਪ ਕਿਹਿ ਆਏ ਕਿਹਿ ਜਾਹਿਗੇ॥
 ੬੮॥ ਸ੍ਰੀ॥ ॥ ਬਾ ਲਕ ਕਾ ਦੇ ਸਕਾ ਲ ਅਤੀ ਤੋ ਕਾ ਆ ਵ ਨ ਹਿ
 ਜਾ ਲਿ ਸ ਮਾ ਈ॥ ਇ ਸ ਥਿ ਤ ਸ ਦਾ ਸ ਰੂ ਪ ਯੁ ਮੈ ਜਤੁ ਭਰ ਥਕੇ ਤੀ ਤੇ
 ਕਉ ਨ ਜੋ ਭਾ ਈ॥ ਬਾ ਲਕ ਕਾ ਤੁ ਮ ਕਾ ਹਿ ਜਾ ਨ ਮੈ ਕਉ ਨ ਕੋ ਤੁ ਮ ਖ ਬ
 ਨ ਕਾ ਈ॥ ਨਾ ਮ ਰੂ ਪ ਤੁ ਮ ਦ੍ਰਿ ਸ ਟਿ ਪ ਹੀ ਆ ਪ ਜਤੁ ਭਰ ਥਕ ਤੁ ਮ ਨਾ ਮੁ ਪ
 ਈ॥ ੬੯॥ ॥ ਇ ਸੀ ਭਿ ਦ ਕੇ ਤਿ ਅ ਗ ਕ ਰ ਮਾ ਤ ਮਾ ਕ ਰ ਦ
 ਦਾ ਰੁ॥ ਤ ਉ ਜਾ ਲੇ ਮੈ ਕਉ ਲੋ ਜਤੁ ਭਰ ਥਕ ਗੁ ਭੁ ਤੁ ਮ ਪਾ ਣ॥ ੭੦॥
 ॥ ਜਾ ਮੈ ਜ ਹੀ ਵਿ ਜਾ ਰ ਬ੍ਰ ਮ ਨ ਜਾ ਚੰ ਡਾ ਲੋ ਦਿ॥ ਜਤੁ ਭਰ ਥਕ
 ਭੁ ਤੁ ਪਾ ਰ ਕਿ ਆ ਬਾ ਲਕ ਕ ਰ ਜਾ ਲੀ ਮੈ॥ ੭੧॥ ॥ ਜਤੁ ਭਰ

ਥਕਹੇਸੁਨਥਾ ਲੁਪਿਆਰੇ ॥ ਜੇਸਰਬਾਪਕਿਆਸੰਤਸੰਭਾਰੇ ॥ ਥਾਥਕ
 ਕਾਸੰਤਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜੀਭੇਜਾਲਾਸਰਬਸਮਾਈ ॥ ਆਕਾਸਨਿਅੰਈ
 ਆਤਮਪੂਰਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਖੁਲੇਸੰਤਨੇਕਚੁਕਨਾ ॥ ਅਭਿਪੂਤਕਹੇਸਰਬਕਿ
 ਅਦੇਖੈ ॥ ਥਾਥਕਕਹੇਨੇਰਨਾਪਿਥੈ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ਏਕਹਮੀਨਿ
 ਰਕਹੇਤਥਾਇਜਾਵਹਿਤੀਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਾਦਰਸਨਾਦ੍ਰਿਸਜੇਅਮਦੁ
 ਤੀਅਹਿਲੀਨਾ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ਤੂਸਨੀਭਏਅਭਿਪੂਤਬ੍ਰਹਮਾਏ
 ਹੰਸਚਾਤ੍ਰਿ ॥ ਥੇਸਨਿਹਸੇਸੁਖਸੁਤਦੇਖਬ੍ਰਹਮਾਇਨਜਗਥੋਇਓ ॥ ੬੫ ॥
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਾਠਲਮਾਨਸਸਰੀਰਕੇਆਪਕਰਆਪਕੇਆ
 ਪਪਛਨੈ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿਪੁਣੇਤਬਡਾਨਾਪਿਬਡਾਨਾਮੈਆਪੁਣੇਛੋਟਾਨਾਪਿ

ਜਨੇ॥ ਬਿਸਨਿਕਰਾ ਪ੍ਰਾਸਰਤਨਮਨਤ ਬ੍ਰਹਮਾਕਰਾਯੇਹੀ ਮਾਨੇਨਾਨੇ॥
 ਇਨਚਾਹੀ ਪ੍ਰਾਸਰਤਰਈ ਅਉਨਾਹਿਚਾਹੇਕਰਮਸੰਈ ਪਰਮਾਨੇ॥ ੬੫॥
 ॥ ਮੈਨੇਅਪਤੇਨਾਕਛਕੀਆਹਮਰੀਇਛਿਆਏਹੀ॥ ਜਾ
 ਏਅਪਨੇਅਪਕੋਛੁਠਜਾਏਯਾਹਿਦੇਹੀ॥ ੬੬॥ ॥ ਬਿਸਨ
 ਕੇਹੇਕਹੁਏਹੀਇਸਬਾਝਕਮਸਤਕਕਿਆਲਿਖਿਓ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੇਹੁ
 ਲੇਖੇਹਿਨਾਮਹੁਪਨਾਹੀਤਉਕਿਆਲਿਖਾਹੁ॥ ੬੭॥ ॥ ਬਾਝਕ
 ਡੰਡਉਤਕਰੀਬ੍ਰਹਮਾਪ੍ਰਿਤਾ॥ ਸੰਤਮਚਰਜਮਾਨਹੀਗੇਇਤਾਅਤਮ
 ਟਰਸੀਤੁ ਡੰਡਉਤਨਜੋਗਾ॥ ਪੰਚਭੂਤਮਨਬੁਧਸੰਜੋਗਾ॥ ਤਿਨੇਸਾਥਡੰਡਉਤ
 ਮੁਹਿਕਰੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਰਾਬੁਧਨਹਿਪਰੀ॥ ਬੁਧਰਖੀਤਮਅਪਨੇਪਾਸਾਠੰਡ

ਉਤਕਰੀਐਸਾਸਿਲਾਸਾ॥ ੬੯॥ ॥ ਬਾਸਕਕਾਐਬੁਧਤੇਕੀ
 ਨੀਡੰਡਉਤਬਨਾਇ॥ ਬੁਧਥਿਨਾਨਹਿਤਹੈਮਕੋਇਛਾਨਕਾਇ॥ ੭੦॥
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕੋਬਖਿਅੰਨਬੁਧਗਤਸਤਚਿਤਅਨੰਦਾਬਾਸਕਸ
 ਮਛਗਿਅੰਨਮਾਤਮਾਬਿਖੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇ॥ ੭੧॥ ॥ ਉਸੀਸਮੇਸ
 ਰੀਚਬ੍ਰਹਮਾਸੁਤਮਾਵਤਮਾਇਕੋਬਚਨਉਚਾਰੈ॥ ਪਿਤਾਕੋਕਾਤੁਵੈਬ੍ਰ
 ਹਮਾਕੋਤੇਰੇਕਉਨਅੰਗਕੋਬ੍ਰਹਮਾਨਾਮਧਾਰੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਾਸਭਅੰਗਮੇਰੇ
 ਹੈਕਿਆਕਰੋਮੁਛਾਬਿਖੋਕਿਨਾਰੇ॥ ਮਹੀਚਕਰਾਮਾਥਸਕਰਨਕੋਖਿਡਜਾਤਸੰ
 ਧਿਆਮਭਵਾਰੇ॥ ੭੨॥ ॥ ਉਪਾਵਕੋਮਨਨਾਸਹੋਇਬ੍ਰਹਮਾਕਾ
 ਬਖਿਅੰਨਾਜਉਲਉਮਾਪਨਜਾਨੈਤਉਲਉਮਨਨਹੀਮਾਨ॥ ੭੩॥ ॥

੪੬੬

॥ ਲੋਕ ਕਰੋ ਪੈ ਜੋਗ ਮਾਵ ਸਕਰਨ ਉਪਾਵੈ ॥ ਮੈ ਸੋ ਕਰੀ ਜੋਗ
 ਜੋਗ ਉਤਰੇ ਪਿਤ੍ਰ ਜਾਇਗੇ ॥ ੮੪ ॥ ॥ ਮਹੀ ਚਕਰ ਮੈ ਆਪਾ ਜਾ
 ਨਾ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਬੰਧ ਕਰਿਆ ਨਾ ॥ ਜਉ ਲਉ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ
 ਨਹਿ ਤਿਆਗੇ ॥ ਆਤਮ ਨਿਸਚੈ ਕੈ ਸੇ ਲਾਗੇ ॥ ਜਉ ਮੈ ਆਪ ਆਪ ਕਉ ਜਾਨ
 ਉ ॥ ਮਾਵ ਸਕਰਨ ਤੁਮ ਨਹਿ ਬਖਾਨੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾਹੁ ਪਤੁ ਮਹਾਤ ਬਕਸੇ ॥
 ਜਉ ਨ ਮਹੁ ਪਤੇ ਬਾਕੀ ਹੋ ॥ ੮੫ ॥ ॥ ਬਾਹਰਿ ਤੇ ਤੁਮ ਮਤ ਕਹੋ
 ਅੰਤਰ ਕਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਯਹਿ ਸਹੀਰ ਮੈ ਪੈ ਨਹੀ ਬਾਕੀ ਏਕ ਅੰਕਾਰ ॥ ੮੬ ॥
 ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਯਹੀ ਸਹੀਰ ਅਭਿਮਾਨ ਆਤਮਾ ਅੰਤਰ ਪਟ ਲਾਹੈ ॥ ਸਭ ਜਗ
 ਦੀ ਸੇ ਜਾਨਨ ਮਹੁ ਪਾਨਿ ਸਚੈ ਕੀਆ ॥ ੮੭ ॥ ॥ ਸੀਤੋ ਸਹੁ ਪਾਜਾ

ਨਤੈ ਨਹਿ ਜਾਨਤ ਚੰਕਾਰੇ ਥੇ ਧਰੇ ਧਰੇ ॥ ਮਹੀ ਚਕੋ ਯਹਿ ਸਹੀ ॥ ਹੀ ਪੈ ਜਉ
 ਸਹੀ ॥ ਨਹੀ ਆਪ ਕਹਾ ਲੇ ਧਰੇ ॥ ਧਰਮ ਕਹਾ ਜਬ ਸਹੀ ॥ ਗਿ ਕੁਤ ਪੈ ਅਮ
 ਅਮਾਨ ਨ ਅੰਗ ਗਏ ॥ ਜਉ ਇਸਾ ਬਿਤ ਆਤਮਾ ਕੀ ਸਹੀ ॥ ਹੀ ਪੈ ਤਉ ਚ
 ਚਲੇ ਨ ਥਾਤ ਕਹੇ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਮਹੀ ਚ ਜੋਗ ਜੁ ਕੁ ਪਿਆਨ ਤੇ
 ਭ ਅੰਗ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ॥ ਅੰਗ ਸਭੀ ਜਹਿ ਜਾਨਿ ਆ ਧਰਮਾ ਕਹੇ ਵਿਚ
 ॥ ੮੯ ॥ ॥ ਧਰਮਾ ਨਹਿ ਸਹੀ ॥ ਤੀ ਤੇ ਕਹੈ ਮੈ ਕਉਨ ਹੋ ॥ ਧ
 ਰਮਾ ਕਹੇ ਸੁਨ ਪੀਰ ਸਵਾ ਪਾਨ ਹੋ ॥ ਇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਹੂੰ ॥ ੯੦ ॥ ॥ ਜੋ
 ਤੇ ਤੈ ਸਰ ਅੰਗ ਜ ਕਹੇ ॥ ਸਉ ਰੁਪਤੁ ਅਜਾਇ ਵਲੇ ॥ ਮਹੀ ਚ ਆਤਮਾ
 ਅਹਿ ਬਿਤ ਪਾਈ ॥ ਧਰਮਾ ਕਹਾ ਤੁਮ ਸਰੁਪ ਦਿਖਾਈ ॥ ਅਬਿਸਨ ਕਹਾ ਧਰਮਾ

ਕੇਤਾਂਈ॥ ਸੁਤ ਬੇਗਾਇਖਾਇਓ ਸਰੂਪ ਲਖਾਈ॥ ਸੰਤ ਐਸੇ ਕਬੂ ਨਾਹਿ ਕਰਤ
 ਹੈ॥ ਬੁਧ ਆਕਾਸ਼ ਪੁਆਯਾ ਪਰਤੀ॥ ੯੧॥ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਬਹੁ
 ਹਾਸੀ॥ ਜਿ ਤਕਿ ਤਸ ਕਹਿ ਪਾਹੁ ਚਾਇ॥ ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਦੈਤਿ ਜੋ ਪਾਹੁ ਤੈ॥ ਉਹ
 ਆਇ॥ ੯੨॥ ॥ ਆਵਤ ਕਹੇ ਸਰੂਪਾਉ ਆਪਾਹੁ ਸਰੂਪਾਇ ਕੇ
 ॥ ਅਬ ਭਾਗ ਕਹਾਉ ਜਾਉ ਦਿਖਾ ਸਭੀ ਤੁਸੀ ਭਇ॥ ੯੩॥ ॥ ਅਉਪੁਤ ਕਹੇ ਜਬ ਨਾਹਿ ਖਾਇ
 ਅਤ ਕਰ ਉਨ ਤੁਮੈ ਖਾਇ ਕਉਨ ਹੋਵੇ॥ ੯੪॥ ॥ ਆਖ ਸਕਾਨਾਹੀ ਜਾਨਤ ਬਾਮੇ
 ਹੋਵਨ ਕੇ ਸੁਤਾ ਤੁਮੈ ਹੋਵੇ॥ ੯੫॥ ॥ ਆਖ ਸਕਾਨਾਹੀ ਜਾਨਤ ਬਾਮੇ
 ਹੋਵਨ ਕੇ ਸੁਤਾ ਤੁਮੈ ਹੋਵੇ॥ ੯੬॥ ॥ ਆਖ ਸਕਾਨਾਹੀ ਜਾਨਤ ਬਾਮੇ
 ਹੋਵਨ ਕੇ ਸੁਤਾ ਤੁਮੈ ਹੋਵੇ॥ ੯੭॥ ॥ ਆਖ ਸਕਾਨਾਹੀ ਜਾਨਤ ਬਾਮੇ
 ਹੋਵਨ ਕੇ ਸੁਤਾ ਤੁਮੈ ਹੋਵੇ॥ ੯੮॥ ॥ ਆਖ ਸਕਾਨਾਹੀ ਜਾਨਤ ਬਾਮੇ
 ਹੋਵਨ ਕੇ ਸੁਤਾ ਤੁਮੈ ਹੋਵੇ॥ ੯੯॥ ॥ ਆਖ ਸਕਾਨਾਹੀ ਜਾਨਤ ਬਾਮੇ
 ਹੋਵਨ ਕੇ ਸੁਤਾ ਤੁਮੈ ਹੋਵੇ॥ ੧੦੦॥ ॥

੬੪॥ ॥ ਜੇਚਾਜੇਆਪਅੰਗਖਾਨਕੇਤਾਂਕੋਬਰਜੇਨਕੋਇਹਾਕਸ
 ਕਾਯਾਪੀਖਵੋਖਾਇਤੁਮੇਆਪੋਇ॥ ੬੫॥ ॥ ਜੇਹਨਾ॥ ॥ ਬਾਸਕਕੇ
 ਤਿਹਿਬੈਨਦੇਨਕੋਤੁਮਖਾਇਆਮੈਅਦੁਤੀਜੈਨਤੀਨਪਦਤੁਮਕੋਭਏ
 ॥ ੬੬॥ ॥ ਚੈਪਈ॥ ॥ ਹਾਕਸਕੋਬਾਸਕਕੇਤਾਂਈ॥ ਨਾਮਆਪੋਨਾਮੇਸੁ
 ਨਾਈ॥ ਬਾਸਕਕਾਮੁਹਿਨਾਮਸੁਹਾਤ॥ ਸੁਹਾਤਕੀਮੈਆਪਆਪਸਮ
 ਤਾ॥ ਹਾਕਸਕਾਪ੍ਰਕਾਸਕਿਸਮਾਹੀ॥ ਕਉਨਠਉਹਪ੍ਰਕਾਸਕਹਾਹੀ॥ ਬਾ
 ਸਕਕਾਆਪਪ੍ਰਕਾਸਾਠਉਹਆਪਅਉਹਨਹੀਧਾਸ॥ ੬੭॥ ॥ ਏਹਗ
 ॥ ਹਾਕਸਕਾਮੈਕਉਨੋਬਾਸਕਕਾਮਮਾਨਾ॥ ਕਹੁਹਾਕਸਕਦੁਮਉ
 ਹਭੀਨਹਿਮਾਨਸਹਾਕਸਜਾਨ॥ ੬੮॥ ॥ ਜੇਹਨਾ॥ ॥ ਹਾਕਸਕੋਬਖਿਅੰਨ

ਕਿਆ ਕਹਿ ਮੁਹਿ ਗੀ ਮਨਾਹਿ ॥ ਬੁਝਾ ਕਹੇ ਸੁਜਾਨ ਮਹੀ ਚ ਸੁਨੇ ਗਾ ਕਸਾ ਕਿਆ
 ਕਹਿਓ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਚੌਥਾ ॥ ਤਤਕਾਲ ਭਾਗ ਸਿਵ ਮਾਪ ਅਏ ਤਿਸੁ ਲਗੀ
 ਏਕਹੀ ਕਰਕੈ ॥ ਜਟ ਪੁਸ਼ਪ ਹੀ ਗੰਗਾ ਚਲੈ ਭਾਸ ਚੰਦ੍ਰ ਪਾਰੀ ਅਹਿ ਪੁਰ
 ਕੈ ॥ ਆਇ ਗਾ ਕਸ ਕਉ ਸਿਵ ਬਚਾ ਕਹੇ ਤੁਝ ਮਾਹਤ ਜੈ ਮਹੈ ਕੈ ॥
 ਗਾ ਕਸ ਕਹਾ ਸਿਵ ਸਿਵ ਕੈ ਮਾਹਤ ਸਿਵ ਕਹਾਨ ਮਾਹੁ ਲਹੈ ਕੈ ॥ ੧੦੦ ॥
 ॥ ਚੌਥਾ ॥ ਗਾ ਕਸ ਕਹਾ ਸਿਵ ਦੇਖ ਲੈ ਅਪਨੇ ਅੰਗ ਨਿਹਾਗਾ ਸਿ
 ਵ ਬਿਸਾਜੋ ਕਛੁ ਅਉਗੈ ਤਾਹੀ ਕੋਤੁ ਮਾਹਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ॥ ਚੌਥਾ ॥
 ਸਿਵ ਕਹੇ ਨਹਿ ਅਉਰ ਗਾ ਕਸ ਸਿਵ ਇਕ ਮੈ ਹੀ ॥ ਨਿਦਾਖ ਦੇਖ ਸਿਵ
 ਗਉਰ ਤੁਝੈ ਭਸਮ ਅਬਹੀ ਕਰਤਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ॥ ਚੌਥਾ ॥ ਤਿਸੁ ਲਸਾਖ

੪੬੬

ਤੁਮ ਅਬਾਹੀ ਮਾਰੋ ਨਿਦਾਖਕਾ ਸਭ ਤੋਰ ਦੀ ਦੋਰੋ ॥ ਤਿਸੁ ਲਜਾ ਲਇਆ
 ਪੀਤਾਇ ॥ ਤਿਗੁ ਲਨਾ ਸਆਪ ਸੁਖ ਲਇ ॥ ਸਿਵ ਕੋ ਬਾਹਿਰ ਤੇ
 ਕੋਰੋ ॥ ਤੁਸਮ ਕੀਏ ਬਿਨ ਕ ਦੀ ਨਹੀ ॥ ਨਿਦਾਖਕਾ ਕਿਆ ਕੋ ਨ ਕਾਲ
 ॥ ਨਿਦਾਖਕਾ ਸਮੁਤਰ ਸਨ ਦਾ ਲਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ॥ ਅੰਤਰ
 ਜਾਮੀ ਜਾਇ ਲੈ ਨਿਦਾਖ ਨਹੀ ਕਹੀ ਮੁਖਾ ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਦੀ ਸੀਤ ਕਮ
 ਰੋ ਸਾਬ ਤਿਸੁ ਲਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ॥ ਜਾਇ ਜਾਹੀ ਸਿਵ ਰੁਪ ਨਿਦਾ
 ਖਕਾ ਸਮੁਤਰ ਤੋ ॥ ਪਾਛੇ ਕਉਨ ਸਹੁ ਪਾਨਿ ਦਾਖ ਕੋ ਨਿਦਾਖੀ ॥
 ੧੦੫ ॥ ॥ ਸਿਵ ਤਾਹੀ ਕੋ ਤੁਮ ਸੁਫਲ ਭਏ ਜਹਿ ਨਿਸਚੇ ਤਿਆਰ
 ਨਹੀ ਕਰਨਾ ॥ ਜਬ ਆਤਮਾ ਸਾਬ ਜੁਲਾ ਜੁਲਾ ਕੈ ਹਮ ਤੀਨ ਦੇਵੇ ਤੇ ਨਹੀ ਰਹਾ

ਪੀਨਿਸੋਰਿਖਭਦੇਵਜਾਨਿਕੇਤੇਨਪੀਜੀਵਨਮਗਨਾਸਿਵਸਰਬਤਿਅਰ
 ਬਿਸਨਿਓਕੀਏਮੁਖਤਮਕਉਨਕੋਤੁਮਚਬਰਨਾ॥੧੦੬॥ਦਿਹਰਾ
 ਬਿਸਨਕੋਜੇਤੁਮਪੋਸਿਵਕੋਜੇਰਮਗਰੂਪਾਅਉਗਲੇਸੰਗਲਾ
 ਗਲੇਗਲਮਿਲਬਾਤਮਨੁਪਾ॥੧੦੭॥ ॥ਬਿਸਨਕੋਪੋ
 ਏਭਿੰਨਤਉਗਲਸੇਤੀਲਾਗੀਐ॥ਸਿਵਜੀਕੋਪੋਪੀਨਮਿਲਾਪਾਭਿੰਨ
 ਤਾਨਹਿਗਈ॥੧੦੮॥ ॥ਬਿਸਨਕੋਪੋ॥ਬਿਸਨਾਸਾਹਮਪੁਰਨਜਾਨੇ॥
 ਤੁਮਅਗੇਕਛੁਮਵਰਬਖਾਨੇ॥ਮਿਲਾਪਾਭਿੰਨਤਾਜੇਅਚਪਹੁਅ
 ਨਾਮਅਹਿਨਹਿਓਇਗਿਓਲਪਹੁਜੇਤੈਨਦੇਖਾਤੁਆਪਾਮਨਮ
 ਹਿਦੇਖਤਉਮੁਖਥਾਪਾਸਰਬਪੁਰਨਜੇਏਕਕਰਜਾਨਾਐਮੇਰਾ

ਠਿਠਿਕਾਏਸਾਨਾ) ੧੦੮) ॥ ਸਿਵਜੀਕਰੇਅਬਕਿਆਕੋ
 ਨਗਤਤਮੈਉਤਪਤਾਜਉਦੇਖੋਤੁਮਮਹਿਕਛੁਨਹੀਆਪਆਪਸ
 ਬਤ) ੧੧੦) ॥ ਜੋਰਣਾ) ॥ ਹਾਕਸਕਰੇਸਿਵਨਾਹਿਨਾਹਿਬਿਸਨਇ
 ਕਮੈਹੀਹੋਸੁਦਰਸਿਨਆਗਿਆਪਾਹਿਸੀਸਤੁਮਾਹਾਕਾਟੀਐ) ੧੧੧
 ॥ ਜੋਰਣਾ) ॥ ਬਿਸਨਕਰੇਅਭਿਮਾਂਨੀਗਾਇਓਸੀਸਸੁਦਸਾਨਚਕਉਤਾ
 ਹੋਹਾਕਸਕਹਾਸੀਸਸਾਬਨਹੀਐਆਗੇਰੀਕਾਟਿਓਹਾਥਾਮਓਏਬ
 ਪੁਰਿਕਾਟਨਭੈਨਾਹਿਕਰੋਅਬਬਿਸਨਿਸਹੀਭਨਸਾਬਨਿਹਾਰੋਕਪੁਸਰੀ
 ਰਤਮੋਸਾਥਪੈਕੇਨਹੀਬਿਸਨਕਾਕਾਕਾਮਾਤਪਿਅਰੇ) ੧੧੨) ॥ ਜੋਰਣਾ
 ॥ ਪੰਚਬੂਤਕਸਹੀਰਹੈਸੋਪ੍ਰਗਟੇਮਾਦਹੀਕਾਰਾਹੀਕਾਰਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਕ੍ਰਿ

ਜਨਮਾਤਮਾਹਿਥਥੇਕਕਹਿਅਛੀਆਸਭਆਪਸਮਾਹਿਥਿਚ
 ਹੈ॥ ਤਿਨਕੇਮਧਮਾਗਰਮਛਲੀਤਿਨਐਸੇਕਹਿਥਿਸੁਨਹੋਸਭਸਾਏ
 ॥ ਠਾਸਕਾਲਕੀਦੁਖਾਦੇਸਕੈਅਮਾਪੀਗਾਸਤਿਸਨਾਕਰਮਾਏ॥
 ਯਾਪੀਤਿਸਨਾਕਾਲਸਰੀਰਭਇਓਕੈਕੈਸੇਛੁਟਹਿਕਰਮਸੀਈਚਿ
 ਤਾਏ॥੧॥ ॥ ਅਭਿਰਮਛਲੀਨਿਜਿਉਕਾਸਰੀਰਪਾ
 ਰੀਹੈਕਉਨਾਮਾਗਰਤਾਕੈਕਹਤਹੋਸਰੀਰਪਾਰੀਜੀਵਜਉਨਾ॥੨॥
 ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਮਛਲੀਪੁਛੈਰੂਪਕੈਸੇਜੀਵਬਤਾਵਹੋ॥ ਮਾਗਰਕਹੋ
 ਸਰੂਪਮੈਨੇਜੀਵਾਦੇਖਿਓ॥੩॥ ॥ ਮਛਲੀਕਹੋਜੇਰੂਪ
 ਨਦੇਖਾਨਾਮਕੈਸੇਕਰਰਖਿਓਵਸੇਖਾ॥ ਮਾਗਰਕਹੋਸੁਨਾਪੁਕੈਕਹੋ

॥ ਮਛਲੀ ਕੇ ਹੋਤੁ ਮਨੀ ਹੋਇ ਹੋ ॥ ਸੁਨੇ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਾਣ ਭਰਤ ਕੇ ਸਚੇ ॥ ਦੁ
 ਖ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਰਧੇ ॥ ਜੀਵ ਜੇ ਮਾਣਕ ਸੁਧ ਪਛਾਇ ॥ ਸਰੀ
 ਰ ਪ੍ਰਾਣ ਭਰਤ ਵਸ ਕਰ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਟੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜੀਵ ਜੇ ਸੁਧ ਅਬਨ
 ਸੀ ਮਾਜਾ ਲਾਜੇ ਸਹਿ ਵਿਚਾਰ ॥ ਕਾਲ ਭਾਸੇ ਤੇ ਛੂਟਿ ਓਤਾਂ ਕੇ ਬਾਰ
 ਬਾਰ ॥ ੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਮਾਗਰ ਕੇ ਹੋਤਾ ਹਿਭਿਨ ਸਰੀਰ ਕੇ ਜਾਨ
 ॥ ਕੈਸੇ ਹੋਇ ਨਿਬਾਰਿ ਚਹੁ ਤਕਾਲ ਤੇ ਬੰਧੈ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਤਾਤਕ
 ਲੈ ਕੈਸੇ ਪੀਨ ਪਾਵਤੈ ਚਹੁ ਤਕਾਲ ਤੇ ਜਾਹਿ ਭੁਲਾਵਤੈ ॥ ਮਛਲੀ ਤਿ
 ਹਿ ਮਾਖ ਸੁਨਾਵਤੈ ਫੁਲ ਤੇ ਤਤ ਨੀਲ ਲਗਾਵਤੈ ॥ ਸਰੁਪ ਪਾਵ
 ਨ ਨੀਲ ਪਾਵਤੈ ਹੋਠ ਖੋਲੇ ਤੇ ਢਿਲ ਲਾਵਤੈ ॥ ਹੀਕਾਰ ਸਰੀ

ਹਉਠਾਵਤੈ ਕਰਮ ਸੀਈ ਸੀਈ ਸਮਾਵਤੈ ॥ ੬ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮ
 ਗਰਕੋ ਸੁਨਮਛਲੀ ਰਿਕਾਰ ਆਪਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਜਉ ਆਪਾ ਗਿਓ ਥਿਲ
 ਇਕੈ ਤਉ ਜੀਵ ਮਿਲੈ ਕਿਰਿ ਮਾਨ ॥ ੭ ॥ ॥ ਸਹੀਰਭਿੰਨ
 ਕਿਰਿ ਜਾਨ ਐਸੇ ਦੋ ਬਤਾਇਕੈ ॥ ਮਛਲੀ ਰਸੀ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ਕਾਰਨਾ ਗਇ
 ਨ ਜਾਲੀ ਐ ॥ ੮ ॥ ॥ ਮਾਗਰਕੋ ਅਵਚਾਰ ਬਤਾਵੈ ॥
 ਆਪਤਿ ਆਗਨ ਗਇਲ ਪਾਵੈ ॥ ਯੀ ਤੇ ਪਰੋ ਜਨ ਸਿਧ ਨਹੋਇ ॥ ਬੰਧ
 ਕ ਜਾ ਲਪਾਇਓ ਆਇਸੋਇ ॥ ਮਛਲੀ ਕਰਾ ਆਇਓ ਸੁਨਮਾਗਰ
 ॥ ਸਹੀਰ ਲੇਤ ਤੁਝੋ ਪੁਇਕਾਗਰ ॥ ਅਬ ਦੇਨ ਦੇਹਿ ਅਭ ਮਾਂ ਨਤਿ ਅ
 ਗਾਹਿ ॥ ਭਗਵਾਂ ਨ ਸਗਨਿ ਪੁਇ ਇਕ ਮਨ ਲਾਗਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥

ਮਾਗਰ ਕਾਜ ਮਾਇਰਿ ਸਿਰਪਰ ਠੀਯੋਇ। ਤੁਮ ਸਹਨਿ ਕਹੋ ਭੁਗ
 ਵਾਨ ਕੀ ਅਬ ਕੈ ਸੇ ਕਰੇ ਕੋਇ। ੧੧॥ ॥ ਪਰੁ ਕਹੈ ਪੁਰਾਨੇ
 ਇਨ ਉਪੁਰਾਨਾ ਪਭਗਵਾਂਤੁ। ਜਉ ਆਪਭਗਵਾਨ ਸਮਾਇ ਤਉ
 ਸਹਨਿ ਕਹੁ ਕੀ ਪੋਛੇ। ੧੨॥ ਸ੍ਰਯਾ॥ ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਨ ਵਹੀ ਮਛ
 ਥੀ ਅਉ ਬੰਧ ਕਰੇ ਦਾਜਾਨੇ। ਐਸੇ ਜਾਨ ਰੁਪੁਰੁਈ ਮਾਨੀ ਤਰੁਈ
 ਤਿਉ ਪਜਿਓ ਗਿਆਨੇ। ਐਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨੇ ਬੰਧ ਕਰ ਬਹੀ ਜਾ ਬਰੁ
 ਲਈਓ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪ੍ਰਮਾਨੇ। ਮਾਗਰ ਤੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਸਾਨ ਕੀਏ ਤੁਮ ਬਚਨ ਬਾ
 ਗੇ ਮੁਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਾਨੇ। ੧੩॥ ॥ ਏਕੁ ਰਾਮ॥ ॥ ਘਾਤ ਤੁਮ ਭੋਤਿ ਮ
 ਗਿਓ ਮਕੇ ਕਰ ਉਪਦੇਸਾ। ਮਾਗਰ ਬੰਧ ਕਰੇ ਕਹੇ ਕੀ ਕੋ ਘਾਤ ਮੇ

ਸਾ॥੧੪॥ ॥ਮਛਲੀਮੁਲੀਨੀਏਕਅਤਮਾਜਾਲੀਐ॥
 ਮਾਨਬੰਧਕਤਾਹੀਬਿਚਾਰਕੀਏਬੰਧਕਨਹੀ॥੧੫॥ ॥ਦੋਹਰੀ॥
 ਬੰਧਕਜਾਨਅਸਤਪਛਾਨੇ॥ਪੰਚਤਤਯਹਿਦੇਹਿਅਭਮਾਂਨੋ॥ਦੇਹਿਅਭਿ
 ਮਾਂਨਤਿਅਗਜਉਦੇਖੋ॥ਬੰਧਕਮਛਲੀਫੁਠਪਰੇਖੋ॥ਬੰਧਕਸੁਲਪ
 ਰਸੰਨਭਇਓਹੈ॥ਜਾਲਡਾਲਅਤੀਤਲਾਇਓਹੈ॥ਏਤੇਅਹਿਮੇਛਕੈ
 ਆਏ॥ਮਾਗਰਸੇਤਿਨਬਚਨਚਲਾਏ॥੧੬॥ ॥ਦੋਹਰੀ॥ ॥ਨਿਸਦਿ
 ਨਓਅੰਕਾਰਕੇਸਬਦਕਰੇਮਾਨਲਾਇ॥ਜੇਤੂੰਚਾਹੇਸੁਖਕੇਓਅੰਸਬਦ
 ਪਿਆਇ॥੧੭॥ ॥ਦੋਹਰੀ॥ ॥ਮਾਗਰਕੈਪੈਤਾਹੀਅਗੇਜਾਲਕੋਕਾ
 ਦਿਓ॥ਅਬਭੈਕਾਹੀਸੁਨਾਹਿਓਅੰਕਾਰਨਜਾਨਾ॥੧੮॥ ॥ਦੋਹਰੀ॥

੪੬੩

ਕੋਠਿ ਅੰਕਾਰ ਕਾ ਕੋ ਕਹਿਓ ਮੈ ਠਕ ਕਰੋ ਅਬ ਤਹਿ ਸੁਨਾਵੈ। ਤੀਨੇ ਦੇਖੁ
 ਗਟ ਭੁਏ ਜਾਂ ਤੇ ਸਾਂਤ ਕਰਾ ਜਸ ਤਾ ਅਸ ਪਾਵੈ। ਮਾਗ ਕਰੋ ਮੈ ਸੇਨਾਹਿ ਬ
 ਨੈ ਅਵਤੀਤਿ ਆਗਾ ਤਿ ਕੁਟੀ ਮਨ ਲਾਵੈ। ਮੇ ਠਕ ਕਰੋ ਅਵਤੀਤ ਬ
 ਕਹਿਏ ਜਉ ਦੁ ਮੈ ਤਕ ਪਾਸ ਉ ਮੰਕਾਰ ਪਿਆਵੈ॥ ੧੯॥ ॥ ਏਹੁ ॥
 ਮਾਗ ਕਰੋ ਦੋਨ ਮੁਢੇ ਤੇ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਕਾਸ। ਮੈ ਠਕ ਕਰਾ ਤਉ ਸਿਪਭਇ
 ਆਵਚਨ ਮੇਰੈ ਰਾਸ॥ ੨੦॥ ॥ ਏਹੁ ॥ ਏਕ ਅਵਤੈ ਤਦੇ ਦੁ ਮੈ
 ਤਤੀ ਜਾਤੁ ਮਕਰ ਜਾਨੀ ਮੈ। ਜਾਨਓ ਅੰਕਾਰ ਸਮੇਤ ਤੀਨੋ ਤਿ ਕਦੀ ਓ
 ਅੰਕਾਰ॥ ੨੧॥ ॥ ਏਹੁ ॥ ਮਛਲੀ ਕਹੇ ਮੇ ਠਕ ਕੇਤਾਈ। ਤੀਨੇ ਪ੍ਰਦ
 ਵਪ੍ਰਕਰਤ ਸਮਾਹੀ। ਪ੍ਰਕਰਤ ਸਹੀਰ ਮੈ ਸਹੀਰ ਅਤੀਤ। ਕੈਸੇ ਓ ਅੰਕਾਰ

ਜਪੇ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗਿਮਿ ਸਕਾਰ ਮੁਤੁ ਮਾਹਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ਮੇਰ ਕਰ ਸਾ ਅਉ ਬਚ
 ਨ ਸਤਾ ਮਾਗ ਭਇਓ ਭਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਸਰੀਰ ਸੰਸੇ ਮਨ ਧਾਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਤੀਤੇ ਰਿਪੁ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਦੇਖ ਦ ਜਾਨ ਲ ਜੋਇ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਰ ਸਨ ਯਾਰੀ
 ਪ੍ਰਦ ਵਪ ਛਾਨੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਜੋਹਨਾ ॥ ॥ ਮਛਲੀ ਤੁਮ ਨੀ ਹੋਇ ਜ
 ਕਤ ਹੋ ਅਵਤ ਰਈ ॥ ਬਚਾ ਸੁਨਾਏ ਸੋਇ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਰਿਪੁ ਦੀ ਕਾਰ ॥
 ੨੪ ॥ ॥ ਜੁਲਾ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਪ੍ਰਕਰ ਤ ਕਾਲ ਤੀਨ ਮੋਹੀ ਬਿ
 ਖੇਨ ਜਾਨੇ ॥ ਅਏ ਕ ਅਖੰਡ ਤ ਅਤ ਮਹੁ ਪਰ ਮੇਰ ਕ ਕੋ ਸੋਹੁ ਪ ਬਖਾ
 ਨੇ ॥ ਜੋ ਕ ਕੋ ਨਾ ਮਹੁ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਅਤ ਮਾਹੁ ਪ ਮਹੁ ਪ ਪੇਰੇ ਮਾਨੇ ॥ ਮੇਰ
 ਕ ਕਾ ਵਚਨ ਸਭ ਭਇਓ ਹਮ ਹਾਨਾ ਮਹੁ ਪ ਓ ਅੰਕਾਰ ਸਮਾਨੇ ॥ ੨੫ ॥ ०

॥ ਜੋ ਕ ਕਰੇ ਚਿ ਅੰਕਾਰ ਕੇ ਕਾਮਾ ਤੁ ਕਰ ਜਾਨਾ ਅਦੁਤੀ ਅਖੀ
 ਰਤ ਅਤਮਾ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਕੇ ਮਾਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਬ੍ਰਾਮਾ ਚ ਜਗੁ
 ਨ ਜਾਨੈ ਸੇ ਸਤ ਅਉਤਮ ਸਾਏ ਕਾ ਅੰਕਾਰ ਮਾਨ ਚਿ ਅੰਕਾਰ ਕੀ ਠਉ
 ਹਨਾਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਜੋ ਪਈ ॥ ॥ ਮੇਰ ਕਤੁ ਸਨੀ ਹੋਤ ਭਏ ਜੈ ॥ ਮਛਲੀ ਜੋ
 ਕ ਕਉ ਬਚਨ ਕਹੈ ॥ ਤੁਮ ਸਦਾ ਰੁਪ ਰਖੋ ਕਾ ਪੀਵੈ ॥ ਰੁਪੁ ਅਸਰੇ
 ਜੋ ਕਤੁ ਮਜੀਵੈ ॥ ਜੋ ਕ ਕਹੈ ਵਿਕਾਰ ਕਪੀਵਉ ॥ ਵਿਕਾਰ ਕਰੁ ਪਰ ਸੇ ਕ
 ਉਨ ਸੁਨੀਵਉ ॥ ਆਤਮਾ ਬਿਨਾਵੈ ਪਦ ਥਾਪੇ ॥ ਤਤ ਪਦ ਅਸਪਦ ਗੁ
 ਨ ਜੋ ਆਪੇ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਥਾਵੈ ਰੁਪ ਰਸ ਮੇਤਾ ॥ ਤੁਮ ਸੰਬਾਦਨ ਕਹੈ ਜੇਤਾ ॥
 ੨੮ ॥ ॥ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ॥ ਆਪ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀ ਸੇ ਕਰ ਸੰਬਾਦਾ ਨਿਮ

ਸਕਾਰਮੇਰਿ ਮੁਖ ਕੇ ਜਾਂਕਾ ਅੰਤ ਨ ਆਇ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਕਛੁ ਮੁਖ
 ਏ ਜਾਨ ਕੇ ਏ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜ ਬੰਧੀ ਐ ॥ ਪਦ ਚਿਹ ਸਵਾਧਾਨ ਤਉ ਲਗਾ
 ਤਮ ਨਹਿ ਲਖਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਨਾ ਕਛੁ ਮੁਖ ਪਦ ਚਿਹ
 ਕੀ ਅਤਮ ਰਾਮ ਸਮਾਨੇ ॥ ਇਸੀ ਬਾਤ ਕੇ ਮੁਖ ਤਹ ਪਦ ਚਿਹ ਬੈਚ ਸਹੁ
 ਪਹੀਆਨੇ ॥ ਪਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਕੇ ਕਹਿ ਮੈ ਤੇ ਕਹਿ ਭਾਵੈ ਮਛਲੀ ਗਿਅੰ
 ਨੇ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਤਿਪਟੀ ਮੈ ਮਹਿਨਾ
 ਹਿ ॥ ਬਿਸਨਿਹਾਸ ਸਮਾਪਤ ਅਥ ਬਿਸਨ ਬੇਟੀ ਤਮੁ ਨਾਹਿ ॥ ੩੧ ॥
 ॥ ੧ ॥ ॥ ਅਤਮ ਦਰਸੀ ਪ੍ਰ
 ਸਾਨ ਕਰ ਬਾਸ ਕਰਨ ਪਾਜਾਨਾ ਹੋਗੁ ਰਤੁ ਮਹੀ ਰ੍ਹਿਪਾ ਕਰ ਅਤਮ ਮਨ

੪੬
 ਕੀ ਕਛੁ ਮੁਖ ਕੇ ਜਾਂਕਾ ਅੰਤ ਨ ਆਇ ॥
 ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਤਿਪਟੀ ਮੈ ਮਹਿਨਾ

ਭੇਮਾਨਾ॥੧॥ ॥ ਜੋ ਪਦ ਜਾਨ ਲਯੋਗ ਦੇਵਤ ਅਉਰ ਕੀਰਤ
 ॥ ਸੋ ਅਕੀਰਤ ਭੋਗ ਜਾਨ ਲਯੋਗ ਹੀ॥ ੨॥ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰ
 ਸਾਨ ਕਰੇ ਮਾਨ ਮਾਇਓ ਪਤੀਤੁ ਮਾਝਿ ਪਾਕੇ ਮਾਇਓ ਰਮ ਚੁਕਾਵੇ॥
 ਯਾਹਿ ਜੋਗ ਜਾਨ ਅਸਤ ਸਾਹਾ ਸਰੀਰ ਕੀ ਕਿਰਤ ਸਰੀਰ ਕਮਾਵੇ॥
 ਦ੍ਰਿਸਟ ਮਾਨ ਜੇ ਦੀਸਤੈ ਜੈ ਸੇਹਿ ਟਾਕੇ ਜਲ ਨਹਿ ਦਿਪਤਾਵੇ॥ ਸੁ
 ਪਨੇ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰ ਸਾਰ ਜੁ ਬਦ੍ਰਿਸਟਿ ਖੁਲੀ ਸੁਪਨਾ ਹੋਇ ਜਾਵੇ॥ ੩॥
 ਦੇਹਾ॥ ॥ ਪਰ ਯਾਹਿ ਸਮਝੈ ਮੈ ਕਉਨ ਕਹਾ ਆਇਓ ਕਹਾ ਜਾਇ॥
 ਮੁਖ ਮੈ ਕਹਾ ਕਉਨ ਜਾਇ ਅਤਮ ਸਰੀਰ ਕਿਉ ਪਾਇ॥ ੪॥ ਸੋਹਣ
 ॥ ਕਾਗਾਉ ਤਪਤ ਕਉਨ ਬਾਸ ਕਹਾ ਤਬ ਕਹਾਤੈ॥ ਮੁਖ ਤੋਹ ਪੁਰਜ

ਉਨਸਰਬਜਗਤਪ੍ਰਕਾਸਿਓ॥ ੫॥

॥ ਨਹੀਕਹੁੰ ਆਵਹਿਨਹੀ

੪੬੬

ਕਹੁੰਜਾਹੀ॥ ਪਰਬਤਜਿਉਦਿਵ੍ਰਿਤ੍ਰਿਤ੍ਰਤਆਹੀ॥ ਆਵਾਗਵਨਨਾਮ
ਹਰਪਾਵੈ॥ ਉਤਪਤਨਾਸਸਰੀਰਕਹਾਵੈ॥ ਸਰੀਰਚਾਹਨਾਬੇਗਬਨ
ਵੈ॥ ਚਾਹਿਨਾਅਗਿਆਨਦੁਆਰਾਆਵੈ॥ ਅਗਿਆਨਸਰੂਪਅਪ੍ਰ
ਪਤਜਾਨਾ॥ ਥਾਪੇਅਉਗਨਤੇਕਾਲੇਆਨ॥ ੬॥

॥ ਅਉਗ
ਨਤੇਚਾਹੇਮੁਕਤਕੇਆਪਕੇਅਰਥੀਆਨਾ॥ ਦੋਤਾਜਾਨੇਆਨਕਯੋਹੀ
ਜਾਨਅਗਿਆਨ॥ ੭॥

॥ ਬੇਦਕੀਆਗਿਆਨਯਹੀਹੈ
ਕੋਹੀਬਹੁਸਅਬਨਿਓਹੈ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਅਰਜਨਿਪ੍ਰਤਮੈਸੇਕਹੈਸਰਬ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਯਹਿਜੋਤਮੇਰੀਗਨਿਓਹੈ॥ ਮੁਝਤੇਭਿੰਨਜਾਨਯਾਹੁਕੇਸਰਬਥਿ

ਖੇਸੀਕ੍ਰਿਸਨਿਠਨਿਓ॥ ਕਰਮਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਕਾਇਓਜੈਸੇਸੁਰਜਜੈਤਮ
 ਰਜਗਤਤਨਿਓ॥ ੮॥ ॥੨੦੦॥ ॥ ਆਪਕੋਮਾਨਸਰੀਰਪੀਭਿਨਾ
 ਤਮਾਤੇਜਾਨਾਏਕਮਦੁਤੀਜੋਆਤਮਾਨਜਾਨਾਪੀਅਗਿਆਨ॥ ੯
 ॥੨੦੧॥ ॥ ਏਕੋਹਿਓਸਮਾਇਭਲਾਬੁਭਾਕਿਸਕੋਗੈ॥ ਮੁਖਮਹਿ
 ਭੇਦਨਪਾਇਮਾਨਸਪਸਪੰਛੀਬੰਖਾਰਿ॥ ੧੦॥ ॥੨੦੨॥ ॥ ਤੀ
 ਤੇਜੀਵਜੋਬਖਾਨੇਆਜਾਨਪੁਤਿਜਾਨੇਪਸਪੰਛੀਮਾਨਸਮਮਾਨੇਜਾਨਿ
 ਜਾਨਪੀਅਜਾਨੈ॥ ਲਪਦੀਰਪਜੋਰਾਸੇਛਲਕਰਮੋਕਾਪ੍ਰਕਾਸੇਪੁਤ੍ਰ
 ਇੰਦ੍ਰਿਓਕੀਪਾਲਾਜਾਨਿਨਹਕਪਾਇਮਾਨੈ॥ ਜਉਸਤਸੰਗਕੋਨਪਾ
 ਵੈਤਉਤਿਆਗਹੋਇਨਾਵੈਆਪੁਕੋਜਾਨਲਾਸਤਸੰਗਪੁਤਿਜਾਨੈ॥

॥ ਪੁਤ੍ਰ ਐਸੇ ਜਾਨਾ ਮਰੁਪ ਅਸਤ ਮਾਨਜੇ ਅਸਤ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੈ ਯਾਹੀ ਤੇ
 ਅਗਿ ਮੰਗੈ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰ ਬਾਸ ਕਰਨ
 ਪ੍ਰੀਤ ਜਾਨਾ ਹੇਠ ਗਵਨ ਪੰਚ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਹੀਰ ਸੰਜੁਗਤ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥
 ॥ ਐਸੇ ਸਮਝਾ ਮਹਿ ਸਹੀਰ ਜਗਤ ਮਿਗ ਜਲਾਜਿ ਵੈ ॥ ਉਤਪਤਤ ਕੀ ਹੋ
 ਇ ਪੰਚਤਤ ਤੇ ਜਾਨੀਆ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਪੰਚਤਤ ਸੁਭਾਇ
 ਹਲਾਵੈ ॥ ਆਪੋ ਅਪਨੇ ਮਾਰਗ ਪਾਵੈ ॥ ਮੂਲ ਸਭਨ ਕੇ ਆਤਮ ਹਾਮਾ ॥
 ਸਭ ਪਾਵਹਿ ਯਾ ਮਹਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਪੁਨ ਪਾਪ ਤੇ ਆਤਮ ਨਿਆਰਾ ਜੈਸੇ
 ਜਲ ਕੇ ਮਧੇ ਤਾਰਾ ॥ ਕਰਮ ਗਤ ਕਹੂੰ ਥੀ ਪਨ ਹੋਇ ॥ ਜਾਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਪਗੈ
 ਸੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਭੱਤ ਅਚ ਜੇ ਵਸਤੈ ਜਾਹ ਤੇ ਨਾਸਨ ਹੋਇ ॥ ਤੀ

ਤੇ ਪੁਛੋ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਹਿਉ ਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਬੰਸੁ ਕੁੰਤ
 ਜੋ ਕੋਇ ਜਾਹਿ ਸਭ ਥਾਤ ਥਰਾ ਵਲੀ ॥ ਤੁਮੋ ਕਹਾ ਜੋਇ ਨਾਮੁ ਪੁਸਤ
 ਮਿਥਿਆ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਨਾਗਾਇਨ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਕਈ ਵਰਸਤ
 ਅਸਤ ਕੋ ਸਮਝਾਈ ॥ ਬਾਸ ਕਰਨ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਾਇ ਜਾਹਿ
 ਚੇਪਦ ਕੀ ਬਾਤ ਚਲਾਈ ॥ ਆਤਮਾਗਿ ਆਨ ਸੋਭਾ ਨਹੈ ਦੈ ਜੋਇ ਨ
 ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੋ ਉਤਰ ਪਾਈ ॥ ਨਗਰ ਕੀ ਬੁਧ ਬਿਲਾਇ ਜਾਵੈ ਜਉ ਪੁ
 ਰਾਗੁ ਰਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ॥ ਪੁਰਾਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਬੁ
 ਧਵੇਨ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਾਮੇ ਲਾ ॥ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰ ਜਾਹਿ ਸ
 ਭਤਾਂ ਕੀ ਖੇਲਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਨਾਮੁ ਪੁਨਹਿ ਜਾਨ ਜਗਤ ਉਸਤ

ਤਉਤੇਪਰੇ॥ ਉਪਜਨਾਬਿਨਸਨਮਾਨ ਅਰੁਕਾਪੁਦੇਖਿਓਨੀ॥ ੧੯॥

੪੭੮

॥ ਕਾਹੇਤੇਅਦੁਤੀਜਾਨਦੇਖੇਕਉਨਭਿੰਨਮਾਨਜਾਹੀਕੋਇ
ਚਾਰਠਾਨਯਹਿਸਰੀਰਕੈਸੇਪਥਤੁਰੈ॥ ਹਸਨਾਉਚਾਰੇਕਉਨਸਤਿਆ
ਬਚਨਪਾਰੇਯਹਿਮਾਨਸਜੋਇਚਾਰੇਯਹਿਤਾਪੁਕਚਰਤੁਰੈ॥ ਅਤਮ
ਦਰਸੀਜੋਕਾਵੇਕਉਨਠਉਰਸੋਬਤਾਵੇਅੰਗਭਿੰਨਭਿੰਨਪਾਵੇਨਾਮ
ਸਭੀਪੀਪਰਤੁਰੈ॥ ਯਾਅਸਤਕਰਜਾਨਆਤਮਾਪ੍ਰਮਾਨਤਤਗੇਸਵਾ
ਪਾਨਯਾਦੇਹੀਮਰਤੁਰੈ॥ ੨੦॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਉਪਜਨਾਬਿਨਸਨਦੇ
ਪਰੇਜੈਸੇਬਸਤ੍ਰਜਾਨਾਹਿਏਪੁਰਾਨਾਸਦੀਐਮਿਏਤੀਕੋਕੀਅੰਗ
॥ ੨੧॥ ॥ ਕਪੁਤਾਂਗਤਾਕਾਪਾਇਬਸਤ੍ਰਕੋਸਮਾਈਐ॥
ਕਉਮਿਲੈਕੁਦੰਬੀਆਇਭਲਾਬੁਭਾਤਕੋਕੋ॥ ੨੨॥ ॥ ਚੰਪਈ॥ ॥

ਭਲਾਕਰਮਸੁਅਰਗਤਿਹਿਕਾਪਿਐ॥ ਚੁਰੇਕਰਮਨਰਕਮਹਿਦਹਿਐ॥ ਜੀਵ
 ਨਮਗਸੁਅਰਗਅਉਨਰਕਾ॥ ਇਸੀਠਉਰਕਪੁਅਉਰਨਤਰਕਾ॥
 ਜੈਸੇਜਲਕਛੁਨਦੀਨਿਕਾਥਾ॥ ਅਪਾਵਿਤਠਉਰਤਾਹਿਕੋਘਾਥਾ॥
 ॥ ਤਾਂਕੋਅੰਗੀਕਾਰਨਕਰੈ॥ ਅਪਾਵਿਤਜਾਨਤਾਪੁਤੇਛੁਰੈ॥ ੨੩॥
 ਟੋਹਾ॥ ॥ ਜਬਵਹਿਨਦੀਮਿਲਾਵੜਾਸਭੀਪਾਵਿਤਮਾਨ॥ ਤੈਸੇ
 ਪਨੇਅਪਤੋਬਿਛੁਰਾਅਪਨਜਾਨ॥ ੨੪॥ ॥ ਮਨੇਯਾ
 ਹਿਸਰੀਰਜੀਵਅਪਕਰਜਾਨੀਐ॥ ਅਪਾਵਿਤਜਾਨੇਪੀਰਸਰੀਰਛੁ
 ਸਾਕੋਪਾਇਕੈ॥ ੨੫॥ ॥ ਸਹੁਪਸਮੁੰਦ੍ਰਤੇਭਿੰਨਜਾਨਭਿੰਨ
 ॥ ਭਿੰਨਭਇਓਭਿੰਨਤਾਕਰਕੈ॥ ਜਬਜਾਨਲੀਅਮਨਇੰਦ੍ਰੀਨੀਅਉ

ਸ਼ੀਰਨੀਕਬਪੁਪਰਕੋ। ਮੁਖਪਛਾਨਸਿੰਝਾਨਰਈਤਉਦੁਐਤਗਈ ੪੬੯
 ਕਤਉਦਰਕੋ। ਏਕਆਤਮਸੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸਭਇਓਕਰਮਸੰਈਪਾਇਓ
 ਘਰਉਪਰਕੋ। ੨੬॥ ॥ ਆਤਮਦਰਸੀਕਹਤੈਤੁਅਗੁਰ
 ਕ੍ਰਿਪਾਠਾਨਾ। ਮਕੋਰਈਨਚਿੰਤਤਾਪਾਇਓਅਪਨਗਿਆਨ॥ ੨੭॥
 ॥ ਅਬਚਹੋਏਹਿਭਾਤਸੁਭਅਸੁਭਸਹੀਰਕਰਾਹਿਰਖ
 ਸੋਗਕਉਪਾਤਤੀਮੈਕੈਸੇਸਮਗੋ॥ ੨੮॥ ॥ ਸੁਭਬਿਖੈਪ੍ਰਸੰ
 ਨਹਤੈ। ਅਸੁਭਬਿਖੈਸੋਸੋਗਸਾਤੈ। ਯਹਿਕਾਰਨਕਿਆਮੁਹਿਦੁ
 ਬਤਾਈ। ਬਾਸਕਰਨਤਬਜਿਉਸਮਝਾਈ। ਬਿਚਾਰਵਾਨਕੋਜੋਗਇ
 ਉਜਾਨੋ। ਹਿਰਖਸੋਗਸਮਗੋਸਮਾਨੋ। ਰਖਸੋਗਆਗਮਾਪਾਈ। ਤੇ

ਕੀਬਸਾਨੇਹੁਤਜਾਈ॥੨੯॥ ॥ਜਉਲਉਚਾਹੀਨਤਿਆਗ
ਹੋਵੇਦਵਿਦਿਆਸੁਖਨਾਹਿ॥ਮੁਕਤਿਪਵੈਪੜਤੇਸਮਝਦੇਖਸਾਨਾ
ਹਿ॥੩੦॥ ॥ਬ੍ਰਾਮਾਬਿਸਾਮਹੇਸਤੀਨਦੇਵਉਪਦੇਸੀ॥
ਨਹਿਉਪਜੈਸੁਖਥੇਨਬਾਸਾਤਿਆਗਬਿਨਮੁਕਤਨਾਹਿ॥੩੧॥
॥ਜਗਕੇਠੇਥੇਦਪੜੇਕੰਦਗਾਮਹਿਦਉੜਵੜੇਜੇਤਾਪੜੇ
ਤੇਤਾਕੜੇਬਾਸਾਮਿਟਾਏਬਿਨਸੁਖਨਾਹਿਹੋਤੈ॥ਜੇਕੀਜਗਤਮਾ
ਥਪ੍ਰੀਤਵਿਖਿਓਕੀਚਾਹੀਨੀਤਦੋਨਸੁਖਤੇਵਪਹੀਤਥੇਕਪ੍ਰਥੇਕਹੁ
ਕੇਖੋਤੈ॥ਚਾਹੀਤੇਅਚਾਹੀਹੋਇਜਗਤਬੰਧਨਮੁਕਤਸੋਇਆਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿ
ਨਜਾਨੇਜੋਇਆਤਮਾਅਦੇਤੈ॥ਸਹੀਰਕੇਨਭਿੰਨਜਾਣਾਥਸੋਗ

ਸਦਾ ਮਾਣੇ ਨਹੀਂ ਜਗਤ ਤੇ ਨਕਾ ਦੇ ਨਜ਼ਾ ਦੇ ਉਤਪਤੀ ॥ ੨੨ ॥ ਜੋਗ ॥
 ਸਭੀ ਕੰਮ ਮਾਸੁ ਪਕਰ ਮਾਵਸ ਮਾਵੈ ਜੋਇ ॥ ਹਾਜ਼ਿ ਲੋਕੀ ਜਾਨੈ
 ਬਿਘਨ ਨ ਲਾਗੇ ਕੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਮਨ ਮਾਕੀ ਪੜਨਾ ਜਿਨ
 ਮੈਂ ਮੋਹਿ ਮਾਸੀ ॥ ਹਾਥ ਪਾਜੇ ਤਾਹਿ ਛੁਟਿ ਜਾਨੈ ਉਹਾ ਖਤ ॥ ੨੪ ॥
 ॥ ਮਨ ਛੁਟਿ ਜਾਨਾ ਖਤ ਜੇ ਲਹੈ ਤੁਝ ਕਉ ਜਉ ਦੇਸ ਤੇ ਦੇਸ
 ਨਿਕਾਲੇ ॥ ਤੁਮ ਮਾਪਕੇ ਅਪਰੀ ਬੰਧਕੇ ਚਿਨ ਲਾਗੀ ਜਿਉ ਤੇ ਤਾਥਾ
 ਟਾਲੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਓ ਕੇ ਸੁਖ ਛੋਡ ਦੇਹੋ ਅਉ ਮਨ ਮਨ ਉਤ ਛੋਡੋ ਸੁਖ ਤਾਂ ਲੇ
 ॥ ਅਹੁ ਤੈ ਪੁਛਾ ਕੀ ਕੇ ਪਾਵਨੇ ਕੇ ਅਥ ਜਤਨ ਕਰੋ ਜਾਹਿ ਬਾਤ ਗੁਜਰੈ
 ਚਾਨੁ ਨ ਨਿਗਲੇ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਪਾਵਨੈ ਜਾਹਿ ਭੇਦ ਕੇ ਸੀਤਲੀ

੬੮੦

ਗਤਮਹਿਭਾਲਾਕਿਰਪਾਕਟਾਛਕਰਦੇਖੈਕਰਮਸਾਂਈਨਜਗਨਿਹਾਲ
 ॥੩੬॥ ॥ਸਾਰਾਪਰੋਜਨਜਾਨਜਗਿਆਸੀਕੋਗਿਆਨ
 ਕਾਜਾਦੇਗਿਆਨਬਿਗਿਆਨਸਰਬਜੋਤਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥੩੭॥
 ॥ਜਉਤੁਮਸਰਬਵਿਆਪਕਜਾਨੋਛੁਟੇਕਰਮਤੇਆ
 ਪਪਛੋਨੋਯਹਿਪੰਨਸੁਗਮਨਾਥਲਗਾਵੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇ
 ਸਤਰਸਾਵੈਦੇਵਰਖੀਸਰਵਹਿਪਨਚਾਰੇਸਰੁਪਪਾਵਨਅਭਿਮੁ
 ਸਨਿਬਸੇਤੀਤੇਬਾਸਨਾਤਿਆਗਕਰੇਤੁਮਾਅਉਰਉਪਾਵਨਹੀਜਾ
 ਨੇਹਮ॥੩੮॥ ॥ਜਉਲਉਹੋਇਅਚਾਰਿਨਹਿਮੂਲਪ੍ਰਾਪਤ
 ਨਹਿਬੈਦਸਾਸਤ੍ਰਕੇਪਾਠਤੇਲਾਲਕਰੇਅਵਗਾਹਿ॥੩੯॥

ਐਕਜਤਨਕਰੋਕੋਇਬਾਸਨਾਤਿਆਗਨਜੋਕਰੋ॥ ਮਨਵਸਕੀਆ
 ਨਹੋਇਤਾਂਕੀਅਵਸਥਾਜਾਨਲੈ॥ ੪੦॥ ॥ ਜੈਸੇਵਾਉਆ
 ਰੇਬਕਬਾਦਸੋਪੁਕਾਰੇਯਨਲਾਭਨਹਿਚਿਤਾਰੇ॥ ਐਸੇਤਾਹਿਜਾਨਲੈ॥ ਬੁਧ
 ਵੇਨਵਚਨਸੁਨੇਸੁਨਵਚਨਗੁਨਗੁਨੇਸਰੀਰਆਪਮਾਨਾਯਹਿਅਸਤਐ
 ਸੇਮਾਨਲੈ॥ ਆਪਕੋਅਬਨਾਜੀਜਾਨਨਿਸਚਲਕਰਨਿਸਚੇਮਾਨਕਾਪੁਕੀ
 ਨਹੋਕਾਨਆਪਅਕਾਸਗਿਆਨਲੈ॥ ਆਤਮਦਰਸੀਬਖਾਨੇਤੁਮੈ
 ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਾਨੇਸੰਸਾਰਅਨਿਤਹੈਪਛਾਨੇਸਰੀਰਬਦੇਸੀਬਾਨਲੈ॥ ੪੧॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਦੁਖਸੁਖਜਾਨੋਪਾਪੁਨੇਆਪਨਜਾਨੇਕਉਨਾਉਭਧਤ
 ਹਮਰੀਕਹਾਂਤੇਜਗਤਕਿਉਆਇਓਜਉਨਾ॥ ੪੨॥ ॥

ਮੁਖਾਨਾਨਕਉਨਕ੍ਰਿਪਾਕਰਸਮਝਾਈਐ॥ ਆਕਾਸਮਧੇਜਿਉਪਉਨ
 ਦੁਐਤਦੁਹਤਮਹੀਕੋ॥ ੪੩॥ ॥ ਥਾਸਕਰਨਕਹੇਸੁਨਹੋਬ
 ਚਕਾਯਹਿਤਰੰਗਨਦੀਤੁਮਤੇਯਹਿਭਾਸੇ॥ ਤੁਮਹਿਅਰੂਪਅਨੰਤਕੋ
 ਚੈਸੁਪ੍ਰਕਾਸਸਭੀਕੋਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ਮਰਨਜੀਵਨਤੇਪਰੇਤੁਹੀਹੋਪਚਰੁਤਕਦੇ
 ਹਿਮਰੇਕਰਾਸੇ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਤੇਗੁਤਸਦਾਤੁਮਯਹਿਸਭਸਰਸਦ
 ਤਰੰਗਤਮਾਸੇ॥ ੪੪॥ ॥ ਯਹਿਜਗਤਰੰਗਕਈਰੰਗਹੈਪੂਰ
 ਟਿਹੈਤੁਮਯਹਿ॥ ਈਨਹੋਹਿਠਿਹੋਹੀਹੀਤੁਮਜਿਉਕੇਤਿਉਤਾਹਿ॥
 ੪੫॥ ॥ ਕਰਮਤੇਅਭੀਤਮਾਵਾਗਉਨਤੁਝਮਹਿਨਹੀ॥
 ਏਸਦਿਮਾਂਨਜੇਮੀਤਸਭਕੇਜੀਵਨਮੁਖਤੁਮ॥ ੪੬॥

ਜੈਸੇ ਰੂਪ ਕਾ ਕਸਮ ਮਾਨੈ ॥ ਤੈਸੇ ਤੁਮ ਸਭ ਠਾਂ ਈ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਜਗਤ ਸੁ
 ਪਾਸ ਮਭਾਸੈ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਮਾਤ ਮਜੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਦੁਸੈ ਤਦੁ ਹਕੋਰ ਸੁਤਾ
 ਮਹੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਏਕ ਪ੍ਰਗਥੋ ਤੁਮਹੇ ॥ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਏਕ
 ਅਦੁਤੀ ਤੁਮ ਤਾਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨ ਅਵ
 ਗਾਦੁ ਸੋ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪ ਭੁਲਾਇ ॥ ਸਹੀਰ ਮਾਨੈ ਆਪ ਕੋ ਕੁਮਤਾ
 ਠਿਰੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ਜਬ ਹਿ ਪਛਾਨੈ ਆਪ ਭਰਮ ਦੁ
 ਸੈ ਤੇ ਤੇ ਦੁਪਰੇ ॥ ਜੈਸੇ ਕਸਤੂਰੀ ਨਾਪ ਨਾ ਭਰਮ ਕੁਮਤਾ ਠਿਹਰਿ ॥ ੪੮ ॥
 ॥ ॥ ਮੁਕਤ ਕੋ ਦੂਰ ਤਕਾਹਿ ਠਿਰੈ ਤੁਮ ਮੁਕਤ ਹੁਪ ਜੋ ਆਪ
 ਛਾਨੈ ॥ ਕੁਮਕਰ ਭੂਖ ਪਾਰਿ ਚਿਰੈ ਸਹੁ ਪਰੇ ਬੀਧਾ ਮਾਹਿ ਤੁੰ ਆਪ ਨ ਜਾਨੈ ॥

ਆਪਪਛਾਂਚੈਤੰਨਸਰੂਪੈਯਹਿਪੰਨਸਾਧਸੰਗਤਮਨਮਾਨੈ॥ ੫੦॥
 ਪਤਪਸਾਥਕਿਮਾਤੁਮਤੀਰਥਜਾੜਾਕਾਹਿਭੁਲਾਨੇ॥ ੫੦॥
 ਅਜਪਤਪਸੰਜਮਤਬੀਤਕਜਬਲਗਗਿਅੰਨਪਾਇ॥ ਲੜਕੀਗੁਰੀ
 ਆਖੇਰੈਕੰਤਮਿਲੈਭੁਲਜਾਇ॥ ੫੧॥ ॥ ਤੈਸੇਸਰੂਪ
 ਨਜਾਨਪੁਜਾਪਾਤੀਕਰਤੈ॥ ਨਹਿਕੇਹੇਗੰਗਾਇਸਨਾਨਛਪੜਕੁਏਨ
 ਵਹੀ॥ ੫੨॥ ॥ ਆਤਮਦਰਸੀਬਖਾਨੇਸੁਨੋਪਿਤਾਜੀ
 ਸਿਆਨੇਜਗਮ੍ਰਿਗਾੜਿਸਨਾਮੈਜਾਨੇਤਾਸੇਮਨਨਹਿਬੀਧਾਵਦੋ॥ ਸਰੀਰ
 ਨਾਸੀਜਾਨਕੈਨਹਿਪਾਛਪ੍ਰਮਾਨਕੈਕਾਮਕਾਮਨਾਠਗਮਾਨਕੈਨਹਿਇੰਦ੍ਰੀ
 ਓਵਲਪਾਂਵਦੋ॥ ਚਾਹਿਨਾਸੀਸਾਹਕੀਸਿਸੋਗਮਾਧਾਰਕੀਆਪਜਉ

ਨਿਹਾਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰਮਾਥ ਕੋ ਪਾਵਦੋ ॥ ਆਪ ਕੋ ਪਛਾਨੇ ਬਿਨ ਦੁਐ ਤੋ ਤਨਾਸ
ਨਾਹਿ ॥ ਰਖ ਸੋਗ ਬੰਧ ਪਹਿਰਿ ਆਪ ਕੋ ਭੁਝਾਵਦੋ ॥ ੫੩ ॥ ॥ ਭੈਰਵ ॥
ਕਹੋ ਆਪ ਕੋ ਸੋ ਪਛਾਨੋ ਕਉ ਨ ਵਸਤ ਆਤਮ ਜਾਨੋ ਅਉ ਭਜਨ ਕਉ ਨ ਮਾਨੋ
ਜੋ ਆਤਮ ਮਿਲਾਵਦੋ ॥ ਆਤਮ ਅਹੁਪ ਅਹੁਪ ਦੇਖੋ ਨਾਨੁਪ ਅਉ ਠਉਰ
ਕਉ ਨ ਜੁਪ ਕਛੂ ਨ ਜਗਨੀ ਆਵਦੋ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸੁਨ ਪਾਇ ਚਿਖ ਲਉ ਪੈਐ ॥ ਬਿ
ਨਸਾਇ ਚਿਅ ਚਰਜ ਮਾਨਹੋ ॥ ਏਆ ਏਓ ਏਸੋ ਨ ਵਿਰਤ ਕਿਵਰਹਾਵਦੋ ॥ ਬਾਸ
ਕਰਨਾ ਸੋ ਸੋ ਪੁਤ੍ਰ ਉਤ੍ਰ ਦਸੈ ॥ ਜਿਨ ਗਤ ਜਾ ਲਭ ਸੋ ਪੈਹਿ ਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ
ਸਮਾਵਦੋ ॥ ੫੪ ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜੈ ਸੋ ਸੁਪਨਾ ਜਾਨੈ ॥ ਰਖ ਸੋਗ ਅਦੋ ਤ
ਜਾਗ ਪਓ ਤੇ ਜਾਨੀ ॥ ਐਕ ਜੋਤ ਓਤ ਪੋਤ ॥ ੫੫ ॥ ॥ ਚੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤੈ ਸੋ ਜਾਗਤ

ਜਸ ਅਗਿਆਨ ਭੀ ਨ ਜਗ ਜਾਨੈ ॥ ਉਪ ਜਪੇ ਜਬ ਗਿਆਨ ਆਤਮ
 ਰਾਮ ਨਿਹਾਰੀ ਐ ॥ ੫੬ ॥ ਸ੍ਰੋਯਾ ॥ ॥ ਬਿਨਾ ਗਿਆਨ ਕੈ ਜਾਨੇ ਸਾਧਾਇ
 ਪਛਾਨ ਸਹੁ ਪਕੀ ਕਠਨ ਪਛਾਨੈ ॥ ਉਸ ਬਿਨ ਕਉਨ ਪਛਾਨ ਸਕੈ ਮੈਏ
 ਕ ਅਦੁਤੀ ਦੁਜਾਨ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋਈ ਤੁਹੀ ਤੁਮ ਜਾਨਾ ਲਿਖ ਆਤਮ ਦਰ
 ਸੀ ਕਹੇ ਸੁਨ ਸੰਤ ਸੁਜਾਨੈ ॥ ਪਾਵਨਾ ਸਹੁ ਪਸਤ ਸੰਗ ਹੁੰਤੈ ਇੰਦ੍ਰੀਆਨ ਦੁ
 ਸਕੀਏ ਸੁਖ ਆਨੈ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਆਪਾ ਪਾਵੈ ਕਉਨ ਕਰ ਕਉ
 ਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੋਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਥਖੈ ਆਪ ਕ ਬੇਗ ਸੁਨ ਵੇਸੈ ॥ ੬੮ ॥
 ॥ ਤੁਮ ਬੈਠੈ ਤ ਸੁਨਾਇ ਜੋ ਕਛੁ ਹੋ ਸੋ ਜਾਹੀ ॥ ਨਿਸਚੈ ਕੈ ਸੇ
 ਪਾਇ ਜੀਅ ਆਜਿ ਜ ਕਰਤਾ ਕਹੈ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ਕਰਤਾ ਸ

ਇਜਿਨਜਗਤਉਪਾਇਓਮਨੁਖਅਪੀਨਅਨਪਾਨੀਯਾਇਓਤੁੰਕ
 ਟੀਸਹਕੈਸੇਕਹੋਥਾਸਕਹਾਕਹੋਪੁਤੁਤੁਤਲੋਜਤਉਲਉਮਨੁਖਅ
 ਪਾਨਜੋਥਾਅਪੀਨਬੰਧਨਿਸਚੇਕਹਮਾਨੋਜਬਨਨਾਇਨਆਪਸੰਭਾਲ
 ਾਕਹਤਾਤੀਲੋਕਪ੍ਰਤਪਾਲਾਜੈਸੇਲਕਹੀਅਗਨਲਗਾਨੀਸੁਕ
 ਹੀਕਹਾਅਗਨਕਹਜਾਨੀ॥੬੦॥ ਜੈਸੇਸੁਹਜਜੇਤੋਓ
 ਤਪੇਤਸੇਜਾਨੀਐਸੁਐਤਮਿਟੈਜੈਸੀਕੀਸੋਈਬ੍ਰਾਮਬਖਾਨੀਐ
 ॥੬੧॥ ਅਪ੍ਰਤੀਤਕਹੋਚੰਪਨਉਲਉਬੁਧਾਬਿਵਾਹਮ
 ਜਿਤਉਲਉਪਾਏਪੰਧੁਪਵੰਨਜੇਜਾਨਐ॥੬੨॥
 ਇੰਦ੍ਰੀਓਕੀਪਾਲਮਹਿਪਚਤਤਖਿਆਲਮਹਿਬੁਧਾਵਿਖੇਬਲਨਹਿ

ਬੁਧਵੰਸਜਾਨੈ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਓ ਅਪੀਨਰੋਇ ਮਾਭਨ ਪਾਇਸੋਇ ਮੁਕਤ ਅਰਿ
 ਮੁਕਤੋਇ ਰਿਕਾਹ ਦ੍ਰਿੜਮਾਨੈ॥ ਆਪਕੋ ਵਿਸਾਹ ਕੈ ਤਰੰਗ ਨਦੀ ਪਾਰ
 ਕੈ ਸਦਕੇ ਅਵਚਾਰ ਕੈ ਤੀਕੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਗਿਆਨੈ॥ ਸਿਖਾਹੀ ਸਿਖਨ
 ਕਨਕਾਹੈ ਸੋਢੰਦਤ ਬਹੁ ਬਾਹਕੈ ਜਉ ਬੁਧਕਉ ਵਿਚਾਰ ਕੈ ਸੋਕਾਨ ਸ
 ਵਾਂਧਾਨੈ॥ ੬੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਐਸੇ ਆਪ ਵਿਸਾਹ ਕੈ ਮੁਕਤ ਅਉਰੀ ਤੇ
 ਭਾਲਾ॥ ਆਪ ਮੁਕਤ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ਭੂਲੇ ਗਲ ਮਹਿ ਮਾਲਾ॥ ੬੫॥ ॥ ਜਿਹ
 ੨੦॥ ॥ ਜਬ ਪੁਲੇ ਨੇੜ ਗਿਆਨ ਚਾਹਾ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਭਏ॥ ਸਹੀਰ ਕਰਮ
 ਕਰ ਜਾਨਾ ਤਮਾ ਪੁਰਾਨ ਪਸਰਿ॥ ੬੬॥ ॥ ਜੈਗਾ॥ ॥ ਤੁਮ ਜਾਤਨ
 ਪਾਤਨ ਜਾਮ ਕਉ ਆਪ ਸੰਕਲਪ ਤੇ ਦੇਹਿ ਉਪਾਵਹਿ॥ ਅਨਚਾਰਿ॥

ਨਾਨਾਦਿਹਿਪਾਵੈਚਾਹਿਚਉਪਾਉਤੇਜਾਨਮਜੂਨਾਮਾਵਹਿ। ਸਹਬਦਿਸ
 ਦਿਜੇਮਾਤਮਾਜਾਨਾਏਵੈਸੋਮੁਕਤਿਸਦਾਸੰਤਬੇਦਗਾਵਹਿ। ਜੈਸੇ
 ਪੰਛੀਜਾਬਪਿਅਠਸਕੈਜਾਲਤੋੜਕੈਮੁਕਤਸੋਹੋਇਜਾਵਹਿ॥੬੬॥
 ॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥ਤੈਸੇਵਾਸਨਾਛੋੜਕੈਮੁਕਤਹੋਵੈਤਤਕਾਥਾ। ਤੈਜੁਪੁਛਾ
 ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਸ੍ਰੇਸਟਿਕਉਨਸਮਾਥਾ॥੬੭॥ਸੋਹਣਾ॥ ॥ਖਟਸਾਸਤ੍ਰ
 ਕੇਬਖਿਅੰਨਕਿਸੀਜੁਗਤਮੁਕਤਹੋਵੈ। ਬੇਦਤਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰਮਾਨਮੁ
 ਉਹਸਾਸਤ੍ਰਕਰਮਪਰਮਕਹਿ॥੬੮॥ਸੈਯਾ॥ ॥ਸ਼ੀਬਿਸਨਿਨਮਿਤ
 ਹਾਜਾਸਤ੍ਰਿਤਸਦਾਜਗਦੀਨਿਤਦਸਪਾਯਾਹਬ੍ਰਮਾਨਕਭੁਗਾਵੈ
 ॥ਸੁਦਹਾਨਕੇਪਾਤ੍ਰਸਾਥਦੇਵੈਲਾਖਗਉਨਿਤਮਨਸਦਿਵਾਵੈ। ਏਕਾ

੬੮੫

ਜਾਹਸੇਅਸੁਦੇਵੈਨਿਤਸੁਇਨਸਾਖਤੀਜੜਤਜੜਾਵੈ। ਸਦਾਸ
 ਤੀਚਾਰਸਦਰਥਦੇਵੈਦੀਨੋਕੋਨਿਤਭੋਗਥਗਾਵੈ॥ ੮੦॥
 ਕਠਉਹਬਚਨਨਹਿਕੁਤਥਾਅਸਤਨਕਾਤੇਮੁਖਾ। ਜਗਬ੍ਰਾਹਮਾਕ
 ਸ੍ਵਨਕਰਪਾਪੁਤੇਹੈਸਰਦੁਖਾ॥ ੮੧॥ ॥ ਮਾਦੇਵਅਉ
 ਦੇਵਸਭਮਿਲਆਏਜਗਮਹਿ। ਕਹਹਿਜਗਕੀਸੇਵਵਰਨਕੁਮੇਰ
 ਥੀਆਦਲੇ॥ ੮੨॥ ॥ ਉਹਪਦਾਸੀਸਭਮਿਲਿਆਏ॥
 ਮਧਮੰਡਲਗਜੇਜੋਸਥਾਏ। ਪਰਮਾਇੰਦ੍ਰਸਭਟਪਸਕਮਾਵਹਿ॥
 ਨਲਯੋਹਸੁਪਾਹੀਪਦਨਕਰਾਵਹਿ। ਬਿਸਸਦਿਨਾਰਦਅੰਗਾਂਬ੍ਰਿਹ
 ਜੇਤੇ। ਬੇਦਪੜਹਿਸੁਤਬ੍ਰਾਹਮਾਭੇਤੇ। ਸਨਕਾਦਕਾਬਿਆਸਸਭਸ

ਭਾਬਾਈ॥ ਐਸੀ ਬੀ ਕਛਕਰਿ ਚਿਨ੍ਹਾਈ॥ ੮੩॥

੪੮੬

ਜੇਪੁਰਾਤਿ ਹਿਜਗਮਹਿ ਮੁਕਤ ਭਏ ਸੁਰਸੇਇ॥ ਰਾਜਾ ਸਤ ਬ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰ
ਸਾਨਕਰ ਮਹਾਦੇਵ ਸੇਜੋਇ॥ ੮੪॥

ਉਤਪਤ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨਕੋ ਮਹਾਦੇਵ ਭਗਵੰਤ ਸੀਸ ਮੇਰੇ ਦੁਹ ਕਰ॥

੮੫॥ ਮਹਾਦੇਵ ਕਾ ਕਪੂਰੈ ਸੇਕਹੋ ਰਾਜਾ ਕਾ ਸੁਨਾਪ੍ਰਭ

ਮੇਰੇ॥ ਤੀਸ ਸਹੀ ਸਬ ਕਰ ਸਬੀਤੇ ਅਉਪਬੀਤ ਗਈ ਜੈ ਸੇਰ ਜਾਨੀ

ਭੇਰੇ॥ ਬੀਸ ਸਹੀ ਸਬ ਕਰ ਸਬੀਤੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਲਬ ਸੁਪਾਉ ਨਾਗੇਰੀ ਦੋਰੇ

॥ ਪਾਛੋਰਾ ਜਾ ਸਿੰਘ ਸਾਨ ਮੇਰਿ ਲੀਓ ਕਈ ਲਾਖ ਕਰੋ ਰਿਹਸੀ ਰਖ

ਘੋਰੇ॥ ੮੬॥ ਜੈ ਸੇਆਗਿ ਆਬੇਦ ਕੀ ਤੈ ਨੇ ਕੀਏ ਨਿ

ਅੰਗਣਿ ਜਗਦਾਨ ਬਪੁਤ ਪਕੀਏ ਭਰਮਾਨ ਮਰ ਜਾਇ ॥ ੮੭ ॥
 ਅਸੀ ਤਾਕ ਬਪੁਪਾਇ ਮਾਨ ਚੰਚਲ ਵਸਨਾਹਿ ਟਿਕੈ ॥ ਚਮੋਦਿ ਸਾਕੋ ਪਾਇ
 ਚਾਹਿ ਨਾ ਵਿਹਤ ਨਹੀ ਤੀ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਚਮੋਦਿ ॥ ਅਮੁਕ ਤਿਕੋ ਕੀ ਪਾਕਰਿ
 ਮੇਰੀ ॥ ਯਾਹਿ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਉ ਨ ਸੋ ਕਰੀ ॥ ਮੁਖ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਵਸਤੁ ਬਖਾਨੈ ॥
 ਕੈਸੇ ਸਕਤ ਸਭ ਪੁੰਧਰ ਜਾਨੈ ॥ ਮਾਧੇ ਵਯਹਿ ਸੁਨ ਕਰ ਦੇਖੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚ
 ਰ ਅਉਚੇ ਵੇਦ ਸੋਖੈ ॥ ਸਭ ਵੀ ਕਉ ਤਰ ਕੋ ਵਿਚਾਰਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਾਨੈ
 ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਮਾਰਹਿ ॥ ੮੯ ॥ ॥ ਚਮੋਦਿ ॥ ਅਦੇ ਵਰਖੀ ਸਹ ਸਭ ਜਿ ਤੇ ਯਹਿ
 ਭੀ ਅੰਨ ਨ ਜਾ ਲਧਿ ਮੁਲਾ ॥ ਮੈ ਨੈ ਇਸੀ ਗਿਆਨ ਕੋ ਕੀਨੇ ਬੇਦ ਮੁਕੁਲਾ ॥
 ੯੦ ॥ ॥ ਚਮੋਦਿ ॥ ਚਾਰ ਬੇਦ ਕੋ ਤਤ ਮਥ ਕੋ ਰਖਿ ਓ ਬੇਦੰਤ ਮਾਰਿ ॥

ਸੇਕਰਜਾਨੇਸਤਬੈਕੁੰਠਪੁਰੀਮਹਿਰਾਖਿਕਿ॥੯੧॥

੪੮੬

ਬਿਸਨਿਜੁਕੀਆਗਿਆਪਾਇਰਹਿਥੀਛਿਪਾਇਜੇਕਹੁੰਪ੍ਰਗਟਚ
ਇਸੰਸਾਰਮੂਲਉਖੜਾਤਯੋ॥ਬੰਧਮੁਕਤਜਾਤਤਪਦਾਨਨਿਆਉ
ਜਾਤਪਾਪਪੁੰਨਜਾਤਾਰਕਸੁਅਰਗਕਉਠਾਤਯੋ॥ਆਵਾਹਉਨਉਠ
ਜਾਤਗੁਰਸਿਖਾਹਿਰਾਤਉਚਨੀਚਕੀਨਬਾਤਅਉਖੀਸਉਖੀਕ
ਹਵਿਖਾਤਯੋ॥ਕਰਨਾਨਕਛੁਪਰੇਜਾਨਥੇਵੇਹੇਹੇਥਿਨਬੇਕੀਬਾਰਤ
ਓਕਰਮਸੀਈਮਹਿਸਮਾਤਯੋ॥੯੨॥

॥ਏਤੇਮਹਿਸੀਬਿ

ਸਨਜੀਗਰੁਅਹੁੜਅਸਵਾਰਾਸਰਾਮਾਹਿਪਰਵੇਸਕਰਸਭਉਠ
ਖੇੜਡੰਡਪਰਾ॥੯੩॥ਸੋਰਠਾ॥॥ਬਿਸਨਜੀਕਹੇਬਖਿਅੰਨਬ੍ਰਹਮ

ਅਉਮਾਂਦੇਵਕੋ॥ ਸਤਬ੍ਰਤਪੁਛਿਓਆਨਵੇਕੋਉੜਮੈਕਹੂੰ॥੮੪॥

॥ ਸੁਨਹੋਗਾਜਾਦੇਵਰਖੀਸ੍ਰਹਜੋਸਮਾਜਾਪ੍ਰਿਥਵੀਆਕਾ
ਸਸਾਜਾਸਭਤੁਠਕਰਜਾਨੀਐ॥ ਮਨੁਖਪਸੁਪੰਛੀਜੋਸਾਰੇਦ੍ਰਿਸਟਮਾ
ਨਜੋਨਿਹਾਰੇਸਭਕੁਰਕੇਦੀਦਾਰੇਸਤਬ੍ਰਤਕੁਰਮਾਨੀਐ॥ ਸਤਬ੍ਰ
ਤਜੋਕਾਵੈਅੰਗਅੰਗਕੇਦੂਚਾਵੈਭਿੰਨਭਿੰਨਨਾਮਪਾਵੈਸਤਬ੍ਰਿਤ
ਕਉਨਠਾਨੀਐ॥ ਸਹੀਰਅਸਤਜਾਨਯਹਿਅਸਤਜਗਤਮਾਨਮਾ
ਤਮਾਪ੍ਰਮਾਨਜੈਸੇਅਰਥਬੀਚਬਾਨੀਐ॥੮੫॥ ॥ ਨ
ਮਹੁਪੁੰਤਪਰੇਸਰਬਜੀਵਕੇਜੀਵਾਕਰਮਧਰਮਪ੍ਰਕਾਸਹੈਜੈਸੇ
ਨਿਸਕੇਦੀਵਹੈ॥੮੬॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਤੰਆਦਿਜਿਤੇਪਸਪੰ

ਛੀਚੀਟੀਤੇਅਦਿਸਭੀਕੋਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ ਸਮਤਾਸਾਥਸਮਾਨਸਭੀਤਿਹਿੰ
 ਥਪੇਥੀਅਉਸਥਿਥਾਸੇ॥ ਘਾਟਾਵਾਪਸੁਭਾਉਸਹੀਰਕੋਮੁੜਨਜਾਨਤ
 ਲੋਉਭੇਸੁਆਸੇ॥ ਗਿਆਨਵਾਨਕੋਮਉਜਸਦਾਪੈਏਕਦੀਜੋਤਕਰਮ
 ਸੀਣੀਪੁਣਾਸੇ॥ ੬੬॥ ਚੋਹਗਾ॥ ॥ ਏਕਜੋਤਕੋਜਾਨੈਘਟਵਪਨਾਹਿ
 ਸਿਵਾਨਾ॥ ਸਰਬਜਗਤਮਹਿਪੁਰਾਨਛੋਟਬਡੋਨਮਾਨ॥ ੬੭॥
 ॥ ਮੁਝਕੋਮਿਤਨਮੁਲਾਹਖਸੋਗਾਨਹਿਮੁਝਾਥਿਖੈ॥ ਮੇਰੀਸਕਤਸਹੀਰ
 ਅਸਥੂਲਅਵਾਗਵਨਕਾਕੋਭਇਓ॥ ੬੮॥ ॥ ਗਾਜਾਣ
 ਲਤਪਦਾਨਕਰਾਕੋ॥ ਪੁਜਾਏਵਾਰਨਾਮਸਿਮਰਨਕੋ॥ ਮੋਹਿਪਾਵਸੇ
 ਰਾਜਕਰਤੈ॥ ਜੋਕਰਾਹਿਤਪੀਕਾਰਪਰਤੈ॥ ਏਸੀਕਾਰਨਾਮਤੇਅ

੪੮੮

ਪ੍ਰਾਪਤਾਮੁਕਤਿਪਾਵਹਿਤਪਮਹਿਤਪਤਾਬੀਜਜੋਆਵਾਗਵੇਨੋਬੀ
 ਜੋਚਾਹਿਨਾਪਾਹਨਕਤਹਿਪਤੀਜੋ॥੧੦੦॥ ॥ਪਾਪਪ੍ਰੀਤਾ
 ਕਰਤੈਪਾਵਹਿਦੇਹਅਨੇਕਾਚਾਹਿਮਿਟਵੈਤਰਤੈਆਵਾਗਵੇਨ
 ਹੇਤ॥੧੦੧॥ ॥ਮੁਲਕਾਮਨਾਤਿਆਗਵਡਿਆਈਮਾਸਮ
 ਜਾਤਕੀਆਪਮਾਪਮਹਿਜਾਗਸਰਬਜਗਤਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥੧੦੨॥
 ॥ਏਕਹੀਪ੍ਰਮਾਤਮਜਾਨਏਕਅਦੁਤੀਨਿਸਚੇਮਾਨਐਸੇਦ੍ਰਿੜ
 ਠਾਨਸਰਬਗੁਪਆਪੈਅਪਨਾਬਿਨਾਅਵਗਾਹਿਮੁਕਤਦਤਕਉਨਾ
 ਹਿਨਬੰਧੀਸਮਾਹਿਆਪਜਪਜਾਪੈਦੁਐਤਕੋਤਿਆਗਕੈਮਹਿਸਮ
 ਲਾਗਕੈਅਦੁਐਤਮਾਹਿਜਾਗਕੈਨਵਗਾਸਗਪੈਨਉਪਜਿਓਉਪਜ

ਇਥਿਨ ਅੰਗ ਕਹਿਓ ਆਇਥਿ ਸੰਕਲਪ ਹੀ ਬਨਾਇਓ ਇਕ ਚਾਹਿਆਈ ਬਾਪ
 ਹੈ ॥ ੧੦੩ ॥ ॥ ਚਾਹੀ ਅਚਾਹੀ ਜਥਾ ਤੈ ਆਵਾਗਵਾਨਾ
 ਇ ॥ ਇਸੀ ਬਿਚਾਰ ਕੋ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰ ਸੋ ਹੀ ਨਿਸਚੇ ਸੋਇ ॥ ੧੦੪ ॥
 ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੇਤਿ ਹਿ ਬਾਸ ਬੰਧ ਮੁਕਤ ਤੇ ਪਹੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕਉ ਲਸ ਬਾਸ ਜਲ
 ਮਹਿ ਕਬੀ ਨ ਰੂਥ ਐ ॥ ੧੦੫ ॥ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਤੈ ਸੇ ਅਪਜਾ
 ਨੇ ਨਹਿ ਜਾਤ ਪਾਤ ਪਛਾਨਤੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਅੰਗ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਪੂਰ ਹਰਿ ਓਤੈ
 ਆਪ ਕੋ ਪੂਰਨ ਮਾਨਤੈ ॥ ਜੇ ਕਛੋ ਸੇ ਅਤਮਾ ਹੋ ਬਿਨ ਅਤਮ ਅਖਿਰ
 ਨ ਜਾਨਤੈ ॥ ਕਾਹੂ ਅਉਰ ਤੇ ਦਇਆ ਨ ਚਾਹਤੈ ਨਾ ਕਾਹੂ ਕਰੇ ਨਿਲਾਨਤ
 ਹੈ ॥ ੧੦੬ ॥ ॥ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੇ ਕਿਸੇ ਦੁਖ ਲਗੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨ

ਕੇਛਰਾਇ ਅੰਤਕਾਲਕਿਆਗਛਿਆਕਹੀਈਹਕਛੁਨਖਸਾਇ
 ॥੧੦੬॥ ॥ਹਸਨਾਬਾਰੰਬਾਰਭੁਜਨਕਹੀਮੁਹਿਥਿਸਨ
 ਕੋਆਤਮਸੁਖਨਾਪੀਪਾਹਆਪਅਉਰਮੈਅਉਰਹੀ॥੧੦੭॥
 ॥ਐਸੇਜਾਨੇਤੇਮੁਕਤਨਹੋਵਤੈਮਹਿਵਖਜਾਨਦੀਨਤਾਕਹੈ॥ਐਸਿ
 ਹਬਾਥਿਆਪਕਜਾਨੇਜੋਉਯਹਿਜਗਤਸਮੁਦ੍ਰਸਉਤਹੈ॥ਯਹੀਗਿ
 ਅੰਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਜਿਸੇਤਿਸੇਸੰਸਾਰੁਐਤਨਹੀਡਹੈ॥ਜੋਉਆਪਤੇਭਿ
 ਨਜਾਨੇਮੋਹੁਦੁਐਤਦੁਰਕੀਏਹਹੁੰਘਹੈ॥੧੦੮॥ ॥ਹੋਰਹੈ॥
 ਜਿਸਚੇਦੁਐਤਨਪਾਰੈਕਨਕਭੁਖਨਕਰਜਾਨਾਕਹਨਆਤਮੀਕਹਤੈ
 ਸੁਦਹਭੁਖਨਕਹੀਅੰਨ॥੧੧੦॥ ॥ਸੋਰਹੈ॥ ॥ਤੈਸੇਹੀਅਗਿਆਨਮਹਿ

ਜਗਤਭਿਨਜਾਨੈ॥ ਜੈਸੇਸਿਗਨਪੀਆਨਾਪਾਨਾਭੁਭੁਤਭਿਰੈ॥੧੧੧

੪੬੦

॥ ਤੈਸੇਆਨਸਮੁਲਨਜਾਨੈ॥ ਮੁਕਤਆਪਅਉਗਨਤੇਆਨੈ॥

ਗੁਰਾਂਬੇਦਤੇਮੁਕਤਮੁਹਿਰਿਵੈ॥ ਇਉਨਹੀਜਾਨਤਆਪਨਦੇਵੈ॥ ਸਰਬਪੁ

ਕਾਸਆਪਨਹਿਜਾਨੈ॥ ਆਤਮਏਕਅਖੰਡਨਆਨੈ॥ ਸਰੀਰਆਪਜਾਨ

ਬੰਧਪਾਈ॥ ਸਰੀਰਕਾਜਕਉਕਾਜਕਹਾਈ॥੧੧੨॥

ਹੀਚਾਰਿਸਮੁਦੈਜਾਕਾਅੰਤਨਪਾਹ॥ ਹਾਜ਼ਪ੍ਰਥਵੀਕੋਪਾਇਕੈਚਾਰੇਬ

ਹੁਬਿਲੀਆਹ॥੧੧੩॥ ॥ ਜੈਸੇਅਗਨਕੇਆਹਿਣੀਪਨਪਾਵੈ

ਅਤਘਲਾ॥ ਸੀਤਹੋਤਸੋਨਹੀਅਤਸੇਕਰਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥੧੧੪॥

॥ ਚਾਹਿਨਕੋਪਾਇਕੈਸੋਗੈਨਹਿਅਘਾਇ॥ ਕੈਨਿਤਬੁਖਾਖਾਇਪਾਇਕੈ

ਸੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹਿ ਪਾਵੈ ਸੋ ਅਤਮ ਕੇ ਜਾਨੈ ਸਹੀਰ ਅਤਮ ਸਮਾਨ ਕੇ
 ਸੋਹੇ ਮਉ ਜਾਮਨ ਕੇ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸੁੰ ਕਾ ਵਹੈ ॥ ਜਗਮੁਢ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ਨ ਜ
 ਤਪਤ ਅਸੈ ਸੁਦਾਹੀ ਉਦਾਸੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਕਬੂਚੀ ਪੁਨਹਿ ਹਿਓ
 ਸਦਾ ਮੁਕਤ ਜਾਨ ਸੋਇ ਜੈ ਸੋਨ ਦੀ ਬੁੰਦ ਜਾਇ ਏਕ ਜਲਹੀ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧੧੫ ॥
 ॥ ਵਹੀ ਬੁੰਦ ਨ ਦੀ ਆਵਹੀ ਜਬ ਮਿਲਤਿ ਅਗੇ ਆਪਾ ਜੀ ॥
 ਵਬੁਪ ਜਬ ਤਿ ਅਗੇ ਕਸੀ ਹੋਇ ਗਈ ਸੁਪਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ॥ ਜਿਹਦਾ ॥
 ਜੇਚਾਹਿ ਨਾ ਬੰਧ ਮਾਨ ਮੂਲ ਆਪਨੇ ਤਿ ਅਗ ਕੇ ॥ ਮੁਕਤ ਅਉਗਨ ਤੇ ਜਾ
 ਨ ਅੰਤਮ ਕ੍ਰਿਸਟ ਪਛਾਨੈ ॥ ੧੧੭ ॥ ॥ ਜਿਨ ਜਾਨ ਲਿਓ ਅ
 ਤਮ ਕਰੂਤੈ ਸੋਇ ਅਕਰਤਾ ਆਪ ਪਛਾਨੈ ॥ ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਮੈ ਹੀ ਕੀਆ

ਜਲਬੰਦੁਨਿਅੰਈਆਪਕੋਜਾਨੈ। ਜਬਜਲਜਾਨਾਬੰਦੁਰਹਮਰਈਤੈ
 ਬ੍ਰਹਮਪੀਏਕੈਸਰਬਮਾਨੈ। ਆਪਸਹੁਪਕੋਪਾਇਊਕੋਪਾਪਪੁਨਕੇਰਹਮਤੇ
 ਮੁਕਤਗਿਆਨੈ॥੧੧੮॥ ॥ ਅਥਵਾ ਆਪਕੋਜੀਵਜਾਨਇਸਥਿ
 ਤਇਸਪਹੋਇ। ਸੁਭਅਸੁਭਕੋਤਿਅਗਕੈਕਰਤਾਕਹੋਹੋਇਸੋਇ॥੧੧੯॥
 ॥ ਦੁਖਸੁਖਪਾਵੈਜੋਇਸਮੁਹਿਜਾਨੇਬਿਸਨਤੇ। ਸੋਭੀਮੁਕਤਾਹੁ
 ਇਅਕੈਕਰਤਾਅਭਿਹੋ॥੧੨੦॥ ॥ ਕਰਨਅਕਰਨਚਾਹਿਕੋ
 ਤਿਅਗੈ। ਮੋਹੀਇਛਿਅਮੈਨਲਾਗੈ। ਅਹਸੁਭਅਸੁਭਮਹਿਲਿਖਤਨ
 ਹੋਇ। ਨਿਹਿਕਮਦਾਨਭਜਨਸੁਖਸੋਇ। ਜਗਤਪਕਰਮਮੁਛਮਾਹਿਸ
 ਮਹਧੈ। ਆਪਤਿਆਗਜੋਹੋਵੈਹਧੈ। ਨਹੀਤੋਹਿਅੰਨਬਿਨਹੀਮਿਲੈ॥

ਚਾਹੇ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰਤ ਪੈਏ ॥ ੧੨੧ ॥ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤਰ ਸਰਸੀ ਤਨਾਏ ॥
 ਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਮਬੰਧ ॥ ਕਰਮ ਬੰਧ ਪਤਿ ਮੁਕਤੀ ਅਹੁ ਜਗ ਸੁਪਨਾ ਭੰਡ ॥ ੧੨੨ ॥
 ॥ ਸੰਸਾਰ ਦੁਐਤ ਕੇ ਤਿਆਗ ਏ ਕਮ ਦੁਤੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ॥ ਦੁਰ
 ਕਹੇ ਵਿਰਾਗ ਆਪੇ ਆਪ ਸਮਾਤੀ ॥ ੧੨੩ ॥ ॥ ਬੁਦਾ ਦੰਜ
 ਲਜਾ ਨਾਪੁੰ ਕੈ ਤੇ ਸੇ ਆਪ ਮੈ ਅਭੇਦ ਪਛਾਨੈ ॥ ਐਸੇ ਜਾਨੈ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤਾ
 ਨਿਪਾਵੈ ਕਬੂਤਰ ਅਉਨੀਚ ਨੀਵਈ ਸਹਮਾਨੈ ॥ ਐਸੇ ਨਹੀਂ ਇਕ ਬੁਝਾ ਜਾ
 ਬੋਕ ਬੁਝੰ ਕਬਨੇ ਕਬੂਤਰ ਆਤਮਾ ਹੋਇ ਕਬੂਤਰੀ ਵਧੀ ਜਾਨੈ ॥ ਦੋਇਨ ਦੁਕਾਖ
 ਰੁਪਾ ਕਠਨਾ ਜੈ ਐਸੇ ਨਹੀਂ ਕੋਊ ਪਾਹ ਲੰਘਾਨੈ ॥ ੧੨੪ ॥ ॥ ਰਾਜਾ
 ਸਤ ਬ੍ਰਿਥੰ ॥ ਤੀਰਥ ਚੀਨ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਪੁਰਬਤੁ ਮਾਗਿਆ ਕਰੀ ਸਹ

ਬਾਤਮਜਗਾਖਿਆਲ) ੧੨੫)

॥ ਬਹੁਤਿਨਵਕਾਇਸਥਾ

੪੬੨

ਦੇਖੇਕੀਚੜ੍ਹਤੁਬਧੈ ॥ ਜੇਉਆਤਮਪੁਰਾਨਾਨਰਕਸੁਅਭਗਕਾਕੋਭਇ
ਕਿ) ੧੨੬॥

॥ ਬਿਸਨਿਜੀਬਖਾਨੇਯਹਿਆਤਮਪੁਰਾਨੇਆਵਾ
ਗਵਨਕੋਨਜਾਨੇਬੰਧਮੁਕਤਜਾਨੀਐ ॥ ਜਨਮੈਨਮਰੈਆਵਾਗਉਨਮਹਿ
ਨਪਰੇਨਆਨਕਾਪੁਡੇਦੇਸਕਾਲਅਤੀਤਮਾਨੀਐ ॥ ਸਦਾਇਸਾਥਿਤ
ਅਥਿਨਾਸੀਦੇਪਾਇਦ੍ਰਿਸੀਆਤਮਪੁਰਾਸੀਸਤਚਿਤਆਨੰਦਗਿਅੰ
ਨੀਐ ॥ ਆਪਚਾਹਿਨੀਦੁਜਾਨਆਤਮਾਭੇਭਿੰਨਮਾਨਆਵਾਗਉਨਪੁਰਾ
ਨਨਰਕਸੁਰਗਮਹਿਸਮਾਨੀਐ ॥ ੧੨੭॥

॥ ਕਚਿਚਹਿਨਾਪਾਇ

ਸਹੀਯਕਮਾਕਜੋਨਕੁਆਇ ॥ ਚਾਹਿਤਿਅਗੇਆਪਲੀਆਪਮੁਕਤਹੋਇ

ਜਾਇ॥੧੨੮॥ ॥ਬੰਧਮੁਕਤਿਕੇਮਾਨਮੁਲਾਵਿਸਾਹਿਓਆਪਨ
 ॥ਸੁਇਨਾਭੁਖਾਜਾਨਨਾਮਰਖਾਏਮਗਲੇ॥੧੨੯॥ ॥ਮੁਲਮੁ
 ਫਗਭੁਲਾਇਵਿਸਾਹੇ॥ਭੁਖਾਭੁਖਮਨਹਿਮਹਿਧਰੇ॥ਵਿਚਾਰਕੀਭੁਖ
 ਨਨਹਿਭਾਸੇ॥ਕੁੰਦਨਸੁਇਨਾਜੋਤਪ੍ਰਕਾਸੇ॥ਜੈਸੇਈਖਮਿਸਟਾਨਪ੍ਰਕਾਸੇ॥
 ਜੈਸੇਦਧਮਹਿਪ੍ਰਿਤਸੁਧਾਸੇ॥ਜੈਸੇਦਕਰੀਅਗਨਭਾਈ॥ਤੈਸੇਸੇਸ
 ਭਜਾਇਭਾਈ॥੧੩੦॥ ॥ਜੇਮੁਖਤੇਭਿੰਨਜਾਨਹੈਯਹੀਅ
 ਵਿਦਿਆਜਾਨਾ॥ਆਪਾਵਿਸਾਹਸਰੀਰਕੋਨਿਸਚੇਕਰਕੇਮਾਨ॥੧੩੧॥
 ॥ਸਹੀਰਜਗਤਹੈਨਾਸਜੈਸੇਸੁਪਨਾਹੈਨਕਾ॥ਸੁਖਦੁਖਸੁਪਨ
 ਪ੍ਰਕਾਸੁਰਾਖਪਰੇਖਾਨਹੀ॥੧੩੨॥ ॥ਯਹਿਜਗਤਜਗਤ

ਅਸਤ ਸਭੀ ਸੁਪਨਾ ਕਰਕੈ ਸੋ ਦੇਤ ਦਿਖਾਈ ॥ ਨੇੜੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਤੇ ਓਤ ਪਤਾ ਵੇਖੈ ॥
 ਤੁੰਦੇ ਨੇ ਤੇ ਸਭ ਹੀ ਮਿਟ ਜਾਈ ॥ ਬੁਧ ਵੇਨ ਸਹੀਰ ਅਸਤ ਜਾਨੇ ਜਗਤ ਅਸ
 ਤ ਜਾਨੇ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਆਪ ਸਹੁ ਪਾਨੇ ਸੁਤਾ ਸਿਪੈ ਸੁਨ ਗਾ ਜਾ ਕਰ ਮਸੀ
 ਈ ਸਮਾਈ ॥ ੧੩੩ ॥ ॥ ਆਤਮ ਸਭ ਜਗ ਜੀਵੈ ਜਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਚੈਤਨ ਨਿਰਮਲਾ ਤਾਤਾ ਸੇ ਤੇ ਆਪ ਵਾਸ ਕ ਅਉਵਾਸ ॥ ੧੩੪
 ॥ ਸਰਬ ਤਾਤਮਾ ਜੋ ਇਭਿਨ ਜੀਵ ਕਰ ਜਾਨਣਾ ॥ ਸ੍ਰੈਸੈ ਕੈ
 ਸੋ ਹੋਇ ਦਾਸ ਮਾਨ ਖੰਡਨ ਕਰੇ ॥ ੧੩੫ ॥ ॥ ਸੁਨ ਗਾ ਜਾਨੇ ਰਾਖਿ
 ਤਉ ਜਲ ਕਰ ਮਤ ਤੁਮ ਆਤਮ ਸਰਬ ਗਤ ਕ ਬੁਝਿਤ ਨਾਪਿ ਵੇਖੈ ॥
 ਸਦਾ ਜੈ ਸੈ ਕਾ ਤੈ ਸਾ ਪੁਰਨ ਸਰਬ ਬੈਸਾ ਦੁ ਐਤਮਾ ਹਿਮ ॥ ਗੁਨ ਰਿਖੈ

੪੬੩

ਵਸੰਤਗਵਦੋ। ਮਾਨਸਪਸਪੰਛੀਗਰਕਮਉਤੰਛੀਚੀਟੀਕ੍ਰਮਾਮਾ
 ਚੇਤੇਸਭਤਮਪੀਸਮਾਵਦੋ। ਪ੍ਰਗਟਤਮਪਿਪਾਵਹਿਅਉਤਮਮਹਿਸਮਾ
 ਵਹਿਤਮਅਹੁਪੀਕਾਵਹਿਜਨਮਮਰਨਮਹਿਨਮਾਵਦੋ। ੧੩੬॥
 ॥ ਜਨਮਮਰਨਜੋਮਾਨੈਦੁਐਤਨਿਸਚੇਤਬਹੋਇ। ਤੁਝਿ
 ਮਹਿਅਵਗਨਸੀਭਵੈਏਕਸਾਤਨਸੋਇ। ੧੩੭॥ ॥ ਭੁਲੀ
 ਪ੍ਰਕਾਰਕਰਿਦੇਖਸਹਬਦੇਵਕਿਨਮੁਨਜਨਾ। ਜੇਤੇਸਭੀਵਸੇਪਤਮ
 ਹਿਤਿਪ੍ਰਕਾਸਹੈ। ੧੩੮॥ ॥ ਜਹਿਜਗਤਨਤਮਤੇਭੀਨਕ
 ਛੁੰਨੈਸੇਕੁਪਸੁਰਜਤੇਭੀਨਭਾਈ। ਭਾਂਤਭੀਤਕੇਨਮਤੇਰੇਤਮਾਨਮ
 ਮਾਨਮਸਦਾਸੁਖਦਾਈ। ਸਹਬਜਗਤਪ੍ਰਕਾਸਅਉਹੁਪਤੇਰਾਯ

ਹਿਜਾਨਸਿਚੇਅਤਮਪੀਥਖਾਈ।ਨਾਮਹੁਪਮਹਿਪੁਰਨਪੁਰਗਹਿਓਨ
 ਮਹੁਪਅਤੀਤਸੋਮੀਤਕਾਈ॥੧੩੬॥ ॥ਸੁਨਗਜਾਬੰਧ
 ਮੁਕਤਕੀਚਾਹਿਭਈਜਬਦੁਹਾਜਾਨਾਏਕਪ੍ਰਮਾਤਮਾਜਤਕਤਰਹਿਓ
 ਭਰਪੂਰ॥੧੪੦॥ ॥ਸਹੀਰਜਪੁਤਰੀਵੰਗਨਾਨਾਭਾਂਤਕੇਧਾਰ
 ਚੈ।ਬਾਜੀਗਹਕੇਸੁਅੰਗਕਬੀਅਉਹਕਬੀਅਉਹੀ॥੧੪੧॥
 ॥ਅਪਕੇਅਪਿਸਦੇਨਜਾਨਸਰਬਾਦ੍ਰਿਸ਼ਾਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਮਾਯਾ
 ਨਅਕਰਨਸਵਾਪਾਨਪਾਪਪੁਨਤਿਪਰੈ॥ਸੁਰਜਪ੍ਰਕਾਸਜੈਸੇਸੂਰ੍ਯ
 ਡੇਪਾਸਜੈਸੇਨਿਰਮਲਆਕਾਸਜੈਸੇਜਗਦਕਾਪਰੈ॥ਸਰੁਪਧਾਵ
 ਚਾਹਿਓਇਸਭਤੇਅਚਾਹਿਓਇਜਗਤਜਾਨੁਠਜੇਇਸ

ਮੁਏਅਤਮਜਾਨਸਭਸਹੀਰਮਸਿਪ੍ਰਮਾਨਕਬੁਨਾਸੀਨਹੀਆਨਐਸੇਜਾ
ਨਨਹਿਡੇਯੈ॥੧੪੨॥ ॥ਪ੍ਰਾਣਭਤਸਹੀਰਕੀਪਟਦੁਪ
ਕਬੁਨਹੋਇ॥ਐਸੇਜਾਨਮਚਾਹਿਹੋਇਸੰਸਾਯੋਨਕੋਇ॥੧੪੩॥ ॥
॥ਯਹਿਜਗਸੁਅਰਗਪਤਾਲਅਪਾਨਾਨਪ੍ਰਕਾਸਸਭ॥ਉਚ
ਨੀਚਸਭਖਿਆਲਮਾਤੇਦੋਹੋਤਿਆਗਕੈ॥੧੪੪॥ ॥ਸ
ਭਜਗਤਤਰੰਗਸਮੁੰਦਜਿਵੈਯਹਿਅਤਮਰਾਮਪ੍ਰਕਾਸਤਿਵੈਰੈ॥
ਭਰਮਜੋਤੁਮਰੇਮਨਾਬਿਖੇਮੰਗੀਮੁਕਤਿਕਿਸੀਤੇਹੋਇਕਿਵੈ
ਸੇਕੀਵਨੀਤਿਆਗਭਯਪੁਰਹੋਕਉਆਨਨਦੁਜਾਣਗੇਸਿ
ਭਯਪਤੰਜਾਨਸਦਾਕਬੁਆਤਹੋਇਨਕਾਹੁਨਿਵੈ

ੴ॥੧੪੫॥

॥ਹੋਗਜਾਦੇਹਿਮਨੁਖਾਹਿਕਾਰਆਪਕਰਬੀ

॥ਆਪਪਛਾਨੇਆਪਹੀਸਦਾਮੁਕਤਸਰਬੰਧ॥੧੪੬॥

ਇਸਥਿਨਅਵਗਨਕੋਇਜੇਇਸਕੇਮੁਕਤਾਕਰੇ॥ਬੀਪਜਾਨੈਸੋਇ

ਆਪਪਰਮੋਪਰਜਾਨੈ॥੧੪੭॥ ॥ਸੁਭਅਸੁਭਸੁਭ

ਇਸਰੀਰ॥ਆਤਮਰਾਮਨਿਰਾਝਪੀਰ॥ਅਕ੍ਰੇਸਦਾਆਪਕੇਜਾਦੇ

॥ਬੀਪਮੁਕਤਕੋਚਿਤਨਆਇ॥ਜੇਮਾਨਸਜਗਹੀਮਕਰਤੈ॥ਮੇਰੀ

ਪਾਵਨਕੇਕਾਜਪਰਤੈ॥ਜਉਹਿਕਾਰਕਰਮੋਕਾਰਾਖੈ॥ਮੁਕਤਆ

ਪਕੋਕਬੂਨਝਾਖੈ॥੧੪੮॥ ॥ਮੁਕਤੈਮੋਕ॥੫੨॥

ਅਪਨਾਆਪਪਛਾਨਾ॥ਸਰਬਪੁਰਾਨਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥

੪੬੫

੧੪੬॥ ॥ ਅਸਥਾਵਰਜੀਗਮਜਾਨਪੁਰਾਨਪੁਰਾਨਜੋਗੀ॥
 ਟਵਧਕਪੁੰਨਮਾਨਆਪਕੋਜਾਣੇਆਤਮਾ॥੧੫੦॥
 ਆਪਾਥਿਨਾਅਵਰਜਾਨਮੁਕਤਚਾਹਿਬੀਪਨਮਾਨਮਨਕੋਜੋਗੀ॥
 ਨਕਬੁਮੁਕਤਕਬੁਬੀਪਾਏ॥ਚਾਹੇਜੇਮੁਕਤਕੋਬਿਖਿਓਕੋਭੀਚਾਹੇ
 ਗਐਸੋਅਭਿਆਸਜੋਸਭੀਮਾਪੀਪਾਏ॥ਮਨਕੋਅਭਿਆਸਸੋਸੁਖ
 ॥ਆਪਿਹਿਰਾਸਕਬੀਥਿਰਅਉਉਦਾਸਜੋਸੋਭਉਹਗੀਪਾਏ॥ਕ
 ਪਕੀਅਉਕਬੁਚਾਹਿਤਪਕੀਕਬੁਵਿਖੇਸੁਆਦਸਪ
 ਮਨਾਪਾਏ॥੧੫੧॥ ॥ਤਾਂਤੇਚਾਹਿਅਚਾਹਿ
 ਮਾਇਨਿਹਿਕਾਮਾਵਾਸਨਮਨਕੀਤਿਆਗਕਰਤਹੀਰਮਤ

ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ

ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ

